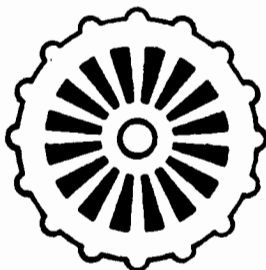

බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා: 36.

සුත්‍රාන්ත පිටකයෙහි

31 වන ග්‍රන්ථය

ආපද්‍යාන පාලි

ප්‍රථම භාගය

බුද්ධ කන්තිකායෙහි

තුදස්වැනි ග්‍රන්ථය

ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලයෙහි ආරාධිතයෙක්
ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාදාය විශ්වවිද්‍යාලයෙහි කපිකාවායස්
දෙමවගොඩ ජයගෙනරාජාමාත්‍යයාණි

පණ්ඩිත

කලලේලේ ධම්මානන්ද සඨවිරයන් වහන්සේ

විසිත් කරණ ලද

සිංහල පරිවර්තනයෙන් සුකත සි.

මු. ම. 2550

ක්‍රි. ම. 2006

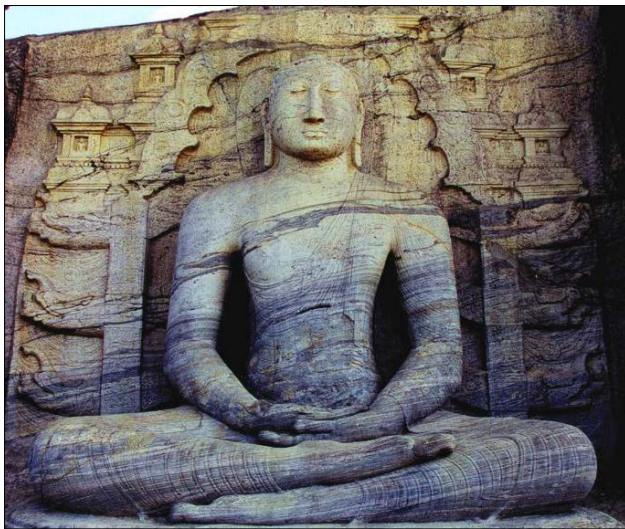
Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 36

The Thirty-first Book in the
Suttanta-Pitaka
Khuddaka-Nikāya (14)

31

APADĀNA PĀLI (I)

With the Sinhala translation by
The Venerable Pandita Talalle Dhammānanda Thera
Lecturer at the Vidyodaya University of Ceylon

නමෝ තස්ස භගවෙනෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !
නමෝ තස්ස භගවෙනෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!
නමෝ තස්ස භගවෙනෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!!

මෙම බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව,
 නිවනේ සැනසීම සොයන සෑම ලොවසියෙකුටම
 පරිහරණය කළහැකි ලෙස සැකසීමට නන් අයුරින් ආයතනවල දැක්වූ
 සෑම උතුමන්ටම පළමුව ස්තූතිය පුදකරන අතරම
 යමෙක් මෙම බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව පරිහරණයෙන්,
 යම් සත් කටයුත්තක් කරන්නේනම් එහි ද,
 නිවනේ සැනසීම ලබනම් එහි ද
 සියලු ආනිසංසයෝ මෙම බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව
 මේ අයුරින් සැකසීමට ආයතනවල දැක්වූ
 ඔවුන් සෑම දෙනාටම අනුමෝදන් වෙත්වා!!!
 නිවන් දකින තුරු අභිවුර්ධියක්ම වෙත්වා!!!
 පතනා බෝධියකින් වහා වහා නිවනේ සැනසීම ම අත්වේවා!!!

ඔබ සැමට යහපතක්ම වෙත්වා!!!

සැලකිය යුතුය :

මෙම පොතේහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත. එහි පටුන මත ඇති මාතෘකා මත click කිරීම මගින් ඊට අදාළ පිටුව වෙතට යොමුවේ.

නැවත පටුන වෙතට යොමුවීමට Table of Contents හෝ පිටු අංකය (16) සටහන් කර යොමු වන්න.

සුභානන්තපිටකේ

මුද්දකනිකායෙ

මුද්දසමො ගණො

සුත්තානන්තපිටකයෙහි

මුද්දකනිකායෙහි

තුද්දස්වන ග්‍රන්ථය

පටුන

CONTENTS

සංස්කාරකනිවේදනය	...	...	...	...	...	...	XI
සංඥාපනය	...	...	...	...	...	...	XIII - XVII
සංකේතකතිරුපණය - Abbreviations	...	...	...	...	...	...	XVIII
පාළි හේතිය - Pali Alphabet	...	...	...	...	...	...	XIX
විසයසූචි	...	...	...	...	...	...	XXI - XXXIV
පෙළ හා පරිච්ඡින්නය	...	...	...	...	...	...	2 - 629
ගාථාදිපාදසූචි	...	...	...	...	...	...	631 - 661

සංස්කාරකනිවේදනය

සූත්‍රාන්තපිටකයෙහි බුද්ධභවත්තායට ඇතුළත් අපද්‍රව්‍යාලියෙහි ප්‍රථමභාගය බුද්ධජයනනිත්‍රිපිටකග්‍රන්ථමාලා සංස්කෘතියෙන් 36 වැනි - සූත්‍රාන්තපිටකග්‍රන්ථසංස්කෘතියෙන් 30 වැනි ග්‍රන්ථය වෙයි.

ලබ්බාබ්බොද්ධමණ්ඩලයෙහි අයැදුමෙන් මේ ග්‍රන්ථය සිංහලභාෂාවට පරිවර්තනය කළ කොළඹ දෙමටගොඩ ජයශෙබරරාමාඨිපති වූ, ශ්‍රී ලබ්බා විද්‍යාදාස විශ්වවිද්‍යාලයෙහි කපිකාවායථී වරයකු ද වූ පණ්ඩිත තලල්ලේ ධම්මානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ විසින් සංස්කෘතිය මැනවින් ඉටු කරණ ලද බව පෙනේ.

කාලාන්තරානත ලිපිදෝෂ හා අප්‍රාචාරසංශෝධයෙන් ද යුක්ත ව තුබූ මේ ග්‍රන්ථය ස්ථාස්ථානවත් පැමිණවීම සම්බන්ධයෙන් උත්වහන්සේ දරා තිබෙන ප්‍රයත්නය පැසසිය යුතු වේ. මෙහි ශෝඛාසපත්‍ර බැලීමේ දී පරිවර්තක - කතෘන් වහන්සේ ද පණ්ඩිත ගලගම ධම්මික සථවිරයන් වහන්සේ ද සහාය වූහ.

බුද්ධ - පච්චෙක්ඛබුද්ධ - අග්‍රභාවක, මහාභාවක, භාවකයන් වහන්සේගේ ස්වාධිකාර සමාදායයෙහි සමථ වූ පුරුකාතකුශලකම්මිශෙෂයන් දැන තමන් විසින් ද අභිමතබොධියකින් නිවන් පසක් කරණු කැමැති සැදුහැකියන්ට මාග්දෙශක වූ මේ ග්‍රන්ථය මෙසේ මුද්‍රණයෙන් පළ කිරීම සඳහා ස්වායත්ත ක්‍රියා ස්ථාපකරින් සිද්ධ කිරීමෙන් ත්‍රිපිටක පරිවර්තන සංස්කාරක මණ්ඩලය සථවිරයන් වහන්සේ ද ලබ්බාබ්බොද්ධ පිළිබඳ සාංක්‍ෂාතික භාෂාසංශෝධන අධිකාරීහු ද, මහාබොධි මුද්‍රණාලයෙහි අධිකාරීන් හා සෙවකපිරිස ද තමන් ලත් පුණ්‍යමිතිමයට අනුරූප වන පරිදි සාදාගත් සිය අපද්‍රව්‍යයන් මෙතෙක් සම්බුද්ධන් වෙත පහළ කිරීමෙහි පොහොසත් වෙත්වා.

පරමාහාර චරිතකෘත් සථවිර
ත්‍රිපිටකපරිවර්තක කාරක සභාවෙහි ද
සංස්කාරක මණ්ඩලයෙහි ද
සමපාදක.

ශ්‍රී බුද්ධචරිත 2505.
ත්‍රිපිටකකායසීලය, ධර්මසාග්‍රම විද්‍යාලය,
දෙමටගොඩ, කොළඹ 9.

සංඥාපනය.

අපද්‍යනපාළි:

නිකාය විසින් සුත්‍රාන්ත පිටකාන්තයේ වූද්‍රුකනිකායෙහි එන, පාවචන උසිත් පයඝාපතිධර්මයෙහි වැටෙන, රස (හමපත්) විසින් විමුක්තිරසයෙහි - සංසාර දුඃඛතිවෘත්තියෙහි යෙදෙන, ශාස්තෘශාසනාඛග විසින් ගාථාඛගයෙහි ලා ගැනෙන, ධර්මාචාරිභාග විසින් ජාතක, බුද්ධිමංස, පෙතවණු, විමානවණු ආදිය මෙන් කම්මසහකතාඤ්ඤයෙහි වැටෙන අපද්‍යනපාළිය ආශය වශයෙන් බුද්ධාපද්‍යන, පච්චෙකබුද්ධාපද්‍යන, ථෙරාපද්‍යන, ථෙරීඅපද්‍යන යි කාණ්ඩ සහරෙකින් සුක්ක වේ. එහි බුද්ධාපද්‍යන, පච්චෙකබුද්ධාපද්‍යන සහිත ථෙරාපද්‍යනයෙහි වර්ගඛණ්ඩාව පස් පණයෙකි. ථෙරී අපද්‍යනයෙහි වර්ග දෙකෙකි. මෙසෙසින් වර්ග පන්සැටක් ඇති මෙහි අපද්‍යනයෝ පන්සිය අනූයෙකි. ඒ ඒ අපද්‍යනයෙහි එන ගාථාවන්ගේ මුළුගණන සත්දහස් සයිය එකුත් විස්සෙකි.

පූජිකමිටිපාකයෙන් සෑදුනු උදරවර්තයන් පූජේතිවාසඤ්ඤා ප්‍රතිසංයුක්ත වෘත්තාන්තකථායෙන් විභාවනා කිරීම අපද්‍යන ශබ්දයේ යථාතීය වේ.

“අපද්‍යනසද්දො කාරණ ගහණ අපගමන පටිපාටි අනෙකාසනාදිසු දිස්සති -පෙ- ඉධ පන කාරණෙ දිස්සති. තස්මා බුද්ධානං අපද්‍යනාති බුද්ධා-පද්‍යනාති, බුද්ධිකාරණාතිති අනෙං” යි කියු.

අපද්‍යනශබ්දය කාරණ, ග්‍රහණ, අපගමන, පටිපාටි, ආක්‍රොශන ආදි අභිමතය පෙනේ...මෙතැන්හි ‘අපද්‍යන’ශබ්දය කාරණයෙහි දැක්වෙයි. එහෙයින් බුදුවරයන්ගේ අපද්‍යනයෝ බුද්ධාපද්‍යනයෝයි. බුද්ධිකාරණ-පැරැමි දම්භ යන අතීතී.

මෙයින් සම්මුද්‍ර, පස්සෙබුද්‍ර, මහරහත් යන ආයතීයන් වහන්සේගේ මූලප්‍රණිතිසිද්ධිකාරණ ‘අපද්‍යන’යි කියු ආර්යපුත්තනෙත්ථරාපද්‍යනයෙහි එකාඤ්ඤාකල්පලක්ෂයෙහිත් පෙරු අනවමදර්ශී සමාක් සම්බුද්ධියන් දවස ගෞතම සමාක් සම්බුද්ධි ශාසනයෙහි අග්‍රග්‍රාවකපදලාභය පිණිස සරද තාපසයන් තුළ පැවැති කාරණය පැවසෙයි. මෙලෙසින් අපද්‍යනපාළියෙහි එන්නේ සමාක්සමොධි, ප්‍රත්‍යාකමොධි, ශ්‍රාවකමොධි යි තුන්මොඩින් පිණිස ප්‍රථිකා කාරණින් ඒ ඒ පුද්ගල විශේෂයන් විසින් කරණ ලද පූජිකමිතයන්ගේ වෘත්තාන්තකථා සංග්‍රහය යි

විසද්‍යශතා:

“පඤ්චව අපද්‍යනාති පඤ්ච සුත්තානි යස්ස ව ඉදං බුද්ධාපද්‍යනනති පඨමං අනුලොමතො” යි -

කියු පිළිවෙල අනුව මූල එක බුද්ධාපද්‍යනය අපද්‍යන පසෙකින් හා සුත්‍රපසෙකින් හා සමනාගත යයි අනුවායෙහි පැවසුහ. බුද්ධාපද්‍යනාවසානයෙහි එන ‘ඉත්ථා සුදං භගවා අත්තතො බුද්ධිවරියං සමනාවයමානො බුද්ධාපද්‍යනියං නාම ධම්මපරියායං අභාසිත්ථ’ යන පාඨයෙන් බුද්ධාපද්‍යනය ‘බුද්ධාපද්‍යනිය’ නම් ධර්මදෙශනා වන සෙ දක්වයි. බුද්ධාපද්‍යන-යෙහි සම්බුද්ධරජාතත් වහන්සේගේ අතීත කුසලකම්මාපද්‍යනයන් හා

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

පුබ්බකම්මපිලොච්ඡිකාපදානංයෙති උන් වහන්සේගේ අතීත අකුසල-කම්මාපදානය ද දැක්වේ. බුද්ධාපදානයේ නිදානය සාවඤ්ඤයෙහි ජ්‍යෙෂ්ඨතාවය විකාරය වෙයි. පුබ්බකම්මපිලොච්ඡිකාපදානංයෙති නිදානය අනන්තානන්ත-දහතීරය අසලා පිහිටි ගල්තලායෙකි. මෙසේ මෙ අපදාන දෙකට නිදාන දෙකෙක. අපදානලක්ෂණ ද කුසලාකුසල විසින් දෙකෙකි. බොධිසත්තයන් අතීත භවයෙහි කළ අකුසලකමීයනට ප්‍රවාහනීවශයෙන් ඉභාතමයෙහි දුන් විපාක දෙළොස පුබ්බකම්මපිලොච්ඡිකාපදානය යි කියැවෙයි.

පච්චිකබුද්ධාපදානංයෙති සුත්තනිපාතයෙහි එන බ්‍රහ්මවිසාණ සුත්‍රාගත ගාථා ද එහි ගමනි ර බමාසී සංදීපනය ද ඇත.

අපදානපාළියෙහි එන රහත් තෙරහු බොහෝ දෙනෙක් ථේරගාථාපාළි-යෙහි ද දැක්වෙයි. අපදානපාළියෙහි එනුයේ උන් වහන්සේගේ පූර්වජතාප-දාන ගාථා පමණෙකි. ථේරගාථායෙහි උන් වහන්සේගේ පච්චුසන්න-වත්තියෙහි වැටෙන උදානගාථා එයි. මෙසෙයින් ගත් කළ අපදානපාළි, ථේර - ථේරීගාථාපාළි යන ග්‍රන්ථයන්හි අපදාන පිළිබඳ විස්දායනා පෙනෙයි.

ථේරාපදානයන්හි-

“කිලෙසා කාපිතා මග්ගා භවා සබ්බෙ සමුහතා
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතා බුද්ධස්ස සාසනං.
පටිසම්බදා වතස්සො ව විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ
ජලතිඤ්ඤා සවජිකතා කතා බුද්ධස්ස සාසනං.”

යන ගාථා ද ඇත. මේ උදානගාථා අඩහිඳු මහරහතුන් විසින් ම ගැසූ සේ පෙනේ. එහෙත් ථේරගාථාට්ඨකථායෙහි දැක්වෙන වක්‍රපාල නම් සුක්කවිපස්සක රහත්තෙරහු අපදානපාළියෙහි උමමාපුප්ඵය තෙරහ යි සදහන් කොට ඇත. සුක්කවිපස්සක රහත්තට අඩහිඳු මහරහත්තට අයත් ත්‍රිවිද්‍යා, ප්‍රතිසංවිද්, විමොක්ඛ, අඩහිඳු යන ගුණවිශේෂයෝ නැත. එසේ වුව ද උමමාපුප්ඵයෙන් උදානපදානංයෙති අඩහිඳු ක්ෂීණාසුචයන්ගේ උදානගාථා උක්ත නසින් එකි. ඒ ඒ ඇදුරොල්ලි සක්පල් තෙරණුවන් පිළිබඳ මතහෙද පැවැති සේ මෙයින් සිතිය හෙන්නේ ය.

විමැසිය සුතුති:

අපදානපාළියෙහි එන පුබ්බකම්මපිලොච්ඡිකාපදානය වෙසෙසින් විමැසුමට තිස්සැ. එ ද බුද්ධාපදානයෙකි. එහි එන කම්මවිපාකයන් කෙරෙහි:

“වෙමාතුභාතරං පුබ්බෙ ධනහෙතු හතිං අනං,
පකක්ඛිං ගිරිදුග්ගසමීං සිලාය ව අපිංසසීං
තෙන කම්මවිපාකෙන දෙවදත්තො සිලං බිපි,
අඛඤ්ඨා පිංසසී පාදෙ මම පාසාණසකකරා” යි

බුදුරජුන්ගේ අකුසලකම්මවිපාකයෙක් එයි. දෙවිදතුන් වුහුවු ගල්කුල බුදුන් කරා තො අව ද පට්ටිකායෙක් නැගී ඔබ පතුලේ සෙල් විය. වන-වලායෙහි දී “භගවතො පාදෙ රුහිරං උප්පාදෙසි” යනුයෙන් බුදුන් පතුලේ උපන් බව කියූ අපදානයෙහි දී “අඛඤ්ඨා පිංසසී” යනුයෙන්

මහජන ඇතිලි කැප සෙ කියැවෙයි. බුදුන් කය චක්‍රකය වන බැවින් ජරොපක්‍රමයෙන් කායහෙදයෙක් නොවියැ හෙන්නේ යැ.

තෙල රුහිරොත්ථාදය පුළුකමිහෙතෙකැ යි අපදානයෙහි දක්වති. එසේ දැක් වුව ද මිලිඤ්ඤාත්මයෙහි එන සෙ බලත් ම පරස්පර විරෝධයෙක් පැහේ. “අපි ව මහාරාජ, තභ්‍යි භගවතො කමමට්ඨාකජා වෙදනා, තභ්‍යි විසමපරිහාරජා වෙදනා. අවසෙසෙහි සමුට්ඨානෙහි භගවතො වෙදනා උප්පජ්ජති” යනුයෙන් කමිට්ඨාකජ වූත් විෂමපරිහාරජ වූත් වෙදනා බුදුතට නැතිසෙය ද, අවසෙස සමුත්ථානයෙන් වෙදනා උපදනා සෙය ද දක්වා “න සා සකලිකා පුබ්බ කතෙන භගවතො පාදෙ නිපජ්ජිතා,” යනුයෙන් ඒ ගල් පහර පුළුකමිහෙතෙකුයෙන් නො වූ බව සෘජු කොට කියත්. මිලිඤ්ඤාත්මයෙහි එන පරිදි එය ප්‍රත්‍යක්‍ෂපත්‍යකෙතෙකුයෙන් වූ මහපක්‍රමිකවෙදනයෙකි. ආරක්ඛිතපති විකා කල ශාස්ත්‍රානුසංකරාදිනු අපදානය ප්‍රමාණ කොට ගෙන මෙවර්තමානයෙහි දී යව වැලඳීම ආදිය පුළුකමිහෙතෙකු සේ කියති. මිලිඤ්ඤාත්මය ප්‍රමාණ කොට නොගත් සේ ය. මෙය භික්ෂුන්ගේ සාධක මතහෙදයෙක් දැ යි ධර්මයෙන් විසින් විමසිය යුතු. මෙබඳු බොහෝ තැන් අපදානපාලයෙහි ඇත ද එක් කරුණක් ගෙන දිව්‍යානුයක් දක්වමුහ.

කලපිතමත:

අපදානපාලිය විවෙචනය කරණ සමහරු ජරොපදානයෙහි එන

“අභිබ්බතයඤ්ඤා” හං කථාවඤ්ච විසුද්ධියා

සබ්බෙසං විඤ්ඤපෙත්වාන විහරාමි අනාසවො.”

යන ගාථාව ඇරු පාමින් “නිසැකයෙන් ‘කථාවඤ්චවිසුද්ධියා’ යනුවෙන් කථාවඤ්චපසංකරණය සදහන් කෙරෙත්” යි කියත්. මෙසෙයින් සාධක තනා මොග්ගලීප්පතනිකා මහරහතුන් විසින් ප්‍රශ්න කථාවඤ්චපසංකරණ නැමැති අභිබ්බප්‍රකරණයෙන් පසු අපදානය සැකැසිනැ යි බෙණෙත්.

පුළුකමත ගාථායෙහි ‘කථාවඤ්චවිසුද්ධියා’ යන්නෙන් අපෙක්ෂිත වන්නේ කථාවඤ්චපසංකරණය නො වේ. පුණණමනානිපුත්ත මහරහතුන්ගේ අපදානයෙහි එන තෙල ගාථායෙහි යථායුත නම්:

“ඒ පිසුමතුන් බුදුන් කල විජම්නය දත් මම (කථාවඤ්චවිසුද්ධියායෙහි දක්ෂ වූයෙමි දැන් ඒ) කථාවඤ්ච විසුද්ධියා හැම මහණුන්ට ගතවමින් කම්මාසුව වූයෙමි වෙසෙමි” යනු යි.

“කථාවඤ්චවිසුද්ධියා”=කථාවඤ්චපසංකරණ විසුද්ධියා ඡේකො; අපට්ඨ-කථා සනතුට්ඨිකථාදිසු වා දසසු කථාවඤ්චසු ඡේකො. තාය කථාවඤ්ච-විසුද්ධියා” යනු අටුවා යි. මෙය ‘කථාවඤ්චවිසුද්ධියා’ යන පදයෙහි අර්ථය යි දන්නේ ය.

බුද්ධිකාරයෙහි විසු ධම්මකපික මහතෙරුන් අතුරෙහි පුණණමනානි-පුත්ත තෙරුනු අගතැන්පත් වූහ. උන් වහන්සේ සමුමසරුතට දසකථා වඤ්චයෙන් දම් දෙසූහ. මෙහි ලා මජ්ඣිමනිකායෙහි එන රජවිනිත සූත්‍රය ද බලන්නේ ය. පුණණපදානයෙහිද එබව සඳහන් වෙයි. තෙල ගාථාහි එන ‘කථාවඤ්ච’ නම් ප්‍රවිභාගොචිතධම්මකථාවඤ්ච හෝ ශාසනයෙහි ප්‍රසිද්ධ ‘අපට්ඨකථා, සනතුට්ඨිකථා, පටිවෙකකථා, අසංසක්කකථා,

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

විරියාරක්කපා, සීලසම්පදකපා, සමාධිසම්පදකපා, පඤ්ඤාසම්පදකපා, විමුක්තියම්පදකපා, විමුක්තිඤ්ඤාදස්සනසම්පදකපා, යන දශකපාවක්කපි.

තවද ඒ වාදීහු අඛණ්ඩතර්කිකායාගත පඤ්ඤා නිපාතයෙහි යොධාමිථ වර්ගයට අයත් තවවැනි අභාගතභය සුත්‍රයෙහි සිවුවැනි කරුණු ගෙන හැර පාමින් “භික්ෂුන් තථාගතභාෂිත වූ... සුත්‍රයන් පසෙක තබා ශ්‍රාවකභාෂිත වූ කාව්‍යප්‍රබන්ධ ප්‍රගුණ කරති සි වදාලසේකැ.” සි කියමින් අපදානපාළි, ථෙරගාථාපාළි, විමානවච්ඡු, පෙතවච්ඡු ආදී බුද්ධකතිකාසික පොත්පෙළ ශ්‍රාවකභාෂිතයෙහි තබමින් ඒ හැම පාවචනයට අයත් නොවෙති’ සි කියත්. සුවාසු දහසක් ධම්මසකයෙහි ශ්‍රාවකභාෂිත වූ ධම්මසකයෝ දෙදහස ද බුද්ධදෙශිත ධම්මාසායානුකූල වන බැවින් බුද්ධ භාෂිත පාවචන වෙන්. එහෙයින් බුද්ධකතිකායෙහි එන අපදානපාළිය වැනි ග්‍රන්ථ බුද්ධදෙශනා අනුව ගාථාවක්කයෙන් තැනුනාහු ‘කවිකෘති’ වෙති සි පෙන්වීමට කරුණ යන්නය උන්මාගීයෙහි වූ ව්‍යායාමයෙකි. සම්බුදුරජානන් වහන්සේගෙන් එහිභික්ෂු භාවයෙන් පැවිදි උපසපත් ලද මහරහතුන් වහන්සේ බොහෝදෙනෙක් අපදානයෙහි එත්. සාරිපුත්ත, මහාමොග්ගලලාන, අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤ, මහාකස්සප, අනුරුඳ්‍ර, උපාලි, පුණ්ණමනනාතිපුත්ත, පිණ්ණාලභාරආජ, බද්දිවතිය රෙවත, ආනන්ද, රාහුල ආදී ඤාණසුචි මහාශ්‍රාවකයෝ තුමු ම සාධකය සුභිසදාන දෙසුහ. තථාගතපරිනිවෘත්තයෙන් පසු ධර්මාන වූ උන් වහන්සේ අතුරෙන් ඇතැම් දෙනෙකුත් වහන්සේ පටිමධම්මසංඛිතියෙහි දී සාධකය අපදාන ද ධම්මසංඛිතියට නැගූහ.

ඇතැම් අපදානයෝ දවතිය, තෘතීය ධම්මසංඛිතීන්හි පෙළට ආරෝපිත වූහ. අපදානපාළියෙහි බුද්ධසඤ්ඤාභිකෂේර නමින් ද, ථෙරගාථා-පාළියෙහි විතසොක නමින් ද එන රහතුන් වහන්සේගේ අපදානය තෘතීයධම්මසංඛිතියෙහි දී පෙළදහමට ඇතුළත් වූ එක් අපදානයෙකි. තෘතීයධම්මසංඛිතියෙන් පසු අපදානපාළියට හෝ ථෙරගාථාපාළියට ඇතුළත් කළ අපදානයෙක් නැත. නිදර්ශිත වශයෙන් දක්වත් ම අනාගත සම්බුද්ධශාසනය සුරක්ෂිත කොට තැබීමට මහාපරිශ්‍රම දරූ මොග්ගලී-පුත්තනිස්සභේර, මහාමභිඤ්ඤාභේර බදු මහාඤාණසුචියන් වහන්සේගේ අපදාන හෝ උදනගාථා අපදානපාළි ථෙරගාථාපාළි ආදියෙහි නැත. මේ පොත් පශ්චාත්තකාලීන ‘කවිකෘති’ නම් උන් වහන්සේගේ ද අපදාන වාචී. එහි ඇතුළත් කටයුතු ම වෙති සි එහෙත් එබන්දෙක් පෙළපොත්හි නො පැහැසි. මේ කරුණෙහුද බුද්ධකතිකායානගතීන් ඒ පොත් පශ්චාත්තකාලීනකෘති නොවනු පෙනේ. “පාළි අපදානය සංස්කෘතාපදානයට පසුකලෙක සංග්‍රහ කරණ ලද්දෙක” යන තතීය ද එයින් ම බිඳේ.

භාෂාතත්ත්වය හා පද විනි.

තථාගතයන් වහන්සේගේ ධර්මානකාලයෙහි සිට පැවැතෙන අපදානගාථාපාළිය පුරාතනවාදයෙන් වහන්සේ විසින් සමාදානය. රතනත්‍රය ශරණපරායණ භක්තිමත් ජනයාට ප්‍රසාදජනනය කරවන්නෙකි. පුතභිවචාදය, කමිචාදය වැනි සුක්ෂමධර්මානුකූල කිරුපණය කරණ කසා-සාරයෙකි. සරල, සුමධුර, ප්‍රසන්නවිත භාෂායෙන් සමුද්දේහිත අපදාන ගාථාවෝ අසන, කියන, කියවනුවන්ගේ ල ගැන්මෙහි පොහොසත් වෙත්. අනිවාර්යක සම්පන්නයෙන් පිරිපුන් අපදාන ගාථා වීර, කරුණා, ශාන්ත, අද්භූත ආදී රස මමන විශේෂපදසටනායෙන් ඔබ්බින සම්පන්නය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අවදානාසාහිත්‍යය:

හාරතයෙහි උතතරදෙහියබොහෝයන්ගේ අවදානාසාහිත්‍යයෙන් ද ඇත. එය අපදානපාලියට වඩා වයසින් දෙවූ තන්හි ලා හැර පාත්තානු ද ඇත. ථෙරීයනිකායෙන් හිතන වූ සමාසනිවාදී භික්ෂූහු ද අනුක්‍රමයෙන් අවදාන සාහිත්‍යයක් නෙතුන. සුත්‍රපිටකයෙහි එන පඤ්ච මහාආගමයන් හා විතස්පිටකය හා පිටුවහල් කොට ගෙණ ඔවුන්ගේ අපදානසාහිත්‍යය ක්‍රමයෙන් පෘථුලත්ව ගියේ ය. ශාසනෙතිකාසයෙහි අවදාන සාහිත්‍යයට ලැබෙනුයේ අපදාන පාලියට වඩා කතිවූ තැනෙකි. සංස්කෘතබොහෝ සාහිත්‍යයෙහි ආදශාඛග්‍රවචනයක් එයි:

“සුත්‍රං තෙයං ව්‍යාකරණං ගාථොද්‍යනාවදනකම්,
ඉතිවෘත්තකං නිදානඤ්ච චෛත්‍යලාඤ්ච සජාතකම්,
උපදෙශාදහුතධමේෂ ආදශාඛගම්දං වච්ඡ”

යන ශෙලාකයෙහි සඳහන් වනුයේ එ ආදශාඛග්‍රවචනයි. අවදානාඛග්‍රය ද ඔවුන් අතුරෙහි එක් අඛගයෙකි. ඒ අවදානාඛගයෙහි වැටෙනුයේ අවදානානග්‍රය, මහාවස්තු, දිව්‍යාවදාන, ජාතකමාලා, කල්ප-දාමාවදානමාලා, අවදානකල්පලතා ආදී ග්‍රන්ථමුදයයි. මොවුන්තුරෙහි පැරණි ම පොත නම් අවදානශතකයයි. එ ද ක්‍රිස්තුපූර්ව ප්‍රථම ශතවර්ෂයට වඩා පැරණි නොවේ. අවදානසාහිත්‍යයෙහි එන කෑම ග්‍රන්ථයෙකින් ඇති බොහෝ වර්තාවදානයෝ පාලිසාහිත්‍යයෙහි ද එහි. මහාවස්ථාවදානය හිතන-නිකායික වන අතර දිව්‍යාවදානය සමාසනිවාදීන් සතුය. එය ක්‍රිස්තුවතුරු-ශතසංවතසරයෙහි සඛ්‍යානිත්‍ය අවදානකල්පලතාව කාශමීරදෙසිය ක්ෂේමෙශ්වරයන් විසින් එකොලොස් වන සිය වස්ති ලියැවින. මෙසේ පාලිසාසකාතභාෂායෙන් සඛ්‍යානිත බොහෝග්‍රන්ථපරම්පරායෙහි ඉතිහාසය අනුව සලකන්න පාලි සාහිත්‍යය ආශ්‍රය කොට ගෙණ සංස්කෘතාවදාන සාහිත්‍යය විකසිත වූ බව සහෙතුක ව පෙනෙයි. එහෙයින් අපදාන-පාලිය සංස්කෘතාවදාන සාහිත්‍යය ඇසුරින් සඛ්‍යානිත යයි කීම අතෘප්‍ය.

අපදානපාලියේ සිංහලපරිවර්තනය:

සමුද්‍රණී අභිකථා නෙමැති ටිකාසයකින් හෝ පැරණි සන්නයෙකින් වහලක් නොලැබිය හෙත අපදානපාලි නම් වූ මේ පද්‍යබ්‍රහ්මය හෙළබසට පරිවර්තනය කිරීමේ භාය්‍යීයෙහි තත්පරවූවෝ කොළඹ දෙමටගොඩ ජයශෙඛරාරාමාධිපති, ශ්‍රීලඛනා විද්‍යාදායවිශ්වවිද්‍යාලයෙහි ද කටිකාචාර්යයකු වූ පණ්ඩිත තලල්ලේ ධම්මානන්ද සථවිරයන් වහන්සේය. ධම්මදායක හා භාෂා-ශාස්ත්‍රඥනය ඇති ජනප්‍රියධම්මකපීඨ ධම්මානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ සවකීය කාය්‍යීය මැනවින් ඉටු කොට ඇත. පඤ්චාසනිශාසනසංග්‍රහය පිණිස වූ මේ අධිකාරයෙන් පණ්ඩිත ධම්මානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ ලන් ජ්‍යෙෂ්ඨමය ද ප්‍රශස්ත අපදානයක් වේවා.

සරවාහැර පඤ්ඤානන්ද ථෙර.

ධම්මදායාග්‍රම විද්‍යාලය,
දෙමටගොඩ, කොළඹ - 9.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සංකීර්ණකරණය

ABBREVIATIONS

මජ්ඣ.	——	මජ්ඣිමනිකායා - පිටකපොත්කො.
සං.	——	සංගමකර - මුද්‍රිතපොත්කො.
සිං.	——	සිංහලකර - මුද්‍රිතපොත්කො.
සෙ.	——	සෙලුකරාම - කාලපණ්ණපොත්කො.
PTS.	——	Pali Text Society - Edition.

THE PĀLI ALPHABET

IN SINHALESE CHARACTERS.

VOWELS

අ a ආ ā ඉ i ඊ ī උ u ඌ ū එ ē ඔ o

CONSONANTS

ක ka	ඛ kha	ග ga	ඝ gha	ඛ් na
ච ca	ඡ cha	ජ ja	ඣ jha	ඤ ña
ට ṭa	ඡ ṭha	ඨ ḍa	ඬ ḍha	ණ ṇa
ත ta	ථ tha	ද da	ධ dha	න na
ප pa	ඵ pha	බ ba	භ bha	ම ma

ය ya	ර ra	ල la	ව va	ස sa	හ ha	ල ෙ ja	ආ aya
ක ka	කා kā	කි ki	කී kī	කු ku	කූ kū	කෙ kē	කො kō
ඛ kha	ඛා khā	ඛි khi	ඛී khī	ඛු khu	ඛූ khū	ඛෙ khē	ඛො khō
ග ga	=	=	=	=	=	=	=

Conjunct - Consonants

කක kka	ඡක jja	ඡඡ ttha	ඞ bra
කඛ kkha	ඞඞ ñña	ත් tra, ති tva	මප mpa
කය kya	ඞඞ, ñha	දද dda	මථ mpha
කි kri	ඞඞ, ම ñca	ඞඞ, ඩ ddha	මඞ, ම mba
කච kva	ඞඞ ඡ, ñcha	ද් dra	මභ mbha
කඡ kha	ඞඞ ඡ, ñja	ඞඞ, ඩ dva	මම mma
කඞ khva	ඞඞ ñjha	ඞඞ dhva	මඞ mha
කඞ ñka	ඞඞ ṭṭa	න් nta	යය, යය yya
කඞ ñkha	ඞඞ, ඞ ṭṭha	න් ntha	යඞ ya
ගග gga	ඞඞ ḍḍa	න් nda	ලල lla
ගඝ ggga	ඞඞ ḍḍha	කි ndha	ලය lya
ග් gra	ණණ ṇṇa	න් nna,	ලඞ lha
ගඞ ṅga	ණඞ ṇṭa	න් nha	ඞඞ wha
ගඞ ṅgha	ණඞ ṇṭha	ප් ppa	සස ssa
ඞඞ cca	ණඞ, ඞ ṇḍa	පථ ppha	සම sma
ඞඞ ccha	ණඞ ṇha	බබ bba	සඞ swa
ඡ ජ ja	න් tta	බභ bbha	හම hma
	හඞ hva	ඞඞ lha	

ආ ā ආ ā ආ ā ආ ā ආ ā ආ ā ආ ā ආ ā

බුද්දකනිකායෙ අපද්‍යනසාලි

පඨමභාග - විසයසූචි

විසයා	පිටිකඛකා
බුද්ධචරිතො	2 - 96
1. බුද්ධාපද්‍යනං	2 - 12
2. පච්චෙකබුද්ධාපද්‍යනං	12 - 22
ථෙරාපද්‍යනං	
1. සාරිපුත්තථෙරාපද්‍යනං	24 - 56
2. මහාමොක්ඛලාභථෙරාපද්‍යනං	56 - 58
3. මහාකස්සපථෙරාපද්‍යනං	60 - 62
4. අනුරුඤ්ඤාථෙරාපද්‍යනං	62 - 64
5. පුණ්ණථෙරාපද්‍යනං	64
6. උපාලිථෙරාපද්‍යනං	66 - 86
7. අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤාථෙරාපද්‍යනං	86 - 88
8. පිණ්ඩාලහාරආචාරථෙරාපද්‍යනං	90
9. බද්ධිවනිශ්චයථෙරාපද්‍යනං	92
10. ආනන්දථෙරාපද්‍යනං	94 - 96
බුද්ධචරිතො පඨමො.	
2. සීහාසනද්‍යයකචරිතො	98 - 116
11. සීහාසනද්‍යයකථෙරාපද්‍යනං	98
12. එකත්ථෙරිකථෙරාපද්‍යනං	98 - 100
13. නන්දථෙරාපද්‍යනං	100 - 102
14. චුලලපඤ්ඤාථෙරාපද්‍යනං	102 - 104
15. පිලිඤ්ඤාචරිතථෙරාපද්‍යනං	106
16. රාහුලථෙරාපද්‍යනං	108 - 110
17. උපසෙතථෙරාපද්‍යනං	110

18. රටිකපාලකේරාපද්‍යනං	112
19. සොපාකකේරාපද්‍යනං	114
20. සුමඛගලකේරාපද්‍යනං	114 - 116

සිතාසනදායකවග්ගො දුතියො.

3. සුභුතීවග්ගො	118 - 144
21. සුභුතීකේරාපද්‍යනං	118 - 124
22. උපවාතකේරාපද්‍යනං	124 - 130
23. සරණගමනීයකේරාපද්‍යනං	132 - 134
24. පඤ්චසීලසමාදානීයකේරාපද්‍යනං	134 - 138
25. අනන්තසංඝාචකකේරාපද්‍යනං	138
26. ධූපදායකකේරාපද්‍යනං	138 - 140
27. පුලිනපුප්පකකේරාපද්‍යනං	140
28. උත්තරියකේරාපද්‍යනං	140 - 142
29. එකඤ්ජලීකකේරාපද්‍යනං	142
30. බොමදායකකේරාපද්‍යනං	142 - 144

සුභුතීවග්ගො තතියො.

4. කුණ්ඩබානවග්ගො	144 - 160
31. කුණ්ඩබානකේරාපද්‍යනං	144 - 146
32. සංගතකේරාපද්‍යනං	146 - 148
33. මහාකම්මානකේරාපද්‍යනං	148 - 150
34. කාච්ඡසීකේරාපද්‍යනං	152
35. මොසරාජකේරාපද්‍යනං	156 - 156
36. අභිමුත්තකේරාපද්‍යනං	156
37. ලග්ගණදායකකේරාපද්‍යනං	156 - 158
38. ආයාගදායකකේරාපද්‍යනං	158
39. ධම්මවකකීකකේරාපද්‍යනං	158 - 160
40. කපාරුකකීයකේරාපද්‍යනං	160

කුණ්ඩබානවග්ගො චතුත්තරියො.

5. උපාලිවග්ගො	162 - 182
41. භාහිනෙය්‍යඋපාලිකේරාපද්‍යනං	162 - 164
42. සොණකොට්ඨකණ්ණකේරාපද්‍යනං	164 - 168
43. කාළිගොධාපුත්තනද්දියකේරාපද්‍යනං	168 - 170
44. සන්තිට්ඨාපකකේරාපද්‍යනං	172

45. පඤ්චනපදියකතෝරාපදානං	172
46. පද්මවජ්ජනියතෝරාපදානං	174
47. සයනදායකතෝරාපදානං	174
48. වඛකමදායකතෝරාපදානං	174 - 176
49. සුභද්දතෝරාපදානං	176 - 178
50. චූඤ්ඤතෝරාපදානං	180 - 182

උපාලිවග්ගො පඤ්චමො.

විජනිවග්ගො

182 - 196

51. විචූපනදායකතෝරාපදානං	182
52. සතරංසිකතෝරාපදානං	184
53. සයනදායකතෝරාපදානං	184 - 186
54. ගතොදකිතෝරාපදානං	186
55. ඔපවග්ගතෝරාපදානං	186 - 188
56. සපරිවාරාතතෝරාපදානං	188 - 190
57. පඤ්චදීපකතෝරාපදානං	190
58. ඛජ්ජදායකතෝරාපදානං	190 - 192
59. පද්මතෝරාපදානං	192 - 194
60. අතනබ්බොධිතෝරාපදානං	194 - 196

විජනිවග්ගො ඡවේධො.

සකච්ඡන්දියවග්ගො

196 - 208

61. සකච්ඡන්දියතෝරාපදානං	196
62. අවොප්පජීයතෝරාපදානං	198
63. පච්චාගමනියතෝරාපදානං	198
64. පරපපසාදකතෝරාපදානං	200
65. භීසදායකතෝරාපදානං	200 - 202
66. සුචින්නතෝරාපදානං	202
67. වන්දනකතෝරාපදානං	204
68. අමබ්බදායකතෝරාපදානං	204 - 206
69. සුමනතෝරාපදානං	206
70. පුප්ඵවච්ඡේදනාටියතෝරාපදානං	206

සකච්ඡන්දියවග්ගො සත්තමො.

නාගසමාලවග්ගො

208 - 220

71. නාගසමාලතෝරාපදානං	208
72. පදසඤ්ඤකතෝරාපදානං	210
73. බුද්ධසඤ්ඤකතෝරාපදානං	210

74.	භික්ෂුචර්යාකතෝරාපදානං	210
75.	ඵකසඤ්ඤාකතෝරාපදානං	210 - 212
76.	තිණසන්තරාපදානං	212
77.	සුචර්යාකතෝරාපදානං	212 - 214
78.	පාටලීපුප්ඵයතෝරාපදානං	214
79.	සීතඤ්ඤාලියතෝරාපදානං	214 - 216
80.	තිපදුමියතෝරාපදානං	216 - 220

නාගසමාලවගො අට්ඨමො.

තිමිරපුප්ඵයවගො		220 - 230
81.	තිමිරපුප්ඵයතෝරාපදානං	220 - 222
82.	ගතසඤ්ඤාකතෝරාපදානං	222
83.	තිපනනඤ්ඤාලියතෝරාපදානං	222 - 224
84.	අධොපුප්ඵයතෝරාපදානං	224
85.	රංසිසඤ්ඤාකතෝරාපදානං	226
86.	දුතියරංසිසඤ්ඤාකතෝරාපදානං	226
87.	ඵලදායකතෝරාපදානං	226
88.	සද්දසඤ්ඤාකතෝරාපදානං	228
89.	බොධිසිඤ්ඤාකතෝරාපදානං	228
90.	පදුමපුප්ඵයතෝරාපදානං	228 - 230

තිමිරපුප්ඵයවගො නවමො

සුඛාපිණ්ඩියවගො		230 - 240
91.	සුඛාපිණ්ඩියතෝරාපදානං	230
92.	සුචිත්තතෝරාපදානං	232
93.	අසිඤ්ඤාකතෝරාපදානං	232
94.	සුචර්යාකතෝරාපදානං	234
95.	ගකිමාලියතෝරාපදානං	234
96.	තිපුප්ඵයතෝරාපදානං	236
97.	මුඛපිණ්ඩියතෝරාපදානං	236
98.	සෙතාසනදායකතෝරාපදානං	238
99.	වෙය්‍යාවච්චකතෝරාපදානං	238
100.	බුද්ධිපට්ඨාකතෝරාපදානං	238

සුඛාපිණ්ඩියවගො දසමො.

හික්කාදාසීවග්ගො		240 - 252
101.	හික්කාදාසකතේරාපදානං	240
102.	ඤ්ඤාසඤ්ඤාකතේරාපදානං	242
103.	උපාලනජීයකතේරාපදානං	242
104.	පදපුජකතේරාපදානං	244
105.	මුට්ඨිපුප්ඵයකතේරාපදානං	244
106.	උදකපුජකතේරාපදානං	246
107.	තලමාලියකතේරාපදානං	246 - 248
108.	ආසක්ඛපට්ඨාපකතේරාපදානං	248
109.	බිලාලිදාසකතේරාපදානං	250
110.	රෙණුපුජකතේරාපදානං	250 - 252

හික්කාදාසීවග්ගො එකාදසමො.

මහාපට්ඨාරවග්ගො		254 - 266
111.	මහාපට්ඨාරකේරාපදානං	254
112.	සුමභිගලකේරාපදානං	254
113.	සරණගමනියකේරාපදානං	254 - 256
114.	එකාසනියකේරාපදානං	256 - 258
115.	සුවණ්ණපුප්ඵයකේරාපදානං	258
116.	චිතකපුජකතේරාපදානං	260
117.	බුද්ධිසඤ්ඤාකතේරාපදානං	260 - 262
118.	මහාසඤ්ඤාකතේරාපදානං	262
119.	පච්චුට්ඨානසඤ්ඤාකතේරාපදානං	262 - 264
120.	ජාතිපුජකතේරාපදානං	264 - 266

මහාපට්ඨාරවග්ගො දවාදසමො.

සෙරෙයාසකවග්ගො		266 - 282
121.	සෙරෙයාසකතේරාපදානං	266 - 268
122.	පුප්ඵප්ඵියකතේරාපදානං	268 - 270
123.	පායාසදාසකතේරාපදානං	270 - 272
124.	ගතකාදකියකතේරාපදානං	272
125.	සමමුඛාත්ථිකතේරාපදානං	272 - 276
126.	කුසුමාසනියකතේරාපදානං	276
127.	එලදාසකතේරාපදානං	278
128.	ඤ්ඤාසඤ්ඤාකතේරාපදානං	278 - 280
129.	ගතිපුප්ඵයකතේරාපදානං	280
130.	පදුමපුජකතේරාපදානං	280 - 282

සෙරෙයාසකවග්ගො තෙරසමො

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සෞභිතවග්ගො	282 - 292
131. සෞභිතකේරාපදානං	282 - 284
132. සුදසානකේරාපදානං	284
133. චිඤ්ඤපුප්පකේරාපදානං	284 - 286
134. පුප්පභිඤ්ඤකේරාපදානං	286
135. රතොසකුකුකේරාපදානං	288
136. චම්පකපුප්පකේරාපදානං	288
137. අත්තකුකුකේරාපදානං	290
138. එකපතාදකේරාපදානං	290
139. සාලපුප්පදානකේරාපදානං	292
140. පියාලඵලදානකේරාපදානං	292

සෞභිතවග්ගො මුද්දසමො.

ජනනවග්ගො	294 - 302
141. අතිජනනිකේරාපදානං	294
142. ඵලකායාපකේරාපදානං	294
143. වෙදිකාරකකේරාපදානං	296
144. සප්පිච්ඡාදකේරාපදානං	296
145. උමාපුප්පකේරාපදානං	296 - 298
146. අනුලෙපදානකේරාපදානං	298
147. මහදානකේරාපදානං	298
148. ඵලදානකේරාපදානං	300
149. වට්ඨකේරාපදානං	300
150. පලලකදානකේරාපදානං	300 - 302

ජනනවග්ගො පණ්ණරසමො.

බහුජීවකවග්ගො	302 - 312
151. බහුජීවකකේරාපදානං	302
152. තමබ්බපුප්පකේරාපදානං	304
153. විවිධමෙඤ්ඤකේරාපදානං	304
154. කකකාරපුප්පකේරාපදානං	306
155. මජ්ඣරවපුප්පකේරාපදානං	306
156. කදම්බපුප්පකේරාපදානං	306
157. තිණසුලකේරාපදානං	308
158. නාගපුප්පකේරාපදානං	308
159. පුන්තාගපුප්පකේරාපදානං	310
160. කුමුදදානකේරාපදානං	310

බහුජීවකවග්ගො සොලසමො.

312

සුපාටිවර්ගවග්ගො

312 - 320

161.	සුපාටිවර්ගකේරාපද්‍යනං	312
162.	කණ්ඨවෙරපුප්ඵයකේරාපද්‍යනං	312
163.	බජ්ජදයකකේරාපද්‍යනං	314
164.	දෙසපුප්ඵයකකේරාපද්‍යනං	314
165.	කණ්ඨකාරවජ්ජදයකකේරාපද්‍යනං	316
166.	සප්පිදයකකේරාපද්‍යනං	316
167.	සුඵකාපුප්ඵයකේරාපද්‍යනං	316
168.	දුස්සදයකකේරාපද්‍යනං	318
169.	සමාදපකකේරාපද්‍යනං	318
170.	පඤ්චබ්‍යුලියකේරාපද්‍යනං	320

සුපාටිවර්ගවග්ගො සතතරසමො.

කුමුදවග්ගො

320 - 328

171.	කුමුදමාලියකේරාපද්‍යනං	320 - 322
172.	තිස්සකණ්ඨදයකකේරාපද්‍යනං	322
173.	රතතිපුප්ඵයකේරාපද්‍යනං	322 - 324
174.	උදපානදයකකේරාපද්‍යනං	324
175.	සිතාසනදයකකේරාපද්‍යනං	324
176.	මහදනතිකකේරාපද්‍යනං	326
177.	එකදීපියකේරාපද්‍යනං	326
178.	මණිපුප්ඵයකකේරාපද්‍යනං	326
179.	තිකිව්ඡකකේරාපද්‍යනං	328
180.	සබ්බුපට්ඨාකකේරාපද්‍යනං	328

කුමුදවග්ගො අට්ඨාරසමො.

කුට්ඨපුප්ඵයවග්ගො

328 - 336

181.	කුට්ඨපුප්ඵයකේරාපද්‍යනං	328
182.	බඤ්ඤාචකකේරාපද්‍යනං	328
183.	කොටුමබරියකේරාපද්‍යනං	332
184.	පඤ්චගත්ථියකේරාපද්‍යනං	332
185.	ඉසිච්ඡානදයකකේරාපද්‍යනං	334
186.	බොධිඋපට්ඨාකකේරාපද්‍යනං	334
187.	එකච්ඡනතිකකේරාපද්‍යනං	334 - 336
188.	තිකණ්ණිපුප්ඵයකේරාපද්‍යනං	336
189.	එකමාරියකේරාපද්‍යනං	338
190.	තිවණ්ණිපුප්ඵයකේරාපද්‍යනං	338

කුට්ඨපුප්ඵයවග්ගො එකනව්‍යසනිමො

තමාලපුප්ඵයවග්ගො		340 - 350
191.	තමාලපුප්ඵයතෝරාපදනං	340
192.	තිණසන්ධරදයකතෝරාපදනං	340
193.	බණ්ඩුපුලලියතෝරාපදනං	342
194.	අසොකපුප්ඵයතෝරාපදනං	342
195.	අමොකාලදයකතෝරාපදනං	344
196.	කිසලපුප්ඵයතෝරාපදනං	344
197.	තිඤ්ඤදයකතෝරාපදනං	346
198.	මුට්ඨිපුප්ඵයතෝරාපදනං	346
199.	කිංකිණිපුප්ඵයතෝරාපදනං	348
200.	යුටිකාපුප්ඵයතෝරාපදනං	348

තමාලපුප්ඵයවග්ගො විසතිමො. 350

හික්ඛාවග්ගදසකං.

දුතියසතකං සමන්තං.

කණ්ණිකාරපුප්ඵයවග්ගො		350 - 360
201.	කණ්ණිකාරපුප්ඵයතෝරාපදනං	350
202.	මිනෙලපුප්ඵයතෝරාපදනං	350 - 352
203.	කිංකිණිකපුප්ඵයතෝරාපදනං	352
204.	තරණියතෝරාපදනං	352
205.	තිගුණිපුප්ඵයතෝරාපදනං	354
206.	උදකදයකතෝරාපදනං	354
207.	සලලමාලියතෝරාපදනං	346
208.	කොරණිපුප්ඵයතෝරාපදනං	356
209.	ආධාරදයකතෝරාපදනං	358
210.	වාතාතපනිවාරියතෝරාපදනං	358

කණ්ණිකාරපුප්ඵයවග්ගො එකවිසතිමො. 360

හත්ථිවග්ගො		360 - 368
211.	හත්ථිදයකතෝරාපදනං	360
212.	පානබිදයකතෝරාපදනං	360
213.	සච්චසඤ්ඤකතෝරාපදනං	362
214.	එකසඤ්ඤකතෝරාපදනං	362
215.	රංසිසඤ්ඤකතෝරාපදනං	364
216.	සණ්ඨිතතෝරාපදනං	365
217.	තාලවණ්ටදයකතෝරාපදනං	366
218.	අකකන්තසඤ්ඤකතෝරාපදනං	366
219.	සප්පිදයකතෝරාපදනං	368
220.	පාපනිවාරියතෝරාපදනං	368

හත්ථිවග්ගො බාවිසතිමො.

ආලම්බනදයකවග්ගො.

170 - 378

221.	ආලම්බනදයකසොරාපදනං	370
222.	අජිතදයකසොරාපදනං	370
223.	දව්වතනිකසොරාපදනං	372
224.	ආරකකදයකසොරාපදනං	372
225.	අව්‍යාහිකසොරාපදනං	374
226.	අභිකාලපුප්ඵයසොරාපදනං	374
227.	සොවණ්ණවටංසකිකසොරාපදනං	376
228.	මිඤ්චටංසකිකසොරාපදනං	376
229.	සුකතාවෙලියසොරාපදනං	376 - 378
230.	එකවජ්ඣයසොරාපදනං	378

ආලම්බනදයකවග්ගො තෙව්විසතිමො.

උදකාසනවග්ගො

378 - 386

231.	උදකාසනදයකසොරාපදනං	378 - 380
232.	භාජනදයකසොරාපදනං	380
233.	සාලපුප්ඵයසොරාපදනං	380
234.	කිලඤ්ඤදයකසොරාපදනං	382
235.	වෙදිකාරකසොරාපදනං	382
236.	වණ්ණකාරසොරාපදනං	382 - 384
237.	පියාලපුප්ඵයසොරාපදනං	384
238.	අමයාගදයකසොරාපදනං	384
239.	ජගතිකාරකසොරාපදනං	386
240.	වාසිදයකසොරාපදනං	386

උදකාසනදයකවග්ගො චතුර්විසතිමො.

තුච්ඡරදයකවග්ගො

386 - 394

241.	තුච්ඡරදයකසොරාපදනං	386
242.	නාගකෙසරියසොරාපදනං	388
243.	නලිනකෙසරියසොරාපදනං	388
244.	විජිපුප්ඵයසොරාපදනං	388 - 390
245.	කුට්ඨපකසොරාපදනං	390
246.	පානදයකසොරාපදනං	390
247.	බාතුපුප්ඵයසොරාපදනං	390 - 392
248.	සත්තලිපුප්ඵයසොරාපදනං	392
249.	බේබ්භිජාලියසොරාපදනං	392
250.	උද්දලදයකසොරාපදනං	394

තුච්ඡරදයකවග්ගො පඤ්චවිසතිමො.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

ථොමකවග්ගො

394 - 402

251.	ථොමකඥොරාපදානං	394
252.	එකංසනදායකඥොරාපදානං	396
253.	විතකපුජකඥොරාපදානං	396
254.	නිවමපකපුථිගඥොරාපදානං	396 - 398
255.	සනතපාටලීගඥොරාපදානං	398
256.	උපානනදායකඥොරාපදානං	398
257.	මඤ්ජරිපුජකඥොරාපදානං	400
258.	පණ්ණදායකඥොරාපදානං	400
259.	කුට්ඨදායකඥොරාපදානං	402
260.	අක්කපුථිගඥොරාපදානං	402

ථොමකවග්ගො ජබ්බිසනිමො.

ආකාසුකතිපියවග්ගො

404 - 410

261.	ආකාසුකතිපියඥොරාපදානං	404
262.	තෙලමකතිගඥොරාපදානං	404
263.	අඬ්ඝව්‍යාදිගඥොරාපදානං	404 - 406
264.	පදිපිගඥොරාපදානං	406
265.	බිලාලීදායකඥොරාපදානං	406
266.	මච්ඡදායකඥොරාපදානං	408
267.	ජවහායදායකඥොරාපදානං	408
268.	සලලපුථිගඥොරාපදානං	408
269.	උපානතාසගඥොරාපදානං	410
270.	තරණීගඥොරාපදානං	410

ආකාසුකතිපියවග්ගො සනතවිසනිමො.

සුවණ්ණබ්බිමොහනවග්ගො

412 - 420

271.	සුවණ්ණබ්බිමොහනීගඥොරාපදානං	412
272.	කීලමුට්ඨදායකඥොරාපදානං	412
273.	වඬෙහාලකිගඥොරාපදානං	412 - 414
274.	අබ්බඤ්ජනදායකඥොරාපදානං	414
275.	එකඤ්ජලීගඥොරාපදානං	414 - 416
276.	පොඤ්ඤදායකඥොරාපදානං	416
277.	විතකපුජකඥොරාපදානං	416
278.	ආලුච්ඡදායකඥොරාපදානං	418
279.	පකපුණ්ඩරිකඥොරාපදානං	418
280.	තරණීගඥොරාපදානං	418

සුවණ්ණබ්බිමොහනවග්ගො අට්ඨපිසනිමො.

420

පණ්ණදායකවග්ගො

420 - 428

281.	පණ්ණදායකතේරාපදානං	420
282.	ඵලදායකතේරාපදානං	420
283.	පච්චුක්ඛමනියතේරාපදානං	422
284.	ඵකපුප්ඵයතේරාපදානං	422
285.	මඝවපුප්ඵයතේරාපදානං	424
286.	උපට්ඨාකදායකතේරාපදානං	424
287.	අපදානියතේරාපදානං	426
288.	සත්තාභවබ්බජිතතේරාපදානං	426
289.	බුද්ධුපට්ඨාකතේරාපදානං	426 - 428
290.	පුබ්බභගමියතේරාපදානං	428

පණ්ණදායකවග්ගො ඵකුනතීංසනිමො.

විතකපුජකවග්ගො

430 - 438

291.	විතකපුජකතේරාපදානං	430
292.	පුප්ඵධාරකතේරාපදානං	430
293.	ඡන්දදායකතේරාපදානං	432
294.	සද්දසඤ්ඤකතේරාපදානං	432
295.	ගොසීසනිකේඛපකතේරාපදානං	434
296.	පාදපුජකතේරාපදානං	434
297.	දෙයඛිත්තකතේරාපදානං	436
298.	සරණගමනියතේරාපදානං	436
299.	අමුපිණ්ඩියතේරාපදානං	436
300.	අනුසංසාදකතේරාපදානං	438

විතකපුජකවග්ගො නිංසනිමො.

තනියසතකං සමන්තං.

පදුමකෙසරියවග්ගො

440 - 448

301.	පදුමකෙසරියතේරාපදානං	440
302.	සබ්බගනියතේරාපදානං	440
303.	පරමන්දායකතේරාපදානං	440 - 442
304.	බමමසඤ්ඤකතේරාපදානං	442
305.	ඵලදායකතේරාපදානං	442 - 444
306.	සමපසාදකතේරාපදානං	444
307.	ආරාමදායකතේරාපදානං	446
308.	අනුලෙපදායකතේරාපදානං	446
309.	බුද්ධසඤ්ඤකතේරාපදානං	448
310.	පබ්බාරදායකතේරාපදානං	448

පදුමකෙසරියවග්ගො ඵකනිංසනිමො.

ආරක්කදියකවගෙයා

450 - 458

311.	ආරක්කදියකතොරාපදනං	450
312.	භොජනදියකතොරාපදනං	450
313.	ගතසඤ්ඤකතොරාපදනං	450 - 452
314.	සත්තපදුමියතොරාපදනං	452
315.	පුප්ඵාසනදියකතොරාපදනං	452 - 454
316.	ආසනාසුචිකතොරාපදනං	454
317.	සද්දසඤ්ඤකතොරාපදනං	456
318.	තිරංසියතොරාපදනං	456
319.	කඤ්චිපුප්ඵියතොරාපදනං	458
320.	කුමුදමාලියතොරාපදනං	458

ආරක්කදියකවගෙයා බන්ධනිංසනිමො.

උමමාපුප්ඵියවගෙයා

460 - 476

321.	උමමාපුප්ඵියතොරාපදනං	460
322.	පුලිතපුප්ඵියතොරාපදනං	460
323.	සාසජනකතොරාපදනං	462
324.	සඤ්ඤසාමිකතොරාපදනං	462 - 464
325.	නිමිත්තසඤ්ඤකතොරාපදනං	464
326.	අන්තසංසාවකතොරාපදනං	464 - 466
327.	තිගුණිපුප්ඵියතොරාපදනං	466 - 470

දවාදසමනාණවාරං

328.	සුමනාවෙලියතොරාපදනං	470
329.	පුප්ඵ්ථත්තියතොරාපදනං	472
330.	සප්පිවාරජත්තදයකතොරාපදනං	472 - 476

උමමාපුප්ඵියවගෙයා භේදනිංසනිමො.

ගනිබ්බපියවගෙයා

476 - 498

331.	ගනිබ්බපියතොරාපදනං	476
332.	උදකපුප්ඵියතොරාපදනං	478
333.	පුත්තාගපුප්ඵියතොරාපදනං	478
334.	ඵකදුස්සදයකතොරාපදනං	480 - 482
335.	චුසිතකම්පියතොරාපදනං	482 - 484
336.	පහසිකරතොරාපදනං	484 - 486
337.	තිණකුට්ඨදයකතොරාපදනං	488 - 490
338.	උත්තරෙයදයකතොරාපදනං	490 - 492
339.	ධම්මසවණියතොරාපදනං	492 - 494
340.	උක්ඛිත්තපදුමියතොරාපදනං	496

ගනිබ්බපියවගෙයා වතුනිංසනිමො.

498

එකපදමයවග්ගො

498 - 508

341.	එකපදමයයෝරාපදනං	398
342.	තිට්ඨාලමාලියයෝරාපදනං	500
343.	ධජදායකයෝරාපදනං	500
344.	තිකිඛිකිණිපුප්පකයෝරාපදනං	502
345.	නලාගාරිකයෝරාපදනං	502 - 504
346.	වමපකපුප්පියයෝරාපදනං	504
347.	පදුමපුප්පකයෝරාපදනං	504 - 506
348.	තිණ්ඩුට්ඨිදායකයෝරාපදනං	506
349.	තින්දුකඵලදායකයෝරාපදනං	508
350.	එකඤ්ජලියයෝරාපදනං	508

එකපදමයවග්ගො පඤ්චාසිංහනිමො.

සද්දසඤ්ඤකවග්ගො

510 - 516

351.	සද්දසඤ්ඤකයෝරාපදනං	510
352.	යවකලාපියයෝරාපදනං	510
353.	කිංඡුකපුප්පකයෝරාපදනං	512
354.	සකකාටකකොරණිකයෝරාපදනං	512
355.	දණ්ඩදායකයෝරාපදනං	512
356.	අබ්බදායකයෝරාපදනං	514
357.	සුපුටකපුප්පකයෝරාපදනං	514
358.	මඤ්චදායකයෝරාපදනං	516
359.	සරණගමනිකයෝරාපදනං	516
360.	පිණ්ඩානිකයෝරාපදනං	516

සද්දසඤ්ඤවග්ගො ජනනිංසනිමො.

මන්දරවපුප්පියවග්ගො

518 - 524

361.	මන්දරවපුප්පියයෝරාපදනං	518
362.	කකකාරුපුප්පියයෝරාපදනං	518
363.	භික්ෂුලාලදායකයෝරාපදනං	518 - 520
364.	කෙසරපුප්පියයෝරාපදනං	520
365.	අබ්බකාලපුප්පියයෝරාපදනං	520
366.	කදම්බපුප්පියයෝරාපදනං	522
367.	උද්දලපුප්පියයෝරාපදනං	522
368.	එකවමපකපුප්පියයෝරාපදනං	522
369.	තිමිරපුප්පියයෝරාපදනං	524
370.	සලලපුප්පියයෝරාපදනං	524

මන්දරවපුප්පියවග්ගො සත්තනිංසනිමො.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

බොධිවඤ්ඤා	526 - 536
371. බොධිවඤ්ඤාපදානං	526
372. පාටලීප්පථිකපදානං	526
373. තිරිසලමාලියකපදානං	528
374. පටිප්පථිකපදානං	528 - 530
375. සත්තපණ්ණාසකපදානං	530
376. ගක්ඛුට්ඨිකපදානං	530 - 532
377. චිත්තසූජකපදානං	532
378. සුමනතාලවණ්ණිකපදානං	532 - 534
379. සුමනදුමිකපදානං	534
380. කාසුමාරිඵලදායකපදානං	534 - 536

බොධිවඤ්ඤා අධ්‍යයනසම්මාන.

අවණ්ටඵලදායකවග්ගො	536 - 552
381. අවණ්ටඵලදායකපදානං	536
382. ලබ්භදායකපදානං	538
383. උදුමාරිඵලදායකපදානං	538 - 540
384. පිලකකදායකපදානං	540
385. ථාරුකඵලදායකපදානං	540
386. චලලිඵලදායකපදානං	542
387. කදලිඵලදායකපදානං	542 - 544
388. පතසඵලදායකපදානං	544
389. කොණ්ණකාරිඪිකපදානං	544 - 546
390. පුබ්බකම්මපිලොකිකපදානං	548 - 552

අවණ්ටඵලවග්ගො එකුත්තනාලියනිමො.

පිළිඤ්චවජ්ජවග්ගො	552 - 628
391. පිළිඤ්චවජ්ජපදානං	552 - 580
392. සෙලපදානං	582 - 594
393. සබ්බකිත්තිකපදානං	596 - 600
394. මුද්දායකපදානං	600 - 602
395. පදුමකුට්ඨාසාරිකපදානං	604 - 608
396. බකකුලපදානං	608 - 612
397. හිරිමානඤ්ඤාපදානං	612 - 616
398. සලලමණ්ඩපියකපදානං	618
399. සබ්බදායකපදානං	618 - 622
400. අජිතපදානං	622 - 626

පිළිඤ්චවජ්ජවග්ගො චන්දනාලියනිමො.	628
---------------------------------	-----

චතුස්සතකං සමන්තං.

සුභතපිටකේ බුදුකතියායෙ

අපද්‍රව්‍යපාලි

පඨමො භාගො

සුභතපිටකේ බුද්දකනිකායෙ අපද්‍යනපාලි.

පඨමො භාගො

— 3 —

නමො නසස භගවතො අරහතො සමමාසමබ්බසසු.

I

බුද්ධාපද්‍යනං.

- *1. තථාගතං ජේතවනේ වසන්තං අප්පච්ඡි වෙදෙනමුනී තතඛෙගා,
“සබ්බඤ්ඤාබුද්ධා කීර නාම ගොතනී භවතනී තෙ භෙදානි කෙති වීර ?¹”
2. තද්ව භබ්බඤ්ඤාචරො මහෙසී ආනඤ්ඤාදං මධුරස්සරෙන,
යෙ පුබ්බ²බුද්ධෙසු කතාධිකාරා අලභිමොක්ඛා ජිනසාසනෙසු.
3. තෙනෙව³ සමෙබ්බිමුඛෙන ධීරා අර්කාසසෙනාපි මනාබලෙන,
පඤ්ඤාය තෙජෙන සුත්තනිපඤ්ඤා සබ්බඤ්ඤානාම අනුපාපුණ්ණනි.
4. අනමපි පුබ්බබුද්ධෙසු බුද්ධානන්තරිකත්ථං,
මනසායෙව හුක්ඛාන ධම්මරාජා අසඬ්ඛිතා. *
5. අථ බුද්ධාපද්‍යානනි සුණාථ සුභමානසා;†
තිස්සපාරමිසමපුණ්ණා ධම්මරාජා අසඬ්ඛිතා.
6. සමෙබ්බාධිං බුද්ධසෙට්ඨානා සසඬෙඤ්ඤා ලොකනායකෙ,
දසඬ්ඤාලී නමෙසිතිවාසා සිරසා අභිවාදසිං.⁴
7. යාවනා බුද්ධබෙතෙනාසු රතනා විජ්ජන්ත⁵සඬ්ඛිතා,
ආකාසට්ඨා ව භූමමට්ඨා මනසා සබ්බමානරිං.⁵

* ආදිතො පඨාය ඉමා වතස්සො ගාථායො P T S. පොඤ්ඤාන සත්ති.

† වතුඤ්ඤාථාය දුතියදෙධා මෙව පඤ්ඤාමගාථාය පඨමෙඛා ව සාමපොඤ්ඤාන සත්ති

1. ධීරා. සෙ. 2. සබ්බ. සෙ. 3. තෙනිධි. සෙ. 4. අභිවාදයෙ. සෙ

5. මාහරෙ. P T S. සෙ

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සුත්‍රපිටකයෙහි - බුද්ධකතාකායේ අපද්‍යනපාලිය

ප්‍රථමභාගය

—:—

ඒ භාග්‍යවත් අහීන් සම්මාසම්බුදුරජානන්වහන්සේට
නමස්කාර වේවා.

1

බුද්ධාපද්‍යනය

—

1 (වැදුම පිණිස) තැමුනු සිරුරු ඇති වෙදෙහිපුත්‍ර (ආනන්දසභර) තෙමේ දෙවරම් වෙතෙරෙහි වැඩ වසන්නාවූ බුදුරජානන් වහන්සේගෙන් “වීරයන් වහන්ස, සඵල බුදුවරු ලොව පහළ වෙත්. ඒ බුදුවරු කීනම් හේතුවකින් පහළ වෙත් ද” යි විචාලේ ය.

2.-3. එකල්හි මහර්ෂි වූ සඵල වූ බුදුරජානන් වහන්සේ හඳු වූ ආනන්දසභරයන් වහන්සේට “පෙර බුදුවරයන් වෙත කරුණ ලද අධිකාර (පින්) ඇති, ඒ බුදුසත්‍යන්හි නො ලැබූ නිවන් ඇති, ඉතා සියුම් නුවණ ඇති, ඒ ප්‍රාඥයෝ ඒ සමයක්සමෝධිය ම අරමුණු කොට මහත් ධේර්යයෙන් කළ පැතුමින් ද, වඩන ලද ප්‍රඥාවෙන් ද, බලයෙන් ද බුදුවට පැමිණෙත්” ය යි මිහිරි හඬින් වදාළ සේක.

4. බුදුවරයෝ අසඹා වෙති. මම ද ඒ පෙර බුදුවරයන් හමුවෙහි සිතින් ම එසේ වී බුදුවට පැනිමි.

5. අනතුරු ව බුද්ධාපද්‍යයන් (බුදුවට හෙතු කරුණු) පිරිසිදු සිතින් අසවු. සමතිස් පැරුම් පිරු බුදුවරු අසඹා ගණන් වෙති.

6. ශ්‍රෙෂ්ඨ බුදුවරයන් වහන්සේලාගේ සඵලතාඥනය ද, ශ්‍රාවකසංඝයා සහිත බුදුවරයන් වහන්සේලා ද, බද්දිලි ව නැමැද හිස නමාත් වැන්දෙමි.

7. ඇති තාක් බුද්ධික්ෂේත්‍රයන්හි අතසෙහි වූ ද පොළොවෙහි වූ ද අනන්තරත්නයන් සිතින් (ඉටා මාගේ ප්‍රාසාදය හාත්පස) රැස් කෙළෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

8. තත්ථ රුපියභූමියං පාසාදං මාපසිං¹ අතං,
නෙකභූමිං² රතනමයං උබ්බිඤ්ඤං නතමුග්ගතං.
9. විචිතතථමං සුකතං සුවිහතතං මහාරතං,
කතකාමයසඛිකාපිං³ තොරණවජ්ජනමණ්ඩිතං⁴.
10. පඨමා වෙඨරියා භූමිං විමලාබ්‍යසමා සුභා,
නලිනී⁵ජලජාකිණණවරකඤ්චනභූමියා.
11. පවාලංසා⁶ පවාලවණණා කාචි ලොහිතකා සුභා,
ඉන්ද්‍රගෝපකවණණාභා භූමි ඔහාසනී දිසා.
12. සුවිහතතා ඝරමුඛා නියස්සතා සිහපඤ්ජරා,
චතුරො වෙදිකා ජාලගකිාවෙල⁷මනොරමා.
13. නීලා පිතා ලොහිතා ඔද්දතා සුභිකාලකා,
කුටාගාරවරුපෙනා සත්තරතනභූසිතා.⁸
14. ඔලොකමයා⁹ පද්‍රමා වාල-විහගසොහිතා,
නක්කතතතාරකාකිණණා වන්දසුරියෙහි¹⁰ මණ්ඩිතා.
15. හෙමජාලෙන සඤ්ජනතා සොණණ-කිංකිණිකාසුතා,
වාතවෙගෙන කුජනතී සොණණමාලා මනොරමා.
16. මඤ්ජුරධානං ලොහිතකං පිතකං හරිපිඤ්ජරං,
තාතාරඛෙහති සුපපිතං උසසිතඤ්ජමාලිනී.
17. නානා ඔක්ඛ නෙකසතා ඵලිකා රජතාමයා,
මණ්ඩමයා ලොහිතඛකා මසාරගලලමයා තථා,
නානාසයනවිචිතතා සණ්ඨකාසිකසන්ධතා.
18. කම්බලා දුකුලා විතා පතභූණණා පණ්ඩුපාචුරා,
විවිධස්ථරණං¹¹ සබ්බං මනසා පඤ්ඤපෙස¹² හං.
19. තාසු තාසෙව භූමිසු රතනකුටලඛකතා,
මණ්ඩවෙරොවතා උකකා ධාරයනතා සුතිට්ඨරෙ.
20. සොහනතී ඵසිකාථමහා සුභා කඤ්චනතොරණා,
ජමෙඛානදා සාරමයා අපො රජතමයාපි ව.
21. නෙකා සනි¹³ සුවිහතතා කවාටග්ගලවිතතීතා,
උභතො පුණ්ණසට්ඨා'නෙකා පද්‍රමුපාලසංසුතා.
22. අතීතෙ සබ්බබුද්ධො ව සසංඝෙ ලොකනායකෙ,
පකතීවණණරුපෙන නිමමිනීතිවා සසාවකෙ.

1. මාපසෙ. PTS. සෙ. 2. නෙකභූමි. PTS. 3. සඛිකා. ම.
4. සොහනවජ්ජනෙති මණ්ඩිතා. ම. 5. නලින. ම. 6. පවාලංස. PTS.
7. ගකිවෙලා. PTS. 8. විභූසිතා. PTS. 9. ඔලොකමයා. සෙ.
10. වන්දසුරෙහි. ම. සෙ. 11. විචිතතථමං. 12. පඤ්ඤපෙමහා. සෙ. PTS.
13. නෙකාසනතී. අ. මු. සෙ.

8. එහි රිදීමුවාබිමිහි සන්ථාවනින් කරණලද්ද වූ අතස්සි උස් ව නැංගා වූ නොයෙක් මහල් ඇති පහසක් මැවීම්.

9. ඒ ප්‍රාසාදය දිගුපුළුල්ව සරිලන සේ මැනවින් කළ බෙදුම් ඇති මානැති තොරණින් හා සේසතින් බබලන රුවන්මුවා දූවවලලු ඇති විසිතුරු කණුවලින් යුතු විය.

10. එහි පළමුවැනි මාලය පිරිසිදු වලාකුළක් සේ මනොඟු වෙරළමණියෙන් කරණලද බිම ඇත්තේ විය. ජලයෙහි කටගන්නා පියුම්වලින් ගැවසීගත් උතුම් රුවන්මුවා භූමියෙන් ද යුතු විය.

11. එහි කිසි මහලක් මනහර පබළයෙන් කළ පැති ඇත්තේ පබළුවන් විය. අතිකක් රත්පැහැ විය. අතිකක් රත්පුගොව්වන්ගේ පැහැයට බඳු පැහැයෙන් යුතු වූයේ දසදිගුන් බබුළුවයි.

12. මැනවින් බෙදූ ගෘහආර ද පිටතට නෙරාගිය ප්‍රමුඛශාලා (=පෝටිකෝ) ද වෙන් වෙන් ව තබනලද සීමැදුරු ද මුතුලැලින් මනහර වූ සුවඳමල්දම් ලෙලෙන වෙදිකා සතරක් ද එහි විය.

13. (ඒ ප්‍රාසාදය) සන්ථාවනින් දිලෙන නිල්, කහ, රතු, සුදු, නො මුසු කළුවන් වූ උතුම් කුළුගෙවලින් ද යුතු විය.

14. (එම පහස) පිපුනු (අසුරින් කළ) පියුමින් ද, ව්‍යාල මාගයන්ගේ හා පක්ෂීන්ගේ ද රුවින් බබලන (ඉතා උස් බැවින් පිළිබිඹු වූ) නැකැත්තරුවලින් ගැවසී ගත් සඳහිරුරුවලින් ද යොහන විය.

15. එහි රත්කිකිණියෙන් යුත් රුවන්දැලින් ගැවසුනු මනහර වූ රත්මල්දම්නු වාසුවෙගයෙන් නාද කරති.

16. මදටපැහැ, රතු, කහ, පලාවන්, පිඟුවන් යන නන්වැදූරුම් සායම් පොවනලද ඔසවනලද්ද වූ දෙපෙළ ද වෙයි.

17. එය රිදීමුවා වූ ද නිල්මණිමුවා වූ ද දූරගමණිමුවා වූ ද, එසේ ම මැසිරිමණිමුවා වූ ද පුවරු ඇති සියුම් කසිසළු අතුළු නොයෙක් සියගණන් සයනයන්ගෙන් විසිතුරු විය.

18. කම්බිලි ද දුහල්පට ද විනපට ද පතකුණුණදෙසයෙහි කළ පට ද පඬුවන් පට ද යන මෙයින් කළ ප්‍රාවරණයන් ඇති බැවින් විවිධ ඇතිරිලිවලින් යුත් සියලු (අසුන්) මම සිතීන් ඉටා පැණවීම්.

19. ඒ ඒ භූමිති රුවන්කුළුවලින් අලභිකාන වූ රත්මණියෙන් කළ දඬුවැටපතන් දරන්නෝ සිටිත්.

20. එහි නුවරදොර හොබවනුවස් සිටවූ ඉසුසිලයෝ බබලත්. සවණීමය වූ ද ජාමබුනදසවණීමය වූ ද බදිර(=කිහිරි)දරුමය වූ ද රජතමය වූ ද තොරන්හු බබලති.

21. මැනවින් බෙදූ බොහෝ සකිනු වෙන්. (ඒ පහස) ජනෙල් වලින් හා අගුළුවලින් විසිතුරු විය. පියුම්උපුල් වලින් යුත් දෙපස තැබූ නොයෙක් සුන්කලස්සු ද එහි වෙති.

22. අතීතයෙහි වූ ශ්‍රාවකසමුහයා සහිත ලොකනායක සම්මා සමුද්‍රවරයන් ද එසේ ම ශ්‍රාවකසමුහයා සහිත පසේබුදු වරයන් ද පියළි-සටහනින් මවා.-

23. තෙන ආරෙන පටිසිත්වා සබ්බෙ බුද්ධා සසාවකා,
සබ්බසොවණ්ණෙයෙ* පිඨෙ තිසින්නා අරියමණ්ඩලා.
24. යෙ ව ඵතරහි අත්ථි බුද්ධා ලොකෙ අනුත්තරා,
අතීතා¹ වත්තමානා ව භවනං සබ්බෙ සමාරුහුං.²
25. පච්චෙකඛුද්ධෙ තෙකසතෙ සයම්භු අපරාජිතෙ,
අතීතෙ වත්තමානෙ³ ව භවනං සබ්බෙ සමාරුහුං.⁴
26. කප්පරුකකා ඛහු අත්ථි යෙ දිබ්බා යෙ ව මානුසා,
සබ්බං දුස්සං සමාහත්වා අච්ඡාදෙඡ්⁵ තිව්චරු.
27. ඛජ්ජං තොජ්ජං සායනීයං සමපන්නං⁶ පානතොජ්ජනං,
මණ්ණිමයෙ සුතෙ පතෙන සමසුරෙත්වා අදසකං.
28. දිබ්බවකඛුසමා හුත්වා මට්ඨවිචරසංයුතා,⁷
මධුනා සකඛරු වෙව තෙලෙන මධුඵාණිතා.
29. තප්පිතා පරමනෙතන සබ්බෙ තෙ අරියමණ්ඩලා,
රතනගබ්බං පටිසිත්වා කෙසරිව ගුහාසයා.
30. මහාරහමහි සයනෙ භීහසෙය්‍යමකප්පයුං,
සමපජානා සමුස්ථා සයනෙ පලලඛකමාභුජ්ජං,
ගොචරං සබ්බබුද්ධානං ක්කාතරතිසමප්පිතා.
31. අඤ්ඤා ධම්මාති දෙසසනති අඤ්ඤා කීලනති ඉඨියා,
අඤ්ඤා අභිඤ්ඤා අප්පෙතති අභිඤ්ඤා වසිනාපිතා,
විකුබ්බතා විකුබ්බනති අඤ්ඤා තෙකසහසසියො.⁸
32. බුද්ධාපි බුද්ධෙ පුච්ඡනති විසයං සබ්බඤ්ඤාමාලයං,
ගමහිරං නිපුණං ථානං පඤ්ඤාය විනිබුජ්ජකිරො.
33. සාවකා බුද්ධෙ පුච්ඡනති බුද්ධා පුච්ඡනති සාවකෙ,
අඤ්ඤාමඤ්ඤා ව පුච්ඡනති⁹ අඤ්ඤාඤ්ඤා¹⁰ ඛ්‍යාකරොනති තෙ.
34. බුද්ධා පච්චෙකඛුද්ධා ව සාවකා පරිවාරකා,
ඵවං සකාය රතියා¹¹ පාසාදෙ' හිරමනති තෙ.
35. ඡන්නා තිට්ඨනතු රතනා කඤ්චනාවෙලපතතිකා¹²,
මුත්තාජාලපරිකඛින්නා සබ්බෙ¹³ ධාරෙනා¹⁴ මත්ථකෙ.
36. භවනතු වෙලපිතානා සොණ්ණ්ණතාරකවිතතිතා,
විචිත්තමාලාපිතානා¹⁵ සබ්බෙ ධාරෙනා මත්ථකෙ.
37. විතනා මාලාදුමෙහි ගකුදුමෙහි සොතිනා,
දුස්සදුමෙහි පරිකිණ්ණො රතනදුමවිභුසිතා.

1. අතීතෙ. ම. 2. සමාහරිං. මු අ. 3. වත්තමානා. ම. 4. සමාහරිං. මු අ.
5. අච්ඡාදෙසිං (?) 6. සබ්බතන. සෙ. ම. 7. මථා. සෙ. ම. අ.
8. අනෙකසහසහසසියො. සෙ. අඤ්ඤා තෙකා සහසසියො. P T S. 9. පුච්ඡිතා. ම.
10. අඤ්ඤාමඤ්ඤා. P T S. සෙ. 11. ඵවං රතීසුරමමානා. P T S. සෙ.
12. සුවණ්ණජාලාහි සංයුත්තා රජතජාලමණිති ව P T S.
13. මුත්තාජාලපරිකඛින්නා ඡන්නා. P T S. 14. ධාරෙනති. සෙ. 15. විචිත්තා මලා-P T S
* සොණ්ණ්ණමයෙ (අට්ඨකපා.)

23. ශ්‍රාවකයන් සහිත ඒ බුදුවරු එකී දොරටුවෙන් (ප්‍රාසාදයට) ඇතුළුව ආරාමසමූහ ව සඵ සෞචර්‍ය්‍ය (=සියල්ල රුවන්මුවා) වූ පුටුවල වැඩහුන්න.

24. මෙකල ලොකයෙහි අනුතතර වූ යම් බුදුකෙනෙක් වෙත් ද, එසේ ම අතීතයෙහි වූ ද, වර්තමානයෙහි වූ ද ඒ සියලු බුදුවරයෝ ම මේ ප්‍රාසාදයට නැංගහ.

25. තමන් විසින් ම පරොපදෙශ රහිතව ධර්මය අවබෝධ කර ගත් පස්මරුන් දිනු අතීතයෙහි හා වර්තමානයෙහි වූ නොයෙක් සියගණන් පස්බුදුවරු ද මේ පහයට නැංගහ.

26. දිව්‍ය වූ ද මනුෂ්‍ය වූ ද කල්‍යාණිකයෝ බොහෝ වෙති (එයින්) සියළු වස්තු ගෙනවුත් තුන්සිවුරින් (උන්වහන්සේලා) හැදවීම්.

27. කැසුකු වූ ද, බිදියසුකු වූ ද, රස විඳගත සුකු වූ ද, සමාධි වූ ආහාරපානයෙන් මනොඥ වූ මණිමුවා පාත්‍රයන් පුරවා මම උන්වහන්සේලාට දිනිමි.

28-29. දිවැස් ඇත්තවුන් වැනි වූවාහු මටසිලුටු සිවුරු දැරුවා වූ මි සතුරු තලතෙල් මිපැණි යන මෙකී උතුම් ආහාරපානයන්ගෙන් සැතීමට පත් වූ ඒ සියලු ආරාමසමූහයා ගුහාවන්හි සයනය කරණ කෙශරසිංහයන් මෙන් රත්නගභීයට පිවිස-

30. මාහැඟි සයනයෙහි සිඟියෙන් යුතුව සිහසෙය්‍යාවෙන් දකුණුල යෙන් සැතපුන. සිඟියෙන් යුතුව නැගිට සයනයෙහි ම පලක් බැඳ වැඩහිඳ සියලු බුදුවරයනට විෂය වූ ධ්‍යානයට සමවත්ත.

31. (ඒ පස්බුදුවරයන් අතුරෙන්) ඇතැම් කෙනෙක් දහම් දෙසත්. අනික් කෙනෙක් ධ්‍යානයෙන් උපදවාගත් සාධාරණයන් ක්‍රීඩා කෙරෙත්. තව කෙනෙක් පඤ්චවර්ගයෙන් වශයෙන් වසග කළ අභිඤ්චනට සමවදිති ඇතැම්හු නොයෙක් දහස්ගණන් සාධාරණිකයන් කෙරෙත්.

32. බුදුවරු සඵඤ්ඤායට ගොවර වූ කරුණු බුදුවරුන්ගෙන් විවාරත්. ගැඹුරු වූ ද සිසුම් වූ ද තැන් ප්‍රඥාවෙන් අවබෝධ කෙරෙත්.

33. ශ්‍රාවකයෝ බුදුවරුන්ගෙන් විවාරත්. බුදුවරු ශ්‍රාවකයන්ගෙන් විවාරත් ඔවුනොවුනු දු විවාරත්. ඔහු ඔවුනොවුන්ගේ පැණ විසඳත්.

34. සමයක් සම්බුදුවරුද පස්බුදුවරුද ශ්‍රාවකයෝද පිරිවරජනයාද මෙසේ සවකීය කැමැත්ත පරිදි ඒ (වෛජයනන) ප්‍රාසාදයෙහි ඇළි වෙසෙති.

35. සත්ථුවන්මුවා ඡත්‍රයෝ රත්ලැල් සහිත පත්‍ර ඇතිව එල්බෙමින් සිටිත්වා, මුතුලැල් එල්ලුනු සියලු ඡත්‍ර මාගේ මුදුනෙහි (හිසට) දරත්වා සි (සිතූ කෙණෙහි එසේ පහළ විය.)

36. රුවන්තරුයෙන් බබලන සෙල්විසන් පහළ වෙවා! විසිතුරු මල් ගැවසුනු නොයෙක් විසන් මාගේ මහාකයෙහි දරත්වා!

37. මල්දමින් ගැවසීගත්, සුවඳ දමින් හෙබුනා වූ, දුස්සාදයන්ගෙන් ආකූල වූ, රත්නදාමයන්ගෙන් අලඞ්ඞාන වූ-

38. පුප්ඵාතිකිණ්ණං සුචිත්තං සුරතීගක්ඛුපිතං¹,
ගක්ඛපඤ්චබ්බුලිකතං² තෙමච්ඡදනඡාදිතං.³
39. චතුද්දිසා පොක්ඛරඤ්ඤා පදුමුපාලසන්ධා,
සොවණ්ණරූපා බායනතු පදුමරොණුරජ්ඣගතා.
40. පුප්ඵනතු පාදපා සබ්බෙ පාසාදස්ස සමන්නතො,
සයං ව පුප්ඵා මුඤ්චිතා ගන්තා⁴ භවනමොක්ඛරා⁵
41. සිබ්බිතො තත්ථ තච්චනතු දිබ්බහංසා පකුජරෙ,
කරච්චිකා ව ගායනතු දිජසංඝා සමන්නතො.
42. හෙරියො සබ්බා චජ්ඣනතු චිණ්ණා සබ්බා රචනතු⁶ තා,
සබ්බා සංගිතී වත්තනතු පාසාදස්ස සමන්නතො.
43. යාවතා බුද්ධබෙත්තමහි වක්ඛවාලෙ තතො පරෙ,
මහන්නා ජොතිසමපන්නා අච්ඡිඤ්ඤා රතනාමයා.
44. තිට්ඨනතු සොණ්ණපලලඛිකා දීපරාක්ඛා ජලනතු තෙ,
භවනතු ඵකපඤ්ඤා දසසහසසිපරමපරා.
45. ගණිකා ලාසිකා වෙච තච්චනතු අච්ඡරාගණා,
නාත්තාරඛිතා පදිස්සනතු පාසාදස්ස සමන්නතො.
46. දුමග්ගෙ පබ්බතග්ගෙ වා සිනෙරුගිරිමුද්ධති
උස්සාපෙම් ධජං සබ්බං විචිත්තං පඤ්චවණ්ණිකං.
47. නරා නාගා ව ගක්ඛබ්බා සබ්බෙ දෙවා උපෙනතු තෙ,
නමස්සන්නා පඤ්ඤලිකා පාසාදං පරිවාරසුං.
48. යං කිඤ්චි කුසලං කමමං කතතබ්බං කිරියං මම,
කායෙන වාචා මනසා තිදසෙ සුකතං කතං.
49. යෙ සත්තා සඤ්ඤාදිනො අත්ථි යෙ ව සත්තා අසඤ්ඤාදිනො,
කතං පුඤ්ඤාඵලං මයාං සබ්බෙ භාගී භවනතු තෙ.
50. යෙසං කතං සුචිදිතං දින්නං පුඤ්ඤාඵලං මයා,
යෙ ව තසම්. න ජානන්ති දෙවා ගන්තා නිවෙදසුං.
51. සබ්බලොකමහි⁷ යෙ සත්තා ජීවන්තා'භාරතෙකුකා,
මනුඤ්ඤං තොජනං සබ්බං ලහනතු මම තෙජසා⁸.
52. මනසා දුතං මයා දින්නං මනසා පාසාදමාවහිං,⁹
පුජිතා සබ්බසම්බුධා පච්චෙකා ජිනසාවකා.
53. තෙන කමෙමන සුකතෙන වෙනතාපණ්ණිගිහි ව,
ජහිතා මානුසං දෙහං තාවතීංසමගඤ්ජහං.
54. දුට්ඨෙ භවෙ පජානාමි දෙවතෙන අථ මානුසෙ,
අඤ්ඤං ගතීං න ජානාමි මනසා පත්ථනාඵලං.

1. භූසිතා. සෙ. 2. ගුලඛිකිතා. සෙ. 3. ඡදනමාලිකා. සෙ. 4. ගක්ඛා. P T S.

5. මොහරා. සෙ. 6. රසනතු. ම. 7. සබ්බෙ-. P T S.

8. චෙතසා. P T S. සෙ. 9. මාපසිං. සෙ.

38. විසිතුරු මලින් ගැවසිගත් සුවදදුම් ගැස්වූ සුවද පසතුල් කළ රන්වන්ලින් වැසූ-

39. සිවුදිගෙහි වූ පුෂ්කරිණිහු පියුම්පුල්වලින් ගැවසිගත්තාහු උඩට නැගී පියුම් රොන් රජස් ඇත්තාහු සවණ්ණමය ව මෙන් වැටහෙත්වා!

40. මාගේ (වෛජයනන) ප්‍රාසාදය හාත්පස සියලුගස් පිපේවා! ඒ මල් ඉබේ ම ගිලීහි පහය මතුයෙහි විසිරේවා!

41. එහි මොනරු නටත්වා! දිව්‍යසංඝයෝ ශබ්ද කෙරෙත්වා! හාත්පසහි කොටුලෝ ද පක්ෂි සමූහයෝ ද ගයත්වා!

42. සියලු හෙරිහු වාදනය කරණු ලැබෙත්වා! ඒ සියලු විණාවෝ රැඹ දෙත්වා! පහය හාත්පස සියලු සබ්බිකයෝ පවතිත්වා!

43.-44. බුද්ධසේනායක හැමතැන ද, එයින් පිටත් සක්වලෙහි ද, මහත් වූ පලුදු නො වූ දිලිසෙන රුවන්මුවා රන්පලහනු වෙත්වා! ප්‍රදීපවාක්‍ෂයෝ දැල්වෙත්වා! දසදහස් ලෝද පරපුර එකාලොක වෙත්වා!

45. ගණිකාවෝ ද නිලියෝ ද දිව්‍යජසරාවෝ ද නටත්වා! පහය අවට නත් රහමඩුලු පෙණෙත්වා!

46. (එකල්හි මම නිලොක විජය නම් සක්විතිරජ ව මුළුසක්වල) ගස් මුදුනෙහි ද පථික මුදුනෙහි ද සිතොරුපථිකමුදුනෙහි ද, පස්වණින් විසිතුරු වූ සියලු දද එසවිමි.

47. මනුෂ්‍යයෝ ද නාගයෝ ද ගක්ඛීයෝ ද දෙවිසෝ ද යන ඒ සියල්ලෝ එළඹෙත්වා! ඒ මිනිස් ආදීහු නමදින්නාහු බද්දිලි ඇත්තාහු ඒ ප්‍රාසාදය පිරිවරගණිත්වා!

(මෙසේ ඒ තුන්ලෝ ජයගත් සක්විති රජතෙම පහයෙහි ද තමාගේ ද අනුභාවය වණිනා කොට දැන් එය ලැබීමට තමා කළ කුශලය දක්වයි.)

48. තච්ඡිසාවෙහි ඉපදීමට සුදුසු යම් කුශලයක් කළයුතු වී ද එය කයින් වචනයෙන් හා සිතින් මම මැනවින් කෙළෙමි.

49. (දිව්‍ය මනුෂ්‍යාදී) සංඤ්ඤාසත්තයෝ ද (අසඤ්ඤාසත්තයෙහි වූ) අසංඤ්ඤාසත්තයෝ ද යම් තාක් වෙත් නම්, ඒ සියල්ලෝ මා විසින් කරණලද එකී පුණ්‍යඵලය අනුමෝදන් වෙත්වා!

50. මා විසින් කරණලද පිණ යම් දිව්‍යමනුෂ්‍යනායාදී කෙනෙකුත් විසින් මැනවින් දැනගන්නා ලද ද, ඔවුන්ට මා විසින් පුණ්‍යඵලය දෙනලදී; මා විසින් ඒ කරණලද පිණ දුන් බව යම් කෙනෙක් නො දනිත් නම්, දෙවිවරු ගොස් ඔවුන්ට එය දන්වත්වා!

51. ආහාර හේතුවෙන් ජීවත් වන සියලු ලොකවාසී සත්ත්වයෝ සියලු ම මනහර බොජුන් මාගේ පුණ්‍යඵලයෙන් ලබත්වා!

52. පිරිසිදු සිතින් යම් දානයක් මා විසින් දෙනලද නම් එහි අනන්ත වෙනතාවන්ගෙන් සතුට ඉපදවිමි. සියලු සම්බුද්ධවරයෝ ද පසේ බුද්ධවරයෝ ද බුද්ධසච්චෝ ද මා විසින් ප්‍රදාන ලදහ.

53. මැනවින් කළ ඒ පිණින් ද කරණ ලද ප්‍රාථිනාවන්ගෙන් ද මම මිනිස් සිරුර හැර තච්ඡිසාදෙවිලොවට ගියෙමි.

54. දෙවි මිනිස් දෙගති ය දනිමි. එයින් පිටත් අනික් ගතියක් ගැණ නොදනිමි. සිතින් කළ පාකුමෙහි මේ ඵලයයි.

55. දෙව්‍යානං අධිකො තොමි හවාමි මනුජාධිපො,
රුළකකිණ්ණසම්පන්නො පඤ්ඤාය අසමො භවෙ.
56. තොජ්‍යං විවිධං සෙඨං රතනඤ්ච අනායුකං,
නානාවිධානි¹ චත්ථානි නහා බිප්පං උපෙනති මං.
57. පථව්‍යා² පබ්බතෙ වෙච්ච ආකාසෙ උදකෙ චනෙ,
ගං යං හත්ථං පසාරෙමි දිබ්බා භක්ඛා උපෙනති මං.³
58. පථව්‍යා² පබ්බතෙ වෙච්ච ආකාසෙ උදකෙ චනෙ,
යං යං හත්ථං පසාරෙමි රතනා සබ්බෙ උපෙනති මං³
59. පථව්‍යා²-පෙ-පසාරෙමි සබ්බෙ ගක්ඛා උපෙනති මං³.
60. පථව්‍යා-පෙ- පසාරෙමි සබ්බෙ යානා උපෙනති මං³.
61. පථව්‍යා-පෙ-පසාරෙමි සබ්බා මාලා උපෙනති මං³.
62. පථව්‍යා-පෙ-පසාරෙමි අලඛකාරා උපෙනති මං³.
63. පථව්‍යා-පෙ-පසාරෙමි සබ්බා කඤ්ඤා උපෙනති මං³.
64. පථව්‍යා-පෙ-පසාරෙමි උපෙනති මබ්බසක්කරා.
65. පථව්‍යා-පෙ-පසාරෙමි සබ්බෙ බජ්ජා උපෙනති මං³.
66. අධනෙ අද්ධිකජ්‍යෙන යාවතෙ ච පථාපිනො,
දදුම'නං⁴ දුනවරං සමොධිවරපත්තියා ,
67. තාදෙන්නො පබ්බතං සෙලං ගජ්ජනෙනා⁵ බහලා ගිරිං,
සදෙව්ලොකං හාසෙන්නො⁶ බුද්ධො ලොකෙ හවාම'නං.
68. දිසා දසවිධා ලොකෙ යායතො නත්ථි අනනකං,
තස්මිඤ්ච දිසාභාගමහි බුද්ධකෙඛනතො⁷ අසඬ්ඛියා.
69. පතා පක්ඛිත්තා මය්‍යං යමකා රංසිවාහනා,
ඵත්තනතරෙ රංසිජාලං ආලොකො විපුලො භවෙ.
70. ඵත්තනෙ ලොකධාතුමහි සබ්බෙ පස්සනතු මං ජනා,
සබ්බෙ ච සුමනා තොනතු සබ්බෙ මං අනුචත්තනතරෙ, *
(සබ්බෙ මං අනුචත්තනනතු යාව බුහ්මනිවෙසනං). †
71. විසුඤ්ඤා⁸ මබ්බනාදෙන අමතං හෙරිමානති⁹,
ඵත්තනතරෙ ජනා සබ්බෙ සුඤ්ඤතු මධුරං ගිරං.
72. ධම්මමෙසෙ පචස්සන්නෙ සබ්බෙ තොනතු අනාසවා,
යෙ'ත්ථ පචජ්ජමකා සත්තා සොනාපනතා භවනතු වො.
73. දක්ඛා දුක්ඛබ්බකං දුතං සීලං පුරෙත්ථ'සෙසතො,
නෙක්ඛමෙම පාරමිං ගන්ත්වා¹⁰ පතොනා සමොධිමුත්තමං.
74. පණ්ඩිතෙ පරිපුරිත්ථා කක්ඛා විරියමුත්තමං,
බත්තියා පාරමිං ගන්ත්වා පතොනා සමොධිමුත්තමං,
75. කක්ඛා දළුභමධිට්ඨානං¹¹ පුරෙත්ථා සච්චපාරමිං¹²,
මෙත්තාය පාරමිං ගන්ත්වා පතොනා සමොධිමුත්තමං.
76. ලාභාලාපෙන සුබ්බෙ දුක්ඛසම්මානෙ වාවමානතෙ¹³,
සබ්බත්ථ සමකො හුත්වා පතොනා සමොධිමුත්තමං.

1. විවිධානි ව. ම. සෙ. 2. පුථව්‍යා. PTS. 3. මෙ. PTS. 4. යමෙමකතං. PTS.

5. ගවේජනො, ම. 6. සදෙව්ලාකං හාසෙන්නො. ම. සෙ. 7. බෙන්නො. ම.

8. විසුඤ්ඤා. PTS. 9. මාහනෙ. PTS සෙ. 10. පතා. PTS.

11. සච්චමධිට්ඨාන PTS. 12. සච්චපාරමි පුරිය. ම. සෙ.

13. ච විමානනෙ. ම. PTS. * PTS. පොඤ්ඤාසු දිස්සති.

† අද්ධිවක්ඛකීඨි අනතරකො භාගො මරමිඤ්ජොත්තකෙසු වෙච්ච

සෙලිතාරාරාමපොඤ්ඤා ච දිස්සති.

55. (දෙව්ලොව උපන් කල්හි) දෙවියන්ට ශ්‍රෙණි වෙමි. (මිනිස් ලොව උපන් කල්හි) මනුෂ්‍යයන්ට ශ්‍රෙණි වූ රජ වෙමි. රූපලක්ෂණයෙන් සමන්විත වූයෙහි අසම වූ ප්‍රඥාව ඇත්තේ ද වෙමි.

56. ශ්‍රෙණි වූ නානාප්‍රකාර භෞඡන ද බොහෝ වූ සත්ත්වන් ද නානාප්‍රකාර පට්ටකොසෙය්‍යාදි වස්තු ද මා වෙතට අහසින් වතා පැමිණේ.

57. පෘථිවි ය, පථිත ය, ආකාශ ය, ජල ය, වන ය යන යම් යම් තැනෙකින් අත දික් කරමි ද, ඒ ඒ තැම තැනකින් ම මා වෙත දිවබොජුන් පහළ වේ.

58 - 65. පෘථිවි ය -පෙ- යම් යම් තැනෙකින් අත දික්කරමි ද, ඒ තැම තැනකින් ම රුවන් ද සියලු සුගන්ධවර්ග ද යාතා මාලා අලඞ්කාරයෝ ද සියලු කන්‍යාවෝ ද මි සකුරු ද කැටිලි ද මා වෙත පැමිණෙත් (පහළ වෙති).

66. ශ්‍රෙණි වූ සමයක්සමෝධියට පැමිණීම පිණිස දුගී මගී යාවතා දිනට මම උතුම් දන් දෙමි.

67. ඝන බහල ශෛලපථිතයන් ගජිතය කරවමින් දෙවියන් සහිත ලොකයා සොම්නස් කරවමින් මම ලෙවිහි බුදු වෙමි.

68. ලෙවිහි ඒ ඒ දිගට ගමන් කරන්නහුට කෙළවරක් දැක ගත නො හැකි දිසා දසයකි. ඒ ඒ දිශාවෙහි ද බුද්ධික්ෂේත්‍රයෝ අනන්ත වෙති.

69. ඒ සක්විතිරජවූ කල්හි චක්‍රරත්නාදීන්ගේ ආලෝකය රැස් විහිදුවමින් ප්‍රකට වී ය. මේ දස දහසක් සක්වල අතුරෙහි රැස්සමූහය ද ආලෝකය ද අධික වී ය.

70. මෙපමණ වූ ලොකබාහුන්හි සියලු දෙන මා දකින්නවා! එසේ ම සියළු දෙන සතුටු සිත් ඇත්තෝ වෙන්නවා! බඹලොව දක්වා වූ තැම දෙනම මා අනුගමනය කෙරෙන්නවා!

71. විහිද වූ මධුරනාදයෙන් අමා බෙරය ගැසිමි. (=දම් දෙසිමි) මේ දස දහසක් සක්වල ඇතුළත සියලු ජනයෝ මිනිරි නාදය අසන්නවා!

72. දහම්වැසි වස්තූකල්හි සියල්ලෝ ආශ්‍රවර්තිතයෝ (=රතන්හු) වෙන්නවා! මේ ජනයා අතුරෙහි යමෙක් පශ්චිමක (=අඩු ගුණ ඇත්තෝ) වෙත් නම්, ඔහු සෝවාන් වෙන්නවා!

73. දිය යුතු දන් දී නිරවශේෂයෙන් සිල් පුරා නෛෂ්ක්‍රමයපාරමිකොටි ප්‍රාණ ව සමයක් සමෝධියට පැමිණියෙමි.

74. නැණවතුන් විවාරා උතුම් වීර්‍යය කොට ඉවසීමේ කෙළවරට ම ගොස් ඝෞතනිපාරමිතාව පුරා බුද්ධවට පැමිණියෙමි.

75. දූෂ අධිෂ්ඨානය කොට සත්‍යපාරමිතාව හා මෛත්‍රීපාරමිතාව පුරා සමයක් සමෝධියට පැමිණියෙමි.

76. ලාභ ය, අලාභ ය, සැප ය, දුක ය, සමාන ය, අවමාන ය යන මේ සියලු තත්ති සමසිත් ඇත්තේ උපේක්ෂා පාරමිතාව පුරා බුද්ධවට පැමිණියෙමි.

77. කොසජ්ජං භයතො දිස්වා විරියඤ්චාපි¹ බෙමතො,
ආරඬ්චිවරියා හොථ එසා බුද්ධානුසාසනී.
78. විවාදං භයතො දිස්වා අවිවාදඤ්ච බෙමතො,
සමග්ගා සබ්බො හොථ එසා බුද්ධානුසාසනී.
79. පමාදං භයතො දිස්වා අප්පමාදං ව බෙමතො,
භාවෙථ'ට්ඨබ්බිකං මග්ගං එසා බුද්ධානුසාසනී.
80. සමාගතා ඛහු බුද්ධා අරහන්තා ව සබ්බසො,
සමුද්දො අරහන්තො ව වඤ්චානා නමස්සථ,
81. එවං අවිනතිසා බුද්ධා බුද්ධධම්මා අවිනතිසා,
අවිනතිසෙසු පසන්නානං විපාකො හොති අවිනතිසො.
- ඉත්ථං සුදං භගවා අත්තතො බුද්ධචරියං² සමභාවයමානො බුද්ධාපදානියං
නාම ධම්මචරියායං අභාසිත්ථාති.

බුද්ධාපදානං සමන්තං.

2

පච්චෙක බුද්ධාපදානං

අථ පච්චෙකබුද්ධාපදානං සුඤ්චං-

82. කථාගතං ජේතවනෙ වසන්තං අප්‍රච්ඡි චෙදෙහමුහි නතඛෙහා,
“පච්චෙකබුද්ධා කීර නාම හොතති, භවන්ති තෙ හෙතුති කෙති චීර.”
83. තද්ද'හ සබ්බඤ්ඤාවරො මහෙසී ආනඤ්ඤාදං මධුරස්සරෙන,
යෙ පුබ්බබුද්ධොසු³ කතාධිකාරා අලඬ්මොක්ඛා ජීනසාසනෙසු.
84. තෙනෙව සංවෙගමුබෙන ධීරා විනාපි බුද්ධෙති සුත්තිකපඤ්ඤා,
ආරම්භණෙනාපි පරිත්තකෙන පච්චෙකබොධිං අනුපාපුණන්ති.
85. සබ්බමහි ලොකමහි මමං ධරෙත්වා පච්චෙකබුද්ධෙති සමො'ව නසී,
තෙසං ඉමං වණ්ණපදෙසමන්තං වක්ඛාමහං සාධු මහාමුහිනං.
86. සයමෙව බුද්ධානං මහාඉසීනං⁴ සාධුති වාක්‍යානි මධුංව 'බුද්දං,
අනුත්තරං හෙසජං පන්ඨන්තා සුඤ්චං සබ්බෙසු පසන්නචිත්තා.
87. පච්චෙකබුද්ධානං සමාගතානං⁵ පරමපරව්‍යාකරණානි යාති,
ආදීනවො යඤ්ච විරාගවඤ්ච යථා ව බොධිං අනුපාපුණිංසු.

1. අකොසජ්ජං ව. සෙ. 2. බුඬචරියං. ම. 3. සබ්බබුඬෙසු. P T S. ම. සෙ.
4. මහෙසීනං. ම. 5. මධුඤ්ඤා. P T S. මධු ව ම. 6. සහගතානං. ම.

77. කුසිත බව හය වශයෙන් ද විශ්වීය ක්ෂේම (ආරක්ෂා ස්ථානය) වශයෙන් ද දෑක පටන්ගත් විශ්වී ඇත්තෝ වවු. මෙය බුද්ධානුශාසනයයි.

78. විවාදය හය වශයෙන් ද අවිවාදය ක්ෂේමවශයෙන් ද දෑක සමගි ව සිලිවු මාදුගුණ ඇත්තෝ වවු. මෙය බුද්ධානු ශාසනය යි.

79. ප්‍රමාදය හය වශයෙන් ද අප්‍රමාදය ක්ෂේමවශයෙන් ද දෑක අරි අටගිමග වඩවු. මෙය බුද්ධානුශාසනය යි.

80. නොයෙක් සිය දහස් ගණන් පසේබුදුවරු ද රහත්තු ද රැස් වූහ. ඒ බුදුවරයන් ද රහතුන් ද වදිමින් නමස්කාර කරවු.

81. මෙසේ බුදුවරයෝ විනතාවිෂයානික්‍රාන්තයහ. බුද්ධදේශිකධර්මය ද විනතාවිෂයානික්‍රාන්තය. විනතාවිෂයානික්‍රාන්ත වූ බුදුන් කෙරෙහි ද ධර්මය කෙරෙහි ද පහන් වුවන්ට ලැබෙන විපාකය ද විනතාවිෂයානික්‍රාන්ත වේ, හෙවත් සිතා අවසන් කළ නොහැකි වේ.

මෙසේ බුදුරජානන් වහන්සේ තමන්වහන්සේගේ බුද්ධිවර්තය පවසන සේක් බුද්ධාපදනය නම් වූ ධර්මපද්‍යායය වදාළසේක.

බුද්ධාපදනය සමාපත යි.

2

පච්චෙකබුද්ධාපදනය

අනතුරු ව පච්චෙකබුද්ධාපදනය අසවු:-

82. (වැදුම පිණිස) නැමුනු සිරුරු ඇති වෙදෙහිපුත්‍ර (ආනන්ද ස්ථවිර) තෙමේ දෙව්රම් වෙහෙරෙහි වැඩවසන්නා වූ බුදුරජානන් වහන්සේ ගෙන් “වීරයන් වහන්ස පසේබුදුවරු ලොව පහළ වෙත්. ඒ බුදුවරු කිනම් හේතුවකින් පහළ වෙත් ද?” යි නැමදුම් පෙරවු ව විචාලේ ය.

83-84. එකල්හි මහර්ෂි වූ සථීඥ බුදුරජානන් වහන්සේ හද වූ ආනන්දස්ථවිරයන් වහන්සේට “පෙර බුදුවරයන් වෙත කරුණලද පුණ්‍යසමාර ඇති ඒ බුදුසසුන්හි නො ලබන ලද නිවන් ඇති ඉතා සිග්‍රම් නුවණින් යුත් ඒ ප්‍රාඥයෝ එ ම සංවේගය ම මුල් කොට බුදුවරුන්ගේ අවවාදනුශාසනාවන් රහිත ව සවලාමානු වූ ද අරමුණක් හෙතු කොට ගෙන පසේබුදුවට පැමිණෙත් ය” යි මධුරසවරයෙන් වදාළසේක.

85. සකල ලොකයෙහි (සථීඥබුද්ධ වූ) මා හැර පසේ බුදුවරයන් සමාන වූ අතිකෙක් නැත්මය. ඒ පසේබුදුවරයන්ගේ ගුණයන් පිළිබඳ කොටසක් පමණක් මම (දැන් තොපට) මැනවින් දෙයනා කරමි.

86. පරොපදෙශරහිත ව තමන් ම අවබෝධ කරගත් පසේබුදුවරයන්ගේ මිහිරි වූ උදනවාක්‍යයෝ දඬුවෙල් බැ මීවදයක් මෙන් මිහිරි වෙති. අනුතර වූ නිවෘණ සංඛ්‍යාත ඔෟෂධය පතන (නෙපි) සියල්ලෝ ම මනා කොට පහන් වූ සිත් ඇත්තෝ (එය) අසවු.

87. එහි රැස් වූ පසේබුදුවට පත් උතුමන් පිළිවෙලින් කළ යම් යම් ප්‍රකාශයෝ වෙත් නම්, කාමයන් පිළිබඳ ආදීනව ද නො ඇලීමේ කරුණු ද උන්වහන්සේලා ප්‍රත්‍යක්‍ය සමෝධායිකට පත් වූ පරිදි ද, (පවසන ඒ ප්‍රකාශයන්) අසවු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

88. සංරාගවඤ්ඤා¹ විරාගසඤ්ඤා² රතනමහි ලොකමහි විරතනවිතතා,
හිතාං පපඤ්ඤා³ විජ්ඣ ඵානුතානි³ තපෙට්ඨ⁴ බොධිං අනුපාපුණ්ණංසු.
89. සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං අවිනේයං අඤ්ඤාතරමපි තෙසං,
මෙතෙන න විතෙන නිත්‍යානුකමපි ඵකො වරෙ ඛගග්ගිසාණකප්පො.*
90. සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං අවිනේයං අඤ්ඤාතරමපි තෙසං,
න පුත්තමිවේජ්ජය කුතො සහායං ඵකො වරෙ ඛගග්ගිසාණකප්පො.
91. සංසග්ගජාතස්ස භවතති සෙනහා සෙනහනුයං දුක්ඛමිදං පතොති,
ආදීනවං සෙනහජං පෙක්ඛමානො ඵකො වරෙ ඛගග්ගිසාණකප්පො.
92. මිත්තො සුතස්ස අනුකමපමානො නාපෙති අත්ථං පටිබ්බවිත්තො,
ඵතං හයං සත්ථවෙ පෙක්ඛමානො ඵකො වරෙ ඛගග්ගිසාණකප්පො.
93. වංසො විසාලොව යථා විසතො පුත්තොසු දුරෙසු ව යා අපෙක්ඛා,
වංසකලීරොව අසජ්ජමානො ඵකො වරෙ ඛගග්ගිසාණකප්පො.
94. ඡිග්ගො අරඤ්ඤමහි යථා අබ්බො. යෙනිවජ්ඣං ගමජ්ඣි ගොවරාය,
විඤ්ඤා නරො සෙරිතං පෙක්ඛමානො ඵකො වරෙ ඛගග්ගිසාණකප්පො.
95. ආමනනා හොති සහායමජ්ඣෙක වාසෙ ව⁵ ධාතෙ ගමනෙ වාරිකාය,
අනභිජ්ඣිතං සෙරිතං පෙක්ඛමානො ඵකො වරෙ ඛගග්ගිසාණකප්පො.
96. බිබ්බා රති හොති සහායමජ්ඣෙක පුත්තොසු පෙමං විපුලඤ්ඤා හොති,
පියවිජ්ජයොගං⁶ විජ්ඣවජ්ජමානො ඵකො වරෙ ඛගග්ගිසාණකප්පො.
97. වාතුද්දිසො අපට්ඨිසො ව හොති සන්තුස්සමානො ඉහරීතරෙන,
පරිස්සයානං සතිතා අජමහි ඵකො වරෙ ඛගග්ගිසාණකප්පො.

1. සංරාගවඤ්ඤා- ම. සෙ. 2. පපඤ්ඤා. PTS සෙ. 3. ජිත ඵානුතානි. PTS.

4. තපෙට්ඨ. PTS

* අසං ගාථා මරමිමපොක්ඛෙ ව සුත්තනිපතෙ ව න ලජ්ජති

5. වාසෙ මු අ. 6. පියබ්බිසොගං. ම.

88. ඇලුම් කට යුතු දයෙහි නො ඇලෙන තැනිම් ඇත්තානු ඇලුම් කට යුතු ලොකයෙහි නො ඇලුනු අදහස් ඇත්තානු රාශාදී කෙලෙස් තසා දූෂිතවලනයන් දිනා එසේ ම ප්‍රත්‍යක්‍ෂ බුද්ධිකයාට පිළිවෙලින් පැමිණියානු ය.

89. සියලු සත්ත්‍වයන් කෙරෙහි කිසි දඬුවමක් (කාශාදි ආරත්‍රයෙන් කරණ වරදක් නොහොත් පහර දීමක්) නො කර ඒ සත්ත්‍වයන් අතුරෙන් කිසිවකුට හිංසා ද නො කරන්නේ මෙන් සිතින් යුතු ව හිතානුකූලයා ඇතිව ඒ පසේබුදුරජනෙම කතවෙතෙන්නකුගේ අඟ මෙන් තනි ව හැසිරෙන්නේ ය.

90. සියලු සත්ත්‍වයන් කෙරෙහි කිසි දඬුවමක් (කාශාදි ආරත්‍රයෙන් කරණ වරදක් නොහොත් පහර දීමක්) නො කර කිසි දු කෙනෙකුට හිංසා ද නො කරන්නේ පුත්‍රයා ගැණ පවා බලාපොරොත්තුවක් නැත්තේය. සත්‍යයයන් ගැණ කියනු ම කීම ? (ඒ පසේ බුදු තෙමේ) කතවෙතෙන්නකුගේ අඟ මෙන් තනි ව හැසිරෙන්නේ ය.

91. හටගත් සංසාරී ඇත්තහුට (ඒ හෙතුවෙන්) ස්තේන්‍ය ඇති වේ. ඒ ස්තේන්‍ය අනු ව යන්නාවූ මේ දුක ඇති වේ. ස්තේන්‍යයෙන් හටගත්තා වූ දෙස් දකින්නේ කතවෙතෙන්නකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව හැසිරෙන්නේ ය.

92. සුභද්‍ර භික්ෂුරන්ට අනුකූලයා කරන්නේ මිත්‍රයා හා පිළිබඳ සිත් ඇතිව වේදනා කොට ගෙන තමාගේ දෙලෝ අභිවාදය පිරිහෙලා ගනී. සත්‍යවයෙහි ඇති මේ හය දක්නේ කතවෙතෙන්නකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

93. යම් සේ එකට ගෙනුනා වූ විශාල හුණපදුරක් මෙන් පුත්‍රදරාවන් කෙරෙහි යම් ස්තේන්‍යයක් වී නම්, (එය ඒ ඒ වස්තූන් හෝ අය ගොතා ගෙන සිටී. එහි ආදීනව දක්නේ) හුණකිළිලක් මෙන් නො ඇලෙන්නේ කතවෙතෙන්නකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

94. යම් සේ තිත්මුවා උයනෙහි රැකැත්තාදියකින් නො බඳනා ලද්දේ කැමැති කැමැති තැනකට ගොදුරු පිණිස ගේ ද, නුවණැති මනුෂ්‍ය තෙමේ සෞඛ්‍යී බව ද එසේ ම දක්නේ කතවෙතෙන්නකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

95. භික්ෂුරන් මැද සිටින විට සයනයෙහි ද සිටීමෙහි ද ගමනෙහි ද වාරිකාවෙහි ද ('පිත්තන, මෙහි එන්න. මාගේ බස් අසන්න. මෙය දෙන්න' යනාදී වශයෙන්) ඇළුම් ඇති වේ. (නිශ්චිත පුරුෂයන් පිසින්) නො පතනලද (ප්‍රමුඡ්‍යා සංඛ්‍යාත) සෞඛ්‍යීතාවයෙහි අනුසස් දක්නේ කතවෙතෙන්නකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

96. භික්ෂුරන් අතර සිටින විට (කාසික වාචසික) ක්‍රියාවෝ ද, පඤ්චාංකාමගුණිකරාගයෝ ද වෙති. එසේ ම පුත්‍රයන් කෙරෙහි ප්‍රේමය ද අධික වේ. එහි ඇතිවන ප්‍රියප්‍රියෝගය පිළිකුල් කරණුයේ කතවෙතෙන්නකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

97. ලද දෙයින් සතුටු වන තැනැත්තෙක් ගැටුම් නැති ව හැසිරිය හැකි සිවු දිග ඇත්තේ නොහොත් සිව්දිගෙහි පැතිරවූ මේත්සිත් ඇත්තේ කිසිවකු හා නො ගැටෙන්නේ වේ. (සාංභාදින්නෙන් හා කාමච්ඡද්‍යදියෙන් ද වූ) කායචිත්ත උපද්‍රවයන් ඉවසන සුලු ව ලොමුදගගැණිම් නැත්තේ කතවෙතෙන්නකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

98. දුස්සංඛගතා පබ්බජිතාපි එකො අපො ගතංඛා සරමාවසන්තා,
අපොසාසුකෙකා පරපුතෙනසු හුන්වා එකො වරෙ බග්ගවිසාණකපොසා.
99. ඔරොපසිත්වා ගිහිබ්බසුද්ධානි සංඝිනපනෙනා¹ යථා කොට්ඨාරො,
ජේත්වාන චීරො² ගිහිබ්බන්තානි එකො වරෙ බග්ගවිසාණකපොසා.
100. සචෙ ලහෙඨ නිපකං සහායං සද්ධිංවරං සාධුචිතාරි සිරං,
අභිභූය්‍ය සබ්බානි පරිස්සයානි වරෙය්‍ය තෙනත්තමනො සතීමා.
101. නො චෙ ලහෙඨ නිපකං සහායං සද්ධිංවරං සාධුචිතාරි සිරං
රාජාව රථං චිජිතං පතාය එකො වරෙ මාතඝ්ඤ 'රඤ්ඤ'ව නාගො³.
102. අද්ධා පසංසාම සහායසම්පදං සෙට්ඨා සමා සෙවිතබ්බා සහායා,
එතෙ අලද්ධා අනවජ්ජනොජී එකො වරෙ බග්ගවිසාණකපොසා.
103. දිස්වා සුචණ්ණස්ස පභස්සරානි කම්මාරපුතෙනන සුනිට්ඨිතානි,
සංඝට්ටමානානි දුචෙ භුජස්මිං එකො වරෙ බග්ගවිසාණකපොසා.
104. එවං දුතියෙන සතා මම'ස්ස වාචාභිලාපො අභිසජ්ජනා ව,
එතං හයං ආයතීං ටෙකඛමානො එකො වරෙ බග්ගවිසාණකපොසා.
105. කාමා හි විත්වා මධුරා මනොරමා චීරපරපෙන මථෙන්නි විත්තං,
ආදිතවං කාමගුණෙසු දිස්වා එකො වරෙ බග්ගවිසාණකපොසා.
106. ඊතී ව ගණෙඛා ව උරදදුවො ව රොගො ව සලලඤ්ච හයඤ්චලෙනං,
එතං හයං කාමගුණෙසු දිස්වා එකො වරෙ බග්ගවිසාණකපොසා.
107. සීතඤ්ච උණ්හඤ්ච බුදං පිපාසං වානාතපෙ ඩංසසිරිංසපෙ ව,
සබ්බානි පෙ'නානි අභිබ්බවිත්වා⁴ එකො වරෙ බග්ගවිසාණකපොසා.

1. සංජිනනපනෙනා. මු අ. 2. සීරො. සෙ. 3. බග්ගවිසාණකපොසා. සු නි.
4. අභිසම්බවිති. සු නි

98. ඇතැම් පාවිද්දේ ද යළි ගිහියෙහි වසන ගෘහස්ථයෝ ද සහග්‍රහ කිරීමෙන් තැන කළ නො හැක්කෝ වෙත්. (ඒ ගතියට පිළිතුල් කරන්නේ) අන්‍යපුත්‍රයන් කෙරෙහි කළකිරුණේ කහවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

99. කොළ වැටුනු කොබෝලිලගසක් මෙන් (මාගී) විශ්වයෙන් යුත් පුද්ගලයෙකු (කෙස් රැවුල් ආදී) ගිහි ලකුණු හැරදමා කාමාදී ගිහිබැඳුම් සිදු කහවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

100. බෙධයවත් වූ (අභිණා-උපවාර-සමාසින්නි යෙදීම වශයෙන්) යහපත් විහරණ ඇති සමග හැසිරෙන්නා වූ ස්ථානෝචිතප්‍රාඥමිත්‍රයකු ඉදින් ලැබේ නම්, සියලු කරදර මැඩ සිහියෙන් යුතු ව ඔහු සමග සතුටු ව හැසිරෙන්නේ ය.

101. බෙධයවත් වූ යහපත් විහරණ ඇති සමග හැසිරෙන්නා වූ ප්‍රාඥමිත්‍රයකු ඉදින් නො ලැබේ නම්, යම් සේ රජකෙමේ ජයගත් රට (උවදුරු සහිත ය සි සිතා) හරණේ ද, එසේ ම මහ අරන්හි ඇත් රජකු මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

102. එකාන්තයෙන් මිත්‍රසමපන්නියට පසසමු. තමාට වඩා ගුණධර්ම යන්ගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ වූවෝ ද සම වූවෝ ද සෙවනය කටයුතු මිත්‍රයෝ වෙති. නිවරද්ධෝජ්ජන් ඇත්තේ මෙබඳු මිතුරන් නො ලැබ (කුතුහල ප නාදියෙන් උපද්‍රවගත් ආත්මයෙන් නොයැපෙන බැවින්) කහවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

103. රත්කරුවකු පිසින් මැනවින් නිමා කළ දීප්තිමත් රත්වළලු (එක්තැන් වූ කල) දෑකෙහි ගැටෙන අයුරු ද (එසේ එක්තැන් නො වී වෙන ම පවත්නා කල නො ගැටී ශබ්දවිරහිත ව පවත්නා අයුරු ද) දැක කහවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

104. මෙසේ දෙවැන්නකු සමග සලලාපයෙහි යෙදීම ද ඇලීම ද යන දෙක ම මතු (ඇති වන අභිගමයට අනතුරාය කර ය සි) මේ භය දක්නේ කහවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලාව ම හැසිරෙන්නේ ය.

105. වස්තුකාමකෙලශකාමයෝ විචිත්‍රයහ. මධුරයහ. සිත් අලවන සුල්ලහ. විවිධ ස්වභාව ඇති රූපයන්ගෙන් සිත කලබත්. කාමගුණයන්හි ඇති මේ ආදීන් ව දැක කහවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලාව ම හැසිරෙන්නේ ය.

106. පඤ්චකාමය නොයෙක් ව්‍යසන එළවන්නකි. කෙලශාශූචි වැගිරණ බැවින් ගබෙකි. (අවැඩ සිදුකරණ බැවින්) උවදුරකි. (නිරෝග බව පැහැරගන්නා බැවින්) රෝගයකි (හදවන පිදින බැවින්) උලකි. (දෙලොව භය උපදවන බැවින්) බියකි. කාමගුණයන්හි ඇති මේ බිය දැක කහවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

107. සිතය ද උණය ද බඩහින්න ද පවස ද අවිසුලං දෙක ද බැහැ ලෙහෙ බොන මැස්සන් හා සර්පයන් ද යන මේ සියල්ල මැඩ කහවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

108. නාගොව යුථානි විවජ්ඣිකා සංජාතබ්බො පදුමී උලාරො,
යථාභිරන්තං* විහරං ¹ අරඤ්ඤ ඵකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
109. අට්ඨාන තං සඛගණ්ඤාතරතස්ස යං ඵස්සයෙ සාමසිකං විමුත්තිං,
ආදිවබ්බසුස්ස වචො නිසමම ඵකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
110. දිට්ඨිපිසුකානි උපානිවත්තො පතෙනා නියාමං පටිලභිමග්ගො,
උප්පන්නඤ්ඤො'මි අනඤ්ඤනෙයො ඵකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො.
111. නිලොපුපො නිකකුතො නිපට්ඨාසො නිමිකකි-²
නිඛින්නකසාවමොතො,
නිරාසයො ³ සබ්බලොකෙ හවිතා ඵකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
112. පාපං සකායං පිරිවජ්ජයෙථ අනත්ථසසිං විසමෙ නිව්ට්ඨං,
සයං ⁴ න සෙවෙ පසුතං පමන්නං ඵකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
113. බහුසුත්තං ධම්මධරං හරෙථ මිත්තං උලාරං පටිනාණවන්නං,
අඤ්ඤය අත්ථානි විනෙය්‍ය කඛිං ඵකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
114. බිඛං රතං කාමසුබ්බච ලොකෙ අනලඛකරිතා අනපෙකබ්බානො,
විතුසන්ධානා විරතො සච්චාදී ඵකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
115. පුත්තඤ්ඤ දුරං පිතරඤ්ඤ මාතරං ධනානි ධඤ්ඤානි ව බ්බවානි,
තිත්තාන කාමානි යථොසිකානි ⁵ ඵකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
116. සඛො ඵසො පරිත්තං ඵත්ථ සොබ්‍යං අප්පස්සාදෙ
දුක්ඛමේවෙත්ථ භීයො,
ගාතො ⁶ ඵසො ඉති ඤාතා මනීමා ඵකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
117. සඤ්ජලසිකාන සංයොජකානි ජාලං 'ව තෙත්තා' සලිලමුචාරී,
අහනීව දඬුං අනිවත්තමානො ඵකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
118. ඔක්ඛිත්තාවක්ඛු න ව පාදලොලො ගුහනිත්ථියො රක්ඛිතමානසානො,
අනවසුත්තො අපරිච්ඡාමානො ඵකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.

* යථාභිරන්තං?

1. විහරෙ. සු. නි. 2. නිමිකකා. සෙ. PTS සු. නි. 3. නිරාසංසො. ම. සෙ.
4. පස්සං. සෙ. 5. යතොධිකානි. පස.
6. ගාපලො. ම. සෙ. PTS. ඩාඞ්ඨො. සෙ. ගෙලො. සු. නි.
7. තිත්තා. ම. සෙ. ජාලං පතිතා. PTS.

108. මැනවින් හටගත් ශ්‍රීවා ඇති ගෝමර ඇත්තා වූ උදර වූ ඇත් රජෙක් හසර් සමූහයා හැර දමා කැමැති තාක් කල් අරණෙහි වෙසේ ද, එමෙන් කභවෙහෙණකුගේ අභ මෙන් හුදකලාව ම හැසිරෙන්නේ ය.

109. යමක් හේතු කොට ගෙන ලෝකික සමාපත්තියට පැමිණේ නම්, ගණසමගණිකාවෙහි ඇලුනහුට ඒ සමාපත්තිය සිදු නොවේ. පසේ බුදු-රජානන් වහන්සේගේ මේ වචනය අසා කභවෙහෙණකුගේ අභ මෙන් හුදකලාව ම හැසිරෙන්නේ ය.

110. මිසදිටු තමැති හුල් ඉක්මවූයේ ගති නියත බවට පැමිණියේ ලබන ලද සෙසු මාගී ද ඇත්තේ අනිකෙකුගේ මාගීපදෙයකතවයක් නො මැති ව ලබන ලද ප්‍රත්‍යක්ෂබාධිඤ්ඤනය ඇත්තේ වෙමි ද, එතෙසින් කභවෙහෙණකුගේ අභ මෙන් හුදකලාව ම හැසිරෙන්නේ ය.

111. ලොල් නො වූයේ කුතක නො වූයේ රසතෘණෝ රහිත වූයේ ගුණමකු නො වූයේ තසනලද රාගාදී කසට හා මොහ ඇත්තේ තුන්-ලොව මැඩගෙන සිටින තෘණාවෙන් තොර වූයේ ව කභවෙහෙණකුගේ අභ මෙන් හුදකලාව ම හැසිරෙන්නේ ය.

112. අවැඩ දන්නාසුලු වූ කායදුශ්චරිතාදියෙහි යෙදෙන පවිටු මිතුරන් දුරු කරන්නේ ය. ඒ ඒ තන්හි ඇලුනා වූ ප්‍රමාදයෙන් යුත් එබඳු මිතුරන් තෙමේ නො සෙවිනේ ය. කභවෙහෙණකුගේ අභ මෙන් හුදකලාව ම හැසිරෙන්නේ ය.

113. බහුශ්‍රැත වූ පැමිණි අභිගම ඇති වැටහෙනපැණැති උසස් මිතුරකු හජනය කරන්නේ ය. මෙලෝ පරලෝ වැඩ දැන සැක දුරු කොට සිටියේ කභවෙහෙණකුගේ අභ මෙන් තනි ව හැසිරෙන්නේ ය.

114. ලෙව්හි ක්‍රීඩාව ද රතිය ද කාමසුබය ද නො සලකා හැර එහි අපේක්ෂා තැත්තේ සිරුර සැරසීමෙන් ද තොර වූයේ සත්‍යවාදී වූයේ කභවෙහෙණකුගේ අභ මෙන් හුදකලාව ම හැසිරෙන්නේ ය.

115. තමතමතට අයත් අමුදරුවන් ද දෙමාපියන් ද අධික ලෙසින් වූ ඛනඩාත්‍ය ද බැඳුන් ද යන මේ කාමවස්තූන් හැර දමා කභවෙහෙණකුගේ අභ මෙන් හුදකලාව ම හැසිරෙන්නේ ය.

116. “මේ පස්කම් සුවය ඇලෙන තැනකි. මෙහි ඇති සැපත ද සාල්ප ය. මෙහි ආසාදය ටික ය. දුක ම වැඩි ය. නුවණැත්තේ මෙය මත්ස්‍යයන් බඳින්නා වූ බිලියක් මෙනැ”සි සලකා කභවෙහෙණකුගේ අභ මෙන් හුදකලාව ම හැසිරෙන්නේ ය.

117. දෑල පළාගෙන ගිය මත්ස්‍යයකු මෙන් සංයෝජනයන් සිදු, දෑවිගිය තැන නො නැවතෙන ගින්න යම්සේ ද, එසේ කභවෙහෙණකුගේ අභ මෙන් හුදකලාව ම හැසිරෙන්නේ ය.

118. යටට හෙළන ලද බැලුම් ඇත්තේ ගණසමගණිකාවෙහි ඇලීම සදහා පිරිස් මැදට යාමෙහි ලොල්බව තැත්තේ රක්තා ලද පසිඳුරන් ඇත්තේ රැකගත් සිත ඇත්තේ අරමුණු විෂයෙහි කෙළෙස් වැගිරෙණ ගතියෙන් තොර වූයේ කෙළෙස්ගින්නෙන් නො දූවෙන්නේ කභවෙහෙණ-කුගේ අභ මෙන් හුදකලාව ම හැසිරෙන්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

119. ඔතාරසිනා ¹ ගිහිබ්‍යඤ්ජනානි සංඡින්නපනේනා යථා පාරිජනේනා,
කාසායවනේ, අභිනිකඛිමිනා එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
120. රසෙසු ගෙඩං අකරං අලොලො අනඤ්ඤපොසි සපදානවාරි,
කුලෙ කුලෙ අප්පට්ඨවිනේනා එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
121. පතාය පඤ්චාවරණානි වේතසො උපකක්කිලෙසෙ බ්‍යපනුජ් සබ්බො,
අනිස්සිතො ඡේජ් සිනෙහදෙසං ² එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
122. විපිට්ඨි කතාන සුඛං ව දුක්ඛං ³ පුබ්බව ව සොමන-දෙමනස්සං ⁴,
ලඬානුපෙකං සමථං විසුද්ධං එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
123. ආරඬ්ඨිරියො ⁵ පරමස්ථපතනියා අලිතවිනේනා අකුසිනවුතති,
දුල්භතිකකමො ථාමබ්ද්‍රපපනේනා එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
124. පටිසල්ලානං ⁶ ක්කානමරිඤ්චමානො ⁷ ධම්මෙසු නිව්චං අනුධම්මවාරි,
ආදීනවං සමමසිතා භවෙසු එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
125. තණ්හකඛයං පඤ්ඤං අප්පමනේනා අනෙලමුගො සුතවා සතීමා,
සංඛාතධම්මො නියතො පඬානවා එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
126. සිතොව සද්දෙසු අසන්නාසනේනා වාතොව ජාලමි අසජ්ජමානො,
පද්ධමං තොයෙන අලිප්පමානො එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
127. සිතො යථා දුඨඛලී පසය්‍යා රාජා මිගානං අභිභුය්‍යවාරි,
සෙවෙථ පනනාති සෙනාසනානි එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
128. මෙතනං උපෙකං කරුණං විමුතති ආසෙවමානො මුදිතිඤ්ච කාලෙ,
සබ්බෙන ලොකෙන 'විරුජ්ඣමානො එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.
129. රාගඤ්ච දොසඤ්ච පතාය මොහං සංකුලසිත්තානි සංයොජනානි,
අසන්නාසං ජීවිතසංඛිදමති එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො.

1. ඔතාරසිනා. ම. 2. ඡේතා ස්නෙහපදෙසං. P T S. 3. දුක්ඛං ව. P T S.

4. සොමනස්සං - P T S. සෙ. සු නි. 5. ආරඬ්ඨිරො. ම.

6. පටිසල්ලික ම. පටිසල්ලාන. P T S. 7. ක්කානපරිවමානො. ම.

119. කොළ හැලුනු පරසතුරුකන් මෙන් ගිහිසලකුණු හැරදමා කසාවත් හැඳගත්තේ ගිහිගෙන් නික්ම කඟවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

120. ලොල් නො වූයේ රසයෙහි ගිජුවත් නැත්තේ පොෂණය කළ යුතු අතිකෙකු නැත්තේ ගෙපිළිවෙළින් පිඩු සිඟා වසිනේ ඝෘත්‍රිය කුලාදි යම් කිසි තැනක කෙලෙස්වසයෙන් නො ඇලුනු සිත් ඇත්තේ කඟවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

121. පඤ්චවරණයන් සිතීන් ම හැරදමා සියලු කෙලෙසුන් දුරු කොට දූෂිතියැති නො වූයේ කාමරාගසංඛ්‍යාත තෘෂණාදොෂය සිදු කඟවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

122. (ප්‍රථමධ්‍යානොපචාරයෙහි දී ම දුක ද තෘතීයධ්‍යානොපචාර-යෙහි දී ම සුඛය ද හරණා ඛාවිති) පළමු කොට ම සැප ද දුක ද ගැණ නො ඛලා එසේ ම සොම්නස් දොමනස් දෙක ද හැර (පඤ්චවරණයන් ගෙන් හා විතකී විචාර ප්‍රති සුඛයන්ගෙන්) පිරිසිදු වූ උපෙක්‍ෂාවෙන් යුත් (වතුභීධ්‍යාන) සමථය ලබා කඟවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

123. නිවණට පැමිණීම සඳහා ඇරඹූ විධිමත් ඇත්තේ නො ම හැකුළුනු සිත් ඇත්තේ කුසිත පැවැත්මෙන් තොර වූයේ විධිමත් ප්‍රතිපක්‍ෂ කෙලෙසුන් කෙරෙන් ඉවත් වූයේ (මාගීක්‍ෂණයෙහි) සචිර කාය ශක්තියෙන් හා ඥානශක්තියෙන් ද යුක්ත වූයේ කඟවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් තනි ව හැසිරෙන්නේ ය.

124. කායවිවෙක විතතවිවෙක දෙක සිත් නො කරණුයේ නිරතුරු ධර්මයට අනු ව හැසිරෙන්නේ ත්‍රිවිධ භවයෙහි ආදීනව මෙනෙහි කරන්නේ කඟවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

125. අප්‍රමාද වූයේ නිවණ පතනුයේ කෙලෙසොලු නො වූයේ බහුශ්‍රැත වූයේ සිහි ඇත්තේ අවබෝධ කරගන්නා ලද ධර්ම ඇත්තේ (ආයාසිමාගී යෙන්) ගතිනියත වූයේ සමයක් ප්‍රදාන විධිමත් යුක්ත වූයේ කඟවෙ-හෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

126. ශබ්දයන් විෂයයෙහි තැනි ගැණීමකට පත් නො වන සිංහයකු මෙන් ද, දෑලක නො බැඳෙන වාතය මෙන් ද, දිය නො තැවරෙණ පිහුම් පතක් මෙන් ද වූයේ කඟවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

127. දායාබලය ඇති මාගයන් බලාත්කාරකමින් මැඩපවත්වා හැසිරෙණ සුලු කෙශර සිංහයෙකු මෙන් (ගමිත්) දුරු වූ සෙනසුන් සෙවුනේ ය. කඟවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

128. ප්‍රත්‍යානික කෙලෙසයන්ගෙන් මිදුනා වූ මෛත්‍රිය ද, උපෙක්‍ෂාව ද කරුණාව ද, මුදිතාව ද ඒ ඒ සුදුසු කල්හි සෙවුනේ සකල ලෝකවාසී සත්ත්වයන් සමග විරුද්ධ නො වන්නේ කඟවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

129. රාග දොෂ මොහයන් හැර (මාගීයෙන්) දශසංයෝජනයන් සිදු මරණාසන්නයෙහි තැනි නො ගන්නේ කඟවෙහෙණකුගේ අඟ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

130. හජ්ඣති සෙවනති ව කාරණන්තා නිකකාරණා දුලලතා අප්ප මිත්තා,
අත්තන්තපඤ්ඤා අසුචි මනුස්සා එකො චරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො.
131. විසුඛසීලා සුවිසුඛපඤ්ඤා සමාහිතා ජාගරියානුසුත්තා,
විපස්සකා ධම්මවිසෙසදස්සි මග්ගඛග්ගොඤ්ඤාඛගගතො විපඤ්ඤා.
132. සුඤ්ඤානපසණ්ඨිතඤ්ඤානිමිත්තං¹ ආසෙවයිත්වා ජිනසාසනමති,
යෙ සාවකතං න වජ්ජනි ධීරා හවනති පච්චෙකඤ්ජනා සයමහු.
133. මහනන්ධමමා බහුධම්මකායා විතතිස්සරා සබ්බදුක්ඛාසතිණණා,
උදග්ගවිත්තා පරමන්තදස්සි සිහොපමා ඛග්ගවිසාණකප්පො.
134. සන්තිඤ්ඤා සන්තමතා සමාධි පච්චත්තගමභීරමනප්පවාරා²
දීපා පරන්තං ඉධ විජ්ජනතා පච්චෙකබුද්ධා සත්තච්චිතා³මෙ.³
135. පනිණසබ්බාවරණා ජනිඤ්ඤා ලොකප්පදීපා සන්තඤ්ඤානාතා,
නිස්සංසයං ලොකසුදකඤ්ඤායා පච්චෙකබුද්ධා සත්තච්චිතා⁴මෙ.⁴
136. පච්චෙකබුද්ධානං සුභාසිතානි වරන්ති ලොකමති සදෙවකමති,
සුත්වා තථා යෙ න කරොන්ති බාලා වරන්ති දුක්ඛෙසු සුත්තප්පනං තෙ.
137. පච්චෙකබුද්ධානං සුභාසිතානි මධුං යථා බුද්දමවස්සවන්තං⁵
සුත්වා තථා යෙ පටිපත්තිසුත්තා හවනති තෙ සච්චදසා සපඤ්ඤා.
138. පච්චෙකබුද්ධෙහි ජිනෙහි වුත්තා⁶ ගාථා⁷ උලාරා අභිනිකම්මිත්වා,
තා සක්‍යසීභෙන නරුත්තමෙන පකාසිතා ධම්මවිජානනන්තං.
139. ලොකානුකම්පාය ඉමානි තෙසං පච්චෙකබුද්ධාන විකුබ්බිතානි,
සංවෙගා⁸සමගමති⁸ මතිවසිස්සන්තං සයමහුසීගෙන පකාසිතානි.

පච්චෙක බුද්ධාපද්‍යනං සමන්තං.

1. පඤ්ඤාපසණ්ඨිතඤ්ඤානිමිත්තං. PTS. සුඤ්ඤාපසණ්ඨිතං.-ම.

2. පච්චත්ත සතෙසු සතිප්පවාරා. PTS. සෙ. 3. සත්තං හිතා මෙ. ම. PTS. සෙ.

4. සත්තං හිතා මෙ ම සෙ. 5. බුද්දමිව. PTS. 6. භාසිතා. ම.

7. ගාථා. ම. සෙ. 8. සංවෙගසමගමති. මති. මු. අ.

130. භිත්‍රයෝ කිසියම් ලාභයක් සඳහා ම යම් යම් අය හර්තය ද සෙවනය ද කෙරෙත්. එසේ ලාභාපෙක්ෂාවක් නොමැති ව හර්තය කරණ භිත්‍රයෝ මෙකල දුර්ලභ වෙති. මිනිස්සු ආත්මාභීකාමී කල්පනාවන් ගෙන් හා අපිරිසිදු කායවාචිමනා කමියන්ගෙන් යුක්ත වුවාහු ය. (එබැවින්) කෘතවේතෙණකුගේ අහ මෙන් හුදකලා ව ම හැසිරෙන්නෝ ය.

131. වෙසෙසින් පිරිසිදු සිල් ඇති එසේ ම අතිපරිශුද්ධ ප්‍රඥව ද ඇති එකඟ සිත් ඇති නිදි වැරීමෙහි යෙදුනා වූ විදහික වූ (දශකුශල වතුස්සත්‍ය නවලොකොත්තර) ධර්මයන් වෙසෙසින් දක්නාසුලු වූ මාහිංසා බොධියාසනයන් හා එක් ව යෙදුනා වූ ආයතීධර්මයන් විශේෂයෙන් දන්නාවූ,

132. සුඤ්ඤාන අප්පණ්ණිති අනිම්මත සංඛ්‍යාත විමෝක්ඛයන් වඩා ඒ ප්‍රඥයෝ සමීඤ්ඤාසනයෙහි ශ්‍රාවක බවට නොපැමිණෙද්දී ඔහු පරොපදේශ රහිත ව තුමු ම (වතුස්සත්‍යය) අවබෝධ කරගත් පසේබුදුවරයෝ වෙත්.

133. පුරණලද මහත් බොධිසම්භාරධර්ම ඇති බොහෝ වූ ධර්මකාය සම්පත් ඇති සිතට අධිපති වූ සකල සංසාරමඝය තරණය කලා වූ සොමිතස් සිත් ඇති පරමාභී ධර්මයන් දක්නාසුලු වූ සිංහයන් වැනි වූවෝ ද කෘතවේතෙණකුගේ අහ වැනි වෙති.

134. සන්තූන් ඉදුරන් ඇති සන්සුන් සිත් ඇති තමා තුළ ම ගැඹුරු වූ ප්‍රඥවගේ පැතිරීම් ඇති (අනුන් ලවා වතුස්සත්‍ය ධර්මවබෝධය කරවිය නො හැකි) (අන්‍යයන්ට) ප්‍රතිෂ්ඨාධාර වූ මෙ ලොව අන්‍යයන් පිණිස බබළන්නා වූ මේ පසේබුදුවරයෝ හැමකල්හි ම පුදන ලද්දේ වෙත්.

135. ජනෙසු වූ ප්‍රතිණ කරණලද සියලු නිවරණ ඇත්තාවූ ගතරන් පැහැ ඇත්තාහු ලොකයාට අසහාය ප්‍රදීප වූවෝ වෙති. නිසැක ව ම ලොකයෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ දක්ෂිණාර්ථය වූ ඒ පසේබුදුවරයෝ හැමකල්හි ම පුදන ලද්දේ වෙත්.

136. පසේබුදුවරුන්ගේ සුභාෂිත වචනයෝ දෙවියන් සහිත ලොක යෙහි පවතිත්. යමෙක් තුමු ඒ ම ධර්මය අසා ඒ වූ පරිදි නො කෙරෙත් නම්, ඔහු සංසාර දුක්ඛයෙහි නැවත නැවත හැසිරෙති.

137. පසේබුදුවරුන්ගේ සුභාෂිත වචනයෝ පැණි වැගිරෙන්නා වූ මීවද වැනි ය. එය අසා යමෙක් තුමු ඒ වූ පරිදි ප්‍රතිපත්තියෙහි යෙදුනාහු නම්, ඔහු තුමු වතුස්සත්‍යය දක්නා වූ සප්‍රඥයෝ වෙති.

138. ගාතාභිනිෂ්ක්‍රමණය කොට කෙලෙසුන් දිනු පසේ බුදුවරයන් විසින් වදලා වූ ගාථාවෝ උදර වෙති. ශාක්‍යසිංහ ගෞතම බුදුරජුන් වහන්සේ විසින් ඒ ගාථා (ලොකයාගේ) ධර්මවබෝධය පිණිස දෙශනා කරණ ලද හ.

139. ඒ පසේබුදුවරයන් විසින් දෙශනා කරණලද මේ ගාථාවෝ (හුවණැත්තන්ගේ) සංවේගය හා නො ඇලීම ද ඉතා වැඩිම පිණිස සවයමගු ශ්‍රේෂ්ඨ සමාස්සමුද්ධයන් වහන්සේ විසින් වදරණ ලදහ.

ප්‍රත්‍යාඝබ්‍රහ්මාපදානං සමාපනයි.

3

අළු පේරාපදනං සුණාඨ.

1

(සාරිපුත්තකේරාපදනං.)

140. ගිමවනනස්ස අවිදුරෙ ලම්බකො නාම පබ්බතො,
අස්සමො සුඛතො මය්හං පණ්ණසාලා සුමාපිතා.
141. උත්තානකුලා නදිකා පුප්ඵිකා මනොරමා,
සුසුඛා¹පුලිනාකිණ්ණො අවිදුරෙ මම'ස්සම.
142. අසකකිරා අපබ්බාරා සාදු අප්පට්ඨනකිකා,
සඤ්ඤි නදිකා තත්ථ සොභයන්තා මම'ස්සම.
143. කුමභිලා මකරා වෙත්ථ සුංසුමාරා ව කච්ඡපා,
වරන්ති නදියා² තත්ථ සොභයන්තා මම'ස්සම.
144. පාසිනා පාටුසා මච්ඡා වලජා³ මුඤ්ඤරොහිතා
මගුරා⁴ පපතායන්තා⁵ සොභයන්ති මම'ස්සම.
145. උතොකුලෙසු නදියා පුප්ඵිකො ඵලිකො දුමා,
උතතො අභිලම්බන්තා සොභයන්ති මම'ස්සම.
146. අම්බා සාලා ව⁶ තිලකා පාටලී සිඤ්චාරකා⁷
දිබ්බගඤ්ඤිං⁸ සමපවන්ති පුප්ඵිකා මම අස්සම.
147. වච්ඡකා සලලා නිපා⁹ නාගපුත්තාගකෙතකා,
දිබ්බගඤ්ඤිං⁸ සමපවන්ති පුප්ඵිකා මම අස්සම.
148. අතිමුත්තා අසොකා ව භගිනිමාලා ව පුප්ඵිකා,
අබ්බකාලා බිම්බිජාලා¹⁰ ව පුප්ඵිකා මම අස්සම.
149. කෙටකා¹¹ කඤ්ඤි වෙව ගොධුකා¹² තිණසුලිකා,
දිබ්බගඤ්ඤිං⁸ සමපවන්ති සොභයන්තා¹³ මම'ස්සම.
150. කණ්ණිකාරා කණ්ණිකා¹⁴ ව අසනා අජ්ජනා¹⁵ බහු,
දිබ්බගඤ්ඤිං සමපවන්ති සොභයන්තා¹⁶ මම'ස්සම.
151. පුත්තාගා ගිරිපුත්තාගා කොට්ඨාරා ව පුප්ඵිකා,
දිබ්බගඤ්ඤිං සමපවන්ති සොභයන්තා¹⁶ මම'ස්සම.
152. උදුලකා ව කුටජා කදම්බා වකුලා¹⁷ බහු,
දිබ්බගඤ්ඤිං සමපවන්ති සොභයන්තා මම'ස්සම.
153. ආලකා ඉසිමුග්ගා ව කදලී මාතුලුඛිසියො,
ගකොදකෙන සංවඤ්ඤා ඵලානි ධාරයන්ති තෙ.
154. අඤ්ඤා පුප්ඵිකා පදුමා අඤ්ඤා ජායන්ති කෙසරී,
අඤ්ඤා ඔපුප්ඵා පදුමා පුප්ඵිකා තලාකෙ¹⁸ සද.

1. සංසුඛා. PTS. 2. සඤ්ඤි නදිකා. PTS. සෙ. අ.
3. බලජා. ම. පේ. ජලජා. PTS. 4. මඬගුරා (?) 5. ව පතායන්ති. PTS
6. අම්බා කොලකා. PTS. 7. සිඤ්චාරකා. PTS. අ. සිඛිවාරකා. ම. සෙ.
8. දිබ්බාගඤ්ඤි. PTS. අ. සෙ. 9. නිම්බා. පේ. 10. බිම්බිජාලා. ම.
11. කෙතකා. PTS. 12. කෙවුකා. PTS. සෙ.
13. සමපවන්තා සොභයන්ති. ම. සෙ. 14. කණ්ණිකා. PTS.
15. අජනි. PTS. සෙ. අජනා. ම. පේ. අජනා. අ. 16. සොභමානා. PTS.
17. බහුලා. ම. 18. තද. ම. PTS. සෙ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3

යළි සම්මිථාපදානය අසමු.

1

ශාචීපුත්‍රසම්මිථාපදානය.

140. හිමවතට නුදුරෙහි 'ලම්බක' නම් පථිතයකි. එහි මට අසපුවක් කරණ ලදී. පණ්ණාලාවක් (=පන්සලක්) ද මැනවින් මවන ලදී.

141. නොගැඹුරු ඉවුරු ඇති මනා වූ කුඩා තොටුපළවල් ඇති මනොඥ වූ සුදේසුදුවැලිතලාවන්ගෙන් ගැවසිගත් කුඩා ගහක් මාගේ අසපුවට නුදුරෙහි වී ය.

142. බොරළු රහිත වූ ගැඹුරු ඉවුරු නැති මිනිසුන් ජලයෙන් යුත් දුගීක විරහිත වූ කුඩා ගහ එහි මාගේ අසපුව තොබවමින් ගලා බසී.

143. කිඹුල්ල ද මෝරු ද ගැටකිඹුල්ල ද කැසුබුවෝ ද එහි වූ මාගේ අසපුව තොබවමින් ගහෙහි හැසිරෙත්.

144. පෙටියෝ ද ලීල්ල ද වලයෝ ද මොද්ද ද රෙතෙරු ද මගුරෝ ද (යන මත්ස්‍යයෝ) පෙරළෙමින් මාගේ අසපුව තොබවත්.

145. එ ම ගහ දෙපසෙහි (හැම කල්හි) මල් පිපුනා වූ ද පල ගත්තා වූ ද වෘක්ෂයෝ දෙතෙරෙහි නැඹුනාහු මාගේ අසපුව තොබවත්.

146. අඹ සල් මදට පළොල් නික යන මේ වෘක්ෂයෝ පිපිහිය මල් ඇත්තාහු මාගේ අසපුවෙහි තාත්පස දිව්‍යමය සුවඳ පතුරුවත්.

147. පිපුනු මල් ඇති සපු සලල කොළොම් නා දොඹ වැටකෝ යන මේ වෘක්ෂයෝ ද මාගේ අසපුව හාත්පස දිව්‍යමය සුවඳ වහනය කරත්.

148. මාගේ අසපුවෙහි යොගොඹු වැල් ද තෝපල රුක් ද හගිතිමාලා නම් වෘක්ෂයෝ ද මල් පිපී ගියාහු ය. එසේ ම රුකතුණු රත්කරවූ යන වෘක්ෂයෝ ද සුපුෂ්පිත වූවාහු ය.

149. වැටකෝ කඳල ගොඩුක බෝලිද්ද යන මොහු ද මාගේ අසපුව තොබවමින් දිවසුවඳ හමවත්.

150. කිණිහිරි ය සිහින් මිදි ය පියා ය කුඹුක් ය යන බොහෝ වෘක්ෂයෝ මාගේ අසපුව තොබවමින් දිවසුවඳ හමවත්.

151. දොඹ ය ගල්දොඹ ය කොබෝලිල ය යන වෘක්ෂයෝ සුපුෂ්පිත වූවාහු මාගේ අසපුව තොබවමින් දිවසුවඳ වහනය කරත්.

152. ඇසල ය කෙළිඳ ය කොළොම් ය මුහුනමල් ය යන බොහෝ වෘක්ෂයෝ මාගේ අසපුව තොබවමින් දිවසුවඳ හමවත්.

153. ආලක ය ඉසිමුහුන (වනමු) ය කෙසෙල් ය ලප්තාරං ය යන මේ ගස් සුවඳ දියෙන් වැඩුනාහු එළ දරත්.

154. (අසපුව අසල වූ) තඩාගයෙහි හැමකල්හි ඇතැම් පද්මයෝ පිපෙත්. ඇතැම් කෙසරපද්මයෝ හටගනිත්. ඇතැම් පිපුනු පද්මයෝ හිලිනුනු පත් හා කෙසරු ඇත්තෝ වෙත්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

155. ගබ්භං ගණ්භනති පද්මා නිද්ධාචනති මුලාලියො,
සිඛිසාචකපත්තමාකිණ්ණො¹ සොනනති² තලාකෙ සද්ද.
156. නසිතා අමඛගඤ්ච උන්නාලා³ බසුජ්චකා,
දිබ්බගඤ්ච සමපචනති තලාකෙ පුප්ඵිකා⁴ සද්ද³.
157. පාසීතා පාට්ඨසා මච්ඡා චලජා මුඤ්ඤ-රොහිතා
සඛ්ඛුලා⁵ මඛ්ඛුරා⁶ වෙච්ච වසනති තලාකෙ සද්ද.
158. කුමහිලා සුංසුමාරා ච තනතිගාතා ච රක්ඛසා,
ඔගුහා⁷ අජගරා⁸ ච වසනති තලාකෙ සද්ද.
159. පාරෙචතා රවිභංසා වකකවාකා නදීවරා,
කොකිලා සුකසාලීකා⁹ උපජ්චනති තං සරං.
160. කුකුඤ්ඤා කුලීරකා චනෙ පොකකරසාතකා
දිඤ්ඤිතා සුචපොතා ච උපජ්චනති තං සරං.
161. තංසා කොඤ්ඤා මයුරා ච කොකිලා තම මුලිකා,
පමපකා¹⁰ ජිවංජිවා ච උපජ්චනති තං සරං.
162. කොසිකා පොට්ඨසීසා ච කුරරා¹¹ සෙනකා බහු,
මහාකාලා ච සකුණා උපජ්චනති තං සරං.
163. පසද්ද ච වරාහා ච වකා¹² තෙරණ්ඩකා¹³ බහු,
රොහිච්චා සුග්ගපොතා¹⁴ ච උපජ්චනති තං සරං.
164. සීත ව්‍යංශා ච දීපි ච අච්ඡකොකතරච්ඡකා,
තිබ්බපභින්නා මාතඛිකා¹⁵ උපජ්චනති තං සරං.
165. කීන්තාරා මානරා වෙච්ච අපො පි වනකමේකා,
වෙතා ච ලුද්දකා වෙච්ච උපජ්චනති තං සරං.
166. තිඤ්ඤානි පිසාලානි මධුකා කාසුමාරයො¹⁶,
ධුවපඵලානි¹⁷ ධාරෙන්නි අවිදුරෙ මම'සුමා.
167. කොසුමා¹⁸ සලලා නිපා¹⁹ සාදුඵලසමායුතා²⁰,
ධුවපඵලානි ධාරෙන්නි අවිදුරෙ මම'සුමා.
168. හරිතකා ආමලකා අමො ජලෙවිහිටකා²¹,
කොලා හලාතකා බිලා²² ඵලානි ධාරෙන්නි තෙ.
169. ආලුචා ච කලමබා ච බිලාලිතකකලානි²³ ච,
ජිවකා සුතකා²⁴ වෙච්ච බහුකා මම අසුමෙ.

1. සිඛිසාරි. P.T.S. සෙ. ම. සඛිසාරි. පෙ. අ. සිපාරි. මු. අ.

2. සොනනනති. මු. අ. සොනසනනති. P.T.S. 3. උතුලහි. P.T.S. උන්නලි. මු. අ.

4. පුප්ඵිකා තලාකෙ. ම. පෙ. 5. සඛිකුලා. P.T.S. සෙ.

6. මඤ්ඤා. ම. පෙ. අ. 7. ඔහනා. P.T.S. 8. අජකාරා. මු. අ.

9. සාලී ව. P.T.S. සෙ. සාලිකා ම. පෙ. 10. සමපකා. P.T.S.

11. කුරරා. ම. පෙ. 12. වමරා. ම. පෙ. ඔසා. සෙ. 13. ගණ්ඩකා. ම. පෙ.

14. සුකපොතා ම. පෙ. පුත්ත. සෙ. 15. තිබ්බපභින්නා. ම. පෙ.

16. මධුකොකා සුමාරියො. P.T.S. පෙ. අ. 17. ධුව. ම. පෙ. අ.

18. කොසමබා. ම. පෙ. 19. තිමබා ම. පෙ. 20. සාරඵල. P.T.S. සෙ. අ.

21. විහෙදකා. ම. පෙ. සෙ. 22. බෙලා. ම. පෙ. සෙ. බෙලා. P.T.S. අ.

23. බිලානි P.T.S. තසෙකාලානි. පෙ. 24. සහකා. P.T.S. සරණා. පෙ.

155. පද්මයෝ කැකුළු ව ගට ගණිත්. නෙළුමුදල (මඩ අතුරින් ඇත්දල මෙන්) වැඩි යෙත්. පත්‍ර ගැවසුනු 'සිංඝාටක*' නම් පැළෑටි ගැමකල්හි එම විලෙහි බබළත්.

156. විල අසල පිරිහිය නසිත ය, ආමුගනී ය, උස් වූ බඳුවද ය යන මේ ගස්හු හැම කල්හි දිවසුවද හමවත්.

157. පෙට්ටියෝ ය, පිල්ලු ය, වලයෝ ය, මොද්ද ය, රෙතෙරු ය, අතුලුවෝ ය, මගුරෝ ය යන මත්ස්‍යයෝ ද හැම කල්හි තබාගයෙහි වසත්.

158. කිඹුලෝ ය, සුංසුමාරයෝ ය, තනනිගාතයෝ ය, රකකයෝ ය, ඔගුතයෝ ය, අජගරයෝ ය යන මොවුහු හැම කල්හි මෙම තබාගයෙහි වසත්.

159. පරෙටියෝ ය, රවිතාසයෝ ය, සත්වාලිහිණියෝ ය, නදීවර-යෝ ය, කොකිලයෝ ය, ගිරවු ය, සැලලිහිණියෝ ය යන මේ පක්ෂීහු ඒ විල ඇසුරෙන් ජීවත් වෙති.

160. වලිකුකුලෝ ය, රන්වන් කකුළුවෝ ය, පියුම් වෙනෙහි විල්-ලිහිණියෝ ය, කිරල්ලු ය, ගිරාමලින්කෝ ය යන මේ පක්ෂීහු එම විල ඇසුරෙන් ජීවත් වෙති.

161. හංසයෝ ය, කොස්වාලිහිණියෝ ය. මොනරු ය, කොටුලෝ ය, කුකුලෝ ය, හුණුපුලෝ ය, ජිවඤ්ජවයෝ ය යන මේ පක්ෂීහු එම විල ඇසුරු කොට ජීවත් වෙති.

162. බකමුහුණෝ ය, පොට්ඨසිසයෝ ය, කබරුස්සෝ ය, උකුස්සෝ ය, මහාකාලයෝ ය යන බොහෝ පක්ෂීහු එම විල ඇසුරු කොට ජීවත් වෙති.

163. කිත්මුවෝ ය, වල්ඌරෝ ය, වාකයෝ ය, සිවල්ලු ය, රේරු-මුවෝ ය, සුග්ගපොතයෝ ය යන බොහෝ මාගයෝ එම විල ඇසුරු කොට ජීවත් වෙති.

164. සිංහයෝ ය, ව්‍යාඡ්‍රයෝ ය, දිවියෝ ය, වලස්සු ය, කර බානා වලස්සු ය, තෙතැනකින් මද වැහෙන ඇත්තු ය යන මොහු ඒ විල ඇසුරු කොට වෙසෙත්.

165. කිඳුරෝ ද, වඳුරෝ ද, තවද වනයෙහි කමානතයන්හි යෙදුනෝ ද, දාසයෝ ද, වැද්දෝ ද එම විල ඇසුරු කොට වෙසෙත්.

166. තිඹිරි ය, පියල් ය, මිහස් ය, ඇද්දෙමට ය යන මේ වෘක්ෂයෝ මාගේ අසපුවට නුදුරෙහි තිරිකුරු ව එල දරත්.

167. මිහිරි එලයන්ගෙන් යුත් කොසුමා ය, සලල ය, බන්මි ය යන මේ වෘක්ෂයෝ මාගේ අසපුවට නුදුරු තන්හි තිරිකුරු ව ම එල දරත්.

168. අරළු ය, නෙල්ලි ය, අඹ ය, ජමු ය, බුළු ය, බෙබර ය, බදුලු ය, බෙලි ය යන මෙකී වෘක්ෂයෝ එල දරති.

169. ආලු ය, කලමඩ ය, බිලාලි (කිරිබදු) ය, තකකල ය, ජීවක ය, සුතක ය යන බොහෝ අලවර්ගයෝ මාගේ අසපුවෙහි වෙති.

* 'සිංඝාටක' යනු කෙකටියගසට නමක් සේ පාළිනිෂ්ණුවෙහි දක්වන ලදී. සංඝාතයෙහි 'සංඝාටක' යන්න පාළියෙහිදී මෙසේ වෙනස් වූ සේ සිතිය හැකි ය. 'සංඝාටක' යනු කොකිල ගස.* යි මේ රටේ වෙදවරු සලකති. දඹද්ව දිය මතු පිට පාවෙමින් වැවෙන, අල සහිත පැළෑටි ජාතියක් 'සිංගඛා' නමින් හැඳින්වේ. 'සංඝාටක' යන්නෙන් ගැණෙන්නේ ද එම වර්ග යි හඬමු. ගොකටු ගසට නම් වූ 'සිංඝාට' ශබ්දයක් ද පාළියෙහි තිබේ.

170. අසසමසාපිද්‍රරමි තලාකා'සුං¹ සු නිමිතා,
අවේණදකා සිතජලා සුපතින්ථා මනෝරමා.
171. පදුමුපලසංවන්නා පුණ්ඩරිකසමායුතා,
මඤ්ජුකෙති² සංජන්නා දිබ්බගඤ්ඤා පවායති.³
172. එවං සබ්බසම්පන්නො පුප්ඵිනෙ එලිනෙ වනෙ,
සුඤ්ඤානෙ අසසමෙ රමෙම විතරාමි අතං තදා⁴.
173. සීලවා වනසම්පන්නො ක්කාසී ක්කානරතො සදා,
පඤ්චාභිඤ්ඤාචලප්පන්නො⁵ සුරුච්ඡි නාම තාපසො
174. වතුබ්බිසසහස්සාති සිස්සා මය්හං උපට්ඨානුං,
සබ්බෙව බ්‍රාහ්මණා එනෙ ජාතිමනෙතො යසස්සිනො
175. ලක්ඛණේ ඉතිහාසෙ ව සතිසංඤ්ඤාසකෙටුතො,
පදකා වේය්‍යාකරණා සබ්බෙමම⁶ පාරමිං ගතා.
176. උප්පාතෙසු⁷ නිමිතෙසු ලක්ඛණෙසු ව කොපිදා,
පථව්‍යා භූම්‍යන්තලිකෙක⁸ මම සිස්සා සුසික්ඛිතා.
177. අපට්ඨිජා නිපකා එනෙ අප්පාහාරා අලොපුපා,
ලාභාලාභෙන සන්තුට්ඨා පරිවාරෙන්නි මං සදා.
178. ක්කාසී ක්කානරතා ධීරා සන්තචිතතා සමාසිතා,
ආකීඤ්ඤාඤ්ඤා පඤ්චායනතා පරිවාරෙන්නි මං සදා.
179. අභිඤ්ඤාපාරමිප්පන්නා පෙතතිකෙ ගොවරෙ රතා,
අන්තලිකබ්බරා ධීරා පරිවාරෙන්නි මං සදා.
180. සංවුතා ඡසු ආරෙසු අනෙජා රක්ඛිතිඤ්ඤා,
අසංසට්ඨා ව නෙ ධීරා මම සිස්සා දුරාසදා.
181. පලලභෙකන නිසජ්ජාය ථාන⁹වඩ්ඛමනෙන ව,
වීතිනාමේනති තෙ රතතිං මම සිස්සා දුරාසදා.
182. රජනියෙ න රජ්ජන්ති දුස්සනියෙ න දුස්සරෙ,
මොහනියෙ න මුග්ගන්ති මම සිස්සා දුරාසදා.
183. ඉද්ධිං වීමංසමානා තෙ වන්තන්ති නිව්වකාලිකං,
පඨවිං තෙ පකමෙපන්ති සාරමෙහන දුරාසදා.

1. තලාකාපි. පෙ. තලාකාසු. P T S.

2. මඤ්ජුකෙති. පෙ. 3. දිබ්බගඤ්ඤා පවායරෙ. පෙ. 4. තද අතං. පෙ.

5. පලප්පන්නො. P T S. සෙ. 6. සද්ධිමේම. P T S. සෙ.

7. උප්පාදෙසු. P T S. සෙ. 8. භූමිහන්තලිකෙක. පෙ P T S.

9. ථානා. P T S. සෙ.

170. අසපුටට නුදුරෙහි මැනවින් මැවූ පිරිසිදු හිසිල් දියඇති මනා තොටින් යුත් මනහර වූ තඩාගයෝ වූහ.

171. සුදුනෙළුම් රතුනෙළුම් හා උපුල් මලින් ආකූල වූ තඩාගයන්ගෙන් දිවසුවද හමයි.

172. මෙසේ සුපුෂ්පිත වූ එළ දැරුවා වූ සමාඛාසමිපුණ් වනයෙහි මැනවින් කරණලද රමය වූ ආශ්‍රමයෙහි මම එකල්හි වෙසෙමි.

173. සිල්වත් වූ චුතසම්පන්න වූ ධ්‍යාන කරණසුලු වූ හැමකල්හි ධ්‍යානයෙහි ඇලුනා වූ පඤ්චාභිඤ්ඤා ඛලයට පැමිණියා වූ ‘සුරැව්’ නම් තවුසෙක් වීම.

174. සුවිසි දහසක් ශිෂ්‍යයෝ මට උවටැත් කළාහු ය. මේ සියලු ශිෂ්‍යයෝ ජාතිමත් කීර්තිමත් බ්‍රාහ්මණයෝ වූහ.

175. නිසිණ්ඩු කෙටුන සහිත අඛලක්‍ෂණ ශාස්ත්‍රයෙහි ද, ඉතිහාසයෙහි ද, වෙදත්‍රයෙහි ද, සවකිය බ්‍රාහ්මණධර්මයෙහි ද, පරතොරට ගියාහු වෙදපදපාඨකයෝ වූහ. එසේ ම ව්‍යාකරණයෙහි ද දක්‍ෂයෝ වූහ.

176. උල්කාපාත භූමිවලනාදිය පිළිබඳ වැඩ අවැඩ දැනගන්නා උත්පාතශාස්ත්‍රයෙහි ද, ශුනාශුත නිමිති දැනගන්නා ශාස්ත්‍රයෙහි ද, සත්‍රි පුරුෂයන්ගේ හා මහා පුරුෂයන්ගේ ලකුණු දන්නා ශාස්ත්‍රයෙහි ද දක්‍ෂ වූවාහු ය. එසේ ම පෘථිවිය පිළිබඳ වූ ද අහස පිළිබඳ වූ ද ශාස්ත්‍රයන්හි මාගේ ශිෂ්‍යයෝ දක්‍ෂයෝ වූහ.

177. අලොච්ඡ වූ අලොකාර වූ ලොල්බව තො මැති මුහුකුරා හිය නුවණැති ඔහු ලාභ අලාභ දෙකින් ම එක සේ සතුටු වූවාහු හැම කල්හි ම පිරිවරත්.

178. ධ්‍යාන වඩන්නා වූ ධ්‍යානයෙහි ඇලුනා වූ ධෛර්‍යසම්පන්න වූ ශාන්ත වූ එකඟ වූ සිත් ඇති අකිංඤ්චනාවය (පළිබෝධ විරහිත බව) කැමැති වන්නා වූ ඒ තවුසෝ හැම කල්හි ම පිරිවරත්.

179. පඤ්චාභිඤ්ඤාවන්හි පරතොරට පත් පරමපරානුගත ගොවරයෙහි ඇලුනා වූ අහසින් යාම් ඊම් කරන්නා වූ සචිරගති ඇති එම තවුසෝ හැමකල්හි ම පිරිවරත්.

180. සද්දර සංවරණය කරගත් තෘෂණාවෙන් තොර සුරැකි ඉඳුරන් ඇති ගිහියන් සමග නො ගැටෙන ධෛර්‍යවත් ඒ මාගේ ශිෂ්‍යයෝ ලං විය නො හැක්කෝ වෙත්.

181. දුරාසද වූ ඒ මාගේ ශිෂ්‍යයෝ පලභ බැඳීමෙන් ද, හිඳීමෙන් ද, සිටීමෙන් හා සක්මන් කිරීමෙන් ද රාත්‍රිය ගෙවත්.

182. ලං විය නොහැක්කා වූ මාගේ ඒ ශිෂ්‍යයෝ ඇලිය යුතු දෙයෙහි නො ඇලෙත්. ගැටිය යුතු දෙයෙහි නො ගැටෙත්. මුළා විය යුතු දෙයෙහි මුළා නො වෙත්.

183. ඉදුකබල ආදියෙන් කිසිවෙකු විසිනුත් ලං විය නො හැක්කා වූ මාගේ ශිෂ්‍යයෝ නිරතුරු ව ම විකුළුණසාද්ධිය විමසමින් පවතිත්. පෘථිවිය ද කම්පා කෙරෙත්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

184. කිලමානා ව තෙ සිසා කිලනති කානකිත්‍රිතං,
ජලබ්‍රතො ඵලමානෙනති මම සිසා දුරාසද.
185. අඤ්ඤා ගච්ඡති ගොයානං අඤ්ඤා පුබ්බවිදෙනකං¹
අඤ්ඤා ව උත්තරකුරුං එසනාය දුරාසද.
186. පුරතො බාදිං පෙසෙනති පච්ඡතො'ව වජ්‍ජනි තෙ,
වතුබ්බිසසහසොභි ඡාදිතං තොති අමබරං.
187. අග්ගිපාකි අනග්ගි ව දුනො දුක්ඛලිකා පි ව,
අසමෙන කොට්ඨකා² කෙච්චි පවත්තඵලභොජනා.
188. උදකොරොහනා³ කෙච්චි සායං පාතො සුචිරතා,
තොයාභිසෙවනකරා⁴ මම සිසා දුරාසද.
189. පරාජුහකච්ඡන්තලොමා පඤ්ඤානො රජස්සිරු,
ගකිතා සිලගකෙන මම සිසා දුරාසද.
190. පාතොව සනතිපතිකා⁵ ජට්ඨා උග්ගතාපතා,
ලාභාලානං පකිත්තෙතො ගච්ඡති අමබරෙ තද.
191. එතෙසං පක්කමනානං මනාසදො පවත්නති,
අජ්ඣතමමසදොන මොදිතා⁶ ගොනති දෙවතා.
192. දිසො දිසං පක්කමනති අනාලිකවරා ඉසි,
සකෙ බලෙහුපත්ථා⁷ තෙ ගච්ඡති යදිච්ඡකං.
193. පඨවිකම්පකා එතෙ සබ්බෙව නතචාරිනො,
උග්ගතෙජා දුප්පසනා ඥාගරො'ව අබොභිසා.
194. ඨානවඤ්ඤා⁸ කෙච්චි කෙච්චි නෙසජ්ජිකා ඉසි,
පවත්තභොජනා කෙච්චි මම සිසා දුරාසද.
195. මෙත්තාචිතාරිනො එතෙ හිතෙසි සබ්බපාණිනං,
අනිත්තුකකංසකා සබ්බෙ න තෙ වමොනති කසාචි.
196. සිත්තරාජාච'සමගිතා⁹ ගජරාජාච පාමවා,
දුරාසද ව්‍යග්ගාරිව ආගච්ඡති මම'නතිකෙ.

1. පුබ්බවිදෙනං. ම. PTS සෙ 2 කොට්ඨකා. PTS. කොට්ඨකා වු. අ.
3. රොහකා. PTS. සෙ 4. පසකවරණා. PTS. සෙ. සෙවකරණා. ම.
5. සනතිපාතෙතා. ම. සෙ. අ. 6. වුදිතා. ම. සෙ. අ. 7. සකබලෙ. PTS
8. ඨානවඤ්ඤා. PTS. 9. ව. ජමගිතා. පෙ

184. ඒ මාගේ ශිෂ්‍යයෝ ඉදින් ක්‍රියා කරන්නාහු නම්, ධ්‍යානක්‍රියාව ම කෙරෙත්. දුරාසද වූ ඔහු මහ දඹ රුකෙන් ගෙඩි ගෙණෙත්.

185. ලං විය නොහැක්කා වූ ඔවුනතුරන් ඇතැම් කෙනෙක් ප්‍රත්‍යය සෙවීම පිණිස අපරගොයානසට යෙත්. ඇතැම් කෙනෙක් පූජිතදෙහසට ද ඇතැම් කෙනෙක් උතුරුකුරුදිවසිනට ද යෙත්.

186. අහසින් යන්නා වූ මාගේ ශිෂ්‍යයෝ පළමු කොට (පිරිකර) කද යවති. ඔහු පසු ව යෙත්. සුවිසිදහසක් වූ ඔවුන් විසින් අහස්තලය වසන ලද්දේ වේ.

187. ඔවුනතුරන් ඇතැම් කෙනෙක් (එලාඵලපත්‍රාදිය) ගින්නෙන් පිස කති. ඇතැම්හු නො පිසා අමුවෙන් ම කති. ඇතැම්හු දත්වලින් ම පොතු ගලවා කති. කිසිකෙනෙක් ගලින් කොටාගෙණ කත්. ඇතැම්හු ස්වයංපතිත එලාභාරයෙන් ජීවත් වෙති.

188. ලං විය නො හැක්කා වූ මාගේ ශිෂ්‍යයෝ ශුද්ධිය කැමැති වන්නාහු දියෙන් තමා තෙමීම කරන්නාහු උදුහැන ද සවස ද දියෙහි ගිලෙති.

189. දුරාසද වූ මාගේ ශිෂ්‍යයෝ දික් වූ කිසිලි ලොම් හා නිය ඇත්තාහු මල බැඳුනු දත් ඇත්තාහු දුලි වැකුනු හිස් ඇත්තාහු සීලසුගකියෙන් සුගකිවත් වූහ.

190. එකල්හි උග්‍රතපස් ඇති ජට්ඨාඛර වූ තවුසෝ උදුසන ම රූස් ව (ඔවුනට ලැබුනු) කුදුමහත් ලාභයන් ගැණ කපා කොට අහසෙහි යෙති.

191. එසේ යන්නා වූ මොවුන්ගේ (වැහැරි සිවුරුවලින් හටගත්) මහා ශබ්ද පවති. අලුත් දිවිසම්හිින් දෙවියෝ සොම්නස් වුවාහු වෙති.

192. අහසෙහි හැසිරෙන්නා වූ එම සෘෂිහු දිසානුදිසාවන්ට ගමන් කෙරෙති. ස්වකීය ශරීරබලයෙන් හා ධ්‍යානබලයෙන් යුත් ඔහු යම් යම් තැනකට යනු කැමැත්තාහු නම්, ඒ ඒ තැනට ම යෙති.

193. මේ සියලු තන්හි කැමැති සේ හැසිරෙණ මොහු හැම දෙන ම පාරිථි කම්පනයෙහි සමත් වූවෝ ද අහසෙහි හැසිරීමෙහි දක්ෂ වූවෝ ද උග්‍ර තේජස් ඇත්තාහු ද අභිභවනය කළ නො හැක්කාහු ද සසුර මෙන් අනුන් විසින් නො කැළඹිය හැක්කෝ ද වෙති.

194. ගුණයන් කරණ කොට ගෙණ ලං විය නො හැක්කා වූ මාගේ ශිෂ්‍ය වූ ඇතැම්හු සිව්මය සක්මන් කිරීම ය යන ඉරියව්‍ව දෙකින් යුක්තයෝ ය. ඇතැම්හු හිදීම්ඉරියව්‍ව පමණක් ඇත්තෝ ය. එසේ ම ඇතැම්හු ස්වයං පතිත එල අනුභව කරන්නෝ වෙති.

195. මොහු සම්පතුනට හිතවත් වූවාහු මෙහි විහරණ ඇත්තාහු ය. සියල්ලෝ ම තමා හුවා නො දක්වන්නෝ ය. කිසිවෙකු හෙළා දක්නෝ ද නො වෙති.

196. සිහරජකු මෙන් නිර්භීත වූවෝ ඇත්තාහු මෙන් බලවත් වූවෝ ව්‍යාභුසකු මෙන් ලං විය නො හැක්කෝ මාගේ සම්පයට පැමිණෙත්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

197. විජ්ජාඛරා දෙවතා ව නාගාගක්ඛබ්බරක්ඛසා,
කුමාණ්ඩා දනවා ගරුලා උපජ්චනති තං සරං.
198. තෙ ජවාබාරිනරිතා¹ අජිත්තතරවාසනා²,
අනතලික්ඛවරා සබ්බෙ උපජ්චනති තං සරං.
199. සදුනුවත්තිකා එතෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං සගාරවා,
වතුබ්බිසසහස්සානං බිජිතසඤ්ඤා³ න විජ්ජති.
200. පාදෙ පාදං නික්ඛ්ථනනා අප්පසඤ්ඤා සුසංවුතා,
උපසඛිකමම සබ්බො⁴ ව සිරසා වන්දෙර මමං.
201. තෙහි සිසෙසහි පරිවුතො සනෙතහි ව තපසසිති,
වසාමි අස්සමෙ තත්ථ කාසී කානරතො අතං.
202. ඉසීනං සීලගකෙත පුප්ඵගකෙත වුතයං,
එලිතං එලගකෙත ගකිතො තොති අස්සමො
203. රතතිඤ්චං න ජානාමි අරතී මෙ න විජ්ජති,
සකෙ සිසෙස ඔවදනෙතා හියෙසා තාසං ලතාම⁵තං.
204. පුප්ඵානං පුප්ඵමානානං එලානඤ්ච විසච්චනං
දිබ්බා ගකිං පවායනති සොහයනතා මම⁶ස්සමං.
205. සමාභිමනා වුට්ඨතිතා ආතාපී නිපකො අතං,
බාරිතාරං ගතෙතාන වනං අඤ්ඤාගහිං තදා.
206. උප්පාතෙ සුපිනෙ වාපි ලක්ඛණෙසු සුසික්ඛිතො,
පචත්තමානං⁴ මනනපදං ධාරයාමි අතං තදා.⁵
207. අනොමදසසි භගවා ලොකජේට්ඨො නරාසනො,
විවෙකකාමො සමුද්ධො හිමවනනමුපාගමි.
208. අඤ්ඤාගතෙතා හිමවනනං අග්ගො කාරුණිකො මුනි,
පලලඛකං ආභුජ්ජාන නිසීදි පුරිසුත්තමො.
209. තත්ථ⁶ඤ්ඤාසිංසං සමුද්ධං සප්පාසං මනොරමං,
ඉඤ්චරං⁶ව ජලිතං ආදිත්තං⁶ව හුතාසනං.
210. ජලනනං දීපරුක්ඛං⁶ව විජ්ජුං⁶ව ගගනෙ⁷ යථා,
සුච්චලං සාලරාජා ව අඤ්ඤං ලොකනායකං.
211. අයං තාගො මහාචරො දුක්ඛස්ස⁸නාකරො මුනි,
ඉමං දස්සනමාගමම සබ්බදුක්ඛා⁸ පමුච්චරෙ.
212. දිස්සාන⁸තං දෙවදෙවං ලක්ඛණං උපධාරසිං,
බුද්ධො නු බො න වා බුද්ධො හන්ද පස්සාමි⁹ වකුමං.

1. -භාරිකා. PTS ථෙ. 2. වාසිනො ම. PTS. සෙ.

3. බිත්ත සඤ්ඤා. PTS. 4. වත්තමානං. ම සෙ. 5. සද්. ම. සෙ.

6. තමඤ්ඤාසං. ථෙ ම. සෙ. 7. විජ්ජුතංගගනෙ. ථෙ විජ්ජු.වබ්බසනෙ. PTS

8. සබ්බෙ දුක්ඛා. PTS 9. තං නමස්සාමි. ථෙ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

197. විද්‍යාධර්මයේ ද, දේවතාවෝ ද, නාග ගනිමි රාක්ෂස කුලකාණ්ඩ අසුර ගුරුඵ යන මොහු ද ඒ පිල ඇසුරෙන් වෙසෙති.

198. ජටා හා තවුස්පිරිකරකන්නි බර උසුලන්නා වූ අඳුන්දිවිසම් පොරවා ගත් ආකාශවාරි වූ සියලු ම සෘෂිහු ඒ පිල ඇසුරෙන් වෙසෙති.

199. හැමකල්හි මනා පැවැතුම් ඇති ඔහු ඔවුනොවුනට ගෞරව සහිත වූවාහු ය. සුවිසිදහසක් වූ ඔවුන්ගේ කිහිපිලි ශබ්දයකුදු නැත.

200. පියවරින් පියවර තබන්නාහු නිශ්ශබ්දව මනා සංවරයෙන් යුත් ව සියල්ලෝ ම මා වෙත එළඹ හිස තමා වදිත්.

201. ශාන්ත වූ තපොගුණ ඇති ඒ සිසුන් විසින් පිරිවරණ ලද මම ඒ අසපුවෙහි ධ්‍යාන කරණ සුලු ව ධ්‍යානයෙහි ඇලුනෙමි වෙසෙමි.

202. සෘෂිත්ගේ සිල්සුවදින් ද මල්සුවදින් ද යන මේ උභය සුගතියෙන් හා ගස්වල පල සුවදින් ද අසපුව සුවදවත් වේ.

203. රූ දවල් නො දනිමි. මාගේ සිත්හි කුසල් දහමිනි නො ඇලීමක් නැත. සිය සිසුනට අවවාද කරන්නා වූ මම වැඩියක් ම ප්‍රීතිය ලබමි.

204. පිපෙන්නා වූ මල්වල ද පැසෙන්නා වූ ගෙඩිවල ද දිව්‍යමය වූ සුගතියෝ මාගේ අසපුව කොච්චමින් හමත්.

205. එකල්හි මම සමාධියෙන් නැගිට කෙලෙස් තවන වීර්‍යය ඇත්තේ සප්‍රාඥ වූයේ තවුස්පිරිකරකද ගෙණ වනයට පිවිසියෙමි.

206. උත්තාතශාස්ත්‍රයෙහි ද සම්පන්නශාස්ත්‍රයෙහි ද ලක්ෂණශාස්ත්‍රයෙහි ද මෑනවින් හික්මුනේ දඹදිව පවත්නා මනුෂ්‍යයෙකු ද දරමි.

207. ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ ද නරශ්‍රෙෂ්ඨ වූ ද සියල්ල දන්තා වූ අනාවදයීහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විවෙක සැප කැමති සේක් හිමවනට එළඹි සේක.

208. පුරුෂොත්තම වූ ශ්‍රෙෂ්ඨ වූ භාරුණික වූ බුදුරජානන් වහන්සේ හිමවනට පිවිස පලක බැඳ වැඩහුත් සේක.

209. දිලියෙන මහනෙල්මලක් මෙන් ද ආලෝකවත් හින්නක් මෙන් ද මනහර ප්‍රභා සහිත වූ බුදුරජානන් වහන්සේ එහි දී දිවිමි.

210. දිලියෙන පතන් රූකක් මෙන් ද, අහසෙහි විදුලිය මෙන් ද මනා ව පිපි හිය සල්ලූකක් මෙන් ද බුදුරජානන් වහන්සේ දිවිමි.

211. මේ “අග” සංඛ්‍යාත පච්ඡාදි මහාවීර වූ දුක් කෙළවර කරන්නා වූ බුදුරජානන් වහන්සේ ය. මේ දර්ශනය ලැබ සියල්ලෝ දුකින් මිඳෙත්.

212. මම දෙවියනට දෙවි වූ උන්වහන්සේ දැක “බුදු කෙනෙක් ඥා! බුදු කෙනෙක් නොවෙත් ඥා” යි ලක්ෂණ පරීක්ෂා කෙළෙමි. “ඒකාන්තයෙන් පසැස් ඇති උතුමෙකැ” යි දකිමි.

213. සහසාරාති වකකාති දිස්සන්ති වරක්ඛනතමෙ,
ලක්ඛණාති'ස්ස දිස්වාන තුට්ඨං ගව්ථිං තථාගතෙ.
214. සමමජ්ඣං ගතෙත්වාන සමමජ්ඣත්තං තදා,
අථ¹ පුපෙථ සමානෙත්වා බුද්ධසෙට්ඨං අපුජ්ඣිං.
215. පුජ්ඣිත්වාන සමබ්බුද්ධං ඔසතිණ්ණමනාසවං,
එකංසං අජිතං කත්වා නමස්සිං ලොකනායකං.
216. යෙන ඤාණෙන සමබ්බුද්ධො විහරිත්ථ² අනාසවො,
තං ඤාණං කීත්තසිස්සාමි පුණාථ මම භාසතො.
217. සමුද්ධර්සි'මං ලොකං සයමනු අමිතොදය,
තථ දස්සනමාගමි කුඞ්ඛාසොනං තරන්ති තෙ.
218. තුට්ඨං සත්ථා ව කෙතු ව ධජො යුපො ව පාණිනං,
පරායණො පතිට්ඨා ව දීපො ව දිපදුත්තමො.
219. සක්කා සමුද්දෙ උදකං³ පමෙතුං ආලුහකෙන වා,
න තෙව තථ සබ්බඤ්ඤා ඤාණං සක්කා පමෙතවෙ.
220. ධරෙතුං පඨවිං සක්කා ථපෙත්වා තුලමණ්ඩලෙ,
න තෙව තථ සබ්බඤ්ඤා ඤාණං සක්කා ධරෙතවෙ.
221. ආකාසං මිනිතුං සක්කා රජ්ජයා අභ්‍යුලෙන වා,
න තෙව තථ සබ්බඤ්ඤා ඤාණං සක්කා පමෙතවෙ.
222. මහාසමුද්දෙ උදකං පඨවිං වා'බ්ලං ජතෙ⁴,
බුද්ධිඤ්ඤං උපාදය උපමාතො⁵ න සුජ්ජරෙ.
223. සද්දෙවකස්ස ලොකස්ස විත්තං යෙසං⁶ පවහන්ති.
අනෙතාජාලිකතා⁷ එතෙ තථ ඤාණමති වකබ්බමි.
224. යෙන ඤාණෙන පවෙත්වාසි කෙට්ඨං බොධිමුත්තමං,
තෙන ඤාණෙන සබ්බඤ්ඤා මද්දසි පරතිජීයෙ.
225. ඉමා ගාථා ථවිත්වාන⁸ සුජ්ජි නාම තාපසො,
අජිතං පඤ්චිත්වාන පඨවියං නිසීදි සො.
226. චුල්ලාසිතිසහස්සාති අර්‍ය්‍යොගාලොකා මහණ්ණවෙ,
අවිමුක්ඛතො තාථදෙව ගිරිරාජා පවුච්චති.

1. අධ P.T.S. සෙ. 2. මහරෙති ම. මහරති. P.T.S.

3. සමුද්දෙ උදකා සක්කා. පථ. 4. පඨවි වාබ්ලා ජාග P.T.S. පඨවි අබ්ලා ජවෙ ම.

5. උපමා තෙ. P.T.S. 6. පසං. සෙ. 7. අනෙතාජාලකතා. P.T.S. අ

8. පඤ්චාන P.T.S.

213. උතුම් ශ්‍රී පාදයෙහි දහසක් දූවි ඇති වක්‍ර ලක්ෂණයෝ පෙනෙත්. උන්වහන්සේගේ මහාපුරුෂලක්ෂණ දූක තථාගත බැවිහි නිශ්චයට පැමිණියෙමි.

214. එකල්හි මම මුස්න ගෙණ හැමද මල් ගෙණවුන් බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ පිළිමි.

215. වතුරොසයන් තරණය කලා වූ ආශ්‍රව රහිත වූ සම්මා සම්බුදු රජානන් වහන්සේ පුද අඳුන්දිවසම් එකස් කොට ලොකනායක වූ තථාගතයන් වහන්සේට නමස්කාර කෙළෙමි.

216. ආශ්‍රව රහිත වූ බුදුරජානන් වහන්සේ යම් ඤාණයකින් යුක්ත ව වැඩවිසු සේක් නම්, ඒ ඤාණය කියන්නෙමි. කියන්නා වූ මාගේ ඒ වචනය අසවු.

217. අමිතෝදය වූ හෙවත් අපමණ වූ දියුණුව ඇති බුදුරජානන් වහන්ස, මේ ලොකවාසී සත්ත්වයා නගාලුව මැනව. ඔවුහු ඔබවහන්සේගේ දර්ශනය නිසා සැකය නැමැති සැබවුරු තරණය කෙරෙත්.

218. ඔබවහන්සේ ලොකයාට ශාස්තෘ වනසේක. උතුම්බැවින් ජයකොභිය ද වනසේක. (ප්‍රකටාභීයෙන්) ධර්මය ද වනසේක. (යාග) ඝාතනය ද වනසේක. උතුම් වූ පිහිට ද වනසේක. මොහදුර නසන ප්‍රදීපය ද වනසේක. දෙපා ඇතියනට උතුම් ද වනසේක.

219. සමුදුරෙහි ජලය නැළියකින් හෝ මිනුමට හැකි වුව ද ඔබ වහන්සේගේ සඵලදායකත්වය මිනුමට නො හැක්කේ මැයි.

220. පොළොව තරාදිතවූවක තබා දරනු හැකි වුව ද ඔබ වහන්සේගේ සඵලදායකත්වය දරන්නට නො හැක්කේ මැයි.

221. අහස රැහැනකින් හෝ අහලෙන් හෝ මිනිය හැකි වුව ද ඔබවහන්සේගේ සඵලදායකත්වය පමණ කරුණු නො හැක්කේ මැයි.

222. බුද්ධදායකත්වය මහසමුදුරෙහි අපමණ වූ ජලය ද, අපමණ වූ මහ පොළොව ද, ඉක්මවා යයි. බුදු නැණ හා සම් කරන්නට උපමාවකයෙන් (කිසිවක්) නො යෙදේ.

223. පසැස් ඇතියානන් වහන්ස, දෙවියන් සහිත ලොකයෙහි යම් පමණ සතුකෙනෙකුත් පිළිබඳ ව සිත පවතී නම් එපමණ වූ මේ සතු සමූහයා ඔබ වහන්සේගේ නුවණ නමැති දූලෙහි ඇතුළට පිවිසියානු වෙති.

224. සඵලයන් වහන්ස, ඔබ වහන්සේ යම් නුවණක් කරණ කොට ගෙණ හුදු උතුම් වූ සම්පත්සම්බන්ධයට පැමිණියානු ද එම ඤාණය කරණ කොට ගෙණ අත්‍ය නිථිකයන් මගින්තෙහි ය.

225. ඒ 'සුරැව්' නම් තවුස් තෙමේ * මෙම ගාථාවන්ගෙන් (උන්-වහන්සේට) සතුහි කොට පොළොවෙහි අඳුන්දිවසම එලා හිඳ ගත්තේ ය.

226. මේරු පඵලාරාජයා මහසමුදුරෙහි යොදුන් අසුසාරදහසක් ඇතුළට බැසගත්තේ එපමණ ම (යොදුන් අසුසාරදහසක්) සමුදුරෙන් උඩට නැග ඇත්තේ ය යි කියනු ලැබේ.

* සෙසු අවිවාචනික සරද තවුස්සයි දක්වා ඇත.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

227. තාව අවුග්ගතො තෙරු ආයතො විත්තො ව සො,
වුණ්ණිතො අණුතෙදෙන කොටසතසතසසසො¹
228. ලකෙඛ ඩයිසමානමි පරික්ඛයමගව්ථං,
න තෙට්ඨ තට්ඨ සබ්බඤ්ඤා ඤාණං සකකා පමෙතවෙ².
229. සුබ්බමච්ඡකෙන ජාලෙන උදකං යො පරික්ඛිපෙ,
යෙ කෙච්චි උදකෙ පාණං අනෙතාජාලිකතා සියුං.
230. තථෙව හි මහාචීර යෙ කෙච්චි පුඤ්ඤා තිජ්ඣයා,
දිට්ඨිගතනට්ඨකතනා³ පරමාසන්න මොතිතා.
231. තට්ඨ සුඤ්ඤා ඤාණෙන අනාවරණදස්සිතා,
අනෙතාජාලගතා⁴ එතෙ ඤාණං තෙ නාතිවත්තරෙ.
232. භගවා තමිති සමයෙ අනොමදස්සි මහායසො,
වුට්ඨතිත්වා සමාධිමා දිසං ඔලොකයි ජිනො.
233. අනොමදස්සිමුනිතො නිසගො නාම සාවකො,
පරිවුතො සතසතස්සෙති සන්තතිතෙතති තාදිති.
234. භිණාසවෙති සුඤ්ඤා ජලභිඤ්ඤාති කාසිති⁵,
විත්තමඤ්ඤාය බුද්ධස්ස උපෙසි⁶ ලොකනායකං.
235. අනන්තලිකෙඛ සීතා තත්ථ පදක්ඛිණමකංසු තෙ,
නමස්සන්තා පඤ්ඤාලිකා ඔතරුං බුද්ධසන්නිතෙ.
236. අනොමදස්සි භගවා ලොකජෙට්ඨා නරාසගො,
හිකඛුසඤ්ඤා⁷ නිසිදිත්වා සීතං පාතුකරී ජිනො.
237. චරුණො නාමු'පට්ඨාකො සබ්බඤ්ඤාය මහෙසිතො⁸,
එකංසං විවරං කවා අපුච්ඡ ලොකනායකං.
238. “කො භු ඛො භගවා කෙතු සිතකමමස්ස සඤ්ඤානො?
ත හි බුද්ධා අහෙතු හි සීතං පාතුකරොනති තෙ.”
239. අනොමදස්සි භගවා ලොකජෙට්ඨා නරාසගො,
සඤ්ඤාමජෙඤ්ඤා⁹ නිසිදිත්වා ඉමං ගාථමනාසථ.
240. ‘යො මං පුප්පෙන පුප්පෙසි ඤාණඤ්ඤාය අනුත්ථි,
තමකං කිත්තසිස්සාමි සුණාථ මම භාසිතො.’
241. බුද්ධස්ස ගිරමඤ්ඤාය සබ්බෙ උදවා සමාගතා,
සඤ්ඤාමං සොතුකාමා තෙ සබ්බෙහි උපසම්මාමුං.

1. සතසසසසො ම. PTS. 2. බසෙන වෙ පෙ 3. පක්ඛාසු ම. පථ. PTS.

4. ජාලිකතා. ම. 5. තාදිති. PTS. 6. උපෙති. පථ.

7. හිකඛුමජෙඤ්ඤා. පථ. 8. අනොමදස්සිස්ස සඤ්ඤානො. ම. පථ. පස.

9. හිකඛුමජෙඤ්ඤා. පථ. පස.

227. දිගුපුළුන්හු එමඟින් ම උඩට නැගුනු මේරුපථිතය කෙළලක්ක ගණනින් අණුහෙදයෙන් සුණු කරණ ලද්දේ-

228. (එම අණු) ලක් (=අලගු) තබන කල්හි දුක්ඛය වීමට පැමිණියහ. ඔබ වහන්සේගේ සමීඝභාෂාය ප්‍රමාණ කරන්නට නො හැක්කේ මැ යි.

229. යමෙක් සිසුම් ඇස් (=සිදුරු) ඇති දෑකින් දිය වට කරන්නේ ද, එවිට ජලයෙහි යම් කිසි ප්‍රාණි කෙනෙක් වෙත් නම්, (ඔහු) එම දෑ තුළට වදින්නාහු ය.

230. මහාචාර්යන් වහන්ස, එසේ ම යම් කිසි පාඨන්ජන නිව්වක කෙනෙක් දෙසට මිසිදිවු නමැති දෑලට පිවිසියාහු දූෂිතරුමයකයන් මුළා වූවාහු වෙද්ද.

231. ආවරණයක් නැති ව දක්නාසුලු වූ පිරිසිදු නුවණින් තෙල නිව්වකයෝ ඔබ වහන්සේගේ නුවණ දෑල තුළට පිවිස්වන ලදහ. ඔවුහු ඔබ නැණ නො ඉක්මවත්.

232. පස්මරුන් දිනු මහා යශස් ඇති අනවමදර්ශී නම් භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ එසමයෙහි සමාධියෙන් නැගිට දිශාවලොකනය කළසේක.

233-234. අනවමදර්ශී නම් බුදුරජානන් වහන්සේගේ නිසඟ නම් ශ්‍රාවක තෙමේ සන්සිදුනු සිත් ඇති (අටලෝ දහමිනි නො සැලෙන) තාදිගුණ සුත් ශුඛ වූ ඡබ්බිඤ ඇති ධ්‍යාන කරණ සුලු වූ ලක්කගණන් රහතුන් විසින් පිරිවරණ ලද්දේ බුදුරජානන් වහන්සේගේ සිත දැන ඒ ලොකතායකයන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය

235. එහි අගසෙහි සිටියා වූ උන්වහන්සේලා (බුදුරජානන් වහන්සේ) ප්‍රදක්ෂිණා කළාහු ය. බද්දිලි ඇති ව නමදිමින් සමීඝයන් වහන්සේ වෙතට බැස්සාහු ය.

236. ලොකජෝෂ්ඨ වූ නරඥෙණු වූ පස්මරුන් දිනුවා වූ අනවමදර්ශී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුසංඝයා අතර වැඩිහිඳ සිතා පහළ කළසේක.

237. මහර්මි වූ සමීඝයන් වහන්සේගේ 'වරුණ' නම් උපසායක තෙමේ සිවුර එකස් කොට ගෙණ ලොකතායක වූ බුදුරජානන් වහන්සේ-ගෙන් මෙසේ විවාලේ ය:-

238. 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ශාස්තෘ වූ ඔබ වහන්සේගේ සිතා පහළ කිරීමට හේතුව කුමක් ද? ඒ සමීඝ බුදුවරයෝ කරුණු රහිත ව සිතා පහළ නො කරති.'

239. ලොකජෝෂ්ඨ වූ නරඥෙණු වූ අනවමදර්ශී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංඝයා මැද හිඳ මෙ ම ගාථාව වදාළසේක:-

240. 'යම් නවුසෙක් තෙම මා මිලින් පිදී ද, මාගේ (සමීඝයා) ඥානයට නැවත නැවත සතුහි කෙළේ ද, ඒ නවුසා (කවරෙක් දැයි) මම නොපට පැහැදිලි කරන්නෙමි. පටසන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.'

241. බුදුරජානන් වහන්සේගේ වචනය දැන සියලු දෙවියෝ එක් වූහ. සඬාමය අසනු කැමැත්තා වූ ඔහු බුදුරජානන් වහන්සේ වෙත එළඹියාහු ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

242. දසසු¹ ලොකධාතුසු දෙවතා යා² මහිඳ්විකා,
සභ්බමං සොතුකාමා තා සමුද්ධං උපසඛකමු.
243. “තසි අස්සා රථා පනති සෙනා ව චතුරඛිනී,
පරිවාරෙස්සනති ‘මං³ නිවං බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
244. සට්ඨතුරියසහස්සාති හෙරියො සමලඛකතා,
උපට්ඨස්සනති ‘මං⁴ නිවං බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
245. සොලසිත්ථිසහස්සාති නාරියො සමලඛකතා,
විචිතතවත්ථාභරණා ආමුත්තමණිකුණකලා.
246. අලාරපමා හසුලා⁵ සුසඤ්ඤා තනුමජ්ඣිමා,
පරිවාරෙස්සනති ‘මං³ නිවං බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
247. කප්පසතසහස්සාති දෙවලොකෙ රමස්සති,
සහස්සකඛනතුං වකකවනති රාජා රටෙඨ භවිස්සති.
248. සහස්සකඛනතුං දෙවිනෙදු දෙවරජං කරිස්සති,
පදෙසිරජං විජුලං ගණනාතො අසඬ්ඛියං.
249. පච්ඡමභවෙ සමපනෙන⁶ මනුස්සතතං ගමිස්සති,
බ්‍රාහ්මණී ‘සාටියා’ නාම ධාරසිස්සති කුච්ඡනා.
250. මාතුයා නාමගොතෙනන පඤ්ඤාසිස්සත ‘යං නරො,
සාටිපුතො ‘ති නාමෙන තිකඛපඤ්ඤා භවිස්සති.
251. අසීතිකොට්ඨි⁷ ඡබ්බකා පබ්බජිස්සත ‘තිඤ්චනො,
ගවෙසනො සනතිපදං වරිස්සති මහිං ඉමං.
252. අපරිමෙය්‍ය⁸ ඉතො කප්ප ඔක්කාකකුලසමාපො,
ගොතමො නාම ගොතෙනන සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.
253. තස්ස ධම්මෙසු දායාදො ඔරසො ධම්මනිම්මිනො,
සාටිපුතො ‘ති නාමෙන හෙස්සති අග්ගසාවකො.
254. අයං භාගිරජී⁹ගඛිතා හිමවනතා පභාවිකා,
මහාසමුද්දමස්සෙති තප්පයනති මහොදධිං.
255. කප්ථො ‘යං සාරිපුතො සකො නිසු¹⁰ විසාරදො,
පඤ්ඤාය පාරමිං ගනත්වා තප්පසිස්සති පාණිනො.
256. හිමවනතං උපාදාය සාගරඤ්ච මහොදධිං,
ඵත්තනතරෙ යං පුලිතං ගණනාතො අසඬ්ඛියං.
257. තමපි සකකා අසෙසෙන සඬ්ඛාතුං ගණනා යථා,
න තෙව සාරිපුතස්ස පඤ්ඤාය ‘නොතා භවිස්සති.

1. සබ්බසු. පෙ. 2. දෙවතායා. මු. අ. 3. පරිවාරෙකති හං. P T S.
4. ක. P T S. 5. ඡායුලා. P T S. 6. පච්ඡමෙ භවසමපනො. ම. පෙ.
7. කොට්ඨි. ම. පෙ 8. අපරිමෙය්‍ය. ම. 9. භාගිරජී. ම. P T S.
10. සාකෙ නිසු. ම පෙ. අ.

242. දසදහස්සක්වල මහර්ථි ඇති යම් දෙවතාවෝ වෙත් ද, ඔහු සඬ්ථිය අසනු කැමැත්තානු බුදුරජානන් වහන්සේ වෙත ඵලභියානු ය.

243. ඇත්, අස්, රිය, පාඞල යන සිවුරන සෙනග නිතර මොහු පිරිවරාගන්නානු ය. බුද්ධපුජාවෙහි මේ ඵලය සි.

244. සැට දහසක් නුය්‍යයෝ ද අලඞ්කාර කළ හෙරිහු ද, මොහුට නිතර (වැසීමෙන්) උවටැත් කරන්නානු ය. මෙය බුද්ධපුජාවෙහි ඵලය සි.

245-246. මෑතවත් අලඞ්කාර කරණලද විසිතුරු අමරණ ඇත්තා වූ ඵලබතලද මිණිකොඩොල් ඇත්තා වූ දිග ඇසිහිනා වූ ඇත්තා වූ සිතා සහිත වූ මනා වූ ශරීරාවයව ඇති සිහින් කට්භ්‍රදෙශ ඇති සොළොස් දහසක් සත්‍රිහු නිරතුරු ව ම මොහු පිරිවරන්නානු ය. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය සි.

247. කලා ලක්‍ෂයක් මුළුල්ලෙහි දෙව්ලෙව්හි සිත් අලවා වසන්නේ ය. දහස්වරක් රටෙහි සක්විති රජවන්නේ ය.

248. ශක්‍රදෙවෙඤ්ච දහස්වරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. (කරන්නා වූ) මහත් වූ ප්‍රදේශරාජ්‍යය ගණන් විසින් අපමණ ය.

249. අනතිම (රතත් වත) තවය පැමිණිකල්හි මිනිසත්ඛවට පැමිණෙන්නේ ය. “ශාඨ්” නම් බැමිණියගේ කුසින් දරන්නී ය.

250. මේ තැනැත්තේ මවගේ තාමගොත්‍රයෙන් ප්‍රකට වන්නේ ය. තාමයෙන් ශාඨ්පුත්‍ර නම් වූ තික්‍ෂණප්‍රඥ ඇත්තෙක් වන්නේ ය.

251. අසුකෙලක් (ධනය) හැරදමා අකිඤ්චන (=ධනය නැත්තෙක්) ව පැවිදි වන්නේ ය. මොක්‍ෂපදය සොයමින් මේ පෘථිවියෙහි හැසිරෙන්නේ ය.

252. මෙයින් ඵකාසඞ්ඛ්‍ය කලාලක්‍ෂයක් මතුයෙහි ‘ඛක්කාකා’ කුලයෙහි උපදින ගොත්‍රයෙන් ‘ගෞතම’ නම් වූ ශාක්‍යාන් වහන්සේ ලොකයෙහි පහළ වන සේක.

253. උත්තරන්සේගේ ධර්මය දායාද්‍යයකොට ඇති ඔහු ස බුද්ධපුත්‍ර වූ ධර්මයෙන් ම මවාලුවාක් වැනි වූ නමින් ශාඨ්පුත්‍ර නම් වූ අග්‍රශ්‍රාවක යෙක් වන්නේ ය.

254. හිමවතීන් පටන් ගත් මේ ‘හාශිරථි’ ගඟගා තොමෝ මහ සමුද්‍ර පුරවමින් සයුරට පැමිණෙන්නී ය.

255. එසේ ම මේ ශාඨ්පුත්‍රතෙමේ සවකිය (කුලපරම්පරාවෙහි පවත්නා වූ) ත්‍රිවේදයෙහි විශාරද වූයේ ප්‍රඥවෙන් ශ්‍රාවකපාරමිඤ්ඤනයෙහි තෙරට ගොස් (සියලු) සත්ත්වයන් සන්තප්තිය කරන්නේ ය.

256. හිමාලයපර්වතයෙහි පටන් මහා ජලසකකිය දරන්නා වූ සයුර තෙක් මේ අතරෙහි යම් පමණ වැලිඳසක් ඇද්ද, එ ද ගණන් වසයෙන් අසඞ්ඛ්‍ය වේ.

257. ඒ වැලිඳස ද සම්පූර්ණයෙන් හිණීමෙන් මෙ පමණ ය සි ප්‍රමාණ කරන්නට හැකි වන්නේ නුමුදු ශාඨ්පුත්‍රසථවිරයන් වහන්සේගේ ප්‍රඥවෙහි කෙලවරක් නො වන්නේ ය.

258. ලකෙඛ ධර්මයානමහි ඩියෙ ගඞ්භාය වාලුකා,
න කෙට්ඨ සාරිපුත්තස්ස පඤ්ඤාය'නෙතා හට්ඨස්සති.
259. මහාසමුදෙද උභයො ගණනාතො අසඞ්ඛියා,
තථෙට්ඨ සාරිපුත්තස්ස පඤ්ඤාය'නෙතා න හෙස්සති.
260. ආරාධයිත්වා සමුද්ධං ගොතමං සක්කපුඞ්ඛවං,
පඤ්ඤාය පාරමිං ගනත්වා හෙස්සති අග්ගසාවකො
261. පවතතිනං ධම්මවක්කං සක්කපුත්තෙන තාදිනා,
අනුට්ඨෙනෙත්තස්සති සමමා¹ වස්සෙනෙතා² ධම්මවුට්ඨියො
262. සබ්බමෙතං අභිඤ්ඤාය ගොතමො සක්කපුඞ්ඛවො,
භික්ඛුසඤ්ඤා කිසිදිත්වා අග්ගට්ඨානෙ ධරෙස්සති.
263. අනො මෙ සුක්කතං කමමං අනොමදස්සිස්ස සන්ථිනො,
යස්සා'හං කාරං කත්වාන සබ්බත්ථ පාරමිං ගතො.
264. අපරිමෙය්‍යෙස කතං කමමං එලං දස්සෙහි මෙ ඉධ,
සුමුත්තො සරවෙගොව කිලෙසෙ ක්කාපට්ඨං අහං.
265. අසඞ්ඛිතං ගවෙසනෙතා තිබ්බාණං අවලං පදං,
විචිතං තිත්ථියෙ සබ්බෙ තද්ද'හං සංසරිං තවෙ.
266. යථාපි ව්‍යාධිතො පොසො පරියෙසෙය්‍ය ඔසධං,
විචිනෙය්‍ය වනං³ සබ්බං ව්‍යාධිතො පරිමුත්තියා.
267. අසඞ්ඛිතං ගවෙසනෙතා තිබ්බාණං අමතං පදං,
අබ්බොකිණ්ණං⁴ පඤ්ඤාසතං පබ්බජං ඉසිපබ්බජං.
268. ජවාහාරෙත හරිතො අජිත්තතරනිවාසනො⁵
අභිඤ්ඤාපාරමිං ගනත්වා බ්‍රහ්මලොකං අගට්ඨ'හං.
269. නත්ථි බාහිරකෙ⁶ සුද්ධි ධරෙත්වා ජනසාසනං,
යෙ කෙච්චි බුද්ධිමා සත්තා සුජ්ඣන්ති ජනසාසනෙ.
270. අත්තකාරමයං⁷ එතං නයිදං ඉතිනිතිහං,⁸
අසඞ්ඛිතං ගවෙසනෙතා කුතිත්ථං සඤ්චරිං අහං.

1. අනුචතතිස්සති සද්ධම්මං. ම. පේ. 2. වස්සෙනො. ම. පේ. PTS. සෙ.
3. ධනං ම. පේ. 4. අව්‍යාකිණ්ණං. PTS. 5. නිවාසන. ම. PTS. සෙ.
6. බාහිරසෙ. පේ. 7. අත්තකාමං මමං. PTS සෙ.
8. ඉතිහං තද්ද. PTS සෙ.

258. අලකු තබන කල්හි දු ගඬයා නම් නදියෙහි වැලි අවසන් වන්නේ ය. ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ ප්‍රඥවෙහි කෙළවරක් නො වන්නේ මැ යි.

259. මහසසුරෙහි රළ ගණන් වශයෙන් මෙපමණයයි සඬ්ඛ්‍යා කළ හැකි නො වේ. එසේ ම ශාරීපුත්‍රස්ථවිරයන් වහන්සේගේ ප්‍රඥවෙහි කෙළවරක් නො වන්නේ ය.

260. ශාක්‍යකුල ශ්‍රේෂ්ඨ වූ ගෞතම සම්මා සම්බුදුරජානන් වහන්සේ සතුටු කොට ප්‍රඥවෙන් ශ්‍රාවක පාරමිඤ්ඤයෙහි තෙරට ගොස් අග්‍රශ්‍රාවක යෙක් වන්නේ ය.

261. නාදිගුණ ඇති (=අටලෝ දහමිනි නො සැලෙන) (සඵඤ වූ) ශාක්‍යපුත්‍රයන් වහන්සේ විසින් පවත්වනලද ධර්මක්‍රිය දහමැවූ චස්වමින් මැනවින් ඒ අනු ව පවත්වන්නේ ය.

262. ශාක්‍යකුලශ්‍රේෂ්ඨ වූ ගෞතමබුදුරජානන් වහන්සේ මේ සියල්ල වෙසෙසින් නුවණින් දැන භික්ෂුසංඝයා මධ්‍යයෙහි හිඳ අග්‍රස්ථානයෙහි තබන්නේ ය.

263. “අනවමදර්ශී” බුදුරජානන් වහන්සේගේ සම්පයෙහි මා විසින් පුණ්‍යකම්යක් මැනවින් කරණ ලදි. ආශව්සීයෙකි. ‘යම් ඒ අනවමදර්ශී නම් බුදුවරයෙක් වී ද, උන්වහන්සේ විෂයයෙහි එකී පුණ්‍යසමාරය කොට සකලගුණසමූහයෙහි පරතෙරට ගියේ වෙමි.

264. අපමණ කලක් මුළුල්ලෙහි මා විසින් කරණ ලද කුශලකම් ඵලය මේ පශ්චිමාත්‍යව්‍යාපයෙහි දී දැක්වී ය. දක්‍ෂ දුනුවායෙකු විදි හියෙහි වෙගය මෙන් සුමිදුනෙමි. මම කෙලෙස් දැවිමි.

265. තෙකුප්‍රත්‍යයයන්ගෙන් සකස් නො වූ නිශ්චල වූ නිජාණපදය සොයන්නෙමි සියලු නිජීකයන් පරික්‍ෂා කරන්නෙමි එකල්හි මම හටයෙහි සැරිසැරිමි.

266. ලෙඩකින් පෙළෙන්නා වූ පුරුෂයෙක් තෙම ලෙකින් මුදීම පිණිස ඖෂධයක් සොයන්නේ යම්සේ සියලු වනය පරික්‍ෂා කරන්නේ ද,

267. (එසේ) අසංසකාන වූ අමාතපදය වූ නිජාණය සොයන්නා වූ මම අවිච්ඡින්නා ව (=නො කඩ කොට පිළිවෙලින්) පන්සියයක් අත්බැවිති සෘෂි ප්‍රමුඡ්‍යාවෙන් පැවිදි වීම.

268. මම තවුස් දළමඩුලුවරින් බර වූයෙමි අඳුන්දිවිසමින් කළ උතුරුසඵ පොරවන්නෙමි අභිඤ්චන්ගේ පරතෙරට පැමිණ බබ්‍රලොටට ගියෙමි.

269. බුදුසසුනෙහි හැර ඉන් පිට සසුනක ගුණියක් නැත. බුද්ධිමත් වූ කිසියම් සත්ත්වයෙකෙක් වෙත් නම් ඔහු සඵඤශාසනයෙහි දී පිරිසුදු වෙති.

270. එය (=ඒ පිරිසිදු වීම) ම විසින් කරණ ලද්දක් ම ය (= මගේ අත් දැකීමක් ම ය). ‘මෙය මෙසේ විය. මෙසේ වී ය’ යි කියන ආරාචියක් නො වේ. මම නිවණ සොයන්නෙමි වැරැදි නිජීකයන්හි භැසුරුනෙමි.

271. යථා සාරස්සිකො පොසො කදලිං ඡේක්ඛාන ඵාලයෙ,
න තත්ථ සාරං විඤ්ඤාස සාරෙන ඊතතකො හි සො.
272. තථෙව තිත්ථියා ලොකෙ නානාදිට්ඨි බහුඡානා,
අසඬ්ඛතෙන ඊතතා'සෙ¹ සාරෙන කදලී. යථා.
273. පච්ඡිමහවෙ සමපතෙන² බ්‍රහ්මබන්ධු අකොස'හං,
මහාකොගං³ ඡඬ්ඛිසිත්වා පබ්බජිං අනගාරිදං.

(පඨමභාණවාරං)

274. අජ්ඣායකො මනතධරො තිණණං වෙදනසාරගු,
බ්‍රාහ්මණො සක්ඛ්ඤ්ඤො නාම තස්ස මූලෙ වසාමහං.
275. සාවකො තෙ මහාවීර අස්සඤ්ඤි නාම බ්‍රාහ්මණො,
දුරාසදො උග්ගතෙජො පිණ්ඩාය වරතී තදා.⁴
276. තමද්දසාසිං⁵ සප්පඤ්ඤං මුනිං මොතෙ සමාහිතං,
සන්නචිතතං මහානාගං සුඤ්ඤං පදුමං යථා.
277. දිස්වා මෙ විතතමුප්පජ්ජි⁶ සුදන්නං සුභිමානසං,
උසනං පවරං වීරං අරතා'යං හවිස්සති.
278. පාසාදිකො ඉරියති අභිරුපො සුසංවුතො,
උතතමෙ දමථෙ දනෙතා අමතදස්සි⁷ හවිස්සති.
279. යනනුනා'හං උතතමත්ථං පුච්ඡේයාං කුට්ඨිමානසං,
සො මෙ පුට්ඨො කථෙස්සති පටිපුච්ඡාම'හං තදා.
280. පිණ්ඩපාතං⁸ වරන්නස්ස පච්ඡන්තො අගමාස'හං,
මහාසං පටිමානෙතොතා පුච්ඡිතුං අමතං පදං.
281. වීථන්නරෙ⁹ අනුප්පන්නං උපගන්ඛාන පුච්ඡ'හං,
කථං ගොතොතා'සි තිං වීර කස්ස සිස්සො'සි මාරිස?
282. සො මෙ පුට්ඨො විශාකාසි අසමතිතොව¹⁰ කෙසරී,
බ්‍රහ්මො ලොකෙ සමුප්පතොතා තස්ස සිස්සො'ලිහි ආවුසො.
283. කීදිසං තෙ මහාවීර අනුජාන මහායස,¹¹
බ්‍රහ්මස්ස සාසනං ධම්මං? සාධු මෙ කථයස්සු හො.

1. ඊතතාව. P.T.S. 2. පච්ඡිමෙ හව. ම. පෙ. 3. කොටියො සතං. P.T.S.
4. සද. P.T.S. 5. තමද්දසාසා. ම. පෙ. තමද්දසාමි. සෙ
6. විතතිමුප්පජ්ජි ම. පෙ. 7. අනොමදස්සි. ම. 8. පිණ්ඩවාරං. P.T.S.
9. වීථින්නරෙ. ම. පෙ. 10. අජ්ඣිතොව. පෙ. 11. මහායසො. P.T.S.

271 යම් සේ හර කැමැත්තා වූ පුරුෂයෙක් තෙම කෙසෙල්ගසක් කරා පළන්තේ ද, හෙතෙම එහි හරයක් නො ලබන්නේ ය. ඒ කෙසෙල්ගස හරයෙන් හිස් වූවක් ම ය.

272. එසේ ම ලෝකයෙහි නීඨිකයෝ ද නානාදූෂි ගත් බොහෝ දෙන ද නිවණින් හිස් වූවෝ ම වෙති. හරයෙන් හිස් වූ කෙසෙල්ගස මෙකි.

273. අනනිමජාතියෙහි මෙම බ්‍රාහ්මණකුලයෙහි උපන්නෙක් වීම්. මහත් වූ නොගසකකිය හැර අනගායනී සංඛ්‍යාත සත්‍යනෙහි පැවිදි වීම්.

(පළමුවැනි බණවර සි.)

274. වෙද හදාරන්නා වූ මනත්‍රධර වූ ත්‍රිවෙදයෙහි පරතෙරට ගිය සංක්‍ෂ්‍යය නම් බමුණෙක් විය. මම ඔහුගේ සම්පයෙහි වසමි.

275 මහාචාර්යන් වහන්ස, “අසානි” නම් බ්‍රාහ්මණ තෙම ඔබ වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයෙක් විය. එකල්හි ලං විය නො ගැත්කා වූ උග්‍ර වූ තෙරස් ඇති උන්වහන්සේ පිඩු පිණිස හැසිරෙණ සේක.

276. මැනවින් පිපි පියුමක් වැනි වූ අතිශ්‍රෙෂ්ඨ වූ සන්ත්‍රන් සිත් ඇති සප්‍රාඥ වූ මෞන ධර්මිෂ්ඨයෙහි එකඟ සිත් ඇති ඒ අසානි සංචාරයන් වහන්සේ දුටුවෙමි.

277. මනා ව දමුනා වූ පිරිසිදු සිත් ඇති ශ්‍රෙෂ්ඨ වූ උත්තම වූ චීර වූ උන්වහන්සේ දැක හෙතෙම රහත් කෙනෙක් වන්නේ යයි මට සිතක් උපත.

278. දුටුවන් පහදවන්නේ ඉරියවු පවත්වයි. මහා රු ඇත්තේ ය. සංවරණය කළ ඉදුරන් ඇත්තේ ය. උතුම් දමනයෙන් දැමුනේ ය. නිවන් දක්නාසුළු වූවෙක් වන්නේ ය.

279. මම සතුටු සිත් ඇති උන්වහන්සේගෙන් (තමන් වහන්සේ පැමිණ සිටින) උතුම් එළය ගැන විචාරන්නෙමි නම් ඉතා යෙහෙකි. මා විසින් විචාරණ ලද හෙතෙම එය කියන්නේ ය. එකල්හි මම නැවත වචාරමි.

280. මම අමාතපදය ගැණ විචාරන්නට අවසරයක් බලමින් පිඩු පිණිස හැසිරෙන්නා වූ උන්වහන්සේ පසුපස ගියෙමි.

281. මම විවිධ කුලට පැමිණි උන්වහන්සේ වෙත එළඹ ‘චීරයන් වහන්ස, ඔබ වහන්සේ කිනම් ගොත්‍ර ඇති සේක් ද?’ කිදුකානන් වහන්ස, කවරෙකුගේ ශිෂ්‍යයෙක් වන සේක්ද’ යි විචාලෙමි.

282. මා විසින් විචාරණලද උන්වහන්සේ කෙරෙහි සිංහයකු මෙන් නිර්භීත ව මෙසේ ප්‍රකාශ කළ සේක:- බුදුරජානන් වහන්සේ ලොව පහළ වූ සේකි. ඇවැත්නි, මම උන්වහන්සේගේ ශිෂ්‍යයෙක් වෙමි.’

283. ‘අනුජාත (බ්‍රහ්ම) පුත්‍රයානෙහි, මහා යශස් ඇත්තානෙහි, මහා චීරයානෙහි, ඔබගේ ඒ බුදුරජානන් වහන්සේගේ ශාසනධර්මය කෙබඳු ද? පින්වත, මට යහපත් ලෙස ශාසනය පවසනු මැනව.’

284. සො මෙ පුට්ඨො කපි¹ සබ්බං ගමහිරං නිපුණං පදං,
තණ්හාසලලස්ස හන්තාරං සබ්බදුක්ඛාපභුදනං.²
285. “සෙ ධම්මා හෙතුප්පහවා තොසං හෙතුං නාමාගතො ආහ,
තෙසඤ්ච යො නිරොසො, එවංවාදී මහාසමණෝ”
286. සො’ හං විස්සජ්ජතෙ පසෙඤ්ඤා පටමං ඵලමජ්ඣගං,
විරජො විමලො ආසිං සුඤ්ඤාන ජිනසාසකං.
287. සුඤ්ඤාන මුනිතො වාක්‍යං පසසිඤ්ඤා ධම්මමුත්තමං,
පරියොගාලුහසද්ධිමෙවං ඉමං ගාථං අනාස’හං.
288. “එසෙ’ව ධම්මො යදි තාවදෙව පච්චක්ඛාපා පදමසොකා,
අදිට්ඨං අක්ඛතීතං බහුකෙති³ කප්පනහුතෙති.
289. ස්වාහං ධම්මං ගවෙසනොතා කුතීනෙව සඤ්චරිං අහං,
සො මෙ අනෙව අනුප්පනොතා කාලො මෙ නප්පමජ්ජතු”.
290. තොසිතො’හං අස්සජ්ජනා පඤ්ඤාන අවලං පදං,
සහායකං ගවෙසනොතා අස්සමං අගමා’සනං.
291. දුරතොව මමං දිස්වා සහායො මෙ සුසික්ඛිතො,
ඉරියාපථසම්පන්නො⁴ ඉදං චචනමබ්බුඪි.
292. පසන්නමුඛනෙතොතා’සි මුනිතාවොව දිස්සති
අමනාසිගතො කච්චි තිබ්බාණං අවචුතං පදං?
293. සුතානුරුපො ආයාසි ආනෙඤ්ජකාරිතො විය,
දනොතාව දනතදමථෙ⁵ උපසන්නොසි බ්‍රාහ්මණ.
294. අමතං මයා අසිගතං සොකසලලපභුදනං⁶,
කම්පි තං අසිගච්ඡාති⁷ ගච්ඡාම බුද්ධසන්නිකං.
295. ‘සාඤ්ඤි’ති සො පටිසසුඤ්ඤා⁸ සහායො මෙ සුසික්ඛිතො,
හන්තෙන හන්තං ගණ්හිඤ්ඤා උපාගමි⁹ නව’නතිකං.¹⁰

1. කපා. ම. 2. දුක්ඛ-ම. පෙ. 3. බහුති. ම.

4. අරියාපථං මම. දිස්වා. ම. පෙ. 5. දනොතාවුත්තමදමපෙ. මු. අ.
6. සලල විසොධනං පෙ. සලලවිනොදං P T S. සෙ. 7. අසිගච්ඡාති ම P T S. සෙ

8. සාඤ්ඤි පටිසසුඤ්ඤා. ම. පෙ. සෙ 9. උපගමම. ම.

10 සසුඤ්ඤානං P T S.

284. මාවසින් විමර්ශනලද හෙතෙමේ ගැඹුරු වූ සිසුම් වූ තෘෂණ නැමැති හුලු නැති කරන්නා වූ සියලු දුක් දුරු කරන්නා වූ අමාන පද සංඛ්‍යාත ධර්මය මෙසේ පැවැසී ය:-

285. “හෙතුප්‍රභව වූ හෙවත් හේතූන් නිසා ඇති වන්නා වූ යම් ඵලධර්ම කෙනෙක් ඇත් නම්, එම (ඵල) ධර්මයන්ගේ හෙතුධර්ම ද, තථාගතයන් වහන්සේ වදාළසේක. (එසේ ම උන්වහන්සේ) එකී හෙතුධර්මයන්ගේ වැළැක්ම (=නිරෝධය) ද (හෙතු නිරෝධයෙන් ඇති වන්නාවූ ඵලනිරෝධය ද) වදාළසේක. මහාශ්‍රමණ වූ බුදුරජානන් වහන්සේ මෙබඳු කථා ඇති සේක”.

286. ඒ මම ප්‍රශ්නය (මෙසේ) විසඳු කල්හි ප්‍රථමඵලයට හෙවත් සෝවාන්ඵලයට පත් වීම. එම බුද්ධානුශාසනය අසා කෙලෙස් රජය රහිත වූ නිමිල වූවෙක් වීම.

287. (අසානී) තෙරුන්ගේ වචනය අසා උත්තම වූ ධර්මය (ආයාසී මාගීඥනයෙන්) දැක බැසගන්නාලද බුදුසසුන් ඇත්තෙමි මෙම ගාථාව කීම:-

288. “ඉදින් මෙපමණක් වුවත් ධර්මය වෙය මැ සි. ඔබ නිමිණ පදය ප්‍රතිවේධ කෙලෙහි ය. බොහෝ වූ කල්‍යාන හුත ගණනක් අප විසින් නො දක්නාලදු ව ඉක්මගිය ඒ නිමිණපදය ඔබ වහන්සේ ප්‍රතිවේධ කල සේක.

289. ඒ මම ධර්මය සොයන්නෙමි කුතිභීයන්හි හැසුරුණෙමි. සෙවිය යුතු ඒ අභීය ම විසින් ලබන ලදී. මට පමා නො වන්නට කාලය වේ.”

290. මම අසානී තෙරුන් විසින් සතුටු කරණ ලද්දෙමි වෙමි. මම නිශ්චල වූ අමානපදයට (=සෝවාන් ඵලයට) පැමිණ මිත්‍රයා (=සොලිත) සොයමින් අසප්‍රචට ගියෙමි.

291. මනා ව නික්මුනා වූ මාගේ මිත්‍ර තෙමේ දුර දී ම සන්තූන් ඉරියව් වලින් යුතු වූ මා දැක මෙම වචනය කී ය:-

292. “ඔබ පහන් වූ මුත්‍රණ හා තෙත් ඇත්තේ ය. මුතිභාවය ම පෙණේ. කිම, අමානය (=නිවණ) අවබෝධ කෙළේ ද? අවසුත සංඛ්‍යාත නිමිණ පදය අවබෝධ කෙළේ ද?

293. බ්‍රාහ්මණය, උත්තම දමටයෙන් (තෙමසක් ගෙනෙහි ආදියෙන්) නික්මවනලද ඇතකු මෙන් පහන් පැහැයට සුදුසු ව එන්නේ ය. (ඔබ) සන්සිඳුනේ ද?”

294. “කොහෙක නැමැති හුලු දුරු කරන්නා වූ (ඇද දමන්නා වූ) අමානය (නිවණ) මා විසින් අවබෝධ කර ගන්නාලදී. ඔබ ද එය අවබෝධ කර ගන්න. අපි බුදුරජානන් වහන්සේ සම්පයට යමු”.

295. නික්මුනා වූ ඒ මාගේ යතභ තෙමේ මැනවැසි පිළිවදන් දී අතින් අත ගෙණ ඔබවහන්සේගේ සම්පයට පැමිණියේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

296. උතොපි පබ්බජිස්සාම සක්කාපුත්ත තව'නනිකෙ¹,
තව සාසනමාගමම විහරාම අනාසවා.
297. කොලිතො ඉද්ධියා සෙට්ඨා අතං පඤ්ඤාය පාරගො,
උතොව එකතො හුත්වා සාසනං සොතයාමසෙ.
298. අපරියොසිතසංකප්පො කුතීන්ථෙ සඤ්චරිං අතං,
තව දස්සනමාගමම සංකප්පො පූරිතො මම.
299. පඨවියං පතිට්ඨාය පුප්ඵනනි සමයෙ දුමා,
දිබ්බගක්ඛා සමපට්ඨනනි තොසෙනනි සබ්බපාණිනං².
300. තපේවා'හං මහාචීර සක්කාපුත්ත මහායස,
සාසනෙ තෙ පතිට්ඨාය සමයෙ'සාමි පුප්ඵිකුං.
301. විමුත්තිපුප්ඵං එසනෙනා තවසංසාරමොචනං,
විමුත්තිපුප්ඵලානෙන තොසෙමි සබ්බපාණිනං.
302. යාවතා බුද්ධබෝගතමි ඨපෙඤාන මහාමුතිං,
පඤ්ඤාය සදිසො තත්ථි තව පුත්තස්ස වකඛුම.
303. සුචිතීතා ව තෙ සිස්සා පරිසා ව සුසිකඛිතා,
උත්තමෙ දමථෙ දන්නා පරිවාරෙන්නි තං සදා.
304. කුසි කුසානරතා සිරා සන්තචිතතා සමාහිතා,
මුත්ති මොනෙය්‍යසමපන්නා පරිවාරෙන්නි තං සදා.
305. අපට්ඨිති නිපකා සිරා අප්පාහාරු ආලොලුපා,
ලාභාලානෙන සන්තුට්ඨා පරිවාරෙන්නි තං සදා.
306. ආරඤ්ඤකා ධුතධිරා කුසිතො ලුබ්චිවරු,
විවෙකාභිරතා සිරා පරිවාරෙන්නි තං සදා.
307. පට්ටන්නා ඵලට්ඨා ව සෙඛා ඵලසමඛිනිතො,
ආසිංසකා³ උත්තමස්ස පරිවාරෙන්නි තං සදා.
308. සොතාපන්නා ව විමලා සකදගාමිතො ව යෙ,
අනාගාමී ව අරතා පරිවාරෙන්නි තං සදා.
309. සතිපට්ඨානකුසලා ඛොජ්ඣක්ඛිතාචාරතා,
සාවකා තෙ ඛඤ්ඤ සබ්බෙ පරිවාරෙන්නි තං සදා.

1. සකස පුත්තස්ස සන්තිකො. ථෙ. 2. (ඵවා සබ්බත්) 3. ආසිසකා ම. ථෙ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

296. ශාක්‍යපුත්‍රයානන් වහන්ස, ඔබවහන්සේගේ සම්පයෙහි (අපි) දෙදෙන ම පැවිදි වන්නෙමු. ඔබවහන්සේගේ අවවාදය ලැබ ආශ්‍රිත ව වසමු.

297. කොලිකතෙමේ සාද්ධියෙන් ශ්‍රේණිය ය. මම ප්‍රඥවේ පරතෙරට ගියෙමි. දෙදෙන ම එක් ව සසුන නොබවමු.

298. කෙළවරට නො පත් බලාපොරොත්තු ඇත්තෙමි කුතීඪියන්හි තෙවන් නො යා යුතු මගෙහි නැසුරුණෙමි. ඔබවහන්සේ දැකීම නිසා මාගේ බලාපොරොත්තුව සම්පූර්ණ විය.

299. පොළොවෙහි පිහිටා වාක්‍ෂයෝ (සුදුසු) කාලයෙහි පිටෙන්. දිව සුවද හමත්. සියලු ප්‍රාණීන් සතුටු කරත්.

300. මහාචර්යාන් වහන්ස, ශාක්‍යපුත්‍රයන් වහන්ස, මහා යශස් ඇත්තානන් වහන්ස, එසේ ම ඔබ වහන්සේගේ සසුනෙහි පිහිටා (රහත්මය නුවණින්) පිටෙන්ට (සුදුසු) කාලය සොයමි.

301. හවසංසාරයෙන් මුදවන්නා වූ විමුක්තිය නැමැති පුෂ්පය සොයන්නෙමි දැන් එම විමුක්තිපුෂ්පලාභයෙන් සියලු සත්ත්වයන් සතුටු කරමි.

302. පසැස් ඇත්තානන් වහන්ස, බුද්ධික්‍ෂේත්‍රය යම් පමණ වේ නම්, ඒ සියලු තන්හි (කෝටිලක්‍ෂයක් සක්වල) සම්මා සම්බුදුරජානන් වහන්සේ හැර ප්‍රඥවෙන් ඔබවහන්සේගේ පුත්‍රයාට (=ශාරිපුත්‍රයන්ට) සමාන කෙනෙක් නැත.

303. ඔහුගේ ශිෂ්‍යයෝ ද සුවිනිතයෝ ය. පිරිස ද මැනවින් හික්මුනෝ ය. උතුම් ශික්‍ෂාවෙහි දමනය වූවෝ හැම කල්හි ඔහු ඒ ශාරිපුත්‍රයන් පිරිවරත්.

304. ධ්‍යාන කරණ සුලු වූ ධ්‍යානයෙහි ඇලුනාවූ ධේවයීවන් වූ ශාන්තසිත් ඇති සන්සුන් වූ තැනවන් මෞන නම් වූ නුවණින් යුත් භික්ෂුහු හැම කල්හි ඔහු පිරිවරත්.

305. අලොච්ඡ වූ ප්‍රාඥ වූ ධේවයීවන් වූ සල්පාහාර ගන්නා වූ ලොල් නො වූ ලාභ අලාභ දෙකෙහි සම ව සතුටු වන්නා වූ භික්ෂුහු ඔහු පිරිවරත්.

306. අරණෙහි වසන්නා වූ (=ආරණ්‍යක) බුහුසංඛාරී වූ ධ්‍යාන කරන්නා වූ රුක්‍ෂවීරවාරී (=ශෛරෝසු සිවුරු දරන්නා) වූ විවේක යෙහි ඇලුනා වූ ධේවයීවන් වූ (භික්ෂුහු) හැමකල්හි ඔහු පිරිවරත්.

307. සිවුමගට පැමිණියෝ ද රහත්පෙලෙහි සිටියෝ ද යට තුන් පෙලෙන් යුතු වූවෝ ද යන මේ ආයඪී භික්ෂුහු අපදෙන නිවණ බලාපොරොත්තුවෙන් හැම කල්හි ඔහු පිරිවරත්.

308. යම්, පිරිසිදු වූ සොනාපතනිමාගීඵලයට පැමිණියෝ ද සකාද-ගාමීහු ද අනාගාමීහු ද රහත්හු ද. වෙන් නම්, ඔහු හැම කල්හි ඔහු පිරිවරත්.

309. (සතර) සතිපට්ඨානයන්හි දක්‍ෂ වූ ද (සත්ත) බොධ්‍යඛන භාවනාවෙහි ඇලුනාවූ ද, බොහෝ වූ ඒ සියලු ශ්‍රාවකයෝ හැමකල්හි ඔහු පිරිවරත්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

310. ඉඳ්ධිපාදෙසු¹ කුසලා සමාධිතාවතාරතා,
සමමපධානමනුසුතතා පරිවාරෙතති තං සදා.
311. තෙවිජ්ජා ඡලතිඤ්ඤා ව ඉඳ්ධියා පාරමිං ගතා,
පඤ්ඤාය පාරමිං පතතා පරිවාරෙතති තං සදා.
312. එදිසා තෙ මහාචාරීර තව සිසාසා සුසිකකිතා,
දුරාසද උග්ගතෙජා පරිවාරෙතති තං සදා.
313. නෙති සිසෙසති පරිවුතො සඤ්ඤාතෙති තපසසිති,
මගරාජාව'සමතිතො² උචාරාජාව සොහසි.
314. පඨවියං පතිට්ඨාය රුක්කති ධරණීරුක්කා,
වෙසුලලතං පාපුණන්ති එළඤ්ඤා දස්සන්ති තෙ.
315. පඨවිසදිසො නිම'සි සක්කපුතත මහායස,
සාසනෙ තෙ පතිට්ඨාය ලහන්ති අමතං එලං.
316. සිනු සරස්සනී වෙව නදිසො වන්දනාගිකා³,
ගභිතා ව යමුතා වෙව සරඹු ව අපො මහි.
317. චීතාසං සන්දමානාතං සාගරො සමපට්ඨති,
ජ්ඣන්ති පුරිමං නාමං සාගරොතො'ව ඤායති.
318. තපෙ'විමෙ වතුබ්බණ්ණො⁴ පබ්බජ්ඣා තව'න්තිකෙ,
ජ්ඣන්ති පුරිමං නාමං බුද්ධිපුතතාති ඤායරෙ.
319. යථාපි වන්දෙ විමලො ගට්ඨං ආකාසධාතුයා,
සබ්බෙ තාරාගණෙ ලොකෙ ආනාය අතිරොචති.
320. තපෙව නිමාචාරීර පරිවුතො දෙවමානුසෙ,
එතෙ සබ්බෙ අතික්කමම ජලසී සබ්බදා තුවං.
321. ගමහිරෙ උට්ඨිතා උභමි න වෙලං අතිවත්තරෙ,⁵
සබ්බාව වෙලං⁶ පුසන්ති, සංවුණ්ණා විකීරන්ති තා.
322. තපෙව නිජ්ජා ලොකෙ නානාදිට්ඨි බහුජ්ජනා,
බමමං වදිතුකාමා⁷ තෙ නාතිවත්තන්ති තං මුනිං.
323. සවෙ ව තං පාපුණන්ති පටිච්චාදෙති⁸ වක්ඛමි,
තවන්තිකං උපාගන්ත්වා සඤ්චුණ්ණාව භවන්ති තෙ.
324. යථාපි උදකෙ ජාතා කුමුදා මන්දලකා⁹ බහු,
උපලිමපන්ති තොයෙන කද්දම¹⁰ කලලෙන ව.
325. තපෙව බහුකා සත්තා ලොකෙ ජාතා විරුක්කරො,
අට්ඨිතා රුහදෙසෙන කද්දමෙ කුමුදං යථා.
326. යථාපි පද්මං ජලජං ජලමිජ්ජකි විරුක්කති,
ත සො¹¹ ලිමපති තොයෙන පරිසුද්ධා¹² ති කෙසරි.

1 ඉඳ්ධිපාදෙ ව. ම. 2. ඡලතිතා. පථ 3 නාභිසා. PTS.

4 වතුබ්බණ්ණා. ම. PTS. 5. අතිවත්තති ම. PTS. සෙ.

6. සබ්බා වෙලා. ම PTS පථ 7. වාදිතුකාමා ම. පථ. බාරිතුකාම. PTS. සෙ.

8 පරිවාරෙති පස. 9. මද්දලකා. PTS. 10 කද්දමා ම. පථ

11 නා පථ. 12 පරිසුද්ධා. පථ.

310. (සතර වැදූරුම්) සාද්ධිපාදයන්හි දක්ෂවුවෝ ද, සමාධි භාවනාවෙහි ඇළුනෝ ද (සතර) සමයක් ප්‍රධානයෙහි යෙදුනෝ ද ඔහු හැමකල්හි පිරිවරත්.

311. ත්‍රිවිද්ධ ඇත්තෝ ද, ෂබ්දිඤ්ඤ ඇත්තෝ ද සාද්ධියෙන් හා ප්‍රඥාවෙන් පරතරාට ගියෝ ද ඔහු හැම කල්හි පිරිවරත්.

312. මහාචාර්ය වූ බුදුරජානන් වහන්ස, මැනවින් හික්මුනා වූ ලං විය නො හැක්කා වූ උග්‍ර වූ තෙජස් ඇති ඒ මෙබඳු වූ ඔබවහන්සේගේ ශිෂ්‍යයෝ ඔහු හැමකල්හි පිරිවරත්.

313. සංයත වූ කෙලෙස් තවන ගුණ ඇති එම ශිෂ්‍යයන් විසින් පිරිවරණ ලද්ද වූ ද හෙතෙම බිය රහිත සිතරදකු මෙන් ද ව්‍යුයා මෙන් ද බබළන්නේ ය.

314. වාක්ෂයෝ පොළොවෙහි පිහිටා වැඩෙත්. මහත්බවට ද පැමිණෙත්. ඒ වාක්ෂයෝ එල ද දක්වත් (=එල දරත්).

315. (එසේම) ශාක්‍යසුත්‍රයන් වහන්ස, මහා යශස් ඇත්තානන් වහන්ස, ඔබවහන්සේ පොළොව සමාන වනසේක. ඔබවහන්සේගේ සසුනෙහි පිහිටා ඒ උතුමෝ අමානඵලය (නිවණ) ලබත්.

316-317. සිඤ්ඤා ය, සරසවතී ය, ව්‍යුහානී ය, ගඛනා ය, යමුනා ය, සරභු ය, මනී ය, යන මේ ගඛනාවෝ වෙත් ද, ගලා බස්නා වූ මේ ගඛනාවන්ගේ ජලය සාගරය පිළිගනී. (සයුරට වැටීමෙන් පසු සිඤ්ඤා ජලය ගඛනා ජලය යන) පළමු නම් අත්තරිසි. සාගරය ලෙස ම ප්‍රකට වේ.

318. එසේ ම මේ කුල සතරට අයත් වුවෝ ඔබවහන්සේගේ සම්පයෙහි පැවිදි ව පළමු නම හරිත්. බුද්ධපුත්‍රයෝ යයි ප්‍රකට වෙත්.

319. යම් සේ අතසෙහි ගමන් කරන්නා වූ නිමිල වූ ව්‍යුයා සියලු තාරකාසමූහය සවකීයප්‍රකාශවත් මැඩ ලෝකයෙහි අනිශඤ්ඤ බබළා ද,

320. එසේ ම මහාචාර්යන් වහන්ස, ඔබවහන්සේ දෙවිමිනිසුන් විසින් පිරිවරණ ලද්දෙක් මේ සියලු දෙන ඉක්මවා හැම කල්හි ඔබවහන්සේ ම බබළනසේක.

321. ගැඹුරු දියෙහි නැගුනු රළුනු වෙරළ නො ඉක්මවත්. ඒ සියලු ම රළුනු වෙරළෙහි හැටෙත්. කැඩී ගිය ඒ රළුනු (වෙරළෙහි ම) විසිරී යත්.

322. එසේ ම ලොකයෙහි නිජීකයෝ ද නොයෙක් ලබ්ධි ඇති නිජීක වූ බොහෝ දෙනා ද ධර්මය දෙසනු කැමැත්තාහු ඒ බුදුරජානන් වහන්සේ නො ඉක්මවත්.

323. පසැස් ඇත්තානන් වහන්ස, ඉදින් (යමෙක් ඒ ඒ ලබ්ධි ගෙණ විරුද්ධවාදයෙන් වාදකිරීමට) ඔබ කරා පැමිණෙත් ද, ඔහු ඔබවහන්සේ සම්පයට පැමිණ සුණු විසුණු වෙත්.

324. දියෙහි හටගත් කුමුදු ද මදලා නම් ජලජපූෂ්ප ද අනිකුත් බොහෝ ජලජපුෂ්පයෝ ද යම් සේ දියෙන් ද මසින් ද තැවරී පවතිත් ද,

325. එසේ ම ලොකයෙහි උපන්නා වූ බොහෝ සත්ත්වයෝ මඩෙහි කුමුදු මෙන් රාගදොෂයන්ගෙන් පිසින වුවෝ වැඩෙත්.

326. යම් සේ ජලයෙහි හටගන්නා වූ පියුම දිය මැද වැඩේ ද, එය දියෙන් නො ම තැවරෙයි. පියුම පිරිසිදු මැයි.

327. තථෙව කිං මහාවීර ලොකෙ ජාතො මහාමුනි,
නො උලිමපසි¹ ලොකෙන තොයෙන පදුමං යථා.
328. යථාපි රමමකෙ මාසෙ ඛණ්ණ පුප්ඵනති වාරිජා,
නාතික්කමනති තං මාසං සමයො පුප්ඵනාය සො.
329. තථෙව කිං සත්ඤ්ජනන පුප්ඵතො තෙ විමුත්තියා,
සාසනං නාතිවත්තනති² පදුමං වාරිජං යථා.
330. සුපුප්ඵතො සාලරාජා දිබ්බං ගඤ්ඤං පවායති,
අඤ්ඤාසාලෙහි පරිවුතො සාලරාජාව සොහති.
331. තථෙව කිං මහාවීර බුද්ධඤ්ජෙන පුප්ඵතො,
තික්කසංඝපරිවුතො සාලරාජාව සොහසි.
332. යථාපි සෙලො හිමවා ඔසධො සබ්බපාණිනං,
නාගානං අසුරානඤ්ච දෙවතානඤ්ච ආලයො.
333. තථෙව කිං මහාවීර ඔසධො විෂ පාණිනං,
තෙවිජ්ජා ඡලභිඤ්ඤා ච ඉද්ධියා පාරමිං ගතා.
334. අනුසිට්ඨා මහාවීර තයා කාරුණිකෙන තෙ,
රමනති ධම්මරතියා වසනති තව සාසනෙ.
335. මිගරාජා යථා සීතො අභිනික්කමම ආසයා,
වතුද්දිසා විලොකෙතො³ තික්කනතුං අභිනාදති⁴.
336. සබ්බෙ මිගා උත්තසනති මිගරාජස්ස ගජ්ජතො,
තථා හි ජාතිමා එසො පසු⁵ තාසෙති සබ්බදා.
337. ගජ්ජතො තෙ මහාවීර වසුධා සමපකමපති,⁶
මොධනෙය්‍යං⁷ විබුජ්ඣනති තසනති මාරකාසිකා.
338. තසනති තිජ්ජියා සබ්බෙ නදතො තෙ මහාමුනෙ⁸,
කාකසෙනාව විබ්භනතා⁹ මිගරඤ්ඤා යථා මිගා.
339. යෙ කෙවි ගණිතො ලොකෙ සත්ථාරොති පටුච්චරෙ,
පරමපරාගතං ධම්මං දෙසෙනති පරිසාය තෙ.
340. න හෙ'වං⁹ කිං මහාවීර ධම්මං දෙසෙසි පාණිනං,
සාමං සච්චාති බුජ්ඣති කෙවලං බොධිපක්ඛියං.

1. ලිමපති ම. පේ. 2. (එවං සබ්බත්) 3. දිසානුලොකෙතො. ම. මතුද්දිසං. පේ.

4. අභිනාදසී. ම. පේ. සෙ. 5. පසු. ම. 6. චසුධායං පකමපති. පේ. ම

7. මහාමුනි. ම. පේ. 8. කාකා සෙනාව විබ්භනති. ම. පේ.

9. නහෙව. P T S. නහෙවං. ම. පේ.

327. එසේ ම ලොව පහළ වූ මහාචාර්ය වූ බුදුරජානන් වහන්ස, ඔබවහන්සේ පියුමක් මෙන් ලෝකයා හා නො තැවරෙණසේක.

328. යම් සේ ජලජප්‍රභයෝ බක්මාසයෙහි බෙහෙවින් පිපෙත් ද ඒ මාසය නො ඉක්මවත් ද, (ඒ මස) මල් පිපීමට සුදුසු කාලය වේ.

329. එසේ ම ශාක්‍යපුත්‍රයානන් වහන්ස, ඔබවහන්සේ සුබුදු වූ සේක. ඔබවහන්සේගේ ශිෂ්‍යයෝ (අතීතජලඥනයෙන්) පුබුදු වූවාහු ය. යම් සේ ජලජ වූ පියුම් පිපෙන කාලය නො ඉක්මවා ද, එසේ ම ඔහු අවවාදනු-ශාසනය නො ඉක්මවත්.

330. (යම් සේ) මැනවින් පිපුනා වූ ශාලවාක්‍ෂරාජයා දිවසුවද වහනය කෙරේ ද, අතින් සල්ලක් විසින් පිරිවරණ ලද ශාලවාක්‍ෂරාජයා ම හොබනේ වේ ද,

331. එසේ ම මහාචාර්යන් වහන්ස, ඔබ (වහන්සේ) බුදුන්වැණින් පුබුදු වූ සේක. භික්‍ෂුසංඝයා විසින් පිරිවරණ ලද සේක් ශාලවාක්‍ෂරාජයකු මෙන් ශෝභමාන සේක.

332. යම් සේ හිමවත්පථිතය හැම සතුනට (අවශ්‍ය) ඖෂධ ඇත්තේ වේ ද, නාගයනට ද අසුරයනට ද දෙවතාවනට ද වාසස්ථාන වේ ද,

333. එසේ ම මහාචාර්යන් වහන්ස, ඔබ ප්‍රාණීන්ගේ සසර ලෙඩ නැසීමට (අවශ්‍ය) ඖෂධය වනසේක. ත්‍රිවිද්‍ය ඇත්තෝ ද, ශබ්දිඥ ඇත්තෝ ද, සාද්ධියෙන් පරතෙරට ගියෝ ද ඔබවහන්සේ ඇසුරු කෙරෙත්.

334. මහාචාර්යන් වහන්ස, කාරුණික වූ ඔබ වහන්සේ විසින් අනුශාසනා කරණලද ඔහු ධර්මනියෙන් ඇලෙති. (එසේ ඇළී) ඔබ වහන්සේගේ සසුනෙහි වෙසෙත්.

335. යම් සේ කෙශරසිංහයෙක් ගුහාවෙන් නික්ම සිටුවූයේ බලා තෙවරක් සිංහනාද කෙරේ ද,

336. කෙශර සිංහයාගේ ගජනයෙන් සියලු සිවුපාවෝ නැති ගණිත්. ඒ එසේ ම ය. ජාතිමත් වූ සිංහ තෙමේ හැම කල්හි සිවුපාවුන් නැති ගන්වයි.

337. මහාචාර්යන් වහන්ස, (එසේ) ගජනා කරන්නා වූ ඔබවහන්සේගේ නාදය පෘථිවිය කම්පා කරයි. ඉන් අවබෝධයට සුදුස්සෝ ධර්මය අවබෝධ කෙරෙත්. මාරපාක්‍ෂිකයෝ නැති ගණිත්.

338. මහාමුනින් වහන්ස, නාද කරන්නා වූ (=දහම් දෙසන) ඔබ-වහන්සේගේ නාදයෙන් සියලු තීර්ථිකයෝ නැති ගණිත්. (ඒ තීර්ථිකයෝ) කවුඩුරුලක් මෙන් නැති ගන්නාහු කෙශරසිංහයා කෙරෙන් පලායන සිවුපාවුන් මෙනි.

339. යම් කිසි ගණප්‍රධාන කෙනෙක් ලෙවිහි ශාස්තෘය සි කියනු ලැබෙත් ද, ඔහු පිරිසට පරමපරානත වූ ධර්මය දෙශනා කෙරෙත්.

340. මහාචාර්යන් වහන්ස, ඔබවහන්සේ සත්‍යයනට එසේ පරමපරා-ගත ධර්ම දෙශනා නො කරණ සේක හුදෙක් බොධිපාක්‍ෂික වූ සත්‍යයන් තමන්වහන්සේ ම අවබෝධ කොට ගෙන, -

341. ආසයානුසයං සද්ධිං ඉන්ද්‍රියානං බලාබලං,
භබ්බාහබ්බෙ විදිනාන මනාමෙසොව ගජ්ඣි.
342. වක්කවාලපරියනනං¹ නිසිනනා පරිසා භවෙ,
නානාදිට්ඨි විවිනෙතනනා² විමතිට්ඨදනාය නං.
343. සබ්බෙසං විතතමඤ්ඤාය ඔපමෙකුසලො මුනි,
එකං පඤ්ඤාං කපෙතෙතාට්ඨ විමතිං ජිනද්ධි³ පාණිනං.
344. උපතිස්සසදිසෙතෙට්ඨ⁴ වසුධා පුරිනා භවෙ,
සබ්බෙව තෙ පඤ්ඤාලිකා කිත්තයුං ලොකනායකං.
345. කප්පං වා තෙ කිත්තයනනා නානාවණ්ණෙති කිත්තයුං,
පරිමෙකුං න සනෙකයස්සං⁵ අප්පමෙය්‍යා නිථාගතා.
346. යථා සකොන ථාමෙන කිත්තිනො හි මයා⁶ ජිනො,
කප්පකොට්ඨි කිත්තෙතනනා එවමෙට්ඨ පකිත්තයුං.
347. සවෙ හි කොචි දෙවො වා මනුස්සො වා සුසිකඛිනො,
පමෙකුං පරිකප්පය්‍යා⁷ විසානං 'ව ලහෙය්‍ය සො.
348. සාසනෙ තෙ පතිට්ඨාය සකාසපුත්ත මහායස,
පඤ්ඤාය පාරමිං ගනඛි, විහරාමි අනාසවො.
349. තිත්ථියෙ සමපමද්දුමි වතෙතමි ජිනසාසනං,
ධම්මසෙනාපති අජ්ඣ සකාසපුත්තස්ස සාසනෙ.
350. අපරිමෙය්‍යෙ කතං කමමං ඵලං දස්සෙසි මෙ ඉධ,
සුඛිනෙතා සරවෙගොව කිලෙසෙ ක්කිපසිං අනං⁸.
351. යො කොචි මනුජො භාරං ධාරෙය්‍ය මන්තෙ සදා,
භාරෙන දුකඛිනො අස්ස භාරෙති හරිතො තථා.
352. ඩයනමානො තීහගගිති භවෙසු සංසරිං අහං,
හරිතො භට්ඨානෙත නෙරුං උච්චාරිතො⁹ යථා.
353. ඔරොපිතො ව මෙ භාරො භවා උග්ගාටිතා මයා,
කරණීයං කතං සබ්බං සකාසපුත්තස්ස සාසනෙ.
354. යාටනා බුද්ධබෙතනමහි යපෙතා සකාසපුත්තං,
අහං අග්ගොමහි පඤ්ඤාය සදිසො මෙ න විජ්ජති.

1. පරියනනා. ම. පෙ. සෙ. 2. විවිනෙතනනි P T S. විවිනනනා. පෙ.
3. ජිනද්ධි (සබ්බකුසලං) 4. උපතිස්සසදිසෙතෙට්ඨ P T S. අ.
5. න පපපයස්සා, පෙ. P T S. නපපබ්බයස්සා ම. 6. මනා. P T S සෙ.
7. පුරිනා පරිකප්පය්‍යා. P T S. සෙ. අ. 8. ක්කිපසි මම. අ. මු.
9. ගිරි උච්චාරිතො. මු අ ගිරි උදධරිතො. පෙ. සෙ.

341. (සත්තයන්ගේ) අධ්‍යායයයන් කෙටත් වරියාවන් ද එමගන වූ කෙලෙස් ද දෑන (ඉඤ්ඤා) ඉන්ද්‍රියයන්ගේ බලදුබලව ද (ධර්ම-බෝධයට) හව්‍ය අහව්‍ය (=සමත් අසමත්) පුබුලත් ද දෑන (සමීඤයන් වහන්ස, ඔබ වහන්සේ) මහා මෙඝයක් (=සිවුදිගට ම වසින්නා වූ මහ වැසිවලාවක්) මෙන් ධර්මදෙශනා නමැති සිංහනාදයෙන් ගජිනා කරණසේක.

342-343. නානාලබ්ධීන්ට ගැති ව වසන්තා වූ සත්වලගල කෙලවර කොට පිරි හුන් පිරිස වන්නී ය. සැක දුරු කිරීම පිණිස ඒ සියලු දෙනාගේ සිත් (මේ මේ යයි) දෑන, (සුදුසු) උපමා කීමෙහි සමත් බුදුරජානන් වහන්ස, (ඔබවහන්සේ) එක ම ප්‍රශ්නයක් (විසඳා) කියමින් ම (සත්වලගාම) පුරා සිටි ප්‍රාණීන්ගේ සැක සිදින සේක.

344. උපනිසු නමැති සැරියුත්මහතෙරුන් වැනියන්ගෙන් මේ පොළොව පිරි තිබේ නම්, ඒ සියල්ලෝ ම බද්දිලි ඇත්තාහු ලොකනායක වූ බුදුරදුන් ගුණ කියන්නාහ.

345. ඔහු කපක් මුළුල්ලෙහි ද නානාප්‍රකාර ලෙස ගුණ කියන්නාහු නමුදු, එම ගුණ පමණ කරන්නට නො හැක්කාහු ය. තථාගතවරයෝ අපමණ ගුණ ඇත්තෝ ය.

346. සවකියශක්තිය පරිදි මා විසින් බුදුරජානන් වහන්සේ වණිනා කරණ ලදහ. කල්පකොටි සංඛ්‍යාත කාලයක් මුළුල්ලෙහි ගුණ කීභිතය කරන්නාහු නමුත් මෙසේ ම කීර්තනය කෙරෙත්.

347. ඉදින් මනා ව හික්මුනා වූ කිසියම් දෙවියෙක් හෝ මිනිසෙක් හෝ (එ ම ගුණ) මනින්නට සිතන්නේ නම්, හෙතෙම වෙහෙසට ම පැමිණෙන්නේ ය.

348. මහායශස් ඇත්තානන් වහන්ස, ශාක්‍යපුත්‍රයානන් වහන්ස, (මම) ඔබවහන්සේගේ සසුනෙහි පිහිටා ප්‍රඥවෙන් පරතෙරට ගොස් ආශ්‍රව රහිත ව වෙසෙමි.

349. තිඤ්ඤයන් මහිමි. බුදුසසුන පවත්වමි. අද ශාක්‍යපුත්‍ර වූ බුදුරජානන් වහන්සේගේ ශාසනයෙහි ධර්මසෙනාපති වෙමි.

350. ම විසින් අපමණ කලක් මුළුල්ලෙහි කරණලද කමිය මෙහි දී එලය දැක්වී ය. මැනවින් විද හරණා ලද ඊපහරක් මෙන් ඒ කමිඵලය මාගේ කෙලෙස් දැවී ය

351. යම්කිසි මිනිසෙක් තෙම හැම කල්හි හිසින් බරක් දරන්නේ නම්, (එ ම) බර කරණකොට ගෙණ දුකින් පෙළුනෙක් වන්නේ ය. එසේ ම බරින් බරට පත් වූවෙක් ද වෙයි.

352. මම (රාග - දෝස - මොහ යන) ත්‍රිවිධාග්‍රහයෙන් දූවෙමින් සසරෙහි හැසුරුණෙමි. මහමෙර ඕසොවා ගත්තකු මෙන් හවය නමැති බරින් බර වූයෙමි වෙමි.

353. මා විසින් මාගේ (ඒ හව) භාරය බහා තබන ලදී. සියලු (නව) හවයෝ විධිමත්කර කරණ ලදහ. ශාක්‍යපුත්‍ර වූ බුදුරජානන් වහන්සේගේ ශාසනයෙහි සියලු කටයුතු කරණලදී.

354. සම්පූර්ණ බුද්ධිකෞතුකයෙහි බුදුරජානන් වහන්සේ හැර මම ප්‍රඥවෙන් අග්‍ර වෙමි. මට සමානයෙක් නො පෙනේ.

355. සමාධිමති සුකුසලො ඉද්ධියා පාරමිං ගතො,
ඉච්ඡමානො ච'හං අජ්ඣ සහසසං අභිනිමිතො.
356. අනුපුබ්බවිහාරස්ස වසීභුතො මහාමුති,
කපේසි සාසනං මයං නිරොධො සයනං මම.
357. දිබ්බවකඛු වීසුඤ්ඤා මෙ සමාධිකුසලො අහං,
සමමසාධානානුසුතො ඛොජ්ඣාඛින්නාවතාරතො.
358. සාවකෙන හි පත්තබ්බං සබ්බමෙව කතං මයා,¹
ලොකනාථං ධරෙත්වාන සදිසො මෙ න විජ්ජති.
359. සමාපත්තිනායකුසලො² ක්කානවිමොක්ඛානං බ්බසලාභී³,
ඛොජ්ඣාඛින්නාවතාරතො සාවකගුණපාරමිං ගතො'සමි.⁴
360. සාවකගුණනාපි පුස්සොන⁵ බුද්ධියා පුරිසුත්තමගාරවා⁶,
සද්ධාය සබ්බහිතං⁷ විත්තං සද්ද සමුත්ථවාරිසු.
361. උඤ්ඤාචරිතො⁸ සප්පො ජිත්තවිසාණො'ව උසහො,
නික්ඛිත්තමානදප්පො⁹ උපෙමි ගරුගාරවෙන ගණං.
362. යදි රුපිනී භවෙය්‍ය පඤ්ඤා මෙ වසුමතී න සමෙය්‍ය,
අනොමදස්සිස්ස භගවතො ඵලමෙතං ඤ්ඤාභවනාය.¹⁰
363. පච්ඡන්තිනං ධම්මවකකං සක්ඛ්‍යපුත්තන නාදිනා,
අනුචතෙනමහං සමමා¹¹ ඤ්ඤාභවනාසිද්ධං ඵලං.
364. මා මෙ කදවි පාපිවෙජ්ඣ කුසිනො භිතවිරියො,
අප්පසසුතො අනාවාරො සමෙතො අහු කන්ධවි.
365. ඛහුසසුතො ව මෙධාවී සිලෙසු සුසමාහිතො,
වෙතොසමථානුසුතො අපි මුඤ්ඤා නිට්ඨකු.
366. තං වො වදාමි භද්දනෙන යාවනෙනත්ථ සමාගතා,
අපච්චිතො හොථ සනතුට්ඨා ක්කාසී ක්කානරතා සද්ද.
367. යමහං පඨමං දිසවා විරජො විමලො අහුං,
සො මෙ ආචරියො ධිරො අසසජ්ඣි නාම සාවකො.
368. තස්සාතං වාහසා අජ්ජ ධම්මසෙනාපතී අහුං,
සබ්බත්ථ පාරමිං පක්ඛා¹² විහරාමි අනාසවො.
369. යො මෙ ආචරියො ආසි අසසජ්ඣි නාම සාවකො,
යස්සං දිසායං වසති උසසීසමහි කරොමහං.

1. කතං මම. ම. P T S. සෙ.

2. සමාපත්තිනං කුසලො. ම. පෙ. සමාපත්තිවිනාය සෙ.

3. ක්කානවිමොක්ඛාපටිලාභී. පෙ. විමොක්ඛාබ්බසලාභී. ම.

4. සාවකපාරමිං ගතො. පෙ. සාවකපාරමිං. ම. 5. පුස්සො. සෙ. P T S.

6. පරිසුත්තමගාරවා. P T S. සෙ.-ගාරවා. පෙ.

7. සබ්බසං සභිතං. පෙ. යං සද්ධාසබ්බහිතං. ම. 8. උද්ධත. ම. P T S. පෙ.

9. දරෙපාව. ම. පෙ. 10. ඤ්ඤාභවනාය සෙ.

11. අනුචතෙනසහං සබ්බං. ම. පෙ. 12. පත්තො. සෙ.

355. සමාධියෙහි අතිශයින් දක්ෂ වෙමි. සාද්ධියෙහි පරතෙරට ගියෙහි වෙමි. මම අද කැමැති වන්නෙහි නම්, සාද්ධිය රූප දහසක් මවන්නෙමි.

356. අනුප්පච්ඡිකාර පිළිබඳ වසඟවම ඇති සඵලයෝ මට සසුන වදාළහ. මාගේ සැකපිම නිරෝධය (=නිරෝධසමාපත්තියට සමවැදීම) යි.

357. මාගේ දිවැස පිරිසිදු ය. මම සමාධියෙහි දක්ෂ වෙමි. සමයක් ප්‍රදහනයෙහි යෙදුනෙහි බොධ්‍යාභිග්‍යාවනාවෙහි ඇලුනෙහි ද වෙමි.

358. ශ්‍රාවකයකු විසින් ලැබියයුතු සියල්ල මා විසින් ලබන ලදී. බුදුරජානන් වහන්සේ හැර මට සමාන වූවෙක් විද්‍යමාන නො වේ.

359. සමාපත්තික්‍රමයන්හි දක්ෂ වූයෙහි (ලෝකික) ධ්‍යානයන්ට ද (ලෝකොත්තර වූ) විමොක්ඛයන්ට ද ශිෂ්‍ය ව සමවදිනෙහි බොධ්‍යාභිග්‍යාවනාවෙහි ඇලුනෙහි ශ්‍රාවකගුණයන්ගේ පරතෙරට ගියෙහි වෙමි.

360. පොෂිත වූ හෝ පවිත්‍ර වූ ශ්‍රාවක ගුණයෙන් ද බුද්ධියෙන් ද බුද්ධ ගෞරවයෙන් වූ ශ්‍රද්ධාවෙන් ද යුත් මාගේ සිත හැමකල්හි සමුම්සරැත් කෙරෙහි යෙදුනේ ය.

361. උදුරා හළ විෂ (දළ) ඇති සජ්ජයකු මෙන් ද, සිදුහු අං ඇති ගවයකු මෙන් ද, බැහැර කළ (ගොනුමදදී) මානදජී ඇත්තෙහි සංඝයා වෙත ආදරබහුමානයෙන් ඵලගෙමි.

362. ඉදින් මාගේ ප්‍රඥාතෝ මුර්තිමත් වන්නී නම්, මහපොළොව ඊට සම නො වන්නී ය. අනවමදර්ශී බුදුරජානන් වහන්සේගේ නුවණට පැසසීමේ ඵලයයි මේ.

363. තෘදිගුණ ඇති ගෞතම බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් පවත්වන ලද ධර්මවක්‍රය මම මැනැවින් ඒ අනු ව පවත්වමි. (අනවමදර්ශී බුදුරජානන් වහන්සේගේ) නුවණට පැසසීමේ මේ ඵලය යි.

364. කිසි කලෙකත් පටිටෙක් කුසිතයෙක් පසුබට වියදී ඇත්තෙක් අලාභ්‍යතයෙක් ආචාර විරහිතයෙක් මාගේ ආශ්‍රයට නො පැමිණේවා.

365. බහුශ්‍රාවක වූ ද, නුවණැති වූ ද, සිවුපිරිසුදුසිල්ලි මැනැවින් හික්මුනා වූ ද විත්තසමථයෙහි යෙදුනා වූ ද පුද්ගලයා මාගේ හිස මත පවා සිටිවා.

366. මෙහි රැස් වූ යම් පමණ කෙනෙක් වෙත් නම්, පින්වත්නි, තෙපි අලොච්ඡයෝ ද, ලද දෙයින් සතුටු වන්නෝ ද, ධ්‍යාන ඇත්තෝ ද, ධ්‍යානයෙහි ඇලුණෝ ද වටු යන (මේ වචනය) තොපට කියමි.

367. මම යම්කෙනකුත් පළමුකොට දැක කෙලෙස් රජස් නැති නිමිල වූවෙක් වීම් ද, ඒ ධෛර්‍යවන් වූ මාගේ ආවායයිතෙමේ අසාසී නම් ශ්‍රාවකයන් වහන්සේ ය.

368. මම උන්වහන්සේගේ බලයෙන් අද ධර්මසෙනාපති වීමි. සියලු ගුණයන්හි පරතෙරට පැමිණියෙහි ආශ්‍රව රහිත ව වෙසෙමි.

369. යම් අසාසී නම් ශ්‍රාවකයෙක් තෙම මාගේ ආවායයි වී ද, උන්වහන්සේ යම් දිසාවක වෙසෙත් නම්, මම ඒ දෙසට හිස හරවා තිදමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

370. මම කමමං සරිතාන ගොතමො සකාපුඤ්ඤා,
භික්ඛුසංඝෙස නිසිද්දිවා අග්ගධානෙ යපෙසි මං.
371. කිලෙසා කාපිතා මය්‍යං භවා සබ්බෙ සමුත්තා,
නාගොව ඛකුන්තං ඡේතවා විහරාමි අනාසවො.
372. ස්වාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධිසංඛ්‍යා සන්තිකෙ,
නිසේසා විජ්‍යා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධිය්‍ය සාසනං.*
373. පටිසම්භිදා වතසේසා ව විමොක්ඛා'පි ව අට්ඨමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සවජ්ජනා කතං බුද්ධිය්‍ය සාසනං.*
- ඉත්ථං සුද්දං ආයස්මා සාපිපුගෙනා ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සාපිපුගතකෙට්ඨරස්ස අපද්‍යනං සංඛමං.

2. මහාමොග්ගලානකේරාපද්‍යනං

374. අනොමදස්සි භගවා ලොකජේට්ඨො නරාසනො,
විනාසි භිමවන්තමහි දෙවසංඝපුරකකතො.
375. චරුණො නාම නාමෙන නාගරාජා අතං තදා,
කාමරුපි විකුබ්බාමි¹ මහොදධිතිවාසකං.²
376. සංඛගණිං³ ගණං භිතා කුරිසං පට්ඨපෙසකං,
සමුද්ධං පරිවාරෙතා වාදෙසුං අවජරා තදා.
377. වජ්‍යමානෙසු කුරියෙසු⁴ දෙවා කුරියාති⁵ වජ්‍යසු,⁶
උභින්නං සද්දං සුත්ථාන බුද්ධා'පි⁷ සමපබුරුඤ්ඤා.
378. නිමන්තසිත්වා සමුද්ධං සකං භවනමුපාගමි,
ආසනං පඤ්ඤාපෙත්ථාන කාලමාරොවසිං අතං.
379. භිණ්ණසංඝසංඝාති පරිවුත්තො ලොකනායකො,
ඕනාසසන්නො දිසා සබ්බා භවතං මෙ උපාගමි.
380. උපට්ඨං මහාචාරො දෙවදෙවං නරාසනං,
සභිකබුසංඝං තපෙසසිං⁸ අනනපානෙන'තං තදා.
381. අනුමොදි මහාචාරො සයමහු අග්ගපුග්ගලො,
භික්ඛුසංඝෙස නිසිද්දිවා ඉමා ගාථා අභාසිථ.

1. විකුප්පමි. ථෙ. 2. නිවාසයං. ම ථෙ. 3. අභිගිණිං. සෙ. අභිනිසං. අ.

4. කුරෙසු. ම. ථෙ. 5. කුරාති. ම ථෙ. 6. වජ්‍යභි. P T S. සෙ. අ

7. සමුද්දෙධා. ථෙ. 8. තපෙසමි. ථෙ. ම.

* 372-73 ඉමා දෙව ගාථායො - සෙ. P T S. පොත්කෙසු න විජ්ජති.

370. ශාක්‍යසිංහ වූ ගෞතම බුදුරජානන් වහන්සේ මාගේ (කුශල) කමිය පුළුන්වාසානුසාරිකයෙක් සිහි කොට භික්ෂුසංඝයා මැද හිඳ මා අග්‍රග්‍රාවකස්ථානයෙහි තැබුසේක.

371. මා විසින් කෙලයයෝ දවන ලද්දහු ය. සියලු භවයෝ සමූහනනය (=විනාශ) කරණ ලද්දහු ය. හස්තිරාජයකු මෙන් බැලුම් සිඳි ආශ්‍රව රහිත ව වෙසෙමි.

372. බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සම්පයට මාගේ පැමිණීම යහපත් විය. ත්‍රිවික්‍රමෝ ලබන ලද්දහු ය. බුදුරජානන් වහන්සේගේ අනුසාසනය කරණලදී.

373. මේ සිදුපිළිසිඬුවෝ ද, අභවිමොක්‍ෂයෝ ද, ෂබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන ද කරණලදී.

මේ අසුරින් ආසුමක් ශාරීපුත්‍රස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් දෙයනා කළසේකි.

පළමුවැනි වූ ශාරීපුත්‍රස්ථිරාවදානය යි.

2. මහාමොදගලායනයස්ථිරාවදානය

374. ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ නරශ්‍රේෂ්ඨ වූ අනොමදසසි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දිව්‍යසමූහයා විසින් පිරිවරණ ලද ව හිමිවතෙහි විසුන.

375. එකල්හි මම නමින් වරුණ නම් වූ නාගරාජයෙක් වීමි. කැමැති රූපයන් මවනසුලු වූයෙහි සාද්ධිවිකුළුණය කරමි. මම මහසසුර නිවාස කොට ඇත්තේ වීමි.

376. නිතර සිය පිරිවර වූ නාගසමූහයා හැර මම තුය්‍යීවාදනයන් පැවැත්වීමි. එකල්හි නාමෙණෙවියෝ (අනොමදසසි) බුදුරජානන් වහන්සේ පිරිවරා ගෙන වාදනය කළාහු ය.

377. (මුහුණ - නාග) තුය්‍යීයන් වාදනය කරණු ලබන කල්හි (වාතුච්ඡාරාජික) දෙවියෝ ද දිව්‍යතුය්‍යීයන් වාදනය කළාහු ය. මේ දෙපිරිස ගේ තුය්‍යීශබ්දය අසා බුදුරජානන් වහන්සේ ඒ බව දන් සේක.

378. බුදුරජානන් වහන්සේට ආරාධනා කොට සවකිය නාගහවනයට එළඹියෙමි. මම අසුන් පණවා (දනයට සුදුසු) කාලය සැල කෙළෙමි.

379. රහතුන් දහසක් විසින් පිරිවරණලද බුදුරජානන් වහන්සේ සියලු දිසාවන් බබුළුවමින් මාගේ හවනයට එළඹිසේක.

380. එකල්හි මම (එසේ) වැඩහුන් භික්ෂුසංඝයා සහිත වූ මහාචීර වූ දෙවාතිදෙව වූ නරශ්‍රේෂ්ඨ වූ බුදුරජානන් වහන්සේ ආහාරපානයෙන් සන්තප්තිය කෙළෙමි.

381. සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කළා වූ මහාචීර වූ අග්‍රපුද්ගල වූ බුදුරජානන් වහන්සේ භික්ෂුසංඝයා මැද හිඳ අනුමොදනාව කළසේක. මේ ගාථාවෝ ද වදාරණ ලදහ:-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

382. “යො¹ සො සඛිසං අපුජෙසි² බුද්ධිඤ්ඤි ලොකනායකං,
තෙන චිත්තප්පසාදෙන දෙවලොකං ගමිස්සති.
383. සත්තසත්තතිකඛිනං ව දෙවරජං කරිස්සති,
පථව්‍යා රජං³ අට්ඨසතං වසුධං ආවසිස්සති.
384. පඤ්ඤාසකඛිනඤ්ඤි වකකවනති භවිස්සති,
තොගා අසඛිඛියා තස්ස උපපජ්ජිස්සන්ති තාවදෙ.
385. අපරිමෙය්‍යො ඉතො කප්පො ඛින්නාඛිකුලසමභවො,
ගොතමො නාම නාමෙන⁴ සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.
386. නිරයා සො වට්ඨිත්තා මනුස්සන්තං ගමිස්සති,
කොලිත්තො නාම නාමෙන බුහමබ්බු භවිස්සති.
387. සො පච්ඡා පබ්බජිත්තා කුසලමුලෙන වොදිතො,
ගොතමස්ස භගවතො දුතියො ගෙස්සති සාවකො.
388. ආරඬ්ඨිරිසො පතිතතො ඉද්ධියා පාරමිං ගතො,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාසිස්සන්තාසවො.”
389. පාපමිත්තොපනිස්සාය කාමරාගවසං ගතො,
මාතරං පිතරඤ්ඤාපි ඝාතසිං දුට්ඨමානසො.
390. යං යං යොනුපපජ්ජාමි නිරයං අථ මානුසං,
පාපකම්මසම්බන්ධතා⁵ භින්නසිසො මරාමකං.⁶
391. ඉදං පච්ඡිමකං මය්‍යං වරිමො වත්තතෙ භවො,
ඉධාපි ඵදිසං⁷ මය්‍යං මරණකාලෙ භවිස්සති.
392. පටිවෙකමනුස්සතො සමාධිතාවතාරතො,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරාමි අනාසවො.
393. ධරණිමපි සුගමනීරං බ්‍යලං දුප්පධංසියං,
වාමබ්බුට්ඨෙන බොහෙය්‍යං⁸ ඉද්ධියා පාරමිං ගතො.
394. අසම්මානං න පස්සාමි මාතො මය්‍යං න විජ්ජති,
සාමණේරෙ උපාදාය ගරුචිත්තං කරොමහං.
395. අපරිමෙය්‍යො ඉතො කප්පො යං කම්මමභිනිහරිං,
තානං භූමිමනුස්සතො පතොනාමිති ආසවකකයං.
396. කිලෙසා කාපිතා මය්‍යං -පෙ- කතං බුද්ධිස්ස සාසනං.

(396, 397, 398 ගාථා 371, 372, 373 ගාථාති සමා.)

ඉදං සුදං ආයසමා මහාමොග්ගලානො පෙරො
ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

මහාමොග්ගලානිකේරස්ස අපද්‍යනං දුතියං.

1. යං. ම. පෙ. 2. අනොජෙසි. පෙ. 3. පථව්‍යා රජං. මු. අ.

4. ගොතෙනත. සෙ. 5. සම්බන්ධතො. පෙ.-සම්බන්ධතං P T S.

6. භවාමිතං P T S. සෙ 7. තාදිසො. පෙ. ඵදිසො. ම. 8. වලෙය්‍යං. පෙ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

382. “යමෙක් තෙම ලොකනායක වූ බුදුරජානන් වහන්සේ ද සංඝයා ද පිදි නම්, තෙතෙම ඒ සිත පැහැදිවී හෙතුවෙන් දෙව්ලොවට යන්නේ ය.

383. තවද සත්සැත්තැවරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. අටසියක් වරෙක පෘථිවීරාජ්‍යය කරමින් පොළොවෙහි වෙසෙන්නේ ය.

384. පස්පණස්වරක් සක්විතිරජ වන්නේ ය. එකල්හි ඔහුට අපමණ භෝගයෝ උපදින්නාහු ය.

385. මෙයින් අපරිමේය කල්පයෙහි (=එකාසඛිය කල්පලක්ෂයකින් පසු ව) ඔක්කාක කුලයෙහි උපන්නා වූ ගෝත්‍රයෙන් ගෞතම නම් වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ ලොකයෙහි පහළ වන්නේ ය.

386. තෙතෙම (=වරුණ නාගරාජ තෙම) තිරයෙන් වුහ ව මිනිසක් බවට යන්නේ ය. නමින් කොළඹ නම් වූ බ්‍රාහ්මණයෙක් වන්නේ ය.

387. තෙතෙමේ පසු ව කුශලමූලයන් විසින් මෙතෙයන ලද්දේ පැවිදි ව ගෞතම බුදුරජානන් වහන්සේගේ දවිතිය ශ්‍රාවකයා වන්නේ ය.

388. පටන් ගන්නා ලද වීර්‍යඥානේ සංදායෙහි කෙළ පැමිණියේ සියලු ආශ්‍රව්‍යයන් පිරිසිදු දෑන (දුරු කොට) ආශ්‍රවරහිත ව කෙලය-පරිනිවෘත්තයෙන් පිරිනිවන් පාන්නේ ය.”

389. පාපමුත්‍රයන් ඇසුරෙන් කාමරාගයෙහි වසනයට ගියේ දුෂට සිත් ඇත්තේ මව ද පියා ද නැසීම.

390. මම තිරයෙහි හෝ නැතහොත් මිනිසුන් අතර හෝ යම් යම් යෝනියක උපදිමි නම්, (එකී) පාපකමයෙන් යුක්ත වීම නිසා බිඳීගිය හිස් ඇත්තෙමි මැරෙමි.

391. මෙය මාගේ සසරෙහි අවසානය යි. අනතිම ආත්මභාවය වේ. මේ ආත්මයෙහි දී ද මැරෙණ කල්හි මට මෙබන්දක් වන්නේ ය.

392. ප්‍රකෘතිවෙකයෙහි යෙදුනේ සමාධිභාවනාවෙහි ඇලුනේ සියලු ආශ්‍රවයන් පිරිසිදු දෑන (දුරු කොට) ආශ්‍රවරහිත ව වෙසෙමි.

393. සංදායෙහි කෙළ පැමිණියා වූ මම ඉතා ගැඹුරු වූ සන වූ නො සෙල්විය හැකි පොළොව ද වම්පය මහපටැහිල්ලෙන් සොලවන්නෙමි.

394. අසම්මානය (=මම ය යන හැඟීම) නො දකිමි. මට මානය නැත. මම තෙරණකු පටන් කොට සියලු භික්ෂුසංඝයා කෙරෙහි ගෞරව සිත (ඇති) කරමි.

395. මෙයින් එකාසඛිය කල්ප ලක්ෂයකට (=අපරිමේය කල්පයකට) පෙර (අගසවු බව පිණිස) යම් කමියක් රැස් කෙළෙමි ද, මම ඒ ශ්‍රාවක භූමියට පත් වීමි. ආශ්‍රවක්ෂයසංඛ්‍යාත නිවණට පැමිණියෙමි.

396. මා විසින් කෙලයයෝ දවන ලද්දහු ය. -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ අනුශාසනය ද කරණ ලදි.

(396 397-398- යන ගාථාවෝ 371-372-373 යන ගාථාවන් හා සමාන වෙති.

මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් මහාමෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් දෙශනා කළ සේකි.

දෙවෙනි වූ මහාමෞද්ගල්‍යායනස්ථවිරාච්ඡනය යි.

3. මහාකස්සපයෝරාපදානං

399. පදමුත්තරස්ස ගතවතො ලොකජෙට්ඨස්ස තාදිනො,
නිබ්බුතො ලොකනාථමහි පූජං කුබ්බන්ති සජ්ඣතො.
400. උදග්ගචිත්තො¹ ජනනා ආමොදිතපමොදිනා,
තෙසු සංවෙගජාතෙසු පීති මෙ උපපජ්ජිතං².
401. සද්ධිමිත්තො සමානෙත්වා ඉදං වචනමබ්බුති,
“පරි නිබ්බුතො මහාචරො හඤ්ඤ පූජං කරොමසෙ.”
402. සාමුති තෙ පටිස්සුත්වා භියො හාසං ජනිංසු මෙ.
“බුද්ධසම්මං ලොකනාථසම්මං කාහාමි පුඤ්ඤසංඤ්ඤයං.”
403. අග්ගියං සුභතං කත්වා සතහත්ථසමුග්ගතං,
දියස්සිහත්ථපත්ථං³ විමානං නන්තමුග්ගතං.
404. කත්වාන හමම්සං⁴ තත්ථ තාලපනතීති විත්තිතං,
සකං විතතං පසාදෙත්වා චෙතිසං පූජස්සතතමං.
405. අග්ගිකබ්බොව ජලිතො සාලරාජා⁵ ඵලලිතො,
ඉඤ්ඤට්ඨි⁶ ආකාසෙ ඔනාසෙති වතුද්දසා.
406. තත්ථ විතතං පසාදෙත්වා කත්වාන කුසලං බහුං,
පුබ්බකමමං සරිත්වාන තිදසං උපපජ්ජිතං.
407. සනස්සස්සුත්තනසවාහිං දිබ්බයානමධිට්ඨිතො,
උබ්බිද්ධං⁷ නවනං මය්හං සත්තභූමිං⁸ සමුග්ගතං.
408. කුටාගාරසහස්සාති සබ්බසොණ්ණමයා⁹ අහු,
ජලනති සහජෙනජෙන දිසා සබ්බා පනාසයං.
409. සතති අඤ්ඤාපි නියස්සා ලොභිතඛිකමයා තදා,
තෙපි ජොතෙනති ආභාය සමන්තා වතුරො දිසා.
410. පුඤ්ඤකමමාහිතිබ්බතතා කුටාගාරා සුනිමිත්තා,
මණ්ණිමයාපි ජොතෙනති දිසා දස සමන්තතො.
411. තෙසං උජ්ජොතමානානං ඔනාසො විපුලො අහු,
සබ්බෙ දෙවෙ අතිහොමි පුඤ්ඤකමමස්සිදං ඵලං.
412. සට්ඨිකප්පසහස්සමහි උබ්බිද්ධො¹⁰ නාම බත්තියො,
වාතුරනෙතා විජ්ජාමි පඨවිං¹¹ ආවසිං අහං.
413. තපෙට්ඨ¹² හඤ්ඤ කප්පො නිංසකබ්බතො අහොසහං,
සකකමමාහිරඤ්ඤාමහි වක්කවන්ති මහබ්බලො,
සත්තරතනසමපනෙතා වතුදීපමහි ඉස්සරො.
414. තත්ථාපි නවනං මය්හං ඉඤ්ඤට්ඨි¹³ උග්ගතං,
ආයාමතො වතුබ්බිසං¹⁴ විත්ථාරෙන ව ද්වාදසං¹⁵.

1. “අග්ගිං මිත්තතා ජනනා”ති සමුත්තො අග්ගිං ආදහනත්ථාය මිත්තතා-රාසි
කරොන්තා”- අධිකාරා.

2. උදපජ්ජිතං. ම. PTS.

3. දියබ්බිහත්ථසහමපි PTS. 4. අග්ගියං PTS. සෙ.

5. කාසුත්තො විය. සෙ. 6. උබ්බිද්ධං. පෙ. 7. සත්තභූමි. PTS. සෙ.

8. සබ්බෙ සොවණ්ණයා PTS. සබ්බෙ. පෙ. 9. උබ්බිද්ධං. පෙ.

10. පඨවිං. පෙ. 11. තපෙට්ඨ. පෙ. 12. වතුබ්බිසං. ම. පෙ. සෙ.

13. ද්වාදසං සෙ. ම. පෙ. ද්වාදසං. PTS.

3. මහාකාශ්‍යපස්ථවිරාවදානය

399. තාදිගුණ (=අවලෝදහමිති නො සැලකෙන ගති) ඇති ලොක-
ජ්‍යෙෂ්ඨ වූ පදමුත්තර භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ (ශාසනයෙහි)
ලොකනාථ වූ ඒ (පදමුත්තර) බුදුරජානන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑ කල්හි
(දිව්‍ය මනුෂ්‍යයෝ ශාසනාන් වහන්සේට) පූජා කෙරෙත්.

400. ජනසමුත්තයා ඔද වැඩි සිත් ඇත්තාහු අතිශයින් ප්‍රමුද්ධ වූහ.
ඔවුන් සංවේගයට පැමිණ සිටින කල්හි මට ප්‍රීතියක් ඇති වී ය.

401. නැ මිතුරන් කැඳවා “මහාචර වූ බුදුරජානන් වහන්සේ පිරිනිවන්
පෑ සේක. ඒකාන්තයෙන් පූජාවක් කරමු”යි යන මේ වචනය කීම්.

402. ඔහු ‘මැනවැ’යි පිළිවදන් දී ‘ලොකනාථ වූ බුදුරජානන්
වහන්සේ විෂයයෙහි පින් රැස් කරන්නෙමු’ ය කියා මාගේ සතුට
වැඩිසත් ම ඇති කලාහු ය.

403. රියන් සියයක් උස් වූ මොනවට තැනූ ඇඟවක් කොට රියන්
එක්සිය පණසක් පුළුල් වූ උස් විමානයක් කොට -

404. එහි තල්ගස් පෙළින් විසිතුරු වූ ප්‍රාසාදයක් කොට සිය සිත
පහදවා උත්තමවෛරාසය පිදුවෙමි.

405. ඇවිලගත් ගිනිකඳක් මෙන් ද, පිපියා වූ සල්ලාකක් මෙන් ද,
අතසෙති ඉන්ද්‍රියාණ්ඩු (ඉන්ද්‍රියාණ්ඩු බඳනා ඉන්ද්‍රියාණ්ඩු) මෙන් ද (ඒ සතුටට)
සිවුදිග බබුළු වී ය.

406. මම එහි සිත පහදවා බොහෝ කුසල් කොට පෙර කරණ ලද
කුසලකමිය සිහි කොට තව්තිසා දෙව්ලොව උපනිමි.

407. යෙදූ දහසක් අසුන් විසින් උසුලනලද දිව්‍යයානකට නැගෙනම්
වෙමි. මාගේ උස් වූ භවනය සත්බුමු වූයේ උඩට නැංගේ ය.

408. දහස් ගණන් කුටාගාරයෝ තනි රණින් කරණ ලද්දේ වූහ. (එම
කුටාගාරයෝ) සවකිය දීප්තියෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දිලිසෙත්.

409. පද්මරාග මාණික්‍යමය වූ අන්‍ය වූ පහකුළු ද ඇත. එකල්හි
ඒ පහකුළු ද ශෝභාවෙන් භාත්පස සිවුදිග ම බබුළුවත්.

410. පුණ්‍යකම්බලයෙන් හටගත් මැනවින් නිර්මිත වූ මිණිමුවා
කුළුගෙවල් භාත්පස දසදිගින් බබුළුවත්.

411. බබලන්නා වූ ඔවුන්ගේ ආලෝකය අධික වී ය. සියලු දෙව්‍යන්
ඉක්මවමි. මේ පුණ්‍යකම්බලයෙන් එලයයි.

412. කල්‍යාණ සැටදහසක් මුළුල්ලෙහි උබ්බිදා නම් ක්ෂත්‍රියයෙක් ව
සිවුමහසසුර හා සිවුමහදිවසින කෙළවර කොට ඇති පාරිච්ඡයට අධිපති
වූයෙහි සතුරු රජුන් ජය ගන්නා සුලු ව මම විසිමි.

413. එසේ ම හඳුකල්පයෙහි තිස් වරක් මහත් බල ඇති සක්විති
රජ වීම. සවකිය පුණ්‍යකම්බලයෙන් ඇලුනෙහි ම වීම.

414. එහි ද මානට දිගින් සුරිසි රියන් වූ පුළුලින් දෙලොස්වියන් වූ
ඉන්ද්‍රියාණ්ඩු වැනි වූ භවනයක් පැන නැංගේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

415. රමමකං නාම නගරං දළහපාකාරතොරණං,
ආයාමතො පඤ්චසතං වික්ඛාරෙන තදබ්බිකං,
ආකිණ්ණං ජනකායෙහි තිදසානං පුරං වීඨ.
416. යථා සුවිසරෙ සුවි පනඤ්ඤා පණ්ණවිසති,
අඤ්ඤාමඤ්ඤං පසට්ටනති ආකිණ්ණං හොති තං තදා¹.
417. එවමපි නගරං මයං හත්ඨස්සරථසඛකුලං,
මනුස්සෙහි සද්ධිකිණ්ණං² රමමකං නගරානතමං.
418. තත්ථ භුක්වා පිටික්වා³ ච පුන දෙවතතනං⁴ ගතො,
හවෙ පච්ඡිමකෙ මයං අහොසි කුලසම්පදා.
419. බුහම්ඤ්ඤකුලසම්භූතො මහාරතනසඤ්චයො,
අසීතිකොවිසො හික්වා හිරඤ්ඤස්සා'පි පබ්බජිං.⁵
- 420, 421, 422. කිලෙසා කාපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
ඉත්ථං සුදං ආයසමා මහාකස්සපො පෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්වාති.

මහාකස්සපකෙට්ඨස්ස අපද්‍යනං තතියං.

4. අනුරුද්ධකෙට්ඨරාපද්‍යනං

423. සුමෙධං භගවන්තානං ලොකජෙට්ඨං නරාසනං,
වූපකට්ඨං විහරන්තං අග්ගසං ලොකනායකං.
424. උපගන්ත්වාන සම්බුද්ධං සුමෙධං ලොකනායකං,
අඤ්ඤලිප්ඵගගහෙත්වාන බුද්ධසෙට්ඨමයාච 'හං.
425. “අනුකම්ප⁶ මහාචීර ලොකජෙට්ඨ නරාසන,
පදීපං තෙ පදස්සාමි රුක්ඛමූලෙහි කායතො.”
426. අධිවාසෙහි සො ධීරො සයමු චදනං චරො,
දුමෙසු විනිවිජ්ඣිත්වා යන්තං යොජෙත්ථ 'හං⁷ තදා.
427. සහස්සවට්ඨං පාදසිං බුද්ධස්ස ලොකබ්බකුන්තො,
සත්තානං පඤ්ඤිත්වාන දීපා වූපසමිංසු මෙ⁸.
428. තෙන වින්තස්සාදෙන වෙතනාපණ්ඩිති ච,
ජහිත්වා මානුසං දෙහං විමානමූපපජ්ඣං.
429. උපපන්නස්ස දෙවුත්තං ව්‍යමං ආසි සුතිමිත්තං⁹,
සමන්තතො පඤ්ඤති දීපද්‍යනස්සි'දං ඵලං.
430. සමන්තා යොජනසතං විරොවෙසිං¹⁰ අහං තදා,
සබ්බෙ දෙවෙ අතිහොමි දීපද්‍යනස්සි'දං ඵලං.

1. හොති ලබ්භතං. ම. පෙ.-ලබ්භතො සෙ. 2. තදකිණ්ණං. PTS. සෙ.

3. භුක්වා ච පිත්වා. PTS. භුක්වා ච පිත්වා ච. සෙ. 4. පුනපි දෙවතං. ම. පෙ.
5. පරිබ්බජිං. PTS. සෙ. 6. අනුකම්පි PTS. 7. යොජිය'හං. ම. පෙ.

8. පදීප මූපසමිංසු. PTS. 9. ඵමෙතා ආසි සුතිමිත්තො. ම. PTS. සෙ.

10. විරොවෙසි. PTS.

415. විශාල පවුරු හා තොරන් ඇති දිගින් (යොදුන්) පන්සියයක් වූ ද, පුළුල්ත් ඉන් අඩක් වූ ද, තව්නිසාවැසියන්ගේ දෙවිපුරය වැනි ජන සමූහයාගෙන් ගැවසීගත් රමමක නම් නගරයක් වී ය.

416. යම් සේ හිඳිකවුගුලාවෙහි බහනලද පස්විස්සක් හිඳිකවු ඔවුනොවුන් ගැවෙත් ද, එකල්හි එය ගැවසීගත්තේ වේ ද,

417. එසේම මාගේ උතුම් වූ රමමක නගරය ද හසැති අඟව රථයන්ගෙන් පිරී ගියේ මිනිසුන්ගෙන් හැමකල්හි ගැවසීගත්තේ වී ය.

418. එහි කාඩි යළි දෙවතියට ගියේ මාගේ අනන්තනවයෙහි ද කුලසම්පත් ඇති වී ය.

419. මහත් වූ රුවන් සමූහ ඇති බමුණුකුලයෙහි උපන්නෙහි අසුකෙලක් රන් හැරදමා පැවිදි වීම.

420, 421, 422, මා විසින් කෙලයෙය් දවන ලද්දහු ය. -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සපුත ද කරණලදි.

මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් මහාකාශ්‍යප ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් දෙකතා කළසේකි.

තෙවෙනි වූ මහාකාශ්‍යපස්ථවිරාවදානය සි.

4. අනුරුද්ධස්ථවිරාවදානය

423. මම ලොකජෝෂ්‍ය වූ නරශ්‍රෙෂ්ඨ වූ විවෙකී ව වාසය කරන්නා වූ ලොකනායක වූ සුමේධ නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දිවිමි.

424. මම ලොකනායක වූ සුමේධ සම්බුදුන් වහන්සේ වෙත එළඹ ඇදිලි බැඳගෙන බුද්ධශ්‍රෙෂ්ඨයන් (මෙසේ) අයැදීම:

425. “මහා වීරයන්වහන්ස, ලොකජෝෂ්‍යයන් වහන්ස, නරශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්ස, අනුකම්පා කොට වදාළ මැනව. රැක්මුල්හි ධ්‍යාන කරන්නා වූ ඔබවහන්සේට පහතක් දෙමි.”

426. සියල්ල තෙමේ ම දන්නාවූ වාදීන් අතුරෙන් ශ්‍රෙෂ්ඨ වූ ඒ ප්‍රාඥ වූ බුදුරජනෙම එය ඉවසී ය. එකල්හි මම ගස් වද යන්නුයක් යොදා -

427. ලොකබඤ්ඤ වූ බුදුරජානන් වහන්සේට දහසක් වැටි දුනිමි. මාගේ පහන්හු සතියක් දැල්වී නිවී ගියහ.

428. එම විහ්‍යාප්‍රසාදයෙන් ද, සිත්හි වූ ප්‍රාභීතයන්ගෙන් ද, මම මිනිස්සිරුර හැර දෙවිවිමනක උපනිමි.

429. දෙව්අත්බැවිහි උපන් මට මැනවින් නිර්මිත විමානයක් වී ය. එය භාවපසින් දිලෙයි. මේ පහන්පූජාවෙහි විපාකය සි.

430. එකල්හි මම භාවපස යොදුන් සියයක් බැබැලවීමි. සියලු දෙවියන් මැඩපැවැත්වීමි. පහන්පූජාවෙහි මේ විපාකය සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

431. තිංස කප්පාති දෙවිනෙදු දෙවරජමකාරසිං,
න මං කෙව'තිමඤ්ඤානති¹ දීපද්‍යනසි'දං ඵලං.
432. අට්ඨවිසතිකඛනතුඤ්ඤා වකඛවනති අනොස 'හං,
දිවාරනතිඤ්ඤා පසසාමි සමනතා යොජනං තදා.
433. සහසුලොකං ඤානෙන පසසාමි සඤ්ඤාසනෙන,
දිබ්බවකඤ්ඤා අනුප්පනෙනා දීපද්‍යනසි'දං ඵලං.
434. සුමෙධො නාම සම්බුද්ධො තිංසකප්පසහසි'නො,
තසා දීපො මයා දිනෙනා විප්පසනෙනා වෙතසා.
435. 436; 437. කිලෙසා කොපිතා -පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අනුරුද්ධො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

අනුරුද්ධසේවරස්ස අපද්‍යනං වතුසං.

5. සුඤ්ඤාසේවරාපද්‍යනං

438. අජ්ඣායකො මනනධරො තිණ්ණං වෙදන පාරගු,
පුරකඛතො'මති සියෙසති උපගච්ඡං නරුත්තමං.
439. පදුමුත්තරො ලොකවිදු ආනුභීතං පටිග්ගනො,
මම කමමං පකිත්තෙසි සංඛිත්තෙනා මනාමුති.
440. තා'හං ධම්මං සුඤ්ඤාන අභිවාදෙත්වා සඤ්ඤාන,
ඤ්ජුලිමපග්ගනෙත්වා පකකාමිං දකඛිණාමුඛො.
441. සංඛිත්තෙනා සුඤ්ඤාන විත්ථාරෙන අද්දෙසසිං,²
සබ්බෙ සියසා³ අත්තමනා සුත්වාන මම භාසතො.
442. සකදිට්ඨිං විනොදෙත්වා බුද්ධා විත්තං පසාදග්ගං,
සංඛිත්තෙනාපි දෙසෙඤ්ඤා⁴ විත්ථාරෙන තථෙව 'හං.⁵
443. අභිධම්මනසඤ්ඤා'හං⁶ කථාවඤ්ඤිසුද්ධියො,
සබ්බෙසං විඤ්ඤාපෙත්වාන විහරාමි අනාසවො.
444. ඉතො පඤ්ඤාසනෙ කප්පෙ වතුරො සුප්පකාසකා,
සත්තරතනසම්පන්නා වතුදීපමති ඉසාරා.
445. පටිසම්භිදා වතස්සො ව විමොක්ඛා'පි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පුඤ්ඤානා මනනානිපුත්තො ථෙරො ඉමා
ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පුඤ්ඤාමනනානිපුත්තසේවරස්ස අපද්‍යනං පඤ්ඤමං.

1. කෙවිතිමඤ්ඤානති. පෙ. ම. 2 අභාසසිං. ම. 3. පියා. පෙ.

4. දෙසෙසිං. ම. 5. පියාසසිං. ම. 6 නයඤ්ඤානං. ම. PTS.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

431. ශක්‍ර ව තිස්සකපක් මුළුල්ලෙහි දිව්‍යරාජ්‍යය කරවිමි. කිසිවෙක් මා ඉන්විවා නො සිතත්. (=මට අවමන් නො කරත්). මේ පහන්පූජාවෙහි විපාකය යි.

432. මම අටවිසිවරක් සක්විතිරජ වීමි. එකල්හි භාත්පස යොදනක් තැන් දිවා රැ දෙකිනි ම (එක සේ) දකිමි.

433. (ඥාන) වක්‍රසිත් දහසක් සක්වල (ලොක) දකිමි. සඵල ශාසනයෙහි (පැවිදි ව) දිවැස ලැබුයෙමි ද වෙමි. පහන්පූජාවෙහි මේ විපාකය යි.

434. මෙයින් කල්‍යාණිකානුකූල පෙර සුමේධ නම් සම්බුදුරජ තෙම වී ය. මා විසින් උන්වහන්සේට පැහැදුනු සිතින් පහනක් දෙනලදී.

435, 436, 437. කෙලයයෝ දවන ලදහ. -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන ද කරණලදී.

මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් අනුරාදධස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් දෙයනා කළ සේකි.

සභවැහි වූ අනුරාදධස්ථවිරාවදානය යි.

5. පුණ්ණස්ථවිරාවදානය

438. වේද හදරවන්නා වූ මනුෂ්‍යයෙකු වූ වේදනුයයෙහි පරතෙරට ගිය (මම) ශිෂ්‍යයන් විසින් පිරිවරණ ලද්දෙමි මනුෂ්‍යානුකූල වූ බුදුරජානන් වහන්සේ වෙත එළඹියෙමි.

439. පුද්ගලිකාර පිළිගැනීමට සුදුසු වූ තුන්ලෝකයේ මහා මුනි වූ සද්ධම්මකර බුදුරජානන් වහන්සේ සංක්‍ෂිප්තවශයෙන් මාගේ කමය කිවිනිය කළ සේක.

440. මම ඵ් ධර්මය අසා බුදුරජානන් වහන්සේට ඇදිලි බැඳ අභිවාදනය කොට දකුණුදිගට මුහුණ ලා ගියෙමි. (=පැදකුණු කෙළෙමි).

441. සංක්‍ෂිප්ත ව අසා විස්තරවශයෙන් කිමි. එසේ කියන්නා වූ මාගේ වචනය අසා සියලු ශිෂ්‍යයෝ සතුටු වූහ.

442. ඔහු සාක්‍ෂිය දුන්විසි හැර දමා බුදුන් කෙරෙහි සිත පැහැදවූහ. මම සංක්‍ෂිප්ත කොට ද දෙසමි. එසේ ම විස්තරවශයෙන් ද දෙසමි.

443. විජම්නය (=අභිධම්මකූල) දන්නා වූ මම දශකථාවස්තුචෙති විගුද්ධින් සියල්ලන්ට අවබෝධ කරවා ආශ්‍රවරහිත ව වෙසෙමි.

444. මෙයින් කප් පත්සියයකින් පෙර ආනන්දවර්ධනෙහි අභිපති වූ සත්ථවිනිත් යුත් සුසංඝාසක නම් සිටුසක්විතිරජකෙනෙක් වූහ.

445. සිටුපිළිසිඹියාවෝ ද අපටවිමොක්‍ෂයෝ ද භවිඤ්චෝ ද (මා විසින්) සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ ශාසනය ද කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් පුණ්ණස්ථවිරානිපුත්ත සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් දෙයනා කළ සේකි.

සභවැහි වූ පුණ්ණස්ථවිරානිපුත්තස්ථවිරාවදානය යි.

6. උපාලිකේරාපදනං

446. නගරෙ භංසමනියා සුජාතො නාම බ්‍රාහ්මණො,
අසීනිකොට්ඨිවයො පසුතබ්බධස්සෙවො.
447. අජ්ඣාසකො මනනධරො තිණ්ණං වෙදන පාරගු,
උක්කණෙ ඉතිහාසෙ ව සධම්මෙ¹ පාරමිං ගතො.
448. පරිබ්බාජා එකසිබ්බා² ගොතමා³ බුද්ධසාවකා,
වරකා⁴ තාපසා වෙව වරනති මිනියා තදා.
449. තෙසි මං පරිවාරෙතති බ්‍රාහ්මණො විසුසුතො ඉති,
බහුජ්ජනො මං පූජෙති නාහං පූජෙමි කස්සචනං.⁵
450. පූජාරතං න පසාමි මානස්ථෙධො අහං තදා,
බුද්ධොති වචනං⁶ නඤ්ඤි තාව නුපපජ්ජතෙ ජිනො.
451. අව්වයෙන අගොරතො පදුමුත්තරනාසකො⁷,
සබ්බං තමං විනොදෙතො ලොකෙ උපපජ්ජි වක්ඛුමා.
452. විජාරිකෙ⁸ බාහුජ්ජෙඤ්ඤ පුජ්ජුතො ව සාසනෙ,
උපාගමි තදා බුද්ධො නගරං හංසසව්වසං.
453. පිතු අජාය සො බුද්ධො ධම්මං දෙසෙසි වක්ඛුමා,
තෙන කාලෙන පරිසා සමන්තා යොජනං තදා.
454. සම්මතො මනුජානං සො⁹ සුනිඤ්ඤ නාම තාපසො,
යාවතා බුද්ධිපරිසා පුප්පෙභ්වජ්ජාදසි තදා.
455. වතුසච්චං පකාසෙතො සෙට්ඨි ව¹⁰ පුප්ඵමණ්ඩපෙ,
කොට්ඨසතසහසානං ධම්මාභිසමයො අහු.
456. සත්තරතතිජ්ජිවං බුද්ධො වසොතො¹¹ ධම්මවුට්ඨියො,¹²
අට්ඨමෙ දිවසෙ පතෙන සුනිඤ්ඤ කිත්තසි ජිනො.
457. “දෙවලොකෙ මනුස්සො වා සංසරන්තො අයං තවෙ,
සබ්බෙසං පවරො හුත්වා තවෙසු සංසරිස්සති.
458. කප්පසතසහසාමහි මකකාකතුලසමාචො,
ගොතමො නාම ගොතෙතන සජා ලොකෙ භවිස්සති.
459. තස්ස ධම්මෙසු දායාදො ඔරසො ධම්මතිමිනො,
මනනානිපුත්තො පුණ්ණොති ගෙස්සති සඤ්ඤිසාවකො.”
460. එවං කිත්තසි සම්බුද්ධො¹³ සුනිඤ්ඤ නාපසං තදා,
භාසියන්තො ජනං සබ්බං දස්සියන්තො සහං බලං.

1. සද්ධම්මෙ. P.T.S. පේ. 2. එකසිකකා. ම. 3. ගොතම. P.T.S.
4. වරණ. පේ. 5. කිඤ්ඤා. අ. මු. 6. සවනා. ම. 7. නාමකො. ම.
8. විජාරිකො. ම. P.T.S. 9. යො. ම. සස. 10. හෙට්ඨා ව. ම. හෙට්ඨිතො. පේ.
11. වසසිතො. ම. P.T.S. පේ. 12. වුට්ඨියා. P.T.S. පේ.
13. සො බුද්ධො. ම.

6. උපාලිසථවිරාවදානං

446-447. භංගචරිතගරයෙහි රැස් කොට තැබූ අසු කෙළක් බන්ධ ඇති සමාධි වූ බන්ධාන්ත ඇති වෙද හදාරන්නා වූ මනත්තුවර වූ වෙදත්තයෙහි පරතෙරට ගියා වූ (අත් පා ආදියෙහි ලකුණු බලා අනාගතය පවසන) ලක්ෂණශාස්ත්‍රයෙහි ද ඉතිහාසයෙහි ද සචක්කිම බ්‍රාහ්මණධර්මයෙහි ද පරතෙරට ගියා වූ සුජාත නම් බමුණෙක් වී ය.

448. (භික්ෂු එක් සිඵලක් ඇති) එකසිඛයෝ ද පරිව්‍රාජකයෝ ද ගෞතමසාමිත්‍රාවකයෝ ද (තැනින් තැන හැසිරෙණ) වරකයෝ ද තවුසෝ ද එකල්හි පොළොවෙහි හැසිරෙත්.

449. මහු ද ප්‍රසිද්ධ බ්‍රාහ්මණයෙකැයි කියා මා පිරිවරත්. බොහෝ දෙන මා පුදත්. මම කිසිවෙකු නො පුදමි.

450. යම් තාක් කල් තථාගතයන් වහන්සේ ලොව පහළ නො වනසේක් ද, ඒ තාක් කල් බුද්ධ යන වචනය පවා (ලෙඵ්හි) නැත. එකල්හි මම මානසෙන් තද වූයෙමි පිදිය යුත්තකු නො දකිමි.

451. රැදවල් (බොහෝ හවුරුදු) ගෙවී යාමෙන් (පසු) පසැස් ඇති පළමුතර නම් ලොකනායක බුදුරජනෙම සියලු අඳුරු දුරු කොට ලොව පහළ වී ය.

452. බුදුසසුන පැතුරුණු කල්හි මැනවැසි සමමත වූ කල්හි අතිවෘද්ධියට පැමිණි කල්හි බුදුරජනෙම භංගචරිත ගරයට එළඹියේ ය.

453. පසැස් ඇත්තා වූ ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේ පියාණන්ට වැඩ පිණිස ධර්මදෙශනා කළසේක. එකල්හි පිරිස ද භාත්පස යොදනක් (තන්හි පැතුරුනේ) වී ය.

454. මිනිසුන් අතර සුනාඤ්ඤ නමින් සමමත වූ ඒ තවුස් තෙමේ එකල්හි යම් තාක් බුදුපිරිස ද, ඒ තාක් තැන මල්වලින් වැසී ය.

455. පූජ්‍ය මණ්ඩපයෙහි සිටි බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ වතුසාසනාය දෙශනා කරණ කල්හි කෙළලක්ෂයක් (ප්‍රාණීන්ට) ධර්මාසිසමය වී ය.

456. පස්මරුන් දිනු බුදුරජ තෙම දිවා රැ සතක් (=සතියක්) උතුම් දහමවැසි වස්වා අටවැනි දිනය පැමිණි කල්හි සුනාඤ්ඤ මෙසේ පැවැසී ය.

457. “මෙතෙම සසරෙහි දෙවිලොවෙහි ද මිනිස්ලොවෙහි ද සැරිසරන්නේ භවයන්හි සියල්ලනට උතුම් ව සැරිසරන්නේ ය.

458. කල්පලක්ෂයකින් මතුයෙහි ඔක්කාකකුලයෙහි උපදින ගොනු-යෙන් ගෞතම නම් වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ ලොව පහළ වන සේක.

459. ඒ ගෞතම බුදුරජානන් වහන්සේගේ ධර්මයට දායාද (=කොටස් හිමියෙක්) වූ (දහම් අසා සෝවාන් ආදිමාගීඵල පිළිවෙළින් රහත් වූ බැවින් බුදුරජුන්ගේ ඔෆරස පුත්‍ර වූ ධර්මයෙන් ම මවාලුවාක් වැනි වූ පුණ්ණමහනාතිපුත්ත නම් බුද්ධශ්‍රාවකයෙක් වන්නේ ය.

460. එකල්හි සම්බුදුරජ තෙම සියලු දෙනා සතුටු කරමින් සචක්කිම බලය ද දක්වමින් සුනාඤ්ඤ තවුසාව මෙසේ පැවැසී ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

461. කතඤ්ජලී නමස්සන්ති සුනඤ්ඤං තාපසං ජනා¹,
බ්‍රහ්මේ කාරං කරිකාන සොධෙසි² ගතීමත්තනො.
462. තත්ථ මෙ අහු සඛකප්‍රො සුනාන මුනිනො වචං,
අතථි කාරං කස්සාමි යථා පස්සාමි ගොතමං.
463. ඵවා'හං වින්තයිකාන කිරියං වින්තයිං³ මමං,
කාසාහං කමමං ආචරාමි පුඤ්ඤකෙඛනෙන අනුත්තරෝ?
464. අයඤ්ච පාසිකො⁴ භික්ඛු සබ්බපාසීන⁵සාසනෙ,
විනයෙ ව අග්ගතිකඛිනෙනා තං ධානං පඤ්ඤිං⁶ අහං.
465. ඉදං මෙ අමිතං භොගං අකෙකාහං සාගරුථමං,
තෙන භොගෙන බ්‍රහ්මස්ස ආරාමං මාපයිං⁷ අහං.
466. සොහනං නාම ආරාමං නගරස්ස පුරස්ථනො,
කිකා⁸ සතසතස්සෙත සඛ්ඝාරාමං අමාපයිං.
467. කුටාගාරෙ ව පාසාදෙ මණ්ඩපෙ හමිමියෙ ගුහා,
වඛකමෙ සුකතෙ කතා සඛ්ඝාරාමං අමාපයිං.
468. ජන්තාසරං අග්ගිසාලං අපො උදකමාලකං,
නභානසරං මාපයිකා භික්ඛුසඛ්ඝස්ස'ද්‍යසහං.
469. ආසඤ්ඤො පිඨකෙ ව පරිභොගෙ ව භාජනෙ,
ආරාමිකඤ්ච තෙසජ්ජං සබ්බමේතං අද්දසහං.
470. ආරක්ඛං පට්ඨපෙචාන පාකාරං කාරයිං දළහං,
මා නං කොචි විහෙයෙසි සන්තචිත්තාන තාදිනං.
471. ආවාසං සතසතස්සෙත⁹ සඛ්ඝාරාමෙ¹⁰ අමාපයිං,
වෙපුලලතං පාපයිකා¹¹ සමුද්ධං උපනාමයිං.
472. “තිට්ඨාපිතො මයා ‘රාමො සමපට්ඨජ්ඣුචං මුනි,
නියසාදෙස්සාමි¹² තෙ¹³ වීර අභිවාසෙහි වකුමු.”
473. පද්මුත්තරො ලොකවිදු ආහුතීතං පටිග්ගහො,
මම සඛකප්‍රමඤ්ඤය අභිවාසෙහි නායකො.
474. අභිවාසනමඤ්ඤය සබ්බඤ්ඤස්ස මහෙසිනො,
භොජනං පටියාදෙකා කාලමාරොවයිං අහං.
475. ආරොචිතමහි කාලමහි පුද්මුත්තරනායකො,
බිණ්ඤ්ඤසතස්සෙහි ආරාමං මෙ උපාගමි.
476. නිසින්නං කාලමඤ්ඤය අන්තපානෙන නප්පයිං,
භුත්තාපිං කාලමඤ්ඤය ඉදං වචනමමුචිං.

1 තද. PTS. සෙ. 2 සොධෙසි. පෙ. 3 වින්තයි. පෙ.

4. පාසිකො. ම. පාසිකො. පෙ.

5. සබ්බපාසික. ම. සබ්බපාසීව. පෙ. සබ්බපාසීක. අ. මු.

6. පඤ්ඤ. අ. මු. 7. මාපය. අ. මු. 8. කතා. PTS පෙ.

9. සතසතස්සෙතාවාසා. ම. ආවාසසතසතස්සෙත. සෙ ආවාසසතසතස්සෙත. පෙ

10. සඛ්ඝාරාම. PTS 11. වෙපුල. තං මාපයිකා. ම. පෙ.

12. නියෙ. ජෙස්සමි. පෙ. 13. තං. ම. සෙ. පෙ.

461. ජනයෝ කරුණලද ඇදිලි ඇත්තාහු “බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි පුණ්‍යකම් කොට තමාගේ ගතිය පිරිසිදු කෙළේ ය” යි සුනාඤ්ඤ නවුසාට නමස්කාර කෙරෙත්.

462. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ වචනය අසා එහි දී මට ද (මේ) අදහස විය. යම් පින්කමක් කිරීමෙන් ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ දැකිය හැකි වෙමි නම්, මම ද එබඳු පින්කමක් කරන්නෙමි (කියායි).

463. මම මෙසේ සිතා මා විසින් ඒ සඳහා කෙබඳු පිණක් කට යුතු දැයි සිතීමි. නිරූපිත පුණ්‍යක්ෂෙත්‍රයෙහි (රත්නත්‍රයයෙහි) මම කවර පින්කමක් කෙරෙමි ද?

464. (මධුරස්වරයෙන් සරහඤ්ඤවසයෙන් ග්‍රන්ථයන් හදාරණ හෙයින්) පාසිඤ්ඤ නම් වූ මේ භික්ෂු තෙමේ බුද්ධශාසනයෙහි සියලු මධුරස්වරපාඨකයන් අතුරෙහි ද විනයයෙහි ද අග්‍රස්ථානයෙහි තබන ලදී. මම ඒ තනතුර පැතීමි.

465. මාගේ මේ අපමණ සමපත් සසුර මෙන් නො කාලඕය හැකි ය. මම ඒ ධනයෙන් බුදුරජාණන් වහන්සේට ආරාමයක් කරවීමි.

466. නගරයට නැගෙනහිරින් ඝොහන නම් වූ උයනකි. (එය) ලක්ෂයකින් විකිණ ගෙණ සංඝාරාමයක් කරවීමි.

467. කුළුගෙවල් ද ප්‍රාසාදයන් ද මණ්ඩපයන් ද සඳලු සහිත ගෙවල් ද දොර නො වූ ගුහාවන් ද සක්මන්මළ ද මැනවින් කොට සංඝාරාමය නිමවීමි.

468. උසුමෙන් ඔහු ගත්වන ගෙය ද ගිනිහල ද යළි පැත්තල තබන ගෙය ද නහනගෙය ද කොට මම භික්ෂු සංඝයාට දිනිමි.

469. දික්භහලාපුටු ද (කුඩා) පුටු ද පරිභොගභාජන ද ආරාමිකයනට දෙන බෙහෙත් ද යන මේ සියල්ල මම දිනිමි.

470. සත්හුන් සිත් ඇති අකම්ප්‍ය ගුණ ඇත්තවුන්ගේ ඒ ගුණයනට කිසිවෙක් පීඩා නො කෙරේවා යි ආරක්ෂා තබවා දැඩි කොට පවුරක් කරවීමි.

471. ලක්ෂයක් (ධන) විසදුමින් ඒ සංඝාරාමයෙහි ආවාසයක් කරවීමි. එය උසස්බවට පමුණුවා බුදුරජාණන් වහන්සේට පිරිනැමීමි.

472. “මා විසින් ආරාමය කොට නිමවන ලදී. තථාගතයන් වහන්ස, ඔබවහන්සේ මෙය පිළිගත මැනවි. චීරයාණන් වහන්ස, මෙය ඔබ වහන්සේට දෙන්නෙමි. පසැස් ඇත්තානන්වහන්ස, මෙය පිළිගත මැනවි” (යි දැන්වීමි).

473. පුජාසත්කාරයන් පිළිගැනීමට සුදුසු වූ ලොකනායක වූ පළමුතර බුදුරජාණන් වහන්සේ මාගේ අදහස දැන එය ඉවසුසේක.

474. මහර්ෂි වූ සථිඤ්ඤයන් වහන්සේගේ ඉවසීම දැන මම භොජනය පිළියෙල කරවා කාලය ආරෝචනය කෙළෙමි.

475. කාලය දැන්වූ කල්හි පළමුතර ලොකනායකයන් වහන්සේ රහතුන් දහසක් විසින් පිරිවරණ ලදසේක් මාගේ ආරාමයට වැඩිසේක.

476. සුදුසු කාලය දැන වැඩහුන්නාවූ උන්වහන්සේ ආහාර පානයෙන් තෘප්ත කෙළෙමි. (යළි) සුදුසු කලැයි දැන වළඳ අවසන් වූ උන්වහන්සේට මේ වචනය කීමි:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

477. “කීතො සතසතසෙසන තතතකෙනෙ’ව කාරිතො,
සොහනො නාම ආරාමො සමපට්ඨිකු වං මුනි.¹
478. ඉමිනා’රාමදුනෙන වෙනනාපණ්ඩිති ව,
හවෙ නිබ්බතතමානො’හං ලහාමි මම පඤ්ඤා.”
479. පටිග්ගතෙකො සමබ්බුද්ධො සඛ්ඝාරාමං සුමාපිතං,
භික්ඛුසඛෙස නිසීදිතො ඉදං චචනමබ්බුච්ඡි:
480. “යො සො බුද්ධස්ස පාදස්ස සඛ්ඝාරාමං සුමාපිතං,
තමහං කිතතසිස්සාමි සුඤ්ඤා මම හාසතො.
481. හත්ථි අස්සා රථං පතති සෙනා ව වතුරඛිනී,
පරිවාරෙස්සනති’මං නිව්චං සඛ්ඝාරාමස්සි’දං ඵලං.
482. සට්ඨිකුරියසතස්සාති හෙරියො සමලඛිතා,
පරිවාරෙස්සනති’මං නිව්චං සඛ්ඝාරාමස්සි’ද ඵලං.
483. ඡලාසිතිසහස්සාති නාරියො සමලඛිතා,
විචිතතවත්ථාහරණා ආමුත්තමණ්ණිකුණ්ඩලා.
484. ආලාරපමා හසුලා සුසඤ්ඤා තනුමඡ්ඡිමා,
පරිවාරෙස්සනති’මං නිව්චං සඛ්ඝාරාමස්සි’දං ඵලං.
485. නිංසකපසතස්සාති දෙවලොකෙ රමිස්සති,
සතස්සකකිනතුං දෙවිනෙදු දෙවරජං කරිස්සති.
486. දෙවරාජෙන පතනබ්බං සබ්බං පටිලභිස්සති,
අනුනිභොගො හුත්වාන දෙවරජං කරිස්සති.
487. සතස්සකකිනතුං චක්ඛවතී රාජා රට්ඨි හවිස්සති,
පථව්‍යා රජං විජුලං ගණනාතො අසඛිතං.
488. කප්පසතසහස්සමහි ඔකකාකකුලසමාචො,
ගොතමො නාම ගොතෙනන සත්ථා ලොකෙ හවිස්සති.
489. තස්ස ධම්මෙසු දයාදෙ ඔරසො ධම්මනිමිතො,
උපාලී නාම නාමෙන තෙස්සති සඤ්ඤාසාවකො.
490. විනයෙ පාරමිං පට්ඨා² ධානාධානෙ ව කොට්ඨෙ,
ජිනසාසනං ධාරයනො³ විහරිස්සති’නාසවො.
491. සබ්බමෙතං අභිඤ්ඤාය ගොතමො සක්කපුබ්බවො,
භික්ඛුසඛෙස නිසීදිතො ඵතදග්ගෙ ධරෙස්සති.”
492. අපරිමෙය්‍ය’පාදාය පඤ්ඤා තව සාසනං,
සො මෙ අත්ථො අනුප්පනෙනා සබ්බසංයොජනකියො.

1. මුනෙ. ථෙ.

2. පනො. P T S. ථෙ.

3. ජොතසනො. ථෙ. ධාරෙනො. P T S. හෙ.

477. “සොහන නම් වූ (මේ) ආරාමය ලක්ෂයක් මිල දී ගන්නා ලදී. එපමණ ම මුදලකින් (සෙසු කටයුතු) කරවන ලදී. බුදුරජාණන් වහන්සේ එය පිළිගන්නා සේක්වා.

478. මෙම ආරාමදානයෙන් ද විනාශයට ගත්තේ ද හටගෙන උපදින්නා වූ මම මා විසින් පවතන ලද්දේ ලබමිවා.”

479. බුදුරජාණන් මැනවින් කොට නිමවන ලද සංඝාරාමය පිළිගෙන බික්සුන මැද හිඳ ඒ අරමෙහි අනුසස් දක්වන මෙම වචනය වදාළේ ය.

480. “යමෙක් තෙම මැනවින් කොට නිමවනලද සංඝාරාමය බුදුරජාණන් වහන්සේට පූජා කෙළේ ද, මම ඔහු පිළිබඳ තොරතුරු කියන්නෙමි. එය කියන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

481. ඇත්තේනාව ද අස්සේනාව ද රථස්සේනාව ද පාබල සේනාව ද යන මේ සිවුපස සේනා නිරතුරු ව ම මොහු පිරිවරන්නාහු ය. මෙය සංඝාරාමදානයෙහි විපාකය යි.

482. සැටදහසක් තුය්‍යයෝ ද මැනවින් අලඛකාර කළ හෙරිහු ද නිරතුරු ව ම මොහු පිරිවරන්නාහු ය. මෙය සංඝාරාම දානයෙහි විපාකය යි.

483-484. මැනවින් අලඛකාර කරණලද විසිතුරු අඛණ ඇත්තා වූ එල්වනලද මණිකොඩොල් ඇති මහත් වූ දිගු ඇස් ඇති සතුව උපදවන ලීලා විලාස ඇති මනා වූ ශරීරාවයව ඇති සිහින් ඉහ ඇති සොළොස් දහසක් සත්‍රිහු නිරතුරු ව ම මොහු පිරිවරන්නාහු ය. සංඝාරාම පූජාවෙහි මේ විපාකය යි.

485. කලා නිස්සංකස්සක් මුළුල්ලෙහි දෙවිලොව සිත් අලවා වසන්නේ ය. ශක්‍ර ව දහස් වරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය.

486. දෙවිරජ විසින් ලැබිය යුතු සියල්ල ලබන්නේ ය. සියලු සමපත් ඇත්තෙක් ව දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය.

487. දහස්වරක් රටෙහි සක්විතිරජ වන්නේ ය. මහත් වූ පෘථිවි-රාජ්‍යය (ලෝකවාර) ගණන් වශයෙන් ප්‍රමාණ කළ නො හැක්කේ ය.

488. කලා ලක්ෂයකින් මත්තෙහි ඛණ්ඩාකා කුලසම්භව වූ ගොත්‍රයෙන් ශෞතම නම් වූ ශාක්‍යයන් වහන්සේ ලොව පහළ වන සේක.

489. උන්වහන්සේගේ මාරසපුත්‍ර වූ ධර්මයෙහි නිමිකම් ඇති ධර්මයෙන් නිම කළාක් වැනි වූ නමින් උපාලි නම් වූ බුද්ධශ්‍රාවකයෙක් වන්නේ ය.

490. විනයයෙහි කෙළ පැමිණ කටයුතු නො කටයුතු දැනුමෙහි දක්ෂ වූයේ බුදුසත්‍ර (භික්ෂුධර්මය) දරන්නේ ආශ්‍රව රහිත ව වාසය කරන්නේ ය.

491. ශාක්‍යකුලශ්‍රේෂ්ඨ වූ බුදුරජ තෙම මේ සියල්ල දැන බික්සුන මැද හිඳ මොහු අග්‍රසානයෙහි තබන්නේ ය” (යනුයි).

492. අපමණ කලක පටන් ඔබවහන්සේගේ සත්‍ර (විනය ධාරිත්‍ර ගෙන් අග්‍රසානය) පතමි. සියලු සංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීම වූ ඒ අභිය මා විසින් ලබන ලදී.

493. යථා සුලාචුතො පොසො රාජදණ්ඩන තජ්ඣො,
සුලෙ සාතං අවිඤ්ඤො¹ පරිමුතතිංව ඉච්ඡති.
494. තථොචා'නං මහාචීර තචදණ්ඩන තජ්ඣො,
කමමසුලාචුතො සනෙතො පිපාසාවෙදනට්ඨිතො,²
495. භවෙ සාතං න විඤ්ඤාමි ඛය්‍යනෙතො තීභි අග්ගිති,
පරිමුතතිං ගවෙසාමි යථාපි රාජදණ්ඩිතො
496. යථා විසාදෙ³ පුරිසො විසෙත පරිපිළිතො,
අගදං සො ගවෙසෙය්‍ය විසසාතායුපාලනං.⁴
497. ගවෙසමානො පසෙය්‍ය අගදං විසසාතකං,
තං පිට්ඨා⁵ සුභි අය්‍ය විසමො පරිමුතතියා.
498. තථොචා'නං මහාචීර යථා විසතතො⁶ නරො,
සමපිළිතො අවිජ්ජාය සද්ධිමොගදමෙසසිං.⁷
499. ධම්මාගදං⁸ ගවෙසනෙතො අද්දකඛිං සක්‍යසාසනං,
අග්ගං සබ්බොසධාතං තං සබ්බසල්ලවිනොදනං.
500. ධම්මොසධං පිට්ඨාන විසං සබ්බං සමුතතිං,⁹
අජරාමරං සිතිහාවං නිබ්බාණං ඵස්සසිං.¹⁰ අතං.
501. යථා භුතට්ඨිතො¹¹ පොසො භුතගාතෙන පිළිතො,
භුතවෙජ්ජං ගවෙසෙය්‍ය භුතසමා පරිමුතතියා.
502. ගවෙසමානො පසෙය්‍ය භුතවිජ්ජාසු කොවිදං,¹²
තස්ස සො විනතෙ¹³ භුතං සමුලඤ්ච විනාසයෙ.
503. තථොචා'නං මහාචීර තමග්ගාතෙන පිළිතො,
ඤ්ඤාලොකං ගවෙසාමි තමතො පරිමුතතියා.
504. අථ'ද්දසං සක්‍යමුතිං කිලෙසතමසොධනං,
සො මෙ තමං විනොදෙසි භුතවෙජ්ජොව භුතකං.¹⁴
505. සංසාරසොතං සංජීඤ්ඤං තණ්හාසොතං නිවාරසිං,
භවං උග්ගාටසිං සබ්බං භුතවෙජ්ජොව මූලතො.
506. ගරුලො යථා ඔපතති¹⁵ පනතගං භක්ඛමත්තනො,
සමන්තා යොජනසතං විකෙකානෙති මහාසරං.
507. පනතගං සො ගතෙත්වාන අධොයීසං විකෙසීයං¹⁶,
ආදාය සො පක්ඛමති යෙන කාමං විතඬගමො.
508. තථොචානං¹⁷ මහාචීර යථාපි ගරුලො ඛලි¹⁸,
අසඬකිං ගවෙසනෙතො දෙසෙ විකබාලසිං අතං.
509. දිට්ඨො අතං ධම්මවරං සන්තිපදමනුත්තරං,
ආදාය විහරුමෙතං ගරුලො පනතගං යථා.

1. න විඤ්ඤො. PTS. පෙ. 2. වෙදනදේහො. පෙ. 3. විසාරදෙ. පෙ.
4. පුරායනං. ම. සෙ අ. පුරායසො. PTS. 5. පිට්ඨාන. පෙ.
6. විසතො. ම 7. මෙස'හං. PTS. පෙ 8. ධම්මොසධ. පෙ.
9. සමුතතං. පෙ. 10. ඵස්සසිං. ම. PTS. 11. භුතද්දිතො. පෙ.
12. භුතවෙජ්ජං සුසොවිදං පෙ. 13. විනතෙ පෙ. 14. භුතිකං. (සබ්බසු.)
5. යපොපතති. ම. ඔපතති. PTS. ඔපතිතං. පෙ. 16. විපරාසීයං. පෙ.
17. තථොචා. ම. PTS 18. ඛලං. පෙ.

493. යම් සේ රාජදණ්ඩනයෙන් තැනි ගත් පුරුෂ තෙම හුලෙහි ඇමිණුනේ හුලෙහි සැපයක් නොවිදුනේ (ඉන්) මිදීම ම කැමති වෙයි ද,

494. මහාචර්යාත්වහන්ස, මම ද එසේ ම හවදණ්ඩනයෙන් තැනි-ගත්තෙමි කාමීය නැමැති හුලෙහි ඇමිණුනෙමි තෘෂණාවේදනාවෙන් මඩනාලද්දෙමි,

495. (රාග, දෙව්‍ය, මොහ) යන ත්‍රිවිධ අභියෝගයෙන් දූවෙන්නෙමි හවයෙහි සැපයක් නොවිදිමි. රාජදණ්ඩනයෙන් තැනි ගත්තකු මෙන් මිදීම සොයමි.

496. යම් සේ විෂයෙන් (සපියකු විසින්) ඛනනලද පුරුෂයෙක් විෂයෙන් පෙළුනේ විෂ නසන ආයුෂ රකින බෙහෙතක් හෙතෙම සොයන්නේ ද,

497. (එසේ) සොයමින් විෂ නසන්නා වූ බෙහෙතක් දකින්නේ විෂයෙන් මිදීම පිණිස එය බි පුටපත් වන්නේ ද,

498. එසේ ම මහාචර්යාත් වහන්ස, මම විෂයෙන් නටුවා වූ පුරුෂයකු මෙන් අවිද්‍යාවෙන් පෙළුනේ සදහම් බෙහෙත සෙවීම.

499. දහම්බෙහෙත සොයන්නෙමි සියලු ඖෂධයනට අග්‍ර වූ සියලු (රාගාදී) හුල් දුරු කරන්නා වූ ඒ බුද්ධශාසනය දුටුවෙමි.

500. මම දහම්ඔසුව බි සියලු (සසර) විෂ දුරු කෙළෙමි. අජරාමර වූ සිසිල් වූ නිවණ ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙළෙමි.

501. යම් සේ භූතයකු විසින් පෙළනලද පුරුෂයෙක් තෙම භූතග්‍රහණයෙන් පිහින වූයේ භූතයාගෙන් මිදීම පිණිස භූතවෛද්‍යයකු සොයන්නේ ද,

502. සොයමින් භූත විද්‍යාවෙහි දක්‍ෂයකු දකින්නේ ය. ඒ වෙද තෙම ඔහුගේ භූතයා නසන්නේ ය. සහමුලින් ම වතසන්නේ ය.

503. මහාචර්යාත් වහන්ස, එසේ ම මම කෙලශාකිකාරයෙන් පෙළුනෙමි (එම) අද්‍රිත් මිදීම පිණිස ඤාණාලෝකය (ප්‍රඥාව) සොයමි.

504. ඉක්බිති කෙලෙස්අද්‍ර පුරු කරන්නා වූ ශාක්‍යමුනින් වහන්සේ දුටුවෙමි. උන්වහන්සේ භූතවෛද්‍යයකු භූතාවේශය දුරු කරන්නාක් මෙන් මාගේ කෙලශාකිකාරය දුරු කළේකි.

505. භූතවෛද්‍යයකු (භූතාවේශය) මෙන් සසර සැබසහර සිත්දෙමි. තෘෂණාශ්‍රොතස වැළැක්වීමි. සියලු හවය මුලින් ම නැසීමි.

506. යම් සේ ගුරුලෙක් තෙම තමාගේ ගොදුර වූ නාගයා වෙත වේගයෙන් බසි ද, මහසමුද්‍ර භාන්පස යොදුන් සියයක් කළඹා ද,

507. ඒ ගුරු එ තෙමේ හිස යටිකුරු කොට නාගයා ගෙණ පෙළන්නේ කැමැති තැනකට ගෙණයේ ද,

508. මහාචර්යාත් වහන්ස, එසේ ම මම ගුරුලා බිලි සොයන්නාක් මෙන් අසංසකාත සඛ්‍යාත නිජාණය සොයන්නෙමි (කෙලශ) දෙස් (සමුච්ඡේද වශයෙන්) මම සෝද හැරීමි.

509. නිරුත්තරශාන්තපදය වූ උතුම් නිජාණධර්මය දක්නාලද මම ගුරුලා නාගයකු මෙන් මෙය (=ධර්මය) ගෙණ වෙසෙමි.

510. ආසාමනී නාම ලභා ජාතා විත්තලතාවනෙ,
තස්සා වස්සසහස්සෙන එකං නිබ්බතනනෙ එලං.
511. තං දෙවා පසිරුපාසනති තාව දුරෙ එලෙ සති,¹
දෙවෘතං සා පියා² එවං ආසාමනීලභුතතමා.
512. සතසහස්සුපාදාය තා'නං³ පරිවරෙ මුනිං,
සායං පාතං නමස්සාමි දෙවා ආසාමනීං යථා.
513. අවඤ්ඤා පාරිවරියා අමොඝා ව නමස්සනා,
දුරාගතමපි මං සනතං බණ්ණා මං⁴ න විරාධසී.
514. පටිසන්ධිං න පස්සාමි විවිතනෙනා හවෙ අහං,
තිරුපඨි විප්පමුනෙනා උපසනෙනා වරාම'නං.
515. යථාපි පදුමං නාම සුරියරංසෙන පුප්ඵති,
තථෙවා'නං මහාවීර බුද්ධිරංසෙන පුප්ඵතො.
516. යථා බලාකායොනිමිති න විජ්ඣති පුමා⁵ සදා,
මෙඤ්ඤ ගජ්ජමානෙසු ගබ්බං ගණ්ඨනති තා සදා.
517. විරමපි ගබ්බං ධාරෙනති යාව මෙඝො න වස්සති,⁶
භාරතො පරිමුච්චනති යදා මෙඝො පවස්සති.
518. පදුමුත්තරබුද්ධස්ස ධම්මමෙඝෙන ගජ්ජතො,
සඤ්ඤා ධම්මමෙඝස්ස ධම්මගබ්බං අගණ්ඨි'නං.
519. සතසහස්සුපාදාය⁷ පුඤ්ඤගබ්බං ධාරෙම'නං,
නප්පමුඤ්ඤාමි භාරතො ධම්මමෙඝෙ⁸ න ගජ්ජති⁹.
520. යදා භුවං සක්කාමුනෙ රලෙම ක්කාපිලවස්ථවෙ,
ගජ්ජති¹⁰ ධම්මමෙඝෙන භාරතො පරිමුත්ත'නං¹¹.
521. සුඤ්ඤානං අනිමිත්තඤ්ඤා තථාප්පණ්ණිතිතමපි¹² ව,
චතුරො ව එලෙ සබ්බෙ ධම්මෙ විජ්ජතිං අහං.¹³

දුතියකාණ්ඩාරං.

1. තාව දුරඵලං පති. ථෙ. 2. දෙවෘතං භාසියා. ථෙ.
3. නාහං. ථෙ. 4. යං. ම. 5. පුමො. ම.
6. න වච්ඡති. ම. ගජ්ජති PTS. සෙ. ථෙ. අ.
7. සතසහස්සං. උපාදාය. PTS. ථෙ. 8. මෙඝො. ථෙ. 9. වච්ඡති. ම.
10. වච්ඡති ම ගජ්ජිතො. ථෙ. 11. පරිමුච්ච'නං. සෙ පරිමුඤ්ඤිතං. ථෙ.
12. අථප්ප. සෙ. ථෙ. 13. ධම්මගබ්බෙ විජ්ජාහං. ථෙ. ධම්මෙ ව විජ්ජායහං. PTS. අ.

510. විත්තලතාවනසෙහි හටගත්තා වූ (දෙවියන් ආසා කරණ හෙයින්) ආසාවතී නම් වූ වැලක් වෙයි. ඒ වැලේ හවුරුදු දහසකින් එක මලක්* හටගනී.

511. එතෙක් දිගු කලක් ගොස් මල ඇති වූ කල්හි ඒ වැල දෙවියෝ ඇසුරු කෙරෙත්. ඒ ආසාවතී නම් උතුම් ලතාව මෙසේ දෙවියනට ප්‍රිය වන්නී ය.

512. කල්‍යාණයක පටන් මම ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේ ඇසුරු කරමි. උදේ සවස නමදිමි. දෙවියන් ආසාවතී ලතාව ඇසුරු කරන්නාක් මෙනි.

513. පාරිවරියාව (බුදුරජාණන් වහන්සේට වන්සිලිවෙන් කිරීම) නො වද ය. නමස්කාරය නො සිස් ය. සසර බොහෝ දුර සිට ආවා වූ මට ඇති වූ මේ බුද්ධෝත්පාදකයෙකු මා ඉක්මවා නො ගියේ ය.

514. මම පරික්ෂා කොට බලන්නෙමි හටගෙහි ප්‍රතිසංස්කරණ නො දකිමි. (එසේ ම) මම (බකු-කිලෙස) උපති විරහිත වූයෙමි (සියලු කෙලෙසුන්ගෙන්) මිදුනෙමි සන්තිදුනෙමි හැසිරෙමි.

515. පිහුම වනාහි යම් සේ තීරුරැසින් පිපේද, එසේ ම මහා-වීරයන් වහන්ස, මම ද බුදුරැසින් පිපුනෙමි වෙමි.

516. යම් සේ බලාකායොනියෙහි (=කොක් ජාතියෙහි) හැම කල්හි පිරිමිසත්තු විදුමාන නො වෙද්ද, ඒ කෙකින්නෝ හැම ද මෙකගජිනය කරණ කල්හි ගැබ් ගණිත් ද,

517. යම් තාක් කල් වැසි නො වසී ද, (ඒ තාක්) දිඬිකාලයක් නමුදු කෙකින්නෝ ගැබ් දරත්. යම් කලෙක් හි වැසි වසී ද, එකල්හි (ගැබ්) බරින් මිදෙත්.

518. ධර්මය නමැති මෙකයෙක් ගජිනය කරන්නා වූ පද්මවතකර බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මමෙකයාගේ ශබ්දය කරණ කොට ගෙන මම දහමිගැබ් ගනිමි.

519. කල්‍යාණයක පටන් ම මම (රැස් කළ) පින් නමැති ගැබ් දරමි. ධර්ම නමැති මෙකය ගජිනා නො කරණ කල්හි (එම ගැබ්) බරින් නො මිදෙමි.

520. ශාක්‍යමුනීභූයන් වහන්ස, යම් කලෙක්හි ඔබ රමය වූ කපිලවස්තු නගරයෙහි ධර්මමෙකයෙක් ගජිනය කළසේක් නම්, මම (ඒ පින් ගැබ්) බරින් මිදුනෙමි වෙමි.

521. (ආත්ම දෘෂ්ටි විරහිත බැවින්) ශුන්‍ය වූ, (කෙලය නිමිති රහිත බැවින්) අනිමිත්ත වූ, (තාමණා ප්‍රණීධි රහිත බැවින්) අප්‍රණීතිත වූ විමොක්ඛ ධර්මය ද, වතුර්විධ ශ්‍රාමණ්‍යඵල ද යන මේ සියලු ධර්මයන් මම ඉපදවිමි.

දෙවෙනි බණවරයයි.

*ආසාවතී නාම එකාලතා අතී. සා පුරවිසෂ්ඨිති,
දෙවා වසාසහසං උපට්ඨානං ගව්‍යනති (සාරපඨිපති 227. වෙරකුප්පකණ්ඩ)
ආසාවතී නම් එක් ලියකුදු ඇත. එහි මල් පිපෙන්නේයයි දෙවියෝ දහසක්
හවුරුදු උපසංඝාතයට යෙති. (බුත්තරණ 47)

522. අපරිමෙය්‍යපාදය පනෙමි තව සාසනං,
සො මෙ අනෙං අනුපුනෙනා සන්තිපදමනුත්තරං.
523. විනයෙ පාරමිං පනෙනා යථාපි පාසිකො¹ ඉසි,
න මෙ සමසමො අත්ති² ධාරෙමි සාසනං අහං.
524. විනයෙ බකිකො වාපි තිකවෙණ්දෙ ව පඤ්චමෙ,
එත් මෙ³ විමතී නත්ති අකඛරෙ ව්‍යඤ්ජනෙපි වා.
525. නිග්ගහෙ පටිකමෙම ව ධානාඨානෙ ව කොවිදො,
ඔසාරණෙ වුට්ඨාපනෙ සබ්බත් පාරමිං ගතො.
526. විනයෙ බකිකො වාපි නිකම්පිකා පදං අහං,
උගතො විනිවෙසෙකා රසකො ඔසරෙය්‍ය'හං.
527. නිරුත්තියා සුකුසලො අත්ථානත්තෙ ව කොවිදො,
අනඤ්ඤාතං මයා නත්ති එකගො සන්ත්තිසාසනෙ.
528. රූපදකො අහං අප්ප සක්කපුත්තස්ස සාසනෙ,
කඛං සබ්බං විනොදෙමි ජිඤ්ඤිමි සබ්බසංසයං.
529. පදං අනුපදඤ්චාපි අකඛරඤ්චාපි ව්‍යඤ්ජනං⁴,
නිදනෙ පරියොසානෙ සබ්බත් කොවිදො අහං.
530. යථාපි රාජා බලවා නිග්ගහතිකා පරනතපෙ⁵,
විජිතිකාන සභිගාමං නගරං තත් මාපයෙ.
531. පාකාරං පරිබඤ්චාපි එසිකං දාරකොට්ඨකං,
අට්ඨාලකෙ ව විවිධෙ කාරයෙ නගරෙ බහු.
532. සිඛිකාටකං වච්චරඤ්චාපි⁶ සුචිත්ත'නත්තරාපණං,
කාරයෙය්‍ය⁷ සතං තත් අත්ථානත්තිවිතිව්ඡයං.
533. නිග්ගහත්තං අමිත්තානං ජිඤ්ඤාද්දාද්දාද්දා ජාතිකුං,
බලකායස්ස රක්ඛාය⁸ සෙතාපට්ඨං ඨපෙති⁹ සො.
534. ආරකඛත්තාය භණ්ඩස්ස නිධානකුසලං නරං,
මා මෙ භණ්ඩං විනයසීති භණ්ඩරකං ඨපෙති¹⁰ සො.

1. පාසිකො. සෙ පථ. පාටකො. ම. 2 න මෙඤ්ඤා ඉදිනත්ති. පථ. 3. එතතකො. පථ.

4. (එවං සබ්බඛු)

5. නිග්ගහති පරිබහ්ඤ. පථ.

6. ඔවර. ව. පථ.

7. කාරයෙ සො ම.

8. සමෙත්තා බලකායස්ස. පථ. රක්ඛාය බලකායස්ස. P T S. සෙ.

9-10. ඨපෙති. ම. සෙ පථ.

522. පමණ කළ නො හැකි කාලයක පටන් ඔබ වහන්සේගේ සසුන පැතීම. මා විසින් පැමිණෙනලද එම (ප්‍රාණීනා සංඛ්‍යාත) අළු ඇත්තෙමි පැමිණෙනලද ශාන්තපදය වූ නිවණ ද ඇත්තෙමි වෙමි.

523. (පදුමුත්තර බුදුසසුනෙහි) පාසික භික්ෂුහු මෙන් විනයෙහි කෙර පතුයෙමි වෙමි. මට සමාන අතීකෙක් ද නැත. මම සසුන (ඔවාදසාසනය) දරමි.

524. විනයයෙහි (=භික්ෂු භික්ෂුණී විහඬ සංඛ්‍යාත උභතොවිතඬයෙහි) ද, ඛකිකයෙහි (=චූලවග්ග මහාවග්ග දෙකේ) ද, තික සංඛ්‍යාදියෙස-නික පාවිතියාදියෙහි ද, පස්වැනි වූ පරිවාරයෙහි ද යන මෙහි (=විනය පිටකයෙහි) අකුරක හෝ ව්‍යඤ්ඤායක හෝ මාගේ සැකයක් නැත.

525. (පාප භික්ෂුන්ට) නිග්‍රහ කිරීමෙහි ද, (සාපතතික) භික්ෂුන්ට (පරිවාස දානාදියෙන්) ප්‍රතිකම් කිරීමෙහි ද, කරුණෙහි හා නො කරුණෙහි ද දක්ෂ වූයෙමි (නථිනියාදි කම්යන්ගේ පටිපටසාද්ධි වශයෙන් සසුනට ඇතුළු කරගන්නා) ඔසාරණයෙහි ද, ඇවිත් නැගිටුවාලන වූට්ඨාපනයෙහි ද යන මේ සියල්ලෙහි පරතෙරට පැමිණියෙමි වෙමි.

526. (උභතො විහඬ සංඛ්‍යාත) විනයයෙහි ද, (චූලවග්ග මහාවග්ග සංඛ්‍යාත) ඛකිකයෙහි ද මම සුදුසු පදය බහා (විහඬ ඛකික) දෙකින් නිරවුල් කොට (ක්‍රම දක්වා) කාන්‍ය වශයෙන් (සුදුසු) අදහස් ඇතුළත් කරමි.

527. තිරුකතියෙහි (=ව්‍යවහාරවචනයන්හි නියම අළු කීමේ ක්‍රමයෙහි) ඉතා දක්ෂ වූයෙමි අභිවාද්ධි පරිහානිය යන මේ දෙකේ ද ජෙක වූයෙමි වෙමි. (ත්‍රිපිටකයෙහි) මා විසින් දෑ නො ගන්නාලද්දක් නැත. බුද්ධ ශාසනයෙහි (මම ම) අසහාය වූ අග්‍රවිනයධරයා වෙමි.

528. මම අද ශාක්‍යපුත්‍ර වූ බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුනෙහි (විනයවිනිශ්චයදර්ශිත සංඛ්‍යාත) රූපදර්ශනයෙහි සියලු සැක දුරු කරමි. සියලු කුකුස් සිඳිමි.

529. පෙර පසු පද (එක එක) අකුරු ද, (සිපිල ධනිතාදි) දශවිධ ව්‍යඤ්ඤනවිධානය ද, (තෙන සමයෙන යනාදි) නිදනය ද, නිගමනය ද යන මේ සියල්ලෙහි මම දක්ෂ වෙමි.

530. යම් සේ බලවත් රජෙක් තෙම සතුරු රජුන්ගේ සෙනඟ පහ කොට සම්ප්‍රාමය ජය ගෙන එහි නුවරක් ඉදි කරන්නේ නම්,

531. පවුර ද දියඅගල ද ඉන්ද්‍රකිලය ද දොරවුව ද විවිධ අටලු ද යන බොහෝ දෙය (මේ) නගරයෙහි කරවන්නේ ය.

532. සිවු මංසකි ද ඇතුළු වීථි ද මැනවින් බෙදනලද ආපණ ශාලාවන් ද (එසේ ම) එහි වරද නිවරද විනිශ්චය කරණ අධිකරණ ශාලාව ද කරවන්නේ ය.

533. හෙතෙම පසම්බුරන් නැසීම පිණිස ද දොස් නිදොස් දෑ ගැණීම පිණිස ද හට(ස්නා)සමුග්ග රැකීම පිණිස ද සෙන්පතියකු තබයි.

534. හෙතෙම “මාගේ භාණ්ඩයන් විනාශ නො වේවායි” රූප භාණ්ඩයන්ගේ ආරක්‍ෂාව පිණිස (ධනය) නැත්පත් කිරීමෙහි දක්ෂ වූ පුරුෂයකු භාණ්ඩාගාරරක්‍ෂකයා කොට තබයි.

535. මාමකො¹ හොති යො රඤ්ඤො වුද්ධිං යස්ස ච ඉච්ඡති,
තස්සාධිකරණං දෙනි මිත්තස්ස පටිපජ්ඣං.
536. උය්‍යානෙසු නිමිත්තෙසු ලක්ඛණෙසු ච කොවිදං,
අජ්ඣාසකං මනනාධරං පොරොතිච්ච ධම්මෙති² සො.
537. එතෙහඬෙහති සමපනො ඛතියොති පට්ඨවති,
සද්ද රක්ඛන්ති රාජානං වක්ඛවාකොව දුක්ඛිනං³
538. තථෙව තිං මහාචීර හතාමිත්තොව⁴ ඛතියො,
සද්දෙවකස්ස ලොකස්ස ධම්මරාජාති වුච්චති.
539. තිත්ථියෙ නිහතින්තානං⁵ මාරඤ්ඤාපි සසෙනකං,
තමක්ඛකාරං විධිමන්තා ධම්මනගරං අමාපසී.
540. සීලං පාකාරකං⁶ තත්ථ ඤ්ඤං තෙ ආරකොධිකං,
සද්ධා තෙ එසිකා ධීර ආරපාලො ච සංචරො.
541. සතිපට්ඨානමට්ඨාලං පඤ්ඤා තෙ වච්චරං මුනෙ,
ඉද්ධිපාදඤ්ඤාපි සිසිකාපං ධම්මෙති පුමාපිතා⁷.
542. සුත්තන්තං අභිධම්මො⁸ ච විනයො⁹ චා පි කෙට්ඨං,
තවඬං බුද්ධවචනං එසා¹⁰ ධම්මසත්තා තව.
543. සුඤ්ඤානං අනිමිත්තඤ්ඤා අප්පණ්ණිතිතපිකාරකං¹¹,
අනෙජං¹² ච නිරොධො ච එසා ධම්මකුට්ඨි තව.
544. පඤ්ඤාය අග්ගනික්ඛිත්තො¹³ පටිභානෙ ච කොවිදො,
සාඤ්චුත්තොති නාමෙත ධම්මසෙනාපති තව.
545. චුතුපපාතකුසලො ඉද්ධියා පාරමිඬනො,
කොඋත්තො නාම නාමෙත මුනෙ තව පුරොහිතො.¹⁴
546. පොරාණකචංසධරො උය්‍යානෙජො දුරාසදො,
බුතවාදිගුණෙන'ගෙයා¹⁵ අකඛදස්සො තවං මුනෙ.

1. මමකො. ම. සෙ. මමකො අ. සමකො. පෙ. 2. ධම්මෙති. ම. සෙ. පෙ.
3. දුක්ඛිනං ම. පක්ඛිනං. පෙ. 4. මහාමිත්තොව. පෙ. 5. නිහරිත්තාන. සෙ. අ.
6. පාකාරකං. ම. P T S සෙ. 7. සුමාපිතා. ම. P T S
8. අභිධම්මො. P T S. ම. සෙ. 9. විනයො. P T S. ම. සෙ.
10. එසා. P T S 11. විහාරඤ්ඤාපිතා. (සබ්බසු) 12. අනෙජං. පෙ.
13. අග්ගො-ම. P T S 14. පොරොතිච්චො තවං මුනෙ. ම. P T S සෙ. පෙ.
15. ගුණෙන අග්ගො. ම. බුතඬාදි- පෙ.

535. යමෙක් රජුට මමකිය කරන්නේ වේද, යමෙක් ඒ රජුගේ අභිවෘද්ධිය කැමැති වේද, ඒ මිත්‍රයාහට (ධම්මානුකූලව ම) පිළිපැදීමට අභිකරණ නායකත්වය දෙයි.

536. හෙතෙම (උල්කාපාන දිග්ඛාදි භූතපිකානින් පිළිබඳ වැඩ අවැඩ දැනගන්නා) උත්පාතශාස්ත්‍රයෙහි ද, (මුසිකවර්තන = මියන් කැපීම ආදියෙහි වැඩ අවැඩ දැනගන්නා) නිමිති ශාස්ත්‍රයෙහි ද, (සත්‍රිපුරුෂයන්ගේ අභිලක්ෂණ බලා ජීවිතය පිළිබඳ තොරතුරු පවසන) ලක්ෂණශාස්ත්‍රයෙහි ද දක්ෂ වූ (බොහෝ ශිෂ්‍යයන්ට) වෙද හදාරවන්නා වූ (වෙදත්‍රය සම්බන්ධ) මනත්‍ර දරන්නා වූ පුරුෂයකු පුරෝහිතතනතුරෙහි තබයි.

537. මේ අභිග්‍රහණයෙන් සුක්ක වූයේ ක්‍රියායා ය යි කියනු ලැබේ. (ඒ සේනාවෝ) සවකිය කැනීන් වූ දූෂිතයන් රකින සක්වාලිනිණියා මෙන් හැම කල්හි රජතුමා රකිත්.

538. මහාචාර්යන් වහන්ස, එසේ ම ඔබවහන්සේ තසනලද සතුරන් ඇති රජකු මෙන් දෙවියන් සහිත ලෝකයෙහි ධර්මාචාරිය යි කියනු ලබන සේක.

539. තීර්ථිකයන් ද සෙනා සහිත වූ මාරයා ද නසා සනමොහානි-කාරය දුරු කොට ධර්මනගරය මැවූ සේක.

540. ප්‍රාඥයන් වහන්ස, ඒ ධර්මනගරයෙහි ප්‍රාකාරය ශීලය යි. දොර කොටුව ඔබවහන්සේගේ ඥානය යි. ඉන්ද්‍රියය ඔබවහන්සේගේ ශ්‍රද්ධාව යි. ආරාමාලයා නම් සංවරය වෙයි.

541. අටල්ල සතිපට්ඨානය යි. සඵලයන් වහන්ස, ඇතුළු විවිධ ඔබවහන්සේගේ ප්‍රඥාව යි. සතර මං සකිය සාධාරණය යි. (මේ ධර්මනගරය) සත්තිස්සෝපාකිදහම් නමැති විපිනිගෙන් මැනවින් නිර්මිත කරණ ලදී.

542. සුත්‍රය අභිධම්ම විනයය යන සියලු නවාභිග්‍රහණවලට ම ඔබගේ (තනුගෙහි) ධර්මානුකරණසභාව යි.

543. (අනත්තානුපස්සනාවසයෙන් ලබන ලද) සුඤ්ඤතවිහාරය ද, (අනිවානුපස්සනාවසයෙන් ලබන ලද) අනිමිතත විහාරය ද, (දුක්ඛානුපස්සනාවසයෙන් ලබන ලද) අසාණිකිතවිහාරය ද, (නිශ්චල වූ සතර ශ්‍රාවණාචල සම්බන්ධ) අනෙජවිහාරය ද, (සියලු දුක් වැළැක්වීම නම් වූ) නිවාණය ද යන මොහු ඔබ වහන්සේගේ ධර්මකුටිල වෙති.

544. ප්‍රඥාවෙන් අග්‍රසාතයෙහි තබන ලද, වැටීම්මෙහි ද දක්ෂ වූ, නමින් ශාචිපුත්‍ර වූ (ශ්‍රාවක) තෙමේ ඔබ වහන්සේගේ ධර්මසේනා-පතියා වෙයි.

545. සඵලයන් වහන්ස, චුතුප්පාතකුණයෙහි දක්ෂ වූ සාධාරණයෙහි පරතොරප පාලිණි නමින් කොලිත (නම් ශ්‍රාවක) තෙමේ ඔබවහන්සේගේ ධර්මපරිවරයා (=පුරෝහිතයා) වෙයි.

546. මුනිඥයන් වහන්ස, පෞරාණිකවංශය දරන්නා වූ උග්‍ර වූ තෙජස් ඇති, (ගුණධර්මයන්ගෙන්) ලංචිය නො හැක්කා වූ බුතවාදී වූ බුතගුණයෙන් අග්‍ර වූ මහා කාශ්‍යප ස්ථවිරයන් වහන්සේ ඔබ වහන්සේගේ අකබ්දස්ස හෙවත් විවාදවිනිශ්චයයෙහි ප්‍රධානයා වේ.

547. බහුසුඤ්ඤා ධම්මධරො සබ්බපාසී ව සාසනෙ,
ආනිකො නාම නාමෙන ධම්මාරකෙඛා තථං මුනෙ.
548. එතෙ සබ්බෙ අතික්කමම පමෙසි¹ භගවා මම්,
විනිව්ඡයමෙම පාදාසි විනයෙ² විඤ්ඤාදෙසිතං³.
549. යො කොචි විනයෙ පඤ්ඤං පුච්ඡති බුද්ධසාවකො,
තස්මෙ විත්තනා නන්ති තඤ්ඤෙව'ත්ථං කප්ථම'හං.
550. යාවතා බුද්ධබෙතතමහි ධ්වපෙතා තං මහාමුතං,
විනයෙ මාදිසො⁴ නන්ති කුතො භියෙසා භවිස්සති.
551. භික්ඛුසඛෙස නිසිදිතා එවං ගජ්ජති ගොතමො,
උපාලිස්ස සමො නන්ති විනයෙ බක්ඛකෙසු ව.⁵
552. යාවතා බුද්ධනණ්ඩං නවමගං සඤ්ඤාසාසනං,
විනයොගගිතං⁶ සබ්බං විනයමූලංති පස්සතො.⁷
553. මම කමමං සරිකානා ගොතමො සක්ඛපුරිගවො,
භික්ඛුසඛෙස නිසිදිතා එතදගෙහ ධ්වපෙසි මං.
554. සතසගස්සුපාදාය ඉමං ධානමපත්තිං,
සො මෙ අත්ථො අනුප්පතොති විනයෙ පාරමිඛගතො.
555. සක්ඝානං නන්දිජනනො කප්පකො ආස'හං පුරෙ,
විජ්ඣිකානං⁸ තං ජාතිං පුත්තො ජාතො මහෙසිතො.
556. ඉතො දුතියකෙ කප්පෙ අඤ්ඤාසො නාම බතතිසො,
අනන්තතෙජො අමිතයසො භූමිපාලො මහභූතො.
557. තස්ස රඤ්ඤෙ අහං පුත්තො වඤ්ඤො⁹ නාම බතතිසො,
ජාතිමදෙත්ථුපත්තිදො යසනොගමදෙන ව.
558. නාගසතසගස්සාති සබ්බාලඛකාරභූමිතා,
තිබ්බා පභින්නාමාතමිතා පරිවාසරන්ති මං සදා.
559. සබ්බලෙහි පරිතො'හං¹⁰ උය්‍යානං ගනතුකාමකො,
ආරායන සිවිකං නාගං නගරා නික්ඛමිං තදා.
560. වරණෙන ව සමපන්නො ගුත්තාභාරො සුසංවුත්තො,
දෙවලො නාම සම්බුද්ධො ආගච්ඡි පුරතො මම.
561. පෙසෙතා සිරිකං තාගං බුද්ධං ආසාදයිං තදා,
තතො සඤ්ඤාතකොපො සො නාගො නුඤ්ඤිතො¹¹ පදං.
562. නාගං දුට්ඨමනං¹² දිස්වා බුද්ධො කොපං අකාසතං,
විනෙසගිත්වා¹³ සම්බුද්ධං උය්‍යානං අගමාස'හං.

1. මහෙසි. ම. පෙ. පිණ්ඩාසි P T S. 2. විනයං ම. 3. විනයඤ්ඤානදෙසිතං. පෙ.
4. සදිසො. ම 5. වා. පෙ. 6. විනයෙ කපිතං. පෙ.
7. විනය මූලපසිනො ම. P T S. මූලසපසිනො. සස. 8. විජ්ඣිකාන. පෙ.
9. සුත්තෙජ්ජ පෙ 10. පරෙතො හං. ම. P T S. අ. 11. මුඛරතෙ. පෙ.
12. රුණණමනා. ම. සෙ පෙ අ. 13. විනෙසගිත්වා. (කප්ථවි.)

547. බුදුරජානන් වහන්ස, ශාසනයෙහි බහුශ්‍රාවණ වූ ධර්මධර වූ සියලු ධර්ම අධ්‍යයනය කරන්නා වූ නමින් ආනන්ද (නම් ශ්‍රාවක) තෙමේ ඔබ වහන්සේගේ ධර්ම(භාණ්ඩාගාර)ආරක්ෂකයා වෙයි.

548. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ සියලු ශ්‍රාවකයන් ඉක්මවා මා පමණ කළ සේක. විනයයෙහි විනය දන් නැණවතුන් විසින් ප්‍රකාශ කරණලද දෙම විවාරණය මට ම පැවරුණේක.

549. යම් කිසි බුද්ධශ්‍රාවකයෙක් තෙම විනය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් විවාරා ද, එහි මාගේ විමර්ශනක් නැත. මම ඒ විවාර අතීය කියමි.

550. බුද්ධකෛත්‍යය (=ආශ්‍රේයකෛත්‍යය) යම් පමණ තත්ත්වයට පැතීමේ නම්, එපමණ තත්ත්වයට ඒ බුදුරජානන් වහන්සේ හැර විනය පිටකයෙහි දක්ෂ වූ මා වැනි කෙනෙක් නැත. මට වැඩි කෙනෙක් කොසින් වන්නේ ද?

551. ගෞතම බුදුරජානන් වහන්සේ භික්ෂුසංඝයා මැද හිඳ “(උභතො විභංග සංඝානා) විනයයෙහි ද (වුල්ලවග්ග මහාවග්ග සංඝානාන ඛකිකයෙහි ද උපාලි) භික්ෂුහු හා සම කෙනෙක් නැතැ”යි මෙසේ සිංහනාද කරණ සේක.

552, 553. බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරණ ලද නවාසික ශාසනාශාසනය යම් තාක් නම් ඒ සියල්ල විනයයෙහි ඇතුළත් ය. විනය මුල් කොට ඇත්තේ ය යි දකින්නා වූ මාගේ පූජ්‍යාචාර්යාකමීය ගෞතම නම් වූ ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රයන් වහන්සේ සිහි කොට භික්ෂුසංඝයා මැද වැඩ හිඳ මා එතදග්‍රස්ථානයෙහි තැබුණේක.

554. කල්‍යාණයක (පමණ කාලයක) පටන් මේ තනතුර පැතීම. පැමිණෙනලද එම අතී ඇත්තෙමි විනයෙහි පරතොරට පත් වීම.

555. මම පෙර ශාක්‍යයනට සොමිනස ඇති කරන්නා වූ කපුචෙක් වීමි. ඒ කුලය හැර මහර්ෂි වූ බුදුරජානන් වහන්සේගේ පුත්‍රයෙක් වූයෙමි ශාක්‍යපුත්‍ර වීමි.

556. මෙයින් (=මේ මහාභද්‍රකල්‍යයෙන්) දෙවෙනි කල්‍යයෙහි අපමණ තෙද ඇති අනන්ත වූ පිරිවර ඇති මහාධනවත් පාරිච්ඡි පාලක වූ අඤ්ඤානම් රජෙක් වී ය.

557. පරිවාරමදයෙන් ද භොගමදයෙන් ද ජාතිමදයෙන් ද මත් වූ මම එම රජුගේ පුත්‍ර වූ චක්‍රන නම් ක්‍රියාකුමාරයෙක් වීමි.

558. හක්කිකුලයෙහි උපන්නා වූ සියලු ඇත්අබරණින් (සැරසුම්) කරණලද්ද වූ ලක්ෂයක් (පමණ) ත්‍රිමදගලිත ඇත්තු නිතර මා පිරිවරන්.

559. ස්වකීය හටසේනාවන් විසින් පිරිවරණලද මම උයනට යනු කැමැත්තෙමි එකල්හි සිංහ නම් ඇතුපිට නැගී නුවරින් නික්මුනෙමි.

560. පසළොස් වරණධර්මයන්ගෙන් යුත් වසනලද (වක්‍රුරාදි) දොරටු ඇති මානවින් රැකි කායවිත්ත ඇති දෙවල නම් පසේබුදු රජානන් වහන්සේ මාගේ ඉදිරිපසින් පැමිණි සේක.

561. එකල්හි සිංහ නම් හක්කියා යවා බුදුරජානන් වහන්සේ ගැටවීමි. ඉන් හටගත් කොප ඇති එම ඇත් තෙමේ පිය නුගුළුවයි. (නිශ්චල ව සිටියි.)

562. මම දූෂ්‍ය සිත් ඇති ඇතු දෑක බුදුන් කෙරෙහි කොප කෙළෙමි. බුදුරජානන් වහන්සේ පෙළා මම උයනට ගියෙමි.

563. සාතං තත්ථ න විකුම් සිරො¹පඤ්චිතො යථා,
පරිලාභෙන ඩයනාමි මචෙණ්ථ බලිසාදකො.
564. සසාගරන්තා පඨවී ආදින්නා විය තොති මෙ,
පිකුසනතිකු²පාගමම ඉදං වචනමබ්බවි:
565. “ආසීපිසංච කුපිතං අග්ගිකකකිංච ආගතං,
මන්තංච කුඤ්ජරං දන්තිං යං සයමභුමසාදයිං.
566. ආසාදිතො මයා බුද්ධො සොරො උග්ගතපො ජිනො,
පුරා සබ්බෙ විතස්සාම බමාපෙස්සාම තං මුතීං.
567. තො වෙ තං නිජ්ඣාපෙස්සාම² අත්තදන්තං සමාතිතං,
ඕරෙන සත්තදිවසා³ රට්ඨං මෙ විබුම්භන්ති.
568. සුමෙඛලො භොසියො ව සිග්ගවො වාපි සත්තුභො⁴,
ආසාදයිත්වා ඉසයො දුග්ගතා තෙ සරට්ඨකා.⁵
569. යද කුප්පන්ති ඉසයො සඤ්ඤාතා බ්‍රහ්මචාරිනො⁶,
සදෙවකං විනාසෙනති සසාගරං සපබ්බතං.”
570. තියොජනසහස්සමති පුරිසෙ සන්තිපාතයිං,
අවචයං දෙසනත්ථාය සයමභුං උපසඞ්ගමිං.
571. අලලවත්ථා අලලසිරා සබ්බෙව පඤ්ඤා ලී කතා,
බුද්ධස්ස පාදෙ නිපතීත්වා ඉදං වචනමබ්බවු:.⁷
572. “බමස්සු භං මනාවීර අභියාචති තං ජනො,
පරිලාභං විනොදෙති මා තො රට්ඨං විනාසය.
573. සදෙවමානුසා සබ්බෙ සදන්තවසරකකසා,
අයොමයෙන කුට්ටන සිරං භීඤ්ඤා මෙ සද.”
574. “උදකෙ⁸ අග්ගි න සණ්ඨාති ඛිජං සෙලෙ න රුහති,
අගදෙ කිම් න සණ්ඨාති භොපො බුද්ධෙ න ජායති.
575. යථාපි භුමි අවලා අප්පමෙයො ව සාගරො,
අනන්තකො ව ආකාසො ථවා බුද්ධා අබොභියා.⁹
576. සද බන්තා මනාවීරා බමිතා ව තපසසිනො,
බන්තාතං බමිතාතඤ්ච ගමන්තං තං¹⁰ න විජ්ජති¹¹”

1 සිර. අ. මු. 2. නිකායමස්සාමි. පථ. 3 සත්තමෙ දිවසෙ. P T S. පථ.
4. සත්තසා. ම. 5 සසෙතසා. P T S. පථ. 6. බ්‍රහ්මචාරිනො. සෙ. P T S. පථ.
7. මුඛි. ම. P T S. පථ. 8. දසක. ම.
9. බුද්ධා අබොභියා. අ. ම. P T S 10. බමිතං වො. පථ.
11. යුජ්ජති ?

563. එහි (ඒ කම්මිපාකයෙන්) හිස ඇවිල ගත්තකු මෙන් සුවයක් නො විඳිමි. බිළිය ගිලි මසකු මෙන් (පසුතැවිලියෙන්) දූවිල්ලෙන් නැවෙමි.

564. මට සසුර කෙළවර කොට ඇති පාවිටිය ඇවිල ගත්තාක් මෙන් විය. (මම) පියාගේ සම්පයට එළඹි මේ වචනය කිමි:

565. “කිපුනු සපියකු මෙන් ද, පැමිණි ගිනිකඳක් මෙන් ද, දළ ඇති මතැනකු මෙන් ද යම් පසේබුදුවරයන් වහන්සේ කෙනෙකුත් ගැටිමි ද,

566. (අතිකකු විසින්) නො ගැටිය හැකි බැවින් ශොර වූ උග්‍ර තපස් ඇති පස්මරාත් දිනු පසේබුදුරජනෙම මා විසින් ගටන ලදී. (ඉන්) අප සියලු දෙනා ම වැනසෙන්නට පෙර ඒ පසේබුදුරජානන් වහන්සේ ඤාමා කොට ගණිමු.

567. ඉදින් විතතදමනය කළ එකඟසින් ඇති ඒ පසේබුදු රජානන් වහන්සේ ඤාමා නො කරන්නෙමු නම්, සත් දිනකින් මෙපිට මගේ රට විනාශ වන්නේ ය.

568. සුමෙඛල ය, කොසිය ය, සිගගව ය, සත්තක ය යන මේ (සිටු) රජවරු සෑමින්ට ගටා (=අනදර කොට) සාකිය රටවල් සමග දුකට පත් වූහ.

569. කායසංයමයෙන් යුත් බ්‍රහ්මචාරී වූ සෑමිනු යම් කලෙක්හි කිපෙත් ද, (එකල) සාගර පථිත සහිත වූ දෙවියන් සහිත ලොකය වනසත්.”

570. තුන් දහසක් යොදුන් තන්හි පුරාමයන් රැස් කරවිමි. වරද පැවසීම සඳහා පසේබුදුරජානන් වහන්සේ වෙත එළඹියෙමි.

571. තෙත් වූ වසනු ඇති තෙත් වූ කෙස් ඇති සියල්ලෝ ම බඳින ලද ඇඳිලි ඇත්තාහු බුදුරජානන් වහන්සේගේ පාමුල වැටි මේ වචන කීවාහු ය:

572. මහාවීරයානෙහි, සමා වනු මැනවි. ජනසමූහයා එය විශේෂ-යෙන් ආයාචනය කරයි. පරිලාභය (=දූවිල්ල) දුරු කරණු මැනව. අපගේ රට නො නසනු මැනව.

573. දෙවිමිනිසුන් සහිත වූ ද අසුරයන් හා රාක්ෂසයන් සහිත වූ ද සියල්ලෝ හැම කල්හි යකුළින් මාගේ හිස පළන්නාහු ය.”

574. “දියෙහි ගිනි නො සිටි. ගලෙහි බිඳුටට පැළ නො වේ. බෙහෙවෙනි කෘතියා නො සිටි. (එසේ ම) බුදුරජන් කෙරෙහි කොපය හට නො ගණි.

575. යම් සේ පොළොව නො සෙල්විය හැකි ද, මහසසුර පමණ කළ නො හැකි ද, අහස කෙළවරක් නැත්තේ ද, එසේ ම බුදුවරයෝ නො කැලඹිය හැක්කෝ ය.

576. මහාවීර වූ බුදුවරයෝ හැම කල්හි කමා කලාහු ය. තපස්වීහු කමා කරණ ලද්දේ ද වෙත්. කමා කළවුන්ගේ ද, කමා කරණ ලැබුවන්ගේ ද (ඡන්ද්‍රදීන් වූ) එබඳු (අගනි) ගමනක් නො වේ.” (නොහොත් කමා කිරීමෙන් නො යෙදේ).

577. ඉදං වක්ඛාන සම්බුද්ධො පරිලාභං විනොදයං¹,
මහාජනයස්ස පුරතො නහං අබ්බග්ගමී තදා.
578. තෙන කමෙමන'හං ධිර භික්ඛතං අජ්ඣුපාගතො,
සමතික්කමම තං ජාතීං පාවිසිං අනගං පුරං.
579. තදාපි මං මහාචීර ඛයාමානං සුසණ්ඨිතං²,
පරිලාභං විනොදෙසි සයම්භුඤ්ච බමාපසි.
580. අජ්ජාපි මං මහාචීර ඛයාමානං නිත්'ගහිති,
නිබ්බාපෙසි තයො අග්ගී සීතිතාවඤ්ච පාපසි.
581. යෙසං සොනාවධාන'නි³ සුණාඨ මම භාසතො,
අත්ථං භූමිං පට්ඨකම්භාමි යථා දිට්ඨං පදං මම.
582. සයම්භූං හං විමානෙනා⁴ සින්නවිත්තං සමාහිතං,
තෙන කමෙමන'හං අජ්ජ ජාතො'මහි නිවයොතියං.
583. මා වො බණං විරාධෙඨ බණාතීනා හි සොවරෙ,
සදන්තෙ වායමෙය්‍යාඨ බණො වො පටිපාදිතො.
584. එකච්චානඤ්ච වමනං එකච්චානං විරෙවනං,
විසං හලාහලං එකෙ⁵ එකච්චානං ච ඔසධං.
585. වමනං පටිපන්නානං ඵලට්ඨානං විරෙවනං,
ඔසධං ඵලලාභීනා පුඤ්ඤකෙඤ්ඤානං ගවෙසිතං.
586. සාසනෙන විරුද්ධානං විසං හලාහලං යථා,
ආසීවිසො දිට්ඨවිසො එවං ක්කාපෙති තං නරං.
587. සක්ඛං පීතං⁶ හලාහලං උපරුක්ඛති ජිවිතං,
සාසනෙන විරුද්ධිනා කප්පකොට්ඨෙති ඛයානති.
588. බන්ධියා අවිතිසාය මෙත්තවිත්තවතාය ව,
සදෙවකං සො නාරෙති⁷ තසමා වො අවිරොධියො⁸.
589. ලාභාලාභෙ න සජ්ජනති සමමානන-විමානනෙ,
පඨවීසද්දියා බුද්ධා තසමා තෙ න විරොධියා⁹.

1. විනොදසී. සෙ. PTS. පෙ. 2. (එවා සබ්බත්ථ) 3. සොනපථා අනු. පෙ.

4. බමාපෙතො. පෙ. 5. එතෙ. PTS. 6. සකිං භුත්තා. පෙ.

7. තරති. ම. PTS. සෙ. 8. අවිරාසියා. ම. 9. විරාසියා. PTS. ම.

577. එකල්හි පසේබුදු තෙමේ (ඔවුන්ගේ) සන්නාපය දුරු කරමින් මෙය වදාරා මහජනයාගේ ඉදිරියෙහි අහසට නැංගේ ය.

578. ප්‍රාඥයන් වහන්ස, මම ඒ කමීය හේතු කොට ගෙන පහත් (කරනැවැම්සතු) බවට එළඹියෙමි ඒ කුලය හැරදමා අතයපුරය (=තිවණ)ට පැමිණියෙමි.

579. මහාචාර්යන් වහන්ස, එකල්හි දූවෙන්නා වූ (වරද වරද ලෙස පිළිගෙන) මැනවින් සිටියා වූ මා (දෑක) සන්නාපය දුරු කෙළේ ය. ඒ බුදුරජානන් වහන්සේ ද ඤාණ කොට මා වරද ඉවසුසේක.

580. මහාචාර්යන් වහන්ස, අදක් (රාග - දෝෂ - මොහ) ත්‍රිවිධාණි-යෙන් දූවෙන්නා වූ මා තිවු සේක. ඒ ත්‍රිවිධාණිතිය ද සිසිල්බවට පැමිණවූ සේක.

581. යම් බදු වූ තොපගේ කන් යොමු කිරීමක් ඇත් නම්, (ඒ තෙපි) කියන්නා වූ මාගේ (වචනය) අසවු. නිජාණපදය මා දක්නා ලද පරිදි තොපට ද කියමි.

582. ශාන්ත වූ සිත් ඇති එකඟ වූ ඒ පසේබුදුරජානන් වහන්සේට අවමන් කොට මම ඒ කමීය හේතුකොට ගෙන පහත් (කපු) කුලයෙහි උපන්නෙමි වෙමි.

583. තෙපි (මේ බුද්ධාත්මයාද) ඤාණය වරද්ද නො ගණිවු. (බුද්ධාත්මයාද) ඤාණය ඉක්මවුවෝ ශෝක කෙරෙත් ම ය. ස්වකීයාභිවෘද්ධියෙහි වැයම් කරවු. තොප විසින් බුද්ධාත්මයාද ඤාණය ලබන ලද්දේ ය.

584. කිසිවෙකුට වමනය ද කිසිවෙකුට විරෝධනය ද එසේ ම කිසිවෙකුට හලාහලවිෂය ද ඖෂධ වේ ය යි ඇතැම්හු කියති.

585. මාගීසමඛනිපුදාලයනට වමනය (=සංසාරමොචනය) ද එලස්ථයනට විරෝධනය (=සංසාරවිරෝධනය) ද, එල ලබා සිටිනවුනට නිජාණය ද, (දිව්‍ය මනුෂ්‍ය නිජාණ සමපත්) සොයන්නවුනට පුණ්‍ය-කෞතු වූ සංඝයා ද ඖෂධ ය යි වදාළසේක.

586. සසුන හා විරුද්ධවුවනට හලාහල ය යි කියනලද කුතුහලය විෂ ය යි (වදාළහ.) ආශීච්ඡ දූෂටවිෂ සපීයා යම් සේ ද එසේ (එය) ඒ පටිටු මිනිසා දවයි.

587. වරක් පානය කළ හලාහලවිෂය ජීවිතය විනාශ කෙරෙයි. (එසේ ම) සසුන හා විරුද්ධ වීමෙන් (ඒ පටිටු මිනිසා) කප් කෙළ ගණන් මුළුල්ලෙහි දෑවේ.

588. ඤානතියෙන් ද අවිනිසාවෙන් ද මෙන් සිත් ඇති බැවින් ද ඒ බුදුරජානන් වහන්සේ දෙවියන් සහිත ලෝකයා (සසරසයුරින්) එතෙර කරණසේක. එහෙයින් (උන්වහන්සේ) තොප විසින් විරුද්ධ නො විය යුත්තෝ ය.

589. බුදුවරයෝ මහපොළොව වැනියහ. ලාභ අලාභ දෙකිනි ද සමානන අමානන දෙකිනි ද නො ලැගෙත්. එහෙයින් උන්වහන්සේලා තොප විසින් විරෝධ නො කළ යුත්තෝ ය.

590. දෙවදනෙන ව වධකෙ වොරෙ අභිභුලිමාලකෙ,
ධනපාලෙ රාහුලෙ ව සබ්බසං සමකො මුනි.
591. එතෙසං පටිඝො¹ නත්ති රුගො'මෙසං න විජ්ජති,
සබ්බසං සමකො බුද්ධො වධකස්සොරසස්ස ව.
592. පනෙ දිස්වාන කාසාවං ඡබ්බිතං මිලුනමකිතිං,
සිරසමිං² අඤ්ජලිං කන්ධා වජ්ඣතබ්බං ඉසිද්ධරං³
593. අභ්ගභීතා ව යෙ බුද්ධා වත්තමානා අනාගතා,
ධරේනානෙන සුජ්ඣන්ති තස්මා එතෙ නමස්සියා.
594. සඤ්ඤාසං සුචිතයං ධාරෙමි හදයෙන'හං
නමස්සමානො චිතයං විහරිස්සාමි සබ්බදා.
595. චිතයො ආසයො⁴ මයං චිතයො ධානවඛකමං,
කප්පෙමි චිතයෙ වාසං චිතයො මයං ගොවරො.
596. චිතයෙ පාරමිසුනෙතො සමපේ⁵ වාපි කොවිදො,
උපාලි තං මහාථීර පාදෙ වජ්ජති සඤ්ඤො.
597. සො අහං විවරිස්සාමි ගාමා ගාමං පුරා පුරං,
නමස්සමානො සමුද්ධං ධම්මස්ස ව සුධම්මතං.
598. කිලෙසා ක්කාපිතා මයං හවා සබ්බෙ සමුහතා,
සබ්බාසවා පරික්ඛිණො⁶ නත්ති දාති පුතඛතවො.

(599-600 ගාථා 372, 373 ගාථාහි සමා.)

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා උපාලිසේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

උපාලිසේරාපදානං ඡට්ඨං.

7. අඤ්ඤාකොණධඤ්ඤාසේරාපදානං

601. පදුමුත්තරසමුද්ධං ලොකපෙට්ඨං විනායකං,
බුද්ධභුමිමනුසාත්තං පඨමං අද්දසං අහං.
602. යාවතා බොධියා මුලෙ යකඛා සබ්බෙ සමාගතා,
සමුද්ධං පරිවාරෙත්වා වජ්ජන්ති පඤ්ජලිකතා.
603. සබ්බෙ දෙවා භූට්ඨමනා ආකාසෙ සඤ්චරන්ති තෙ,
“බුද්ධො අයං අනුසුතෙතො අකිකාරතමොනුදො.”

1. පටිඝං. ම. P.T.S. සෙ. අ. 2. සිරසා. සෙ. පේ.

3. වජ්ජතබ්බො ඉසිද්ධපො. පේ. 4. ආසයං. P.T.S. පේ. 5. සමයෙ. පේ.

6. සබ්බාසවපරික්ඛිණො. ම.

590. බුදුරජානන් වහන්සේ වඩක වූ දෙවදනතයා ය, වෞර වූ අභිතුලිමාලයා ය (මන් වී ඉදිරියට ආ) ධනපාල හඤ්ඤා ය, (ඔරස පුත්‍ර වූ) රාහුල තෙර ය යන මේ සියලු දෙනානට සම මෙන් ඇති සේක.

591. මොවුන්හට පටිසය(=තරහ)ක් නැත. එසේ ම මොවුන් පිළිබඳ රාගය (=ඇලීමක්) ද නැත. සඵඤ්ඤාවේ (නමන් මැරීමට ආ) වඩකයාට ද (තමාගේ ම) ඔරසපුත්‍රයාට ද සම මෙන් ඇත්තේ ය.

592. මග අත තැර දුමු අගුටි වැකුනු කසාවත (=සිවුර) ද දෑක සෘෂිබවජයයි මුදුනෙහි ඇඳිලි බැඳ වැදිය යුතු ය.

593. අතීතයෙහි වූ ද, වර්තමානයෙහි වූ ද, අනාගතයෙහි වූ ද යම් බුදු කෙනෙක් වෙත් නම්, මේ සෘෂිබවජයෙන් (=සිවුරෙන්) පිරිසිදු වෙත්. එහෙයින් මේ බුදුවරයෝ වැදිය යුත්තාහු ය.

594. බුදුරජානන් වහන්සේ වැනි වූ සුඤ්ඤ වූ විනයපිටකය මම හදයෙන් දරමි. හැම කල්හි විනයයට නමස්කාර කරමින් වසන්නෙමි.

595. මාගේ වාසගෘහය විනය යි. සිටින තැන ද සක්මන් කරණ තැන ද විනය යි. විනයපිටකයෙහි (දැරිමි, පැවැත්වීමි වශයෙන්) වාසය කරමි. විනය මාගේ ගොවරය යි.

596. විනයපිටකයෙහි පරතෙරට පැමිණියා වූ අභිකරණසමථයෙහි ද දක්ෂ වූ උපාලි තෙමේ මහාචාර්යන් වහන්ස, ශාස්තෘ වූ ඔබවහන්සේගේ දෙපා වදිසි.

597. ඒ (උපාලි වූ) මම ධර්මය පිළිබඳ සුඤ්ඤාව දැන ඒ ධර්මයට ද සමාස්තසම්බුදුරජානන් වහන්සේට ද වදිමින් ගමන් ගමට ද නගරයෙන් නගරයට ද යමි.

598. මා විසින් කෙලශයෝ දවන ලදහ. හැම භවයෝ මනා කොට නසන ලදහ. සියලු ආශ්‍රවයෝ ක්ෂය කරණ ලදහ. දැන් නැවත ඉපදීමක් නැත.

599-600 ගාථා 372-373 ගාථාවන් හා සම ය.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් උපාලිස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් දෙශනා කළ සේක් යි.

සමෑති වූ උපාලිස්ථිරාවදානය යි.

7. අඤ්ඤා, කොණඩඤ්ඤා ස්ථවිරාවදානය

601. (සකල සත්ත්ව) ලොකයෙහි ජෝෂ්ඨ වූ (විශේෂයෙන් වෛතෙය සත්ත්වයන් සසර සයුරින් එතෙරට පමුණුවන බැවින්) විනයක වූ බුදු-පදවියට පත් සදුමුත්තර සම්බුදුරජානන් වහන්සේ මම පළමු කොට දිවිමි.

602. බෝ මූලෙහි යම් පමණ යක්ෂයෝ රැස් වූවාහු ද, ඒ සියල්ලෝ බද්දිලි ඇත්තාහු බුදුරජුන් පිරවරා වදිත්.

603. “ගත මොහදුරු දුරු කරණ මේ සඵඤ්ඤාවේ පැමිණියේ ය”යි (කියමින්) සතුටු සිත් ඇති ඒ සියලු දෙවියෝ අහසෙහි හැසිරෙත්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

604. තෙසං භාසපරෙතානං මහානාදො පවත්තථ:
“කිලෙසෙ ක්කාපටිස්සාම සමමාසමබ්බුද්ධසාසනෙ.”
605. දෙව්‍යානං ගිරමඤ්ඤාය වාචාසභිමුද්දිරිතං,
තට්ඨා තට්ඨන් චිත්තෙන ආදිභික්කමදස’හං.
606. මම සඤ්ඤාමඤ්ඤාය සත්ථා ලොකෙ අනුත්තරො,
දෙවසඤ්ඤා නිසිදිත්වා ඉමා ගාථා අභාසථ:
607. “සත්තාහං අභිනික්කමම බොධිං අජ්ඣගමං අහං,
ඉදං මෙ පඨමං භත්තං බ්‍රහ්මචරියස්ස¹ යාපනං.
608. තුඤ්ඤා භි ඉධා’ගන්ත්වා යො මෙ භික්කං උපානසී,
තම’හං කිත්තසිස්සාමි පුණාථ මම භාසතො.
609. තිංසකස්සසහස්සාති² දෙවරජ්ජං කරිස්සති,
සබ්බෙ දෙවෙ අභිනොත්වා තිදිවං ආවසිස්සති.
610. දෙවලොකා වට්ඨන්ත මනුස්සත්තං ගමිස්සති,
සහස්සධා වක්කවන්ති තත්ථ රජ්ජං කරිස්සති.
611. කස්සසතසහස්සමභි ඔක්කාකකුලසමනවො,
ගොතමො නාම ගොතෙත්ත සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.
612. තිදසා සො වට්ඨන්ත මනුස්සත්තං ගමිස්සති,
අගාරා පබ්බජිත්වා ඡබ්බස්සාති වසිස්සති.
613. තතො සත්තමකෙ වස්සෙ බුද්ධො සච්චං කපේස්සති,
කොණ්ඩඤ්ඤා නාම නාමෙන පඨමං සච්ඡිකාතිති.”
614. තික්කනෙත්තා’නුපබ්බජී³ පඨානං පුක්කතං මයා,
කිලෙසෙ ක්කාපනත්ථාය පබ්බජී අනගාරියං.
615. අභිගන්ත්වා සබ්බඤ්ඤා බුද්ධො ලොකෙ සදෙවකෙ,
ඉඤ්ඤාමෙ⁴ භිගාරඤ්ඤා අමතං හෙරිමාහති.
616. සො ‘දුති පතෙතා අමතං සත්තං පදමනුත්තරං,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරාමි අභාසවො.
- 617, 618, 619, කිලෙසා ක්කාපිතා-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
ඉත්ථං පුදං ආයස්මා අඤ්ඤා⁵ කොණ්ඩඤ්ඤා පේරො
ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

අඤ්ඤා කොණ්ඩඤ්ඤා පේරස්ස අපදානං සත්තමං.

1. බ්‍රහ්මචරියස්ස. ම. පෙ. P T S. බ්‍රහ්මචරිය සෙ.
2. සහස්සෙත්ත. P T S. තිංසමනෙත්ත කපපසහස්ස. ම. සෙ.
3. පබ්බජ්ජ. P T S. 4. ඉඤ්ඤාමෙ. ම. P T S. සෙ.
5. අඤ්ඤා. අ. බ්‍ර. අඤ්ඤා. සි ම.

604. “අපි සම්බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුනෙහි (පිළිවෙත් රැක) කෙලෙස් දවමු” ය යි සතුටින් යුත් ඒ දෙවියන්ගේ මහානාදය පවතී.

605. දෙවියන් විසින් කියනලද ඒ අතීත වචනය අසා මම සතුටු වූයෙමි සතුටු සිතින් ම ප්‍රථම භික්ෂාව දුනිමි.

606. ලොකයෙහි අනුතතර වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ මාගේ අදහස දැන දිව්‍යසමුකයා මැද මේ ගාථාවන් වදාළ සේක.

607. “මම අභිනිෂ්ක්‍රමණය කොට සතියකින් සමයක් සම්බෝධයට පැමිණියෙමි. බ්‍රහ්මචාරී වූ මාගේ (සිරුර) යැපෙන පමණ වූ මෙය ප්‍රථම ආහාරය යි.

608. යමෙක් තුසිතදෙව්ලොවින් මෙහි අවුත් මට භික්ෂාව පිළිගැන්වී ද, මම ඔහු (කවරෙක් දැ යි) කියන්නෙමි. එසේ කියන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු:

609. “මෙතෙමේ කල්‍යාණික කිසිදු දේව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. සියලු දෙවියන් අභිභවනය කොට දෙව්ලොව වසන්නේ ය.

610. දෙව්ලොවින් වුභ ව මිනිසත්ඛවට යන්නේ ය. එහි දහස් වරක් වක්‍රවතීරාජ්‍යය ආරන්නේ ය.

611. (මෙයින්) කල්‍යාණයකින් මතුයෙහි ඛන්ධාකා කුලයෙහි උපදින්නා වූ ගෝත්‍රයෙන් ගෝතම නම් වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ ලොව පහළවන සේක.

612. තෙතම දෙව්ලොවින් වුභ ව මිනිසත්ඛවට යන්නේ ය. ගිහිගෙන් නික්ම පැවිදි ව සවසක් (දුෂ්කරත්‍රියා කරමින්) වසන්නේ ය.

613. අභිනිෂ්ක්‍රමණයෙන් සත්වැනි වර්ෂයෙහි බුදුරජ තෙම සත්‍යය (=ධර්මය) දෙශනා කරන්නේ ය. නමින් කොණ්ඩඤ්ඤ නම් තැනැත්තේ පළමු කොට (ධර්මය) ප්‍රත්‍යක්ෂ කරන්නේ ය” (කියායි).

614. (මම අභිනිෂ්ක්‍රමණය කළ) බෝසතුන් අනු ව පැවිදි වීම. මා විසින් වියඝ්ග මැනවින් කරණලදී. කෙලෙස් දූවීම පිණිස සසුනෙහි පැවිදි වීම.

615. දෙවියන් සහිත ලොකයෙහි (සියලු සත්‍ය අවබෝධ කළ සඵල තෙමේ මිඤ්ඤ නම් වූ ඉසිපතනයට එළඹ (එහි දී) අමාබේරය ගැසී ය. (තෙවන් දහම් දෙසී ය.)

616. ඒ මම දැන් ශාන්ත වූ නිරුතතරපදය වූ නිවණට පැමිණියෙමි සියලු ආශ්‍රවයන් (පහාණපරිඤ්ඤාවෙන්) ප්‍රහාණය කොට ආශ්‍රව රහිත ව වෙසෙමි.

617, 618. 619. කෙලෙස් දවනලදී. -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ අනුශාසනය කරණලදී.

මෙහි මේ අසුරින් ආසුමත් අඤ්ඤා, කොණ්ඩඤ්ඤා සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් දෙශනා කළසේක් යි.

සත්වැනි වූ අඤ්ඤා, කොණ්ඩඤ්ඤා සංවරාවදානය යි.

8. පිණේඛාලභාරදවාජතේරාපද්‍යනං

620. පදුමුත්තරො නාම ජිනො සයමු අගගපුග්ගලො,
පුරතො හිමවන්තස්ස වත්තකුටෙ වසී තද.
621. අභිතරුපො තත්ථා'සිං මගරාජා වතුක්කමො,
යස්ස සඤ්ඤං සුඤ්ඤාන වික්කමානති ඛත්තා.
622. සුපුලලං පදුමං ගස්ස උපගඤ්ඤං නරාසහං,
වුට්ඨිතස්ස සමාධිමො බුද්ධස්ස අභිරොපසිං.
623. වතුද්දසා නමස්සිත්වා බුද්ධසෙට්ඨං නරුත්තමං,
සක්කං විත්තං පසාදෙත්වා සීහනාදං නදිං අහං.
624. පදුමුත්තරො ලොකවිදු ආහුතීනං පටිග්ගහො,
සක්කාසනෙ නිසිදිත්වා ඉමා ගාථා අභාසථ.
625. බුද්ධස්ස ගිරමඤ්ඤාය සබ්බෙ දෙවා සමාගතා,
ආගතො වදන්තං සෙට්ඨා ධම්මං සොස්සාම තං මයං.
626. තෙසං භාසපරෙතානං පුරතො ලොකනායකො,
මම සඤ්ඤං පක්කිතෙසි දීඤ්ඤාසි මහාමුතී.
627. “සෙති'දං පදුමං දිත්තං සීහනාදෙ ව නාදිතො,
තමහං කිත්තධිස්සාමි සුඤ්ඤාථ මම භාසතො.
628. ඉතො අට්ඨමකෙ කප්පෙ වක්කවන්ති හවිස්සති,
සත්තරතනසම්පන්නො වතුදීපමති ඉස්සරො.
629. කාරසිස්සති ඉස්සරියං¹ මහියා වතුසට්ඨියා²,
පදුමො නාම නාමෙන වක්කවන්ති මහබ්බලො.
630. කප්පසතසතස්සමති ඛක්කාභිකුලසමාපො,
ගොතමොනාම ගොතෙතන සත්ථා ලොකෙ හවිස්සති.
631. පක්කාසිතෙ පාවචනෙ බ්‍රහ්මබ්‍රහ්ම හවිස්සති,
බ්‍රහ්මඤ්ඤා අභිනික්කමම පබ්බජිස්සති නාවදෙ.
632. පඛාතපතිනත්තො සො උපසන්නො නිරුපසි,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාසිස්සන්'නාසවො.
633. විපිනෙ පන්තසෙය්‍යමති වාලුමිගසමාකුලෙ,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාසිස්සන්'නාසවො.”

634, 635, 636. කිලෙසා කුසිනා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පිණේඛාලභාරදවාජො ථෙරො
ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පිණේඛාලභාරදවාජතේරස්ස අපද්‍යනං අට්ඨමං.*

1. ඉස්සරං. ම. P T S. සෙ. 2. වතුසත්ථියා. අ. මු.

* ථෙරගාථට්ඨකථාය න සමෙති'දං අපද්‍යනං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

8. පිණේඛාලභාරදාමාජස්ථවිරාවදානය

620. අග්‍රපුද්ගල වූ තෙමේ ම සියල්ල අවබෝධ කළා වූ පළමුතර නම් බුදුරජානන් වහන්සේ එකල්හි නිවන ඉදිරියෙහි වූ විමුක්ත පථියෙහි විසුසේක.

621. බොහෝ සහකරුවෝ යමෙකුගේ ශබ්දය අසා විශේෂයෙන් එහි කැලඹෙත් ද, (මම එබඳු) නිර්තයස්ථාව ඇති සිවු දික්හි ම (අභිත ව) යාමට සමත් සිංහයෙක් වීම.

622. මනා ව පිසුනු පිසුමක් බැහැගෙණ නරශ්‍රෙෂ්ඨ වූ බුදුරජානන් වහන්සේ වෙත එළඹියෙමි. සමාධියෙන් නැගී සිටියා වූ නපාගනයන් වහන්සේට (එය) පිදීම.

623. මම සිවු දිගෙහි සිට මනුෂ්‍යානාම වූ බුද්ධශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්සේට නමස්කාර කොට සිය සිත පහදවා සිංහනාද කෙළෙමි.

624. පූජා සන්කාර පිළිගන්නා වූ (පිළිගැනීමට සුදුසු වූ) පළමුතර බුදුරජානන් වහන්සේ සිය අසුනෙහි හිඳ මේ ගාථාවන් වදාළසේක.

625. සියලු දෙවිවරු සමීඤයන් වහන්සේගේ වචනය හැඳින “(‘බුදුහු අපි වෙමු’ සි) කියන්නවුනට ශ්‍රෙෂ්ඨ වූ බුදුරජා තෙම පැමිණියෙ ය. අපි (උන්වහන්සේගේ) ඒ ධර්මය අසමු ය” සි කියමින් රැස් වූහ.

626. ලොකතායක වූ දීඝිදර්ශී වූ බුදුරජානන් වහන්සේ ඒ ප්‍රිතියෙන් යුක්ත වූ ඔවුන් ඉදිරියෙහි මාගේ ශ්‍රද්ධාව ප්‍රකාශ කළ සේක:

627. “යමකු විසින් මේ පිසුම දෙන ලද ද, සිංහනාදය කරණලද ද, මම ඔහු (පිළිබඳ) තොරතුරු කියන්නෙමි. (එසේ) කියන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

628. මෙතෙම මෙයින් අටවැනි කල්පයෙහි සත්ථවන් සහිත වූ සතර මහද්වසිනෙහි අභිපති වූ සක්විතිරජෙක් වන්නේ ය.

629. සුසැට ජාතියක පෘථිවියෙහි අභිපති වූ (රජ) බව කරන්නේ ය. මහාබල ඇති නමින් පළමු නම් වූ සක්විති රජෙක් වන්නේ ය.

630. කල්ප ලක්ෂයකින් මතුයෙහි ඔහුකාක කුලයෙහි උපදින්නා වූ ගොත්‍රයෙන් ශෞතම නම් වූ ශාය්‍යාන් වහන්සේ ලොව පහළ වන සේක.

631. එකල්හි (මෙ තෙම) බ්‍රාහ්මණයෙක් වන්නේ ය. (තෙතෙම) බුදුරජානන් වහන්සේ දහම් දෙසූ කල්හි බ්‍රාහ්මණ කුලයෙන් නික්ම ඒ භාග්‍යවතුන්වහන්සේගේ සසුනෙහි පැවිදි වන්නේ ය.

632. වීර්‍යය කිරීම පිණිස මෙහෙයනලද සිත් ඇත්තේ උපශාන්ත වූ (කෙලශ රහිත බැවින්) නිරුපධි වූ තෙතෙම සියලු ආශ්‍රවයන් ප්‍රතිණ කොට ආශ්‍රව රහිත වූයේ පිරිනිවන් පාන්නේ ය.

633. වණඛමාගයන්ගෙන් ගැවසිගත් ජනසමාධි රහිත දුර අරන් සෙනසුන්හි (වැස) සියලු ආශ්‍රවයන් ප්‍රතිණ කොට ආශ්‍රව රහිත ව පිරිනිවන් පාන්නේ ය.

634, 635, 636. කෙලෙස් දවන ලදී. -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ අනුශාසනය කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් පිණේඛාලභාරදාමාජස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

අටවැනි වූ පිණේඛාලභාරදාමාජස්ථවිරාවදානය සි.

9. බද්දරවනියරෙවතපේරාපදනං

637. ගඛ්භා භාගිරපි¹ නාම හිමවන්තො පතාපිතා,²
කුතිපේ³ නාවිකො ආසිං ඔරිමෙ ව තරිං අනං.
638. පුබ්බෙ මග්ගං සුතං ආසි පදුමුත්තරනායකො⁴,
වසිසතස්සයොගි ගඛ්භාසොතං තරිස්සති.⁵
639. බහු නාමා සමානෙත්වා වසිස්සති සුසඛිතං,
නාමාය ඡදනං කත්වා පතීමාතිං නරාසතං.
640. ආගන්ත්වාන ව සමබුද්ධො ආරුහි තඤ්ච නාවුකං,⁶
වාරිමජ්ඣෙකි සිතො සත්ථා ඉමා ගාමා අභාසථා:
641. “යො සො තාරෙසි සමබුද්ධං සඤ්ඤාපි අනාසවං,
තෙන විත්තපසාදෙන දෙවලොකෙ රමිස්සති.
642. නිබ්බතතිස්සති තෙ ව්‍යමහං සුකතං නාවසණ්ඨිතං,
ආකාසෙ පුප්ඵඡදනං ධාරතිස්සති සබ්බදා.
643. අට්ඨපඤ්ඤාසකප්පමිති තාරකො⁷ නාම බතතියො,
වාතුරන්තො විජිතාපි වක්කවහති හවිස්සති.
644. සත්තපඤ්ඤාසකප්පමිති වමපකො නාම බතතියො,
උග්ගවජ්ජන්තොව සුරියො ජොතිස්සති මහබ්බලො.
645. කප්පසතසතස්සමිති ඔක්කාකකුලසමනවො,
ගොතමො නාම ගොතන්ත සත්ථා ලොකෙ හවිස්සති
646. තිදසා සො වට්ඨාන මනුස්සත්තං ගමිස්සති,
රෙවතො නාම නාමෙන බුහමබ්බු හවිස්සති.
647. අගාරා නික්කමිත්වාන සුක්කමුලෙන වොදිතො,
ගොතමස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිස්සති.
648. සො පච්ඡා පබ්බජිත්වාන සුත්තයොගො විපස්සකො⁸,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤා නිබ්බාසිස්සති⁹ නාසවො.”
649. විරියං මෙ ධුරධොරග්ගං යොගකෙකිමාධිවාහනං,
ධාරෙමි අනතිමං දෙනං සමමාසමුද්ධාසාසනෙ.
650. සතසකස්සො කතං කමමං ඵලං දස්සෙසි මෙ ඉධ,
සුමුත්තො සරවෙගො¹⁰ව කිලෙසෙ කාපසි මම.*
651. තතො මං වනතිරතං⁹ දිස්වා ලොකන්තගු මුති,
වනවාසීතිකමුනග්ගං¹⁰ පඤ්ඤපෙසි මහාමති.*
652. පටිසම්භිදා වතුස්සො ව විමොක්ඛා පි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා බද්දරවනියො රෙවතො පේරො
ඉමා ගාමායො අභාසිත්ථාති.

බද්දරවනියරෙවතපේරස්ස අපදනං නවමං.

1. භාගිරපි. ම. PTS. සෙ. 2. පතුතා හිමවන්තො. පේ. 3. නිත්ස්ස. පේ.
4. පදුමුත්තරනායකො සමබුද්ධො දිපුදන්තො. ම. PTS. අ.
5. ගඛ්භාගිරපිපුරාගතො. ම. පේ. 6. නාවාලඤ්ඤා PTS. සෙ. පේ. අ.
7. තාරකො. පේ. සෙ. අ. 8. විපස්සති. පේ. 9. කානතිරතං. පේ.
10. කාසිනං නිකමුනං පේ

* ඉමා දෙව ගාමා PTS. සෙ. පොත්කෙසු න විජ්ජති.

9. බද්ධචර්යායෙහි ස්වරූපය

637. නිමවතින් හටගත් භාගිරපී නම් ගඟාවක් වුවා ය. (මම එහි) සැබ රළුවේගයන්ගෙන් යුත් විෂමතීන්ගෙන් නැවියෙක් වීම.

638. පළමුතර බුදුරජ තෙම රහතුන් දහසක් සමග ගඟාවෙහි සැබපතර තරණය කරන්නේ ය යි පෙර මාගේ ඇසීම වී ය.

639. බොහෝ නැව් එක් කොට තැනූ නැවෙහි වඩුවන් ලවා මැනවින් සෙවෙති කොට බුදුරජාණන් වහන්සේ පිළිමි.

640. බුදුරජ තෙම පැමිණ උතුම් නැවට තැබේ ය. (නැව් නැගී) දිය මැද සිටියා වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක:

641. “යමෙක් තෙම සම්බුදු රජු ද ආශ්වා රහිත වූ (රහන්) සඬ්ඝයා ද තරණය කරවී නම්, හෙතෙම ඒ විතනප්පසාදය හේතුකොට ගෙණ දෙව්ලොවෙහි සිත් අලවා වාසය කරන්නේ ය.

642. ඔබහට මැනවින් කළ නැවෙහි සටහන් ඇති විමානයක් (දෙව්-ලොව) පහළ වන්නේ ය. හැම කල්හි අහසෙහි මල් වියනක් ද දරන්නේ ය.

643. (මෙයින්) අටපණස්කපකින් මත්තෙහි සතර මහදිවසිතට අසිපත වූ දිනනසුඵ වූ තාරකා නම් සත්වති රජෙක් වන්නේ ය.

644. (මෙයින්) සත්පණස්වන කපෙහි මහබල ඇති විමසක නම් ඤාණය තෙමේ උදා වන්නා වූ හිරු මෙන් බබළන්නේ ය.

645. කල්ප ලක්ෂයකින් මතුයෙහි ඔක්කාකාකුලයෙහි උපදින්නා වූ ගොත්‍රයෙන් ගෞතම නම් වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ ලොව පහළ වන සේක.

646. ඒ වමසක තෙම (එකල) දෙව්ලොවින් වූත ව මනිසත්ඛවට යන්නේ ය. නමින් රෙවත නම් වූ බමුණෙක් වන්නේ ය.

647. කුශල මූලයන්ගෙන් මෙහෙයන ලද්දේ හිනිගෙන් තිත්ම ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සසුනෙහි පැවිදි වන්නේ ය.

648. හෙතෙම පැවිදි වී පසු ව භාවනානුයෝගී වූයේ විදගීනා කරන්නේ සියලු ආශ්වායන් (ප්‍රභාණපරිඥාවෙන්) දැන ආශ්වා රහිත ව පිරිහිවන් පාන්නේ ය.”

649. නිජාණ සඬ්ඝයාන ධෝගස්සමයට පමුණුවන බුරවාහකයා (=ගැල් බර උසුලන ගවයා) මාගේ වියඟීය සි. (මම මේ) සමුද්දායනසෙහි අනතිම ශරීරය දරමි. (මේ අනතිම ජාතිය සි.)

650. මා විසින් කල්පලක්ෂයකට පෙර කරණලද කමය මෙහි දී විපාක දැක්වී ය. දුනුදියෙන් මැනවින් මිදුනු නියේ වේගය මෙන් (ඒ කමය) මාගේ කෙලෙස් දැවී ය.

651. ඉක්බිති ලොකානතයට ගිය මහනුවණැති බුදුරජාණන් වහන්සේ වනසෙනසුනෙහි ඇලුනා වූ මා දැක වනවාසි භික්ෂූන් අතුරෙන් අගනැති තබා වදාළ සේක.

652. සිටු පිළිසිඬියාවෝ ද අභව්‍යමොක්ෂයෝ ද භවිතීඥාවෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමත් බද්ධචර්යායෙහි ස්වරූපයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක සි.

නවවැනි වූ බද්ධචර්යායෙහි ස්වරූපය සි.

10. ආනන්දජේරාපදානං

653. ආරාමආරා නික්කමම පදුමුනනරො මහාමුති,
වසෙන්නො¹ අමතං වුට්ඨිං නිබ්බාපෙසි මහාජනං.
654. සතසහස්සා තෙ වීරා² ඡලභිඤ්ඤ මහිද්ධිකා,
පරිවාරෙන්නති සමුද්ධං ඡායාව අනපායිනී³.
655. හජික්කකුගතො ආසිං සෙනව්ඡන්තං වරුත්තමං,
සුචාරුරුපං දිසවාන විතති මෙ උපපජ්ජථ.
656. ඔරුක්ක හජික්කකුගතො උපගච්ඡිං නරාසහං,
රතනාමයජන්තං මෙ බුද්ධසෙට්ඨස්ස ධාරසිං.
657. මම සබ්බසමඤ්ඤය පදුමුනනරො මහාඉසි,
තං කථං ථපසිත්වාන ඉමා ගථා අභාසථ:
658. “යො සො ඡන්තං අධාරෙසි සොණ්ණොලඛිකාරහුසිතං,
තමහං කීත්තසිස්සාමි සුණංථ මම හසතො.
659. ඉතො ගන්ත්වා අගං පොසො භුසිතං ආවසිස්සති,
අනුභොස්සති සමපතති අවජ්ජරාහි පුරක්කතො.
660. චතුත්තංසතික්කනතුඤ්ඤ ධෙවරජ්ජං කරිස්සති,
බලාතිපො අට්ඨසතං වසුධං ආවසිස්සති.
661. අට්ඨපඤ්ඤසක්කනතුඤ්ඤ චක්කවතති හවිස්සති,
පදෙසරජ්ජං විපුලං මහියා කාරසිස්සති.
662. කප්පසතසහස්සමහි ඔක්කාකකුලසමහවො,
ගොඨමො නාම ගොතෙන්න⁴ සත්ථා ලෙකෙ හවිස්සති.
663. සක්ඛානං කුලකෙතුස්ස ඤ්ඤිබ්බු හවිස්සති,
ආනිඤ්ඤ නාම නාමෙන උපට්ඨාකො මහෙසිනො.
664. ආතාපි තිපකො වාපි⁵ බාහුසවෙවසු කොවිදො,
තිවාතවුතති අත්ථෙඛො සබ්බපාඨි හවිස්සති.
665. පධානපතිනතෙතො සො උපසන්නො නිරුපසි,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤය නිබ්බායිස්සත්ත⁶ නාසවො”.
666. සන්ති ආරඤ්ඤකා නාගා කුඤ්ඤරා සට්ඨිභායනා,
තිඛා පභින්නමානඛගා ඊසාදන්තො උරුලුගවා.
667. අනෙකසතසහස්සා පණ්ණිතාපි මහිද්ධිකා,
සබ්බෙ තෙ බුද්ධිනාගස්ස න ගොනතු^{*}පතිසිමති තෙ⁶.

1. වසන්නො, ම. PTS. 2. සතසහස්සාහි වීර, PTS.

3. අනුපායිනී, ම. පෙ. 4. නාමෙන, පෙ. 5. සඤ්ඤා, පෙ.

6. හොතති පණ්ණිකා, ම න හොතන පරිච්ඡිකා, PTS.

10. ආනන්දස්ථිරාවදානය

653. පළමුතර බුදුරජ තෙම අරම් දෙරින් තික්ම අමාවාසි වස්වන්නේ මහජනයා සන්තිදර්ශී ය. (=තිවණට පැමිණෙමි ය.)

654. ෂඩ්භිඤ්ඤ ඇත්තා වූ ද මහාසාද්ධි ඇත්තා වූ ද ලක්ෂයක් ඒ ක්ෂිණාශ්‍රවයෝ අත හැර නොයන්නා වූ සෙවණැල්ල මෙන් සඵලයක් වන්නේ පිරිවරත්.

655. (මම) උතුම් සේසත (මාගේ මහාකයෙහි දරන්නේ) ඇතුළුව හුන්නෙමි වෙමි. මනෝඤ්ඤ වූ රුමක් බුදුරජානන් වහන්සේ දැක මට ප්‍රීතිය උපන්නේ ය.

656. ඇතු පිටින් බැස නරශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්සේ වෙත එළඹියෙමි. මාගේ රුවන්මුළා ඡත්‍රය බුද්ධශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්සේට දැරිමි.

657. පළමුත්තර මහර්ෂි (බුදුරජ) තෙම මාගේ අදහස දැන (තමන් වහන්සේගේ) ඒ කථාව නවතා මේ ගාථාවන් වදාළේ ය:

658. “ඒ යමෙක් සවණීලඛිකාරයන්ගෙන් සරසනලද ඡත්‍රයක් දැරී ද ඔහු (පිළිබඳ ව) ප්‍රකාශ කරන්නෙමි. පවසන්නා වූ මාගේ (ඒ වචනය) අසවූ.

659. මේ පුරුෂ තෙම මෙයින් (වුත ව) ගොස් භූමිතයෙහි වසන්නේ ය. දිව්‍යාජසරාවන් විසින් පිරිවරණ ලද්දේ සමපත් අනුභව කරන්නේ ය.

660. සුතිස්වරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. (ඉන් වුත ව) සිවුරහ සෙතහට අභිපතී ව එකසියඅටවරක් (පෘථිවිකවර ව) පොළොවෙහි වාසය කරන්නේ ය.

661. අටපණස්වරක් සක්විතිරජ වන්නේ ය. පෘථිවියෙහි මහත් වූ ප්‍රදේශරාජ්‍යය ද කරවන්නේ ය.

662. කල්ප ලක්ෂයකින් මතුයෙහි ඔක්කාකකුලයෙහි උපදින්නා වූ ගොත්‍රයෙන් ශෞතම නම් වූ ශාස්ත්‍රායන් වහන්සේ ලොව පහළ වන සේක.

663. ශාක්‍යකුලයට ධජයක් වැනි වූ මහාචීර වූ බුදුරජානන් වහන්සේගේ ඥාති වූ (මෙතෙම) ආනන්ද නම් උපසථායකයා වන්නේ ය.

664. කෙලෙස් තවන වීර්‍යය ඇති ප්‍රඥවන් වූ බහුශ්‍රැතභාවයෙහි දක්ෂ වූ නිහතමාන පාවාභූති ඇති තදබැවින් තොර ත්‍රිපිටකධාරියෙක් වන්නේ ය.

665. වීර්‍යය කිරීමෙහි මෙහෙයනලද සිත් ඇති හෙතෙම උපශාන්ත වූයේ උපධි රහිත වූයේ සියලු ආශ්‍රවයන් (ප්‍රත්‍යාණපරිඤ්චයෙන්) දැන ආශ්‍රව රහිත ව පිරිනිවන් පාන්නේ ය.”

666. (යම් සේ) අරණෙහි උපතින් සැටවස් ඉක්ම ගිය ත්‍රිමද ගලිත් වූ මාතඛහස්නිකුලයෙහි උපන්නා වූ මහත් දළ ඇති රාජවාහන වූ ඇත්තු වෙත් ද,

667. (එසේ ම) පණ්ඩිත වූ ද මහා සාද්ධිමත් වූ ද නොයෙක් ලක්ෂගණන් රහත් නාගයෝ වෙත් නම්, ඒ සියල්ලෝ බුද්ධනාගයන් වහන්සේට ලං කොට තැබීමෙහි දී (සම) නො වෙත්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

668. ආදියාමෙ නමස්සාමි මජ්ඣිමෙ අප් පච්ඡිමෙ,
පසන්නාවිනේනා සුමනො බුද්ධිසෙට්ඨං උපට්ඨතිං.
669. ආතාපි නිරතො වාපි සමපජානො¹ පතිස්සනො,
සොතාපතතිඵලමපනේනා සෙක්ඛභූමිසු කොට්ඨෙ.
670. කප්පො²තො සතස්සසෙසං යං කමමභිනිහරං,
තා'නං භූමිමනුසානේනා සීතො සද්ධිමමමාවලො¹.
- 671, 672, 673. කිලෙසා ක්කාපිතා -පෙ- කතං බුද්ධියං සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා ආනාඤ්ඤා පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ආනාඤ්ඤාපද්‍යනං දසමං.

බුද්ධිවග්ගො පඨමො.

උද්දානං:

බුද්ධො පච්චෙකබුද්ධො ව² සාරිපුතේනා ව කොට්ඨිතො,
කාසසපො අනුරුද්ධො ව පුණ්ණකේරො උපාලි ව.
අඤ්ඤාසිකොඤ්ඤාසිකො, පිණ්ඩාලො රෙවතා'නඤ්ඤාසිකො,
ජසත්තාති ව පඤ්ඤාස ගාථායො සබ්බපිණ්ඩිතා.

1. තිතා...වලා. පෙ. 2. පච්චෙකසම්බුද්ධො. සෙ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

668. පෙරයමිහි ද මැදියමිහි ද පැසුළුයමිහි ද නමස්කාර කරන්-
නෙමි. පහන් සිත් ඇත්තෙමි තුටු වූයෙමි බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ වෙත
ඵලබ්ධි සිටියෙමි.

669. කෙලෙස් තවන වියඪයෙන් යුක්ත වූයෙමි පැණවත් වූයෙමි මනා
දැනුම ඇත්තෙමි සිහියෙන් යුතු වූයෙමි ශෛක්‍ෂ්‍යභූමියෙහි දක්‍ෂ වූයෙමි
සෝවාන් පලයට පැමිණියෙමි වෙමි.

670. මෙයින් කල්ප ලක්‍ෂ්‍යයකට පෙර යම් කමයක් (කොට යමක්)
ප්‍රාණීනා කෙලෙමි නමි, මම ඒ පදවියට පැමිණියෙමි සසුනෙහි නිශ්චල ව
සිටියෙමි වෙමි.

671, 672, 673, කෙලෙස් දවනලදී -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ
අනුශාසනය කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමත් ආනන්දසම්මතයන් වහන්සේ මෙ ම
ගාථාවන් වදාළසේක් සි.

දසවැනි වූ ආනන්දසම්මතවදානය සි.

පළමුවැනි බුද්ධචර්යා සි.

(එහි අපදාන) නාමාවලිය-

බුදු පසේබුදු හා - සැරිගුත් කෝලීත කසුප්,
අනුරුද්ධ පුණ්ණ උපාලී - අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤ ද.,
පිඨොල්බරදූප් රේවත - පඬිඅනඳ යන සිරිතුන්,
සසිය පණසක් ගා වෙසි - එහැම පිඬු කොට දැක්වූ.

2

11. සිහාසනදායකජේරාපදානං.

674. නිබ්බූතෙ ලොකතාප්ථෙහි සිද්ධාසේ දිපද්වතමෙ,
විජාරිතෙ පාවචනෙ බාහුජ්ඣාසුලෙහි සාසනෙ.
675. පසන්නවිනේනා සුමනො සිහාසනමකාස'හං,
සිහාසනං කරිනාන පාදපිඨමකාස'හං.
676. සිහාසනෙ ව චස්සනෙන සරං තත් අකාස'හං,
තෙන විතතප්පසාදෙන භුසිතං උපපජ්ජ'හං.
677. ආයාමෙන වතුබ්බිසයොජනං ආසි තාවදෙ,
විමානං සුකතං මග්ගං විජාරෙත වතුගුස¹.
678. සතං² කඤ්ඤාසහස්සානි පරිවාරෙතති මං සදා,
සොණණමයඤ්ඤි පලලඛකං ව්‍යමෙත ආසි සුනිමිතං.
679. හත්ඨියානං අස්සයානං දිබ්බයානං උපට්ඨිතං,
පාසාදා සිව්ඤ්ඤා වෙච උපපජ්ජනති³ යදිවජ්ජකං.
680. මණ්ඩමයා ව පලලඛකා අඤ්ඤා සාරමයා බ්‍රහ්ම,
නිබ්බතනනති මම සබ්බෙ සිහාසනස්සි'දං ඵලං.
681. සොණණමයා රුපිමයා ඵලිකා වෙච්චරියාමයා,
පාදකා අභිරුහාමි පාදපිඨස්සි'දං ඵලං.
682. වතුනුට්ඨිතෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුඤ්ඤකම්මස්සි'දං ඵලං.
683. තෙසත්තනිමිතිතො කප්පෙ ඉඤ්ඤාමා තයො ජනා,
ඤෙසත්තනිමිතිතො කප්පෙ තයො සුමනිනාමකා.
684. සමසත්තනිමිතිතො කප්පෙ තයො චරුණනාමකා,
සත්තරතනසම්පන්නා වතුදීපථෙහි ඉස්සරා.
685. පටිසම්භිදා වතස්සො ව-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සිහාසනදායකො ථේරො
ඉමා ගාථායො අනාසිත්තා.

සිහාසනදායකජේරස්සාපදානං පඨමං.

12. එකත්ථමහිකජේරාපදානං.

686. සිද්ධාසේස්ස හගට්ඨො මහාසුගගණො අහු,
සරණඛගතා ව තෙ බුද්ධා සද්දගනති තථාගතා.
687. සබ්බෙ සඛගම්ම මනෙතානා මාලං⁴ කුබ්බතති සඤ්ඤා,
එකත්ථමා අලනනනා විවිතනති බ්‍රහ්මාවතෙ.

1. වතුගුසං. 2. සතං. 3. නිබ්බතනනති සෙ. 4. සාල. සෙ. ථෙ

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

688. තෙ'නං අරඤ්ඤ දිස්වාන උපගමම ගණං නදා,
අඤ්ඤලිමපග්ගනෙත්වාන පටිපුච්ඡිං ගණං අනං.
689. තෙ මෙ පුට්ඨා විසාකංසු සීලවනෙතා උපාසකා,
මාලං¹ මයං කතතුකාමා එකත්ථගො න ලබ්භති.
690. “එකත්ථගො මමං දෙථ අනා දසාමි සිඤ්ඤානා,
ආනරිසාම'නං එගො අපොසසුකකා භවනතු වො.
691. තෙ මෙ එගො පටෙවඡිංසු පසන්නා කුට්ඨමානසා,
තතො පටිනිවත්තිත්වා අගමිංසු සකං සිරං.
692. අවිරං ගතන පුගගණෙ එගො අදස'හං² නදා,
තට්ඨා ගට්ඨන විතෙතන පඨමං උසසරෙස' හං.
693. තෙන විතතපසාදෙන විමානං උපපජ්ජ'නං
උබ්බිද්ධං භවනං මයං සතභුමං³ සමුග්ගතං.
694. වජ්ජමානාසු හෙරිසු පරිවාරෙම'නං නදා,
පඤ්චපඤ්ඤසකපමහි රාජා ආසිං යසොබරො.
695. තත්ථාපි භවනං මයං සතභුමං සමුග්ගතං,
කුට්ඨාගාරවරුපෙන එකත්ථගො මනෝරමං.
696. එකවිසතිකපමහි උදෙනො නාම ඛතතිසයා,
තත්ථා'පි භවනං මයං සතභුමං සමුග්ගතං.
697. යං යං යොනු'පපජ්ජාමි දෙවතනං අථ මාත්‍රසං,
අනුගොමි සුඛං සබ්බං⁴ එකත්ථගසි'දං එලං.
698. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං එගමදදිං නදා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි එකත්ථගසි'දං එලං.
699. පටිසම්භිද-පෙ- බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථ සුදං ආයස්මා එකත්ථගසි'කො පේරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

එකත්ථගසි'කපෙරසාපදනං දුතිසං.

13. නන්දකේරාපදනං*

700. පදුමුත්තරස්ස භගවතො ලොකප්‍රේමස්ස තාදිනො,
වත්ථං බොමං⁵ මයා දින්නා සයමතුස්ස මනෙසිනො.
701. තං මෙ බුද්ධො විසාකාසි ජලජ්ජනාරනාමකො,⁶
ඉමිනා වත්ථදනෙන තෙමවග්ගණො හවිසාසි.

1. සාලං. පේ. සෙ. 2. අනාස'හං අ: මු. ආකාසනං. පේ.

3. සතභුම. PTS. සතභුමං. සෙ. පේ.

4. අනුගොමි සබ්බමෙතං. PTS. සෙ. 5. චතුත්තමං. PTS

6. ජලජ්ජනමනායකො PTS. * පෙරගාථාවකථාය චිඤ්ඤා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

688. මම ඒ උවසුසමුතයා වනයෙහි දී දෑක (එ ම) සමුතයා වෙත එලඹ ඇදිලි බැඳගෙන උවසුසමුතයාගෙන් (මෙසේ) විවාලෙමි.

689. මා විසින් විවාරණ ලද ඒ සිල්වත් උවසුවෝ මෙසේ පැවසූහ: “අපි උපට්ඨානසාලාවක් කරණු කැමැත්තෙමු. (ඒ සඳහා) එක් වැඟක් නොලැබේ ය” (කියා සි.)

690. එක් වැඟ මට දෙවූ. මම ශාක්කාන් වහන්සේට දෙන්නෙමි. මම වැඟ ගෙණ එන්නෙමි; හවත්නු (ඒ සඳහා) උත්සාහ නැත්තෝ වෙත්වා” යි (කිමි)

691. පැහැදුනා වූ සතුටු සිත් ඇති ඔහු මට වැඟ පැවරූක. එ ම වනයෙන් පෙරලා ගොස් සවකිය ගාහය ට පැමිණියාහු ය.

692. (උවසු) සමුතයා ගිය නොබෝ වේලාවකින් මම වැඟක් දිනිමි. එකල්හි සතුටු වූ මම සතුටු සිතින් (එය) පලමු කොට ම එසවිමි.

693. එ ම විත්තප්‍රසාදය හෙතු කොට ගෙණ පැන නැගුනා වූ උස් වූ මහල් සියයක් ඇති මාගේ විමානයට මම (උත්සාහයෙන්) ගියෙමි.

694. එකල්හි බෙර වයද්දී මම (දෙව්පිරිස්) පිරිවරමි. (එයින්) පස් පණස්වන කපෙහි ‘යසෝධර’ නම් රජෙක් වීම.

695. එහි ද මට මහල් සියයක් ඇති උඩට නැගුනු උතුම් කුළු ගෙවලින් යුත් එක් වැඟ ඇති මනහර වූ හවනයෙක් විය.

696. එක්විසිවන කල්පයෙහි ‘උදෙන’ නම් ක්ෂත්‍රියයෙක් වීම. එහි ද මට සියයක් මහල් ඇති උස් ව පැන නැගුනු හවනයෙක් විය.

697. යම් යම් දිව්‍ය වූ හෝ මනුෂ්‍ය වූ යෝනියක උපදිමි ද, සියලු සුව අනුභව කරමි. මෙය එක් වැඟ පිදිමේ විපාකය යි.

698. (මෙයින්) සිටු අනුවනකපෙහි එකල යම් වැඟක් දිනිමි ද, (එකෙයින්) දුතතියක් නො දනිමි. එක් වැඟ පිදිමේ මේ විපාකය යි.

699. සිටුපිළිසිඹියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් එකසමුතක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් දෙයනා කලසේක් යි.

එකසමුතක ස්ථවිරාච්ඡනය දෙවැනි යි.

13. නඤ්ඤස්ථවිරාච්ඡනය

700. ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ, තාදි(අටලෝකමින්) නො සැලෙන)ගුණ ඇති, සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කලා වූ, මහර්ෂි වූ පදමුත්තර භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මා විසින් කොමු පිළියක් දෙන ලදී.

701. ඒ (වසුදායක වූ) මට පදමුත්තර නම් බුදුරජානන් වහන්සේ මෙසේ ප්‍රකාශ කල සේක: “මේ වසුදායක කරණ කොට ගෙණ ස්වණ්වණ් වන්නෙහි ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

702. දො සමන්ති අනුතොනා කුසලමුලෙහි වොදිතො,
ගොතමස්ස භගවතො කතිට්ඨො නා භවිස්සසි.
703. රාගරතෙනා සුබසීලො කාමෙසු ගෙධමායුතො,
බුද්ධෙන වොදිතො සනෙතා තදා¹ නා පබ්බජිස්සසි.
704. පබ්බජිත්තා නා තත් කුසලමුලෙන වොදිතො,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤා නිබ්බාසිස්ස'නාසවො.
705. සතකප්පසහස්සමහි² වතුරො වෙලනාමකා,
සට්ඨිකප්පසහස්සමහි උපවෙලා වතුර්නා.
706. පඤ්ඤාප්පසහස්සමහි වෙලාච වතුරො ජනා,
සත්තරතනසමපන්නා වතුදීපමහි ඉස්සරා.
707. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
ඉත්ථං සුදං ආයසමා නිකේ, පෙරො ඉමා ගාථායො අහාසිත්ථාති.

නිකේශෙරස්සාපදානං තතිස්සං.

14. චූලපක්කජේරාපදානං

708. පදුමුන්නරො තාම ජිනො ආහුතීනං පටිග්ගහො,
ගණමනා වුපකට්ඨො සො හිමවනෙන වසී තදා.
709. අනපි හිමවනනමහි වසාමි අස්සමෙ තදා,
අචිරාගතං මහාථීරං උපෙසිං ලොකනායකං.
710. පුප්ඵච්ඡත්තං ගහෙත්වාන උපගච්ඡිං නරාසිනං,
සමාතිං සමාපර්ජන්තං අනන්තරායමකාස'නං³.
711. උභොතජේහි පග්ගස්ස පුප්ඵච්ඡත්තං අදාස'නං,
පටිග්ගහෙසි භගවා පදුමුන්නරො මහාමුති.
712. සබ්බෙ දෙවා අත්තමනා හිමවනනං උපෙනති⁴ තෙ,
සාධුකාරං පවතෙනසුං⁵ අනුමොදිස්සති වකඛුමා.

1. තතො. සෙ. අ. 2. සත්තකප්පසහස්සමහි 3. ආරාධනමකාසනා. පෙ.
4. (එවං සබ්බජ) 5. පවතති. සු. ම. P T S. සෙ. පෙ.

702, (දිව්‍ය මනුෂ්‍ය සංඛ්‍යාත) දඬුවම් සමපත් අනුභව කොට කුසල මූලයෙන් මෙතෙයන ලදුවන ඔබ ගෞතම බුදුරජානන් වහන්සේගේ බාල සොහොයුරු වන්නනු ය.

703. කෙලශකාමයෙන් ඇලුනනු (කාය - විතත) සුඛයන් අනුභව කරණ සාමාන්‍ය ඇත්තනු, වස්තුකාමයන්හි හිඳි වුවනු, බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් මෙතෙයන ලදුවනු, ශාන්ත වුවනු එකල්හි පැවිදි වන්නනු ය.

704. තෝ එහි පැවිදි ව කුසලමූලයන් විසින් මෙතෙයන ලදයෙහි සියලු ආශ්‍රවයන් ප්‍රභාණ්ටරිඤ්චෙන් දැන හැර දමා ආශ්‍රව රහිත ව පිරිනිවන් පාන්නෙහි ය" (කියාසි).

705. මෙ කපින් පෙර එක්දහස් එක්සිය වන කපෙහි 'වෙල' නම් වූ සක්විතිරජවරු සිටුදෙනෙක් වූහ. එක්දහස් සැට වන කලායෙහි (සිටු ජාතියක) 'උසවෙල' නම් වූ සක්විතිරජවරු සිටු දෙනෙක් වූහ.

706. එක්දහස් පස් වන කපෙහි 'වෙල' නම් වූ ම (සක්විතිරජවරු) සිටුදෙනෙක් වූහ. ඔහු සත්ථුවනින් යුක්ත වූවාහු සතර මහ දිවයිනෙහි අභිපති වූහ.

707. සිටුපිළිසිඬියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් 'නඤ' ස්වරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

නඤස්වර්ණවදානං නෙවැතිසි.

14. චූලපක්ඛසථවිරාවදානං

708. එකල්හි පූජාවන් පිළිගන්නා වූ හෙවත් පූජාවතට ගෙයක් බඳු වූ පළමුගතර නම් බුදුරජානන් වහන්සේ ගණ(=සමූහ)යා කෙරෙන් වෙන් වූ සේක් හිමවනෙහි විසූ සේක.

709. එකල්හි මම ද හිමවනෙහි අසපුවක වෙසෙමි. පැමිණි නොබෝ කල් ඇති ලොකනායක වූ මහාචාර්යන් (=බුදුරජානන්) වහන්සේ වෙත එළඹියෙමි.

710. මල්සතක් (=මල්කුඩයක්) ගෙණ තරලෙෂ්‍යයන් වහන්සේ වෙත එළඹියෙමි. මම සමවතට සමවන් උන්වහන්සේගේ සමාධියට අන්තරායයක් නො කෙළෙමි.

711. මම දැනින් ගෙණ මල්සත දුනිමි. මහාමුනි වූ පළමුගතර භාග්‍යවතුන් වහන්සේ (එය) පිළිගත් සේක.

712. සතුටු වූ ඒ සියලු දෙව්වරු හිමවතට එළඹෙත්. "පසැස් ඇති බුදුරජ නෙම අනුමොදනා කරන්නේ ය" සි සාධුකාර පැවැත්වූහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

713. ඉදං චක්කාන තෙ දෙවා උපගච්ඡං නරුත්තමං,
ආකාසෙ ධාරයන්තං මෙ¹ පද්‍රමච්ඡන්තමුත්තමං.²
714. සතපත්තන්තං³ පග්ගයා⁴ අද්ධි තාපසො මමං,
තම'හං කීත්තසිසාමි; සුඤ්ඤාථ මම භාසතො:
715. පඤ්චවීසති කප්පාති දෙවරජං කරිසාති,
චතුත්තිංසතික්ඛන්තුඤ්ච චක්ඛවග්ගි හවිසාති.
716. යං යං යොතිං සංසරති දෙවත්තං අථ මානුසං,
අබ්බොකාසෙ පතිට්ඨන්තං පද්‍රමං ධාරසිසාති.
717. කප්පසතසහසාමහි ඔක්කකාකකුලසමානවො,
ගොතමො තාම නාමෙන සත්ථා ලෙකෙ හවිසාති.
718. පකාසිතෙ පාවචනෙ මනුසාන්තං ලභිසාති,
මනොමයමහි කායමහි උත්තමො සො හවිසාති.
719. ඤේ භාවරො හවිසාන්ති උතොපි පඤ්ඤානසා,
අනුභොක්ඛා උත්තමත්ථං ජොතසිසාන්ති සාසනං.
720. සො'හං අට්ඨාරසවසො⁵ පබ්බජිං අනගාරිගං,
විසෙසා'හං න විද්දාමි සක්ඛපුත්තසා සාසනෙ.
721. දුක්ඛා මය්ගං ගති ආසි පරිභුතො පුරෙ අනු⁶,
භාතා ච මං පනාමෙසි: ගච්ඡ 'දුති සකං සරං.
722. සො'හං පනාමිතො සන්තො සංඝාරමය්ගං කොට්ඨකෙ,
දුමමතො තත්ථ අට්ඨාසිං සාමඤ්ඤසමිං⁷ අපෙක්ඛවා.
723. භගවා තත්ථ⁸ ආගඤ්ඤි සීසං මය්ගං පරාමසි,
බාහාය මං ගහෙත්වාන සංඝාරාමං පවෙසසී.
724. අනුකම්පාය මෙ සත්ථා අද්ධි පාදපුඤ්ඤිතිං,
ඵලං සුඤ්ඤං අභිට්ඨති ඵකමන්තං සච්චිට්ඨිතං.⁹
725. හත්ථෙති තමහං ගය්ග සරිං කොකනදං අහං;
තත්ථ විත්තං විමුච්චි මෙ අරත්තනං අපාපුණිං.
726. මනොමයෙසු කායෙසු සබ්බත්ථ පාරමිභගතො,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විතරාමි අනාසවො.
727. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා චුල්ලපන්තිකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

චුල්ලපන්තිකත්ථෙරස්සා'පදානං චතුත්ථං.

1. ධාරයන්තසා. අ. මු. 2. පද්‍රමං ම. පෙ. 3. පද්‍රමඡන්තං. PTS 4. ගණන. ම.

5. සො අට්ඨාරසවසො'හං. පෙ. අට්ඨාරසඤ්චවසො'හං. ම. PTS. සෙ.

6. අහං. PTS. පෙ. 7. සාසනසමිං. පෙ. 8. අපෙ'සත්ථා. අ. මු.

9. ඵකමන්තමභිට්ඨාහං ම. මභිට්ඨිතං. PTS. සෙ

713. ඒ දෙව්වරු මෙය කියා මාගේ පියුම් සහ අතසෙහි දරන්නා වූ උතුම් වූ නරශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්සේ වෙත එළඹියානු ය.

714. “(මේ)තවුස්තෙමේ පියුම්සතක් ගෙණ මට දුන්නේ ය. ඔහු පිළිබඳ ව මම (කරුණ) ප්‍රකාශ කරමි. (එසේ) කියන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු” යි (මෙසේ බුදුහු වදාළහ).

715. (මෙනෙම) පස්විසි වරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. සුඛිස් වරක් සක්විතිරජ ද වන්නේ ය.

716. (මෙනෙම) දිව්‍ය වූ තෝ මනුෂ්‍ය වූ තෝ යම් යම් යෝනියක සැරිසරා ද, අභ්‍යවකාශයෙහි (=එළිමහනෙහි) හුන්නේ පියුමක් (කුඩයක්) මෙන් දරන්නේ ය.

717. කල්‍යාණයෙහි මතුයෙහි බහුකාශකාලයෙහි උපදින්නා වූ නමින් ගෞතම නම් වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ ලොව පහළ වන සේක.

718. උන්වහන්සේ පිටකත්‍රය ධර්ම දෙසු කල්හි හෙතෙම මිනිසන් බව ලබන්නේ ය. මනෝමය වූ ශරීරනිෂ්ඨයෙහි අග්‍ර ද වන්නේ ය.

719. සොහොයුරෝ දෙදෙනෙක් වන්නාහු ය. දෙදෙන ම පණ්ඩන නම් වන්නාහු ය. උත්තමාඤ්ඤ වූ නිවණ ප්‍රතිවේධ කොට සසුන බබුළු-වන්නාහු ය” (කියායි).

720. ඒ මම අටළොස්වියැත්තේ අනගාරිය නම් වූ සාසනයෙහි පැවිදි වීමි. මම ශාක්‍යපුත්‍ර වූ බුදුරජානන් වහන්සේගේ ශාසනයෙහි විශේෂාධිපතිය(ධර්මාවබෝධය)ක් නො ලැබීමි.

721. මාගේ ගතිය (=සව්භාවය) දැකි (=මෝඩ) වී ය. (මම) පළමු කොට ගරුතන ලද්දෙමි වීමි. දැන් සවකීය ගෘහයට යව සි කියා මාගේ සොහොයුරා ද මා තෙරපා දැමී ය.

722. තෙරපා දමන ලද ඒ මම සහරම්දොරවුවෙහි නැවතී දෙමුතස් වූයෙමි පැවිදිබැව්හි බලාපොරොත්තු සහිත ව එහි සිටියෙමි.

723. ශාස්තෘ තෙම එහි පැමිණියේ ය. මාගේ හිස පිරිමැද්දේ ය. මගේ අතින් අල්ලා සහරමට පිවිසවී ය.

724. මෙසේ පිරිසිදු (මෙය ගෙණ) එකත්පසෙක හිඳ මනා කොට ඉටුව සි (=සිහි කරවයි) කියා මට අනුකම්පාවෙන් ශාස්තෘතෙම පාපිස්නා කඩක් දුන්නේ ය.

725. මම එය අතින් ගෙණ පියුම සිහි කෙළෙමි. එහි දී මගේ සිත (කෙළෙසුන්ගෙන්) මිදුනේ ය. රහත්බවට පැමිණියෙමි.

726. සියලු තත්හි මනෝමයශරීරයන් නිර්මිත කිරීමෙහි පරතෙරට පැමිණියෙමි සියළු ආශ්‍රවයන් ප්‍රහාණපරිඥාවයෙන් දැන දුරු කෙළෙමි ආශ්‍රව රහිත ව (=රහත් ව) වෙසෙමි.

727. ප්‍රතිසම්ප්‍රදායෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් බුදුපණ්ඩු සභිරියන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

බුදුපණ්ඩු සභිරියාදායක සතරවැනියි.

15. පිළිඤ්චවජ්ජේරාපදානං

728. නිබ්බුතෙ ලොකතාථමනි සුමෙමො අග්ගපුග්ගලෙ,
පසන්නවිතො සුමනො ථූපස්ථමකාස'නං.
729. යෙ ව ඛණ්ණසවා තත් ඡලභිඤ්ඤ මහිඤ්ඤා,
තෙ'නං තත් සමානෙකා සංඝභතතං අකාස'නං.
730. සුමෙධස්ස හගවතො උපට්ඨාකො තද අහු,
සුමෙමො නාම නාමෙන අනුමොදිත් සො තද.
731. තෙන විතතාසසාදෙන විමානං උපපජ්ජනං,
ඡලාසිතිසහස්සාති අවජ්ජරායො රමංසු මෙ.
732. මමෙව අනුට්ඨානනි සබ්බකාමෙහි තා සද,
අඤ්ඤ දෙවෙ අතිභොමි¹ පුඤ්ඤකම්මසි'දං ඵලං.
733. පඤ්චේසතිකප්පමනි වරුණො නාම බතතියො,
සුසුඤ්ඤාජනො² ආසිං වකකවනනි අනං තද.
734. න තෙ ඛිජං පට්ඨනනි නපි නිශ්ඤානි නඛලා,
අකට්ඨපාකිමං සාලිං පරිභුඤ්ඤානි මානුසා.
735. තත් රජං කරුණාන දෙවතානං පුත ගච්ඡ'නං,
තදපි ඵදිසා මය්ගං නිබ්බතතා භොගසම්පද.
736. න මං ඕතතා අමිතතා වා හිංසනති සබ්බපාණිනො,
සබ්බසම්පි පියො භොමි පුඤ්ඤකම්මසි'දං ඵලං.
737. නිංසකප්පසහස්සමනි යං දානමදදිං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ගක්ඛාලෙපසි'දං ඵලං.
738. ඉමසමිං හරුකෙ කප්පෙ ඵකො ආසිං³ ජනාතිපො,
මහානුභාවො රාජා'නං⁴ වකකවනනි මහබ්බලො.
739. සො'නං පඤ්චසු ඩීලෙසු ධපෙකා ජනතං ඛන්දං,
පාපෙකා සුගතිංයෙව දෙවතානං පියො අහුං.
740. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං,
ඉත්ථං සුදං ආයසමා පිළිඤ්චවජ්ජා ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්තාති.

පිළිඤ්චවජ්ජේරාසාපදානං පඤ්චමං.

1. අතිභොමි. ථෙ. 2. විසුද්ධ. ම. සෙ. ථෙ.
3. ආසි. ම සෙ. 4. රාජාසි. PTS. ම.

15. පිළිඤ්චවෘත්තසංවිරාමදාය

728. ලොකනාථ වූ අගුපුභාල වූ 'සුමේධ' බුදුරජානන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑ කල්හි පහන් සිත් ඇති මනා සිත් ඇති මම ස්තුරපුජාවක් කෙළෙමි.

729. යම් අබ්භිඤ්ඤා වූ මහාසාදාන ඇති ක්ෂණිකව කෙනෙක් එහි (වූවාහු ද) මම උන්වහන්සේලා එහි රැස් කරවා සහබතක් දිනිමි.

730. එකල්හි 'සුමේධ' භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ උපසංඝායකයෙක් වී ය. නමින් සුමේධ නම් වූ හෙතෙම එකල්හි අනුමොදනා කෙළේ ය.

731. එ ම (ථුරපුජා කිරීම් වශයෙන් ඇති වූ) විතතප්‍රසාදය හේතු කොට ගෙන මම දිව්‍යවිමානකයක උපතිමි. අසුසයදහසක් දෙවහනෙන් මාගේ (සිත එහි) ඇලවූක.

732. එ ම අප්පරාවෝ සියලු කාමයන් කරණ කොට ගෙන මා අනු ව ම පවතින්. අතික් දෙවියන් (සමපතනයෙන්) ඉක්මවමි. මේ (ස්තුරපුජා) පුණ්‍යකමියාගේ විපාකය යි.

733. මම එකල්හි පස්විසිවන කපෙහි පිරිසිදු බොජුන් ඇති 'වරුණ' නම් සක්විතිරජෙක් වීමි.

734. ඒ මනුෂ්‍යයෝ බිජුවට නො වපුරන්. නගුල් (සිසැම් වශයෙන්) නො පමුණුවනු ලැබේ. අරණ්‍යයෙහි නො සැබිම්පෙදෙස්හි තෙමේ ම හට ගත් හැල් අනුභව කෙරෙත්.

735. මම එහි රාජ්‍යය කොට නැවත දිව්‍යානුභාවයට පැමිණියෙමි. එකල්හි ද මට මෙබඳු ම වූ භොගසමපත්ති තොමෝ උපන්නී ය.

736. මිතුරු වූ හෝ පසමිතුරු වූ හෝ සියලු ප්‍රාණීහු මට නිංසා නො කෙරෙත්. සියලු දෙනාහට ම ප්‍රිය වෙමි. මෙය (ස්තුරපුජා) පුණ්‍ය-කමියාගේ විපාකය යි.

737. එකල මෙයින් එක්දහස්නිස්වන කල්‍යායෙහි මම යම් දහක් දිනිමි ද, (ඉන්) දුගතිකක් නො දනිමි. (ස්තුරපුජා) පුණ්‍යකමියාගේ (=සුවද ගැල්වීමෙහි) එළය යි.

738. මේ හදුකල්‍යායෙහි මම ජනාධිපති වූ මහානුභාව ඇති මහත් බල ඇති එක් සක්විතිරජෙක් වීමි.

739. ඒ මම බොහෝ ජනයා පන්සිල්හි පිහිටුවා සුගතිකට ම පමුණුවා දෙවියනට ප්‍රිය වීමි.

740. පරිසමාදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් 'පිළිඤ්චවෘත්ත' සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

පිළිඤ්චවෘත්තසංවිරාමදාය පස්වැනි යි.

16. රාහුලනේරාපදානං

741. පදමුත්තරස්ස භගවතො ලොකජෙට්ඨස්ස තාදිනො,
සත්තභුමමහි පාසාදෙ ආදාසං සඤ්චරං¹ අතං.
742. ඩිණාසවසහස්සෙහි පරිකිණෙණා මහාමුනි,
උපාගමී ගඤ්ඤාටිං දිපදික්ඛෙ තරාසභො.
743. විරොවෙනො² ගඤ්ඤාටිං දෙවදෙවො තරාසභො,
භික්ඛුසංඝෙ සිතො සඤ්චා ඉමා ගාථා අභාසථ.
744. යෙනා' යං ජොතිතා සෙය්‍යා³ ආදසො ව සුසඤ්චො,
තම'තං කිත්තසිස්සාමි සුණොථ මම භාසතො.
745. සොණ්ණමයා රුපිමයා⁴ අපො වෙච්ඡියාමයා,
තිබ්බතතිස්සන්ති ආදසා⁵ යෙ කෙවි මනසො පියා.
746. චතුසට්ඨිකකතං දෙවික්ඛෙ දෙවරජං කරස්සති,
සතස්සකකතං චක්කවතති හවිස්සති අනන්තරා.
747. එකවීසතිකපමහි විමලො නාම බතතියො,
වාතුරනො විජිතාච්ච චක්කවතති හවිස්සති.
748. තගරං රෙණුමනි නාම ඉට්ඨකාහි සුමාපිතං,
ආයාමතො තිණි සතං චතුරස්සසමාසුතං⁶.
749. සුදස්සනො නාම පාසාදෙ විස්සකමෙත නිමිතො⁷,
කුටාගාරවරුපෙතො සත්තරතනභුසිතො.
750. දස සද්දා අවිචිත්තං⁸ විජ්‍යාධරසමාකුලං,
සුදස්සනංච තගරං දෙවතානං හවිස්සති.
751. පතා නිග්ගච්ඡතෙ තස්ස උග්ගච්ඡනොව සුරියො⁹,
විරොවෙස්සති¹⁰ තං නිව්චං සමන්තා අට්ඨයොජනං.
752. කප්පසතසහස්සමහි ඔක්කකාකකුලසමාපො,
ගොතමො නාම නාමෙත සඤ්චා ලොකෙ හවිස්සති.
753. කුසිතා සො වවිඤ්ඤාන සුක්කමුලෙන වොදිතො,
ගොතමස්ස භගවතො අනුජජා සො හවිස්සති.
754. සවෙ වසෙය්‍යා'ගාරං චක්කවතති තවෙය්‍ය සො¹¹,
අට්ඨානමෙතං යං තාදී අගාරෙ රතිමජ්ඣගා.
755. නික්කමිත්වා අගාරමා පබ්බජිස්සති සුබ්බතො,
ශුභ්‍රලො නාම නාමෙත අරගා සො හවිස්සති.

1. ආදාසං සඤ්චරං. P T S. සෙ. පෙ. අදාසං. ම. 2. විරොවනං. P T S.

3. ජොතිතො සියා. P T S. 4. සොවිණ්ණමයා මණිමයා. සෙ. පෙ.

5. ආසාසෙ. ම. P T S. පෙ. සෙ. 6. චතුරස්සං. P T S. සෙ.

7. මාපිතො. සෙ. පෙ. 8. දසසද්දවිචිත්තං තං. ම.

9. උග්ගච්ඡනොව සුරියො. ම. සෙ. 10. විරොවෙස්සති. ම. P T S.

11. හවිස්සති. සෙ. ම.

16. රාහුලසථවිරාවදානය

741. මම ලොකජය්‍යමය වූ තාදී ගුණ ඇති ‘පදමුත්තර’ බුදුරජානන් වහන්සේට සන්බුමුපහසක කැඩපතක් මෙන් පැහැපත් ඇතිරියක් අතුලෙමි.

742. දෙපා ඇතියනට අග්‍ර වූ මහාමුනී වූ තරශ්‍රෙණියන් වහන්සේ රහතුන් දහසක් විසින් පිරවරණ ලද සේක් ගදකිළියට එළඹි සේක.

743. “දෙවියනට දෙවි වූ තරශ්‍රෙණී වූ ශාඤ්ඤා තෙමේ ගදකිළිය බබුළුවන්නේ බිත්සනන මැද සිටියේ මේ ගාථාවන් වදාළේ ය:

744. යමකු විසින් මේ සෙනසුන බබුළුවන ලද ද කැටපතක් මෙන් පැහැපත් ඇතිරියක් මැනැවින් අතුරණ ලද ද මම ඔහු (කවරෙක් දැයි) ප්‍රකාශ කරන්නෙමි. (එසේ) ප්‍රකාශ කරන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

745. “සවණ්ණමය වූ ද රජතමය වූ ද යළි වෙරළමණ්ඩුවා වූ ද යම්කිසි සිතට ප්‍රිය ආදාසයෝ වෙත් නම්, (ඒ ආදාසයෝ) පහළ වන්නාහු ය.

746. සුසැට වරක් ශක්‍ර ව දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. අනතුරු ව දහස්වරක් සක්විතිරජ වන්නේ ය.

747. එක්විසිවන කපෙහි සිවුමහසයුර හා සිවුමහදිවයින කෙළවර කොට ඇති පාරිවියව අභිපතී වූ සතුරුරජුන් ජය ගන්නා සුළු වූ ‘විමල’ නම් සක්විති රජෙක් වන්නේ ය.

748. ගඬොළුවලින් නිර්මිත කරණ ලද නගරය ජේණුමනී නම් වේ. (එය) දිගින් ධූන්සියයක් (යොදුන්) වේ. හතරැස්හැඩයෙන් යුතු ය.

749. (එහි) උතුම් වූ කුළුගෙවලින් යුත් සත්රුවනින් අලංකාර කරණ ලද විශ්වකම්භා විසින් නිර්මිත කරණ ලද ‘සුදර්ශන’ නම් ප්‍රාසාදයෙක් වන්නේ ය.

750. එය දශවිධශබ්දයෙන් වෙන් නොවූ විද්‍යාධරයන්ගෙන් ගැවසී ගත් දෙවියන්ගේ සුදර්ශනනගරය මෙන් වන්නේ ය.

751. එ ම ප්‍රාසාදයාගේ ප්‍රභාව හිරු උද වන කල්හි විහිදේ. එය නිරතුරු ව ම භාත්පස අටයොදුනක් (තන්හි) බබළන්නේ ය.

752. කල්පලක්ෂ්‍යයකින් මතුයෙහි ‘බන්ධනාස’ කුලයෙහි උපදින්නා වූ නමින් ‘ශෞතම’ නම් ශාඤ්ඤානන් වහන්සේ ලොව පහළ වන සේක.

753. හෙතෙම කුශලමූලයෙන් මෙහෙයන ලද්දේ, කුමනිසුරයෙන් වුත ව ශෞතමයන් වහන්සේගේ ඒ ඔරසපුත්‍රයා වන්නේ ය.

754. හෙතෙම ඉදිත් ගිහිගෙය වසන්නේ නම්, සක්විතිරජ වන්නේ ය. තාදීගුණ ඇතියෙක් ගිහිගෙය ඇලීමට පැමිණේ ය යන මේ කරුණ සිදු නො වන්නකි. (හෙවත් සිදු වීමට හෙතු නැත්තකි.)

755. සුගික්ෂිත වූ (හෙතෙම) ගිහිගෙන් නික්ම පැවිදි වන්නේ ය. නමින් ඒ තෙම ‘ශුභල’ නම් වූ රහත් වන්නේ ය”.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

756. කිකිච අණ්ඩං රකෙකියා, චමරී විය වාලයිං,
නිපකො සීලසමපනො ඵලං රකඛිං¹ මහාමුනෙ.
757. තසාං'හං ධම්මමඤ්ඤාය විහාසිං සාසනෙ රතො,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරාමී අනාසවො.
758. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ගුහුලො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

ගුහුලකේරසාපදානං ඡවං.

17. උපසෙනකේරාපදානං

759. පදමුනතරං හගවනනං ලොකපේඨං නරාසහං,
පබ්බාරච්ඡි නිසින්නං තං² උපගමිං නරුත්තමං.
760. කණ්ණිකාරං පුප්ඵිතං දිසවා වණො³ ඡේතාන'හං තදා,
අලඞ්කරිත්වා ඡත්තමචි බුද්ධස්ස අභිරොපයිං.
761. පිණ්ඩපාතඤ්ඤා පාදසිං⁴ පරමනනං සුභොජනං,
බුද්ධෙත නවමෙ තස්ස සමණෙ අට්ඨි භොජයිං.
762. අනුමොදි මහාථිරො සයමු අග්ගපුග්ගලො,
ඉමිනා ඡන්දනෙන පරමනනාප්පවෙච්ඡිනා.
763. තෙන විත්තපාසාදෙන සමපනචිත්තුභොගස්සති,
ඡත්තිංසකකතං දෙවිඤ්ඤා දෙවරජං කරිස්සති.
764. ඵකථිසතිකකතඤ්ඤා වකකට්ඨාති හවිස්සති,
පදෙසරජං විපුලං ගණනාතො අසඛිනිං.
765. සතසතස්ස ඉතො කප්පෙ ඔකකාක කුලසමාපවා
ගොතමො නාම ගොතෙතන සත්ථා ලොකෙ හවිස්සති*.
766. සාසනෙ දිප්පමානමචි මුහුස්සනං ගමිස්සති,
තස්ස ධම්මෙසු දායාදො ඔරසො ධම්මචිම්මිතො
උපසෙතොති නාමෙන හෙස්සති සඤ්ඤාචකො†.
767. චරිමා වත්තතෙ මයාං භවා සබ්බෙ සමුත්තා;
ධාරෙමී අනතිමං දෙහං ඡේතවා මාරං සවාගනං.
768. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා උපසෙනො වඩගනපුත්තො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

උපසෙනවඩගනපුත්තකේරසාපදානං සත්තමං.

(තත්ථිසනාණවාරං.)

1. මමං රකඛි. PTS. සෙ. මමරකඛි. පථ.

2. නිසිදන්නං. ම. සෙ. 3. වණො PTS. වණො. සෙ. 4. පිණ්ඩපාතං උපනෙයි. පථ.

*, ම. සෙ. PTS. පොත්තෙසු ඉමිස්සා ගාථාය ධාතො

“යං වදන්ති සුමෙධොති භුරිපඤ්ඤා සුමෙධස්ස

භාසෙත්තො සත්තසතස්ස ඵස බුද්ධො හවිස්සති” ඉති.

අයං ගාථා දිස්සති.

† “සමිත්තපාසාදිකතාය අග්ගථානෙ ධාරෙස්සති” හි ගාථෙධාමි පේරනාපට්ඨි කථායං දිස්සති

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

756. මහාමුනි වූ ගෞතම බුදුරජානන් වහන්ස, කිරිලා බිඳුවට රකින්නාක් මෙන් ද, සෙමෙරමුවා වලග රකින්නාක් මෙන් ද මෙසේ සිලයෙන් යුක්ත වූ මම (මෑතාවන් ශීලය) ආරක්ෂා කෙළෙමි.

757. මම ඒ බුදුරජානන් වහන්සේගේ ධර්මය දැන සසුනෙහි ඇලුනෙමි විසිමි. සියලු ආශ්‍රවයන් ප්‍රහණපරිඤ්චයෙන් දැන හැර දමා ආශ්‍රව රහිත ව වෙසෙමි.

758. ප්‍රතිසම්බදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ‘ගුහුල’ ස්ථවිරයන් වහන්සේ මෙම ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

ගුහුල ස්ථවිරාවදානය සච්ඡිතිසි.

17. උපසෙනසථවිරාවදානය

759. කුද්‍රපාමුලක (=ශීලාපථිතයෙක්හි විවේකස්ථානයක) වැඩ හුන්නා වූ මහුමොයාත්තම වූ ලොකජොසා වූ ඒ ‘පදමුත්තර’ බුදුරජානන් වහන්සේ වෙත මම ඵලභියෙමි.

760. එකල්හි මම මෑතාවන් පිපුණු කිණ්ඨිමිලක් දැක තවුටෙන් කඩා ගෙන ඒ මලින් ඡත්‍රය අලඞ්කාර කොට බුදුරජානන් වහන්සේට (ඒ ඡත්‍රය) තැබිමි.

761. සුඤ්ජරාගොජනසංඛ්‍යාත උත්තම ආහාරය වූ පිණ්ඩපානය ද දිනිමි. එහි දී බුදුරජානන් වහන්සේ තව වැඩි කොට ඇති ශ්‍රමණයන් අවනමක් වැළඳවිමි.

762-763 සියල්ල හෙමේ ම අවබෝධ කළා වූ, අග්‍රපුද්ගල වූ, මහාචීර වූ (පදමුත්තර) බුදුරජානන් වෙත (මෙසේ) අනුමොදනාව කෙළේ ය: “මෙම ඡත්‍රදානය ද උතුම් ආහාරදානය ද හේතු කොට ගෙන (ඇති වූ) එම විත්තප්‍රසාදයෙන් (මෙහෙමේ) සමපත් අනුභව කරන්නේ ය. සනිස් වරක් ශක්‍ර ව දිව්‍යරාජයා කරන්නේ ය.

764. එක්විසිවරක් සක්විතිරජ වන්නේ ය. මහත් වූ ප්‍රදේශරාජයා කරණ (වාරගණන) සංඛ්‍යාපථානික්‍රාන්ත ය.

765. මෙයින් කල්පලක්ෂයකින් මතුයෙහි ඔක්කාකකුලයෙහි උප-දින්නා වූ ගොත්‍රයෙන් ගෞතම නම් වූ ශාස්ත්‍රාන් වහන්සේ ලොව පහළ වන්නේ ය.

766. (උන්වහන්සේගේ) සසුන බබළන කල්හි මිනිසන්බවට පැමිණෙන්නේ ය. උන්වහන්සේගේ ධර්මයෙහි දායාද වූයේ ධර්මයෙන් ම නිර්මිත කළාක් වැඩි වූ නමින් ‘උපසෙන’ නම් වූ බුද්ධිශ්‍රාවකයෙක් වන්නේ ය”

767. (මෙය) මාගේ අනන්මආකමය වන්නේ ය. සියලු භවයෝ නසන ලදහ. සේනා සහිත වූ මාරයා ජය ගෙන අනන්ම ශරීරය දරමි.

768. ප්‍රතිසම්බදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් උපසෙනවංශනපුත්තස්ථවිරයන් වහන්සේ මෙම ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

උපසෙනවංශනපුත්ත ස්ථවිරාවදානය සන්වැනි සි.

හෙවෙති බණවර සි.

18. රට්ඨපාලකේරාපද්‍යනං

769. පද්‍මමුත්තරස්ස හගවනො ලොකප්‍රධානස්ස තාදිනො,
චරිතානො මයා දිනෙනො ජිසාදනෙනො උරුලුභවා¹.
770. සෙතච්ඡතොනොපසොභිනො² සකප්පනො³ සහස්සිපො,
අඤ්ඤාපෙතොන නං සබ්බං සංඝාරාමං අකාරස්මිං.
771. චතුරඤ්ඤාස සහස්සාති පාසාදෙ කාරස්මිං අහං,
මහාහතනං⁴ කරිතොන නිසාසදස්මිං මනෙසිනො.
772. අනුමොදි මහාචාරො සයමභු අග්ගපුග්ගලො,
සබ්බෙ ජනෙ භාසයනොනො දෙසෙසි අමිතං පදං.
773. තං මෙ බුද්ධො විශාකාසි ජලජ්ජනතරතාමකො⁵,
භික්ඛුසංඝෙ නිසිදිතො ඉමා ගාථා අනාසථ.
774. චතුරඤ්ඤාස සහස්සාති පාසාදෙ කාරස්මි අයං,
කථාසිස්සාමු විපාකං. පුණොථ මම භාසතො.
775. අට්ඨාරස සහස්සාති කුටාගාරාහවිස්සරෙ,
චරිතනුතමමහි නිබ්බතො සබ්බසොණණමයා ච තෙ.
776. පඤ්ඤාසකකිංචානු දෙවිනෙදු දෙවරජ්ජං කරිස්සාති
අට්ඨපඤ්ඤාසකකිංචානුඤ්ඤා චකකචනති හවිස්සාති.
777. කප්පසතසතස්සමහි ඔකකාකකුලසමානවො,
ගොතමො නාම නාමෙන සත්ථා ලොකෙ හවිස්සති.
778. දෙවලොකා වවිතොන පුකකමුලෙන වොදිතො,
අසෙසි කුලෙ මහානොගෙ නිබ්බතතිස්සාති තාවදෙ.
779. සො පච්ඡා පබ්බජිතොන පුකකමුලෙන වොදිතො,
රට්ඨපාලො⁶ති නාමෙන තෙස්සති සත්ථාසාවකො.
780. පමානපතිනපොනො සො උපසන්නො නිරුපධි,
සබ්බාසපෙව පරිඤ්ඤාස නිබ්බාසිස්සාති⁷නාසවො.
781. උට්ඨාය අභිනිකම්ම ජනිතා⁸ භොගසම්පදා,
බෙලුටිණෙඛව භොගමහි පෙමං මයාං න විජ්ජති.
782. විජියං මෙ ධුරධොරස්සාං යොගසකම්මාසිවාහනං,
ධාරෙමි අනත්මං දෙතං සමොසම්බුද්ධසාසනෙ.
783. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථා සුදං ආයස්මා රට්ඨපාලො පෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

රට්ඨපාලකේරස්ස අපද්‍යනං අට්ඨමං.

1. උරුලුභවා. PTS.

2. ජනොපසෙවිනො. PTS. සෙ. ජනො සොපවිනො. ම. පෙ.

3. සාදබ්බිනො. ම. සිද්ධිනො. පෙ. 4. මහාසකඤ්ඤා. ම. සෙ අ. මහාසකඤ්ඤා. පෙ.

5. ජලජ්ජනමනායකො PTS. 6. ජනිතා. ම. පෙ. සෙ

18. රට්ඨපාලස්ථවිරාවදානය

769-770. ලොකජෙස්සා වූ තාදී ගුණ ඇති ‘පදමුත්තර’ බුදුරජානන් වහන්සේට (නගුලිස් පමණ වූ) විශාල දළ ඇති රාජාභී (=රජුන්ට සුදුසු) වූ (ඇත්තකෙහි ඔසවන ලද) ශෝචනවස්තුවෙන් ශෝභමාන වූ හත්තසලකාර සහිත වූ ඇත්ගොව්වෙකු සහිත වූ උතුම් හස්තියෙක් තෙම මා විසින් දෙන ලදී. ඒ සියල්ලෙහි වටිනා කමින් (සියල්ල විකුණා) සමසාරාමයක් ද කරවිමි.

771. මම සුපණ්ණදහසක් ප්‍රාසාදයන් ද කරවිමි. මහදනක් (පිළියෙල) කොට මහරම්භ වූ බුදුරජානන් වහන්සේට පිළිගැන්විමි.

772. මහාවිර වූ සියල්ල තෙමේ ම දෑන වදාලා වූ අග්‍රප්‍රදාල වූ බුදුරජානන් වහන්සේ සියලු ජනයන් සතුටු කරමින් අමාතවදය (=නිජාණධර්මය) දෙසු සේක.

773. ‘පදමුත්තර’ නම් වූ බුදුරජානන් වහන්සේ මාගේ ඒ පින්කම (ගැණ මෙසේ) පාවසු සේක. තිසුසසඬයා මැද හිඳ මේ ගාථාවන් දෙශනා කළසේක:

774. “මෙතෙම සිටුපණ්ණදහසක් ප්‍රාසාදයන් කරවී ය. (එහි) විපාකය කියන්නෙමි. (එසේ) කියන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

775. (මොහුට) අපළොස්දහසක් කුටාගාරයෝ වන්නාහු ය. උතුම් විමනෙහි පහළ වූ ඒ (කුටාගාරයෝ) සමීඝවර්ණමයහ.

776. (මෙතෙම) ශක්‍රදේවෙක්‍ර ව පණ්ණවරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. අපිපණ්ණ වරක් සක්විතිරජ වන්නේ ය.

777. මෙයින් කල්පලක්ෂයකින් මතුයෙහි ඛනකාකකුල්යෙහි උපදින්නා වූ ගෝත්‍රයෙන් ‘ශෞතම’ නම් වූ ශාක්‍යයාන් වහන්සේ ලොව පහළ වන්නේ ය.

778. කුශලමූලයෙන් මෙතෙයන ලද්දේ දෙව්ලොවින් වුත ව එකෙණෙහි ආසීය වූ මහත් හොග ඇති කුලයක උපදින්නේ ය.

779. කුශලමූලයෙන් මෙතෙයන ලද්දේ තෙතෙම පසු ව පැවිදි ව නමින් රට්ඨපාල ය සි ප්‍රසිද්ධිශ්‍රාවකයෙක් වන්නේ ය:

780. විශ්ඨියෙහි යොදන ලද සිත් ඇත්තේ උපශාන්ත වූ උපධිරහිත වූ තෙතෙම සියලු ආශ්‍රවයන් ප්‍රභාණ්ටරිඥවශයෙන් දෑන දුරු කොට ආශ්‍රව රහිත ව පිරිනිවන් පාන්නේ ය”.

781. (උඤ්ඤානවිශ්ඨියෙන්) තැගිට අතිනිෂ්ක්‍රමණය කොට කෙල පිඬු මෙන් හොගසමපත් තොමෝ හරණා ලද්දී ය. මාගේ (ඒ) හොග සමපත්තියෙහි ඇලීමෙන් නැත.

782. යොගක්‍ෂෙමසඬයාන නිජාණයට පමුණුවන ධුරවානකයා (=ගැල්බර උසුලනගවයා) මාගේ විශ්ඨිය සි. (මම) මේ සමීඤ්ඤාසනයෙහි අනතිම ශරීරය දරමි.

783. ප්‍රතිසමතිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් රට්ඨපාලස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක සි.

රට්ඨපාල ස්ථවිරාවදානය අවමැති සි.

19. සොපාකපේරාපදානං.

784. පබ්බාරං සෙවයනනසස¹ විපිනෙ² පබ්බතුනනමෙ,
සිද්ධසො නාම නගවා ආගව්ඨි මම සනතිකං.
785. බුද්ධං උපාගතං දිස්වා ලොකජේට්ඨසස තාදිනො,
සසරං සසරිකාන³ ප්‍රප්පාසනමදස⁴ හං.
786. ප්‍රප්පාසනෙ නිසිදිකා සිද්ධසො ලොකනායකො,
මමඤ්ඤ ගතිමඤ්ඤය අනිවචනමුදාහරි:
787. “අනිච්ඡා වත සබ්බාරා උප්පාදවයධමමිනො,
උප්පජ්ඣා නිරුජ්ඣනති තෙසං වූපසමො සුඛො.”
788. ඉදං වචාන සබ්බඤ්ඤා ලොකජේට්ඨා නරාසනො,
නහං අබ්භුනම් ධීරො හංසරාජාච අමබරෙ.
789. සහං දිට්ඨිං ජනිතාන භාවයා’නිවචසඤ්ඤ’හං,
ඵකාහං භාවසිතාන තත්ථ කාලකතො අහං.
790. ඤාති සමපනති අනුහොති සුකකමුලෙන වොදිනො,
පච්ඡිමනවෙ සමපනෙන සපාකයොනු’පාගමිං⁵.
791. අගාරා අභිතිකම්ම පබ්බජිං අනගාරියං,
ජාතියා සතතවසෙසා’හං අරහතනම්පාප්‍රණිං.
792. ආරභවිජියො පතිතතොයා සිලෙසු සුසමානිකො,
තොසෙකාන මනානාගං අලභං උපසම්පදං.
793. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුප්ඵදනසි’දං ඵලං.
794. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤං භාවසිං තදා,
තං සඤ්ඤං භාවයනනසස පතොනා මෙ ආසවකකියො.
795. පටිසම්භිදා -පෙ- බුද්ධසස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සොපාකො පේරො ඉමා ගථායො අභාසිත්ථාති.

සොපාකපේරසොපදානං නවමං.

20. සුමඛගලපේරාපදානං.*

796. ආක්‍රන්තිං සිට්ඨකාමො’හං පටියාදෙකාන නොජනං,
බ්‍රාහ්මිණේ පතිමානෙනො විසාලෙ මාලකෙ සීතො.
797. අථ’දදසාසිං සලබ්බධං පියදසසිං මහායසං,
සබ්බලොකවිනෙතාරං සයමුං අග්ගපුග්ගලං.
798. හගවනනං ජුනිමනනං සාවකෙහි පුරකකිනං,
ආදිවමුච්ඡ රොවනනං රජියං පටිපන්නකං⁵.

1. සොධයනනසස, PTS. සොභයනනසස, සෙ

2. පපරෙ, PTS. පවනෙ, සෙ. පවරෙ, පථ. 3. පඤ්ඤපෙභ්බාන, සෙ. පෙ

4. සොපාකා, පථ.

5. පටිසන්නකං, PTS.

* පේරන:ථව්සිකපායා පන විසදිසා අපදනා පඤ්ඤාගති, තමිපන දවාදසමවග්ගෙ සුමඛගලාපදානෙත සමෙහි.

19. සචපාකසථවිරාවද්‍යනය.

784. වනයෙහි උතුම් පථිතයෙකෙහි ගුහාවක් පිරිසිදු කරන්නා වූ මා වෙත සිඬාඞ්ඵ නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පැමිණි සේක.

785. මම එළඹ සිටියා වූ බුදුරජානන් වහන්සේ දැක තෘප්තියෙන් ඇති ලොකජෝෂය වූ ශාක්‍යානන් වහන්සේට ඇතිරියක් අතුරා පුෂ්පාසනයක් (=මලපුතක්) දිනිමි.

786. සිඬාඞ්ඵ බුදුරජානන් වහන්සේ පුෂ්පාසනයෙහි වැඩහිඳ මාගේ මතු උත්පතතිසථානය ද දැන අනිත්‍යභාවය වදාළ සේක.

787. “එකාන්තයෙන් සංස්කාරයෝ අනිත්‍යයහ. ඉපදීම හා විනාශය සචතාවය කොට ඇත්තාහ. ඉපදී නැති වෙත්. මවුන්ගේ සන්සිඳීම සැප සි.”

788. ලොකජෝෂය වූ නරඥෙඡ්ඤ වූ ප්‍රාඥ වූ සථිඥයන් වහන්සේ මෙය වදාරා අහසෙහි (යන) නංසුරාජයකු මෙන් අහසට පැනනැංගේ ය.

789. මම සචකිය ලබ්ධිය හැර අනිත්‍යසංඥව වැඩිමි. එක්දිනක් භාවනා කොට මම එසින් වූහ විමි.

790. කුශලමූලයෙන් මෙහෙයන ලද්දෙහි (දිව්‍ය මනුෂ්‍ය සංඛ්‍යාත) දව්විසමපත් අනුභව කොට අනතිමභවය පැමිණි කල්හි (සචකිය පාකය වූ බව අනුත් අනුභව නො කරණ බැවින්) ‘සපාක’ නම් සැබොල් කුලයට උත්පතතිවශයෙන් එළඹුනෙමි.

791. අගාර සංඛ්‍යාත හිඟිගෙන් නික්ම අනගායනී සංඛ්‍යාත ශාසනයෙහි පැවිදි වීම. උත්පතතියෙන් සන්හැපිරිදි වයස් වූ මම රතත් බවට පැමිණියෙමි.

792. ඇරඹූ විශ්‍යය ඇත්තෙහි (නිවණ කෙරෙහි) මෙහෙයන ලද සිත් ඇත්තෙහි ශීලයන්හි මැනවින් හික්මුනෙමි බුදුරජානන් වහන්සේ සතුටු කොට උපසම්පදාව ලැබීම.

793. මෙසින් සිටුඅනුචත කපෙහි (වූ) එම කාලයෙහි යම් කම්මක් කෙළෙහි ද, (එසින්) දුගතිකක් නො දිනිමි. මෙය පුෂ්පදානයාගේ විපාකය සි.

794. මෙසින් සිටුඅනුචත කපෙහි (වූ) එම කාලයෙහි යම් අනිත්‍ය සංඥවක් වැඩුයෙමි නම් එම, සංඥව වඩන්නා වූ මාගට ආශ්‍රවස්සය ය පැමිණියේ ය.

795. ප්‍රතිසමහිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අසුරින් අසුමත් ‘සොපාක’ සථවිරයන් වහන්සේ මෙ ම ගාථාවන් දෙයනා කළ සේක් සි.

සචපාක සථවිරා’වද්‍යනය නවවැනි සි.

20. සුමඛගලසථවිරාවද්‍යනය.

796. යාගයක් කරණ කැමැති (දානයක් දෙනු කැමැති) මම බොජුන් පිළියෙල කරවා (ප්‍රතිග්‍රාහක වූ ශුඬ පැවිදි) බමුණන් සොයමින් විශාල මාලකයෙහි සිටියෙමි.

797-798. ඉක්බිති මහත් යසස් ඇති, සියලු ලොකයා (නිවණට) පමුණුවන්නා වූ, තමාම සියල්ල අවබෝධ කලා වූ, අග්‍රපුද්ගල වූ, ප්‍රනාසමපන්න වූ, ශ්‍රාවකයන් විසින් පිරිවරණ ලද, සුයෝධා මෙන් බබලන, විවිධ පිළිපත් සියදසකි බුදුරජානන් වහන්සේ දුටුවෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

799. අඤ්ඤාලිපග්ගනෙකාන සකං චිතතං පසාදසිං,
මනසා 'ච නිමනෙතසිං ආගච්ඡතු මහාමුතීති.
800. මම සඛකපමඤ්ඤාය සන්ථා ලොකෙ අනුත්තරො,
ඛිණාසවසනසෙසති මම ආරං උපාගමි.
801. “නමො හෙ පුරිසාප්ඤ්ඤා නමො හෙ පුරිසුත්තම,
පාසාදං අභිරුහිත්වා සිභාසනෙ නිසීද තිං”.
802. දනෙතා දන්තපරිවාරො තිණ්ණිකා තාරයතං වරො,
පාසාදං අභිරුහිත්වා නිසීදි පවරාසනෙ.
803. යං මෙ අත්ථි සකෙ ගෙනෙ ආමිසං පච්චුපට්ඨිතං,
තා'හං බුද්ධස්ස පාදසිං පසනෙතා සෙති පාණ්ණිති.
804. පසන්නාචිතෙතා සුමනො වෙදජානො කතඤ්ඤි,
බුද්ධසෙට්ඨං නමස්සාමි අතො බුද්ධස්සුලාරතා.!
805. අට්ඨන්තං පසිරුපාසනං¹ භුඤ්ජං² ඛිණාසවා ඛුහු,
භුද්ධස්සවෙසො ආනුභාවො සරණං තං උපෙමිතං.
806. පිසදසසි ව නගවා ලොකජෙට්ඨාතරාසනො,
තිකුඛසංඝෙ නිසීදිත්වා ඉමා ගාථා අභාසථා:
807. “යො සො සංඝං අනාජෙට්ඨි උජ්ඣුතං සමාහිතං,
තථාගතඤ්ඤා සම්බුද්ධං සුණාථ මම භාසතො.
808. සත්තච්ඡතිකඛන්තං සො දෙවරජං කරිස්සති,
සකකම්මාභිරුද්ධා සො දෙවලොකෙ රමිස්සති.
809. දසඤ්ඤා'වඨිකඛන්තං සො චකකන්ති භවිස්සති,
පථව්‍යා රජං පඤ්ඤාසනං වසුධං ආවසිස්සති.”
810. අරඤ්ඤං වනමොග්ගා කාතනං ව්‍යග්ගසෙවිතං,
පඛානං පදතිත්වා නිලෙසා කාපිතා මයා.
811. අට්ඨාරසෙ කප්පසනෙ යං දන්තමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි භත්තදානස්සි'දං ථලං.
812. පටිසම්භිදා -පෙ- කතා බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉන්ධං සුදං ආයස්මා සුමඛගලො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

සුමඛගලොකේරසාපදානං දසමං.

උද්දානං:

සිභාසනී එකථමති නඤ්ඤා ව චුලලප්පකො,
පිළිඤ්ඤා³ රාහුලො වෙච්ච වඛනනෙතා රට්ඨපාලකො
සොපාකො මඛගලො වෙච්ච දසෙව දුතියෙ වග්ගො.
සතඤ්ඤා අට්ඨතීංසා ව ගාථා එත්ථ පකාසිතා.

සිභාසන්දයකවග්ගො දුතියො

1. පසිරුපාසනං, ම. 2. (ථවා සඤ්ඤා) 3. පිළිඤ්ඤා, ම. පිළිඤ්ඤා, සෙ

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

799. ඇදිලි බැඳ සවකීය විභක්‍ය පැහැදවීම. මහාමුනි වූ බුදුරජා-
නන් වහන්සේ (මාගේ නිවෙසට) වහින සේක්වා යි සිතින් ම ආරාධනා
කෙළෙමි.

800. ලොකයෙහි අනුක්තර වූ ශාසනයන් වහන්සේ මාගේ අදහස
දැන රහතුන් දහසක් සමග මාගේ ගෙදරට එළඹි සේක.

801. “පුරුෂශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්ස, ඔබවහන්සේට නමස්කාර වේවා.
පුරුෂෝත්තමයානන් වහන්ස, ඔබවහන්සේට නමස්කාර වේවා. ඔබ පනයට
නැගී සිහසුනෙහි වැඩ හිඳිනු මැනව”

802. දමුනු සේක් දමුනු පිරිවර ඇති (සසරින්) එතෙර වූ එතෙර
කරන්නවුන් අතුරෙන් උතුම් වූ බුදුරජානන් වහන්සේ පහයට නැගී
උතුම් අසුනෙහි වැඩ හුන් සේක.

803. සවකීයගාහයෙහි මට සමපාදනය කරණලද යම් ආහාරයක්
වී ද, පහන් සිත් ඇති මම සියතින් ම බුදුරජානන් වහන්සේට එම
ආහාර (දානය) දිනිමි.

804. පහන් සිත් ඇත්තෙමි සතුටු වූයේ හටගත් සොමිනස් ඇත්තෙමි
කරණ ලද ඇදිලි ඇත්තෙමි බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේට නමස්කාර කරන්නෙමි.
බුදුරජානන් වහන්සේගේ උදාරබව ආශ්වාසී යි.

805. (එහි) වළඳන්නා වූ පයඝ්‍රීපාසනය කරණ අෂ්ටආයඝ්‍රීපුදාලයන්
අතුරෙන් රහත්හු ම බොහෝ වූහ. මෙය ඔබ වහන්සේගේ ම අනුභාවය යි.
මම (ඔබවහන්සේ) සරණ කොට යෙමි.

806. ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ නරශ්‍රේෂ්ඨ වූ පියදසසි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ
හිඤ්ඤාසංඝයා මැද හිඳ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක.

807. “සෘජුප්‍රතිපන්නාදි ගුණ යුත් සත්ත්වන් සංඝයා ද නථාගත වූ
බුදුරජානන් වහන්සේ ද ඒ යමෙක් වැළඳවී ද, (ඔහු පිළිබඳ ව) කියන්නා වූ
මාගේ වචනය අසවු.

808. හෙතෙම සත්විසිවරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. පටන්
ගත් සවකීය කට යුතු ඇති හෙතෙම දිව්‍යලොකයෙහි සිත් අලවා වෙසෙයි.

809. හෙතෙම අටළොස්වරක් සක්විතිරජ වන්නේ ය. පන්සිය
වරක් පෘථිවියෙහි රාජ්‍යය ගෙණ පොළොවෙහි වාසය කරන්නේ ය.”

810. ව්‍යාඝ්‍රයන් (ව්‍යාලමාගයන්) විසින් සෙවුනා ලද මහාවනයට
පිවිස වීර්‍යය කොට මා විසින් කෙළෙස් දවන ලදි.

811. එක්සියඅටළොස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් දානයක් දිනිමි
ද, (එබැවින්) දුගතියක් නො දනිමි. ආහාරදානයගේ මේ විපාකය යි.

812. ප්‍රතිසමන්දාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ
ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආසුෂමත් සුමඛලස්ථිරයන් වහන්සේ මෙම
ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

සුමඛලස්ථිරාවදානය දසවැනි යි.

උද්දානය:

සිහසුන් ද එක්වැනි - දුන් දෙනම හා නන්ද ද,

සුඵපතු පිළිඳි රාහුල - වංගන්ත රටපල් හා,

සෝපාක මංගල ය යි - දසසිරිතකි දෙවන වගා,

එක්සියඅටවනසෙක් හි - යෙන් එය මෙහි කියන ලදි.

දෙවෙනි සිංහාසනදායකවර්ගය යි.

21. සුභුතිවේරාපදානං.

813. හිමවනනස්ස අවිදුරෙ නිසභො නාම පබ්බතො,
අස්සමො පුකතො මයං පණ්ණසාලා සුමාපිතා.
814. කොසියො නාම නාමෙන ජට්ඨො උග්ගතාපනො,
එකාකියො අදුතියො වසාමි නිසභෙ තදා.
815. එලං මූලඤ්ච පණ්ණඤ්ච න භුඤ්ජාමි අහං තදා,
පවනතපණ්ණපනනානි¹ උපජ්චාමි තාවදෙ.
816. නා'හං කොපෙමි ආජීවං වජ්ජමානොපි ජීවිතං,
ආරාධෙමි සකං විතතං විචජෙමි අනෙසනං.
817. රාගුපසංහිතං විතතං යද උප්පජ්ජතෙ මම,
සයංව පච්චවෙකකාමි එකග්ගො තං දමෙම'හං.
818. “රජ්ජසි රජනියෙ ව දෙසනියෙ ව දුස්සසි²,
මුග්ගසෙ මොහනියෙ ව නිකඛමස්සු වතා භුවං.
819. විපුඤ්ඤානං අයං වාසො නිම්බලානං තපසසිනං,
මා බො විපුඤ්ඤං දුසෙසි නිකඛමස්සු වතා භුවං.
820. අගාරිකො භවිත්වාන සදා යුත්තං³ ලභිස්සසි,
උතොපි මා විරාධෙසි නිකඛමස්සු වතා භුවං.
821. ඡවාලාතං යථා කට්ඨං න කචි කිම්බකාරකං,⁴
තෙව ගාමෙ අරඤ්ඤෙ වා න හි තං කට්ඨසමමතං.
822. ඡවාලාභුපමො කංසි න ගිහි නාපි සඤ්ඤතො⁵,
උග්ගතො මුත්තකො අජ්ජ නිකඛමස්සු වතා භුවං.
823. සියා භු බො තව⁶ එතං කො පජානාති තෙ⁷ ඉදං,
සඤ්ඤාධුරං ජතසි⁸ තෙ* කොසජ්ජවනුලාය ව.
824. ජිගුච්ඡස්සනති තං විඤ්ඤා අසුචිං නාගරිකො යථා,
ආකඬිසිත්වාන ඉසයො වොදසිස්සනති තං සදා.
825. තං විඤ්ඤා පච්චදිස්සනති සමතිකකනනසාසනං,
සංවාසං අලහනෙනා හි කථං ජීවිස්සසි⁹ භුවං.

1. පවනතංව සුපාතානං, ම. සෙ. පනනා'හං, PTS. 2. දුස්සසෙ, පෙ. ම.
3. යද පුත්තං, ම. පෙ. 4. කාරණං, ම. පෙ. 5. ගිහිනා නාපි පඤ්ඤානං, P T S.
6. භුවං, ම. 7. කො පජානිති තෙ, P T S. සෙ.
8. පාසිසි, PTS. වහසි ම. පතාසි, පෙ. පිඬිතදුරංපතිසි, සෙ. * මෙ
9. ජීවිසිසි, සෙ. ම. ජීවිසිසි, P T S. පෙ.

21. සුභුතිස්ථවිරාවද්‍යනය.

813. හිමවතට නුදුරෙහි නිසන් නම් පච්ඡිකයකි. (එහි) මට අසපුටක් කරණලදී. පත්සලක් ද මැනවින් නිර්මිත කරණලදී.

814. (මම එහි) උග්‍ර වූ තපස් ඇති 'කොසිය' නම් ජවිලයෙක් (ජවාධරයෙක්) වීම. එකල්හි මම 'නිසන්' පච්ඡිකයෙහි එකලා ව දෙවැන්නෙකු නො මැති ව වසමි.

815. එකල්හි මම පල මුල් කොළ (ගස්වලින් නෙලාගෙන) අනුභව නො කරමි. එකෙණෙහි ස්වයංපත්ත (ඉබේ වැටුනු) පඬුවන් පත් ඇසුරු කර (අනුභව කොට) ජීවත් වෙමි.

816. මම ජීවිතය හැර දමන්නෙමි නමුදු (සමාන්) ආජීවය (පලමුල් ආදී ආහාර සෙවීමෙන්) විකොපනය නො කරමි. ස්වකීය සිත (අලෙවස් සනතුඝ්ථාවන්ගෙන්) පහදවමි. (වෙදකම් ආදී එක්විසි) අනෙසනයන් දුරු කරමි.

817. යම් කලෙක්හි රාගයෙන් යුත් වූ සිතක් මට උපදි නම්, (එකල්හි) තෙමේ ම ප්‍රත්‍යාවෙක්‍ෂා කරමි. එකහ වූ සිත් ඇති මම එම (රාග අදහස) මෙසේ අවවාද කරගනිමින් දමනය කරමි. (කෙ සේ ද? යත්:-)

818. "තෝ ඇලුම් කට යුතු දෑයෙහි ඇලෙහි ද, දොෂ කට යුතු දෑයෙහි දොෂ කෙරෙහි ද, මූලා විස යුතු දෑයෙහි මූලාවෙහි ද, (එසේ නම්) වනයෙන් නික්ම යව.

819. මේ (අරණ්‍ය)වාසය පිරිසිදු වූ නිමිල තපෝගුණ ඇතියතට ය. තෝ මේ පිරිසිදු (වාසය) දූෂ්‍ය (අපිරිසිදු) නො කරව. (එසේ නම්) වනයෙන් නික්ම යව.

820. ගිහි ව හැමකල්හි (ඒ තමාට) සුදුසු දෑ ලබන්නෙහි ය. තෝ (ගිහිබව හා පැවිදිබව යන) දෙක ම වරද්ද, නො ගණුව, වනයෙන් නික්ම යව.

821. සොහොන්පෙතෙල්ල යම් සේ කිසි කට යුත්තකට නො යෙදේ ද, ගමෙහි තෝ අරණෙහි තෝ කාෂට (=දර) ය සි සමමත නො වේ ද, (එසේ ම)

822. තෝ සොහොන්පෙතෙල්ලක් වැනි වෙහි ය. ගිහියෙක් නො වෙහි. පැවිද්දෙක් ද නො වෙහි. ගිහි පැවිදි දෙපසින් ම මිදුනේ වෙහි ය. අද ම වනයෙන් නික්ම යව.

823. තාගේ මෙබඳු ගතියක් වේ නම්, එය කවරෙක් දනී ද? තාගේ ශ්‍රද්ධාධූරය දුරු කෙරෙහි නම්, (එය) කුසිතබව වැනි වීම පිණිස ද පවතී.

824. යම් සේ නුවර වැසියෙක් අගුවි පිළිකුල් කරන්නේ ද, එසේ නුවණැත්තෝ තට පිළිකුල් කරන්නාහු ය. සාමිහු තා ඇද දමා හැම කල්හි වොදනා කරන්නාහු ය.

825. නුවණැත්තෝ තා ඉක්මවූ සසුන ඇත්තෙකැයි (වොදනා වශයෙන්) කියන්නාහු ය. නුවණැත්තන්ගේ සහවාසය නො ලබන්නා වූ තෝ කෙසේ ජීවත් වන්නෙහි ද?

826. තිඛා පභින්නමාතඛං කුඤ්ජරං සට්ඨිතායනං,
ඛලී නාගො උපගන්ඛා යුථා නීතරතෙ ගජං.
827. යුථා විනිසුටො සනෙතා සුඛං සාතං න විඤ්ඤි,
දුඛඛිතො විමනො¹ හොති පජ්ඣායනෙතා² පවබෙති³.
828. තපෙව ජට්ඨා තමපි නීතරිසුන්නති දුමමති,⁴
මෙති තිං නිසුටො සනෙතා සුඛං සාතං න ලච්ඡයි.
829. දිවා වා යදි වා රතනිං සොකසලලසමපට්ඨො,
ඛයාසි පටිලාභෙන ගජො යුථා'ව නිසුටො⁵.
830. ජාතරූපං යථා කුටං නෙව කුපෙති⁶ කන්චි,
තථා සීලවිනිතො තිං න කුපෙසසි⁷ කන්චි.
831. අගාරං වසමානොපි කථං ජිවිතිසි කුචං,
මතතිකං පෙතතිකං වාපි නන්ති තෙ නිසිතං⁸ ඛතං.
832. සයං⁹ කමමං කරිත්තාන ගතෙන සෙදං පමොවයං,
ඵලං ජිවිතිසි ගෙනෙ සාධු තෙ තං¹⁰ න රුච්චති."
833. ඵවාතං තත්ථ වාරෙමි¹¹ සඛකිලෙසගතං මතං,
නානාධම්මකථං කත්වා පාරා විතතා නිවාරසිං.
834. ඵලං මෙ විතරනකසු අප්පමාදවිකාරිනො,
තිංස වසසහසසාති විපිනෙ මෙ¹² අතිකකමුං.
835. අප්පමාදරතං දිස්වා උත්තමත්ථගවෙසකං,
පදුමුත්තරෙසමබුද්ධො ආගච්ඡි මම සන්නිකං.
836. තිමබරුසකවණණානො¹³ අප්පමෙය්‍යො අනුපමො,
රුපෙන'සදිසො බුද්ධො ආකාසෙ වඛකමි තද.
837. සුචුලො සාලරාජා'ව විජු'ව'බහසනන්තරෙ¹⁴,
ඤ්ඤානො'සදිසො බුද්ධො ආකාසෙ වඛකමි තද.
838. සීහරාජාව'සමභිතො ගජරාජාව දපට්ඨො,
ලසිතො¹⁵ ව්‍යාසරුජාව ආකාසෙ වඛකමි තද.
839. සිංහිනිකඛසුචණණානො බදිරඛාරසන්නිතො,
මණි යථා ජොතිරසො ආකාසෙ වඛකමි තද.
840. විසුඬාකෙලාස නිහො පුණ්ණමායෙව¹⁶ වන්දිමා,
මජ්ඣන්තිකෙව¹⁷ සුරියො ආකාසෙ වඛකමි තද.

1. දුමමනො, පෙ. 2. උජ්ඣා, PTS. 3. පඛාචති, PTS.
4. දුමමති, PTS. සෙ. 5. යුථා විනිසුටො, අ. මු. 6. කුඛයති, යායති, PTS.
7. නෙවයාසි, PTS. කුඛයසි. 8. නිසිතං, පෙ. 9. සකා, PTS. සෙ.
10. කී, පෙ. 11. ධාරෙමි, සෙ. 12. පවනෙව මේ, PTS. සෙ. පවනෙව, පෙ.
13. තිමබරුපකක, පෙ. 14. විජුච්ච ගගනන්තරෙ, පෙ.
15. දුරාසදො, පෙ. 16. මාසෙව, PTS; සෙ. 17. කොව, PTS; සෙ.

826. බලවත් ඇත් රජෙක් තෙම එළඹ ත්‍රිමදගලිත වූ මානබ්‍රහ්මාණ්ඩලයෙහි ජාත වූ උපතින් සැටවස් ඉක්ම ගිය මහඥානෙකු ඇත්රැලෙන් බැහැර කෙරෙයි නම්,

827. ඇත්රැලෙන් බැහැර වූ එම ඇතා ලොකුසුවයක් නොවිදී, දුඛිත ව දෙමුනස් සහිත වේ. ලත වමින් වෙටුල යි.

828. එසේ ම ජටාධර තවුසෝ අඤන වූ තා (තවුස් පිරිසෙන්) බැහැර කෙරෙත්. ඔවුන් විසින් බැහැර කරණ ලද තෝ (සිත - කය දෙකින් ම) සුවයක් නො ලබන්නෙහි ය.

829. දිවාකල්හි ද යළි රාත්‍රියෙහි ද ඇනුනු ශොක නමැති සුල් ඇත්තේ ඇත් රැලෙන් බැහැර කළ ඇතෙකු මෙන් (තෝ) පරිලාභයෙන් දූවෙහි ය.

830. යම් සේ සවණිය කිසි තැනෙක්හි යකුළු නො දවා ද එසේ ම සීලයෙන් තොර වූ තෝ කිසි තැනෙක්හි (කෙලෙස්) නො දවන්නෙහි ය.

831. තෝ ගිහිගෙයි වසන්නේ නමුදු කෙසේ ජීවත් වන්නෙහි ද? තට මව සතු වූ හෝපියා සතු වූ තැත්පත් කොට තබන ලද බතයක් තැත.

832. සිරුරෙහි ඛහ වගුරුවමින් තෙමේ ම කමානතා කොට ගිහිගෙයි මෙසේ ජීවත් වන්නෙහි ය. තට එය ඊසි නො වේ නම් මැනවි.”

833. මෙසේ මම එහි දී කිලිට්ඨවට ගිය සිත වලක්වමි. නොයෙක් බමිකපා කියා පවිත් සිත වැළකිමි.

834. නො පමා ව වෙසෙනසුලු වූ මෙසේ වනයෙහි වසන මට හටුරුදු තිස්දහසක් ඉක්ම ගියේ ය.

835. උත්තමානීය වූ (නිවණ) සොයන අප්‍රමාදයෙහි ඇලුනු මා දූක පළමුනතර බුදුරජානන් වහන්සේ මාගේ සම්පයට එළඹි සේක.

836. තියඹරාගෙහියක වණියට බඳු පැහැ ඇති පමණ කළ නො හැකි ගුණ ඇති උපමාවිෂයාතික්‍රාන්ත වූ රූපයෙන් අසදූශ වූ බුදුරජානන් වහන්සේ එකල්හි අහසෙහි සක්මන් කළ සේක.

837. මැනවින් පිපුනු මහසල්ලාකක් මෙන් ද, වැසිවලාකුළු අතුරෙහි වූ විදුලියක් මෙන් ද, නුවණින් අසදූශ වූ බුදුරජානන් වහන්සේ එකල්හි අහසෙහි සක්මන් කළ සේක.

838. අභීත වූ සිංහරාජයකු මෙන් ද, දර්පිත වූ ඇත්රජකු මෙන් ද, බැබළුනු ව්‍යාඝ්‍රරාජයකු මෙන් ද, (බුදුරජානන් වහන්සේ) එකල්හි අහසෙහි සක්මන් කළ සේක.

839. (දිව්‍යසවණියතට ද වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ) සිංහයා නම් සවණි නිෂ්කයක* පැහැයට බඳු පැහැ ඇති කිහිරිගුරු මෙන් (දිලිසෙන්නා) වූ ජොතිරස නම් මැණික මෙන් වූ බුදුරජානන් වහන්සේ එකල්හි අහසෙහි සක්මන් කළ සේක.

840. නිෂීල කෙලොසය වැනි වූ සුණ්චන්ද්‍රයා වැනි වූ මධ්‍යාහ්නයෙහි සුය්‍යායා වැනි වූ (බුදුරජානන් වහන්සේ) එකල්හි අහසෙහි සක්මන් කළ සේක.

* කළන් විස්සක හෝ විසිපහක හෝ බර ඇති රන් කාසියක් නිෂ්කය යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

841. දිස්වා නතෙ¹ වඛකමනතං එවං විනතතස්'තං තදා,
“දෙවො භු ඛො අයං සතෙතා, උදාහු මනුජො අයං?”
842. න මෙ සුතො වා දිට්ඨො වා මහියා එදිසො නරො,
අපි මනතපදං අතී, අයං සන්ථා හට්ඨස්සති.”
843. එවාහං විනතසිත්වාන සකං විතතං පසාදස්මි,
නානාපුප්ඵඤ්ච ගක්ඛඤ්ච සන්තිපාතෙත්තී'තං² තදා.
844. පුප්ඵාසනං පඤ්ඤපෙත්වා සාමුචිතතං මනොරමං,
නරසාරපිතං අග්ගං ඉදං වචනමබුට්ඨං.
845. “ඉදං මෙ ආසනං චීර පඤ්ඤාතතං තච'නුච්ඡිං³,
භාසයනො මමං විතතං නිසීද කුසුමාසතෙ.”
846. නිසීදි තත්ථ භගවා අසමනිතොව කෙසරී,
සත්තරන්තිජීවං බුද්ධො පචරෙ කුසුමාසතෙ.
847. නමස්සමානො අට්ඨාසිං සත්තරන්තිජීවං අහං,
ට්ඨට්ඨිතිත්වා සමාධිමහා සන්ථා ලොකෙ අනුතතරො.
848. මම කමමං පකිත්තෙතො ඉදං වචනමබුට්ඨං,
“භාවෙති බුද්ධානුස්සතිං භාවනානමනුතතරං.
849. ඉමං සතිං භාවයිත්වා පුරයිස්සසි මානසං,⁴
තිංස කප්පසහස්සාති දෙවලොකෙ රමිස්සසි.
850. අසීතිකඛනතුං දෙවිකො දෙවරජං කරිස්සසි,
සහස්සකඛනතුං වකඛවන්තී රාජා රට්ඨො හට්ඨස්සසි.
851. පදෙසරජං විපුලං ගණනාතො අසඛියං,
අනුභොස්සසි තං සබ්බං බුද්ධානුස්සතියා එලං.
852. භවාභවෙ සංසරනො මහාභොගං ලභිස්සසි,
නොගෙ තෙ උභනතා තතී බුද්ධානුස්සතියා එලං.
853. කප්පසතසහස්සවති ඕකකාකකුලසමභවො,
ගොතමො නාම ගොතෙතන සන්ථා ලොකෙ හට්ඨස්සති.
854. අසීතිකොටිං ඡබ්බිත්වා දසෙ⁵ කමමකරෙ ඛනු,
ගොතමස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිස්සසි.
855. ආරාධයිත්වා සම්බුද්ධං ගොතමං සක්කප්පභගවං,
සුඤ්ඤි නාම නාමෙන සෙස්සති සන්ථි සාවකො.

1. දිස්වාන තං, ම. දිස්වාන තං නතෙ, පෙ.

2. සන්තිපාතෙත්තී, ම. 3. නුච්ඡිකං, සෙ.

4. පුරයස්සා හුමානසං, පෙ.

5. පෙස, සෙ.

841. මම එකල්හි අතසෙති සක්මන් කරන්නා වූ උන්වහන්සේ දෑක මෙසේ සිතීම්:- 'මේ සත තෙමේ දෙවියෙක් ද? නැතහොත් මෙ තෙමේ මනුෂ්‍යයෙක් ද?'

842. මා විසින් පොළොවෙහි (වසන) මෙබඳු මනුෂ්‍යයෙක් තෙම නො අසනලදී. එසේ ම නො දක්නාලදී. (පුරුෂ ලක්ෂණප්‍රකාශක) මන්ත්‍රපදයකුදු ඇත. මේ ශාක්‍යා තෙමේ වන්නේ ය, (කියායි.)

843. එකල්හි මම මෙසේ සිතා සිතිය යුතු ය. මම නොයෙක් මල් ද සුවද ද රැස් කොට,

844. මල්අසුනක් පණවා යහපත් සිත් ඇති මනෝඥ වූ පුරුෂයන් දමනය කරන්නාවූන්ට අග්‍ර වූ බුදුරජානන් වහන්සේට මෙම වචනය කීම්.

845. 'චිරයන්වහන්ස, මා විසින් මේ අසුන ඔබවහන්සේට සුදුසු කොට පණවනලදී. මාගේ සිත සතුටු කරමින් මල්අසුනෙහි වැඩිහිඳිනු මැනව, (කියායි).

846. භාග්‍යවත් වූ බුදුරජානන් වහන්සේ රැදවල් සතක් (=සතියක්) මුළුල්ලෙහි අභිතකෙශරසිංහරාජයකු මෙන් එම මල්අසුනෙහි වැඩිහුන් සේක.

847. මම ද සතියක් මුළුල්ලෙහි නමස්කාර කරමින් සිටියෙමි. ලොක යෙහි (තමන් වහන්සේට වැඩි කෙනෙකුත් නැති හෙයින්) අනුතතර වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ සමාධියෙන් නැගිට,

848. මාගේ කමය ප්‍රකාශ කරණ සේක් මෙම වචනය වදාළ සේක. භාවනාවන් අතුරෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ වූ බුද්ධානුස්මිතියාවනාව වඩව.

849. මෙම බුද්ධානුස්මිතිය වඩා අධ්‍යායය සම්පූර්ණ කරන්නෙහි ය. කල්‍යාණිකදහසක් මුළුල්ලෙහි දිව්‍යලොකයෙහි සිත් අලවා වාසය කරන්නෙහි ය.

850. ශක්‍රදෙවෙන්ද්‍ර ව අසුරෙක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නෙහි ය. දහස් වරක් රටෙහි සක්විතිරජ වන්නෙහි ය.

851. (තමා ලබන) මහත් වූ ප්‍රදේශරාජ්‍යය (මෙරමණ ය යි) ගණන් වශයෙන් ගිණිය නො හැකි ය. එම සියල්ල තෝ විදින්නෙහි ය. (මෙය) බුද්ධානුස්මිතියෙහි එලය යි.

852. කුදු මහත් භවයෙහි හැසිරෙන්නේ මහත් වූ භෝගසම්පත් ලබන්- නෙහි ය. ඔබගේ (ඒ) භෝගසම්පත්තියෙහි අඩු බවක් (නම්) නැත. මේ බුද්ධානුස්මිතියෙහි එලයයි.

853. කල්‍යාණයකින් මතුයෙහි ඔක්කාකවංසයෙහි උපදින්නා වූ නමින් ශෝභම නම් වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ ලොව පහළවන සේක.

854. අසුකෙලක් (ධනය) ද බොහෝ දස්කම්කරුවන් ද හැරදමා ශෝභම බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුනෙහි පැවිදි වන්නෙහි ය.

855. ශාක්‍යකුලශ්‍රේෂ්ඨ වූ ශෝභමබුදුරජානන් වහන්සේ සතුටු කොට නමින් සුභුති නම් වූ බුච්ඡාවකයෙක් වන්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

856. තිකුක්කුසිකේස නිසිදිඛා දකුණිකේසයගුණමති තං¹,
තථා'රණවිහාරෙ ව² ද්විසු අග්ගෙ ධර්මස්සති³.
857. ඉදං වසාන සමුද්ධො ජලජ්ඣතරතාමකො⁴,
නනං අබ්බුග්ගමි සීරෙ නංසරාජාව අමබරෙ.
858. සාසිතො ලොකනාපේන නමස්සිඛා තථාගතං,
සද්ද හාවෙමි⁵ මුදිතො බුද්ධානුස්සතිමුත්තමං.
859. තෙන කමෙමන සුකතෙන වෙතනා පණ්ඩිති ව,
ජතිඛා මානුසං දෙහං තාවතීංසමගච්ඡ'තං.
860. අසීතිකකතනං දෙවිකෙද්ද දෙවරජ්ජමකාරසිං,
සහස්සකකතනං රාජා ව චකකවත්ති අගොස'තං.
861. පදෙසරජ්ජං විපුලං ගණනාතො අසිඛිසිං,
අනුභොමි සුසම්පතතිං බුද්ධානුස්සතිසා ඵලං.
862. නවානවෙ සංසරතො මහාභොගං ලනාම'තං,
භොගෙ මෙ උනතා නත්ති බුද්ධානුස්සතිසා ඵලං.
863. සතසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකරිං තද්ද,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි බුද්ධානුස්සතිසා ඵලං.
864. පටිසම්භිද්ද -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සුභුතිකේසරො ඉමා ගාථායො අහාසිත්ථාති.

සුභුතිකේසරස්සාපද්‍යනං පඨමං.

22. උපවානකේරාපද්‍යනං

865. පදුමුත්තරො නාම ජිනො සබ්බමිත්තාන පාරගු,
ජලිඛා අගතිකකකොව සමුද්ධො පරිනිබ්බුතො.
866. මහාජනා සමාගමම පූජසිඛා තථාගතං,
විතං⁶ කඛාන සුකතං සරීරං අභිරොපස්සං.
867. සරීරකිච්චං කඛාන ධාතුං⁷ තත්ථ සමානස්සං,
සදෙවමානුසා සබ්බෙ බුද්ධානුස්සං අකංසු තෙ.
868. පඨමා කඤ්චනමයා දුතියා'සි මණිමයා,
තතියා රුපියමයා චතුත්ථා⁸ ඵලිකාමයා.
869. තථා පඤ්චමයා තෙමි⁹ ලොභිතඛකමයා අහු,
ජට්ඨා මසාරගලලස්ස සබ්බරතතමස්සපරි.

1. ඵතදග්ගෙ ධර්මස්සති, පෙ. කේසයගුණමති, ම.

2. විහාරෙන, ම. අරණවිහාරෙ දකුණිකේසය, පෙ. 3. මිසු ධානෙසු ගොතමො, පෙ.

4. ජලජ්ඣතරතාමකො, P T S. සෙ. 5. හාවෙමි. 6. විතසා, අ. මු.

7. ධාතු, P T S. 8. චතුත්ථා ම. සෙ. පෙ.

9. පඤ්චමියාවෙති, ම. P T S. සෙ. තත්ථ පඤ්චමියාවෙති, පෙ.

856. (ඒ ගෞතම බුදුරජානන් වහන්සේ) භික්ෂුසංඝයා මැද වැඩ හිඳ ඒ සුභුති තෙරුන් දක්ෂිණෙයගුණයෙහි ද එසේ ම නො ඇළී විසීමෙහි ද යන මේ කරුණු දෙකෙහි අග්‍රස්ථානයෙහි තබන සේක (භිසාසි.)

857. ප්‍රාඥ වූ දීපඛකර නමැති බුදුරජානන් වහන්සේ මෙ ම වචනය වදාරා අහසෙහි (යන) තංසරාජයකු මෙන් අහසට පැන නැංගේ ය.

858. ලොකනාථයන් වහන්සේ විසින් අනුශාසනා කරණලද මම තථාගතයන් වහන්සේට වැද හැම කල්හි සතුටු වූයෙමි උතුම් වූ බුද්ධානුස්මාති භාවනාව වැඩිමි.

859. මැනවින් කරණලද එම කමයන් හා විතතප්‍රණිතින් ද හේතු කොට ගෙන මම මනුෂ්‍යශරීරය හැරදමා නම්නිසාදෙව්ලොවට (උත්තරාත්ති වශයෙන්) ගියෙමි.

860. මම ශක්‍ය දෙවෙන්ද්‍ර ව අසුවරක් දිව්‍ය රාජ්‍යය කරවිමි. දහස්වරක් සක්විති රජ වීමි.

861. මහත් වූ ප්‍රදේස රාජ්‍යය (ලැබූ වාරගණන මෙනෙකැයි) ගණනින් ගණිය නො හැකි ය. උතුම් සම්පත් අනුභව කෙරෙමි. මේ බුද්ධානුස්මාති භාවනාවෙහි විපාකය සි.

862. මම කුදු මහත් හවයෙහි සැරිසරන්නෙමි මහත් වූ භොගසම්පත් ලබමි. මාගේ භොගසම්පත්තියෙහි අඩුවෙක් නම් නැත. මේ බුද්ධානුස්මාති භාවනාවෙහි විපාකය සි.

863. මෙයින් කලාලක්‍ෂ්‍යයකින් පෙර වූ එ ම කාලයෙහි යම් කමයක් කෙළෙමි ද, (එයින්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධානුස්මාති භාවනාවෙහි මේ විපාකය සි.

864. ප්‍රතිසම්ප්‍රදායෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමත් සුභුති ස්ථවිරයන් වහන්සේ මෙ ම ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

සුභුතිස්ථවිරාවදානය පළමුවැනි සි.

22. උපවානස්ථවිරාවදානය

865. සියලු ධර්මයන්ගේ පරතෙරට ගියා වූ පස්මරුන් දිනු පළමුතර බුදුරජානන් වහන්සේ ගිනිකඳක් මෙන් බබළා පිරිනිවන් පෑ සේක.

866. මහාජනයා එක් රැස් ව තථාගතයන් වහන්සේ ප්‍රදා මැනවින් සැයක් කොට සමීඥදෙතය (එයට) නැගූහ.

867. එහි ශරීරය පිළිබඳ ආදාහනකාන්‍යය කොට බාහු ගෙණවානු ය. ඒ සියලු දිව්‍ය මනුෂ්‍යයෝ (එ ම බාහු නිදන් කොට) බුද්ධිත්‍යුපයක් කලානු ය.

868. (එ ම ස්තුපයෙහි) පළමු නිම්වලල්ල රත්මුවා ය. දෙවැන්න මිණිමුවා ය. තෙවැන්න පිදිමුවා ය. සිව්වැන්න පළිගුමුවා ය.

869. එසේ ම පස්වැනි නිම්වලල්ල පියුමිරාමිණිමුවා ය. සවැන්න මැසිරි ගල්මුවා ය. (මේ සියල්ලට) මතුයෙහි (කොටස) සමීරත්තමය ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

870. ජබ්බා මණ්ණියො ආසි වෙදිකා රතනාමයා,
සබ්බසොචණ්ණසො ථූපො උද්ධං යොජනමුග්ගතො.
871. දෙවා තස්ස සමාගනහි එකතො මනනස්සං තදා,
“මයමපි ථූපං කස්සාම ලොකනාථස්ස තාදිතො.
872. ධාතු ආවෙණිකා නස්සි සරිරං එකපිණ්ඩිතං,
ඉමමහි බුද්ධිථූපමහි කස්සාම කඤ්චුකං මයං.”
873. දෙවා සත්තරතනෙති¹ අඤ්ඤං වඩ්ඪස්ස යොජනං,
ථූපො දවයොජනුබ්බොධො නිමිරං ව්‍යපගනති සො.
874. නාගා තස්ස සමාගනහි එකතො මනනස්සං තදා,
“මනුස්සා වෙච දෙවා ව බුද්ධිථූපං අකංසු තෙ.
875. මා නො පමත්තා අස්සුමහා අප්පමත්තා සද්දෙවකා,
මයමපි ථූපං කස්සාම ලොකනාථස්ස තාදිතො.”
876. ඉඤ්ඤිලං මහානිලං අපො ජොතිරසං මණ්ණිං,
එකතො සන්තිපාතෙහි බුද්ධිථූපං අජාදස්සං.
877. සබ්බං මණ්ණියං ආසි තාවතා බුද්ධිවෙතීයං,
තිංසයොජනමුඤ්ඤං² ආලොකකරණං තදා.
878. ගරුලා³ ව සමාගනහි එකතො මනනස්සං තදා,
“මානුස්සා දෙවා නාගා ව බුද්ධිථූපං අකංසු තෙ.
879. මා නො පමත්තා අස්සුමහා අප්පමත්තා සද්දෙවකා,
මයමපි ථූපං කස්සාම ලොකනාථස්ස තාදිතො.
880. සබ්බමණ්ණියං ථූපෙ⁴ අකරු’ත්තරකඤ්චුකං⁵,
යොජනං තෙපි වඩ්ඪස්සං ආයතං බුද්ධිවෙතීයං.
881. චතුරයොජනමුඤ්ඤො⁶ බුද්ධිථූපො විරොචති,
ඕනාසෙති දිසා සබ්බා සතරංගිව උග්ගතො.*
882. කුමාණ්ඩා ව සමාගනහි එකතො මනනස්සං තදා,
“මනුස්සා වෙච දෙවා ව නාගා ව ගරුලා⁷ තථා.
883. පච්චෙකං බුද්ධිසෙට්ඨස්ස අකංසු ථූපමුග්ගතමං,
මා නො පමත්තා අස්සුමහා අප්පමත්තා සද්දෙවකා.
884. මයමපි ථූපං කස්සාම ලොකනාථස්ස තාදිතො,
රතනෙති ඡාදසිස්සාම ආයතං බුද්ධිවෙතීයං.
885. යොජනං තෙපි වඩ්ඪස්සං ආයතං බුද්ධිවෙතීයං,
පඤ්චයොජනමුඤ්ඤො ථූපො ඕනාසතෙ තදා.

*“ගරුලා”ති ආදයො චතස්සො ගාථායො සෙ. PTS. පොඤ්ඤාසු න චිජ්ජන්ති.

1. සත්තති රත්තෙති, ම. සෙ. 2. මුඛිඛා, අ. මු. 3. කුමාණ්ඩා, PTS. පෙ.

4. සබ්බං මණ්ණියං ථූපං, ම. පෙ. 5. අකරු’තෙ ව සඤ්චුකං, ම. සෙ. පෙ.

6. මුඛෙසඛා, පෙ. 7. නාගා කුමාණ්ඩා, පෙ.

870. ජසනය (=තට කොටස) මිණිමුවා ය. වෙදිකාව රුවන්මුවා ය. (කෙසේ ද ? යන්:) සැය සමීඝමය ය. යොදනක් උසට පැන නැගේ ය.

871. එකල්හි එහි දෙවියෝ එක් රැස්ව මන්ත්‍රණය කළාහු ය. (කෙසේ ද ? යන්:) “තාදිගුණ ඇති ලොකනාථයන් වහන්සේට අපි දු සැයක් කරමු.

872. (ඒ පදුමුත්තරබුදුරජානන් වහන්සේගේ) ධාතු වෙන් වෙන් ව නැත. මුළු සිරුර ම එකට කැටි ව තිබේ. (එබැවින්) අපි මේ සැයෙහි ම කංචුකයක් කරන්නෙමු ය” (කියා සි).

873. දෙවියෝ (එ ම සැය) සන්රුවතින් තවත් යොදනක් වැඩි කළාහු ය. (ඉක්බිති) එ ම සැය දෙයොදනක් උස ය. (එහි ආලෝකයෙන්) අඳුර ද දුරු කෙරෙයි.

874. එකල්හි නාගයෝ එහි එක් රැස්ව මන්ත්‍රණය කළාහු ය. (කෙසේ ද ? යන්:) “ඒ මනුෂ්‍යයෝ ද දෙවියෝ ද බුදුරජානන් වහන්සේට සැය කළාහු ය.

875. අපි දු පමා නො වෙමු. දෙවියන් සහිත ලෝවැස්සෝ ද පමා නො වෙති. තාදිගුණ ඇති ලොකනාථයන් වහන්සේට අපි දු සැයක් කරවන්නෙමු” (කියා සි).

876. ඉදුනිල් ද මහනිල් ද යළි ජොතිරස නම් මැණික් ද එක් රැස් කොට බුදුරජානන් වහන්සේගේ සැය වැසූහ.

877. එකල්හි (එය) එපමණකින් සියල්ල මිණියෙන් කරණලද එළිය කරන්නා වූ තුන් යොදන් උස බුඬස්තුපයක් වී ය.

878. එකල්හි ගුරුලෝ ද එක් රැස්ව මන්ත්‍රණය කළාහු ය. (කෙසේ ද ? යන්:) ඒ මනුෂ්‍යයෝ ද දෙවියෝ ද නාගයෝ ද බුඬස්තුපයක් කළාහු ය.

879. අපි දු පමා නො වෙමු. දෙවියන් සහිත ලෝවැස්සෝ පමා නො වූවෝ වෙති. තාදිගුණ ඇති ලොකනාථයන් වහන්සේට අපි දු සැයක් කරන්නෙමු.

880. ගුරුලෝ ස්තුපයෙහි සමීඝමය පිට සැට්ටයක් (=වැස්මක්) කළාහු ය. ඔහු ද බුඬස්තුපයෙහි උස යොදනකින් වැඩි කළාහු ය.

881. සිවුයොදන් උස (මෙ ම) බුඬස්තුපය බබළයි. උඩට නැගුනු සුයඹයා මෙන් සිහලු දිශාවන් ආලෝක කෙරෙයි.

882-883. එකල්හි කුමාණ්ඩයෝ ද (දිව්‍යවිශෙෂයකි). එහි එක් රැස්ව මන්ත්‍රණය කළාහු ය. (කෙසේ ද ? යන්:-) “මනුෂ්‍යයෝ ද දෙවියෝ ද නාගයෝ ද එසේ ම ගුරුලෝ ද වෙන වෙන ම බුඬශ්‍රෙණ්ඩයන් වහන්සේට උතුම් සැයක් කළාහු ය. අපි ප්‍රමත්තයෝ නො වෙමු. දෙවියන් සහිත ලෝවැස්සෝ ද පමා නො වූවෝ වෙති.

884. තාදිගුණ ඇති බුඬශ්‍රෙණ්ඩයන් වහන්සේට අපි දු සැයක් කරවන්නෙමු. උස් වූ බුඬස්තුපය අපි දු රත්නයන්ගෙන් වසන්නෙමු” (කියා සි.)

885. ඔහු ද බුඬස්තුපය යළි යොදනක් (උස) වැඩි කළාහු ය. එකල්හි පස් යොදන් උස සැය බබළයි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

886. යකඛා තත්‍ව සමාගන්තො එකතො මන්තයුං තද,
“මනුස්සා දෙවතාගා ව ගරුලා කුමනඤ්ඤාකා.
887. පච්චෙකං බුද්ධසෙට්ඨස්ස අකංසු ථුපමුත්තමං,
මා නො පමන්තා අසසුමො අපමන්තා සදෙවකා.
888. මයමපි ථුපං කස්සාම ලොකනාථස්ස තාදිනො,
එළිකාති¹ ඡාදයිස්සාම ආයතං බුද්ධවෙතියං.
889. යොජනං තෙපි වසේසසුං ආයතං බුද්ධවෙතියං,
ඡ යොජනාති උබ්බිද්ධො ථුපො ඔහාසතෙ තද.
890. ගකඛො ව සමාගන්තො එකතො මන්තයුං තද,
“මනුජා දෙවතා තාගා කුමනඤ්ඤා ගරුලා තථා².
891. සබ්බො³ කංසුං³ බුද්ධථුපං මයමෙත්ථ අකාරකා,
මයමපි ථුපං කස්සාම ලොකනාථස්ස තාදිනො.
892. වෙදියො සත්ත කත්තාන ඡත්තමාරොපයිංසු තෙ⁴,
සබ්බසොණණමයං⁵ ථුපං ගකඛො කාරයුං තද*.
893. සත්තයොජනමුබ්බිද්ධො ථුපො ඔහාසතෙ තද,
රත්තිඤ්චා න සද්දන්ති ආලොකො හොති⁶ සබ්බද.
894. අභිභොනති න තස්සා⁷ හා වඤ්ඤරා සතාරකා,
සමන්තා යොජනසතෙ පදිපොපි න පජ්ජි.
895. තෙන කාලෙන යෙ කෙවි ථුපං පුජේනති මානුසා,
න තෙ ථුපමාරුහනති අමබරෙ උකම්පනති තෙ.
896. දෙවෙහි ධරිතො යකෙඛා අභිසම්මන්තාමකො,
ධජං වා පුපථදුමං වා අභිරොපෙති උත්තරි.
897. න තෙ පස්සන්ති තං යකඛං දුමං පස්සන්ති ගච්ඡතො,
එවං පස්සිති ගච්ඡන්තා⁷ සබ්බෙ ගච්ඡන්ති සුග්ගතිං.
898. විසඬා⁸ යෙ පාවචතෙ පසන්තා යෙ ව සාසනෙ,
පාටිතිරං දවුඤ්ඤාමා ථුපං පුජේනති මානුසා.
899. නගරෙ හංසවතියා අහොසිං හතකො⁹ තද,
ආමොදිතං ජනං දිස්වා එවං විනේනස⁹ හං තද.
900. “උලාරො හතවා හෙ¹⁰ සො¹⁰ යස්ස ධාතුසරෙ¹⁰ දිසං,
ඉමා ව ජනතා කුට්ඨාකාරං කුබ්බන්තනපසකං¹¹.
901. අහමපි කාරං කස්සාමි ලොකනාථස්ස තාදිනො,
තස්ස ධම්මෙසු දායාදෙ භවිස්සාමි අනාගතෙ.

1. එළිකා, අ මු. 2. කුමනඤ්ඤා ගුයහකා තථා, P T S. ගරුලා කුමනඤ්ඤාකා, අ මු.
3. කථා, ම. P T S. 4. යාව ජඛ්‍යා අකංසු තෙ, P T S. සෙ. ධජං ඡත්තමකංසු තෙ, එ. 5. සබ්බසොණණමයං, P T S. 6. ආලොකා නොහති, ම. 7. ගච්ඡන්ති, ම.
8. විරුඩා, ම. එ. 9. වරකො, ම. වදකො, P T S. සෙ. 10. නෙසො, ම. P T S. සෙ. එ. 11. කුබ්බං න තපපරෙ, ම. එ. කුබ්බන්ති තපපරෙ, P T S.

*කුමනඤ්ඤාදිනං පටිපාටියා විසදිසතා එකවේලසු දිස්සති. P T S. සෙ. එ. පොත් කෙසු ඡයොජනසබ්බධතා න වුත්තා. ගරුලා ව වජ්ජිතා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

886-887. එකල්හි යක්ෂයෝ ද එහි එක් රැස්ව මන්ත්‍රණය කළාහු ය. (කෙසේ ද? යත්:) මනුෂ්‍යයෝ ද, දෙවියෝ ද, නාගයෝ ද, ගුරුලෝ ද, කුමාරාණ්ඩයෝ ද වෙනවෙන ම බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේට උතුම් සැයක් කළාහු ය. අපි ප්‍රමාදී නො වෙමු. දෙවියන් සහිත ලෝවැස්සෝ ද පමා නො වූවෝ වෙති.

888. තාදිගුණ ඇති ලොකතාපයන් වහන්සේට අපි ද සැයක් කරවන්නෙමු. උස් වූ බුද්ධිස්තූපය පළිඟුයෙන් වසන්නෙමු” (කියායි).

889. ඔහු ද උස් වූ බුද්ධිස්තූපය යොදනක් වැඩි කළාහු ය. එකල්හි (එම) සැය සයොදනක් උස් වේ.

890-891. එකල්හි ගක්ඛීයෝ ද එක් රැස්ව මන්ත්‍රණය කළාහු ය. (කෙසේ ද? යත්:) “මනුෂ්‍යයෝ ද, දෙවියෝ ද, නාගයෝ ද, ගුරුලෝ ද, කුමාරාණ්ඩයෝ ද, යක්ෂයෝ ද යන සියල්ලෝ බුද්ධිස්තූපය කළාහු ය. මෙහි අපි (කිසිවක්) නො කළමෝ වෙමු. තාදිගුණ ඇති ලොකතාපයන් වහන්සේට අපි ද සැය කරවන්නෙමු (කියායි).

892. ඔවුහු (එහි) වෙදිකා සහක් කොට ඡත්‍රයක් ද නැගූහ. එකල්හි ගක්ඛීයෝ සැය සමීපවෘත්තය කරවූහ.

893. එකල්හි සන්ධොදන් උස සැය බබළයි. රුදාවල්ලු නො දැනෙත්. හැමකල්හි ආලෝකය වේ.

894. තාරකා සහිත වූ වන්ද්‍රසුය්‍යයෝ එ ම චෛත්‍යයාගේ ප්‍රභාව නො මඟිත්. භාත්පස යොදන් සියයක් තන්හි පහතකුළු නො දූල්වුනේ ය.

895. එකල්හි යම්කිසි මනුෂ්‍යකෙනෙක් සැයට (කිසිවක්) පූජා කෙරෙත් නම්, ඔහු සැයට නො නගිත්. ඔහු අහසෙහි උඩ දමත්.

896. දෙවියන් විසින් තබනලද අභිසම්මත නම් යක්ෂයෙක් වී ය. (හෙතෙම උඩට දූමු) ධජයක් වුවත් ප්‍රභද්‍රමයක් (=මල්දමක්) වුවත් සැ මුදුනෙහි නගා තබයි.

897. ඔහු එ ම යක්ෂයා නො දකිත්. එය ගෙණයන යක්ෂයාගේ මල්දම පමණක් දකිත්. මෙසේ දෑක යන සියල්ලෝ සුගතියට යෙත්.

898. ත්‍රිපිටක බුද්ධවචන සංඝායන ධර්මයෙහි සැදූහැ තැනියම් කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔහු ද, සසුනෙහි පහන් වූ යම් කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔහු ද, (යන සියලු) මනුෂ්‍යයෝ ප්‍රාතිහාය්‍යීය දකිනු කැමැත්තාහු ස්තූපය (මල්දම්ආදියෙන්) පුදත්.

899. එකල්හි මම භංඝමනීතගරයෙහි බැලියෙක් වීම. එකල්හි සතුටු වූ ජනයා දෑක මම මෙසේ සිතීම:

900. “යම් (බුදු) කෙනෙකුන්ගේ දගෙය මෙබඳු (ගරු සන්කාර ලබා) නම් (එ ම බාහු අයත්) ඒ භාග්‍යවත් තෙමේ උදර කෙනෙකි. මේ ජනසමූහයා ද සතුටු වූවාහු බොහෝ වූ සන්කාර කෙරෙත්.

901. මම ද තාදිගුණ ඇති (පදමුත්තර) ලොකතාපයන් වහන්සේගේ (චෛත්‍යයට) සන්කාරයක් කරන්නෙමි. අනාගතයෙහි උන්වහන්සේගේ ධර්මයෙහි කොටස් හිමියෙක් වන්නෙමි”.

902. සුඛොතං රජකෙනා'හං උත්තරෙය්‍යපටං මම,
වෙළඟෙහ ආලගෙය්‍යාන ධජං උක්ඛිපිමෙවරෙ.
903. අභිසම්මතකො ගය්‍ය අමුතර'හාසි මෙ ධජං,
වාතෙරිතං ධජං දිස්වා භියො හාසං ජනෙස'හං.
904. තිස්ස විතතං පසාදෙචා සමණං උපසඛකමි,
තං භික්ඛුං අභිවාදෙචා විපාකං පුච්ඡ'හං ධජෙ.
905. සො මෙ කපෙඨසි ආනන්දපිතිසඤ්ජනතං මම,
“තස්ස ධජස්ස විපාකං අනුතොස්සසි සබ්බදා.
906. හත්ථි අස්සා රථා පතති සෙනා ව චතුරඛිනී,
පරිවාරෙස්සනති¹ තං නිච්චං ධජදානස්සි'දං ඵලං.
907. සට්ඨි තුරියසහස්සාති හෙරියො සමලඛකතා,
පරිවාරෙස්සනති තං නිච්චං ධජදානස්සි'දං ඵලං.
908. ඡළාසිතිසහස්සාති නාරියො සමලඛකතා,
විචිත්තවත්තාරණං ආමුත්තමණ්ඩුණ්ඩලා.
909. අලාරපමා හසුලා සුසණ්ඛා² නුමුත්ථිමා,
පරිවාරෙස්සනති තං නිච්චං ධජදානස්සි'දං ඵලං.
910. තිංස කපසනස්සාති දෙවලොකෙ රමිස්සසි,
අසීතිකකානුං දෙවිඤ්ඤ දෙවරජං කරිස්සසි.
911. සහස්සකකතා රාජා ව චක්කවතති හවිස්සසි,
පදෙසරජං විපුලං ගණනාතො අසබ්බිසං.
912. කපසකසනස්සමති ඔක්කාක ඤාලසමාපො,
ගොතමො නාම ගොතෙතන සභා ලොකෙ හවිස්සති.
913. දෙවලොකා වටිත්තාන සුක්කමුලෙන වොදිතො,
සුඤ්ඤකමෙමන සංඥාතො බ්‍රහමඛද්දු තවිස්සසි.
914. අසීතිකොටි ඡඤ්ඤිවා දසෙ කමමකරෙ බහු,
ගොතමස්ස හගවතො සාසනෙ පබ්බජස්සසි.
915. ආරාධිත්වා සම්බුද්ධං ගොතමං සංඝපුඤ්චං,
උපවානොති නාවෙන ඤාස්සසි සජ්ඣ සාවකො'ති.
916. සතසහස්සෙ කතං කමමං ඵලං දස්සෙසි මෙ ඉධි,
සුමුත්ත සරවෙගොව කිලෙසෙ ඤාපයි³ මම.
917. චක්කවතතිස්ස සන්නස්ස චතුද්විස්සරස්ස මෙ,
තියොජනාති සාමන්නා⁴ උසසීයනති ධජා සදා.
918. සතසහස්සෙ ඉතො කපෙස සං යම්මමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ධජදානස්සි'දං ඵලං.
919. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා උපවානො පෙරො ඉමා ගාථායො අහාසිත්වාති.

උපවානකෙසරස්සාපදානං දුතියං.

1. පරිවාරෙතති, P.T.S. 2. සුත්තො, පෙ. සුසඤ්ඤ, බහුසු.

3. කිලෙසා ඤාපිතා, පෙ.

4. හිණි යොජන සාමන්නා, සෙ. පෙ

902. රජකයකු විසින් මැනවින් සෝද පිරිසිදු කරණලද මාගේ උතුරු සළුව උණදමුවක අග එල්වා ධජයක් කොට අහසෙහි (උඩට) ඔසොවා තැබිමි.

903. අභිසම්මත යක්ෂ තෙමේ මාගේ ධජය ගෙණ අහසෙහි එල්වා තැබී ය. වාතයෙන් සෙලවෙන්නා වූ ධජය දෑක මම බොහෝ සතුට ඉපදවිමි.

904. එහි සිත පහදවා ශ්‍රමණයකු වෙත එළඹුනෙමි. මම ඒ හිසුහු වැද ධජ(දන)යෙහි විපාක විමසිමි.

905. හෙතෙමේ මාගේ මහත් ප්‍රීතිය ඇති කරණ (අනුසස්) මට මෙසේ කී ය. (කෙසේ ද ? යත්:) “හැම කල්හි එම ධජයාගේ විපාකය අනුභව කරන්නෙහි ය.

906. ඇත් අස් රිය පාබල යන සිවුරහසේනාවෝ නිරතුරු ව ම ඔබ පිරිවරන්නාහු ය. මෙය ධජදනයාගේ විපාකය යි.

907. සැටදහසක් ත්‍යාගීයෝ ද මැනවින් අලඛකාර කරණලද හෙරිහු ද ඔබ නිරතුරු ව ම (වැසීමෙන්) පිරිවරන්නාහු ය. මෙය ධජදනයාගේ විපාකය යි.

908-909. සැරසුනු අසුදහසක් (පමණ) සත්‍රිහු විසිතුරු අබරණ ඇත්තාහු පැලඳි මිණිකොඩොල් ඇත්තාහු දිග ඇසිපිය ඇත්තාහු සිතා සිතින වුවාහු ඉතා මොළොක් ශරීරාවයව ඇත්තාහු සිතින් කටිප්‍රදේශ ඇත්තාහු නිරතුරු ව ම ඔබ පිරිවරන්නාහු ය. මෙය ධජදනයාගේ විපාකය යි.

910. කලා නිස් දහසක් මුළුල්ලෙහි දෙව්ලොවෙහි සිත් අලවා වසන් නෙහි ය. ශක්‍රදෙවෙන්ද්‍ර ව අසුචරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නෙහි ය.

911. දහස්වරක් සක්විතිරජ වන්නෙහි ය. මහත් වූ ප්‍රදේශරාජ්‍යය ලබන වාර ගණන මෙතෙකැයි ගණන් වශයෙන් ගිණිය නො හැකි ය.

912. මෙයින් කලාලක්ෂයකින් මතුයෙහි ඛනකාකතුලයෙහි උපදින්නාවූ ගොත්‍රයෙන් ගෞතම නම් වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ ලොව පහල වන සේක.

913. කුශල මූලයෙන් මෙහෙයන ලද්දේ දෙව්ලොවින් වූහ ව පුණ්‍ය කමීය හා එක් වූයේ බ්‍රාහ්මණයෙක් වන්නෙහි ය.

914. අසුකෙළක් ධනය ද බොහෝ දස්කම්කරුවන් ද හැර දමා ගෞතමබුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුනෙහි පැවිදි වන්නෙහි ය.

915. ශාක්‍යකුලශ්‍රේෂ්ඨ වූ ගෞතම බුදුරජානන් වහන්සේ සතුටු කොට නමින් උපමාන ය යි බුද්ධ ශ්‍රාවකයෙක් වන්නේ ය” යි වදාළ සේක.

916. කලාලක්ෂයකට පෙර මා විසින් කරණලද කමීය මෙහි දී විපාක දැක්වී ය. (දුනුදියෙන්) මැනවින් මිදීගිය හීයක වෙගය මෙන් මාගේ කෙලෙස් දැවී ය.

917. සතර මහදිවසිනට අසිපති වූ සක්විතිරජ වූ මට හැම කල්හි භාත්පස තුන් යොදුනක් ධජයෝ ඔසවනු ලබන්.

918. මෙයින් කලා ලක්ෂයකින් පෙර වූ එකල්හි යම් කමීයක් කෙලෙම් ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ධජදනයාගේ මේ විපාකය යි.

919. ප්‍රතිසම්පදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී. මෙහි මේ අසුරින් ආසුමෙන් උපමානස්ථිරයන් වහන්සේ මෙ ම ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

උපමානස්ථිරාවදානය දෙවැනි යි.

23. සරණගමනියතේරාපදානං*

920. නගරෙ චූෂචනියා¹ මාතුපට්ඨායකො අනු,
අකා මාතා පිතා මය්ගං තෙ පොසෙඤ්ඤි අගං තදා.
921. රතොගතො නිසීදිත්වා එවං විනොස²භං තදා,
පොසෙතො මාතාපිතරෙ පඤ්ඤා³ න ලතාම⁴භං.
922. තමකකාරපිඨිතා⁵ තිවිධගතිති ඩය්ගරෙ,
එතාදිසෙ භසෙ⁶ ජාතෙ නත්ති කොචි විනායකො.
923. බුද්ධො ලොකෙ සමුප්පන්නො දිසාති ජනසාසනං,
සකකා උඤ්ඤිතං⁷ අත්තා පුඤ්ඤකමමෙන⁸ ජනතුතා.
924. උග්ගය්ග තිණ්ණි සරණෙ පරිපුණ්ණාති ගොපසිං,
තෙන කමමෙන සුකතෙන පටිමොක්ඛාමි⁹ දුග්ගතිං.
925. නිසංගො නාම සමණො බුද්ධස්ස අග්ගසාවකො,
තමහං උපගන්ත්වාන සරණගමනං ගතිං.
926. වස්සසතසගස්සාති ආයු විජ්ජති තාවදෙ,
තාවතා සරණගමනං පරිපුණ්ණං අගොපසිං.
927. වරිමෙ වත්තමානමහි සරණං තං අනුස්සරිං,
තෙන කමමෙන සුකතෙන තාවතීංසං අගච්ඡි¹⁰භං.
928. දෙවලොකගතො සතො පුඤ්ඤකමමසමාහිතො,
යං දෙසං උපගච්ඡාමි¹¹ අට්ඨි හෙතු ලතාමභං.
929. දිසායු පුජ්ජතො හොමි තිකඛපඤ්ඤා නවාමි¹²භං,
සබ්බෙ දෙවා'නුචත්තනති අමිතභොගං ලතාමි¹³භං.
930. සුචණ්ණවණ්ණො සබ්බත් පටිකතො නවාමි¹⁴භං,
මිත්තානං අවලො හොමි යසො අච්චුග්ගතො¹⁵ මම.
931. අසිතිකඛනතුං දෙවිඤ්ඤා දෙවරජ්ජමකාරසිං,
දිඤ්ඤා සුඤ්ඤා අනුභවිං අච්ඡරාති පුරකඛතො.
932. පඤ්ඤාසත්තතිකඛනතුඤ්ඤා චකකචනති අනොස¹⁶භං.
පදෙසරජ්ජං විජුලං ගණනාතො අසබ්බිසං.
933. පච්ඡිමනවෙ සමපතො පුඤ්ඤකමමසමාහිතො,
පුරෙ සාවත්ථියං ජාතො මහාසාලෙ සුඅධිස්සකෙ.
934. නගරා නිකඛමිත්තාන දුරකෙති පුරකඛතො,
තාසබ්බිකාසමංගිතං¹⁷ සබ්බාරාමං උපාගමිං.
935. තත්ථ'දදාසාසිං සමණං විසමුත්තං නිරුපසිං,
සො මෙ ධම්මමදෙසෙසි සරණඤ්ඤා අදාසි මෙ.

1. බච්ඡුමනියා, සෙ. අ. 2. මතකකාරපිඨිතා, 3. හවෙ, ම. සෙ.

4. උපකර්තා, සෙ. 5. පුඤ්ඤකමමෙන, සෙ. 6. පරි, PTS.

7. උපපජ්ජාමි, ම. PTS. සෙ. 8. අභිග්ගතො, ම. 9. සතසා බිබ්බි, සෙ. PTS

* සරණගමනියතේරාපදානං, ම

23. සරණගමනියසථවිරාවදානය.

920. මම වක්‍රවහි නගරයෙහි දෙමාපියනට උපටැන් කරන්නෙක් වීම. එකල්හි මාගේ ඒ අදදෙමාපියන් පෝෂණය කරමි.

921. එකල්හි මම රතසිගත ව හිද මෙසේ සිතීම. (කෙසේ ද? යන්න:) “මම දෙමාපියන් පෝෂණය කරන්නෙමි පැවිදිද නො ලබමි.

922. මහත් වූ මොහදුරින් වසන ලදී. (රාග දෝෂ මොහ යන) ත්‍රිවිධාත්තියෙන් (සත්තායෝ) දූවෙන්. මෙබඳු බිය ඇති වූ කල්හි කිසි ගලවන්නෙක් නැත.

923. බුදුරජ තෙම ලොව පහළ වී ය. සඵඤ්ඤාසනය බබළයි. පින්කම් ඇත්තහු විසින් (සටකිය) ආත්මය ගොඩ නගා නැබිය හැකි ය.

924. තුන් සරණ ඉගෙන සම්පූර්ණ ලෙස රැකීම. මැනැවින් කරණලද එම කමිය හෙතු කොට ගෙන දුගතියෙන් මිදෙමි.

925. බුදුරජානන් වහන්සේගේ අග්‍රමාවක වූ නිසභ නම් භික්ෂුනමක් වී ය. මම උන්වහන්සේ වෙත එළඹ සරණගමනය ගනිමි. (සරණ ගත වීම.)

926. එකල්හි හවුරුදු ලක්ෂයක් ආයුෂ විද්‍යමාන වේ. එපමණ කලක් සරණගමනය සම්පූර්ණ ලෙස රැකීම.

927. අනන්ත අවසථාව පවත්නා කල්හි (මරණ සමයෙහි) එ ම සරණය සිහි කෙළෙමි. මම මැනැවින් කරණ ලද එ ම කමිය හේතු කොට ගෙන නව්විසාචට ගියෙමි.

928. දෙව්ලොවට ගියෙමි පින්කමින් යුත් වූයෙමි යම් දෙසකට යෙමි නම්, අට හේතුවක් (=ආතිසංසයක්) ලබමි.

929. සියලු දිගුන්හි පුදනලද්දෙමි වෙමි. මම කියුණු නුවණැත්තෙමි වෙමි. සියලු දෙවියෝ (මා) අනුව පවතින්. මම අපමණ වූ නොගසමපත් ලබමි.

930. මම සවණ්වණ් වූයෙමි හැම තැනකි දී ප්‍රිය වූයෙක් වෙමි. මතුරන්ට සවිර වෙමි. මාගේ යසස ඉතා උස් ව නැංගේ ය.

931. ශක්‍රදෙවෙන්ද්‍ර ව අසුවරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරවීම. අප්සරාවන් විසින් පිරිවරණ ලද්දෙමි දිවසුව අනුභව කෙළෙමි.

932. මම පත්සැත්තැවරක් සක්වති රජ වීම. (ලබන ලද) මහත් වූ ප්‍රදේශ රාජ්‍යය ගණන් වශයෙන් කිය නො හැකි ය. (අපමණ ය.)

933. අනන්තභවය පැමිණි කල්හි පුණ්‍යකමිය හා එක් වූයෙමි සැවැත්තගරයෙහි අතිශයින් ආස්‍ය වූ මහාසාරකුලයෙහි උපන්නෙමි.

934. මම කුමරුන් විසින් පිරිවරණ ලද්දෙමි. සතුටින් හා කෙළි සෙල්ලමින් යුතු වූ මම සඤ්ජරාමයට එළඹියෙමි.

935. එහි දී කෙළෙසුන් කෙරෙන් මිදුනා වූ උපති රහිත වූ භික්ෂුනමක් දුටුවෙමි. හෙතෙම මට දහම් දෙසී ය. (මට) සරණ ද දුන්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

936. සො'කං සුචාන සරණං සරණං මෙ අනුස්සරි,
එකාසනෙ නිසිදිචා අරහත්තමපාපුණිං.
937. ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං අපාපුණිං,
උපසම්පාදෙසි¹ සම්බුද්ධො ගුණමඤ්ඤාය වතබ්බමා.
938. අපරිමෙය්‍යෙ ඉතො කප්පෙ සරණානි අගච්ඡි'කං,
තතො මෙ සුකතං කම්මං ඵලං දස්සෙසි මෙ ඉධ.
939. සුගොපිතං මෙ සරණං මානසං සුසංඝිතිනං,
අනුතොක්ඛා යසං සබ්බං පතෙතාමති අවලා පදං.
940. යෙසං සොතාවධානන්ති සුණාථ මම භාසතො,
අහං² වො කථසිස්සාමි සාමං දිට්ඨං පදං³ මම.
941. “බුද්ධො ලොකෙ සමුප්පන්නො වත්තතෙ ජිනසාසනං,
අමතා වාදිතා නෙරි සොකසලලවිතොදනා.
942. යථා සකෙන ථාමෙන පුඤ්ඤකෙඛතෙන අනුත්තරෙ,
අභිකාරං කරෙය්‍යාථ එස්සසිස්සාථ⁴ නිබ්බුතිං.
943. පග්ගස්ස තිණ්ඤි සරණෙ පඤ්ච සීලානි ගොපිය⁵,
බුද්ධො විත්තං පසාදෙචා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාථ.
944. මමොපමං කරික්ඛාන⁶ සීලානි පරිගොපිය,
අවිරං අරහත්තං වො සබ්බෙපි පාපුණිස්සාථ”.
945. තෙට්ඨෙජ්‍යා ඉද්ධිපතෙතා'මති වෙතොපරියකොච්ඡෙදො,
සාවකො තෙ මහාථීර වරණෙ' වඤ්ඤි සඤ්ඤාතො.
946. අපරිමෙය්‍යෙ ඉතො කප්පෙ සරණං බුද්ධස්ස ගච්ඡිතං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සරණාගමනෙ ඵලං.
947. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා නිසරණගමනියො පෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

නිසරණගමනියසේවරස්සාපදානං⁸ තතියං.

24. පඤ්චසීලසමාදානියතේරාපදානං.

948. නගරෙ වඤ්චනියා භතකො ආය'තං තදා,
පරකම්මායනෙ සුත්තො පබ්බජ්‍යං න ලනාම'ගං.
949. තමකුකාරපිහිතා⁹ තිට්ඨග්ගිති¹⁰ ඛය්‍යරෙ,
කෙන නු බො උපායෙන විසංයුත්තො භවෙ අතං.
950. දෙය්‍යධම්මො ව මෙ නන්ති වරාකො භතකො¹¹ අහං,
යනනු නා'ගං පඤ්චසීලං රකෙඛය්‍යං පරිසුරයං.

1. උපසම්පාදෙසි, ම. 2. අත්ථං, සෙ. 3. දිට්ඨමිදං, PTS දිට්ඨපදං, සෙ.

4. පස්සසිස්සාථ, (සබ්බත්ථ) 5 ගොපය, සෙ PTS. 6. සම්මා ධම්මං භාවෙච්ඡා, ම.

7. සරණො, ම. සෙ සරණෙ, PTS. 8 සරණගමනිය, ම.

9. මහකුකාර පිහිතා, සෙ 10. තිට්ඨග්ගිති, පි PTS 11. භතකො දුක්ඛිතො, ම.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

936. මම ඒ සරණ අසා (පෙර) මාගේ සරණය සිහි කෙළෙමි. ඒ අසුනෙහි ම තිද රහත්ඛවට පැමිණියෙමි.

937. උත්පතනියෙන් සත්තැවිරිදි කල්හි රහත්ඛවට පැමිණියෙමි. පසැස් ඇති බුදුරජානන් වහන්සේ (මාගේ) ගුණ දෑන (මා) උපසම්පන්න කළ සේක.

938. මම මෙයින් අපරිමෙය කල්පයකට පෙර සරණගත වීම. ඉක්බිති මා විසින් මැනැවින් කරණලද (ඒ මාගේ) කමිය තෙම මෙහි දී ඵලය දැක්වී ය.

939. මා විසින් සරණය මැනැවින් රක්තාලදී. සිත මනා ව පිහිටුවන ලදී. සියලු සම්පත් අනුභව කොට නිශ්චල වූ නිජාණපදයට පැමිණියෙමි වෙමි.

940. යමෙකුට ඇසීමෙහි එකඟකම ඇත්තේ නම්, (ඒ තෙපි)කියන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු. මා විසින් (භික්ෂුනම්කගේ මාගී දෙශකතියෙන්) නමා විසින් දක්නා ලද ශාන්තපදය මම නොපට කියන්නෙමි. (කෙසේ ද? යත්:)

941. “බුදුරජානන් වහන්සේ ලොව පහළ වූ සේක. සථිඥශාසනය පවතී. සෝත්තල් දුරු කරන්නා වූ අමාබෙරය වයනලදී.

942. සවකිය ශක්ති පමණින් නිරුත්තර වූ පුණ්‍යක්ෂෙත්‍රයෙහි කුසල් කරන්නහු නම්, නිවණ පහස්නහු ය. (=ලබන්නහු ය).

943. තිසරණ ගෙන පන්සිල් රැක බුදුන් වහන්සේ කෙරෙහි සිත පහදවා දුක් කෙළවර කරන්නහු ය.

944. මා උපමා කොට ගෙන සිල් රැක තෙපි සියල්ලෝ නො බෝ කලකින් ම රහත්ඛවට පැමිණෙන්නහු ය”.

945. ත්‍රිවිද්‍ය ඇත්තෙමි පරසින් දන්නා නුවණෙහි දක්ෂ වූයෙමි සාද්ධියට පත් වූයෙමි ද වෙමි. මහාචාර්යන් වහන්ස, ඔබ වහන්සේගේ (ඒ) ශ්‍රාවක තෙම ශාස්ත්‍රාත්වහන්සේගේ සිරිපා වදිසි.

946. මම මෙයින් අපරිමෙය කල්පයෙහි බුදුරජානන් වහන්සේ සරණ කොට ගියෙමි. දුගතියක් නො දැනිමි. (මෙය) සරණගමනයෙහි ඵලය යි.

947. ප්‍රතිසම්පදාවෝ -පෙ-බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී. මෙහි මේ අසුරින් ආසුමත් නිසරණගමනිය ස්ථිරයන් වහන්සේ මෙ ම ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

නිසරණගමනිය ස්ථිරාවදානය තෙවැනි යි.

24. පඤ්චසීල සමාදානිය ස්ථිරාවදානය

948. එකල්හි මම වඤ්චනී නගරයෙහි බැලූයෙක් (=බැලියට මෙහෙ කරන්නෙක්) වීමි. අනුන්ගේ කටයුතු කිරීමෙහි යෙදුනා වූ මම පැවිද්ද නො ලබමි.

949. මහත් වූ මොහාකිකාරයෙන් වසන ලද (සතියෝ) (රාග-දෝෂ-මොහ-යන) ත්‍රිවිධාත්තියෙන් දූවෙන්. මම කවර නම් උපායයකින් (භව දුකින්) වෙන් වූවෙක් වන්නෙමි ද?

950. මා ලභ දිය යුතු දෑයක් (=දෙයධම්මයක්) ද නැත. මම දුෂිත වූ බැලූයෙක්මි. මම පඤ්චසීලය පසුරිණි කරමින් රකින්නෙමි නම් ඉතා යෙහෙකි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

951. අනොමදස්සි¹මුනිනො නිසගො නාම සාවකො,
තම'හං උපසඬකමම පඤ්චසික්ඛාපද'ග්ගතිං.
952. වස්සසතසහස්සානි ආයු විජ්ජති තාවදෙ,
තාවතා පඤ්ච සිලාති පරිපුණ්ණානි ගොපතිං.
953. මච්චුකාලමති² සමපනෙන දෙවා අස්සාසයනති මං,
රජො සහස්සස්සගුනෙනා මාරිසා'යං³ උපට්ඨිතො.
954. වත්තනෙනා⁴ චරිමෙ විතෙන මම සිලං අනුස්සරිං,
තෙන කමෙමන සුකතෙන තාවතිංසං අගච්ඡ'හං.
955. නිංසකතිත්තුඤ්ච දෙවිඤ්ඤ දෙවරජ්ජං අකාරසිං,
දිබ්බං සුඛං අනුභවිං අච්ඡරාහි පුරකකතො.
956. පඤ්චසත්තතික්ඛන්තුඤ්ච චක්ඛවත්ති අගොස'හං.
පදෙසරජ්ජං විජුලං ගණනාතො අසංඛියං.
957. දෙවලොකා චචිත්වාන සුක්ඛමුලෙන වොදිතො,
පුරෙ වෙසාලියං ජාතො මහාසාලෙ සුඅසිංකෙ.
958. වස්සුපනාසිකෙ කාලෙ දිප්පනෙන ජිනසාසනෙ,
මාතා ච මෙ පිතා වෙච පඤ්චසික්ඛාපද'ග්ගන්තං.
959. සහ සුතෙන'හං සිසං මම සිලං අනුස්සරිං,
එකාසනෙ නිසීදිත්වා අරහත්තමපාපුණ්ණිං.
960. ජාතිසා පඤ්චවස්සො'හං අරහත්තමපාපුණ්ණිං,
උපසමපාදසී බුද්ධො ගුණමඤ්ඤය චක්ඛුමා.
961. පරිපුණ්ණානි ගොපෙත්වා පඤ්ච සික්ඛාපදාන'හං,
අපරිමෙය්‍ය ඉතො කප්පෙ විනිපාතං න ගච්ඡ'හං.
962. සවාහං යසමනුහවිං තෙසං සිලානවානසා,
කප්පකොට්ඨිති කිතෙනනො කිතෙනය්‍ය එකදෙසකං.
963. පඤ්ච සිලාති ගොපෙත්වා තයො හෙතු ලභාමහං,
දීඝායුකො මහාඥානො තික්ඛිපඤ්ඤ භවාම'හං.
964. පකිතෙනනො⁵ ච සබ්බෙසං අධිමත්තඤ්ච පොරිසං,
භවාහවෙ සංසරිත්වා එතෙ ථානෙ ලභාමහං.
965. අපරිමෙය්‍ය සීලෙසු වත්තනෙනා ජිනසාවකො⁶,
භවෙසු යදි රජ්ජෙය්‍ය⁷ විපාකො කීදිසො භවෙ.

1. දසසිසු, ම. P T S. පස.

2. කාලෙ ව, ම.

3. මාරිසසු, ම.

4. සමපනෙන, P T S.

5. සංකිත්තනෙනා, ම. P T S.

6. වත්තනනා ජිනසාවකා ම.

7. රජ්ජෙය්‍ය, ම.

951. අනවමදද්ධි බුදුරජානන් වහන්සේගේ නිසභ නම් ශ්‍රාවකයෙක් වී ය. මම උන්වහන්සේ වෙත ඵලඹ පඤ්චාසංඝාතද (=පන්සිල්) ගනිමි.

952. ඵසාලේහි හවුරුදු ලක්ඛයක් ආයුෂ විද්‍යමාන වේ. ඵපමණ කලක් සම්පූර්ණ වූ පන්සිල් රැකිමි.

953. මැරෙණ කල පැමිණි කල්හි දෙවියෝ මා අස්වසන්. (කෙසේ ද? යත්:) “නිදුකානෙනි, ඔබට මේ දහසක් අසුන් යෙදු (දිව්‍ය) රථය ඵලඹ සිටියේ ය” (කියායි.)

954. අන්තිම සිත (=චුතිචිත්තය) පවත්නාකල්හි මාගේ (පඤ්ච) සිලය සිහි කෙළෙමි. මැනැවින් කරුණලද (ඒ කුශල)කමීය හෙතු කොට ගෙන මම නව්තිසාදෙව්ලොවට ගියෙමි.

955. ශක්‍රදෙවෙන්ද්‍ර ව නිස්වරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරවිමි. අප්පරාවන් වසින් පිරිවරණ ලද ව දිවසුව අනුභව කෙළෙමි.

956. මම පන්සැත්තැවරක් සක්විති රජ වීම. (ලබනලද) මහත් වූ ප්‍රදේශරාජ්‍යය ගණන් වශයෙන් (මෙපමණ ය යි) කිය නො හැකිය.

957. කුශලමූලයෙන් මෙහෙයන ලදයෙහි දෙව්ලොවින් වුන ව වෛශාලි නගරයෙහි අතිශයින් ආසීය වූ මහාසාරකුලයෙහි උපන්නෙමි.

958. බුදුසසුන බ්‍රහ්මද්දී වස් ඵලඛෙන කාලයෙහි මාගේ මවු නොමෝ ද විය නෙමේ ද පඤ්චාසංඝාතද (පන්සිල්) ගත්තාහු ය.

959. (ඵය) ඇසීම හා සමග ම වහා මාගේ ශිලය මම සිහි කෙළෙමි. ඵම අසුනෙහි ම හිද රහත්බවට පැමිණියෙමි.

960. උත්පත්තියෙන් පස්තැවිරිදි වූ මම රහත්බවට පැමිණියෙමි. පසැස් ඇති බුදුරජ නෙම (මාගේ) ගුණ දෑන (මා) උපසපත් කරවී ය.

961. මම සම්පූර්ණ පන්සිල් රැක මෙයින් අපරිමෙයකල්පයෙහි (සිට) දුගතියකට නො ගියෙමි.

962. ඵම පන්සිල්හි අනුගසින් ඒ මම සමපත් අනුභව කෙළෙමි. (ඒ සමපත්) කල්පකොටියක් මුළුල්ලෙහි වණ්නා කරන්නේ නමුදු ලෙඹ මාත්‍රයක් ම වණ්නා කරන්නේ ය.

963. මම පන්සිල් රැක අනුසස් තුණක් ලබමි. (කවර නම් අනුසස් තුණක් ද? යත්-) මම දිඝ්ඛායු ඇත්තෙමි වෙමි. මහත් වූ නොහසමපත් ඇත්තෙමි වෙමි. නික්කණ ප්‍රඥ ඇත්තෙමි ද වෙමි.

964. සියලු දෙනාහට (තමාගේ) අභිමාන වූ ගුරු භාවය ප්‍රකාශ කරන්නාක් මෙන් කුදුමහත් භාවයෙහි (සසරෙහි) හැසිර මම මෙ ම තනතුරු ලබමි.

965. අප්‍රමාණ වූ ශිලයන්හි (රැකිම් වශයෙන්) පවත්නා බුද්ධිශ්‍රාවක නෙමේ ඉදින් භවයන්හි රැඳෙන්නේ නම්, විපාකය කෙබඳු වන්නේ ද

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

966. සුවිණ්ණං මෙ පඤ්චසීලං හතකෙන විපසිනා,
තෙන සීලෙන'හං අස් මොච්ඡිං¹ සබ්බඛානිනං.
967. අපරිමෙය්‍ය ඉතො කප්පෙ පඤ්ච සීලානි ගොප්ඨං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පඤ්චසීලානි'දං ඵලං.
968. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පඤ්චසීලසමාදානියො ථෙරො. ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

පඤ්චසීලසමාදානියකෝරස්සාපදානං චතුස්ථං.

25. අනන්තසංඝාවකජේරාපදානං

969. සුවිණ්ණවණ්ණං සම්බුද්ධං ගච්ඡන්තං අනන්තරාපණ්ණ,
කඤ්චනගහිංසසංඝාසං ආවතීංසවරලකකණ්ණං.
970. සිද්ධස්ථං ලොකපජ්ජානං අප්පමෙය්‍යං අනොපමං,
අලත්ථං පරමං පීතීං දිස්වා දන්තං පුත්තිකරං.
971. සම්බුද්ධං අභිමනෙතකා² හොජ්ඣිං තං මහාමුතීං,
මහාකාරුණිකො³ නාථො⁴ අනුමොදි මමං තදා.
972. තස්මිං මහාකාරුණ්ණකෙ පරමස්සාසකාරකෙ,
බුද්ධො විතතං පසාදෙතා කප්පං සග්ගමිති මොද'හං.
973. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං දානමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි භික්ඛාදානස්සි'දං ඵලං.
974. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අනන්තසංඝාවකො ථෙරො. ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

අනන්තසංඝාවකකෝරස්සාපදානං පඤ්චමං.

26. ධූපදායකජේරාපදානං

975. සිද්ධස්ථස්ස භගවතො ලොකජෙට්ඨස්ස තාදිනො,
කුටිඬුපං⁵ මයා දින්නං විප්පසන්නෙන වෙනසා.
976. යං යං යොනුපප්පාමි දෙවත්තං අථ මානුසං,
සබ්බෙසමිපි පියො තොමි ධූපදානස්සි'දං ඵලං.

1. පොඨසිං, PTS.

2. අතිනාමේඤ්ඤා, අතිනාමේඤ්ඤා, ම සෙ.

3. මුනි කාරුණිකො, PTS.

4. ලොකෙ, ම

5. කුටිඬුපකං, PTS. සෙ.

966. විශේෂ දැනුම ඇති බැලියකු වූ මා විසින් පන්සිල් මැනවින් හැසිරෙණ් (=රක්තා)ලදී. මම එ ම ශීලය හේතු කොට ගෙන අද සියලු හට බැකින මිදුවෙමි.

967. මෙයින් අපරිමේයකල්පයෙහි පන්සිල් රැක්කෙමි. (ඒ හේතු වෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. මේ පන්සිල් (රැකීමේ) විපාකය යි.

968. ප්‍රතිසම්ප්‍රදායෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමත් පඤ්චසිල සමාදානය ස්වරයන් වහන්සේ මෙ ම ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

පඤ්චසිලසමාදානය ස්වරාවදානය සිවුවැනි යි.

25. අනන්තසංඝාතක ස්වරාවදානය

969-970. (අවන්තල් සහිත) ඇතුළු විවිධයෙහි වඩින්නා වූ සංඝවර්ණ වූ රත්තොරණක් මෙන් බබළන දෙවස් මහපුරිස්සකුණු ඇති ලොව බබුළු වන්නා වූ අපමණ ගුණ ඇති අනුපම (උපමා රහිත) වූ දූමුතා වූ දීප්තිය දරන්නා වූ සිඛාඤ්ච බුදුරජානන් වහන්සේ දැක අසික වූ ප්‍රියයක් ලැබීමි.

971. මම බුදුරජානන් වහන්සේට නිමන්ත්‍රණය කොට ඒ මහාමුනින් වහන්සේ වැළඳවීමි. එකල්හි මහාකාරුණික වූ බුදුරජානන් වහන්සේ මට අනුමෝදනා (බමීය දෙශනා) කළසේක.

972. (සත්කයාට) උතුම් වූ අස්වැසිලි කරණ ඒ මහාකාරුණික වූ බුදු රජානන් වහන්සේ කෙරෙහි සිත පහදවා මම කල්පයක් සවරියෙහි සතුටු වීමි.

973. මෙයින් සිවු අනුවනකපෙති වූ එකල්හි යම් දානයක් දුනිමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. භික්ෂාදානයාගේ මේ විපාකය යි.

974. ප්‍රතිසම්ප්‍රදායෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමත් ‘අනන්තසංඝාතක’ ස්වරයන් වහන්සේ මෙම ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

අනන්තසංඝාතක ස්වරාවදානය පස්වැනි යි.

26. ධූපදායකස්වරාවදානය.

975. ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ තාදිගුණ ඇති සිඛාඤ්ච බුදුරජානන් වහන්සේට පැහැදුනු සිහින් මා විසින් කුටිඬුපයක් (ගද කිලියට සුවද දුමක්) දෙනලදී.

976. දිව්‍ය වූ හෝ මනුෂ්‍ය වූ හෝ යම් යම් යෝනියක උපදිමි නම් සියලු දෙනාට ම ප්‍රිය වෙමි. සුගතිධූපදානයාගේ මේ විපාකය යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

977. චතුනවුතො ඉතො කප්පෙ යං බුට්ඨං අදදිං තදා¹,
දුග්ගතං නාභිජානාමි බුට්ඨදානස්සි²දං ඵලං.

978. පටිසම්භිදා -පෙ- බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා බුට්ඨදානො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

බුට්ඨදානකතේරස්සාපදානං ඡමං.

27. පුලිනපුජකතේරාපදානං

979. විපස්සස්ස භගවතො බොධියා පාදපුත්තමෙ,
පුරාණපුලිනං ඡබ්බෙත්වා සුඛං පුලිනමාකිරිං.

980. එකනවුතො ඉතො කප්පෙ යං පුලිනමදස්භං,
දුග්ගතං නාභිජානාමි පුලිනදානස්සි³දං ඵලං.

981. තිප්ඤ්ඤසෙ⁴ ඉතො කප්පෙ රාජා ආසිං ජනාබිභූ,
මහාපුලිනනාමෙන⁵ චක්කවන්ති මහබ්බලො.

982. පටිසම්භිදා -පෙ- බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පුලිනපුජකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

පුලිනපුජකතේරස්සාපදානං සත්තමං.

28. උත්තරියතේරාපදානං

983. චක්ඛානානදිතිරෙ සුංසුමාරො අහං තදා,
සගොචරපසුතො¹භං² නදිතිත්ථං අගඤ්ඤ³භං.

984. සිද්ධත්ථො තමති සමසෙ සයම්භු අග්ගපුග්ගලො,
නදිං තරිතුකාමො සො නදිතිත්ථං උපාගමි.

985. උපාගතො ච⁴ සමුද්ධො අහමිපි තඤ්ච⁵පාගමි,
උපගන්ත්වාන සමුද්ධං ඉමං වාචං උදීරසිං.

986. අභිරුහ මහාචීර තාතෙරස්සාමි අහං භූවං,
පෙතතිකං විසයා මය්හං අනුකම්ප මහාමුතො.

987. මම උග්ගජ්ජනං සුත්වා අභිරුහි මහාමුති,
හට්ඨො හට්ඨෙන විතෙතන තාතෙරසිං ලොකනායකං.

988. නදියා පාටිමෙ තිතෙර සිද්ධත්ථො ලොකනායකො,
අස්සාසෙසි මමං තත්ථ අමහං පාපුණ්ණියසි.

1. යං බුට්ඨනමදස්භං, ම. සෙ. 2. තිංසතිමෙ, ම.

3. මහාපුලිනො, P T S. සෙ 4. සතොජන, සෙ. P T S. 5. උපාගතමි

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

977. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් සුවදදුම්දනක් දුනිම් ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. සුගතිබුද්ධතායාගේ මේ විපාකය යි.

978. ප්‍රතිසම්මතියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමයක් බුද්ධයක සම්මතයන් වහන්සේ මෙ ම ගාථා වන් වදාළ සේක් යි.

බුද්ධයක සම්මතවදානය සමූහය යි.

27. පුලිනපුජකසම්මතවදානය.

979. විසංසිබුදුරජානන් වහන්සේගේ බ්‍රහ්මකයට උපකාර වූ උතුම් වූ දාමමූලයෙහි පරණ වැලි අස් කොට පිරිසිදු (අළුත්) වැලි පිරිසිදු.

980. මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි මම යම් වැලි දනක් දුනිම් ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. මෙය වාලුකා(=වැලි) දානයාගේ විපාකය යි.

981. මෙයින් තෙපණස්වන කපෙහි ජනයා අධිපති වන මහත් බල ඇති මහාපුලින නම් වූ සක්විති රජෙක් වීම.

982. ප්‍රතිසම්මතියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

පුලිනපුජකසම්මතවදානය සන්මූහය යි.

28. උගතරියසම්මතවදානය.

983. මම එකල්හි චක්‍රත්‍යාගානදීතිරයෙහි කිඹුලෙක් වීම. සිය ගොදුරු සෙවීමෙහි නිරත වූ මම නදීතීඨියකට පැමිණියෙමි.

984. එසමයෙහි තෙමේ ම සියල්ල අවබෝධ කළා වූ අනුසුද්ගල වූ ඒ සිඛාඤ්චි බුදුරජානන් වහන්සේ ගත තරණය කරණු කැමැති සේක් නදී තීඨියට පැමිණියහ.

985. බුදුරජානන් වහන්සේ එලෙඹි කල්හි මම ද එහි ගියෙමි. එලඹ තථාගතයන් වහන්සේට මෙ ම වචනය කිමි. (කෙබඳු වචනයක් ද ? යත්:)

986. “මහාචරියන් වහන්ස, (මා පිට) තනිනු මැනව, මම ඔබ (ගහින්) එතෙර කරන්නෙමි. (මේ ජලය) මාගේ පිතෘපරම්පරාවෙන් ගිම් සථානය යි. මහාමුතීන් වහන්ස, අනුකම්පා කරණු මැනව.

987. මාගේ ගිගුම් හඬ (ආරාධනය) අසා බුදුරජානන් වහන්සේ (මාගේ පිටෙහි) නැගුනුසේක. සතුටු සිතින් පිණා ගියෙමි ලොකනාථයන් වහන්සේ එතෙර කෙලෙමි.

988. ගත පරතෙතරෙහි වූ සිඛාඤ්චි බුදුරජ තෙම එහි දී “(තෝ) නිවණට පැමිණෙන්නෙහි ය” යි මා සැනසී ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

989. තමනා කායා චචිත්තාන දෙවලොකං අගඤ්ඤං,
දිබ්බං සුඛං අනුභවිං අච්ඡරාහි පුරකකතො.
990. සත්තකකතතුඤ්ඤා දෙවිඤ්ඤා දෙවරජ්ජං අකාස'හං,
තීණිකකතතුං චකකචතති මහියා ඉසායො අනුං.
991. විවෙකමනුසුතො'හං නිරුකො ච සුසංවුතො,
ධාරෙමි අනතිමං දෙහං සමමාසමුද්ධාසාසනෙ.
992. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ තාරෙසිං යං නරාසහං,
දුග්ගතිං තාභිජාතාමි තාරණාය¹ ඉදං ඵලං.
993. පටිසම්භිදා -පෙ- බුද්ධාසාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා උත්තරිග්ගො² ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

උත්තරිග්ගොත්තරසාපදානං³ අවමං.

29. එකඤ්ඤාලිකත්ථොපදානං

994. සුවණ්ණවණ්ණං සමුද්ධං ගාමිනං අනනරාපණෙ,
විපසාසිං සත්ථවානග්ගං තරච්ඡරං විනායකං.
995. අදනනදමකං⁴ තාදිං මහාවාදිං මහාමනිං⁵,
දිසවා පසනො සුමනො එකඤ්ඤාලිකාස'හං.
996. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යමඤ්ඤාලිං කරිං⁶ නදා,
දුග්ගතිං තාභිජාතාමි අඤ්ඤාලියා ඉදං ඵලං.
997. පටිසම්භිදා -පෙ- බුද්ධාසාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා එකඤ්ඤාලිකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

එකඤ්ඤාලිකත්තරසාපදානං නවමං.

30. බොමදායකත්ථොපදානං

998. නගරෙ බබ්බුමනියා අනොසිං වාණිජො නදා,
තෙනෙ'ව දාරං පොසෙමි රොපෙමි ඩිජසමපදං.
999. රට්ඨං පටිපන්නාසා විපසාසියා මහෙසිනො,
එකං බොමං මයා දින්නං කුසලත්ථාය සඤ්ඤානො.

1. තරණාය, ම. PTS. සෙ. 2. උතතිරො, ම. උතතිරො, PTS.

3. උතතිර, ම. උතතිර PTS. 4. දමනා, ම. PTS. දමනා, සෙ

5. මහාමනි, PTS. 6. අඤ්ඤාලිකාරි, ම.

989. මම එම කසින් වුත ව දෙව්ලොවට (උත්පත්ති වශයෙන්) ගියෙමි. දිව්‍යාඡාසරාවන් විසින් පිරිවරණ ලද්දෙහි දිවසුව අනුතව කෙළෙමි.

990. මම ඔහු දෙවෙන්ද්‍ර ව සත්වරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කෙළෙමි. තෙවරක් පෘථිවිකර වූ සක්විතිරජ විමි.

991. මම විවෙකයෙහි යෙදුනෙහි ප්‍රඥ ඇත්තෙහි මැනවින් සංවරණය වූ ඉදුරන් ඇත්තෙහි සමයක් සම්බුදු රජානන් වහන්සේගේ සසුනෙහි මේ අන්තිම ශරීරය දරමි.

992. යම්හෙයකින් මෙයින් සිවුඅනුවනකපෙහි නරශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්සේ (ගගින්) එතෙර කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දැනිමි. එතෙර කිරීමෙහි මේ විපාකය යි.

993. ප්‍රතිසම්මද්‍රවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් උත්තරියස්ථිරයන් වහන්සේ මෙම ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

උත්තරියස්ථිරාවදානය අවමැහි යි.

29. එකඤ්ජලිකස්ථිරාවදානය.

994. 995. ඇතුළු විවිධයෙහි වහින්නා වූ (සසර කතරින් සත්තඛ්‍යා එතෙර කරණ බැවින්) ශ්‍රෙෂ්ඨ සාභ්ථිවාහකයකු වූ මනුෂ්‍ය විරයකු වූ (සත්තඛ්‍යා නිවන්පුරයට පමුණුවන බැවින්) විනායක වූ නො දූමුත්‍ර අය දමනය කරන්නා වූ තාදිගුණ ඇති මහාවාදී වූ මහාප්‍රාඥ වූ ස්වර්ණ වූ විපසසි බුදුරජානන් වහන්සේ දක මම පැහැදුනෙහි සොමිතස් සිත් ඇත්තෙහි දැන් එක් කොට එක්වරක් ඇදීලි කෙළෙමි.

996. මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි (විපසසි බුදුරජුන්ගට) යම් ඇදීලි බැඳීමක් (වැඳීමක්) කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දැනිමි. අඤ්ජලි කම්යාගේ මේ විපාකය යි.

997. ප්‍රතිසම්මද්‍රවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් එකඤ්ජලිකස්ථිරයන් වහන්සේ මෙම ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

එකඤ්ජලිකස්ථිරාවදානය නවමැහි යි.

30. බොමදායකස්ථිරාවදානය.

998. එකල්හි මම බබ්බුමනිතගරයෙහි වෙළෙඳෙක් විමි. එම වණික් කම්යෙන් ම භාය්‍යාව පොෂණය කරමි. (දාන ශිලාදී පුණ්‍ය) බිජ්සම්පත් ද රොපණය කරමි.

999. විවිධ පිළිපත් ශාය්‍යා වූ විපසසි බුදුරජානන් වහන්සේට පින් පිණිස කොමුපිළියක් මා පිසින් දෙන ලදී.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1000. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං බොමං අදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි, බොමදුනසසි'දං එලං.

1001. සත්තථිසෙ ඉතො කප්පෙ එකො සිකුච්ඡදුතො,
සත්තරතතසමපනො චතුදිපමති ඉසුරො.

1002. පටිසම්භිදා - පඨ - බුද්ධිසු සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයසමා බොමදුගතො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

බොමදුගතකේරසාරසද්ධා දසමං.

උද්‍යානං:

සුභුති උපවානො ච සරණො සීලගායකො,
අනතසංසාවකො බුද්ධො පුලිතො උත්තරියෙන¹ ච.
අඤ්ඤි බොමදුසී ච දසෙව නතියෙ ගණේ,
පඤ්ඤාසීති සතං වුත්තා ගාථායො සබ්බපිණ්ඩා.

සුභුතිවග්ගො තතියො.

චතුත්ථං භාණවාරං.

31. කුණ්ඩානවග්ගොපද්ධතං

1003. පත්තානං පටිසල්ලිතං සයමහං අග්ගපුග්ගලං,
පසන්නචිත්තො සුමනො බුද්ධිසෙට්ඨං උපට්ඨතිං.

1004. වුට්ඨිතං කාලමඤ්ඤාය පද්මවතරං මහාමුත්ති,
මහනතිං² කදලිකණ්ණිං ගහෙතො උපගඤ්ඤ'තං.

1005. පටිග්ගතෙතො³ හගවා භං එලං⁴ ලොකනායකො,
මම විතතං පසාදෙතො පරිභුඤ්ඤා මහාමුති.

1006. පරිභුඤ්ඤාන සමුද්දො සත්ථානො අනුත්තරො,
සකාසනෙ⁵ නිසීදිතො ඉමා ගාථා අනාසථ.

1007. “සෙ වසනති සමෙතාරො⁶ යකබ්බා ඉමමති පබ්බතෙ,
අරඤ්ඤා භුතභව්‍යාති සුඤ්ඤා චචනං මම.

1008. යො ඉසා බුද්ධං උපට්ඨාසි⁷ මිගරාජාච කෙසරි⁸
නමිතං කිත්තසිසාමි සුණාථ මම නාසතො.

1. උත්තරියෙන, P.T.S. 2. මහනතා, පථ. P.T.S. 3. පටිග්ගතෙසි, ම. සෙ.

4. සබ්බසද්දා, ම. සෙ. 5. එකාසංභා, සෙ.

6. සෙ ව සනති සමෙතාරො, ම. සෙ.

7. යො ම. උපට්ඨාසි පොතො, පථ. 8. මිගරාජාච කෙසරි, ම.

1000. මෙයින් එක්අනුවන කපෙති වූ එකල්හි (මම) යම් කොමු පිළියක් දුනිති ද, (ඒ හෙතෙමන්) දුගතියක් නො දනිති. කොමුපිළිදහෙති මේ විපාකය යි.

1001. මෙයින් සත්පිසිවන කපෙති සිවුමහදවසිතෙති අභිපති වූ සප්ත රත්තයන්ගෙන් යුක්ත වූ සිකිමසංඤ්ඤා නම් එක් සත්විතිරජෙක් වීම්.

1002. ප්‍රතිසමතිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් බොමදායක සථවිරයන් වහන්සේ මෙ ම ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

බොමදායක සථවිරාවදානය දසවැනි යි.

උද්දානය:

සුතුති උපමාන ද - සරණ හා සිල් ගත්තෙ ද,
අහර ද දුම් ද දුන්නෝ - යලි උත්තරිය තෙරු ද,
ආදිලි බැඳි කෙ මුදුන් - තෙරුන් සි වත් දසයකි,
එක්සිය අසූපස් ගය - කින් එය මෙහි කියවින.

සුතුති වතිය තෙවැනි යි.

සතරවෙනි බණවරයි.

31. කුණ්ඩානසථවිරාවදානය.

1003. සතිසක් (නිරෝධසමාපත්තියට සමවැදී) විවෙකයෙන් සිටි සිසල්ල තමා ම අවබෝධ කලාවූ අග පුද්ගල වූ (පදමුත්තාර) බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ වෙත එළඹිමි.

1004. මම (නිරෝධසමාපත්තියෙන්) නැගී සිටි මහාමුනි වූ පදමුත්තර බුදුරජානන් වහන්සේට (දානය පිළිගැන්වීමට) සුදුසු කලැයි දැන මහත් වූ කෙසෙල්කැණක් ගෙණ ආයෙමි.

1005. ලොකනායක වූ මහාමුනි වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එ ම ඵලය (කෙසෙල්කැණ) පිළිගෙණ මාගේ සිත පහදවන්නෙක් වැළඳු සේක.

1006. (තමාට වැඩි කෙනෙකුන් නැති බැවින්) අනුත්තර වූ සහකියන් (සසර කහරින් එතෙර කරණ බැවින්) සාමිවාහකයකු වැනි වූ බුදුරජානන් වහන්සේ වළඳ සවකිය අසුතෙති වැඩ තිද මෙ ම ගාථාවන් වදාළ සේක.

1007. “මෙ ම පථිතයෙහි රැස් වූ යම් යක්ෂ කෙනෙකු වෙසෙත් නම්, (මහු ද) අරණෙහි මේ ධර්මය ඇසීමට සුදුසු අතිකුත් භූතයෝ ද මාගේ වචනය අසත්වා.

1008. ඒ යමෙක් කෙහරසිංහයකු මෙන් සථිඤ වූ මට උච්චාත් කෙළු ද, මම ඔහු (කවරෙත් දෑ යි) ප්‍රකාශ කරන්නෙමි. (එය) කියන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

1009. සො'ගමකාදසකකතතුං¹ දෙවරාජා හවිසසති,
චතුතතිංසකකතතුඤ්ච² චකකචනති හවිසසති.
1010. කප්පසනසනසසමති ඔකකාකකුලසමනවො,
ගොතිමො නාම ගොතොන සත්ථා ලොකෙ හවිසසති.
1011. අකෙකාසිත්වාන සමණේ සීලවනො අනාසවො,
පාපකමමවිපාකොන නාමධෙය්‍යං ලභිසසති³.
1012. තස්ස ධම්මෙසු දයාදො ඔරසො ධම්මනිමිතො,
කුණ්ඩානොති නාමෙන සාවකො සො හවිසසති.
1013. පවිච්ඡෙදනුසුතො කාසී කානරතො අහං,
තොසසිත්වාන සත්ථාරං විහරාමි අනාසවො.
1014. සාවකගෙනි⁴ පරිවුතො භික්ඛුසඤ්ජුරකකතො,
භික්ඛුසඤ්ජ නිසීදිත්වා සලාකං ගාතසී ජිනො.
1015. උකංසං විවරං කත්වා චන්දිත්වා ලොකනායකං,
චදනං චරස්ස ජුරතො පඨමං අග්ගතෙස'හං.
1016. තෙන කමමන භගවා දසසහස්සිපකමපකො,
භික්ඛුසඤ්ජ නිසීදිත්වා අග්ගට්ඨානෙ ඨ්ථෙපසි මං.
1017. විරියං මෙ ධුරධොරස්සා යොගකෙකමාධිවාහනං,
ධාරෙමි අනතිමං දෙහං සමමාසමුද්ධාසාසනෙ.
1018. පටිසම්භිද -පෙ- බුද්ධස්ස සාසනං,
ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කුණ්ඩානො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

කුණ්ඩානවෙථරස්සාපදානං පඨමං.

32. සාගතවෙථරාපදානං.

1019. සොභිතො නාම නාමෙන අහොසිං බ්‍රාහ්මණො තදා,
ජුරකතො සසිසොති ආරාමං අගමාස'හා.
1020. භගවා නමති සමයෙ භික්ඛුසඤ්ජුරකකතො,
ආරාමඤ්චා නිකම්මෙ අට්ඨාසි ජුරිසුත්තමො.
1021. නමද්දසාසිං සමුද්ධං දනනං දනනජුරකකතං,
සකං විනනං පසාදෙත්වා සත්ථං ලොකනායකං.

1 චසාදසඤ්චකතතුං සො ම. 2 චතුමසතිකතතුඤ්ච, ථෙ. චතුතිංසති. ම. සෙ
3 හවිසසති, ම. 4 සාවසසති, සෙ. ම.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1009. ඒ මේ තැනැත්තේ එකොළොස් වරක් ශක්‍ර දෙවෙන්ද්‍ර වන්නේ ය. සුභිස් වරක් සක්විති රජ වන්නේ ය.

1010. කල්‍යාණයකින් මතුයෙහි ඔක්කාන කුලයෙහි උපදින්නා වූ ගොත්‍රයෙන් ගෞතම නම් වූ ශාක්‍යා තෙමේ ලොව පහළ වන්නේ ය.

1011. සිල්වත් රතත් භික්‍ෂූන්ට ආක්‍රොශ කොට එම පාපකම්යාගේ විපාකයෙන් (කුණ්ඩලාන යන) නමක් ද ලබන්නේ ය.

1012. හෙතෙම ඒ (ගෞතම) බුදුරජානන් වහන්සේගේ ධර්මයට දශාද වූ ධර්මයෙන් නිර්මිත කළාක් වැනි වූ නමින් **කුණ්ඩලාන** නම් භාරය (බුද්ධ) පුත්‍ර වූ ශ්‍රාවකයෙක් වන්නේ ය" (කියාසි).

1013. මම ප්‍රකෘතිවේකයෙහි යෙදුනෙහි ධ්‍යාන කරණසුළු වූයෙහි ධ්‍යානයෙහි ඇලුනෙහි ශාක්‍යාගේ වහන්සේ සතුටු කොට ආශ්‍රව රහිත ව වෙසෙමි.

1014. අග්‍රශ්‍රාවකයන් විසින් පිරිවරණ ලද භික්‍ෂුසංඝයා විසින් පෙරවූ කරණලද සමීඥ තෙම බික්සනන මැද හිඳ ලහ ගැන්වී ය.

1015. සිවුරු එකස් කොට ලොකනායක වූ බුදුරජානන් වහන්සේ වැද නපාගතයන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි දී මම පළමු කොට ම (ලහ) ගනිමි.

1016. ඒ කමිය හේතු කොට ගෙන දසදහසක් සක්වළ කම්පනය කරන්නා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්‍ෂුසංඝයා මැද හිඳ මා අග්‍රසථානයෙහි තැබූ සේක.

1017. තිථිණසංඛ්‍යාත යොග්‍යත්වයට පමුණුවන ධුරවාහකයා (=ගැල් උසුලන ගවයා) මාගේ වියඟී යි. (මම මේ) සමීඥ ශාසනයෙහි අනම්මයරිය දරමි. (=අනම්ම ආත්මයෙහි සිටිමි).

1018. ප්‍රතිසමනිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අසුරින් ආසුරෙන් **කුණ්ඩලාන** සථවිරයන් වහන්සේ මෙ ම ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

කුණ්ඩලානසථවිරාවදානය පළමුවැනි යි.

32. සාගතසථවිරාවදානය.

1019. එකල්හි මම නමින් **සොහිත** ය යි (ප්‍රකට) ඔමුණෙක් වීම. සාකිය ශිෂ්‍යයන් විසින් පිරිවරණ ලද්දෙහි ආරාමයට ගියෙමි.

1020. එකල්හි පුරුෂොත්තම වූ (පද්මවතර) භාග්‍යවත් තෙමේ භික්‍ෂු සංඝයා විසින් පිරිවරණ ලද්දේ අරම් දොරටුවෙන් නික්ම සිටියේ ය.

1021. දැමුනා වූ දැමුනවුන් විසින් පිරිවරණ ලද්ද වූ ඒ ලොක- නායකයන් වහන්සේ දුටුවෙමි. (දැක) සාකිය විත්තය පහදවා සතුටු සාමිච්ඡි කථා කෙළෙමි. (කෙසේ ද ? යත්:)

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1022. “යෙ කෙවි පාදපා සබ්බෙ මහියා තෙ විරුහරෙ,
බුද්ධිමනෙතා තථා සත්තා රුහන්ති ජිනසාසනෙ.
1023. සත්ථවානො’සි සප්පකුසලො මහෙසී¹ බහුකෙ ජනෙ,
විපථා උද්ධරිත්තාන පථං ආචික්ඛසෙ තුවං.
1024. දනො දන්තපරික්ඛණො ක්කාසී ක්කානරතෙති ව,
ආතාපී පභිතනෙතති උපසනෙතති තාදිති.
1025. අලඛකතො පරිසාති² පුඤ්ඤකුසලොති³ සොහසී,
පභා නිද්ධාවතෙ තුයනං සුරියොදයනෙ⁴ යථා.
1026. පසන්නචිත්තං දිස්වාන මහෙසී පදුමුත්තරො,
භික්ඛුසංඝෙ සිත්වා සත්ථා ඉමා ගාථා අතාසථ.
1027. යො සො තාසං ජනෙත්වාන මමිං කිතෙතසි බ්‍රාහ්මණො,
කප්පානං සත්තසංඝං දෙවලොකෙ රඡ්සස්සි.
1028. තුසිතා හි වට්ඨිත්තා සුක්ඛකමුලෙන වොදිතො,
ගොතමස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිස්සති.
1029. තෙන කමෙමන සුක්ඛතෙන⁵ අරත්තනං⁶ ලභිස්සති,
සාගතො නාම නාමෙන හෙස්සති සත්ථු සාවකො.
1030. පබ්බජිත්තාන කායෙන පාපකමමං විවජ්ජයිං,
වට්ඨිද්ධවරිතං හිත්වා ආජීවං පරිසොධයිං.
1031. ථථා විහරමානො’හං තෙජොධාතුසු කොට්ඨෙ,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරාමි අනාසවො.
1032. පටිසම්භිදා -පෙ- බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා සාගතො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සාගතකේරසාසනාපදානං දුතියං.

33. මහාකල්පානන්තරාපදානං.*

1033. පදුමුත්තරනාථස්ස පදුමං නාම වෙතියං,
සිලාසනං⁷ කාරසිත්වා සුවණ්ණෙනා’තිලෙපයිං.
1034. රත්තනමයජනනඤ්ච පග්ගස්ස වාලචීජනිං,
බුද්ධස්ස අභිරොපෙයිං ලොකබ්බුස්ස තාදිතො.

1. පනසි, PTS. 2. පරිසනො, PTS සෙ. 3. සත්තණ්ණති, PTS.

4. සුරියොදයනෙ, PTS. 5. විමෙකපසුතො සුත්ථා, PTS.

6. තුට්ඨස්ස, ම. සෙ. 7. සිත්තසනං, ම. PTS.

* පථරගාථාසංඛාරාය විසදීම අපදානං දිස්සතෙ. ඉමිනා නාමෙන අඤ්ඤාමපදානං චතුරඤ්ඤාසතිමෙ වග්ගෙ විජ්ජතෙ.

1022. “යමිකිසි වාක්‍ෂ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඒ සියලු වාක්‍ෂයෝ පොළොවෙහි වැඩෙත්. එසේ ම බුද්ධිමත් සත්ත්වයෝ සථිඥශාසනයෙහි වැඩෙත්.

1023. සපුඥ වූ මහර්ෂි වූ බුදුරජානන් වහන්සේ, (ඔබ වහන්සේ) බොහෝ ජනයා විෂයයෙහි (සසර කතරින් සත්ත්වයා එතෙර කරණ බැවින්) සාභ්ථාවාසයක් වන සේක. ඔබ වහන්සේ නො මගින් නගා (සත්ත්වයාට) මග කියන සේක.

1024. (එසේ ම ඔබ වහන්සේ) දූමුත්තස්සේ දූමුත්තවුන් විසින් පිරිවරණ ලද සේක. ධර්මාන කරණ සුලු වූයේ ධර්මයෙහි ඇලුනවුන් විසින් ද, කෙළෙස් බවන විශ්වයෙන් යුක්ත වූ සේක් නිවණ කරා මෙහෙයු සිත් ඇත්තවුන් විසින් ද උපශාන්ත වූවන් විසින් හා තාදිගුණ යුක්ත වූවන් විසින් ද (පිරිවරණ ලදහ).

1025. පිණිත් හා නුවණින් යුත් පිරිස කරණ කොට ගෙන අලභිකාර වූ සේක් භොවනාත. තිරු උද වන කල්හි මෙන් ඔබවහන්සේගේ ප්‍රභාව පැතිරේ”යි

1026. මහර්ෂි වූ පදුමුත්තර බුදුරජානන් වහන්සේ සිත් ඇති (මා) දැක බික්සහන මැද හිද මෙම ගාථාවන් වදාළ සේක. (කෙසේ ද? යන්:)

1027. “යමි බමුණෙක් තෙමේ සතුටු සිත් උපදවා මා වණිනා කෙළේ ද, හෙතෙමේ කල්ප ලක්‍ෂයක් මුළුල්ලෙහි දෙවිලොව සිත් අලවා වසන්නේ ය.

1028. කුශලමූලයෙන් මෙහෙයන ලද්දේ කුෂිකදිව්‍යලොකයෙන් ව්‍යුත ව ගෞතම බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුනෙහි පැවිදි වන්නේ ය.

1029. මැනවින් කරණලද එම පුණ්‍යකමීය කරණ කොට ගෙන රහත්බව ලබන්නේ ය. (තමින්) සාගත නම් වූ බුද්ධිශ්‍රාවකයෙක් වන්නේ යි”

1030. පැවිදි ව කසින් පමිකම් දුරු කෙළෙමි. වාග්දුඛරිතය හැර ආජීවය පිරිසිදු කෙළෙමි.

1031. මෙසේ වසන්නා වූ මම තෙජෝධාතුන්හි දක්‍ෂ වූයෙමි (සියලු ආශ්‍රවයන්) ප්‍රභාණපරිඤ්චයෙන් දැන (දුරු කොට) ආශ්‍රව රහිත ව වෙසෙමි.

1032. ප්‍රතිසම්ප්ප්‍රේෂණ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමත් සාගතසම්ප්‍රේෂණ වහන්සේ මෙම ගාථාවන් දෙශනා කළසේක් යි.

සාගතසම්ප්‍රේෂණය දෙවැනි යි.

33. මහාකාන්තායනි සම්ප්‍රේෂණය.

1033. පදුමුත්තර බුදුරජානන් වහන්සේගේ පදුම නම් වෛත්‍යයක් වී ය. (එහි) ගල් අසුනක් කරවා සවණිලොප කරවීම්.

1034. සවණිමය වූ ජත්‍රයක් ද වල්විද්‍යාවක් ද ගෙන ලොකබහු වූ තාදිගුණ ඇති බුදුරජානන් වහන්සේට නගා තැබීම්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1035. යාවතා දෙවතා භූමො සබ්බෙ සන්තිපඤ්ඤා තදා,
රතනාමයජන්තානං විපාකං කථසිසාති.
1036. තඤ්ඤා සබ්බං සුඤ්ඤාම කථයන්තස්ස සන්ත්තො,
භිශෙය්‍යා භාසං ජනෙය්‍යාම සම්මාසම්බුද්ධසාසනෙ.
1037. හෙමාසනෙ නිසීදිත්වා සයම්භූ අග්ගපුග්ගලො,
භික්ඛුසංඝපරිබ්බුලොගා ඉමා ගාථා අභාසථ.
1038. යෙති'දං ආසනං දින්නං සොවණ්ණරතනාමයං,
තමහං කිත්තසිසාමි සුඤ්ඤාථ මම භාසමො.
1039. නිංස කප්පාති දෙවිඤ්ඤා දෙවරජං කරිස්සති,
සමන්තා යොජනසතං ආනායා'භිහවිස්සති.
1040. මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා චක්කවත්ති හවිස්සති,
පහස්සරොති නාමෙන උග්ගතෙජො හවිස්සති.
1041. දිවා වා යදි වා රතනිං සතරංසිව උග්ගතො,
සමන්තා අට්ඨරතනං උජ්ජොතෙස්සති බත්තිශො.
1042. කප්පසතසහස්සමිති ඔක්කාකකුලසම්භවො,
ගොතමො නාම නාමෙන සත්ථා ලොකෙ හවිස්සති
1043. කුසිතා හි වට්ඨන්තා සුක්කමුලෙන වොදිතො,
කම්මානො නාම නාමෙන බුහම්බක්ඛු හවිස්සති.
1044. සො පච්ඡා පබ්බජිත්වාන අරහා හෙස්සන්'තාසවො,
ගොතමො ලොකපජ්ජොතො අග්ගට්ඨානෙ ධිපෙස්සති.
1045. සංඛින්නපුච්ඡිතං පඤ්ඤං විජාරෙන කථෙස්සති,
කථයන්තො ච තං පඤ්ඤං අර්ඤ්ඤං¹ පූරිස්සති"
1046. අබ්බසි කුලෙ අභිජානො බ්‍රාහ්මණො මන්තපාරගු,
ඕහාය ධන්ධඤ්ඤාති පබ්බජිං අනගාරියං.
1047. සංඛින්නතනපි පුච්ඡන්තෙ විජාරෙන කථෙම'හං,
අර්ඤ්ඤං¹ තෙසං පුරෙමි, තොසෙමි දිපදුන්නමං.
1048. තොසිතො මෙ මහාචරො සයම්භූ අග්ගපුග්ගලො,
භික්ඛුසංඝෙ නිසීදිත්වා එතදග්ගෙ ධිපෙසි මං.
1049. පටිසම්භිදා -පෙ- බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා මහාකම්මානො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

මහාකම්මානපථරස්සාපදානං තනිසං.

1. අර්ඤ්ඤං, ම.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1035, 1036. එකල්හි භූමිය ඇසුරු කළා වූ යම් තාක් දෙවියෝ වූ නම්, ඒ සියල්ලෝ ම රැස් වූහ. (කුමකට ද ? යන්න:) “සවණ්ණියජනුයාගේ විපාකය වදාරන්නේ ය. එසේ වදාරන්නා වූ බුදුරජානන් වහන්සේගේ ඒ සියලු කථාව අසන්නෙමු. සම්මාසම්බුදුරජානන් වහන්සේගේ ශාසනයෙහි වැඩියක් සතුට උපදවන්නෙමු” යි යනුවට ය.

1037. සියලු දහ යුතු දෑ තෙමේ ම දත්තා වූ අග්‍රපුද්ගල වූ බුදුරජානන් වහන්සේ හික්කුසංඝයා විසින් පිරිවරණ ලද සේක් සවණ්ණියජනයෙහි හිඳ මෙම ගාථාවන් වදාළසේක.

1038. “යමකු විසින් සවණ්ණියජනයෙහි වූ (සත් රුවනින් කරණලද,) මෙම අසුන පුදන ලද ද, ඔහු (කවරෙක් දෑ සි) මම ප්‍රකාශ කරන්නෙමි. (එය) පවසන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

1039. (හෙතෙමේ) තිස් කපක් මුළුල්ලෙහි ශක්‍රදෙවෙනු ව දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. භාත්පස යොදුන් සියයක් ප්‍රභාවෙන් යටපත් කරන්නේ ය.

1040, 1041. මිනිස්ලොවට අවුත් උග්‍රතෙජස් ඇති නමින් ප්‍රභාඛර නම් වූ සක්විති රජෙක් වන්නේ ය. (මෙම) ඝෛරිය තෙමේ උද වූ සුයඝීයා මෙන් දිවාර දෙකෙහි ම භාත්පස අවරියනක් (නැග්) බබුළුවන්නේ ය.

1042. මෙයින් කලාලක්‍ෂයකින් මතුයෙහි ඔක්කාකකුලයෙහි උප-දින්නා වූ නමින් ශෛනම නම් වූ ශාසනා තෙමේ ලොව පහළ වන්නේ ය.

1043. කුශලමූලයෙන් මෙහෙයන ලද්ද වූ මෙතෙමේ තුසිපුරයෙන් වුන ව නමින් කවචායන නම් වූ බමුණෙක් වන්නේ ය.

1044. තෙතෙම පසු ව පැවිදි ව ආශ්‍රව රහිත වූ රහත් නමක් වන්නේ ය. ලොව බබුළුවන්නා වූ ශෛනම බුදුරජ තෙමේ (ඔහු) අග්‍රසූන-නයෙහි තබන්නේ ය. (කෙසේ ද ? යන්න):

1045. මෙතෙම සැකෙවින් විවාරණලද ප්‍රශ්නය විතර විසින් කියන්නේ ය. ඒ ප්‍රශ්නය (විතර විසින්) කියන්නේ ද (අසන්නාගේ) අදහස සම්පූර්ණ කරන්නේ” යි.

1046. ආසාදකුලයෙහි උපන්නා වූ මන්ත්‍රයන්හි පරතෙරට ගියා වූ බ්‍රාහ්මණයෙක් වූ (මම) ධනධාන්‍යයන් අත හැර දමා අනගායනීසංඛ්‍යාන සත්‍යයෙහි පැවිදි වීම.

1047. මම සංක්‍ෂිප්ත ලෙස විවාරණ කල්හි දු විසාරවශයෙන් කියමි. (විවාරන්නා වූ) ඔවුන්ගේ අදහස් සම්පූර්ණ කරමි. ද්විපදෙහි වූ බුදුරජානන් වහන්සේ සතුටු කරමි.

1048. මා විසින් තුටු කරණ ලද මහාවීර වූ සියල්ල තෙමේ ම දත්තා වූ අග්‍රපුද්ගල වූ (ගෞතම බුදුරජතෙම) බික්සහන මැද හිඳ මා එතද්‍රසානයෙහි තැබී ය.

1049. මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් මහාකාන්‍යායන සථවිරයන් වහන්සේ මෙම ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

මහාකාන්‍යායනසථවිරාවදානය තෙවැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

84. කාළදසිසේරාපදානං.

1050. පදුමුත්තරවුද්ධස්ස¹ ලොකපෙට්ඨස්ස තාදිනො,
අද්ධානං පටිපන්නස්ස වරතො වාරිකං තදා.
1051. සුළුලා පදුමං ගය්හ උප්පලං මලලිකඤ්ඤානං,
පරමන්තං ගහෙතොන අද්ධං සඤ්ඤානො අහං.
1052. පරිභුඤ්ජි මහාචාරො පරමන්තො² සුත්තොජ්ඣං,
තඤ්ඤා පුප්ඵං ගහෙතොන ජනස්ස සම්පදස්සාසී.
1053. “ඉට්ඨං කන්තං පිටං ලොකෙ ජලජං පුප්ඵමුත්තමං,
සුදුකකරං තෙන කතං යො³ මෙ පුප්ඵං අද්ධං⁴දං⁴.
1054. යො පුප්ඵමභිථොපෙසි පරමන්තඤ්ඤාදසි මෙ,
තමහං කිත්තසිස්සාමි සුඤ්ඤාම මම භාසතො.
1055. දස වට්ඨකඛනතුං සො⁵ දෙවරජං කරිස්සති,
උප්පලං පදුමඤ්ඤාසි මලලිකඤ්ඤා තදුත්තරි.
1056. අස්ස පුඤ්ඤවිපාකෙන දිබ්බගනිසමාසුතං,
ආකාසෙ ඡදනං කත්වා ධාරස්සති තාවදෙ
1057. පඤ්ඤවිසතිකඛනතුඤ්ඤා වකඛවතති හවිස්සති,
පඵච්ඡා රජං පඤ්ඤාසනං වසුඛං ආවිසිස්සති.
1058. කප්පසතසහස්සමති ඔක්කාකකුලසමනවො,
ගොතමො නාම ගොතෙතන සත්ථා ලොකෙ හවිස්සති.
1059. සකකමමාභීරද්ධො සො සුක්කමුලෙන වොදිතො,
සක්කානං නඤ්ජිතනො ඤාතිඛත්ථු හවිස්සති.
1060. සො පඵජා පබ්බජිතො සුක්කමුලෙන වොදිතො,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාසිස්සන්තාසවො.
1061. පටිසම්භිදා ව’නුප්පන්නං කතකිවචමනාසවං,
නොතමො ලොකඛත්ථු සො එතදුග්ගෙ ධූපෙස්සති.
1062. පඛානපතිතතොයා සො උපසන්නො නිරුප්පි,
උද්ධං නාම නාමෙත හෙස්සති සඤ්ඤා සාවකො.”
1063. රාගො දෙසො ව මොනො ව⁶ මානො මනෙඛා ව ධංසිතො,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරාමි අනාසවො.
1064. තොසසිඤ්ඤාසි⁷ සමුද්ධං ආනාසි නිපකො අහං,
පමොදිතො ව⁸ සමුද්ධො එතදුග්ගෙ ධූපෙසි මං.
1065. පටිසම්භිදා -පප- වුද්ධස්ස සාසනං
ඉත්ථං සුදං ආයසමා කාළදසි පේරො ඉමා ගාථායො අගාසිත්ථාති.

කාළදසිසේරසාපදානං වතුසං.

1. පදුමුත්තරස්ස, P T S. පේ. සෙ. 2. පරිපුඤ්ජා, පේ. 3. ස., ම.

4. අද්ධං සො, සෙ. ම. 5. ත., ම.

6. ඒතතඤ්ඤා මෙ සුචිත්තො, පේ. P T S. 7. තොසසිඤ්ඤාසි, පේ.

8. පාසාදිකොච, පේ

34. කාචදසී ස්ථිරාවදනය

1050, 1051. මම එකල්හි ලොකජෝෂ්ඨ වූ තාදිගුණ ඇති, මහමගට පිළිපත්, වාරිකාවෙහි හැසිරෙන්නා වූ ශාඤ්ඤා වූ පළමුතර බුදුරජානන් වහන්සේට මැනවින් පිටුපස පිහිටි ද උපුල් ද බෝලිද්ද ද කිරිබත් ද ගෙණ (එහි) ගියෙමි.

1052. මහාචීර වූ බුදුරජනෙමේ මනා නොජනයා (කිරිබත) වැළඳී ය. ඒ මල් ද ගෙණ මහාජනයාට දැක්වී ය. (කෙසේද ? යත්:)

“1053. (මේ) ලොකයෙහි ඉෂට වූ මන වඩන්නා වූ ප්‍රිය වූ උතුම් ජලජ (ජලයෙහි හටගන්නා) පුෂ්පයෝ වෙති. යමෙක් තෙමේ මට මේ මල් දුන්නේ ද, ඔහු විසින් ඉතා දුෂ්කර (පින්කමක්) කරණලදී.

1054. යමෙක් මට මල් තහා දුන්නේ ද, උතුම් වූ ආකාරය දුන්නේ ද ඔහු (කවරෙක් දැයි) මම කියන්නෙමි. කියන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු. (කෙසේ ද යත්?)

1055, 1056. නෙතෙමේ අපලොස් වරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. එකෙණෙහි ඔහුගේ පුණ්‍යවිපාකයෙන් දිව්‍යමයසුගකියෙන් යුතු උපුල් ද පිහිටි ද බෝලිද්ද ද ඔහු මන අතයෙහි විසන්ත් කොට දරන්නේ ය.

1057. පස්පිහිවරක් සක්විතීරජ වන්නේ ය. පන්සියවරක් පෘථිවි රාජ්‍යය ලබා පොළොවෙහි වෙසෙන්නේ ය.

1058. මෙයින් කලා ලක්ෂයකින් මතුයෙහි ඔබ්බාකාකුලයෙහි උපදින්නා වූ ගෝත්‍රයෙන් ගෝතම නම් වූ ශාඤ්ඤා තෙමේ ලොව පහළ වන්නේ ය.

1059. කුශලමූලයෙන් මෙහෙයන ලද සවකීය කම්මෙන් සනතුණට වූ හෙතෙමේ ශාක්‍යයන්ගේ සතුට ඇති කරන්නා වූ නැ සබද කම් ඇත්තෙක් වන්නේ ය.

1060. කුශලමූලයෙන් මෙහෙයන ලද හෙතෙමේ පසු ව පැවිදි ව සියලු ආශ්‍රවයන් ප්‍රනාණපරිඤ්චයෙන් දැන (දුරු කොට) ආශ්‍රව රහිත ව පිරිනිවන් පාන්නේ ය.

1061. ලොකබහු වූ ගෝතමබුදුරජානන් වහන්සේ පැමිණි (සිටු) පිළිසිඹියාවන් ඇති, කරණ ලද කටයුතු ඇති, ආශ්‍රව රහිත වූ ඔහු එතදග්‍රසථානයෙහි තබන සේක.

1062. වීර්‍යය වැඩූ, තිවණ කෙරෙහි මෙහෙයු සිත් ඇති, උපශාන්ත වූ උපසි රහිත වූ හෙතෙමේ නමින් උදසී නම් වූ බුද්ධිමාත්මයෙක් වන්නේ ය.

1063. රාගය ද දෝෂය ද මොහය ද මකඩය (=ගුණමකුබව) ද විනාශ කරණ ලද්දේ ය. සියලු ආශ්‍රවයන් ප්‍රනාණපරිඤ්චයෙන් දැන (දුරු කොට) ආශ්‍රව රහිත ව වෙසෙමි.

1064. කෙලෙස් තවන වීර්‍යයෙන් යුක්ත වූ ප්‍රඥවත් වූ මම බුදුරජානන් වහන්සේ සතුටු කෙලෙමි. ප්‍රමුදිත වූ බුදුරජ තෙමේ මා එතදග්‍රසථානයෙහි තැබී ය.

1065. ප්‍රතිසම්ප්‍රදායෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් කාචදසී ස්ථිරයන් වහන්සේ මෙ ම ගාථාවන් දෙයනා කළ සේක් සි.

කාචදසී ස්ථිරාවදනය සිවුවැනි සි.

35. මොඝරාජකේරාදානං.

1066. අකුදස්සි¹ භු භගවා සයමිභු අපරාජිනො,
තිකුඤ්ඤපරිබ්බුලොකා රජියං පටිපජ්ජථ.
1067. සිසෙය්හි සමපරිවුතො ඝරමහා අභිනිකම්මි,
නිකම්මෙතානං තත් අද්දසං ලොකතායකං.
1068. අභිවාදිය¹ සමුද්ධං සිරෙ කතාන අඤ්ඤාලිං,
සකං විහතං පසාදෙතො සන්ධිං ලොකතායකං.
1069. “යාචනා රුපිනො සත්තා අරුපි වා අසඤ්ඤිතො,
සබ්බෙ තෙ තව ඤ්ණමති අනෙතා භොනති සමොගධා².
1070. සුමුමච්ඡිකජාලෙන උදකං යො පරිකම්පෙ,
යෙ කෙවි උදකෙ පාණා අනෙතා ජාලෙ භවන්ති තෙ.
1071. යෙසඤ්ච වෙනතා අත්ථි රුපිනො ව අරුපිනො,
සබ්බෙ තෙ තව ඤ්ණමති අනෙතා භොනති සමොගධා.
1072. සමුද්ධරසි³මං ලොකං අකිකාරසමාකුලං,
තව ධම්මං සුඤ්ඤිතාන කම්බාසොතං තරන්ති තෙ.
1073. අවිජ්ජාතිවුතො ලොකො අකිකාරෙන ඔත්ථො,
තව ඤ්ණමති ජොතනෙත අකිකාරා පඨංසිතා.
1074. භුවං වකුඤ්ඤි සබ්බෙසං මහාතමපඤ්ඤො,
තව ධම්මං සුඤ්ඤිතාන නිබ්බායති ඛුජ්ජනො.”
1075. පිඨරං³ පුරසිතාන මඩුබුද්ධං⁴ අනෙලකං,
උතොගන්තෙති පග්ගස්ස උපනෙසිං මනෙසිනො.
1076. පටිගණති මහාවීරො සහන්තො⁵ මහාඉසි,
භුඤ්ඤා තඤ්ච සබ්බඤ්ඤා වෙතාසං නහමුගමි.
1077. අනනලිකෙව සීතො සත්ථා අකුදස්සි තරාසභො
මම විහතං පසාදෙනො ඉමා ගාථා අභාසථ.
1078. “යෙනි⁶දං ථවිතං ඤ්ණං බුද්ධසෙට්ඨා ව ථොමිතො,
තෙන විහතපසාදෙන දුග්ගතිං සො න ගව්ඡති.
1079. වතුදදසකකතො සො දෙවරජං කපිස්සති,
පථව්වා රජං⁶ අට්ඨසතං⁷ වසුධං ආවසිස්සති.

1. අභිවාදෙතාන, P T S. පථ. 2. සමාගවා, PTS. 3. පුටකා, ම. තෙ.

4. බුද්ධමුද්ධ, පථ. 5. සුතකෙන, PTS. සෙ. 6. පදෙසරජ්ජ, P T S. සෙ.

7. දවිසතා, පථ.

35. මොහරාජස්ථවිරාවද්‍යනය.

1066. සියල්ල තෙමේ ම දැනගත්තා වූ අපරාජිත වූ (පස්මරුන් දිනු) අක්කසි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හික්මුසබ්බසා විසින් පිරිවරණ ලද්දහු විවිධ පිළිපත් සේක.

1067. මම ශිෂ්‍යයන් විසින් පිරිවරණ ලද්දෙමි ගෘහයෙන් නික්මුනෙමි. නික්ම එහි ලොකනායකයන් වහන්සේ දුටුවෙමි

1068. සිරසෙහි ඇඳිලි බැඳ බුදුරජුන් වැඳ සිය සිත පහදවා ලොකනායකයන් වහන්සේ (හා) පිළිසඳර කථා කෙළෙමි.

1069. “යම් පමණ රූපාවචර බ්‍රහ්මලොකවාසී සත්ත්වයෝ වෙත් ද, එසේ ම අරූපාවචරබ්‍රහ්මලොකවාසී සත්ත්වයෝ වෙත් ද, අසංඥතලවාසී සත්ත්වයෝ වෙත් ද, ඒ සියල්ලෝ ඔබ වහන්සේගේ ඤාණයෙහි ඇතුළත් වෙත්. (ඔබ වහන්සේගේ නුවණට ඔහු පෙනෙත්.)

1070 යමෙක් කුඩා සිදුරු ඇති දූලක් දියෙහි බහන්නේ නම්, (එවිට) දියෙහි කිසියම් ප්‍රාණී කෙනෙක් වෙත් ද, ඔවුහු දූල තුළෙහි වෙත්.

1071. රූපිසත්ත්වයන් පිළිබඳ වූ හෝ අරූපිසත්ත්වයන් පිළිබඳ වූ යමෙකුගේ වෙනතාවක් ඇත් නම්, ඒ සියලු වෙනතාවෝ ඔබ වහන්සේගේ නුවණෙහි ඇතුළත් වෙත්.

1072. අදුරෙන් ගැවසී ගත් මේ ලොකයා (ඔබවහන්සේ) නගා සිටුවන සේක. ඔහු ඔබ වහන්සේගේ ධර්මය අසා සැකය නමැති සැබරයර නරණය කෙරෙත්.

1073. ලොකවාසී සත්ත්ව තෙමේ අවිද්‍යාව විසින් වසාගන්නා ලදී. (මොහ)අකිකාරය විසින් වෙලාගන්නා ලදී. ඔබ වහන්සේගේ නුවණ බබළන කල්හි (ලෝචැස්සෝ) නසන ලද මොහාකිකාර ඇත්තෝ වෙත්.

1074. ඔබ වහන්සේ සියලු දෙනාගේ මහා මොහාකිකාරය දුරු කරන්නා වූ ඇසක් වන සේක. බොහෝ ජන තෙමේ ඔබ වහන්සේගේ ධර්මය අසා (කෙලෙස් ගින්න) නිවාගණි.

1075. තිදෙස් වූ බ්‍රහ්මකම්ම (දම්මවෙල්බැ මිටැණි) සැලියක් පුරවා දෙහොතින් ගෙණ ගොස් බුදුරජානන් වහන්සේට පිළිගැන්වීම.

1076. මහජ්ඣ වූ මහාචීර වූ (අක්කසි) බුදුරජතෙමේ මී අනුභව කොට අතසට නැංගේ ය.

1077. අහසෙහි සිටියා වූ නරශ්‍රෙෂ්ඨ වූ අක්කසි ගාඤ්ඤා තෙමේ මාගේ සිත පහදවමින් මෙ ම ගාථාවන් දෙසී ය.

1078. “මේ (බුද්ධ) ඥානය යමකු විසින් පසසන ලද ද, බුද්ධ ශ්‍රෙෂ්ඨ තෙමේ ද (යමකු විසින්) තුනී කරණ ලද ද, හෙතෙමේ එ ම විනාශප්‍රසාදය කරණ කොට ගෙණ දුගතියකට නො යයි.

1079. හෙතෙමේ තුදස් වරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. අටසිය වරක් පෘථිවීරාජ්‍යය (කොට) පොළොවෙහි වාසය කරන්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1080. අථ පඤ්චසතඤ්ඤානුං¹ චක්කවතභී භවිස්සති,
පදෙසරජ්ජමසඤ්ඤායං මගියා කාරයිස්සති.
1081. අජ්ඣායකො මනනධරො තිණ්ණං වෙදනපාරගු,
ගොතමස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිස්සති.
1082. ගමභිරං තිපුණං අත්ථං ඤාණෙන විවිතිය්සති,
මොඝරාජාති නාමෙන හෙස්සති සජ්ඣි සාවකො.
1083. තීති විජ්ජාති සමපනං කතකිච්චං අනාසවං²,
ගොතමො සත්ථවාගගො ඵතදගො ධිපපස්සති.”
1084. භික්ඛා මානුසකං යොගං ඡේතාන භවබ්බතං,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරාමි අනාසවො.
1085. පටිසම්භිද්ධං -පෙ- බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා මොඝරාජා ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

මොඝරාජකේරසාපදනං පඤ්චමං.

36. අබිමුත්තකේරාපදනං.*

1086. නිබ්බුතෙ ලොකනාථමිති අත්ථදස්සිතරුත්තමෙ,
උපට්ඨාති³ භික්ඛුසංඝං විපසසන්නෙන වෙනසා.
1087. නිමනෙතො සබ්බරත්තං උජ්ජුතං සමාගිතං,
උච්ඡුතා මණ්ඩපං කතා හොපේසිං සංඝමුත්තමං.
1088. යං යං යො’නුපපජ්ජාමි දෙවත්තං අථ මානුසං,
සබ්බෙ සතෙන අභිභොමි පුඤ්ඤකම්මස්සි’දං ඵලං.
1089. අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ යං දුනම්භද්ධිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි උච්ඡුදනස්සි’දං ඵලං.
1090. පටිසම්භිද්ධං -පෙ- බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා අබිමුත්තො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

අබිමුත්තකේරසාපදනං ඡට්ඨං.

37. ලසුණ්දායකකේරාපදනං.

1091. භිමවනනස්ස අවිදුරෙ නාපසො ආස’හං තදා,
ලසුණං උපජ්චාමි ලසුණං මය්හ හොජනං.
1092. බාරියො පුරිසිනාන සංඝාරාමමගච්ඡ’හං,
හට්ඨො හට්ඨෙන විතෙතන සංඝස්ස ලසුණං අද්දං.

1. පඤ්චවෙ, ම. P T S 2. සමපනො කතකිච්චො අනාසවො, P T S. සෙ.

* ථෙරනාථට්ඨකාථායං දෙව ථෙරා ඉමිනා නාමෙන දිසා තති. අයං පන ථෙරො කොලස-
නිපාතෙ දස්සිතො

3 නිමනෙතො, P T S

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1080. ඉක්කිති පන්සියවරක් සක්විතිරජ වන්නේ ය. පාවිටියෙහි අසකියවාරගණනක් ප්‍රදේශරාජ්‍යය කරවන්නේ ය.

1081. වෙද හදාරන්නා වූ මන්ත්‍රධර වූ වෙදත්‍රයෙහි පරතෙරට ගියා වූ (හෙතෙමේ) ගෞතම බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුනෙහි පැවිදි වන්නේ ය.

1082. ගැඹුරු වූ සියුම් වූ අඬු නුවණින් දනගන්නේ ය. (හෙතෙමේ) නමින් මොඝරාජ ය සි බුද්ධිමත්කයෙක් වන්නේ ය.

1083. (සසර කතරින් සතයන් එතෙර කරණ බැවින්) අග්‍ර සාඨ්‍යවෘත්තය වැනි වූ ගෞතම බුදුරජ තෙමේ ත්‍රිවිද්‍යාවන්ගෙන් යුක්ත වූ කොට නිමවූ කට යුතු ඇති ආශ්‍රව රහිත වූ (ඔහු) එතදග්‍රසාතයෙහි නමන්නේ ය.”

1084. මිනිස්සෙදුම් හැර හවබැඳුම් සිදු සියලු ආශ්‍රවයන් ප්‍රත්‍යක්ෂව පරිඥාපයෙන් දැන ආශ්‍රව රහිත ව වෙසෙමි.

1085. ප්‍රතිසමතිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආග්‍රණමත් මොඝරාජස්ථිරයන් වහන්සේ මෙ ම ගාථාවන් වදාළසේක් සි.

මොඝරාජස්ථිරාවදානය පස්වැනි සි.

36. අබිමුත්තස්ථිරාවදානය.

1086. මනුෂ්‍යානාම වූ අසාදස්සි බුදුරජානන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑ කල්හි (මම) පැහැදි සිතින් යුතු ව භික්ෂු සංඝසංඝාට උපසාදාන කෙළෙමි.

1087. සෘජු ගුණ යුක් එකඟ සිත් ඇති සංඝරතනය පවරා මඩුවක් කරවා උතුම් සංඝසංඝාට උක් වැලඳවිමි.

1088. දිව්‍ය වූ හෝ මනුෂ්‍ය වූ හෝ යම් යම් යෝනියක උපදිම් නම්, සියලු සත්ත්වයන් අභිභවනය කරමි. මේ (එ ම) පුණ්‍යකම්මයාගේ එළය සි.

1089. කල්‍යාණ එක්දහස්අටසියයකට පෙර වූ එකල්හි යම් දනක් දිනිම් ද, (එ හේතු වෙන්) දුගතිකක් නො දනිමි. උක් දනෙහි මේ විපාකය සි.

1090. ප්‍රතිසමතිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආග්‍රණමත් අබිමුත්තස්ථිරයන් වහන්සේ මෙ ම ගාථාවන් වදාළසේක් සි.

අබිමුත්තස්ථිරාවදානය සවැනි සි.

37. ලුහුණදායකස්ථිරාවදානය.

1091. මම එකල්හි හිමවතට නුදුරු තන්හි තවුසෙක් වීමි. (රතු) ලුහුණු (ආහාර කොට ගෙණ) ජීවත් වෙමි. මාගේ නොජනය ලුහුණු ය.

1092. මම (ලුහුණු) කදක් පුරවාගෙණ සමසාරාමයට ගියෙමි. සතුටු වූයෙමි සතුටු සිතින් ම සංඝසංඝාට ලුහුණු දුන්නෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1093. විසසසිය්‍ය නරග්ගසා සාසනෙ තිරතසා'හං,
සංසසා ලුඤ්ඤං දන්තා කපං සග්ගමති මොද'හං.

1094. එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ ලුඤ්ඤං යම'දං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ලුඤ්ඤානං¹ ඉදං එලං.

1095. පටිසම්භිදා -පෙ- බුද්ධියා සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයසමා ලුඤ්ඤායකො පේරො ඉමා ගාථායො අනාසිජාති.

ලුඤ්ඤායකපේරග්ගාපදානං සන්තමං.

38. ආයාගදායකපේරාපදානං.

1096. තිබ්බුතෙ ලොකනාථමති සිව්මති වදනං වරෙ,
හට්ඨො හට්ඨෙන විනෙතන අවඤ්ඤං ථුපමුත්තමං.

1097. වසුකිති කථාපෙත්වා මූලං දන්තාන'හං තදා,
හට්ඨො හට්ඨෙන විනෙතන ආයාගං කාරපෙස'හං.

1098. අට්ඨ කප්පාති දෙවෙසු අබ්බොවජ්ඣනං වසිං අහං,
අවසෙසෙසු කප්පෙසු වොකිණ්ණං සංසරිං අහං.

1099. කායෙ විසං න කමති සන්ධානි න ව හන්ති මෙ,
උදකෙ'හං න මිග්ගාමි ආයාගසා ඉදං එලං.

1100. යදිච්ඡාමි අහං වසාං මහාමෙකො පටස්සති,
දෙවාපි මෙ වසං එනති පුඤ්ඤකම්මසාසි'දං එලං.

1101. සත්තරතනසම්පන්නො තිංසකඛන්දා අගොස'හං,
න මං කෙව'වජානන්ති පුඤ්ඤකම්මසාසි'දං එලං.

1102. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ ආයාගං යමකාරසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ආයාගසා ඉදං එලං.

1103. පටිසම්භිදා -පෙ- බුද්ධියා සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයසමා ආයාගදායකො පේරො ඉමා ගාථායො අනාසිජාති

ආයාගදායකපේරග්ගාපදානං අට්ඨමං.

39. ධම්මවකකිකපේරාපදානං.

1104. සිද්ධස්ස භගවතො සීහාසනසා සමමුඛා,
ධම්මවකකං මයා ථපිතං සුකතං විඤ්ඤවණ්ණිනං.

1093. මම විපසෙහි නරශ්‍රෙෂ්ඨයන් (බුදුරජානන්) වහන්සේගේ සසු-
නෙහි නිරත වූ සමස්තයට ලුහුණ දී කලායක් මුළුල්ලෙහි සමගියෙහි
සතුටු වීම.

1094. මෙයින් එකානුවන කලායෙහි වූ එකල්හි (මම) යම් ලුහුණ
දකක් දිනිම් ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ලුහුණදනයාගේ
විපාකය යි.

1095. ප්‍රතිසමතිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ
ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් ලුහුණදයක ස්ථවිරයන් වහන්සේ
මෙ ම ගාථාවන් වදාලසේක් යි.

ලුහුණදයකස්ථවිරාවදනය සන්වැනි යි.

38. ආයාගදයකස්ථවිරාවදනය.

1096. කථා කරන්නවුන් අතුරෙන් උතුම් වූ සිව් බුදුරජානන්
වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි මම සතුටු වූයෙමි සතුටු සිතින් ශ්‍රෙෂ්ඨ චෛත්‍යය
වැන්දෙමි.

1097. මම එකල්හි වඩුවන් සමග කථා කොට මුදල් දී සතුටු වූයෙමි
සතුටු සිතින් දිසී නොජනශාලාවක් කරවීම.

1098. (ඒ හෙතුවෙන්) මම අටකපක් නො කඩ කොට දෙව්ලොව
විසිමි. සෙසු කලායන්හි (දිව්‍ය - මනුෂ්‍ය දෙගතියෙහි) මිශ්‍ර ලෙස සැරි සැරීමි.

1099. මාගේ කයෙහි විෂ ඇතුළු නොවේ. ශක්‍රයෝ (මා) නො තසත්.
දියෙහි මම නො මැරෙමි. ආයාග (දිසීශාලා) දනයාගේ මේ විපාකය යි.

1100. ඉදින් මම වැස්ස කැමැති වෙමි නම්, මහවැසි වසින්තේ ය.
දෙවියෝ ද මාගේ වසනයට පැමිණෙත්. (ආයාගදනමය) පුණ්‍යකමියාගේ
මේ විපාකය යි.

1101. මම නිස්වරක් සත්ථුවනින් යුක්ත වූ සක්විතිරජ වීම. මට
නිසිවෙන් නිසු නො කෙරෙත්. පුණ්‍යකමියාගේ මේ විපාකය යි.

1102. (මෙයින්) එක්තිස්වන කලායෙහි (මම) යම් දිසීශාලාවක්
කරවීම ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. දිසීශාලාදනයාගේ මේ
විපාකය යි.

1103. ප්‍රතිසමතිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් ආයාගදයක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මෙ ම
ගාථාවන් වදාලසේක් යි.

ආයාගදයකස්ථවිරාවදනය අවවැනි යි.

39. ධම්මවකානිකස්ථවිරාවදනය.

1104. සිද්ධාසී භාග්‍යවතුන්වහන්සේගේ ධර්මසනය ඉදිරියෙහි මා
විසින් මැනවින් කරණලද යුටුණැත්තවුන් විසින් වණිතා කරණලද
ධම්මකුයක් තබන ලදී.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1105. වාරුවණේණව සොතාමි සයොග්ගවලවාහනො,
පරිවාරෙන්නි මං නිවං අනුසුත්තා බහුජ්ජනා.
1106. සට්ඨිකුරියසහසෙසං පරිවාරෙම'හං¹ සද,
පරිවාරෙන සොභාමි පුඤ්ඤකමමසි'දං ඵලං.
1107. චතුනට්ඨිකෙ ඉතො කප්පෙ යං චක්කං ධර්මං අහං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි ධම්මචක්කසි'දං ඵලං.
1108. ඉතො ඵකාදසෙ කප්පෙ අට්ඨා'සිංසු* ජනාතිපා,
සහසංචාරනාමෙන චක්කවතති මහබ්බලා.
1109. පටිසම්භිද -පෙ- බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉන්ද්‍රං සුදං ආයසමා ධම්මචක්කකිංසො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්තාති.

ධම්මචක්කකිංසොපද්‍යනං නවමං.

40. කප්පරුක්ඛියථෙරාපද්‍යනං.

1110. සිද්ධාසංඝා භගවතො ථූපසෙට්ඨස්ස සමමුඛා,
පිටිත්තදුස්සෙ ලග්ගෙත්වා² කප්පරුක්ඛිං ධර්මං.
1111. යං යං යො'නුපපජ්ජාමි දෙවතාං අථ මානුසං,
සොතසනො මම ආරං කප්පරුක්කො'පතිට්ඨති³.
1112. අහඤ්ච පරිසා වෙව යෙ කෙටි මම නිසිත්වා,⁴
තමා දුස්සං ගහෙත්වා නිවාසෙම මයං සද.
1113. චතුනට්ඨිකෙ ඉතො කප්පෙ යං රුක්ඛං ධර්මං තද,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි කප්පරුක්කසි'දං ඵලං.
1114. ඉතො ච සත්තමෙ කප්පෙ සුචෙලා අට්ඨි බතතියා,
සත්තරත්තසම්පන්නා චක්කවතති මහබ්බලා.
1115. පටිසම්භිද -පෙ- බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉන්ද්‍රං සුදං ආයසමා කප්පරුක්කිංසො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්තාති.

කප්පරුක්ඛියථෙරාපද්‍යනං දසමං.

උද්දානං:

කුණ්ඩ - සාගත - කව්වානා උද්ධි මොඝරාජකො,
අතිමුත්තො ලසුණ්දෙ ආයාති⁶ ධම්මචක්කකිංසො,
කප්පරුක්ඛි ච දසමො ගාථායො ආදස සතනති.

කුණ්ඩානවග්ගො චතුසො.

1. පරිවාරෙමහ, PTS. සෙ. 2. ලබ්භිත්වා, සෙ. PTS. 3. පතිට්ඨති, ම.

4. වාසිකා, සෙ. වසිති ම. 5. වට්ඨි, සෙ. 6. ආසන, ම.

* අට්ඨි ආසනං?

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1105. මනොඥ වූ (සවණී) වණී වූයෙමි ම (සවරණසිවිකාදි) යාන ද (සෙනාපති මහාමාත්‍යාදි) සෙවාහටයන් ද (හසානි අසව රථ සංඛ්‍යාත) වාහන ද ඇත්තෙමි බබලමි. මා අනු ව පවතින්නා වූ බොහෝ දෙන තීරතුරු ව ම මා පිරවරන්.

1106. මම හැමකල්හි සැටදහසක් කුයෑයන්ගෙන් පරිවරණය කරමි. පිරවර කරණ කොට ගෙණ බබලමි. පුණ්‍යකම්පාගේ මේ එළය යි.

1107. මෙයින් සිවුඅනුවන කලායෙහි මම යමි (බමී)වක්‍රයක් කැබුණෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බමීවක්‍රයාගේ මේ විපාකය යි.

1108. මෙයින් එකොලොස්වන කලායෙහි නමින් සහසාරාජ නම් වූ ජනාධිපති වූ මහත් බල ඇති සක්විතීරජවරු අපදෙනෙක් (අටවරකට) වූවාහු ය.

1109. ප්‍රතිසමයිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අසුරින් ආශ්‍රමෙන් බමමවකක්කි සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

බමමවකක්කි සථවිරාවදානය නවවැනි යි.

40. කපපරුකකිය සථවිරාවදානය

1110. මම සිද්ධාසී බුදුරජානන් වහන්සේගේ ශ්‍රෙෂ්ඨ සතුපය ඉදි-
රියෙහි විසිතුරු දුහල් එල්වා කපරුකක් කැබිමි.

1111. දිව්‍ය වූ හෝ මනුෂ්‍ය වූ හෝ යමි යමි යෝනියක උපදිමි ද, (ඒ හැම අත්බැවිහි දි ම) මාගේ දෙරවුව හොබවමින් කපරුකක් පිහිටයි.

1112. මම ද මා ඇසුරු කළ යමි කිසි පිරිසක් මේ නම්, ඔහු ද යන අපි හැමකල්හි ඒ කපරුකින් දුහල් ගෙණ හදිමු.

1113. මෙයින් සිවු අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යමි කපරුකක් කැබිමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. කල්පවාක්‍ෂදානයාගේ මේ විපාකය යි.

1114. මෙයින් සත්වැනි කලායෙහි සත්වැනින් යුත් මහත්බල ඇති සුමෙල නම් වූ සක්විතීරජවරු අපදෙනෙක් වූහ.

1115. ප්‍රතිසමයිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අසුරින් ආශ්‍රමෙන් කපපරුකකිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

කපපරුකකිය සථවිරාවදානය දසවැනි යි.

උද්‍යානය:

කුංඛ සාගත කසයින් - උද්‍යාන මෝගරාජ ද,
අදිමුත්ත ලසුන ආයාහි - දම්සක් කපරුක ද දැයි.
තෙරසිරිත් දසයකි - එක්සිය දෙලොස් ගයකින්.

කුණ්ඩානවතීය සිවුවැනි යි.

41. භාගිනෙය්‍යඋපාලිනේරාපදනං

1116. ඩිණාසවසහස්සෙති පරිට්ඨනො ලොකනායකො,
විවෙකමනුසුතො සො ගව්ඡනෙ පටිසල්ලිකං.
1117. අජිනෙන නිවනේ'තං නිදණ්ඨපරිධාරකො¹,
භික්ඛුසංඝපරිබ්බුලුහං අදදසං ලොකනායකං.
1118. එකංසං අජිතං කචාං සිරෙ කචාන අඤ්ඤාලිං,
සම්බුද්ධං අභිවාදෙචා සන්චරිං ලොකනායකං.
1119. "යථාණ්ඩජා ව සංසෙද ඔපපාති ජලාබ්ජා,
කාකාදිපකඛිනො සබ්බෙ අනනප්‍රිකඛවරා සදා².
1120. යෙ කෙවි පාණභුතස්සි සඤ්ඤාදිනො වා අසඤ්ඤාදිනො,
සබ්බෙ තෙ තච ඤ්ඤාමති අනොනා නොනති සමොගතො.
1121. ගකාං ව පබ්බතෙය්‍යා යෙ හිමවනනගුනනමෙ,
සබ්බෙ තෙ තච සීලමති කලාය³පි න සුජජරෙ.
1122. මොහකිකාරපකඛනො අයං ලොකො සදෙවකො,
තච ඤ්ඤාමති ජොතනො අකිකාරා විධංසිතා.
1123. යථා අත්ඨගතෙ සුරියෙ නොනති සතතා තමොගතා,
එවං බුද්ධො අනුපපනො නොති ලොකො තමොගතො.⁴
1124. යථොදයනො ආදිවෙවා විනොදෙති තමං සදා,
තථෙව චං බුද්ධසෙට්ඨ විද්ධංසෙසි තමං සදා.
1125. පධානපතිතනො'සි බුද්ධො ලොකෙ සදෙවකෙ,
තච කම්මාභීරඥෙන නොසෙසි ජනතං බ්‍රහ්ම."
1126. තං සබ්බං අනුමොදිචා පද්මුත්තරො මනාමුති,
තභං අබ්‍රහ්මයමි සිරො හංසරාජ'ව අමිතරෙ.
1127. අබ්‍රහ්මයනචාන සම්බුද්ධො මහෙසී පද්මුත්තරො,
අනනප්‍රිකෙඛි සීතො සත්ථා ඉමා ගාථා අනාසථ:
1128. "යෙති'දං එවිතං ඤ්ඤාං ඔපමෙමති සමාසුතං,
තමහං කීතනසිසාමි සුණාම මම භාසතො.
1129. අට්ඨාරසකඛනකුං සො දෙවරාජා භවිස්සති,
පථව්‍යා රජජං තිසතං වසුධං ආවසිස්සති.
1130. පඤ්ඤාමතිකඛනකුඤ්ච වකකවහති භවිස්සති,
පදෙසරජජං විජුලං ගණනාතො අසංඛිතං.
1131. කප්පසතසහස්සමති ඔකකාකකුලසමනවො,
ගොතමො නාම නාමෙන සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

1. ධාරණො, සෙ. පරිවාරණො, PTS.

2. අනනප්‍රිකෙඛි පදෙසනා, PTS. 3. කලායො, සෙ. PTS

4. නොනති ලොකා තමොගතා, සෙ.

41. භාගිනෙය්‍යඋපාලියථිරාවද්‍යනය

1116. දහසක් රහතුන් විසින් පිරිවරණ ලද ඒ ලොකනායක වූ බුදුරජානන් වහන්සේ විවේකයෙහි යෙදුනුසේක් එකලා ව වසන්තට යන සේක.

1117. (එකල්හි) නිදහසින් දරන්නා වූ අඳුන්දිවසම් හැන්ද වූ මම ලොකනායකයන් (=තථාගතයන්) වහන්සේ දිවිමි.

1118. අඳුන්දිවසම එකස් කොට හිසෙහි ඇඳිලි බැඳ බුදුරජානන් වහන්සේ වැඳ ලොකනායකයන් වහන්සේට සතුති කෙළෙමි:

1119, 1120. “යම් බඳු අණ්ඩු වූ සංසෙදජ වූ, ඔපපාතික වූ, ජලාබුජ වූ සත්‍යයෝ ද, හැමකල්හි අහසෙහි හැසිරෙන සියලු කාකාදිපක්ෂීහු ද යන සංඝී වූ හෝ අසංඝී වූ යම් කිසි ප්‍රාණභූතකෙනෙක් වෙත් නම්, ඒ සියල්ලෝ ඔබ වහන්සේගේ නුවණෙහි ඇතුළත් වෙත්.

1121. උතුම් වූ හිමවත්පච්චෙහි පථිතයන්හි හටගන්නා (මෙයජ) සඳුන් (ආදි) යම් ගනකයෝ වෙත් නම්, ඒ සියලු සුගතයෝ ඔබ වහන්සේගේ සීල(සුගත)යෙහි කලාවකට ද නො යෙදෙත්. (=සම නො වෙත්).

1122. මේ දෙවියන් සහිත ලොකයා මොහදුරට වැදුනේ වෙයි. ඔබ වහන්සේගේ ඤාණය බබලන කල්හි (ඔහු) වතසන ලද (මොහ) අඳුර ඇත්තෝ වෙත්.

1123. යම් සේ සුයඝීයා අසනගත වූ කල්හි සත්‍යයෝ අඳුරට ගියාහු වෙත් ද, එසේ ම බුදුරජානන් වහන්සේ නුපත් කල්හි ලොකයා අඳුරට ගියේ මේ.

1124. යම් සේ උද වන්නා වූ සුයඝීයා හැම කල්හි අඳුරු දුරු කෙරේ ද, එසේ ම බුද්ධිශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්ස, ඔබ වහන්සේ හැම කල්හි අඳුර තසනසේක.

1125. දෙවියන් සහිත ලොකයෙහි සථිඥ වූ ඔබ වහන්සේ වියඝීයෙහි මෙහෙයු සිත් ඇති සේක. (එසේ ම) ඔබ වහන්සේ ප්‍රීතිජනක වූ කම්මයෙන් බොහෝ ජනසමූහයා සතුටු කරණසේක” (කියායි).

1126. මහාමුනි වූ පළමුකාර බුදුරජානන් වහන්සේ ඒ සියල්ල අනුමෙව (=සියල්ලට සතුටු ව) අහසෙහි (යන) හංසරාජයකු මෙන් ආකාශයට පැනනැගුනු සේක.

1127. අහසට පැනනැගී ශාය්‍යා වූ මහර්ෂි වූ පළමුකාර බුදුරජ තෙමේ අහසෙහි සිටියේ මේ ගාථාවන් වදළේ ය:

1128. “යමකු විසින් උපමාවන්ගෙන් යුක්ත සේ මාගේ මේ නුවණ පසසන ලද ද, මම ඔහු (කවරෙක් දැ සි) කියන්නෙමි. (එසේ) කියන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

1129. හෙතෙමේ අටලොස්වරක් ශක්‍රදිව්‍යරාජයා වන්නේ ය. තුන්සිය වරක් පෘථිවීරාජයා කරමින් පොළොවෙහි වාසය කරන්නේ ය.

1130. පස්විසිවරක් සක්විතිරජ වන්නේ ය. (ලබන ලද) මහත් වූ ප්‍රදේශරාජයා ගණන් වශයෙන් ගිණිය නො හැකි ය.

1131. මෙයින් කල්පලක්ෂයකින් මතුයෙහි ඔක්කාසකතුලයෙහි උපදින්නා වූ ගොත්‍රනාමයෙන් ගෞතම නම් වූ ශාය්‍යා තෙමේ ලොව පහල වන්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1132. කුසිතා හි වවිනාන සුක්කමුලෙන වොදිනො,
නිනො'ව ජාතියා සනොනා උපාලි නාම හෙසසාති.
1133. සො ව පව්ඨා පබ්බජිතා විරාජෙනාන පාපකං,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤා නිබ්බාසිසසතනාසවො.
1134. කුට්ඨො ව ගුණානුගමො බුද්ධො සකාසුත්තො මහායසො,
විනායාගිගතං තං ස එතදග්ගෙ ධිපෙසසාති.”
1135. සද්ධායානං පබ්බජිතො කතකිවෙවා අනාසවො,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤා විහරාමි අනාසවො.
1136. හගවා වාසුකමපි මං විනයෙ'හං විසාරදො,
සක්කවමාභීරද්ධො ව විහරාමි අනාසවො.
1137. සංවුත්තො පාතිමොක්ඛවති ඉන්ද්‍රියෙසු ව පඤ්චසු,
ධාරෙමි විනයං සබ්බං කෙවලං රතනාකරං.
1138. මමඤ්ච ගුණමඤ්ඤාය සත්ථා ලොකෙ අනුත්තරො,
නිකුසුසංසෙ නිසීදිනා එතදග්ගෙ ධිපෙසි මං.
1239. පටිසම්බදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා උපාලිසෙත්ථො ඉමා ගාථයො අහාසිත්ථාති.

භාගීනොයාඋපාලිසෙත්ථො¹ අපදනං පබ්බමං.

42. සොණකොට්ඨකණ්ණ² චේරාපදනං

1140. * අනොමදස්සිමුතිනො ලොකජෙට්ඨස්ස තාදිනො,
සුධාය ලෙපනං කතා වඩ්ඪමං කාරසිං අහං.
1141. නානාවණ්ණෙති පුපෙඨති වඩ්ඪමං සජ්ජරිං අහං,
ආකාසෙ විතානං කතා භොජසිං බුද්ධමුත්තමං.

1. භාගීනොයාඋපාලිසෙත්ථො, අට්ඨකපා; සීහලකාරවුද්දිත පොත්තෙක “භාගීනොයා” ඉති න දිසෙත.

2. “කුට්ඨකණ්ණ” ඉතිපි පාසො.

* ඉතො පට්ඨාය දිසෙමානා අපදනං සොණකොට්ඨකණ්ණසෙත්ථොති සීහලකාරවුද්දිත අපදනපාලියා ව සොණකොට්ඨකණ්ණසෙත්ථොති මරමකාරවුද්දිතාපදනපාලියා ව ආගව්ජ්ඣි. පෙරගාට්ඨකපායමපි ඉමා ගාථා සොට්ඨකණ්ණසෙත්ථොති නිවෙසිතා. අපදනට්ඨකපායවරියො පත අපදනමිදං සොණකොට්ඨකණ්ණසෙත්ථොති ව සො පෙරො සොට්ඨකරාජවංසෙ ජානොති ව දසෙසාති. සො පතායං පෙරො සොණො සොට්ඨකො වා සොණො කුට්ඨකණ්ණො වා හවතු. අයං අමතාකා හගවිතො සාසනෙ එතදග්ගෙධානං ලභී'ති අපදනපාලියා එව විඤ්ඤායෙන. ආරද්ධවිරියානං අග්ගතං ගතො සොණො සොට්ඨකණ්ණො වම්පානගෙර වෙසාකුලෙ ජානො'ති ව කලාණවාකකරණානං අග්ගධානපථනො සොට්ඨකණ්ණසෙත්ථො අවිනාඨිජනපාද කාලියා නම සෙට්ඨිහරියාය කුච්ඡිකේ උපපන්නො'ති ව මහාවග්ගපාලි මනොරථපුරණීආදීති පාමාණිකෙති ගන්තති සුචිකදං පාකවි හවති. අපදනපාලියං එකුන-වනසාලියෙතිම වග්ගෙ දිසෙමානං සොණකොට්ඨකණ්ණසෙත්ථො අපදනං පත මනොරථ-පුරණීයා දසෙතන ආරද්ධවිරියානං අග්ගතං ගතස්ස සොණකොට්ඨකණ්ණසෙත්ථො වරිතන සද්ධං සමෙති. තසමි ඉදං (42) අපදනං අපදනට්ඨකපායං දිසෙමානස්ස සොණකොට්ඨකණ්ණසෙත්ථොයා'ති අවගතකිංඤ.

1132. (එකල) කුශලමූලයෙන් මෙහෙයන ලද්දේ කුමිනදිව්‍යලොක-
යෙන් වුත ව ජාතියෙන් හිත වූයේ උපාලි නම් වන්නේ ය.

1133. තෙතෙමේ පසු ව පැවිදි ව පව් දුරු කර සියලු ආසුවයන්
ප්‍රභාණ්ටරිඤ්චයෙන් දැන (දුරු කොට) ආසුව රහිත වූයේ පිරිනිවන්
පාන්නේ ය.

1134. මහායශ් ඇති ශාක්‍යපුත්‍ර වූ ඒ ශෞතමබුදුරජ තෙමේ සතුටු
වූයේ විනයපිටකය අවබෝධ කළ ඔහු එතදග්‍රස්ථානයෙහි තබන්නේ ය.”

1135. මම ශ්‍රද්ධාවෙන් පැවිදි වූයෙමි කොට නිමවන ලද කටයුතු
ඇත්තෙමි ආසුව රහිත වූයෙමි සියලු ආසුවයන් ප්‍රභාණ්ටරිඤ්චයෙන් දැන
(දුරු කොට) ආසුව රහිත ව වෙසෙමි.

1136. භාග්‍යවත් තෙමේ මට අනුකම්පා කෙළේ ය. මම විනයයෙහි
විශාරද වෙමි. සාධාරණ කුශලකමයෙන් පිණිස හිසෙමි ආසුව රහිත ව වෙසෙමි.

1137. ප්‍රාතිමොක්‍ෂ(ශීල)යෙහි ද පසිදුරන් විෂයෙහි ද මැනවින්
සංවාත වූයෙමි හුදු මැණික් ආකරයක් වැනි සියලු විනය (ධර්ම) දරමි.

1138. ලොකයෙහි තිරුහතර වූ ශක්‍යා තෙමේ මාගේ ගුණ දැන
හික්‍ෂුකඛ්‍යයා මැද හිද මා (විනයප්‍රශ්නයන්හි තීරණය කළ) නුවණ ඇත්තවුන්
අතුරෙහි*) එතදග්‍රස්ථානයෙහි තැබී ය.

1139. ප්‍රතිසම්මද්‍රවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන
කරණලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් (භාගිනෙය්‍ය) උපාලි ස්ථිරයන් වහන්සේ
මේ ගාථාවන් වදාළසේක් සි.

භාගිනෙය්‍ය උපාලිස්ථිරාවදානය පළමුවැනි සි.

42. සොණකොට්ඨකණ්ණස්ථිරාවදානය

1140. * මම තාදිගුණ ඇති ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ අනොමදක්‍ෂි බුදු-
රජානන් වහන්සේට සුඤ්ඤිත ආලොප කොට සක්මනක් කරවිමි.

1141. මම නානාවර්ණ ප්‍රභපයන්ගෙන් සක්මන අතුරා වැසිමි. අතසෙහි
වියනක් ද කොට (බඳවා) උතුම් වූ බුදුරජානන් වහන්සේ වැලඳවිමි.

* අට්ඨකථා.

* මේතැන් ඊටත් පාණන අපදාන සොණකොට්ඨකණ්ණස්ථිරාවදානය නොදන්නේ ය යි
සිංහලාක්‍ෂරමුද්‍රිතඅපදානයෙහි ද සොණකොට්ඨකණ්ණස්ථිරාවදානය නොදන්නේ ය යි බුරුම අකුරින් මුද්‍රිත
අපදානපාලියෙහි ද සඳහන් වෙයි. පෙරගාථාවකටාවෙහි ද මේ ගාථාවේ සොට්ඨකණ්ණස්ථිරාවදානය
වර්තනයෙහි ඇතුළත් කරණ ලදහ. අපදානට්ඨකථාවෙහි වහන්සේ මේ අපදානය
සොණකොට්ඨකණ්ණස්ථිරාවදානය නොදන්නේ ය යි ද ඒ තෙරභූ සොට්ඨකණ්ණස්ථිරාවදානයෙහි උපන්හ යි ද
දක්වූහ. ඒ මේ තෙරුන්වහන්සේ සොණකොට්ඨකණ්ණස්ථිරාවදානය නොදන්නේ ය යි ද
දක්වූහ. මුත්වහන්සේ අප බුද්ධ ශාසනයෙහි එතදග්‍රස්ථානයක් ලැබු බව අපදානපාලියෙන් ම
හැඟේ. ආරම්භවීමේ ඇතිවූත් අතුරෙන් අහු වූ සොණකොට්ඨකණ්ණස්ථිරාවදානයෙහි උපන්හ යි ද
නුවර චෛත්‍යකුලයෙහි උපන්හ යි ද කල්‍යාණවචන ඇත්තවූත් අතුරෙන් අහු වූ
සොට්ඨකණ්ණස්ථිරාවදානයෙහි වහන්සේ අවනතිජනපදයෙහි කාලී නම් පිටුබිහියෙන් කුසෙහි
උපන්හ යි ද මහාවක්‍යාලියොත්තරපුරණේ ආදී ප්‍රාමාණිකත්‍යයන්ගෙන් සුප්‍රකට වෙයි.
අපදානපාලියෙහි එතුන්සැලිවන වගෙහි පෙණෙන, සොණකොට්ඨකණ්ණස්ථිරාවදානයෙන්
අපදානය මනෝරොපුරණයෙහි දක්වූ ආරම්භවීමේත්, ප්‍රාමාණිකත්‍යයෙන් සුප්‍රකට වෙයි.
තෙරුන්ගේ වර්තය හා සම වෙයි. එබැවින් මේ (42) අපදානය අපදානට්ඨකථාවෙහි
දක්වෙන සොණකොට්ඨකණ්ණස්ථිරාවදානය නොදන්නේ ය යි දහනුයුතුය.

* මෙම සොණකොට්ඨකණ්ණස්ථිරාවදානය, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1142. අඤ්ජලිපග්ගහෙනාන අභිවාදෙනාන සුඛතං,
දීඝසාලං භගවතො නිය්‍යාදෙසිමහං තද.
1143. මම සඛකප්පමඤ්ඤාය සත්ථා ලොකෙ අනුත්තරො,
පටිග්ගහෙසි භගවා අනුකම්පාය වක්ඛුමා.
1144. පටිග්ගහෙනා සම්බුද්ධා දකඛ්ණෙය්‍යා සදෙවකෙ,
භික්ඛුසංඝෙ නිසීදිතා ඉමා ගාථා අභාසථ:
1145. “යො සො භට්ඨෙන විනේනන දීඝසාලං අකාසී¹ මෙ,
තමහං කීන්තසිස්සාමි සුණංථ මම භාසතො.
1146. ඉමස්ස මවුක්කාලමහි පුඤ්ඤකම්මසම්ඛිනො,
සහස්සයුත්තංසුරථො උපට්ඨස්සති තාවදෙ.
1147. තෙන යානේන² යං පොසො දෙවලොකං ගමිස්සති,
අනුමොදිස්සරෙ දෙවා සම්පතෙන කුසලෙ භවෙ.
1148. මහාරහං ව්‍යම්හසෙට්ඨං රතනමන්තිකලෙපනං³,
කුට්ඨාරවරුපෙන ව්‍යම්හං අරුකාවසිස්සති.
1149. තිංස කප්පසහස්සාති දෙවලොකෙ රමස්සති,
පඤ්චවිසති කප්පාති දෙවරාජා භවිස්සති.
1150. සත්තසත්තතික්ඛන්තුඤ්ච වක්ඛවන්ති භවිස්සති,
යසොඛර සනාමා⁴ තෙ සබ්බෙපි එකනාමකා.
1151. දො සම්පතති අනුභොසා විනිසා⁵ පුඤ්ඤසඤ්චයං,
අට්ඨවිසතිකප්පමහි වක්ඛවන්ති භවිස්සති.
1152. තත්‍රාපි ව්‍යම්හං පවරං විස්සකම්මෙන මාපිතං,
දසසඤ්චිත්තනං තං පුරුමරුකාවසිස්සති.
1153. අපරිමෙය්‍ය ඉතො කප්පෙ භුමිපාලො මහිඤ්ඤා,
ඛක්කාඝො නාම නාමෙන රාජා රට්ඨ භවිස්සති.
1154. සොලුසිත්ථිසහස්සානං සබ්බාසං පවරා ව සා⁶,
අභිජාතා ඛන්තියාති නව පුතෙන ජනෙස්සති.
1155. නව පුතෙන ජනේනාන ඛන්තියාති මරිස්සති,
තරුණී ව පියා⁷ අඤ්ඤා* මහෙසිත්තං කරිස්සති.
1156. ඛක්කාඝං තොසසිතාන වරං කඤ්ඤා⁸ ලභිස්සති,
වරං ලද්ධාන⁹ සා කඤ්ඤා පුතෙන පබ්බාජෙසිස්සති.
1157. පබ්බාජිතා ව තෙ සබ්බෙ ගමිස්සන්ති තගුත්තමං,
ජාතිහෙදහයා සබ්බෙ භග්ගීහි සංවසිස්සරෙ¹⁰.
1158. එකා ව කඤ්ඤා ව්‍යාධිහි භවිස්සති පරික්ඛතා¹⁰,
‘මා නො ජාති පභිජ්ඣ’ ති තිබ්බෙස්සන්ති ඛන්තියා.
1159. ඛන්තියො නිහරිතාන තාය සද්ධිං වසිස්සති,
භවිස්සති තද භෙදෙ ඛක්කාකකුලසම්මතො.

1. අදසි, පෙ. සෙ. මජ්ඣ. 2. රතනසිත්තිසමුජ්ජල, පෙ. 3. සමානා, සි. මු.

4. වඛෙඨනා, සි. මු. 5. යා, පෙ. ස්‍යා. 6. සා පියා, පෙ. * කඤ්ඤා, මජ්ඣ.

7. කඤ්ඤා, පෙ. 8. වරලද්ධා, පෙ. 9. වසිස්සරෙ, මජ්ඣ. PTS.

10. පුරුකුතා, P T S, සෙ. ස්‍යා.

1142. මනා වුත ඇති බුදුරජානන් ඇදිලි බැඳ වැඳ මම එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට දීඝිශාලාව පිළිගැන්විමි.

1143. ලොකයෙහි අනුතතර වූ භාග්‍යවන් වූ පසැස් ඇත්තා වූ ශාක්‍යා තෙමේ මාගේ අදහස දැන අනුකම්පාවෙන් (එය) පිළිගත්තේ ය.

1144. දෙවියන් සහිත ලොකයෙහි දක්‍ෂිණෙය වූ සථිඥයන් වහන්සේ (එය) පිළිගෙන භික්‍ෂුසංඝයා මැද හිඳ මේ ගාථාවන් වදාළසේක:

1145. “ඒ යමෙක් සතුටු සිතින් මට දීඝිශාලාවක් කරවී ද, මම ඔහු කවරෙක් දැ යි ප්‍රකාශ කරන්නෙමි. (එය) ප්‍රකාශ කරන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

1146. පුණ්‍යකම්පයන්ගෙන් යුක්ත වූ මොහුට මැරෙණ අවස්ථාවෙහි දහසක් අසුන් යෙදූ අඤ්චරාසක් එකෙහෙහි එළඹෙන්නේ ය.

1147. මේ පුරුෂ තෙමේ ඒ යානයෙන් දෙව්ලොවට යන්නේ ය. කුශලවිපාකය එළඹ සිටි කල්හි දෙවියෝ සතුටු වෙත්.

1148. රන්පුණ්ණුඅලෙවි දුන් උතුම් කුළුගෙවලින් යුක්ත වූ මාතෘගි වූ ශ්‍රේෂ්ඨ සඳලු සහිත විමනක වසන්නේ ය.

1149. කල්‍යාණිස්ථයෙක් දිව්‍යලොකයෙහි සිත් අලවා වසන්නේ ය. පස්විසිකපක් ශක්‍රදෙවෙන්ද්‍රයා වන්නේ ය.

1150. සත්සැත්තැවරක් සක්විතිරජ වන්නේ ය. ඒ සියල්ලෝ සසොඛර් යන සමාන නාම ඇත්තාහු එක ම නම ඇත්තෝ වෙත්.

1151. (දිව්‍ය - මිත්‍රණ්‍ය යන) ද්විවිසමපත් අනුභව කොට පින් ද රැස් කොට අටවිසිවන කපෙහි සක්විතිරජ වන්නේ ය.

1152. එහි විශ්වකම්පා විසින් මවන ලද උතුම් විමනකි. දශවිධ ශබ්දයන්ගෙන් වෙන් නො වූ ඒ පුරයෙහි අභිපති ව වසන්නේ ය.

1153. මෙයින් අපරිමෙයකල්‍යාණෙහි පෘථිවිය පාලනය කරන්නා වූ මහර්හි ඇති නමින් ඔක්කාඝන නම් වූ රජෙක් රටෙහි වන්නේ ය.

1154. සියලු සොළොස්දහසක් සත්‍රින්ට උතුම් වූ විශ්වා ජන්ම ඇති ඒ (=ප්‍රසිද්ධ වූ) කැත්දු තොමෝ පුතුන් (4, දුන් 5) නව දෙනෙකුන් වදන්නී ය.

1155. කැත්දු තොමෝ පුතුන් නව දෙනෙකුන් වදා මැරෙන්නී ය. (ඉක්බිති) අත්‍ය වූ ප්‍රියාවක් තොමෝ මෙහෙසිබව කරන්නී ය.

1156. ඒ කන්‍යා තොමෝ ඔක්කාඝනරජ සතුටු කොට වරයක් ලබන්නී ය. වරය ලැබූ ඒ කන්‍යාතොමෝ පුතුන් රවින් පිටුවහල් කරවන්නී ය.

1157. පිටුවහල් වූ ඒ සියල්ලෝ උතුම් පථිතයට (=සීමාවනට) යන්නාහු ය. සියල්ලෝ ජාතිහෙදය වන ඩියෙන් සොහොයුරියන් සමග සංවාසය කරන්නාහු ය.

1158. (එයින්) එක් (පියා නම්) කන්‍යාවක් තොමෝ ව්‍යාධිය (කුෂ්ටරෝගය)කින් වැලඳගන්නා ලද්දී වන්නී ය. ක්‍ෂත්‍රිය කුමාරවරු ‘ජාති-සමෂෝදය නො කරුවා’යි ආය වලක දමා (උභිත්) වසත්.

1159. (ශ්‍රම නම්) රජෙක් තෙම (ඇය ඒ වලින්) ගොඩට ගෙන ඇය සමග (අඹු සැමියන් ලෙස) වසන්නේ ය. එකල්හි ඔක්කාඝන කුලයෙහි වූ ජාතිසමෂෝදය වන්නේ ය.

1160. තෙසං පජා භවිස්සන්ති කොඋය්‍යා නාම ජාතියා,
තත්ථ මානුසකං භොගං අනුභොග්‍යන්තනපසකං.
1161. තමනා කායා වවිඤ්ඤාන දෙවලොකං ගමිස්සති,
තත්‍රාපි පවරං ව්‍යමනං විජ්ඣස්සති¹ මනොරමං.
1162. දෙවලොකා වවිඤ්ඤාන සුක්කමුලෙන වොදිතො,
ආගන්ත්වාන මනුස්සන්තං සොණො නාම භවිස්සති.
1163. ආරඬවිරියො පතිතතොයා පදහං සඤ්ච සාසතෙ,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බායිස්සන්තාසවො.
1164. අනන්තදස්සි² භගවා ගොතමො සක්‍යපුබ්බවො,
විසෙසඤ්ඤා මහාවීරො අග්ගධ්‍යානෙ ධිපෙස්සති.”

* —

1165. උතතමෙ දමපේ³ දනොයා විතතං මෙ සුප්පණීතිතං,
භායො මෙ ඔතිතො සබ්බො නිබ්බුතො’මිති අභාසවො.
1166. අංගීරසො මහානාගො අභිජාතොව කෙසරී,
භික්ඛුසංඝෙ නිසීදිතො එතදග්ගෙ ධිපෙසි මං.
1167. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයස්මා සොණො කොපිකණ්ණො පේරො ඉමා
ගාථායො අභාසිත්වාති.

සොණකොපිකණ්ණසේරස්ස අපද්‍යනං දුතියං.

43. කාලිනොධාපුත්තභද්දියසේරාපද්‍යනං⁴

1168. පදුමුත්තරසමුද්‍රුඬං මෙත්තවිතතං මහාමුතිං,
උපෙති ජනතා සබ්බා සබ්බලොකග්ගන්තායකං.
1169. වත්ථං සෙත්තාසනං වෙව⁵ ආමිසං පානභොජනං,
දදන්ති සඤ්චනො සබ්බෙ පුඤ්ඤකෙඛතො අනුත්තරො.
1170. අභමපි දුතං දස්සාමි දෙවදෙවස්ස තාදිතො,
බුද්ධසෙට්ඨං නිමනොත්තා සංඝමපි ව අනුත්තරං.
1171. උයොජාජිතා මයා වෙතෙ නිමනොත්තං තථාගතං,
කෙවලං භික්ඛුසම්ඝඤ්ච පුඤ්ඤකෙඛතො අනුත්තරං.

1. ලභිස්සති, පථ. සස. මජ්ඣං.

2. අත්ථස්සි, සෙ. ඡථ.

* “වුද්ධමිති දෙවෙව් වතුරභිගුලමිති - තිණ්ණ අභිලේඛන අභිගුලමිති,
ධම්මාන සොගස්ස පසුත්තතාදිතො - තතොත්තාරී පාරගතො න විජ්ජති”
දිස්සතෙ වායං ගාථා මරමමි ජම්ඝභිමිති පොත්ථස්ස.

පේරගාථධ්‍යාසං පන -

“වුද්ධමිති දෙවෙව් වතුරභිගුලෙ පතීනෙ අභිලේඛනාපාදපසමාක්‍ෂ්‍යධෙඨ,
කායන රතස්සපසුස්සන තාදිතො තතො රතී පරමතරා න විජ්ජති”ති
ගාථා ආගතා. තථාපිස්සා එත්ථ උචිතතා නත්ති.

3 උත්තමෙන දමපෙන, පථ.

4. හද්දියසේරාපද්‍යනං, සි. බු.

5. සත්භුක්ඤ්ච බද්ධභිගුල, මජ්ඣං. PTS. පදකං, සෙ. සත්භුක්ඤ්ච පථාකඤ්ච, සනා.

1160. ඔවුන්ගේ ප්‍රජා කොමෝ (දරුමුහුබුරුපරපුර) ජාතිවශයෙන් කොළිය නම් වන්නී ය. එහි (ඔහු) මිනිසුන් සතු අනලා වූ භොග සමපත් අනුභව කරන්නාහු ය.

1161. එම කසින් ව්‍යුත ව දෙවිලොවට (උතතනති වශයෙන්) යන්නේ ය. එහි ද මනහර වූ උතුම් විමානසෙක්කි (සැප) විඳින්නේ ය.

1162. කුශලමූලයෙන් මෙහෙයන ලද්දේ දෙවිලොවින් ව්‍යුත ව මිනිසත්ඛවට පැමිණ සොණ නම් වන්නේ ය.

1163. බුදුසත්‍යයෙහි පවත් ගන්නාලද වියඪී ඇත්තේ, නිවණ කෙරෙහි මෙහෙයන ලද සිත් ඇත්තේ වියඪීය කරමින් සියලු ආත්‍යවයන් ප්‍රාණපරිඤ්චයෙන් දැන (දුරු කොට) ආත්‍ය ව රහිත ව පිරිනිවන් පාන්නේ ය.

1164. අනන්ත (දය) දක්නාසුලු වූ ශාක්‍යකුලජෝෂ්ඨ වූ (දත සුතු සියල්ල) විශේෂයෙන් දත්තා වූ ශොකම බුදුරජ තෙමේ (මොහු) අත්‍රසානසෙහි තබන්නේ ය” (කියායි).

1165. උතුම් දමනසෙහි දූමුතෙමි. මා විසින් සිත මැනවින් පිහිටුවා ගන්නාලදී. (එසේ ම) මා විසින් සියලු බර ඛතා තබනලදී. ආත්‍ය ව රහිත ව (කෙලය පරිනිවිණයෙන්) පිරිනිවුනෙමි වෙමි.

1166. (සිරුරෙන් රැස් වීහිදෙන බැවින් හෝ අභිතිරස් නම් රුසිහුගේ පරපුරෙහි වූ බැවින්) අංභිරස නම් වූ (සතර අගතියට හෝ සතර අපායට නො යන බැවින්) මහානාග වූ ශ්‍රේෂ්ඨ ජන්ම ඇත්තා වූ කෙශරසිංහයකු වැනි වූ (සඵල තෙමේ) භික්‍ෂුසංඝයා මැද හිද මා එතදත්‍රසානසෙහි තබන්නේ ය.

1167. ප්‍රතිසමභිදවෝ - පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආත්‍රමත් කොටිකණ්ණ ස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදල සේක් යි.

සොණකොටිකණ්ණස්ථිරාවදානය දෙවැනි යි.

43. කාලිගොධාපුත්‍රහද්දියස්ථිරාවදානය

1168. සියලු ලෝකයෙහි අසහාය නායක වූ මෙන් සිත් ඇති මහා මුනි වූ පළමුතනර බුදුරදුන් වෙත සියලු ජනසමූහයා එලඹෙයි.

1169. සියල්ලෝ නිරුතතර වූ පුණ්‍යසෂෙත්‍රයෙහි (භික්‍ෂුසංඝයාට ද ශායනාන් වහන්සේට ද) වසත්‍ර ද සෙනසුන් ද පාන හා භෝජන ද (යන) ආමිසය දෙත්.

1170. මම ද බුදුරජානන් වහන්සේ ද අනුතතර වූ සංඝයා ද පවරා, දෙවියන්ට දෙවි වූ තාදිගුණ ඇති බුදුරජානන් වහන්සේට දතක් දෙමි.

1171. මා විසින් මෙහෙයන ලද්ද වූ ඒ මනුෂ්‍යයෝ ද තථාගතයන් වහන්සේ ද නිරුතතරපුණ්‍යසෂෙත්‍රය වූ සියලු භික්‍ෂුසංඝයා ද පැවරුන.

1172. සහසහස්ස¹පලලඛිතං සොවණ්ණං ගොණකථ්ථතං,
තුලිකා පටලිකාය² බොමනපාසිකෙති³ ව,
මහාරතං පඤ්ඤපෙසිං ආසනං බුද්ධිසුත්තකං.
1173. පද්මුත්තරො ලොකවිදු දෙවදෙවො නරාසනො,
තිකුක්කසංඝපරිබ්බුලොකා මම ආරං උපාගමි.
1174. පච්චුග්ගනත්වාන සමිබුද්ධං ලොකනාථං යසස්සිනං,
පසන්නවිනෙතා සුමනො අභිනාමසිං සකං⁴ ඝරං.
1175. තිකුක්කනං සහසහස්සං බුද්ධිඤ්ච ලොකනායකං,
පසන්නවිනෙතා සුමනො පරමනෙත්ත තපසිං.
1176. පද්මුත්තරො ලොකවිදු ආහුතීනං පටිග්ගනො,
තිකුක්කසංඝෙ නිසීදිත්වා ඉමා ගාථා අභාසථ:
1177. “යෙතිදං ආසනං දින්නං සොවණ්ණං ගොණකථ්ථතං,
තමහං කිත්තසිස්සාමි සුණංථ මම භාසතො.
1178. වතුසත්තතිකඛන්තො සො දෙවරජං කරස්සති,
අනුභොස්සති සමපතතිං අවජ්ජරාති පුරකඛතො.
1179. පදෙසරජං සතස්සං වසුඛං ආවසිස්සති,
එකපඤ්ඤසකඛංගුඤ්ච වකකවතති භවිස්සති.
1180. සබ්බාසු භවයොනිසු උච්චාකුලී⁵ භවිස්සති,
සො ව පච්ඡා පබ්බජිත්වා සුක්කමුලෙන වොදිතො,
භාදිසො නාම නාමෙන ගෙස්සති සඤ්චාචකො.”
1181. විවෙකමනුසුත්තො‘මිති පන්නසෙනතිවාසහං,
ඵලඤ්චාධිගතං සබ්බං වත්තං‘කෙලසො‘මිති අජ්ජ‘හං.
1182. මම සබ්බං අභිඤ්ඤාය සබ්බඤ්ඤා ලොකනායකො,
තිකුක්කසංඝෙ නිසීදිත්වා එතදග්ගෙ ථපෙසි මං.
1183. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං

ඉක්කං සුදං ආයසමා භද්දිසො කාලිගොධාය පුත්තො ථෙරො ඉමා
ගාථායො අභාසිත්වාති.

කාලිගොධාපුත්තස්ස භද්දිසත්ථෙරස්ස අපද්‍යන: තනිසං.

1. සහස්සං, P T S. සෙ.	2. පටලිකා ව, පෙ.
3. කප්පාසිකෙපි, පෙ.	4. අභිනාමසිතං, පෙ සංඝරං, මජ්ඣං.
5. කුලිනොව, පෙ.	6. භින්න, පෙ.

1172. කොඳුපලස් අතුරණ ලද්ද වූ ද, පුලුන්ඇතිරි හා ඝන පුප් එළොම්ඇතිරි අතුරණ ලද්ද වූ ද, කොමුඇතිරියෙන් හා කපුඇතිරියෙන් අතුරණ ලද්ද වූ ද, ස්වණ්මය වූ (පාදයන්හි ව්‍යාලරූප නතා කළ) සියක් දහසක් අගතා මහාගී වූ බුදුන්ට යොග්‍ය වූ අසුනක් පැණවිම.

1173. දෙවියන්ට ද දෙවි වූ නරඥයා වූ පළමුතර බුදුරජානන් වහන්සේ භික්ෂුසංඝයා විසින් පිරිවරණ ලදසේක් මාගේ ගෙදරට එළඹි සේක.

1174. ලොකනාථ වූ යශස් ඇති සම්බුදුරජානන් වහන්සේට පෙරගමන් කොට පහන් සිත් ඇත්තෙමි සතුටු ව ස්වකීය ගාතය (තුළට) වැඩම කරවිම.

1175. පහන් සිත් ඇත්තෙමි යොමුකස් සහිත වූයෙමි භික්ෂුන් සියක් දහස ද ලොකනායක වූ බුදුරජුන් ද කිරිවතීන් සන්නපිණය කෙළෙමි.

1176. පූජාවන් පිළිගන්නා වූ නොහොත් පූජාවන්ට ගෙයක් බඳු වූ පළමුතර බුදුරජානන් වහන්සේ භික්ෂුසංඝයා මැද හිඳ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක:

1177. “යමකු විසින් කොඳුපලස් අතුරණ ලද ස්වණ්මය වූ මේ අසුන දෙන ලද ද, ඔහු (කවරෙක් දැයි) මම කියන්නෙමි. (එසේ) කියන්නා වූ මාගේ (වචනය) අසවු:

1178. තෙනෙමේ සුසැත්තැවරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. දිව්‍යාභිසරාවන් විසින් පිරිවරණලද්දේ (දිව්‍ය)සමපත් අනුභව කරන්නේ ය.

1179. දහස්වරක් ප්‍රදේශරාජ්‍යය කරමින් පොළොවෙහි වසන්නේ ය. එක්පණස්වරක් සක්විතිරජ ද වන්නේ ය.

1180. සියලු භවයෝනීන්හි උසස් කුල ඇත්තේ වන්නේ ය. කුශල මූලයන් විසින් මෙහෙයනලද හෙතෙමේ පසු ව පැවිදි ව නමින් හඳුනා නම් වූ බුද්ධිශ්‍රාවකයෙක් වන්නේ ය” (කියායි).

1181. මම විවෙකයෙහි යෙදුනෙමි වෙමි. අරණෙහි දුරසෙනසුන්හි වසන්නෙමි වෙමි. (මා විසින්) සියලු (ශ්‍රාමණ්‍ය)ඵල ද ලබනලදි. අද මම හරණාලද කෙලය ඇත්තෙමි වෙමි

1182. ලොකනායක වූ සඵඤ්ඤෙමේ මා පිළිබඳ සියල්ල දැන භික්ෂුසංඝයා මැද හිඳ මා එතදග්‍රසථානයෙහි තැබී ය.

1183. ප්‍රතිසම්භිද්ධවේ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදි.

මෙහි මේ අසුරින් ආසුමත් කාලිගොඬාපුත්තුහඳුසස්චිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් සි.

කාලිගොඬාපුත්තුහඳුසස්චිරාචදානය තෙවැනි සි.

44. සනනිට්ඨාපකපේරාපද්‍යනං

1184. අරඤ්ඤා කුට්ඨං කන්ධා වසාමි පබ්බතනනරෙ,
ලාභාලාභෙන සනතුට්ඨො යසෙන අගසෙන ව.
1185. පදුමුත්තරො ලොකවිදු ආනුභීතං පටිග්ගහො,
වසීසතසහසෙසෙති ආගච්ඡි මම සනතිකං.
1186. උපාගතං මහාචීරං ජලජ්වතරතාමකං,
තිණසන්ධරං පඤ්ඤපෙත්ථා අද්දසිං සන්ථුනො අහං.
1187. පසන්නාවිතො සුමනො ආමණ්ඩං පානියඤ්චං,
අද්දසිං උජ්ඣුතස්ස පියසන්නෙන වෙතසා.
1188. සතසහසෙසෙ ඉතො කප්පො¹ යං දුතමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි ආමණ්ඩස්ස ඉදං ඵලං.
1189. එකතාලීසකප්පමිති එකො ආසිං අභිඤ්ඤො,
සනතරතනසමපන්නො වකකවතති මහබ්බලො.
1190. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආගසමා සනනිට්ඨාපකො² ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
සනනිට්ඨාපකපේරස්ස අපද්‍යනං වතුත්ථං.

45. පඤ්චගන්ථියපේරාපද්‍යනං

1191. සුමෙධො නාම සම්බුද්ධො ගච්ඡතෙ අනතරාපණේ,
ඔක්ඛිතතවකඛු³ මිත්භාණේ සතීමා සංවුත්තිත්ථියො.
1192. පඤ්ච උප්පලගන්ථාති ආවෙලත්ථං අහංසු⁴ මෙ,
තෙන බුද්ධං අපුප්පෙසිං පසන්නො සෙති පාණිති.
1193. ආරොපිතා ව තෙ පුප්ථා ඡදනං ආසු⁵ සන්ථුනො,
සංසාරිංසු⁶ මහානාගං සිස්සා ආවරියං යථා.
1194. තිංසකප්පසහසමිති යං පුප්ථමිතිරූපසිං,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
1195. ඉතො විසකප්පසතෙ අහෙසුං පඤ්ච බතතියා,
හන්ථියා නාම නාමෙන වකකවතති මහබ්බලා.
1196. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආගසමා පඤ්චගන්ථියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
පඤ්චගන්ථියපේරස්ස අපද්‍යනං පඤ්චමං.

1. ඉතො කප්පසහසෙසෙ, සෙ. 2. සනනිට්ඨාපකො, සි බු.
3. ඔක්ඛිතවකඛු, (සබ්බත්ථ) 4. ආවෙලත්ථමාසි, PTS. සෙ.
5. අසු, මජ්ඣ. PTS. සෙ. අසු, අ. 6. සමාරිංසු, මජ්ඣ.

44. සනනිට්ඨාපකසම්පිරාවදානය

1184. (මම) ලාභ අලාභ දෙකින් ද, යස අයස දෙකින් ද, (සම සේ) සතුටු වූයෙහි කළ අතුරෙහි වූ අරණෙහි කුටියක් නොට (ගෙණ) වෙසෙමි.

1185. දුජාවන් පිළිගන්නා වූ නොහොත් පුජාවන්ට ගෘහයක් වැනි වූ පළමුතැන් බුදුරජානෙමේ සියක් දහසක් හික්කුන් මිසින් පිරිවරණ ලද්දේ මාගේ සම්පයට එළඹියේ ය.

1186. එළඹ සිටි පළමුතැන් නම් වූ මහාචාර්යන් වහන්සේ (දැක) මම ඒ ශාක්‍යාන් වහන්සේට තණඇතිරියක් පණවා දිනිමි.

1187. පැකැදුනු සිත් ඇති සොමිතස් සනිත වූ මම සාප්පුගුණ ඇති බුදුරජානන් වහන්සේට පහන් සිතීන් කැකිරි ද පැන් ද දිනිමි.

1188. මෙයින් කල්ප ලක්ෂයකින් පෙර වූ එකල්හි (මම) යම් දනක් දුන්නෙමි ද, (ඒ හේතු වෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. කැකිරි දානයාගේ මේ ඵලය යි.

1189. එක්සාලිස්වන කපෙහි සන්රුවතින් යුක්ත වූ මහත් බල ඇති අපිඤ්ඤ නම් සන්තිතීරජෙක් වීමි.

1190. ප්‍රතිසම්මතියෙන් -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සනනිට්ඨාපක සම්පිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

සනනිට්ඨාපකසම්පිරාවදානය සිවුවැනි යි.

45. පඤ්චගතීයසම්පිරාවදානය

1191. යටට ගෙලන ලද ඇස් ඇති ප්‍රමාණවත් වචන ඇති, සිහියෙන් යුත් සංවරණය කරණලද ඉදුරන් ඇති, සුමේධ නම් බුදුරජානෙමේ ඇතුළු විවිධෙහි වඩනා කල්හි-

1192. මට බුදුන්මල්කඩ පිණිස උපුල්අත් (උපුල්මව්) පසක් ගෙණාවාහු ය. මම පහන් වූයෙහි ඒ මලින් සියතින් බුදුන් පිදීමි.

1193. උඩට නැගුනු ඒ මල් බුදුරජානන් වහන්සේට වියනක් වී ය. ශිෂ්‍යයෝ ගුරුවරයෙකුගේ මෙන් සියලු පුෂ්පයෝ බුදුරජානන් වහන්සේගේ හිමන් තිවූහ.

1194. මෙයින් තිස්දහස්වන කපෙහි යම් මල් රැසක් (බුදුන් බුදුනෙහි) එළවූයෙමි ද (ඒ හේතු වෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විරාකය යි.

1195. මෙයින් දෙදහස්වන කපෙහි නමින් හඤ්ඤ නම් වූ මහත් බල ඇති සන්තිතීරජවරු පස්දෙනෙක් වූහ.

1196. ප්‍රතිසම්මතියෙන් -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පඤ්චගතීයසම්පිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

පඤ්චගතීයසම්පිරාවදානය පස්වැනි යි.

46. පද්‍රමවෂ්ඨදනියතේරාපද්‍යනං

1197. නිබ්බූතන ලොකනාථමති විසංසිඛග්ගපුග්ගලෙ,
සුදුලං පද්‍රමං ගග්ගා විතකමාදෙපසිං අහං.¹
1198. ආරොපිතන ව විතකෙ වෙනාසං නහමුග්ගමී,
ආකාසවෂ්ඨදනං කතා විතකමති අධාරසිං.²
1199. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමතිදෙපසිං,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.
1200. සත්තනාමිසිතො කප්පෙ පද්‍රමියං රතාමකො,
වාතුරනෙනා විජිතාමි වකකවනති මහබ්බලො.
1201. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධියං සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පද්‍රමවෂ්ඨදනියො පෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

පද්‍රමවෂ්ඨදනියතේරස්ස අපද්‍යනං ඡංඛිං.

47. සයනද්‍යයකතේරාපද්‍යනං

1202. සිද්ධසම්භසං නගවතො මෙවනවිභතස්ස තාදිතො,
සයනග්ගං මයා දිනනං දුස්සහග්ගෙකති අත්ථනං.
1203. පටිග්ගහෙසි හගවා කප්පියං සයනාසනං,
උඨාස ආසනා තමනා වෙනාසං උග්ගමී ජිනො.
1204. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං සයනමද්දසනං,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි සයනද්‍යනසිද්ධං³ ඵලං.
1205. එකපඤ්ඤාසිතො කප්පෙ වරුණො⁴ දෙවසවහයො,
සත්තරතනසම්පන්නො වකකවනති මහබ්බලො.
1206. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධියං සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සයනද්‍යයකො පෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

සයනද්‍යයකතේරස්ස අපද්‍යනං සත්තමං.

48. වඛකමද්දයකතේරාපද්‍යනං

1207. අත්ථදසසියං මුතීනො ලොකපෙඨසියං තාදිතො
ඉඨසකාති විනිත්ථාන වඛකමං කාරසිං අහං.
1208. උච්චතො පඤ්චරතනං වඛකමං සාධු මාපිතං,
ආයාමතො හත්ථසනං භාවතීදං⁵ මනොරමං.
1209. පටිග්ගහෙසි හගවා අත්ථදසසි තරුතතමො,
කතේතන පුලිතං ගග්ගා ඉමා ගාථා අනාසථ:

1. තද, සිමු. 2. අධාරසි, සිමු. 3. සයනස්ස ඉදං, මජ්ඣ. 4. වරකො, මජ්ඣ. 5. භාවතීදං, මජ්ඣ.

46. පද්මමුඛදනියසථවිරාවද්‍යනය

1197. එකල්හි අග්‍රපුද්ගල වූ විසෙසි බුදුරජානන් වහන්සේ පිරිනිවි කල්හි මම මැනවින් පිසුනු පිසුම් ගෙණ විතකයට පිදිමි.

1198. විතකයට නැඟු කල්හි (ඒ පිසුම්) අතසට නැඟුනේ ය. එය අතසෙහි වයනක් කොට විතකයෙහි දැරිමි.

1199. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් මලක් පිදුවෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුරුෂෙහි මේ විපාකය සි.

1200. මෙයින් සත්සාමුඛවන කපෙහි සිවුමහද්වයින් හා සිවු සයුරු කෙළවර කොට ඇති පාච්ඡිකර වූ, සතුරු රජුන් ජය ගන්නායුලු වූ මහත් බල ඇති පද්මසාර නම් සක්විතීරපෙක් වීමි.

1201. ප්‍රතිසමභිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් පද්මමුඛදනියසථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් සි.

පද්මමුඛදනියසථවිරාවද්‍යනය සමෘති සි.

47. ශයනදයසථවිරාවද්‍යනය

1202. තාදිගුණ ඇති මෛත්‍රී සිත් ඇති සිද්ධසථ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ඇතිවී ආදි වූ දුක්ඛභංගියන්ගෙන් අතුරණ ලද උතුම් සයනයක් මා විසින් දෙනලදී.

1203. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ කැප ශයනාසනය පිළිගත් සේක. පස්මරුන් දිනු බුදුරජානෙමේ ඒ අයුරින් නැතිට අතසට නැඟුනේ ය.

1204. මම මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් සයනයක් දිනිමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. සයනදනයාගේ මේ විපාකය සි.

1205. මෙයින් එක්පණස්වන කපෙහි සත්රුවනින් යුත් මහා බල ඇති වරුණදෙම නම් සක්විතීරපෙක් වීමි.

1206. ප්‍රතිසමභිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් ශයනදයසථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් සි.

ශයනදයසථවිරාවද්‍යනය සත්මෘති. සි

48. වඩකුමදයසථවිරාවද්‍යනය

1207. මම ලොකප්‍රජාසථ වූ තාදිගුණ ඇති අසථදසසි බුදුරජානන් වහන්සේට ගමොසිත් බැඳ සක්මනක් කරවීමි.

1208. එය මැනවින් කරණ ලද්දකි. උසින් පස්වියනකි. දිගින් වයන් සියයකි. සිහි කට යුත්තකි. මනොඥ ය.

1209. තරඳුග්‍රහය වූ අසථදසසි භාග්‍යවත් තෙමේ ඒ සක්මන පිළිගත්තේ ය. අතින් (එයින්) වැලි (විකන්) ගෙණ මේ ගාථාවන් වදාළේ ය:

1210. “ඉමිනා පුලිනදනෙන වඩකමං සුකනෙන ව,
සතතරතනසමපනනං පුලිනං අනුභොසාසීති.
1211. තීණි කපාති දෙවෙසු දෙවරජං කරිසාසී,
අනුභොසාසී සමපනතිං අවජ්ජාති පුරකකිනො.
1212. මනුසාලොකං ආගන්ති රාජා රටෙයි භවිසාසී,
තිකකිනො වකකවනති ව මහියා සො භවිසාසී.”
1213. අට්ඨාරස කපසතෙ යං කමමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි වඩකමසා ඉදං ඵලං.
1214. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධියා සාසනං,
ඉත්ථං සුදං ආයසමා වඩකම¹දයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

වඩකමදයකසේරසා* අපදනං අට්ඨමං.

49. සුභද්දතේරාපදනං

1215. පදුමුතනරො ලොකපිදු ආහුතීනං පටිග්ගනො,
ජනනං උභිජ්ජාන නිබ්බායති මහායසො.
1216. නිබ්බායනෙන ව සමුද්ධෙ දසසහසසි පකමපථ,²
ජනකායො මහා ආසි දෙවා සතතිට්ඨං තදා.
1217. වජ්ජනං පුජ්ජිත්ථාන³ තගර⁴මලලිකාසි ව,
තට්ඨා තට්ඨන විනෙතන ආලෙපෙසිං⁵ තරුතතමං.
1218. මම සබ්බසමඤ්ඤාය සත්ථා ලොකෙ අනුතතරො,
නිපන්නකොව සමුද්ධො ඉමා ගාථා අභාසථ:
1219. “යො මෙ පච්ඡිමකෙ කාලෙ ගකිමාලොන⁶ ඡාදයි,
තමහං කිත්තසියාමි සුඤ්ඤා මම භාසනො.
1220. ඉතො චුතො අයං පොසො තුසිතකායං ගමිසාසී,
තත්ථ රජජං කරිත්ථාන තිමානං සො ගමිසාසී.
1221. ඵනෙනෙව උපායෙන දත්වා මලාං⁷ වරුතතමං,
සකකමමාතිරද්ධො සො සමපනතිං අනුභොසාසී.
1222. පුතාපි තුසිතෙ කායෙ තිබ්බතතිසාතයං නරො,
තමහා කායා වජිත්ථාන මනුසාතනං ගමිසාසී.
1223. සභ්භපුත්තා මහානායො අග්ගො ලොකෙ සදෙවකෙ,
බොධිසිත්ථා ඛනු සතෙන නිබ්බාසියාසී වකුමුථා.

1. වඩකමන, මජ්ඣ. සෙ.

2. දසසහසසිකමපථ, මජ්ඣ.

3. පුරිසිත්ථාන, සිමු. මජ්ඣ.

4. තගරා, මජ්ඣ.

5. අරොපසිං, සෙ. සා. ආරොපසිං මජ්ඣ.

6. මාලෙන, මජ්ඣ. මලලෙන, සා.

7. මාලා, මජ්ඣ. මලා, සා.

* වඩකමනදයකසේරසා, මජ්ඣ.

1210. මේ වැලි දිනේ හේතු වෙන් ද, සක්මන මැනවින් කළ හේතු වෙන් ද සත්ථුවනින් යුත් වැලි (පරිභොගයට) ලබන්නේ ය.

1211. තුන්කපක් මුළුල්ලෙහි දෙවියන් අතර දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. දිව්‍යාප්සරුවන් විසින් පිරිවරණ ලද්දේ (දිව්‍ය) සමපත් අනුභව කරන්නේ ය.

1212. මිනිස්ලොවට පැමිණ රටෙහි රජ වන්නේ ය. තෙතෙමේ කෙවරක් පෘථිවියෙහි සක්විතිරජ වන්නේ ය" (කියායි).

1213. එක්දහස් අටසියවන කල්පයෙහි වූ එකල්හි (මම) යම් කමියක් කෙළෙමි ද ඒ හේතුවෙන් දුගතියක් නො දැනිමි. වඩික්‍රමදානයාගේ මේ විපාකය යි.

1214. ප්‍රතිසමනිදාවෝ -ප- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් වඩික්‍රමදායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

වඩික්‍රමදායකස්ථවිරාවදානය අටවැනි යි.

49. සුභද්‍රස්ථවිරාවදානය

1215. පූජාවන් පිළිගන්නා වූ මහ පිරිවර ඇති පළමුතර බුදුරජානන් වහන්සේ ජනසමූහයා සසරින් ගොඩ නගා පිරිනිවන් පානාසේක.

1216. ඒ බුදුරජානන් වහන්සේ පිරිනිවන් පානා කල්හි දසදහසක් ලෝඛා කම්පිත වී ය. (රැස් වූ) ජනසමූහයා ද මහත් වී ය. එකල්හි දෙවියෝ ද රැස් වූහ.

1217. සතුටු වූයෙමි සතුටු සිතින් තුවරලා හා බෝලිද්දමලින් යුත් සඳුන් පුදා නරොත්තමයන් වහන්සේට සදහන් අලෙවු දිනිමි.

1218. ලොකයෙහි නිරුත්තර ශාසනා වූ සම්බුදුරජ තෙමේ (පරිනිවෘණ මඤ්ඤයෙහි) හොත්තේ ම මාගේ අදහස් දැන මේ ගාථාවන් වදාළේ ය:

1219. "යමෙක් මාගේ අනනිමකාලයෙහි මා ගඳිත් මලින් පිඳී ද, ඔහු ප්‍රකට කරන්නෙමි. එසේ කියන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

1220. මේ පුරුෂතෙමේ මෙයින් වූත ව තුමින දෙව්ලොවට යන්නේ ය. තෙතෙමේ එහි රාජ්‍යය කොට නිමාණරනී දෙව්ලොවට යන්නේ ය.

1221. මේ ක්‍රමයෙන් ම උතුම් මල් පුදා සංකියකමියෙන් තුටු වූයේ සමපත් අනුභව කරන්නේ ය.

1222. මේ මිනිස් තෙමේ නැවත ද තුමිනදෙව්ලොව උපදින්නේ ය. ඒ අත්බැවින් ව්‍යුත ව මිනිසක්බවට පැමිණෙන්නේ ය.

1223. ශාක්‍යපුත්‍ර වූ මහොත්තම වූ දෙවියන් සහිත ලොකයෙහි අග්‍රපුද්ගල වූ පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරජතෙමේ බොහෝ සත්ත්වයන්ට බමුවබොධය කරවා පිරිනිවන් පානේ ය.

1224. පබ්බජ්ජපගතො¹ සනෙතා සුඤ්ඤාමුලෙන වොදිතො,
උපසංඝකම්ම සම්බුද්ධං පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සති තදා.
1225. භාසසිත්තාන² සම්බුද්ධො සබ්බඤ්ඤා ප්‍රොච්ඡන්තායකො,
පුඤ්ඤකම්මං පරිඤ්ඤාය සම්මානි විවරිස්සති.
1226. ආරඥො ච අයං පඤ්ඤා නුඤ්ඤා ඵකග්ගමානසො,
සන්තාරං අභිවාදෙත්වා පබ්බජ්ජං යාවසිස්සති.
1227. පසන්නාමානසං දිස්වා සකකම්මෙන තොසිතං,
පබ්බාජෙස්සති සො බුද්ධො අග්ගධම්මස්ස කොවිදො.
1228. වායම්භිත්තං³ පොසො සම්මාසම්බුද්ධසාසනෙ,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාසිස්සන්නාසවො⁴.

(පඤ්ඤාමහාණවාරං.)

1229. පුබ්බකම්මෙන සංසුතො ඵකග්ගො සුසමාහිතො,
බුද්ධස්ස ඔරසො පුතො ධම්මජෝමහි සුතිම්මිතො.
1230. ධම්මරාජං උපාගමම³ ආපුච්ඡිං පඤ්ඤාමුත්තමං,
කථයන්තො ච මෙ පඤ්ඤං ධම්මසොධං උපානසී.
1231. තස්සානං ධම්මමඤ්ඤාය වීනාසිං සාසනෙ රතො,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරම් අනාසවො.
1232. සතසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ ජලජ්ඣනරතායකො,
නිබ්බාසි අනුපාදනො දීපොච තෙලසංඛයා.
1233. සත්තයොජනිකං ආසි පුපඤ්ච රතනාමයං,
ධජං තත්ථ අපුජෙසිං සබ්බහදදං මනෝරමං.
1234. කස්සපස්ස ච බුද්ධස්ස නිස්සො නාමග්ගසාවකො,
පුතො මෙ ඔරසො ආසි දයාදො ජිනසාසනෙ.
1235. තස්ස භිනෙන මනසා වාවං භාසිං අහද්දකං,
තෙන කම්මවිපාකෙන පච්ඡිමෙ අදදසං ජිතං⁴.
1236. උපවත්තනෙන සාලවතෙ පච්ඡිමෙ සයනෙ මුති,
පබ්බාජෙසි මහාවීරො හිතො කාරුණිකො ජිතො.
1237. අජෙජ්වද්ධි පබ්බජ්ජා අජෙජ්ව උපසම්පදා,
අජෙජ්ව පරිනිබ්බාණං සම්මුඛා දිපද්වත්තමෙ.
1238. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
ඉත්ථං සුදං ආයසමා සුභද්දො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්තාති.

සුභද්දකේරස්ස අපද්ධනං නවමං.

1. තදසොපගතො, සිමු. මජ්ඣ.

2. භාසසිත්තාන, සෙ. P T S.

3. උපාගන්තො, P T S.

4. පච්ඡා මෙ ආසි හද්දකං, මජ්ඣ. සෙ.

1224. හේ කුශලමූලයෙන් මෙතෙසන ලද්දේ නවුස් පාවිද්දෙන් පාවිදි වූයේ ම එකල්හි බුදුරජුන් කරා එළඹ ප්‍රශ්න විචාරන්නේ ය.

1225. ලොකනායක වූ සමීඤ්ඤ වූ (ගෞතම) බුදුරජු තෙම ඔහු සතුටු කොට (පෙර කල) ප්‍රණයකමයන් පිරිසිදු දෑන සත්‍යයන් ප්‍රකට කරන්නේ ය.

1226. මෙනෙමේ ප්‍රශ්න (විසඳින)යෙන් ආරාධිත වූයේ සතුටු වූයේ එකඟ සිත් ඇත්තේ ශාක්‍යයන් වහන්සේ වැද පාවිද්ද ඉල්ලන්නේ ය.

1227. අග්‍ර වූ (වතුරායාසිසත්‍ය) ධර්මයෙහි දක්‍ෂ වූ ඒ සමයක් සමුද්ධා තෙමේ ස්වකීයකමයෙන් සතුටට පැමිණි පහන් සිත් ඇති ඔහු දැක පාවිදි කරන්නේ ය.

1228. මේ පුරුෂ තෙම බුදුසත්‍යන්හි විශ්වී වඩා සියලු ආත්‍යවයන් ප්‍රභාණපරිඤ්චයෙන් දෑන (දුරු කොට) ආත්‍යව රහිත ව පිරිනිවන් පානේ ය” (කියා යි).

(පස්වැනි බණවර සි.)

1229. (මම) පෙර කල කුශලකමයෙන් යුක්ත වූයෙමි එකඟ සිත් ඇත්තෙමි සන්තිදුතෙමි බුදුරජුන් උරදු පුත් වූයෙමි (කමිසථාන) ධර්මයෙන් ආයාසිජානියෙහි උපන්නෙමි නිම කල මගකිස ඇත්තෙමි වීමි.

1230. බුදුරජුන් වෙත එළඹ උතුම් ප්‍රශ්න විචාරෙමි. ඔබ මට ප්‍රශ්න (විසඳ) වදාරන්නාහු ම (නිජාණ සංඛ්‍යාත) ධර්මප්‍රවාහය එළවූහ.

1231. මම උත්තරන්සේසේ ධර්මය දෑන සත්‍යතෙහි ඇලුනෙමි විසීමි. සියලු ආත්‍යවයන් ප්‍රභාණපරිඤ්චයෙන් දෑන (දුරු කොට) ආත්‍යව රහිත ව වෙසෙමි.

1232. මෙයින් කල්පලක්‍ෂ්‍යයකට පෙර පළමුතර නම් බුදුරජානන් වහන්සේ තෙල් කෂීණ වීමෙන් (නිවෙන) පහතක් මෙන් (පඤ්චසකකි සංඛ්‍යාත) උපදාන රහිත ව පිරිනිවන් පෑසේක.

1233. එහි උසින් සත්සොදන් වූ රුවන්මුවා ස්තුරයෙක් විය. සියල්ලෙන් යහපත් වූ මනහර ධර්මයක් එහි පිදිමි.

1234. තව ද කාශ්‍යප බුදුරජානන් වහන්සේගේ ශාසනයෙහි දයාද වූ නිශ්ශා නම් අග්‍රප්‍රාචක තෙමේ මාගේ ඔරසපුත්‍රයා විය.

1235. ඒ මාගේ පුත්‍ර නිශ්ශා නම් අග්‍රප්‍රාචකයන් වහන්සේට ලාමක සිතින් අයහපත් වචනයක් (“අනතකයා, පස්වීමයා”) යන වචනය කීමි. ඒ කමිවිපාකයෙන් පස්වීම (පරිනිජාණ) කාලයෙහි බුදුරජු දිවිමි.

1236. මහාචර වූ සත්තලොකයාට භිත වූ කාරුණික වූ පස්මරුන් දිඬු (ගෞතම) බුදුරජානන් වහන්සේ උපවනිනසාරවතයෙහි පරිනිජාණ මඤ්චකයෙහි දී මා පාවිදි කල සේක.

1237. බුදුරජානන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි අද ම (මාගේ) පාවිද්ද විය. අද ම උපසම්පදාව විය. අද ම පරිනිජාණය ද විය.

1238. පිළිසැඬියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආත්‍යමත් සුභද්‍රස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේකි.

සුභද්‍රස්ථවිරයාගේ නවවැනි සි.

50. චූඤ්ඤෝරාපදානං

1239. සිද්ධස්ස භගවතො ලොකජෙට්ඨස්ස නාදිනො,
අග්ගිං කාරගිඤ්ඤාන ජාතිපුප්පෙති ඡාදයි.
1240. නිට්ඨාපෙඤ්ඤාන නං පුප්පං බුද්ධස්ස උපනාමයි,
පුප්පාවසෙසං පග්ගස්ස බුද්ධස්ස අභිරොපයි.
1241. කඤ්ඤානගිග්ගසංඝස්ස බුද්ධං ලොකග්ගනායකං,
පසන්නවිනේනා සුමනො පුප්පගිග්ගමුපානයි.
1242. විනිශ්ඤ්ඤානෙකො සමුද්ධො තිණ්ණොසෙති පුරකඛතො,
භික්ඛුසංසෙ නිසිදිනො ඉමා ගාථා අභාසථ:
1243. “දිබ්බගාමිං පවායනතං යො මෙ පුප්පගිග්ගං අදා,
තමහං කිත්තගිග්ගාමි සුණාථ මම භාසතො.
1244. ඉතො චූතො අයං පොසො දෙවසංඝපුරකඛතො,
ජාතිපුප්පෙති පරිකිණ්ණො දෙවලොකං ගමිස්සති.
1245. උබ්බිද්ධං භවනං තස්ස සොවණ්ණඤ්ඤා මණ්ඩමං,
ව්‍යමහං පාතුභවිස්සති පුඤ්ඤකම්මපභාවිතං.
1246. චතුසත්තතිකඛතනුං සො දෙවරජං කරිස්සති,
අනුභොස්සති සමපතති අවජරාති පුරකඛතො.
1247. පථව්‍යා රජං තිසතං චසුඛං ආවසිස්සති,
පඤ්ඤානතිකඛතනුඤ්ඤා චකකචතති භවිස්සති.
1248. දුජ්ජයො නාම නාමෙන හෙස්සති මනුජාතිපො,
අනුභොඤ්ඤාන නං පුඤ්ඤං සකකම්මං අපසසිතො.
1249. විනිපාතං අගන්ත්වාන¹ මනුස්සතතං ගමිස්සති,
භිරඤ්ඤස්ස ච නිවිතං කොට්ඨකමනසකං.
1250. නිබ්බතතිස්සති යොනිමිති² බ්‍රාහ්මණො³ සො භවිස්සති,
චග්ගනනස්ස සුතො ධිමා සාමියා ඔරසො පියො.
1251. සො ච පචජා පබ්බජිතො අබ්බිරසස්ස සාසනෙ,
චූලචූඤ්ඤාති නාමෙන හෙස්සති සඤ්ඤා සාවකො.
1252. සාමණේඤො⁴ ච සො සනේනා භිණ්ණසවො භවිස්සති,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාසිස්සත්තාසවො⁵.”
1253. උපට්ඨතිං මහාචාරං අඤ්ඤා ච පෙසලෙ බහු,
භාතරං මෙ චූපට්ඨාසිං උත්තමස්ස පතතියා.
1254. භාතරං මෙ උපට්ඨිතො ධාතු පත්තමති ඔපිය,
සමුද්ධං උපනාමෙයි. ලොකජෙට්ඨං නරාසතො.

1. අගන්ත්වා, P T S. සෙ. 2. ලොකමිති, P T S. 3. බ්‍රාහ්මණො, මජ්ඣ. P T S.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

50. චූන්දසංවිරාවදානය

1239. ලොකජෝෂ්ඨ චූ තාදිගුණ ඇති සිද්ධස්ථ චූදුරජානන් වහන්සේට රත්ඇඟයක් කරවා දෑසමන්මලින් වැසිමි.

1240. ඒ මල් (වසා) තිමවා චූදුරජානන් වහන්සේට පිළිගැන්වීම. ඉතිරි මල් අනෙක් ගෙණ චූදුරජානන් වහන්සේ මන්තෙහි විසුරුවා හළෙමි.

1241. පහන්සිතින් යුත් සොමනස් චූ (මම) රත්ඇඟයක් සේ බබලන චූදුරජානන් මල්ඇඟය පිළිගැන්වීම.

1242. තරණය කළ සැක ඇති චූදුරජානන් වහන්සේ තරණය කළ ඔස ඇත්තවුන් (=රහතුන්) විසින් පිරිවරණ ලදසේක් මේ ගාථාවන් වදාළසේක:

1243. “යමෙක් මට දිවසුවද හමන මල්ඇඟයක් දුන්නේ ද, ඔහු මම ප්‍රකට කරන්නෙමි. එය කියන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

1244. මේ පුරුෂතෙමේ මෙයින් ව්‍යුත වූයේ දිව්‍යසමූහයා විසින් පිරිවරණ ලද්දේ සමන් මලින් ගැවසී ගත්තේ දෙව්ලොවට යන්නේ ය.

1245. ඔහුට පුණ්‍යකම්යෙන් හටගත්තා වූ සාවණ්ණිය වූ ද මණ්ණිය වූ ද පැනනැගුනු සඳලු සහිත විමානයක් පහළ වන්නේ ය.

1246. හෙතෙම සුසැත්තුවරක් දෙව්වරජය කරන්නේ ය. අප්සරාවන් විසින් පිරිවැරුණේ සමපත් අනුභව කරන්නේ ය.

1247. තෙසියවරක් පාවිච්චිජාය ලැබ පොළොවෙහි වාසය කරන්නේ ය. පන්සැත්තුවරක් සක්විතිරජවන්නේ ය.

1248. නමින් දුෂ්ඨ නම් රජෙක් වන්නේ ය. සවකිය කමිය ඇසුරු කෙළේ ඒ පින් පල වීද,

1249-1250. දුගතියකට නො ගොස් මිනිසත්ඛවට යන්නේ ය. ඔහුගේ නොඅඩු කෙළසියක් රන් නිදන්ගත වෙයි. හෙතෙම බමුණු කුලයෙහි උපදින්නේ ය. වඩනනනබ්‍රාහ්මණයාගේ ද සාරී නම් බැමිණියගේ ද ප්‍රාඥ වූ ප්‍රිය වූ ඔරසපුත්‍රයෙක් වන්නේ ය.

1251. හෙ ද පසු ව සම්බුදුසසුනෙහි පැවිදි ව නමින් චූලචූඤ නම් වූ බුද්ධිශ්‍රාවකයෙක් වන්නේ ය.

1252. හෙ තෙම සාමණේර වූයේ ම රහත් වන්නේ ය. සියලු ආසුවයන් ප්‍රහාණ පරිඤ්චයෙන් දැන (දුරු කොට) ආසුව රහිත ව පිරිනිවන් පානේ ය” කියා සි.

1253. උත්තමානීයට (රහත්බවට) පැමිණීම පිණිස මහාවීර වූ චූදුරජානන් වහන්සේට ද අතින් ප්‍රියශීල වූ බොහෝ සමසයාට ද උපසංඛාත කෙළෙමි. මාගේ සොහොයුරු (ශාරීපුත්‍රයන්) හට උච්චාත් ද කෙළෙමි.

1254. මාගේ සොහොයුරාට උච්චාත් කොට (උත්වහන්සේ පිරිනිව කල්හි) ධාතුන් පාත්‍රයෙහි බහා ගෙන ලොකජෝෂ්ඨ වූ තරශ්‍රෙස්ථ වූ චූදුරජානන් වහන්සේට පිළිගැන්වීම.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1255. උභො හතේති පග්ගායා බුද්ධො ලොකෙ සදෙවකෙ,
සංදස්සයනොතා තං ඛාතුං කිත්තඨි අග්ගසාවකං.
1256. විත්තං ව සුපිමුත්තං මෙ සද්ධා මග්ගං පතිට්ඨිතා,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරාමි අනාසවො.
1257. පටිසම්භිදා අනුප්පන්නා විමොක්ඛාපි ව එස්සිතා,
ඡළභිඤ්ඤා සචරිතතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා චුඤ්ඤා ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

චුඤ්ඤාත්ථරස්ස අපදානං දස්මං.

උද්දානං:

උපාලි සොණො හඳ්දියො සනතිට්ඨාපක¹හත්ථියො,
ඡදනං සෙය්‍යවම්ඛමං සුභඥො චුඤ්ඤාසවහයො,
ගාථා සතං ව තාළීසං වතස්සො ව තද්දත්තරි.

උපාලිවග්ගො පඤ්චමො.

51. විබුජනදායකත්ථෙරාපදානං

1258. පදුමුත්තරබුද්ධස්ස ලොකපේට්ඨස්ස තාදිනො,
විජතිකා² මයා දින්නා දිපදිඤ්ඤා තාදිනො.
1259. සකං විත්තං පසාදෙත්වා පග්ගහෙත්වාන අඤ්ඤාලිං,
සමුද්ධං අභිවාදෙත්වා පකකාමිං උත්තරාමුඛො.
1260. විජතිං පග්ගහෙත්වාන සත්ථා ලොකෙ අනුත්තරො,³
භික්ඛුසංඝෙ ඩිතො සනොතා ඉමං ගාථං අභාසිථං:
1261. “ඉමිනා විජතිදානෙන විත්තස්ස පණ්ඩිතී ව,
කප්පානං ඝනසහස්සං විනිපාතං න ගච්ඡති”.
1262. ආරභිවිරියො පභිතතො වෙතොගුණසමාහිතො,
ජාතියා සත්තවස්සො‘හං අරහත්තමපාපුණ්ණං.
1263. සට්ඨිකප්පසහස්සමභි විජමානසනාමකා⁴,
සොලසා‘සිංසු රාජානො වකකවත්ති මහබ්බලා.
1264. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා විබුජනදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

විබුජනදායකත්ථෙරස්ස අපදානං පඨමං.

1. සනතිට්ඨාපක, සෙ. 2. විජතිකා, මජ්ඣ.

3. සත්ථා ලොකානන්තරායකා, මජ්ඣ.

4. විජනාමසමානකා, සෙ විජමානසනාමකා, මජ්ඣ.

1255. දෙවියන් සහිත ලොකයෙහි සඵල වූ (බුදුරජ තෙම) බාහු දෙකෙහින් තභාගෙණ දක්වන්නේ ඒ අගසව්වානන් පාසැසි ය.

1256. මාගේ සිත කෙලෙසුන්ගෙන් මැනැවින් මිදුනේ ය. මාගේ ශුඛාව මැනැවින් පිහිටියේ ය. සියලු ආසුවයන් ප්‍රත්‍යාණපරිඥාවශයෙන් දැන (දුරු කොට) ආසුව රහිත ව වෙසෙමි.

1257. සිටුපිළිසැඟියා ලැබින. විමොක්‍ෂයෝ පහස්නා ලදහ. ශබ්දිඤ්චෝ මා විසින් සාක්‍ෂාත්කෘතයහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමත් වුඤ්ඤාචරියන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේකි.

වුඤ්ඤාචරියවදානය දසවැනි සි.

උද්දාය:-

උපාලිසොණ බද්දිය - සන්නිව්වාපක භත්තිය,
සියන් සෙය සක්මන් - සුබද සුදු යයි දසවන්,
එක්සියසුසාලිස් ගයකින් මෙහි කියන ලදී.

උපාලිවර්ගීය පස්වැනි සි.

51. විබුපනදායකස්ථවිරාවදානය

1258. තාදිගුණ ඇති ලොකජෝෂ්ඨ වූ ද්විපදෙනතම වූ පළමුතතර බුදුරජානන් වහන්සේට මා විසින් විදුනාවක් දෙන ලදී.

1259. සිය සිත පහදවා ඇදිලි බැඳ සම්බුදුන් වැඳ උතුරුදිගට මුහුණ ලා ගියෙමි.

1260. ලොකයෙහි අසත්‍යයශාසනා වූ බුදුරජානන් වහන්සේ හික්‍ෂු සංකයා මැද හිඳ විදුනාව ගෙණ මේ ගාථාව වදාළසේක:

1261. “මේ විජනී දානය හේතු කොට ගෙණ ද විත්තප්‍රණීයින් හේතු කොට ගෙණ ද කැලාලක්‍ෂයක් මුළුල්ලෙහි දුගතිකට නො යයි” යනු සි.

1262. පිරිපුන් විශ්චය ඇති (නිවණ) කෙරෙහි මෙහෙයන ලද සිත් ඇති සමාධිගුණයෙන් යුත් උත්පතියෙන් සත්තැවිරිදි වූ මම රහත්බවට පැමිණියෙමි.

1263. සැටදහසක් කපින් මතුයෙහි විජමාන යන සමාන නම් ඇති මහා බලවත් සක්විතිරජවරු සොළොස්දෙනෙක් වූහ.

1264. පිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමත් විබුපනදායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේකි.

විබුපනදායකස්ථවිරාවදානය පළමුවැනි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

52. සතරංසිකපේරාපද්‍යනං

1265. උච්චිතං¹ සෙලමාරුග්ග නිසිදි පුරිසුත්තනමො,
පබ්බතස්සාවිදුරමහි බ්‍රාහ්මණො මනනපාරගු.
1266. උපට්ඨං මහාචාරිං දෙවදෙවං නරාසනං,
අඤ්ඤාලිප්පග්ගහෙත්තින සත්ථං ලොකනායකං.
1267. “එස බුද්ධො මහාචාරො වරධමමප්පකාසකො,
ජලභී අග්ගිබ්බො²ව භික්ඛුසංඝපුරකනිනො.
1268. මහාසමුද්දො ‘වතෙඛාහො අණ්ණවො ‘ව දුරුත්තරො,
මගරාජා‘වසමනිනො ධම්මං දෙසෙති වක්ඛුමා”.
1269. මම සබ්බප්පමඤ්ඤාය පදුමුත්තරනායකො,
භික්ඛුසංඝෙ ධීනො සත්ථා ඉමා ගාථා අභාසථා.
1270. “යෙනායං අඤ්ඤාලි දිනෙතො බුද්ධසෙට්ඨා ව ථොමිනො,
තිංසකප්පසනස්සාති දෙවරජං කරිස්සාති.
1271. කප්පසනසනස්සමහි අංගිරසසතාමකො,
විවත්තවජ්ඣෙ³ සමබුද්ධො උප්පජ්ජිස්සාති තාවදෙ.
1272. තස්ස ධම්මෙසු දායාදො ඔරසො ධම්මනිමිමිනො,
සතරංසිති නාමෙන අරතා සො හටිස්සාති.”
1273. ජාතියා සත්තවස්සො‘හං පබ්බජිං අනගාරිශං,
සතරංසි‘මහි නාමෙන පහා නිද්ධාවතෙ මම.
1274. මණ්ඩපෙ රුක්ඛමුලෙ වා ක්කාසී ක්කානරතො අහං,
ධාරෙමි අනතිමං දෙහං සමමාසමුද්ධසාසනෙ.
1275. සට්ඨිකප්පසනස්සමහි වතුරො රාමජාමකා,
සත්තරත්තසමපන්නා වක්ඛවන්ති මහබ්බලා.
1276. පටිසම්භිදා -රෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සතරංසියො⁴ ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සතරංසිකපේරස්ස අපද්‍යනං දුතීයං.

53. සයනදායකපේරාපද්‍යනං

1277. පදුමුත්තරබුද්ධස්ස සබ්බලොකානුකම්පිනො,
සයනං තස්ස පාදසීං විප්පසනෙන වෙනසා.
1278. තෙන සයනදානෙන සුබෙනෙති විජසම්පදා,
හොගා නිබ්බත්තරෙ⁵ තස්ස සයනස්ස ඉදං ඵලං.

1. උච්චිද්ධං, මජ්ඣ. 2. විවත්තජ්ඣෙ, මජ්ඣ. සෙ 3. රොම, PTS. සෙ

4. සතරංසි, මජ්ඣ. 5. හොගො නිබ්බත්තනො, PTS. සෙ.

52. සතරංසිකස්ථවිරාවදානය

1265. පුරුෂොත්තම චූ පදමුත්තර බුදුරජානු උස්චූ පථවකට තැනී වැඩ හුන්න. ඒ පථිතයට නුදුරෙහි හුන් වෙදමනායෙහි පරතෙරට ගිය බමුණෙක් වූ (මම) -

1266. එසේ වැඩහුන්නා වූ මහාචාර්ය වූ දෙව්නාදෙව වූ තරශ්‍රෙණ වූ ලොකතායකයන් වහන්සේට ඇදිලි බැඳගෙන සතුරු කෙළෙමි:

1267. “උතුනු ධර්මය ප්‍රකාශ කරන්නා වූ මහාචාර්ය මේ සඵලයන් වහන්සේ භික්ෂුසංඝයා විසින් පිරිවරණ ලදසේක් ගිනිකඳක් මෙන් බලන සේක.

1268. මහසමුදුර මෙන් නො කැලඹිය හැකි සයුර මෙන් තරණය කළ නො හැකි සිහරජෙකු මෙන් අසමහිත වූ පසැස් ඇත්තා වූ බුදුරජානන් වහන්සේ ධර්මදෙශනා කරණ සේක” යනුයි.

1269. ශාසනා වූ පදමුත්තර බුදුරජානන් වහන්සේ මාගේ අදහස් දැන භික්ෂුසංඝයා මැද වැඩසිටිසේක් මේ ගාථාවන් වදාළසේක:

1270. “යමකු විසින් (සඵලයන්හට) ඇදිලි බඳනා ලද ද, එසේ ම යමකු විසින් බුද්ධශ්‍රෙණු තෙම පසස්ත ලද ද, (එසේ කළ) මේ තෙමේ තිස්දහසක් කප් දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය.

1271. මෙයින් කල්පලක්ෂයක් ඉක්ම ගිය කල්හි අංගිරස නම් වූ බැහැර කළ කෙලෙස්සෙවෙති ඇති ශෛතම සම්බුදුරජ තෙම උපදින්නේ ය.

1272. තෙතෙම ඒ බුදුරජානන් වහන්සේගේ ධර්මයට දයාද වූ ඔෆරස පුත්‍ර වූ ධර්මය වූ නමින් සතරංසි වූ රහතෙක් වන්නේ ය” කියා යි.

1273. උත්තරායයෙන් සත්තැවිරිදි වූ මම සසුතෙහි පැවිදි වීම. නමින් සතරංසි වෙමි මාගේ සිරුරින් පැහැය නික්ම දිවෙයි.

1274. මණ්ඩපයක හෝ වාක්ෂමුලයක හෝ ධ්‍යාන කරණසුලු වූ ධ්‍යානයෙහි ඇලුනා වූ මම සඵලශාසනයෙහි අනතිමශරීරය දරමි. (මේ අනතිම භවය යි.)

1275. සැටදහස්වන කපෙහි සත්රුවනින් යුත් මහත් බල ඇති ගුණ නම් වූ සක්විති රජවරු සිටුදෙනෙක් වූහ.

1276. පිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සතරංසික ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළහ.

සතරංසිකස්ථවිරාවදානය දෙවැනි යි.

53. ශයනදායකස්ථවිරාවදානය

1277. සියලු ලොවැසියන්ට අනුකම්පා කරණසුලු වූ ඒ පදමුත්තර බුදුරජානන් වහන්සේට පහන්සිහින් යහනක් දිනිමි.

1278. ඒ ශයනදායක කරණ කොට ගෙන යහපත් කෙතක සසා-සමපත් මෙන් ඔහුට නොගයෝ උපදිත්. ශයනදායකයාගේ මේ විපාකය යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1279. ආකාසෙ සෙය්‍යං කසෙමි ධාරෙමි පඨවිං ඉමං,
පාණෙත්‍ර මෙ ඉස්සරියං සයනස්ස ඉදං ඵලං.
5280. පඤ්චකප්පසහස්සමනි අට්ඨ ආත්‍රං මහාවරා,¹
චතුත්තරිංසෙ කප්පසතෙ චතුරො ව මහබ්බලො.
1281. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සසන්දායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.
සසන්දායකත්ථෙරස්ස අපදානං තතියං.

54. ගනේධාදකියත්ථෙරාපදානං

1282. පදුමුත්තරබුද්ධස්ස මහාබෝධිමහො අත්‍ර,
විවිත්තං සට්ඨාදාය ගනේධාදකමදසහං.
1283. නතාපනකාලෙ බෝධියා² මහාමෙස්සො පටිස්සථ,
නිත්තාදො ව මහා ආසි³ අසනියා ඵලනතියා.
1284. තෙතෙවාසනිවෙගෙන තත්ථ කාලකතො අත්‍රං,⁴
දෙවලොකෙ ධිතො සනෙතො ඉමං ගාථං අනාසහං.
1285. “අහො බුද්ධො! අහො ධම්මො! අහො නො සඤ්ඤාමපදා!
කලෙබ්බං මෙ පතීතං දෙවලොකෙ රමාමහං.”
1286. උබ්බිඬං භවනං මය්‍යං සතභුමං සමුග්ගතං,
කඤ්ඤාසතසස්සාති පරිවාරෙනති මං සදා.
1287. ආබාධා මෙ න විජ්ජනති සොකො මය්‍යං න විජ්ජති,
පරිලාභං න පස්සාමි පුඤ්ඤකම්මසිද්ධං ඵලං.
1288. අට්ඨවිසේ කප්පසතෙ රාජා සංඛසිනො අත්‍රං,
සත්තරත්තසම්පනෙතො චක්කවත්තී මහබ්බලො.
1289. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ගනේධාදකියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

ගනේධාදකියත්ථෙරස්ස අපදානං චතුත්ථං.

55. ඔපට්ඨන්⁵ත්ථෙරාපදානං

1290. පදුමුත්තරබුද්ධස්ස ආජාතියමදසහං,
නිය්‍යාදෙඤ්ඤාන සම්බුද්ධො⁶ අගමාසිං සකං ඝරං.
1291. දෙවලො නාම නාමෙන සඤ්ඤානො අග්ගසාවකො,
වරධම්මස්ස දායාදො ආගච්ඡි මම සතතිකං.

1. මහාතෙජා, මජ්ඣ. මහාවීරා, ස්‍යා. PTS.

2. නතානකාලෙ ව බෝධියා, සිවු.

3. අසා, PTS.

4. අහං, මජ්ඣ.

5. ඔපට්ඨන්, බහුත්‍ර.

6. සම්බුද්ධා, PTS.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1279. අභසෙති ශයනය කරමි. මේ පාවිසිය (ඊශවරකයෙන්) දරමි. සත්තියන් කෙරෙහි මාගේ අභිපතිය පවතී. ශයනදානයාගේ මේ විපාකය යි.

1280. මෙයින් පන්දහස්වන කපෙති මහාවර නමින් රජවරු අට දෙනෙක් වූහ. භූන්දහස්සිවුසියවන කපෙති මහත් බල ඇති රජවරු සිය දෙනෙක් වූහ.

1281. පිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමන් ශයනදායකස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේකි.

ශයනදායකස්ථවිරාවදානය තෙ වැනි යි.

54. ගඤ්ඤාදකියස්ථවිරාවදානය

1282. පදුමුත්තර බුදුරජානන් වහන්සේගේ මහාබෝධියට පූජාවෙන් විය. විසිතුරු කලයක් ගෙන මම එහි සුවද පැන් දිනිමි.

1283. බෝධිය නාවනකල්හි මහවැසි වැස්සේ ය. හෙණ පුපුරණ කල්හි මහත් ශබ්ද ද විය.

1284. ඒ අසනිවෙගයෙන් (=හෙණ පහරින්) එහි ම කලුරිය කෙළෙමි. (මම එකෙණෙහි) දෙවිලොව උපන්නෙමි මේ ගාථාව කීමි:

1285. “සඵලයන් වහන්සේ ආශව්‍යියහ. ධර්ම ආශව්‍යී ය. අපගේ ශාස්තෘසම්පන්නිය ආශ්වයී ය. මාගේ සිරුර (සෙණපහරින්) ඇද වැටිනි. එයින් වූ මම දෙවිලොව සිත් අලවා වසමි.”

1286. පැන නැගුනා වූ මාගේ සත්වුමු විමන උස් ව නැගුනේ ය. හැම කල්හි සියක් දහසක් කහභාවෝ මා පිරිවරන්.

1287. මට ආබාධයෝ නො වෙත්. මට ශෝකයෙන් ද නැත. පරි-ලාභයක් (=තෑවීමක්) නො දකිමි. පුණ්‍යකම්මාගේ මේ විපාකය යි.

1288. දෙදහස්අටසියවන කපෙති සත්රුවනින් යුත් වූ මහත් බල ඇති සංචස්භි නම් සක්විතිරජෙක් වීම.

1289. පිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමන් ගඤ්ඤාදකිය ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේකි.

ගඤ්ඤාදකියස්ථවිරාවදානය සිවුවැනි යි.

55. ඔපවයහස්ථවිරාවදානය

1290. මම පදුමුත්තර බුදුරජානන් වහන්සේට ආජානීය අශවයකු දිනිමි. බුදුරජානන් වහන්සේට (ඒ අශවයා) දක්වා දී සවකිය ගෘහයට ගියෙමි.

1291. උතුම් ධර්මයට දායාද වූ (පදුමුත්තර) ශාස්තෘන් වහන්සේගේ අග්‍රමාවක වූ නමින් දෙවල නම් වූ තෙරණුවෝ මා වෙත පැමිණියහ. (පැමිණ මෙසේ කීහ):

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1292. “සප්තකතාරො හගවා ආජානෙය්‍යො න කප්පති,
තව සංකප්පමඤ්ඤා අභිවාසෙසි වකඛ්ඛමා.”
1293. අගඝාපෙඤා වාතජවං සිකිචං සිසවානනං,
සද්ධුමනරඤ්ඤායා ඛමනියමද්‍යසනං.
1294. යං යං යොහුපපජ්ජාමි දෙවතනං අථ මාහුසං,¹
ඛමනියා වාතජවා² විතතා³ නිබ්බතනරො⁴ මම.
1295. ලාභා තෙසං සුලඤ්ච යෙ ලහනතුපසමපදං,
පුනපි පසිරුපාසෙය්‍යං බුද්ධො ලොකෙ සචෙ හවෙ.
1296. අට්ඨචීසතිකකතං රාජා ආසිං මහබ්බලො,
වාතුරනෙතා විජ්ඣාචී ජලබ්බසංඝායා⁵ ඉස්‍යරො.
1297. ඉදං පච්ඡමකං මයහං චරිමො වතතතෙ හවො,
පනෙතාසම් අවලං ණානං හිතා ජයපරාජයං.
1298. චතුරතීසසහස්සමති මහාතෙජෝසි ඛතතියො,
සතතරතතසමපනෙතා වකඛවතති මහබ්බලො.
1299. පටිසම්භිද්‍ය - පෙ - කතං බුද්ධායා සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයස්මා ඔපවයෙහා ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිතාති.

ඔපවයහත්තරස්ස අපද්‍යනං සංක්‍රමං.

56. සපරිවාරාසනත්ථෙරාපද්‍යනං

1300. සද්ධුමනරඤ්ඤායා පිණ්ඩපාතං අද්‍යසනං,
ගතඤා තං හොජනට්ඨානං⁶ මලලිකාති පරිකඛිපිං⁷.
1301. තමාසනමති ආසිනො බුද්ධො ලොකග්ගනායකො,
අකිත්තසි පිණ්ඩපාතං උජ්ඣුතො සමාභිතො:
1302. “යථාපි හදද්දක බෙහෙත ඛිජං අප්පමපි රොපිතං,
සමමා ධාරං පචෙච්ඡනෙත ඵලං තොසෙති කස්සකං.
1303. තථෙව්‍යායං පිණ්ඩපාතො සුබෙහෙත රොපිතො තයා,
හවෙ නිබ්බතනමානං හි⁸ ඵලතො තොසසිස්සති”⁹
1304. ඉදං වතාන සම්බුද්ධා ජලජ්ඣනරතාමකො,
පිණ්ඩපාතං ඵවිතාන¹⁰ පකකාමි උත්තරාමුඛො.

1. දෙවෙ ව මාහුසෙ හවෙ, සිමු. හවනෙ සබ්බද්‍ය මම, PTS

2. ඛමනිය. වාතජවා, මජ්ඣ. ඛමනියො වාතජවො, සෙ. ආජානියාවාතජවා, සහ.

3. විතතා, P T S. සෙ. විතතා, මජ්ඣ. 4. නිබ්බතනතෙ, මජ්ඣ. සෙ.

5. ජලබ්බසංඝායා, සහ. 6. කිලිට්ඨකට්ඨානං, මජ්ඣ. සෙ.

7. පරිකඛිතා, මජ්ඣ. PTS. සෙ. 8. නිබ්බතනමානමි, මජ්ඣ. P T S.

9. ඵලතෙක කප්පසිස්සති, මජ්ඣ. 10. ගහෙතාන, මජ්ඣ. සෙ.

1292. “භාග්‍යවත්ත සපත්තනාරයහ. (=පාත්‍රය සහිත අටපිරිකරවර උසුලන්නෝ ය. උන්වහන්සේට) ආජාතීය අඤ්චි තෙමේ කැප තො වේ. පසාස් ඇත්තා වූ බුදුරජානු ඔබගේ අදහස දැන එය පිළිගත්ත” කියා යි.

1293. ඉක්බිති මම වාතවෙගය ඇති ශිෂු ව ගමන් යන වාතනයක් වූ සෛකඛියා අගය කොට (විකුණා) පදුමුනතර බුදුරජානන් වහන්සේට යොග්‍ය වූ පිරිකරක් දිනිමි.

1294. දිව්‍ය වූ හෝ මනුෂ්‍ය වූ හෝ යම් යම් යෝග්‍යයක උපදිමි නම්, මට රිසි වූ විසිතුරු වූ වාතජවයෝ (සෛකඛියෝ) උපදිත්.

1295. (ඒ බුදුන් වෙත) යම්කෙනෙක් උපසම්පදාව ලබන් ද, (ඔවුනට) එය ලාභයෙකි, මනා ලාභයෙකි. ඉදින් බුදුකෙනෙක් ලෙවිති (පහළ) වන්නෝ නම්, නැවත ද පසිරුපාසනය කරන්නෙමි.

1296. මම අටවිසිවරක් මහත් බල ඇති සතරමහ දිවසින් හා සිටු මහ සසුරු කෙළවර කොට ඇති පාටිටියෙහි අභිපතී වූ සතුරු රජුන් ජය ගන්නා සුලු වූ ජමබුද්ධියට අභිපතී වූ සක්විතීරජ මිමි.

1297. මෙය මාගේ පශ්චිමදෙහය යි. පෑසිම උපත වේ. ජය පරාජය දෙක හැර නිශ්චලස්ථානය(=නිවණ) ට පැමිණියෙමි වෙමි.

1298. සුනිස්දහස්වන කපෙති මහත් බල ඇති සක්විතීරජානන් සුත් මහත් තේජස් ඇති සක්විති රජෙක් විය.

1299. පිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමත් ඔපවයහ ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේකි.

ඔපවයහස්ථවිරාවදානය පස්වැනි යි.

56. සපරිවාරාසනස්ථවිරාවදානය

1300. මම පදුමුනතර බුදුරජානන් වහන්සේට පිණිසාන දානයක් දිනිමි. ඒ වළඳන ස්ථානයට ගොස් බෝලිද්ද මලින් පිරිකෙව් කෙළෙමි. (සැරසිමි)

1301. ලොකයෙහි අගුණායක වූ සෘජුගුණ ඇති සත්තුන් වූ බුදුරජානු ඒ අසුනෙහි වැඩහුන්නාහු එම පිණිසානය (පිළිබඳ අනුසස්) වදාළහ:

1302. “යම්සේ මනා කෙතක රොපණය කළ ස්වප්‍රා වූ ද බිජයක් මැනැවින් වැසිදහර වස්තා කල්හි එලය ගොවියා සතුටු කෙරේ ද,

1303. එසේ ම තා විසින් මනා කෙතෙහි රොපණය කරණ ලද මේ පිණිසාන(කම්)ය තෙම හවයෙහි උපදින්නා වූ තා එලයෙන් සතුටු කරන්නේ ය.”

1304. පදුමුනතර නම් වූ බුදුරජානු මෙය වදාරා පිණිසානය පසසා උතුරුදෙසට මුහුණ ලා වැඩියහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1305. සංවුතො පාතිමොක්ඛස්මිං ඉන්ද්‍රියෙසු ව පඤ්චසු,
පටිවෙකමනුසුතො විතරාමි අනාසවො.

1306. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ධං සුදං ආයස්මා සප්පිමාණස්සො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්තා.

සප්පිමාණස්සොරස්ස අපදානං ඡමං.

57. පඤ්චදීපකඤ්චරාපදානං

1307. පළමුතරබුද්ධස්ස සබ්බසුත්තානුකම්පිනො,
සුසංකප්පිනා¹ සද්ධම්මෙ උජ්ඣිවසී අනොසනං.

1308. පදීපදානං පාදාසං පරිවාරෙත්තාන බොධිසං,
සද්දහනො පදීපානි අකරිං තාවදෙ අහං.

1309. යං යං යොහුපපජ්ජාමි දෙවතනං අථ මානුසං,
ආකාසෙ උක්ඛං ධාරෙනති දීපදානස්සිදං ඵලං.

1310. තිරොකුඛඛං තිරොසෙලං සමතිග්ගස්ස පබ්බතං,
සමන්තා යොජනස්ස දස්සනං අනුතොමහං.

1311. චතුත්තිංසෙ කප්පස්සෙ සතචක්ඛුසත්තාමකා,
රාජා'හෙසුං මහාතෙජා චක්ඛවන්ති මහබලා.

1312. තෙන කම්මාවසෙසෙන පතො'මති ආසවක්ඛයං,
ධාරෙමි අන්තිමං දෙහං දීපදිජ්ජස්ස සාසනෙ.

1313. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ධං සුදං ආයස්මා පඤ්චදීපකො ඉමා ගාථායො අනාසිත්තා.

පඤ්චදීපක*ඤ්චරස්ස අපදානං සත්තමං.

58. ධජදායකඤ්චරාපදානං

1314. පළමුතරබුද්ධස්ස බොධිමති පාදපුත්තමෙ,
හටෙඨා හටෙඨන විතෙනන ධජමාරොපසිං අහං.

1315. පතිත්තපත්තානි ගණ්ඨිනා බහිද්ධා ජක්ඛසිං අහං,
අනොසුද්ධං බහිසුද්ධං අභිමුත්තමනාසවං,
සම්මුඛා විස සම්මුද්ධං අවජ්ඣං බොධිමුත්තමං.

1316. පළමුත්තරො ලොකවිදු ආනුතිනං පටිග්ගහො,
භික්ඛුසංසෙ සිතො සත්ථා ඉමා ගාථා අනාසථ:

1. සද්දසිමාන, මජ්ඣ. සෙ. 2. සත්ත, සෙ. අ. පත, PTS.

* පදීපදායක ?

1305. ප්‍රාතිමොක්‍ෂයෙහි ද පසිඳුරන් විෂයයෙහි ද සංවාත වූයෙමි ප්‍රකෘතිවෙකයෙහි යෙදුනෙමි ආශ්‍රව රහිත ව වෙසෙමි.

1306. පිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමත් සප්පිවාරාසනස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් දෙයනා කළ සේක් සි.

සප්පිවාරාසන ස්ථිරාවදානය සන්වැනි සි.

57. පඤ්චදිපකස්ථිරාවදානය

1307. මම සියලු සත්ත්වයන් කෙරෙහි හිතානුකම්පි වූ පදුමුතතර බුදුරජානන් වහන්සේගේ සභාවෙහි මනා ව පිහිටා සාජු වූ දූෂිත ආත්මෙමි වීමි.

1308. බොධිය වට කොට ප්‍රදීපදානයක් දිනිමි. (පහත් පූජාවක් කෙළෙමි). එකෙණෙහි (කම්ඵල) අදහමින් පහත් දැල්විමි.

1309. දිව්‍ය වූ හෝ මනුෂ්‍ය වූ හෝ යම් යම් යෝනියක උපදිමි ද, (ඒ පුණ්‍යකම් හෙතුවෙන්) අතසෙහි දඹුවැටපහන් දරන්. ප්‍රදීපදානයාගේ මේ විපාකය සි.

1310. පථිතය ද ඉක්මවා බිත්තියෙන් පිටත ද ගල්පච්චෙන් පිටත ද භාත්පස යොදුන් සියක් තැන වූ සියල්ල දහීනය කරමි.

1311. කුන්දනස්සිටුසියවනකපෙහි සතවකු යන නම් ඇති මහාතෙජස් ඇති මහත් බල ඇති සක්විතිරජවරු වූන.

1312. ඒ කම්මාගේ අවශ්‍ය විපාකයෙන් ආශ්‍රවක්‍ෂයයට පැමිණියෙමි වෙමි. සථිඥාසතයෙහි අනතිමශරීරය (=අනතිම ආත්මය) දරමි.

1313. පිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදි.

මෙහි මේ අයුරින් පඤ්චදිපකස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේකි.

පඤ්චදිපකස්ථිරාවදානය සන්වැනි සි.

58. ධවජදායකස්ථිරාවදානය

1314. මම පදුමුතතර බුදුරජානන් වහන්සේගේ උතුම් බෝරුකෙහි සතුටු වූයෙමි සතුටු සිතින් ම ධජයක් නැංවිමි.

1315. (බොධියෙන්) වැටුනු කොළ ගෙණ බැහැර ලිමි. ඇතුළත පිරිසිදු පිටත ද පිරිසුදු වූ අභිමුක්ත (නිශ්චයබුද්ධිසහිත) වූ ආශ්‍රව රහිත වූ බුදුරජානන් වහන්සේ හමුයෙහි වදින්නාක් මෙන් උතුම් බොධිය වැන්දෙමි.

1316. පූජාවන් පිළිගන්නා වූ නොහොත් ලෝවැස්සන්ගේ පූජාවතට ගෙයක් වැනි වූ ශාඤ්ඤා වූ පදුමුතතර බුදුරජානන් වහන්සේ භික්‍ෂු සබ්බසා මැද වැඩහිද මේ ගාථාවන් වදාළසේක:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1317. “ඉමිනා ධජදනෙන උපට්ඨානෙන චූතං,
කප්පානං සතසහස්සං දුග්ගතිං සො න ගච්ඡති.
1318. දෙවෙසු දෙවසොනග්ගා¹ අනුභොසානතප්පකං,
අනෙකසතකකිනතුඤ්ච රාජා රට්ඨෙ හපිස්සති,
උග්ගතො නාම නාමෙන වකකවනති හපිස්සති.
1319. සචපතතිං අනුභොතිාන සුක්කමුලෙන වොදිතො,
ගොතමස්ස හගවතො සාසනෙ“භිරුමස්සති.”
1320. පඨානපභිතනෙනා‘මති උපසනෙනා නිරුපසි,
ධාරෙමි අනතිමං දෙහං සමමාසමබ්බුද්ධසාසනෙ.
1321. එකපඤ්ඤාසසහස්සෙ කප්පෙ උග්ගතිසචතයො,
පඤ්ඤාසතිසහස්සෙ² බතතියො මේඝසචතයො.
1322. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා ධජදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ධජදායකත්ථෙරස්ස අපදානං අට්ඨමං.

59. පදුමත්ථෙරාපදානං

1323. චතුසච්චං පකාසෙනො වරධමමප්පවතතකො³,
වස්සතෙ අමතං වුට්ඨිං නිබ්බාපෙනො මහාජනං.
1324. සදණ්ඩං⁴ පදුමං ගයා අඩස්කොසෙ සීතො අහං,
පදුමුත්තරමුතිස්ස හට්ඨා උක්ඛිපිමමරෙ.
1325. ආගච්ඡනෙන ව පදුමෙ අඛතුතො ආසි තාවදෙ,
මම සඛකප්පමඤ්ඤාය පග්ගණති වදනං වරො.
1326. කරසෙට්ඨන පග්ගයා ජලජං පුප්ඵමුත්තමං,
භික්ඛුසංඝෙ සීතො සත්ථා ඉමා ගාථා අභාසථ:
1327. “යෙනිදං පදුමං බිත්තං සබ්බඤ්ඤමති විනායකෙ⁵,
තමහං කිත්තසිස්සාමි සුණාථ මම නාසතො.
1328. නිංස කප්පාති දෙවිනෙදා දෙවරජං කර්සස්සති,
පථව්‍යා රජං සතතසතං වසුඛං ආවෙසිස්සති.
1329. තත්ථ පතතං ගණෙත්ථාන⁶ වකකවනති හපිස්සති,
ආකාසතො පුප්ඵවුට්ඨි අභිවසසිස්සති තදා.
1330. කප්පසතසහස්සමති මකකාකාකුලසමගවො,
ගොතිමො නාම නාමෙන සත්ථා ලොකෙ හපිස්සති.

1. සොභාගො, PTS. සෙ. 2. පඤ්ඤාසසතසහස්සෙ, මජ්ඣ. PTS. සෙ.

3. වරධමමසකප්පවතතකො, PTS. 4. සධර්, PTS. සෙ. අ.

5. සබ්බඤ්ඤානමනායකෙ, සා. PTS. සෙ.

6. ගණෙත්ථාන, සී. බු.

1317. “මේ ධර්මපුරායෙන් ද උපසාංඝයෙන් ද යන මේ දෙකින් හෙතෙම කල්පලක්ෂයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියට නො යයි.

1318. දෙවියන් අතර බොහෝ වූ දිව්‍යසෞභාග්‍යය (=සම්පත්) අනුභව කරන්නේ ය. නොයෙක් සියගණන්වාරයන්හි රටෙහි රජ වන්නේ ය. උග්ගත නම් වූ සක්විතිරජෙක් ද වන්නේ ය.

1319. කුශලමූලයෙන් මෙහෙයන ලද්දේ සම්පත් අනුභව කොට ගෞතම බුදුරජානන් වහන්සේගේ සස්තෙහි සිත් අලවා වාසය කරන්නේ ය” (කියා යි).

1320. උපශාන්ත වූයෙහි උපධි රහිත වූයෙහි ප්‍රබන්ධියායෙහි මෙහෙයූ සිතැත්තෙහි වෙමි. සඵඤ්ඤාසනයෙහි අනතිමශරීරය දරමි.

1321. පණස්ඵක්දහස් වන කපෙහි උග්ගත නම් රජෙක් වීම. (ඵසේ ම) පණස්දහස් කපෙහි මෙක නම් රජෙක් වීම.

1322. පිටුසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සස්ත කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමත් ධර්මදායකස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේකි.

ධර්මදායකස්ථිරාවදානය අවවාදි යි.

59. පද්මස්ථිරාවදානය

1323. උන්නම ධර්මප්‍රකාශක පද්මමුනතර බුදුරජ තෙම වතුසාන්තය දෙසමින් මහාජනයාගේ (කෙලෙස්හිනි) නිවමින් අමාවැසි වස්වයි.

1324. නවුට සහිත පිහුමක් ගෙන බුදුන්මැදිරියක සිටි මම සතුටු වූයෙහි පද්මමුනතර බුදුරජානන් වහන්සේට (පුජා පිණිස) අභංගහි දමමි.

1325. ඵකෙණෙහි පිහුම පහතට වැටෙන කල්හි ආශ්වායීයෙක් විය. වැදිවර වූ බුදුරජු මාගේ අදහස දැන එය පිළිගත්ත.

1326. උතුම් පිහුම දකුණුඅතින් ගෙන බුදුරජු බික්සහන මැද හිඳ මේ ගාථාවන් වදාලන:

1327. “විනායක (නිවණට පමුණුවන්නා) වූ සඵඤ්ඤාන් වහන්සේ කෙරෙහි යමකු විසින් මේ පිහුම (උඩට) දමන ලද ද, මම ඔහු ප්‍රකට කොට කියමි. ඵසේ කියන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

1328. තිස්කපක් මුළුල්ලෙහි ශක්‍රදෙවෙන්ද්‍ර වා දෙවිරජය කරන්නේ ය. සත්සියවරක් පාචිවීරාජ්‍යය (කරණයේ) පොළොවෙහි වාසය කරන්නේ ය.

1329. ඵහි පිහුම පත් ගැණ (ඵම පත් ගණනින්) සක්විතිරජ වන්නේ ය. ඵකල්හි අහසින් මල්වැසි වසින්නේ ය.

1330. (මෙයින්) කල්ප ලක්ෂයක් ඉක්ම ගිය කල ඛක්කාහි කුලයෙහි උපදින්නා වූ නමින් ගෞතම නම් වූ ශාස්තෘහු ලොව පහල වන්නාහ.

1331. තස්ස ධම්මෙසු දයාදෙ ඔරසො ධම්මනිම්මිනො,
සබ්බාසචෙ පරිඤ්ඤා නිබ්බාසිස්සත්තාසචො.”
1332. නික්ඛම්නාන කුච්ඡිමා සමපජානො පතිස්සනො,
ජාතියා පඤ්චවස්සො’හං අරහත්තමපාපුණ්ණං.
1333. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං,
ඉත්ථා සුදං ආයස්මා පුදුමො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පුදුමකෝරස්ස අපද්‍යනං නවමං.

60. අසනබොධියකෝරාපද්‍යනං

1334. ජාතියා සත්තවස්සො’හං අද්දසං ලොකනායකං,
පසන්නවිතො සුමනො උපගච්ඡි නරුත්තමං.
1335. නිස්සංසාහං භගවතො ලොකජේඨස්ස තාදිනො,
භවෙත්ථා භවෙත්ථා විතෙතන රොපසිං බොධිමුත්තමං.
1336. අසනො නාමධෙයොන ධරණීරුහපාදපො,
පඤ්ච වස්සෙ පරිවරිං අසනං බොධිමුත්තමං.
1337. පුපථිතං පාදපං දිස්වා අබ්භූතං ලොමකංසනං,
සකං කමමං පකිත්තෙනො බුද්ධසෙඨ්ඨං උපාගමිං.
1338. නිස්සො තදා සො සම්බුද්ධො සගම්භූ අග්ගපුග්ගලො,
භික්ඛුසංඝෙ නිසීදිත්වා ඉමා ගාථා අභාසථ:
1339. “යෙනායං රොපිතා බොධි බුද්ධපුජා ව සක්කතා,
තමහං කිත්තසිස්සාමි සුණාථ මම භාසතො.
1340. තිංස කප්පාති දෙවෙසු දෙවරජ්ජං කරිස්සති,
චතුසථිකිකතං සො චක්කවත්ති භවිස්සති.
1341. භුසිතා හි චට්ඨාන සුක්කමුලෙන වොදිනො,
ඥෙ සමපනති අනුභොති මනුස්සතෙත රමස්සති.
1342. ටට්ඨානපතිතතො සො උපසනො තිරුපසි,
සබ්බාසචෙ පරිඤ්ඤා නිබ්බාසිස්සත්තාසචො.”

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1331. උත්තරන්තේසේ ධර්මයෙහි දායාද වූයේ භෞත බ්‍රහ්මදේවයා වූයේ ධර්මයෙන් නිර්මිත කලාත් වැනි වූයේ සියලු ආසුරයන් ප්‍රභාණ පරිඤ්චයෙන් (දැන) දුරු කොට ආසුර රහිත ව පිරිනිවන් පාන්නේ ය” (කියායි).

1332. සිහිනුවණින් යෙදී මවුකුසින් බිහි ව උත්තරන්තේසේ පස් හැටිරිදි කල්හි මම රහත් බවට පැමිණියෙමි.

1333. ප්‍රතිසම්මුතියෙන් -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමයෙන් පළමු ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකයි.

පළමුස්ථවිරාවදානය නවවැනියි.

60. අසනබොධියස්ථවිරාවදානය

1334. උත්තරන්තේසේ සත්හැටිරිදි වූ මම (නිසං) බුදුරජානන් වහන්සේ දිට්ඨි, පහත් සිත් ඇත්තෙමි සොමිනස් සහිත වූයෙමි තථාගතයන් වහන්සේ වෙත එළඹුනෙමි.

1335. ලොකජෝෂ්ඨ වූ තාදිගුණ ඇති නිසං බුදුරජානන් වහන්සේට සතුටු වූයෙමි සතුටු සිහිත් (උත්තරන්තේසේ පියාබෝරුකින් එළයක් ගෙණ) උතුම් බොධියක් රොපණය කෙළෙමි.

1336. එය නමින් අසන (=පියා) නම් වූ බොධිවාක්‍ෂය යි. ඒ උතුම් බෝරුක පස්වසක් පරිවරණය (=පොෂණය) කෙළෙමි.

1337. ආශ්වාසී වූ ලොමුදහගන්වන්නා වූ පිපුනු පියාබෝරුක දැක ස්වකීයකම්ය ප්‍රකාශ කරන්නෙමි බුද්ධිශ්‍රේණියෙන් වහන්සේ වෙත එළඹුනෙමි.

1338. එකල්හි සියල්ල තෙමේ ම දැනගන්නා වූ අග්‍රප්‍රද්ගල වූ ඒ නිසං සමීඤ්ඤානෙමි භික්‍ෂුසංඝයා මැද වැඩහිඳ මෙම ගාථාවන් වදාළසේක:

1339. “යමෙකු විසින් මෙම බොධිය රොපණය කරණ ලද ද, බුද්ධි පුජාව මැනවින් කරණ ලද ද, මම ඔහු (කවරෙක් දැයි) ප්‍රකාශ කරන්නෙමි. එය ප්‍රකාශකරන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු:

1340. හෙතෙම නිස්කපක් දෙවියන් අතුරෙහි දිව්‍යරාජය කරන්නේ ය. සුසංචාරක් සක්විතිරජ වන්නේ ය.

1341. කුශලමූලයෙන් මෙතෙසන ලද්දේ කුෂිත දෙව්ලොවින් ව්‍යුහ ව දිව්‍යමනුෂ්‍යසම්පත් දෙක අනුභව කොට මිනිසත්වැවිනි සිත් අලවා වසන්නේ ය.

1342. වියඞ්ගයෙන් මෙතෙසන ලද සිත් ඇති උපශාන්ත වූ උපබ්ඝි රහිත වූ හෙතෙම සියලු ආසුරයන් ප්‍රභාණපරිඤ්චයෙන් දැන (දුරු කොට) ආසුර රහිත ව පිරිනිවන් පාන්නේ ය” (කියායි).

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1343. විවෙකමනුසුනෙතා'හං උපසනෙතා නිරුපති,
නාගොව ඛකිනං ඡේතා විහරාමි අනාසවො.
1344. දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ ඛොධිං රොපෙසනං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බොධිරොපසසිදං ඵලං.
1345. චතුසන්නති'තො කප්පෙ දණ්ඩසෙතොති විසුසුතො,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්ති තද අහුං.
1346. තෙසන්නති'තො කප්පෙ සත්තානෙසුං මහිපතී,
සමනනෙතමි තාමෙන රාජානො චක්කවත්තිතො.
1347. පණ්ණාසිති'තො කප්පෙ පුණ්ණකො නාම ඛතතියො,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්ති මහබ්බලො.
1348. පටිසම්භිද -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අසනබොධියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති,
අසනබොධියඤ්ඤාසං අපද්‍යනං දසමං.

උද්දානං:

විජතී සතරංසී ච සයනො'දකි වාතියො
පරිවාරො පදීපඤ්ච ධජො පදුමපුජකො
බොධී ච දසමො වුතො ගාථා දො නවුතී තථා.

විජනිවග්ගො ජට්ඨො.

61. සකවින්නනිය¹ථෙරාපද්‍යනං

1349. පවනං කාතනං දිස්වා අපසද්දමනාපිලං,
ඉසීනං අනුචිණ්ණංව ආනුතීනං පටිග්ගහං.
1350. ථූපං කතාන පුලිනං² තානාපුළථං සමොකිරිං.
සමමුඛා පිය සමමුඛං නිමිතිං අභිව්ඤ්ඤං.
1351. සත්තරතනසම්පන්නො රාජා රඨ්ඨමිති³ ඉස්සරො,
සකකම්මාභිරඤ්ඤා'හං ථූපපුජාසිදං ඵලං.
1352. ඵකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුළථමිතිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ථූපපුජාසිදං ඵලං.
1353. අසීතිකප්පෙ'නිග්ගසංඝො චක්කවත්ති අනොසනං,
සත්තරතනසම්පන්නො චතුදීපමිති ඉස්සරො.
1354. පටිසම්භිද -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සකවිග්ගනියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

සකවිග්ගනියඤ්ඤාසං අපද්‍යනං පඨමං.

1. සකවින්නිය, සිමු. 2 වෙළුනා PTS. සෙ අ.

3. රඨ්ඨමි, මජ්ඣ. සි මු.

1343. විවෙකයෙහි යෙදුනු උපශාන්ත වූ උපබිරහිත වූ මම හසතිරාජයෙකු මෙන් බැඳුම් සිදු ආසුව රහිත ව¹ වෙසෙමි.

1344. මෙයින් දෙඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි මම ඒ පියා බෝධිය රොපණය කෙළෙමි. (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බෝධිරොපණයෙහි මේ විපාකය යි.

1345. මෙයින් සුසැත්තුවන කපෙහි වූ එකල්හි සත්ථුවනින් යුත් දණ්ඩසෙන නම් සක්විතිරජෙක් වීමි.

1346. මෙයින් තෙසැත්තුවන කපෙහි පාවිච්ඡාර වූ සමනනනෙමි නම් වූ සක්විතිරජවරු සන්දෙනෙක් වූහ.

1347. මෙයින් පස්විසිවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති පුණ්ණක නම් සක්විතිරජෙක් වීමි.

1348. ප්‍රතිසම්මදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් අසනබෝධියසථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

අසනබෝධියසථවිරාවදානය දසවැනියි.

උද්දානය:

විජනී සතරංසි සයන - උදක වාතිය පරිවාර ද,
පදිප බජ පදුම පූජක - බෝධිය දසි වත් දසෙක් මේ,
දෙයනුගයකින් බැඳ - මෙහි එය කියන ලද්දේ.

විජනීවග්ගීය සවැනියි.

61. සකවින්නනියසථවිරාවදානය

1349, 1350 සෑමින් විසින් සෙටුනාලද සාලා වූ ශබ්ද ඇති කැලඹිම රහිත මහවනයක් දෑක දෙවිමිනිසුන්ගේ පූජාවන් පිළිගන්නා වූ බුදු-රජානන් වහන්සේ උදෙසා වැලිසෑයක් කොට නොයෙක් මල් විසිරවීමි. නිර්මිත බුදුරදන් ඉදිරියෙහි මෙන් මම ඒ සෑය වැන්දෙමි.

1351. සාකිය කමියෙන් සතුටු වූ මම (ඒ පිණිසින්) සත්ථුවනින් යුක්ත ව රටෙහි අභිපති රජ වීමි. සතුපසුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

1352. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි (සෑයට) යම් පුෂ්පපූජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. සතුපසුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

1353. මම අසුවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුක්ත ව සිටුමහද්වයින්හි අභිපති වූ අනානායක නම් සක්විතිරජෙක් වීමි.

1354. ප්‍රතිසම්මදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සකවින්නනිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

සකවින්නනිය සථවිරාවදානය පළමුවැනියි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

62. අවොපුප්ඵයන්ථොපද්‍යනං

1355. විහාරා අභිනික්ඛම්ම අබ්භුට්ඨානි¹ චිඛ්ඛමෙ,
චතුසථිං උකාසෙතො දෙසෙති² අමතං උදං.
1356. ඕඛිස්ස භිරමඤ්ඤය බුද්ධසෙට්ඨස්ස තාදිනො,
නානාපුප්ඵං ගහෙතොන ආකාසමහි සමොක්ඛිටං.
1357. තෙන කමෙමන දිපදිඤ්ඤ ලොකජෙට්ඨ නරාසනෙ³
පතොතො'මහි අවුලං ධානං හිතො ජයපරාජයං.
1358. එකති-සෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමිච්චරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුප්ඵපුජාසිදං ඵලං.
1359. ඉතො විසතිකප්පමහි සුමෙඛො නාම බතතිසො,
සතතරතනසමපතො වක්ඛවතති මහබ්බලො.
1360. පටිසම්භිදං -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං,
ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අවො⁴පුප්ඵයො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

අවොපුප්ඵයන්ථොපද්‍යනං දුතියං.

63. පච්චාගමනියන්ථොපද්‍යනං

1361. ඕඛුස්ස නදියා තීරෙ වක්ඛවාතො අතං තදි,
සුද්ධසෙට්ඨලහකො'හං පාපෙසු ව සුසඤ්ඤතො.
1362. අද්දසං විරජං බුද්ධං ගච්ඡන්තං අනිලඤ්ඤසෙ,
තුණ්හෙන සාලං⁵ පග්ගස්ස විපසිසිස්සාතිරොපසිං.
1363. “ගස්ස සද්ධා තථාගතෙ අවුලා සුප්පතිට්ඨිනා,
තෙන විතතප්පසාදෙන දුග්ගතිං සො න ගච්ඡති.”
1364. සමානතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සන්තිකෙ,
විහංගමෙන සනෙතන සුඛිජං රොපිතං මයා.
1865. එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමිච්චරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුප්ඵපුජාසිදං ඵලං.
1366. සුචාරදස්සනා නාම අට්ඨෙතෙ එකතාමකා,
කප්පෙ සතතරසෙ ආත්තං වක්ඛවතති මහබ්බලා.
1367. පටිසම්භිදං -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං,
ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පච්චාගමනියො⁶ ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පච්චාගමනියන්ථොපද්‍යනං තතියං.

1. අබ්භුට්ඨාසි, PTS. අ. අබ්භුට්ඨාසි ච සෙ. 2. දෙසෙතො, PTS. සෙ. අ.

3. “දිපදිඤ්ඤ, ලොකජෙට්ඨ, නරාසන,” ඉති සබ්බන්.

4. ආවො, PTS. සෙ.

5. මාලං, සෙ.

6. සද්ධාගමනිය. සෙ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

62. අවොපුපථියසථවිරාවද්‍යනය

1355. (සිඛි බුදු රජ තෙම) විහාරයෙන් නික්ම සක්මනෙහි සිට වතුසහනය ප්‍රකාශ කරන්නේ අමානපදය (=නිජාණධර්මය) දෙයනා කරයි.

1356. තාදිගුණ ඇති සිඛි නම් බුද්ධිශ්‍රේණියෙන් වහන්සේගේ හඬ අසා නොයෙක් මල් ගෙණවුන් අහසෙහි විසිරවීම්.

1357. දව්පදෙත්තම වූ ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ නරශ්‍රේණියන් වහන්සේ කෙරෙහි කරුණලද එම කම්ම හෙතු කොට ගෙණ ජය පරාජය දෙක හැර නිශ්චල ස්ථානයට (නිවණට) පැමිණියෙමි වෙමි.

1358. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි යම් මල්පුජාවක් කෙළෙමි ද, ඒ හේතු කොට ගෙණ දුගතියක් නො දනිමි. මල්පුජාවේ මේ විපාකය යි.

1359. මෙයින් විසිවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සුමේධ නම් සක්විතීරජෙක් වීම.

1360. ප්‍රතිසම්මතදවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් අවොපුපථියසථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් යි.

අවොපුපථියසථවිරාවද්‍යනය තෙවැනියි.

63. පච්චාගමනියසථවිරාවද්‍යනය

1361. මම එකල සිඤ්ඤානදීතීරයෙහි හුදු සෙවෙල් අනුභව කරන්නා වූ පාපයන් කිරීමෙන් වැළකුනා වූ සක්වාලිහිණියෙක් වීම.

1362. (එකල්හි) කෙලෙස්මල නැත්තා වූ අහස්මගෙහි ගමන් කරන්නා වූ බුදුරජු දිවිමි. (දක) තුනින් සල්මලක් ගෙනවුන් ඒ විපස්සි බුදුරජානන් වහන්සේට පිදීමි.

1363. “යමෙකුගේ ශ්‍රද්ධානොමෝ තථාගතයන් වහන්සේ විෂයයෙහි නිශ්චල ව පිහිටියා ද, හෙතෙම ඒ විත්තප්‍රසාදය හෙතු කොට ගෙණ දුගතියකට නො යේ” යි (විපස්සි බුදුරජ තෙම වදාළේ ය.)

1364. ඒකාන්තයෙන් බුද්ධිශ්‍රේණියෙන් වහන්සේගේ සම්පයට මාගේ මනා පැමිණීමෙන් විය. (සක්වා)ලිහිණියෙකු වූ මා විසින් මනා (කුශල) ඩීර්ශක් රොපණය කරණලදී.

1365. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් මලක් පිදුයෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පුෂ්පපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

1366. සතළොස්වනකපෙහි සුචාරදසසන නම් එකතම ඇති මහාබලවන් වූ සක්විතීරජවරු අවදෙතෙන් වූහ.

1367. ප්‍රතිසම්මතදවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් පච්චාගමනියසථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් යි.

පච්චාගමනියසථවිරාවද්‍යනය තෙවැනියි.

64. පරපසසාදකපේරාපද්‍යනං

1368. උසනං පවරං. වීරං මහෙසිං. විජිතාපිනං,
සුචණ්ණවණ්ණං සමුද්ධං කො දිස්වා නප්පසීදති.
1369. හිමවා 'වාපරිමෙය්‍යා සාගරො'ව දුරාතනරො,
තපථව ක්කානං බුද්ධස්ස¹ කො දිස්වා නප්පසීදති.
1370. වසුඛා යථා අප්පමෙය්‍යා විතතා වනවටංසකා,
තපථව සීලං බුද්ධස්ස කො දිස්වා නප්පසීදති.
1371. අනිලජො'ව අසඬොහො² යථාකාසො අසඬිතියො,
තපථව ඤාණං බුද්ධස්ස කො දිස්වා නප්පසීදති.
1372. ඉමාහි වතුගාථාහි³ බ්‍රාහ්මණො සෙනසට්ඨයො,
බුද්ධසෙට්ඨං ඵවික්ඛාන සිද්ධාසම් අපරාජිතං.
1373. වතුනට්ඨිකප්පාති දුග්ගතිං නුපපජ්ජථ,⁴
සුගතීසු සුසම්පන්නිං⁵ අනුභොසි⁶ අනප්පකං.
1374. වතුනට්ඨිකෙ ඉතො කප්ප ඵවික්ඛා ලොකනායකං,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි ථොමනාය ඉදං ථලං.
1375. වතුදදසමහි කප්පමහි වතුරො ආසුමුග්ගතා⁷
සත්තරතතසම්පන්නා වකකවතහි මහබ්බලා.
1376. පටිසම්භිද -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉදං සුදං ආයස්වා පරපසසාදකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අහාසිජාති.

පරපසසාදකපේරස්ස අපද්‍යනං වතුසං.

65. භිසද්දගකපේරාපද්‍යනං

1377. චෙස්සතු නාම නාමෙන ඉසීනං තතියො අනු,
කානනං වනමොග්ගා විනාසි පුරිසුත්තමො.
1378. භිසං මුලාලං ගණ්ඨිනා අගමං⁸ බුද්ධසන්නිකං,
තං ව බුද්ධස්ස පාදසිං පසන්නො සෙහි පාණිති.
1379. කරෙන ව පරාමට්ඨො චෙස්සතුචරබුද්ධිනා,
සුඛාහං නාහිජානාමි සමං තෙන තතුත්තරිං.
1380. වරිමො වත්තතෙ මය්‍යං හවා සබ්බෙ සමුත්තා,
ගත්තිනාගෙන සන්නතන කුසලං රෙට්ඨිතං මයා.

1. දෙව්දෙවස්ස, සෙ. 2. අනිලසුත්තාසංඛ්‍යා, PTS

3. වතුහි ගාථාහි, PTS. සෙ. 4. නුපපජ්ජනං, PTS. සෙ.

5. සුගතීං සුබසම්පන්නිං, මජ්ඣ. 6. අනුභොමි, සෙ. අනුභොසි, PTS.

7. ආසුං උග්ගතා, සෙ. PTS. 8. ආගමො, සෙ.

64. පරපසාදකස්ථවිරාවදානය

1368. ශ්‍රේෂ්ඨ වූ උතුම් වූ වීර වූ මහර්ෂි වූ කෙලෙස්සතුරන්.ජය ගන්නාසුළු වූ ස්වණ්වණ් වූ බුදුරජු දැක කවරෙක් (නම්) නො පහදී ද?

1369. ප්‍රමාණ කළ නො හැකි හිමවත්පච්ච යම් සේ ද, තරණය කළ නො හැකි සාගරය යම් සේ ද, බුදුරජානන් වහන්සේගේ ධ්‍යානය ද එසේ ම ය. (උන්වහන්සේ) දැක කවරෙක් නම් නො පහදී ද?

1370. විසිතුරු වන අරම් නමැති බුදුන්මල්කඩ ඇති පොළොව යම් සේ ප්‍රමාණ නො කට හැකි ද, බුදුරජානන් වහන්සේගේ ශීලය ද එසේ ම ය. (උන්වහන්සේ) දැක කවරෙක් නම් නො පහදී ද?

1371. නො කැලඹිය හැකි සසුර යම් සේ ද, පමණ කළ නො හැකි අහස යම් සේ ද, බුදුරජානන් වහන්සේගේ ඤාණය ද එසේ ම ය. (උන්වහන්සේ) දැක කවරෙක් නො පහදී ද?

1372. සෙන නම් වූ බ්‍රාහ්මණ තෙමේ මේ සිවු ගසින් පස්මරුන් දිනූ සිද්ධස්ථ නම් වූ බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේට සතුති කොට-

1373. සිවු අනු කපක් මුළුල්ලෙහි දුගතියක නූපන්නේ ය. සුගතීන්හි බොහෝ වූ මනා සමපත් අනුභව කෙළේ ය.

1374. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි ලොකනායක වූ බුදුරජානන් වහන්සේ පසසා (ඒ හේතු වෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පැසසීමෙහි මේ විපාකය සි.

1375. තුදස්වන කපෙහි සත්ථවතීන් යුත් මහත් බල ඇති උග්ගන නම් වූ සක්විතිරජවරු සිවුදෙනෙක් වූහ.

1376. ප්‍රතිසමසිද්ධවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අසුරින් ආයුෂමත් පරපසාදක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් සි.

පරපසාදකස්ථවිරාවදානය සිවුවැනිසි.

65. භිසද්දයකස්ථවිරාවදානය

1377. (එක් කපක වූ) බුදුවරයන් අතුරෙහි තෙවැන්නෙක් නමින් වෙසානු නම් වී ය. පුරුෂොත්තම වූ ඒ බුදුරජ තෙම මහවනයට පිවිස එහි වසී ය.

1378. තෙළුම්ල ද තෙළුම්ල ද ගෙන බුදුරජානන් වහන්සේගේ සම්පයට ගියෙමි. පහන් වූයෙමි සියලොසාභිත් එය බුදුරජානන් වහන්සේට පිදිමි.

1379. උතුම් නුවණැති වෙසානු බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් තමන් වහන්සේගේ ශ්‍රීත්ස්නයෙන් පරාමසීනය කරණ (=පිරිමදින) ලද්දාවූ මම ඒ හා සමාන සැපයක් නො දනිමි. එයට වැඩි සැපයක් නම් කොයින් ද?

1380. සියලු භවයෝ නසන ලදහ. මාගේ මේ අනර්ථ භවය වේ. එකල හස්තිරාජයකු වූ මා විසින් කුසල් බිජුවටක් රොපණය කරණලදී.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1381. එකතියෙ ඉතො කපො යං කමමකරිං තදා,
දුග්‍යතියං නාභිජාතාමි භිසද්‍යනසසිදං එලං.
1382. සමොධානා ව රුජානො සොලස මනුජාබ්පා,
කපාමති තෙරසෙ ආසුං වකකවතති මහබලා.
- 1383 පටිසම්බද්ධ -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා භිසද්‍යග්‍යො පෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිජාති.

භිසද්‍යග්‍යොකතොරස්ස අපද්‍යනං පඤ්චමං.

66. සුවිනනිතපොරාපද්‍යනං

1384. ගිරිදුග්‍යවරො ආසිං අභිජාතොව කෙසරි,
මිගසංඝං වබ්බාන ජිවාමි පබ්බතනනරෙ.
1385. අකුදසසි තු භගවා සබ්බසුඤ්ඤ වදනං වරො,
මමුඛිරිතුකාමො සො ආගච්ඡි පබ්බතුතනමං.
1386. පසදඤ්ච මිගං හනතා හකඛිතුං සමුපාගමිං,
භගවා තමති සමයෙ භික්ඛමානො¹ උපාගමි.
1387. වරමංසාති පග්‍යස්ස අද්දසිං තස්ස සන්තො,
අනුමොදි මහාචරො නිබ්බාපෙනො මමං තදා.
1388. තෙන විතතපසාදෙන ගිරිදුග්‍යං පථිසතං,
පිතිං උපපාදයිතාන තත්ථ කාලකතො අහං.
1389. එතෙන මංසද්දතෙන විතතස්ස පණ්ඩිති ව,
පණ්ණරසෙ කපපසතෙ දෙවලොකෙ රමිං අහං.
1390. අවසෙසෙසු කපොසු කුසලං නිවිතං² මයා,
තෙනෙව මංසද්දතෙන බුද්ධානුසාරණෙන ව.
1391. අට්ඨතියමති කපාමති අට්ඨ දීඝාසුතාමකා,
සට්ඨිමතිතො කපාසතෙ දුට්ඨෙ වරුණනාමකා.
1392. පටිසම්බද්ධ -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සුවිනනිතො පෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිජාති.

සුවිනනිතපොරාසස අපද්‍යනං ජට්ඨං.

1. භික්ඛායානො, සෙ. 2. කාරිතං, සෙ. PTS. චිත්තතං, මජ්ඣ. කාරිතං, සහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1381. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කමයක් කෙළෙම් ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. නෙළුමලදායාගේ මේ විපාක ය යි.

1382. කෙළෙස්වන කපෙහි මහත් බල ඇති සමොධාන නමින් මනුජාතිපති වූ සොලොස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1383. ප්‍රතිසමභිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් හිසදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් දෙයනා කල හේක් යි.

හිසදායකසථවිරාවදානය සඳවැනියි.

66. සුවිනතිතසථවිරාවදානය

1384. (මම) විසිම ජන්ම ඇති කෙශරසිංහ රාජයෙකු වැනි දුග්ගන්ති හැසිරෙන නෙසාදයෙක් (=වැද්දෙක්) වීම. මාග සමූහයා මරාගෙණ කඳු අතරෙහි ජීවත් වෙමි.

1385. සමීඤ වූ වාදීවර වූ ඒ අසඬුසසි භාග්‍යවත්තෙම මා (පවිත්) නගා සිටුවනු කැමැත්තේ උතුම් පමිතයට වැඩියේය.

1386. පසදමාගයකු (තිත්මුවකු) මරා අනුභව කිරීමට එළඹියෙමි. එසමයෙහි භාග්‍යවත් තෙමේ පිඩු සිහින් (එතැනට) වැඩියේය.

1387. උතුම් මස්ගෙණ (මම) ඒ ශාය්‍යාන් වහන්සේට දිනිමි. මහා වීර වූ බුදුරජානන් වහන්සේ එකල්හි සිත නිවමින් අනුමොදනා කළසේක.

1388. මම ඒ විනාප්‍රසාදයෙන් යුතු ව ගිරිදුගියට පිවිසියෙමි. ප්‍රීතිය උපදවා එහි කථරිය කෙළෙමි.

1399 මේ මස්දන හේතු කොට ගෙණ ද, විනාප්‍රණයින් (=ප්‍රජීනා-වන්) හේතු කොට ගෙණ ද, එක්දහස් පන්සිය කපක් දෙවිලොවෙහි සිත් අලවා විසිමි.

1390, 1391. අවශෙෂ කලායන්ති ද මා විසින් කුසල් රැස් කරණ ලදි. එම මාංශදානයෙන් ද බුදුගුණ සිහි කිරීමෙන් ද, අටතිස්වන කපෙහි දීඝායු නම් වූ රජවරු අට දෙනෙක් වූහ. මෙයින් කලා සදහසකින් පෙර වරුණ නමින් රජවරු දෙදෙනෙක් වූහ.

1392. ප්‍රතිසමභිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සුවිනතිත සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

සුවිනතිතසථවිරාවදානය සඳවැනියි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

67. වන්ද්‍යයකුගේ රාජ්‍යය

1393. පක්ෂිජාතො තද්‍ය ආසිං සුවණ්ණො ගරුලාභිපො,
අද්දසං විරජං බුද්ධං ගච්ඡන්තං ගතිමාදනං.
1394. ජනිතො ගරුලං¹ වණ්ණං මාණවකං අධාරසිං,
එකං වන්දං මයා දින්නං දිපදිඤ්ඤා තාදිනො.
1395. තඤ්ච දුස්සං පටිග්ගස්ස බුද්ධො ලොකග්ගනායකො,
අන්තර්විකේ ධීතො සත්ථා ඉමං ගාථං අභාසථ:
1396. “ඉමනා වන්දනෙන විත්තස්ස පණ්ණසීති ව,
පභාස ගරුලං යොතිං දෙවලොකෙ රමිස්සති.”
1297. අන්ධස්සි භූ භගවා ලොකජෙට්ඨා නරාසනො,
වන්දනං පසංසිතො පක්කාම උත්තරාමුඛො.
1398. භවෙ තිබ්බන්තමානමිති හොනති මෙ වන්දකමපදා,
ආකාසෙ ඡදනං හොති වන්දනස්සිදං ඵලං.
1499. අරුණකා²සන්ත ජනා වක්කවන්ති මහබ්බලා,
ජතතිංසතිමිති කප්පමිති ආසිංසු මනුජාධිපා.
1400. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉන්ද්‍රං සුදං ආයසමා වන්ද්‍යයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

වන්ද්‍යයකුගේ රජය අපද්‍යානං සන්ධිමං.

68. අමබද්‍යයකුගේ රාජ්‍යය

1401. අනොමදස්සි භගවා තිසින්නො පබ්බතන්තරෙ,
මේත්තාය අථරී ලොකං අපමාණං නිරූපති.
1402. කපි අහං තද්‍ය ආසිං හිමවන්තෙ තගුන්තමෙ,
දිස්වා අනොමං අමිතං බුද්ධං විත්තං පසාදසිං.
1403. හිමවන්තස්ස අපිදුරෙ³ අමබාසුං ඵලිනො තදා,
තතො පක්කං ගගෙචාන අමබං සමධුකං අදං.
1404. තමම බුද්ධො විශාකාසි අනොමදස්සි මහාමුත්ති,
“ඉමනා මධුදනෙන අමබදනෙන චුතයං.
1405. සන්තප්ඤ්ඤාස කප්පාති දෙවලොකෙ රමිස්සති,
අවසෙසෙසු කප්පෙසු චොකිණ්ණං සංසරිස්සති.
1406. බෙපෙඤා පාපකං කමමං පරිපක්කාය බුද්ධියා,
විනිපාතමගන්තො⁴ කිලෙසෙ ක්කාපසිස්සති.”
1407. දමෙන උත්තමෙනාහං දමිතො⁵මිති මහෙසිනා,
පන්නො⁶මිති අවලං⁵ ධානං හිත්වා ජයපරාජයං.

1. ගරුල, මජ්ඣ. PTS.

2. අරුණවා, මජ්ඣ.. 3. අපිදුරෙ හිමවන්තස්ස (සබ්බත්ථ)

4. විනිපාතාදියාගන්තො, PTS. සෙ. 5. අමතං, මජ්ඣ.

67. වන්ද්‍යයකසථවිරාවද්‍යනය

1393. (මම) පක්‍ෂියෙකියෙහි උපන්නේ මනා පැහැ ඇති ගුරුච රජෙක් වීමි. එකල්හි ගකුමාදන පථිතයට වඩින්නා වූ බැහැර කළ කෙලෙස් රජස් ඇති බුදුරජානන් වහන්සේ දිවිමි.

1394 (දෑක) ගුරුච වෙස තැර මාණවක වෙසක් දැරීමි. තාදිගුණ ඇති ද්විපද්‍යෙනම බුදුරජානන් වහන්සේට මා විසින් එක් වස්ත්‍රයක් දෙනලදි.

1395. ලොකයෙහි අසභ්‍ය නායක වූ ශාඤ්ඤා වූ බුදුරජ තෙම ඒ වස්ත්‍රය පිළිගෙණ අතසෙහි සිටියේ මේ ගාථාව දෙසීය:

1396 “මේ වස්ත්‍රද්‍යනය හේතු කොට ගෙණ ද විනාශයක් හේතු කොට ගෙණ ද ගුරුච අත්තව තැර දෙව්ලොව සිත් අලවා වසන්නේය.”

1397. ලොකජ්‍යෙෂ්ට වූ තරශ්‍රෙෂ්ඨ වූ අක්කසි භාග්‍යවත් තෙමේ වස්ත්‍රද්‍යනය පසසා උතුරු දිගට මුහුණ ලා වැඩියේය.

1398. භවයෙහි උපදින කල්හි මට වස්ත්‍රසම්පත් (ඇති) වේ. අතසෙහි වියනක් ඇති වේ. වස්ත්‍රද්‍යනයාගේ මේ විපාක ය සි.

1499. සතිස්වන කපෙහි මහාමායාපති වූ මහත් බල ඇති අරුණක නම ඇති සක්විතිරජවරු සත්දෙනෙක් වූහ.

1400. ප්‍රතිසම්ප්‍රදායෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් වන්ද්‍යයකසථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් සි.

වන්ද්‍යයකසථවිරාවද්‍යනය සන්වැනිසි.

68. අමබද්‍යයකසථවිරාවද්‍යනය

1401. නිමවත් පථිකානාරයෙහි වැඩිහුන් උපධිරනිත වූ අනොමදසසි බුදුරජතෙම අප්‍රමාණ වූ (සත්ත) ලොකයෙහි මෙමග්‍රිය පැතිරවීය.

1402. එකල්හි මම උතුම් නිමවත් පථිවෙහි වදුරෙක් වීමි. අලාමක වූ අපමණ ගුණ ඇති (උන්වහන්සේ) දෑක ඒ බුදුරදුන් කෙරෙහි සිත පැහැදවීමි.

1403. එකල්හි නිමවතට හුදුරු තන්හි පලගත් අඹරැක් වූහ. එයින් අඹගෙඩියක් මිවදයක් සහිතව බුදුරජානන් වහන්සේට දිනිමි.

1404, 1405. අනොමදසසි බුදුරජානන් වහන්සේ මට මෙසේ ප්‍රකාශ කළසේක: “මේ මිවද ද්‍යනයෙන් ද අඹද්‍යනයෙන් ද යන දෙකින් මෙතෙම සත් පණස් කපක් මුළුල්ලෙහි දෙව්ලොව සිත් අලවා වසන්නේය. සෙසු කල්පයන්හි (දිව්‍යමහාදෙවතියෙහි) මිශ්‍රවශයෙන් සැරිසරන්නේය.

1406. පිරිපැසුනු නුවණින් පවිකම් ගෙවා දුගතියකට නොගොස් කෙලෙස් දවන්නේය.” (කියාසි.)

1407. මම මහර්ෂීන් වහන්සේ විසින් උනන්ම වූ දමනයෙන් (රහත් බැවින්) දමනය කරණ ලද්දේ වෙමි. ජය පරාජය දෙක තැර නිශ්චලස්ථානයට (නිවණට) පැමිණියේ වෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

- 1408 සත්තසත්තතිකපසසතෙ අමබ්බජ සනාමකා,
චතුදදසා තෙ රාජානො චක්කවත්ති මහබ්බලා.
1409. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධියා සාසනං.
ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අමබ්බදසකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.
අමබ්බදසකසේරස්ස අපද්‍යනං අධ්මං.

69. සුමනථෙරාපද්‍යනං

1410. සුමනො නාම නාමෙත මාලාකාරො අහං තදා
අදදසං පිරජං බුද්ධිං ලොකාසුතිපට්ඨනහං.¹
1411. උභො හත්ථෙති පග්ගස්ස සුමනං පුප්ඵමුත්තමං,
බුද්ධියා අභිරොපෙසිං සිඛිනො ලොකබ්බසුත්තො.
1412. ඉමාය පුප්ඵපුජාය වේතනාපණ්ණිසිති ව,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුප්ඵපුජාසිදං ඵලං.
1413. ඵකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමිථෙරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුප්ඵපුජාසිදං ඵලං.
1414. ඡබ්බිසතිමිති කප්පමිති වත්තාරොසුං² මහායසා,
සත්තරත්තසම්පන්නා රාජානො චක්කවත්තිනො.
1415. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධියා සාසනං,
ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සුමනො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.
සුමනථෙරස්ස අපද්‍යනං නවමං.

70. පුප්ඵවබ්බොට්ඨිථෙරාපද්‍යනං

1416. අභිතරුපං සිතංව අභිජාතංව කෙසරි,
ව්‍යග්ගස්සහංව පවරං ගරුලුග්ගංව පක්ඛිතං.*
1417. සිඛිං තිලොකසරණං අනෙජං අපරාජිතං,
තිසිත්තං සමණානග්ගං භික්ඛුසංඝපුරකකතං.
1418. වබ්බොට්ඨෙ ධිපෙකාන අනොජං පුප්ඵමුත්තමං,
සහ වබ්බොට්ඨෙතෙව බුද්ධිසෙට්ඨං සමොඛිරිං.
1419. තෙන විත්තපසාදෙන දිපදිනෙද නරාසතෙ³
පතොතො'මිති අවලං ධානං භික්ඛා ජයපරාජයං.
1420. ඵකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තදා
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිපුජාසිදං ඵලං.
1421. සම්පුණ්ණෙති තිස්සකප්පමිති දෙවභූතිසනාමකා,
සත්තරත්තසම්පන්නා පඤ්චාසුං චක්කවත්තිනො.
1422. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධියා සාසනං.
ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පුප්ඵවබ්බොට්ඨියො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අනාසිත්ථාති.
පුප්ඵවබ්බොට්ඨිථෙරස්ස අපද්‍යනං දසමං.

1. ආක්‍රමිතං පට්ඨනහං P T S. සෙ. 2. වත්තාරස්ස, P T S සෙ.

* “අභිත රුපං සිතං ව ගරුලුග්ගංව පක්ඛිතං,
ව්‍යග්ගස්සහංව පවරං අභිජාතංව කෙසරි.”-

ඉති මුද්දිතපොඤ්ඤසු දිස්සතෙ.

3. දිපදිනෙද නරාසත, (සබ්බත්ථ)

1408. සත්දහස්සත්සියවන කපෙහි මහත් බල ඇති අමබව්‍ය නම් වූ ඒ තුළස් සක්විති රජවරු වූහ.

1409. ප්‍රතිසමිද්ධවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් අමබද්‍යක සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් සි.

අමබද්‍යකසංවරවදානය අවවාහිසි.

69. සුමනසංවරවදානය

1410. මම එකල්හි තමන් සුමන නම් වූ මල්කරුවෙක් වීම. (ඒ මම) කෙලෙස් රජස් රහිත ලොකයාගේ පූජාවන් පිළිගන්නාවූ තොහොත් පූජාවනට ගෙයක් වැනි වූ සිඬි බුදුරජානන් වහන්සේ දිවිමි.

1411. අෙතින් උතුම් සමන් මල් ගෙණ සිඬි බුදුරජානන් වහන්සේට පිදීම.

1412. මේ මල්පූජාව හේතු කොට ගෙණ ද විතතප්‍රණ්ඩින් (ප්‍රාඥිනා-වන්) හේතු කොට ගෙණ ද දුගතියක් නො දැනිමි. පුෂ්පපූජාවෙහි මේ විපාකය සි.

1413. මෙයින් එක්තීස්වන කපෙහි යම් මලක් පිදුයෙමි ද ඒ හේතුවෙන් දුගතියක් නො දැනිමි. පුෂ්පපූජාවෙහි මේ විපාකය සි.

1414. සවිසිවන කපෙහි මහත් යශස් ඇති සත්රුවනින් යුත් සක්විතිරජවරු සිටුදෙනෙක් වූහ.

1415. ප්‍රතිසමිද්ධවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් සුමන සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් සි.

සුමනසංවරවදානය නවවාහිසි.

70. පුපඵචඛෙගාමියසංවරවදානය

1416. උතතම ජන්මවත් අතීත සභාවය ඇති කෙශර සිංහ-රාජයෙකු මෙන් ද, උතුම් ව්‍යාඡ්‍රයෙකු මෙන් ද, පක්ෂීන් අතුරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ ගුරුලකු මෙන් ද,

1417, 1418. කෙලෙස් රහිත වූ පස්මරුන් දිනුවා වූ ශ්‍රමණයනට අග්‍ර වූ භික්ෂුසංඝයා පිරිවරා හුන් තිලොවට පිළිසරණ වූ සිඬි බුදුරජා-නන් වහන්සේට උතුම් කවුකරඹු මල් ගොවුවක තබා ගොවුව ද සමග පිදීම.

1419. ද්විපදෙනතම වූ තරශ්‍රේෂ්ඨ බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි එම විතතප්‍රසාදය හේතු කොට ගෙණ ජයපරාජය දෙක ම (හැර) තිශ්චලසානසං (නිවණට) පැමිණියේ වෙමි.

1420. මෙයින් එක්තීස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කමයක් කෙලෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දැනිමි. බුද්ධපූජාවෙහි මේ විපාකය සි.

1421. තිස්සකපක් සම්පුණ්ණ වූ කල්හි සත්රුවනින් යුත් දෙවඟුනි නම් සක්විතිරජවරු පස්දෙනෙක් වූහ.

1422. ප්‍රතිසමිද්ධවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් පුපඵචඛෙගාමිය සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් සි.

පුපඵචඛෙගාමියසංවරවදානය දසවාහිසි.

උද්දනං:

සකච්ඡන්තී අවොපුපථී පච්චාතිගමනෙන ව
පරපුසාදී භිසදො සුචින්නී වන්දියකො
අමබද්ධී ව සුමනො පුපථව්ඤ්ඤාටියො¹ ව
ගාථෙකසත්තතී වුත්තා ගණ්ඨා අන්දසසිති.

සකච්ඡන්තියවග්ගො සත්තියො.

71. නාගසමාලඤ්ඤාපද්‍යනං

1423. ආපාටලිං¹ අනං පුපථං උච්චිතසම්මං මහාපථො,²
පුපමභි අභිරොපෙසිං සිඛිනො ලොකබ්ඤ්ඤානො.
1424. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුපපුජාසිදං ඵලං.
1425. ඉතො පණ්ණරසෙ කප්පෙ භූමියො නාම බත්තියො,
සත්තරත්තසම්පන්නො වක්කවත්ති මහබ්බලො.
1426. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා නාගසමාලො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

නාගසමාලඤ්ඤාපද්‍යනං අපද්‍යනං පබ්බං.*

72. පදසංඝාදකඤ්ඤාපද්‍යනං

1427. අක්කන්තං ව පදං දිස්වා තිස්සස්සාදිව්ච්චානුනො
හට්ඨා හට්ඨාන විහේතන පාදෙ විතතං පසාදසිං.
1428. ද්වේනවුත්තෙ ඉතො කප්පෙ යං සංඝාදමලභිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පදසංඝාදසිදං ඵලං.
1429. ඉතො සත්තමකෙ කප්පෙ සුමෙධො නාම බත්තියො,
සත්තරත්තසම්පන්නො වක්කවත්ති මහබ්බලො.
1430. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පදසංඝාදකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පදසංඝාදකඤ්ඤාපද්‍යනං අපද්‍යනං දුතියං.

1. අපාටලිං, සබ්බන්.

2. උච්චිතං සුමහාපථො, සබ්බන්.

* ථෙරගාථධ්වක්ඛායා ප්‍රකස්ස ථෙරස්ස විසදිස්සං අපද්‍යනං දිස්සති.

උද්‍යතය:

සකවිනතිය ආවොප්‍රපතිය - පච්චාගමනීය ද,
පරප්පවාදීය භිසදය - සුවිනතිය වන්දයකය.
අභිදයක සුමතය - ප්‍රපථව්‍යභිකාරිය දස
හි එක්සැත්තැවකින් - පිටුකොට මෙහි කියන ලදී.

සකවිනතියවතීය සන්වැනිසි

71. නාගසමාලසථවිරාවද්‍යනය

1423. මම (නගරවාසීන්ගේ වැළඹී පිදුම් සඳහා) නගරමැද වීථියෙහි (ගඬොල් ආදියෙන්) නිමවනලද සිටි බුදුරජුන්ගේ සතුටයෙහි ආදර සහිතව පළොල්මලක් ගෙන පිදීම.*

1424. මෙයින් එක්ත්ස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කමයක් කෙළෙම් ද, (ඒ හේතුයෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ස්තුපපූජාවෙහි මේ විපාකය යි.

1425. මෙයින් පසළොස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති භූමිය නම් සක්විති රජෙක් වීම.

1426. ප්‍රතිසමිද්‍යවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් නාගසමාල සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් යි.

නාගසමාලසථවිරාවද්‍යනය පළමුවැනි යි.

72. පදසංඝදකසථවිරාවද්‍යනය

1427. නිසං බුදුරජානන් වහන්සේගේ ඇත්මුහු පදලස් දෑන සතුටු වූයේ සතුටු සිතින් ඒ ශ්‍රීපාදයෙහි සිත පැහැදවීම.

1428. මෙයින් දෙඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි (ශ්‍රීපාදය පිළිබඳ) යම් සංඥාවක් ලැබීම ද, (ඒ හේතුයෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පදසංඥාවෙහි (සිරිපාසටකත් පිදීමෙහි) මේ විපාකය යි.

1429. වෙසින් සක්වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බලඇති සුමෙධ නම් සක්විති රජෙක් විය.

1430. ප්‍රතිසමිද්‍යවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පදසංඝදක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් යි.

පදසංඝදකසථවිරාවද්‍යනය දෙවැනි යි.

* අභිකථාව බලනු.

73. බුද්ධසඤ්ඤකතේරාපද්‍යනං¹

1431. දුමග්ගෙ පංසුකුලිකං ලග්ගං දිස්වාන සන්ත්තො,
තතො තමඤ්ඤිං කතො පංසුකුලං අවතුහං.
1432. දො නට්ඨතො ඉතො කප්පෙ යං කමමකරිං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධසඤ්ඤාසිදං ඵලං.
1433. ඉතො වතුන්තො කප්පෙ දුමසාරොසි ඛතතියො²
වාතුරතො විජිතාචි වකකවනති මහබ්බලො.
1434. පටිසම්භිද -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයසමා බුද්ධසඤ්ඤාසො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්තාති.

බුද්ධසඤ්ඤකතේරස්ස අපද්‍යනං තතියං.

74. භිසාලවද්‍යසකතේරාපද්‍යනං

1435. කානතං වනමොගස්ස වසාමි විපිනෙ³ අහං,
විපක්ඛිං අද්දසං බුද්ධං ආහුතීතං පටිග්ගතං.
1436. භිසාලවඤ්ච පාදසිං උදකං හත්ථොවනං,
වන්දිතො සිරසා පාදෙ පහකාමිං උත්තරාමුඛො.
1437. එකනට්ඨතො ඉතො කප්පෙ භිසාලවච්චං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුඤ්ඤකමමසසිදං ඵලං.
1438. ඉතො තතියකො කප්පෙ භිසසමවතඛතතියො,
සත්තරතනසමපතො වකකවනති මහබ්බලො.
1439. පටිසම්භිද -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයසමා භිසාලවද්‍යසකො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්තාති.

භිසාලවද්‍යසකතේරස්ස අපද්‍යනං වතුත්තං.

75. එකසඤ්ඤකතේරාපද්‍යනං

1440. බණ්ණො නාමාසි නාමෙන විපස්සියස්ස ග්ගසාවකො,
එකා භික්ඛා මසා දින්නා ලොකාහුතිපටිග්ගතො.
1441. තෙන විත්තපසාදෙන දිපදිනෙ තරාසතො,⁴
දුග්ගතිං නාභිජානාමි එකභික්ඛාසිදං ඵලං.

1. සඤ්ඤකතේරාපද්‍යනං, සෙ. P T S. අ.

3. විවතො, අ. PTS.

2. දුමසාරො සුඛතතියො P T S. සෙ

4. දිපදිනෙ තරාසතො, සිමු. මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

73. බුද්ධසඤ්ඤාකසථවිරාවද්‍යනය

1431. ගසක් මුද්‍රනෙහි ලැබුනු බුදුරජානන් වහන්සේගේ පවුල් සිවුර දැක ඉක්බිති එයට ඇඳිලි බැඳ මම ඒ පවුල්සිවුර වැන්දෙමි.

1432. මෙයින් දෙඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කමියක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධ ය යන හැඟීමෙහි මේ විපාකයයි.

1433. මෙයින් සිවුවැනි කපෙහි සිවුමක සයුර කෙළවර කොට ඇති පොළවට අභිපති වූ සතුරුරජුන් ජයගන්නා වූ මහත් බලඇති දුමසාර නම් සක්විති රජෙක් විය. (=විමි).

1434. ප්‍රතිසමනිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් බුද්ධසඤ්ඤාක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් සි.

බුද්ධසඤ්ඤාකසථවිරාවද්‍යනය නෙවැනිසි.

74. භිසාලවද්‍යකසථවිරාවද්‍යනය

1435. මම මහවනයට පිවිස (එ ම) වනයෙහි වසමි. ලෝවැසියන්ගේ පූජාවන් පිළිගන්නා වූ නොතොත් පූජාවට ගෙයක් වැනි වූ විපසි බුදුරජානන් වහන්සේ දිවිමි.

1436. (උන්වහන්සේට) අත දෙතා දිය ද නෙළුම ද පිදිමි. (ඉක්බිති) භිස නමා (උන්වහන්සේගේ) ශ්‍රීපාදයන් වැඳ උතුරුදිගට මුහුණ ලා ගියෙමි.

1437. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි නෙළුම දිනිමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. මේ ඒ පුණ්‍යකමියාගේ විපාකයයි.

1438. මෙයින් තෙවන කපෙහි සත්රුවනින් යුත් මහත් බල ඇති භිස නම් සක්විතිරජෙක් විය (=විමි).

1439. ප්‍රතිසමනිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් භිසාලවද්‍යක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් සි.

භිසාලවද්‍යකසථවිරාවද්‍යනය සිවුවැනිසි.

75. එකසඤ්ඤාකසථවිරාවද්‍යනය

1440. විපසි බුදුරජානන් වහන්සේගේ නමින් බණ්ඩ නම් වූ අග්‍රශ්‍රාවකයෙක් විය. ලොකයාගේ පූජාවන් පිළිගැනීමට සුදුසු (දක්‍ෂිණාතී) වූ උන්වහන්සේ කෙරෙහි මා විසින් එක භික්‍ෂාවක් දෙනලදී.

1441. දවිපදෙතනම වූ තරශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්සේ කෙරෙහි වූ ඒ විතතප්‍රසාදය හේතු කොට ගෙන දුගතියක් නො දනිමි. එක භික්‍ෂාවෙහි මේ විපාකයයි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1442. වන්නාළියෙ ඉතො කප්ප වරුණො නාම බන්ධියො
සත්තරතනසම්පන්නො වක්කවන්ති මහබ්බලො.
1443. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධියා සාසනං.
ඉත්ථං සුදං ආයසමා එකසක්කකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

එකසක්කකකෙත්ථරස්ස අපදානං පඤ්චමං.

76. තිණසත්ථරදායකත්ථෙරාපදානං

1444. හිමවන්තස්ස අවිදුරෙ මහාජාතස්සරො අහු,
සතපන්නෙති සඤ්ජනො නානාසක්කමාලයො.
1445. තභි තභාත්වා පිත්වා ව අවිදුරෙ වසාමහං,
අදදසං සමණානග්ගං ගච්ඡන්තං අනිලඤ්ජසෙ.
1446. මම සඬකප්පමඤ්ඤාය සත්ථා ලොකෙ අනුත්තරො,
ව්‍යමනො ඔරුහිත්වාන භූමියට්ඨාසි තාවදෙ.
1447. විසාණෙන තිණං ගග්ග නිසීදනමදසගං,
නිසීදි තගවා තත් තිසෙසා ලොකග්ගනායකො¹.
1448. සකං විතතං පසාදෙත්වා අවජ්ඣං ලොකනායකං,
පතිතුට්ඨො² අපසකකි³ නිජ්ඣායනො මහාමුනිං.
1449. තෙන විතප්පසාදෙන නිමමාණං උපපජ්ජගං,
දුගතිං නාභිජාතාමි සත්ථරස්ස ඉදං ඵලං.
1450. ඉතො දුතියක කප්ප මිශසම්මතබන්ධියො,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්කවන්ති මහබ්බලො.
1451. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධියා සාසනං.
ඉත්ථං සුදං ආයසමා තිණසත්ථරදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

තිණසත්ථරදායකකෙත්ථරස්ස අපදානං ඡට්ඨං.

77. සුච්චදායකත්ථෙරාපදානං

1452. නිංසකප්පසග්ගමිති සමුද්ධො ලොකනායකො,
සුමෙධො නාම නාමෙන බන්ධිංසචරලකඤ්ඤො.
1453. තස්ස කඤ්චනවණ්ණස්ස දිපදිඤ්ඤා තාදිනො,
පඤ්ච සුචි මයා දින්නා සිබ්බනත්ථාය විචරං.

1. ලොකවිනායකො, P T S.

2. පතිතුට්ඨො, මජ්ඣ. උකතුට්ඨො, සො. පටිකතුට්ඨො, සෙ.

3. අපසකකි, සෙ P T S.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1442. මෙයින් සතලස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් වූ මහත් බල ඇති වරුණ නම් සක්විති රජෙක් විය (=විමි).

1443. ප්‍රතිසම්මතියෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් එකසකුක සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් සි.

එකසකුකසංවරාවදානය පස්වැනියි.

76. නිණසංචරදායකසංවරාවදානය

1444. හිමවතට නුදුරු තන්හි පිසුම්මලින් ගැවසීගත් නානා පක්ෂීන්හට වාසස්ථාන වූ මහාජාතසාරයක් (ඉබේ හට ගත් මහවිලක්) විය.

1445. මම (තවුසෙක් ව) ඒ විලෙහි නා පැත් බි (විලට) නුදුරු තන්හි වසමි. (එහි දී) අහස්මගෙහි යන ශ්‍රමණයනට අග්‍ර වූ බුදුරජානන් වහන්සේ දිවිමි.

1446. ලොකයෙහි නිරුතතර වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ මාගේ අදහස දැන අහසින් බැස එකෙණෙහි භූමියෙහි වැඩසිටි සේක.

1447. මම අහසින් තෘණ (කපා) ගෙන නිසිදනයක් (=තණඇතිරියක් කොට) දිනිමි. කියා බුදුරජානන් වහන්සේ එහි වැඩනුන් සේක.

1448. සිය සිත පහදවා ලොකනායක වූ බුදුන් වැන්දෙමි. (ඉක්බිති) මහාමුනින් වහන්සේ සිහි කරමින් (සිරුරෙන්) නැකිළෙනම් පසුබැස ගියෙමි.

1449. එම විතතප්‍රසාදය හේතු කොටගෙන මම නිමාණරති දෙවි ලොව උපතිමි. දුගතියක් නො දනිමි. මෙය තණඇතිරිය පිදීමේ විපාකයයි.

1450. මෙයින් දෙවැනි කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති මහ නම් සක්විතිරජෙක් විය.

1451. ප්‍රතිසම්මතියෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් නිණසංචරදායක සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් සි.

නිණසංචරදායකසංවරාවදානය සවැනියි.

77. සුවිදායකසංවරාවදානය

1452. තිස්දහස්වන කපෙහි උතුම් දෙතිස් මහපුරිස්ලකුණු ඇති නමින් සුමෙධ නම් වූ ලොකනායක වූ බුදුරජානන් වහන්සේ ලොව පහල වූ සේක.

1453. තාදිගුණ ඇති කසුන්වන් වූ ද්විපදෙසු වූ ඒ බුදුරජානන් වහන්සේට සිවුර මසනු පිණිස මා විසින් හිදි (කටු) පසක් දෙනලදී.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1454. තෙනෙ'ව සුචිදුනෙන නිපුණන්චිපසාකං,
තිකං ලුහුඤ්ච ඵාසුඤ්ච ඤාණං මෙ උදපජ්ජං.
1455. දිපදාඛපති නාම රාජානො චතුරො අහං,
සත්තරතනසම්පන්නා චක්කවත්ති මහබ්බලා.
1456. කිලෙසා කාපිතා මය්‍යං භවා සබ්බෙ සමුත්තා,
ධාරෙමි අනත්තිං දෙහං සම්මාසම්බුද්ධසාසනෙ.
1457. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං,
ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සුචිදායකො ථෙරො ඉමා ගථායො අනාසිත්ථාති.

සුචිදායකසේරස්ස අපදානං සත්තමං.

78. පාටලිපුපථියසේරපදානං

1458. සෙට්ඨිපුත්තො තද ආසිං සුබ්බමාලො සුබ්බධිනො
උච්ඡ්ඛෙග පාටලිපුපථං කත්වා තං අභිසංහරිං.
1459. සුවණ්ණවණ්ණං සම්බුද්ධං ගච්ඡන්තං අනුරාපණේ,
කඤ්ඤනග්ගිසසඛකාසං ආත්තිංස¹ වරලක්කණං.*
1460. ගටෙය්‍යා ගටෙය්‍යා විනෙත්ත පුපෙථන² අභිසුජ්ඣං,
තිස්සං ලොකවිදුං නාථං තරදෙවං නමස්සනං.
1461. දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුපථපුජ්ජාසිදං ථලං.
1462. ඉතො තෙසට්ඨිකප්පමති අභිසම්මන්තාමකො,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්ති මහබ්බලො.
1463. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පාටලිපුපථියො ථෙරො ඉමා ගථායො අනාසිත්ථාති.

පාටලිපුපථියසේරස්ස අපදානං අට්ඨමං.

79. සිතඤ්ජලියසේරපදානං

1464. මිගපුද්දො පුරෙ ආසිං අරඤ්ඤ කානනෙ අහං,
තස්ථදදසාසිං සම්බුද්ධං තිස්සං පට්ඨරලක්කණං.
1465. තස්සාහං³ අඤ්ජලිං කත්වා පක්කාමිං පාචිනාමුඛො,
අවිදුරෙ නිසින්නස්ස නිසකෙ පණ්ණසස්ථරෙ.
1466. තතො මෙ අසනිපාතො මස්ථකෙ නිපති තදා,
සො'හං මරණකාලමති අකාසිං පුත්තරඤ්ජලිං.

1. බත්තිංස, මජ්ඣං.

2. පුපෙථනි, මජ්ඣං. සෙ.

3. තස්සාහං, මජ්ඣං. PTS.

* අයං ගථා අසමිං අපදනෙ පඨමගථාවසෙන පොත්ඤ්ඤ දිස්සතෙ.

1454. ඒ හිදිකවුදන හේතු කොට ගෙන ම සියුම් අතීයන් විශෙෂ-
යෙන් දක්නා සුළු වූ තිසුණු වූ ශිෂු වූ පහසු වූ නුවණ මට උපන්නේ ය.

1455. සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති දව්වදායක නම් වූ
සිවුරප් කෙනෙක් වූහ.

1456. මාගේ කෙලෙස් දවනලදී. සියලු හවයෝ නසන ලදහ.
සම්බුදුසත්තෙහි පශ්චිමශරීරය දරමි.

1457. ප්‍රතිසමනිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන
කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමක් සුවිදායක සංවිරයන් වහන්සේ මේ
ගාථාවන් වදාලසේක් සි.

සුවිදායක සංවිරාමදානය සන්වැනිසි.

78. පාටලිපුපථියසංවිරාමදානය

1458. එකල්හි මම සියුමැලි වූ සුව සේ වැඩුනු සිවුපුත්‍රයෙක් වීම.
පළොල්මලක් ඔබොක්කුවෙහි ලා එය ගෙන ගියෙමි.

1459, 1460. අතුරු අවුණෙහි (විවිධයෙහි) වඩින්නා වූ සවර්ණවර්ණ වූ
රත්ඇඟවක් මෙන් බබලන දෙතිස් මහපුරිස්සකුණු ඇති නරශ්‍රෙෂ්ඨ වූ
(අනාථ) නාථ වූ සියල්ල අවබෝධ කළ නිසා බුදුරජානන් වහන්සේට
සතුටු වූයෙමි සතුටු සිතින් ඒ මලින් පිදීම. උන්වහන්සේට නමස්කාර ද
කෙළෙමි.

1461. එකල්හි මෙයින් දෙඅනුවන කපෙහි යම් කමියක් කෙළෙමි
ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් තො දැනිමි. පුෂ්පපුජාවෙහි මේ විපාකයයි.

1462. මෙයින් තෙසැටවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල
ඇති අතිසමමන නම් සක්විතිරජෙක් වීම.

1463. ප්‍රතිසමනිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන
කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමක් පාටලිපුපථිය සංවිරයන් වහන්සේ
මේ ගාථාවන් වදාලසේක් සි.

පාටලිපුපථියසංවිරාමදානය අවවැනිසි.

79. ගිතකුප්පලියසංවිරාමදානය

1464. මම පෙර මනවනයෙහි මුවවැද්දෙක් වීම. එහිදී උතුම් ලකුණු
ඇති නිසා බුදුරජානන් වහන්සේ දිටිමි.

1465. නුදුරු තන්හි සිය පන්ඇතිරියෙහි වැඩහුන් උන්වහන්සේට
මම ඇදිලි බැඳ පෙරදිගට මුහුණ ලා ගියෙමි.

1466. එකල්හි මාගේ හිස මත සෙනක් වැටින. ඉක්බිති මැරෙණ
කල්හි ද මම නැවත ඇදිලි කෙළෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1467. දේනවුතෙ ඉතො කසො අඤ්ඤිං අකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි අඤ්ඤියො ඉදං එලං.
1468. චතුපඤ්ඤාසකප්පමි මිභිකෙහු සනාමකො,
සත්තරතනසමපනො චක්කවතා මහබ්බලො.
1469. පටිසම්මදා -පෙ- කතං බුද්ධියා සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සිත්ඤ්ඤාලියො පෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සිත්ඤ්ඤාලියනේරස්ස අපද්‍යනං නවමං.

80. නිපදුමියනේරාපද්‍යනං

1470. පදුමුත්තරො නාම ජිනො සබ්බමමානපාරගු,
දනො දන්තපරිවුතො තගරා නික්කමි ජිනො.
1471. නගරෙ භාසවතියා අගොසිං මාලිකො තදා,
යං තත්ථ උත්තමං පුප්ථා තිණි පුප්ථාති¹ අනනිං.
1472. අඤ්ඤං විරජං බුද්ධං පටිමග්ගන්තරාපණේ,
සො'හං² දිස්වාන සමුද්ධං එවං විනොසනං තදා:
1473. “කිමෙම ඉමෙහි පුප්ථාති රඤ්ඤා උපතතෙති³ මෙ,
ගාමං වා ගාමකෙඛතං වා සහස්සං වා ලහෙය්‍යහං.
1474. අදන්තදමකං ධීරං සබ්බසත්තසුඛාවහං,
ලොකතාපං පුජසිත්වා ලජ්ජාමි අමතං ධනං.”
1475. එවාහං වින්තසිත්වාන සකං විතතං පසාදසිං,
තිණි ලොභිතකෙ ගස්ස ආකාසෙ උක්ඛිපිං⁴ තදා.
1476. මයා උක්ඛිතතමත්තමි ආකාසෙ පඤ්ඤිංසු⁵ තෙ,
ධාරිංසු මත්තකෙ තත්ථ උද්ධංවණ්වා අධොමුඛා.
1477. යෙ කෙවි මනුජා දිස්වා උක්ඛාදසිං සමපවත්තායුං,
දෙවතා අන්තප්‍රික්කමි සාධුකාරං පවත්තායුං:

1. පදමුපුප්ථා, මජ්ඣ. 2. සහ, සෙ. 3. උපනිත්තති, සබ්බත්.

4. උක්ඛිති, සෙ 5. උක්ඛිති:සු සෙ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1467. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් ඇදිලි (බැඳීමක්) කෙලෙම් ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. අක්ඛන්ද්‍රිකමයාගේ මේ විපාකය යි.

1468. සුපණ්ණවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති මිහකෙතු නම් සත්ථිහිරපෙක් වීම.

1469. ප්‍රතිසම්බද්ධවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් ඩිඛක්ඛන්ද්‍රිය සම්චරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් යි.

ඩිඛක්ඛන්ද්‍රියසම්චරාවදානය නවවැනියි.

80. නිපදුමියසම්චරාවදානය

1470. සියලු ධර්මයන්ගේ පරතෙරට ගිය දූමුනා වූ දූමුනවුන් විසින් පිරිවරණ ලද පස්මරුන් දිනු පදුමුනතර නම් බුදුරජානන් වහන්සේ නුවරින් නික්මුනු සේක.

1471. එකල්හි මම භංගවනීතගරයෙහි මල්කරුවෙක් වීම. එහි (මල් රැසෙහි) උතුම් මල් වී ද, ඒ මල්වලින් (ඉතා ශෝභාවත්) මල් තුණක් ඇරගනිමි.

1472. අතුරු අවුණෙහි පෙරමගට එන කෙලෙස් රජස් විරහිත බුදුරජානන් වහන්සේ දිවිමි. එකල්හි ඒ මම බුදුරජානන් වහන්සේ දැක මෙසේ සිතීම:

1473. “රජුට පිරිතමනලද මේ මල්වලින් මට කවර ප්‍රයෝජන ද? ඉදින් ප්‍රයෝජනයක් වනොත් මම ගමක් හෝ ග්‍රාමකෞත්‍රයක් හෝ ලබන්නෙමි.

1474. නොදූමුනවුන් දමනය කරන්නාවූ ප්‍රාඥ වූ සියලු සතුකට සැප එළවන්නා වූ බුදුරජානන් වහන්සේ (මේ මිලින්) පුද අමාතධනය (=නිවණ) ලබන්නෙමි” යි කියා යි.

1475. මම මෙසේ සිතා සියසිත පැහැදවීමි. එකල්හි ලෙහෙවන් මල් තුණක් ගෙන අහසෙහි දූමිමි.

1476. මා විසින් උඛට ඉසිනලද කෙණෙහි ඒ කුසුමයෝ අහසෙහි පැතුරුණාහුය. (තථාගතයන් වහන්සේගේ හිස) මතුසෙහි වූ එහි නැටි උඩුකුරු ව මල් අබොමුව ව අහසෙහි නැවතුනාහු ය.

1477. යම් කිසි මිනිස් කෙනෙක් එය දැක (සිටියාහු ද මහු) ප්‍රීතිකෞෂා පැවැත්වූවාහු ය. (එසේ ම) අහසෙහි දෙවියෝ ද සාමුතාද පැවැත්වූහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1478. “අවේරං ලොකෙ උප්පන්නං බුද්ධසෙට්ඨස්ස වාහසා,
සබ්බෙ ධම්මං සුඤ්ඤාම පුප්ථානං වාහසා මයං.”
1479. පද්මවතරො ලොකවිදු ආනුභීතං පටිග්ගහො,
වීරියං හි ධීතො සත්ථා¹ ඉමා ගාථා අනාසථ:
1480. “යො සො බුද්ධං අසුපේසි රත්තපදෙමහි² මාණවො,
තමහං කීත්තසිස්සාමි සුඤ්ඤාථ මම භාසතො.
1481. තිංස කප්පසහස්සාති දෙවලොකෙ රමිස්සති,
තිංස කප්පාති දෙවිඤ්ඤා දෙවරජ්ජං කරිස්සති.
1482. මහාච්ඡායිකං නාමං ව්‍යමහං හෙස්සති තාවදෙ,
තිශොජ්ජනසතුබ්බධං දියසිසිසතවිත්තං.
1483. චත්තාරි සතසහස්සාති නියුතා ව සුමාපිතා,
කුටාගාරවරුපෙනා මහාසයතවොසිතා.
1484. කොටිසතසහස්සායො පරිවාරෙස්සනති අව්චරා,
කුසලා තවමහිතස්ස වාදිතෙපි පදකම්ණා.
1485. එතාදිසෙ ව්‍යමහවරෙ නාරිගණසමාකුලෙ,
වසිස්සති පුප්ථවස්සො දිබ්බො ලොහිතකො සදා.
1486. හිතතිබ්බලෙ නාගදන්තෙ ආරබ්භාය³ තොරණෙ,
චක්කමන්තා ලොහිතකා ඔලම්බිස්සනති තාවදෙ.
1487. පත්තෙන පත්තසඤ්ජනෙ⁴ අන්තොව්‍යමහවරෙ ඉධ,
අත්ථරිත්තා පාරුපිත්තා තුවට්ඨිස්සනති තාවදෙ.
1488. භවතං පරිවාරෙත්වා සමන්තා සතයොජ්ජනං,
තෙ විසුද්ධා ලොහිතකා දිබ්බගක්ඛං පවායරෙ.
1489. පඤ්චසත්තතිකමනුඤ්ඤා චක්කවත්තා භවිස්සති,
පදෙසරජ්ජං විපුලං ගණනාතො අසංඛිං.
1490. සමපතතියො දුවෙ භුත්වා අනීති අනුපදදවො,
සමපත්තෙ පරියොසානෙ නිබ්බාණං එස්සයිස්සති.”
1491. සුද්ධිට්ඨො චත මෙ බුද්ධො වාණිජ්ජං සුප්පයොජ්ජනං,
පදමානි⁵ තිණි පුපේත්තා අනුභොසිං තිසම්පදං.
1492. අජ්ජ මෙ ධම්මප්පත්තස්ස විප්පමුත්තස්ස සබ්බසො,
සුපුප්ථිකං ලොහිතකං ධාරයිස්සති මත්ථකෙ.

1. සන්තො, සෙ.

2. රත්තපදමෙහි, සිමු.

3. දාරබාහෙ, සෙ.

4. පත්තං පිඤ්ජරෙන, සෙ.

5. පදමානි, සෙ. P T S.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1478. “බුදුරජානන් වහන්සේගේ බලයෙන් ලෝකයෙහි ආශාවයි වූ දෑ පහළ විය. අපි සියල්ලෝ (උන්වහන්සේට ඒ) මල්පිදිමේ බලයෙන් බිඳී යාමට අසන්නෙමු” ය කියායි.

1479. ලෝකයාගේ පුජාවන් පිළිගන්නා වූ නොහොත් පුජාවන් රැස් වීමට ගෙයක් වැනි වූ විවිධයෙහි වැඩසිටි ශාසනා වූ පළමුතර බුදුරජානන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක:

1480. “යම් ඒ මාණවකයෙක් තෙම රත්පිඤ්ඤාවලින් බුදුරජානන් වහන්සේ පිදී ද, මම හේ කවරෙක්දැයි ප්‍රකාශ කරන්නෙමි. එසේ පවසන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

1481. මෙතෙම කප් නිස්සකයක් දෙව්ලොව සිත් අලවා වසන්නේ ය. නිස්සකයක් මුළුල්ලෙහි ශක්‍රදෙවෙනු ව දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය.

1482. එකල්හි භූතසියක් යොදුන් උස ඇති එක්සියපණස් යොදුන් පුළුල ඇති මහාවික්‍රමාශ්වත (සඳුලසහිත) විමනෙක් පහළ වන්නේ ය.

1483. එහි සුනිර්මිත ආරයෝ භාරලක්‍ෂයක් වෙති. කුළුගෙවලින් යුක්තයහ. මහාසයනයන්ගෙන් නිමවන ලදහ.

1484. නාභ්‍යාගිතයන්හි දක්‍ෂ, වාදනයෙහි ද හුරුපුරුදු කෙළලක්‍ෂයක් අපසරාවෝ පිරිවරන්නාහු ය.

1485. දිව්‍යාපසරා සමූහයා විසින් ගැවසිගත් මෙබඳු උතුම් විමනෙහි හැම කල්හි දිව්‍යමය වූ ලෙහෙවන් මල්වැසි වසී.

1486. එකල්හි බිත්තියෙහි වූ ඇණවල ද නාදනිවල ද උච්චස්‍රවල ද තොරන්හි ද චක්‍රප්‍රමාණ වූ ලෙහෙවන් පුෂ්පයෝ එල්බෙන්නාහු ය.

1487. එකල්හි මල් පෙත්තෙන් පෙත්ත වැසෙන සේ වූ මේ විමානය තුළ (ඒ මලින් ම කළ ඇතිරි) අතුරා (පොරෝණා) පොරොවා හෝනාහු ය.

1488. භවනය වටා භාන්පස යොදුන් සියයක් ඒ පිරිසිදු ලෙහෙවන් පුෂ්පයෝ දිවස්‍රවද පතුරුවන්.

1489. පන්සැත්තැවරක් සක්විතිරජ වන්නේ ය. මහත් වූ ප්‍රදේශ රාජ්‍යය ගණන් වශයෙන් (මෙතෙකැයි) ගිණිය නො හැකි ය.

1490. (දිව්‍ය මනුෂ්‍ය) දව්විධ සමපත් අනුභව කොට උච්චරු රහිත වූයේ උපද්‍රව නැත්තේ පශ්චිමභවය පැමිණි කල්හි නිවණ පහස්තේය-අවමොධ කරන්නේය” කියායි.

1491. මා විසින් බුදුරජානන් වහන්සේ මැනැවින් දක්නාලදී. වණික් කමිය මැනැවින් යොදන ලදී. භූතපිඤ්ඤා පුදා දිව්‍ය මනුෂ්‍ය නිමාණ යන ත්‍රිවිධසම්පත්තිය අනුභව කෙළෙමි.

1492. අද නිමාණධර්මයට (සාක්‍ෂාත් කිරීම් වශයෙන්) පැමිණියා වූ සමාකාරයෙන් (කෙළෙසුන්ගෙන්) මිදුනා වූ මාගේ හිස මතුයෙහි මැනැවින් පිපුනු ලෙහෙවන් පිඤ්ඤා පවත්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1493. මම කමං¹ කපේනනසු පදුමුනතරසඤ්ඤා,
සතතපාණසතසුනං ධම්මාභිසමයො අනු.
1494. සතසහසො ඉතො කප්පෙ යං බුද්ධමේඤ්ජිත්ථි,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි තිණ්ණං පදුමානිදං² එලං.
1495. කිලෙසා කුට්ඨිකා මයං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
සබ්බාසවා පරිකම්භො නත්ථි³දුනි පුනබ්බවො.
1496. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා නිසදුමියො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

නිසදුමියකෙරසු අපද්‍යනං දසමං.

උද්දානං:

නාගසමාලො පදසඤ්ඤා සසඤ්ඤාලවදයකො
එකසඤ්ඤා තිණ්දදො සුචි පාටලිපුළුඵයො
සිතඤ්ඤා නිපදුමි ගාථායො පඤ්චසතතති.

නාගසමාලවග්ගො අට්ඨමො.

81. නිමිරපුළුඵයකෙරාපද්‍යනං

1497. චක්ඛාගානදිතීරෙ අනුසොතං වජ්‍රමහං,
තිසිතනං සමණං දිසවා විප්පසනනමනාවිලං.
1498. තත්ථ³ විතතං පසාදෙත්වා එවං විනේනසහං තදා,
“තාරසිය්‍යති තිණ්ණො‘යං දුනේනො‘යං දුමසිය්‍යති.
1499. අසාසෙසුති අසාසො සනේනා ච සමසිය්‍යති,
මොවසිය්‍යති මුනේනා ච නිබ්බාපෙසුති නිබ්බුතො”.
1500. එවං සං⁴ විනාසිත්වාන සිද්ධත්ථසු මහෙසිනො,
ගහෙත්වා තිමිරං පුළුඵං මත්තෙ ඔකිරිං අහං.
1501. අඤ්ඤා පග්ගහෙත්වාන කත්වාන ච පදකම්භො,
චන්දිත්වා සඤ්ඤානො පාදෙ පකකාමිං අපරං දිසං.

1 ධම්මං, සෙ.

3. තසු, සෙ PTS.

2 තිණ්දදුමානිදං, (සබ්බත්)

4. එවාහං, සබ්බත්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1493. පළමුතන ඉදුරජාන මාගේ කමීය ප්‍රකාශ කරණ කල්හි සත්දහසක් ප්‍රාණින්හට ධර්මානුකූලය විය.

1494. මෙයින් සියක්දහස්වන කපෙහි ඉදුරජානට යම් පුජාවක් කෙළමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. පිසුම් තුණ පිදීමේ මේ ප්‍රතිඵලයයි.

1495. මාගේ කෙලෙසයා දවන ලදහ. සියලු හවයෝ නසන ලදහ. සියලු ආසුවයෝ ඝෘය කරණ ලදහ. දැන් නැවත ඉපදීමෙන් නැත.

1496. ප්‍රතිසංවිද්‍යාවෝ -පෙ- ඉදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් නිපදුමිය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

නිපදුමිය සංවිරයාදානය දසවැනි යි.

උද්‍යානය:

නාගසමාල පදසඤ්ඤක - බුද්ධසඤ්ඤක ආලෝකයක,
එකසඤ්ඤක නිණදද - සුචි පාටලිප්පමය,
සිතඤ්ඤි නිපදුමි වන්දස - පත්සාත්තා ගයෙක් වේ.

නාගසමාලවගීය අවසාන යි.

81. නිමරපුප්ඵයසංවිරාදානය

1497. මම වෘකාශා නදීතීරයෙහි යටිහොයට (=ගහ බැස යන අතට තැන් තැන්වල ලැගුම් ගණිමින්) යමි. (එකල්හි) වැඩහුන් සන්-සිදුවන ලද පච්ඡි ඇති පැහැදුනු නො කැළඹුනු සිත් ඇති ඉදුරජාන දැක-

1498. මම එහි සිත පහදවා මෙසේ සිතීමි: “මේ (සඵල) තෙම (සසරසයුරින්) එතෙර වූයේ (සෙස්සන් ද) එතෙර කරවන්නේ ය. මේ (සඵල) තෙමේ දන්නා වූයේ (සෙස්සන් ද) දමනය කරන්නේ ය.

1499. තෙමේ අස්වැසුනේ (සෙස්සන් ද) අස්වසන්නේ ය. තෙමේ ශාන්ත වූයේ (සෙස්සන් ද) ශාන්ත කරන්නේ ය. තෙමේ මිදුනේ (සෙස්සන් ද) මුදවන්නේ ය. තෙමේ නිවුනේ (සෙස්සන් ද) නිවණට පමුණුවන්නේ ය” කියායි.

1500. මම මෙසේ සිතා සිඛාඤ්ඤා ඉදුරජානන් වහන්සේට නිමරමල් (=විසිදි නිල් රැසින් වනය අපුරා වූවාක් මෙන් කරණ මල් වර්ගයක්) ඉදුරජානන් වහන්සේගේ මත්තෙහි පිහිටීමි.

1501. ඇදිලි බැඳ පාදතුණු කොට ඉදුරජානන් වහන්සේගේ ශ්‍රී පාදයන් වැඳ බටහිරදිගට ගියෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1502. අචිරං ගතමතතං මං මීගරාජා විකෙඨසී¹,
පපාතමනුගච්ඡන්තො තජේච චරතීං අහං.
1503. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුපඵමභිරූපසිං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි බුඛිපුජාසිද්ධං ඵලං.
1504. ඡපඤ්ඤසමභි කප්පමභි සතෙතවාසුං මහායසා,
සතතරතනසමපන්නා චකකචන්තී මහබ්බලා.
1505. චට්ඨමහිදා -චෙ- කතං බුඛිසා සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා තිමිරපුපඵයො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති

තිමිරපුපඵයකෙට්ඨරසස අපද්‍යනං පඨමං.

82. ගතසඤ්ඤකප්පේරාපද්‍යනං

1506. ජාතියා සතතවග්ගො'හං පබ්බජිං අනගාරියං,
අවඤ්ඤං සඤ්ඤානො පාදෙ විප්පසන්නෙන වේතසා.
1507. සතත නභිගලිකීපුපේථ ආකාසෙ උඤ්ඤිපිං අහං,
තිසසා බුඛිං සමුද්දායං අනන්තගුණසාගරං.
1508. සුගතානුගතං² මග්ගං පුජේතා ගට්ඨමානසො
අඤ්ඤාලිඤ්ඤා තදා'කාසිං පසන්නො සෙභි පාණිභි.
1509. දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකාරිං තදා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි බුඛිපුජාසිද්ධං ඵලං.
1510. ඉතො අට්ඨමතෙ කප්පෙ තසො අග්ගිසිමා අහං,
සතතරතනසමපන්නා චකකචන්තී මහබ්බලා.
1511. චට්ඨමහිදා -චෙ- කතං බුඛිසා සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා ගතසඤ්ඤානො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අනාසිත්ථාති.

ගතසඤ්ඤකප්පේරසස අපද්‍යනං දුතීයං.

83. නිපන්නඤ්ඤලියකෙට්ඨරාපද්‍යනං

1512. රුකකමුලෙ නිසින්නො'හං ව්‍යාඛිතො ජරමෙන ච,
ජරමකාරුඤ්ඤාපන්නො'චභි අරඤ්ඤා කාතනෙ අහං.
1513. අනුකමපං උපාදාය නිසසසා සත්ථා උපෙසි මං,
සො'හං නිපන්නකො සන්නො සිතෙර කතාන අඤ්ඤිං.

1. අපිලභී, මජ්ඣ. සං 2. සුගතෙන ගතං (අට්ඨකථා)

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1502. නොබෝ වේලාවක් ගියා වූ මා සිංහයෙක් පෙළී ය. මම ප්‍රපාතය අනු ව යන්නෙහි එහි ම වැටුනෙමි.

1503. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් මල්පුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

1504. සපණස්වන කපෙහි මහත් යශස් ඇති සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සත්ථිහිරජවරු සන්දෙනෙක් වූහ.

1505. ප්‍රතිසමනිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් තිමිරපුප්පය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

තිමිරපුප්පයසථවිරාවදානය පළමුවැනියි.

82. ගතසඤ්ඤාසථවිරාවදානය

1506. උත්පතියෙන් සන්තැව්විදි වූ මම අනගායකසංඝාත ශාසනයෙහි පැවිදි වීම. පැහැදුනු සිතින් (යුතු ව) ශාසනයන් වහන්සේගේ ශ්‍රීපාදයන් වැදීම.

1507. මම අනන්තගුණසාගරයක් වූ තිස්ස බුදුරජානන් වහන්සේ උදෙසා (නගුලෙන් සැබිමෙහි හටගත්*) නාභිගලිකී පුෂ්ප (ලාභිගලිකී= ලියනහලා මල්) සතක් අනෙසෙහි දැමීම.

1508. සතුටු සිත් ඇත්තෙහි බුදුරජුන් විසින් අනුගමනය කළ ආයතී මායියට පහන්සිත් ඇත්තෙහි පුදා සියතින් ඇඳිලි කෙළෙමි.

1509. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කාමීයක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

1510. මෙයින් අටවැනි කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති අභිසිඛ නම් සත්ථිහිරජවරු තිදෙනෙක් වූහ.

1511. ප්‍රතිසමනිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් ගතසඤ්ඤා සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

ගතසඤ්ඤාසථවිරාවදානය දෙවැනි යි.

83. නිපනනඤ්ජලියසථවිරාවදානය

1512. මම (රුක්කමුලිකභිය සමාදන් ව) රුක්මුල්හි නුන්නෙහි තදින් රොගී වූයෙහි මහවෙනෙහි අතියය දුෂිතභාවයට පත්වූයෙහි වෙමි.

1513. තිස්ස බුදුරජානන් වහන්සේ අනුකම්පා උපදවා මා වෙත එළඹිසේක. මම වැදහොත්තේ ම සිරසෙහි ඇඳිලි කොට-

* අවිකපා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1514. පසන්නවිසේතනා සුමනො සබ්බසත්තානමුත්තමං,
සම්බුද්ධං අභිවාදෙත්වා තත්ථ කාලකතො අහං.
1515. දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං චජ්ඣං පුරිසුත්තමං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි චජ්ජනාය ඉදං ඵලං.
1516. ඉතො පඤ්චමකෙ කප්පෙ පඤ්චවාසුං මහාසිඛා,
සත්තරතනසම්පන්නා චක්ඛවන්ති මහබ්බලා.
1517. පටිසම්භිදා කතං -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා නිපන්නඤ්ඤායො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්ථාති.

නිපන්නඤ්ඤායොධෙරස්ස අපදානං තතියං.

84. අබොජුප්‍රපථියධෙරාපදානං

1518. අභිභු නාම සො භික්ඛු සිඛිනො අග්ගසාවකො,
මහානුතාවො තෙට්ඨෙජා හිමවන්තං උපාගමි¹.
1519. අහමපි හිමවන්තමහි රමනීයස්සමෙ ඉසි,
චසාමි අප්පමඤ්ඤාසු ඉද්ධිසු ච තදා චසී.
1520. පක්ඛජාතො විශාකාසෙ පබ්බතං අභිවත්තසිං²,
අබොජුප්ථං ගතෙත්වාන ආගච්ඡිං³ පබ්බතං අහං.
1521. සත්ත පුප්ථානි ගණ්හිත්වා මත්ථකෙ ඔකිරිං අහං,
ආලොකිතෙ ච ථීරෙන⁴ පක්ඛාමිං පාවිනාමුබ්බො.
1522. ආවාසං අභිසම්භාසිං පත්වාන අස්සමං අහං,
බාරිහාරං ගතෙත්වාන පාවිසිං⁵ පබ්බතන්තරං.
1523. අජගරො මං පිලෙසි සොරරුපො මහබ්බලො,
පුබ්බකමමං සරිත්වාන තත්ථ කාලකතො අහං.
1524. එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමිතිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුප්ථපුජාසිදං ඵලං.
1525. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං,

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අබොජුප්‍රපථියො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්ථාති.

අබොජුප්‍රපථියධෙරස්ස අපදානං චතුස්ථං.

1. තදගමි, සෙ. මජ්ඣං.

2. අභිපත්තිං, සෙ. PTS. අභිමත්තිං, මජ්ඣං.

3. අගච්ඡි, මජ්ඣං.

4. ධීරෙන, සෙ.

5. පායාසි, සෙ. මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1514. පහන්සිත් ඇත්තෙමි සොමිනස් සහිත වූයෙමි සියළු සත්තට උතුම් වූ බුදුරජානන් වහන්සේ වැඳ මම එහි කලුරිය කෙළෙමි.

1515. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි යම් පුරුෂොත්තම වූ සමීඥ කෙනෙකුත් වැන්දෙමි ද, ඒ හේතුවෙන් දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධවන්දනාවෙහි මේ විපාකය සි.

1516. මෙයින් පස්වන කපෙහි සත්ථවතීන් යුත් මහත් බල ඇති මහාසිඛ නම් වූ සත්විතිරජවරු පස්දෙනෙක් වූහ.

1517. ප්‍රතිසම්මද්දවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ මේ අයුරින් ආයුෂමත් නිපහනඤ්ඤිය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ශාථාවන් වදාළසේක් සි.

නිපහනඤ්ඤිය සංවිරාවදානය තෙවැනි සි.

84. අධ්‍යොපුප්ඵය සංවිරාවදානය

1518. සිටි බුදුරජානන් වහන්සේගේ අග්‍රශ්‍රාවක වූ මහානුතාව ඇති ත්‍රිවිද්ධවෙන් යුත් අහිඤු නම් ප්‍රසිද්ධ භික්ෂු තෙමේ හිමවතට එළඹියේ ය.

1519. එකල්හි මම අප්‍රාමාණ්‍ය ආලම්භනයන් හි ද සාද්ධිත්ති ද වසිප්‍රාප්ත සාමියෙක් වූයෙමි රමණීය අසපුචක වසමි.

1520. මම (උන්වහන්සේ විසූ) කඳු පහලින් මල් ගෙණ පැමිණියෙමි. (පැමිණ) අතසෙහි පක්ෂියෙකු මෙන් පථිතයට නැංගෙමි.

1521. මල් සතක් ගෙණ මම (උන්වහන්සේගේ) මහනකයෙහි විසිර වීම වීර වූ අහිඤු ශ්‍රාවකයන් වහන්සේ විසින් (ඒ දෙස) බලන ලද කල්හි (මම) පෙරදිගට මුහුණ ලා ගියෙමි.

1522. (ගොස් මාගේ) ආවාසයට පැමිණියෙමි. ආශ්‍රමයට පැමිණ මම පිරිකරබර ගෙණ කඳු අතරට ගියෙමි.

1523. (එහි දී) ඝොරසවරූප වූ මහත් බල ඇති විබුරෙක් මා පෙළී ය. පෙර කල (ඒ පුෂ්පපුරා)පුණ්‍යකම්ය සිහි කොට මම එහි ම කලුරිය කෙළෙමි.

1524. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි යම් පුෂ්පපුරාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පුෂ්පපුරාවෙහි මේ විපාකය සි.

1525. ප්‍රතිසම්මද්දවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ මේ අයුරින් ආයුෂමත් අධ්‍යොපුප්ඵය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ශාථාවන් වදාළසේක් සි.

අධ්‍යොපුප්ඵය සංවිරාවදානය සිවුවැනි සි.

85 රංඝිසඤ්ඤකපේරාපද්‍යනං

1526. පබ්බතෙ භිමවග්ගනම් වාසං කප්පෙසං පුරෙ,
අජිත්තකරවාසො¹ වසාමි පබ්බතනනරෙ.
1527. සුවණ්ණවණ්ණං සම්බුද්ධං සතරංසිංච තානුමං,
වග්ගනරගතං දිස්වා සාරරාජං² ව පුප්ඵනං.
1528. රංඝ්‍යා³ විතතං පසාදෙත්වා මිසසෙසියං මහෙසිනො,
පග්ගය්‍ය අඤ්ඤං වජ්ඣං සිරසා උකඤ්චි⁴ අහං.
1529. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මකරිං තදා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි රංඝිසඤ්ඤසිද්ධං ඵලං.
1530. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුද්ධං ආයස්මා රංඝිසඤ්ඤකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

රංඝිසඤ්ඤකපේරස්ස අපද්‍යනං පඤ්චමං.

86. දුතියරංඝිසඤ්ඤකපේරාපද්‍යනං

1531. පබ්බතෙ භිමවග්ගනම් වාසවීරධරො අහං,
වඛකම්ඤ්ඤා සමාරුලොහා නිසිද්ධං පාවිත්තාමුබ්බො.
1532. පබ්බතෙ සුගතං දිස්වා පුංසං කුඛතරතං තදා,
අඤ්ඤං පග්ගතෙත්වා රංඝ්‍යා⁴ විතතං පසාදෙසිං.
1533. දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤමලනීං තදා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි රංඝිසඤ්ඤසිද්ධං ඵලං.
1534. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුද්ධං ආයස්මා රංඝිසඤ්ඤකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

දුතියරංඝිසඤ්ඤකපේරස්ස අපද්‍යනං ඡට්ඨං.

87. ඵලදයකපේරාපද්‍යනං

1535. පබ්බතෙ භිමවග්ගනම් බුද්ධජිතධරො අහං,
පුංසං ජිතවිරං දිස්වා ඵලකපේරා ඵලං අදං.
1536. යමහං ඵලමදෙසිං විප්පසනෙනා වේතසා,
ගවෙ නිබ්බන්ධනමානම් ඵලං නිබ්බන්ධනෙ මම.
1537. දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලං අදදිං අහං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි ඵලදයසිද්ධං ඵලං.
1538. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුද්ධං ආයස්මා ඵලදයකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ඵලදයකපේරස්ස අපද්‍යනං සත්තමං.

1 අජිත්තකරවාසොහං, P T S

2. රංඝෙ, මජ්ඣං. P T S. සෙ.

3. සිරසකඤ්චිකො, මජ්ඣං.

4. රංඝෙ, සබ්බත්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

85 රංගිසංඝඤ්ඤාකසම්පිරාවද්‍යනය

1526. මම පෙර කිමවන්පථිවෙහි වාසය කෙළෙමි. අද්‍රන්දිවිසම් උතුරුසඵ කොට ඇති මම කඳු අතරෙහි වෙසෙමි.

1527. සියගණන් රැස් ඇති හිරු වැනි වූ පිපුනු සල්ලුකක් වැනි වනගත වූ සවණ්ණිවණ්ණි ඇති බුදුරජානන් වහන්සේ දැක-

1528. ඒ විසස්සි බුදුරජානන් වහන්සේගේ රක්ෂිතයෙහි සිත පහදවා මම ඇඳිලි බැඳ උකඤ්චික ව හිස නමා වැන්දෙමි.

1529. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් (පුණ්‍ය) කම්මක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. රක්ෂිතංඝ්‍යවෙහි (පාඨාදි පිදිමේ) මේ විපාකය යි.

1530. ප්‍රතිසම්මද්‍යවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් රංගිසංඝඤ්ඤාක සම්පිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් යි.

රංගිසංඝඤ්ඤාකසම්පිරාවද්‍යනය සම්පූර්ණ යි.

86. දුතියරංගිසංඝඤ්ඤාකසම්පිරාවද්‍යනය

1531. වාහැරි සිවුරු දරන්නා වූ මම කිමවන්පථිවෙහි සක්මනට නැගුනේ නැගෙනහිර දිගට මුහුණ ලා හුන්නෙමි.

1532. එකල්හි කිමවන්පථිවෙහි දී බ්‍යානසෙහි ඇලුනා වූ සුඤ්ඤා බුදුරජානන් වහන්සේ දැක ඇඳිලි බැඳ (බුදු)රැස්හි සිත පාඨාදිවිමි.

1533. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි වූ එකල්හි (බුද්ධරක්ෂිත පිළිබඳ) යම් සංඝ්‍යවක් ලැබුයෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. (බුද්ධ)රක්ෂිතංඝ්‍යවෙහි (සිත පාඨාදිවිමේ) මේ විපාකය යි.

1534. ප්‍රතිසම්මද්‍යවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් රංගිසංඝඤ්ඤාක සම්පිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් යි.

දුතියරංගිසංඝඤ්ඤාකසම්පිරාවද්‍යනය සම්පූර්ණ යි.

87. ඵලදයකසම්පිරාවද්‍යනය

1535. කුර සහිත අද්‍රන්දිවිසම් දරන්නා වූ මම පලතුරු ගත් අත් ඇත්තෙමි කිමවන්පථිවෙහි දී සුඤ්ඤා බුදුරජානන් වහන්සේ දැක පලතුරු දිනිමි.

1536. මම පාඨාදි සිහින් යම් පලතුරු දකක් දිනිමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) භවයෙහි උපදින කල්හි මට පලතුරු ලැබේ.

1537. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි මම යම් පලතුරු දකක් දිනිමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පලතුරුදනායාගේ මේ විපාකය යි.

1538. ප්‍රතිසම්මද්‍යවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් ඵලදයකසම්පිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් යි.

ඵලදයකසම්පිරාවද්‍යනය සම්පූර්ණ යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

88. සද්දසඤ්ඤාකපේරාපද්‍යනං.

1539. පබ්බතෙ නිමවනන්තම් වසාමි පණ්ණසක්ඛරො,
පුස්සස්ස ධම්මං භණ්ණො සද්දෙ විතතං පසාදසිං.

1540. දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තදා
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුඤ්ඤාකම්මසසිදං එලං.

1541. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සද්දසඤ්ඤාකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සද්දසඤ්ඤාකපේරස්ස අපද්‍යනං අට්ඨමං.

89. බොධිසිඤ්ඤාකපේරාපද්‍යනං.

1542. විසසසිස්ස භගවතො මහාබොධිමහො අසු,
පබ්බජ්ජපගතො සනෙතා උපගච්ඡිං මහං අහං¹.

1543. කුසුමොදකමාදාය බොධියා ඔකිරිං අහං,
“මොවසිස්සති නො මුත්තො නිබ්බාපෙස්සති නිබ්බුතො”.

1544. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං බොධිමභිසිඤ්ඤාසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බොධිසිඤ්ඤාසිදං² එලං.

1545. තෙතතිංසෙ වත්තමානමි කප්පෙ ආසුං ජනාසිපා,
උදකාසෙවනා නාම අට්ඨෙතෙ වක්කවත්තනිනො.

1546. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා බොධිසිඤ්ඤාකො³ පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

බොධිසිඤ්ඤාකපේරස්ස අපද්‍යනං නවමං.

90. පදුමපුප්ඵයපේරාපද්‍යනං.

1547. පොකඛරවනං පට්ඨෙය්‍යා භඤ්ජනො පදුමානහං,
අද්දසං පුස්සස්මබුද්ධං ඛතතිංසවරලකඤං.

1548. පදුමපුප්ඵං ගහෙත්වාන ආකාසෙ උකඛිපිං අහං,
පසන්නකම්මං කත්වාන⁴ පබ්බජිං අනගාරියං.

1549. පබ්බජිත්වාන කායෙන මතසා සංවුතෙන ව,
වච්ඡවවරිතං හිත්වා ආජිවං පරිසොධසිං.

1 මහා තදා, මජ්ඣ. 2. බොධිසඤ්ඤාසිදං PTS. 3. බොධිසඤ්ඤාසො PTS.

4. පාපකම්මං කරිත්වාන, අ. සිමු.

88. සද්දසඤ්ඤාකසම්මරාවද්‍යනය

1539. (මම) කිමමනෙහි පන්ඥාතිරියක වසමි. (එකල්හි) දකම් දෙසන්නා වූ සුඤ්ඤා බුදුරජානන් වහන්සේගේ (මබුර)ඤ්ඤායෙහි සිත පැහැදවිමි.

1540. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කමයක් කෙලෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ඒ පුණ්‍යකමයාගේ මේ විපාකය යි.

1541. ප්‍රතිසම්මතියෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සද්දසඤ්ඤාක සම්මරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් යි.

සද්දසඤ්ඤාකසම්මරාවද්‍යනය අවමැනියි.

89. බොධිසිඤ්ඤාකසම්මරාවද්‍යනය

1542. විපස්සි බුදුරජානන් වහන්සේගේ මහාබොධියට පූජාවක් විය. (එකල) පැවිදි ව සිටි මම ඒ පූජාවට එළඹියෙමි.

1543. මම මල් හා (සුවද)පැත් ගෙණ (ඒ කිණිහිරි)බොධියට ඉස්සෙමි. (ඉස මෙසේ සිතීම:) “සමීඤ්ඤාම (සසර දුකින්) මිදුනේ අප ද (ඉන්) මුදවන්නේ ය. (කෙලෙස්ගින්නෙන්) තිවුනේ (අප ද ඉන්) තිවීමට පමුණුවන්නේ ය” කියායි.

1544. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි (කිණිහිරි) බොධියට යම් (සුවද පැත්) ඉසීමක් කෙලෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බොධියට පැත් ඉසීමේ මේ විපාකය යි.

1545. තෙතිස්වන කප පවත්නා කල්හි උදකාසෙවන නම් ජනාධිපති වූ ඒ අට සක්විතිරජවරු වූහ.

1546. ප්‍රතිසම්මතියෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් බොධිසිඤ්ඤාක සම්මරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් යි.

බොධිසිඤ්ඤාකසම්මරාවද්‍යනය නවමැනියි.

90. පදුමපුපඵලසම්මරාවද්‍යනය

1547. මම තෙළුම් පනයට (=පොකුණකට) පිවිසියෙමි මල් බිඳින්නෙමි (=නෙලන්නෙමි) දෙතිස්මහපුරිස්සකුණෙන් යුත් සුඤ්ඤා බුදුරජානන් වහන්සේ දිවිමි.

1548. මම තෙළුම්මල් ගෙණ (ඒ බුදුරජුන් උදෙසා) අහසට දමිමි. ඒ ප්‍රසන්නකමය කොට අනාගායකිසම්මසාන ශාසනයෙහි පැවිදි වීමි.

1549. පැවිදි ව සංවරණය කලා වූ කයින් ද සිතින් ද යුතු ව වාග් දුශ්චරිතය හැර ආජීවය පිරිසිදු කෙලෙමි.

1550. දොනවුතො ඉතො කප්පො යං පුප්ඵමච්චිතොපසි,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිද්ධං ඵලං.
1551. පුද්ධානාසනාමා අට්ඨාරස මහිටති,
අට්ඨාරසසු කප්පොසු අට්ඨනාලීසමාසිසුං.
1552. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉද්ධං සුද්ධං ආයස්මා පුද්ධපුප්ඵයො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පුද්ධපුප්ඵයත්ථෙරස්ස අපදානං දසමං.

උද්දානං:

තිමිර නඛලිපුප්ඵී නිටන්තඤ්ඤිකො අධො
දො රංසිසඤ්ඤි ඵලදො සද්දසඤ්ඤි ව සෙවකො
පද්ධමපුප්ඵී ව ගාථායො ඡප්පඤ්ඤස පතිත්තාති.

තිමිරපුප්ඵියවග්ගො නවමො.

91. සුධාපිණ්ඩයත්ථෙරාපදානං

1553. පුජාරහො පුජයතො බුද්ධො යදි ව සාමකො
පපඤ්ඤාසමතිකකන්තො තිණ්ණසොකපරිද්දව.
1554. තො තාදිසෙ පුජයතො නිබ්බුතො අකුතොහසෙ,
න සකකා පුඤ්ඤං සඛිංචුං ඉදමෙත්තමපි¹ කෙනෙවි.
1555. චතුත්තමපි දීපානං ඉසාරං යො'ඛි කාරසෙ,
ඵකිස්සා පුජනායෙනං කලං නාගස්ති සොලසිං.
1556. සිද්ධාසම්ඤ්ඤා තරගස්ස වෙතියෙ ඵලිතන්තරෙ,
සුධාපිණ්ඩො මයා දින්නො විපසන්නෙන වෙතසා.
1557. චතුතවුතො ඉතො කප්පො යං කමමකරිං තදා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි පටිසම්භාරසිද්ධං ඵලං.
1558. ඉතො තිංසතිකපමච්චි පටිසම්භාරසවග්ගො,
සත්තරත්තසමපන්නා තෙරස ච කතාවතතිතො.
1559. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉද්ධං සුද්ධං ආයස්මා සුධාපිණ්ඩයො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සුධාපිණ්ඩයත්ථෙරස්ස අපදානං පඨමං.

1550. මෙයින් දෙඅනුවන කපෙහි යම් පුෂපපුරාවක් කෙළෙම් ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධිපුරාවෙහි මේ විපාකය යි.

1551. කල් අවලෝසක පුෂ්පානාස නම් වූ අවලෝස රජකෙනෙක් වූහ. (එසේ ම) අවසාලිස් රජකෙනෙක් ද වූහ.

1552. පුතිසමතිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අසුරින් ආසුමෙන් පුෂ්පප්පය ස්වරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

පුෂ්පප්පයස්ථවිරාවදානය දසවැනි යි.

උද්දානය:

නිමිරය නඩගලී - පුරප්පානිපනාඤ්ඤිකය
අධො පුරප්පිය රංසිසඤ්ඤක - සද්දසඤ්ඤී ද සේවක ය
පුෂ්පප්පය දස - සරණස් ගයකින් බැඳී.

නිමිරපුෂ්පයවතීය නවවැනියි.

91. සුධාපිණ්ඩියස්ථවිරාවදානය

1553, 1554. පිදීමට සුදුසු වූ තණහාදි කෙළෙස් ඉක්මවූ කරණය කළ (=නැති කළ) සොකපරිදෙව ඇති බුදුරජුන් කෙරෙහි හෝ සවිවන් කෙරෙහි හෝ පුදන්තහුව (හෙවත් කෙළෙස් පිරිනිවණින්) පිරිනිවි බිය නැති එබඳු උතුමන් කෙරෙහි පුදන්තා වූ ඔවුනට (ලැබෙන) පිණ මෙපමණ ය යි කිසිවකින් පමණ කිරීමට (=මැනීමට) නො හැකි ය.

1555. යමෙක් මේ ලෙව්හි සිවුමහදිවසිනට ඉසුරු රජය කරවන්නේ නමුදු එය මොදු එක පිදුමක සොලොස්වැනි කලාවකට ද නො අහි.

1556. සිද්ධාසී බුදුරජානන් වහන්සේගේ සැයෙහි පැළමි අතර මා විසින් පැහැදිසිතින් සුඤ්ඤිමික් දෙනලදී. (පැළමි අතරෙහි සුඤ්ඤ බහා සකසන ලදී.)

1557. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් පින්කමක් කෙළෙම් ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පිළිසකරෙහි (=පුතිසංස්කරණයෙහි) මේ විපාකය යි.

1558. මෙයින් තිස්වන කපෙහි සත්ථවතින් සුත් පටිසම්බාර නම් වූ තෙළෙස් සත්විතීරජකෙනෙක් වූහ.

1559. පිළිසිඹියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අසුරින් ආසුමෙන් සුධාපිණ්ඩිය ස්වරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

සුධාපිණ්ඩියස්ථවිරාවදානය පළමුවැනි යි.

92. සුවිනතිතපේරාපද්‍යනං

1560. කිංකරාං ලොකනාථස්ස සුඛාපිඨ¹මද්දසනං,
හටේඨා හටේඨන විතෙනන බුඬස්සාදිඨවංඤ්ඤිතො.
1561. අට්ඨතීංසෙ ඉතො කප්පෙ රාජා ආසිං මහාරුචී,
හොහො ව විපුලො ආසි සසනං ව අනප්පකං.
1562. පිඨං බුඬස්ස දන්තාන විප්පසන්නෙන වෙනසා,
අනුහොමි සකං කම්මං පුබ්බෙ සුකතමන්තනො.
1563. ජේනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පිඨමද්දිං තදා,
දුග්ගතීං නාතිජාතාමි පිඨද්දනසසිදං ඵලං.
1564. අට්ඨතීංසෙ ඉතො කප්පෙ තයො තෙ වකකවතතීනො,
රුචි උපරුචි වෙව මහාරුචි තතීයකො.
1565. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුඬස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සුවිනතිතො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සුවිනතිතපේරස්ස අපද්‍යනං දුතීයං.

93. අඛඨිවෙලකපේරාපද්‍යනං

1566. කිංකරාංගං භගවතො උපසිද්ධස්සමද්දසනං,
පරමකාපඤ්ඤාපනෙනාමති² දුග්ගකේන³ සම්පටිතො.
1567. උපසිද්ධස්සං දන්තාන කප්පං සග්ගමි මොදනං,
අවසෙසෙසු කප්පෙසු කුසලං කාරිතං⁴ මයා.
1568. ජේනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං දුස්සමද්දිං තදා,
දුග්ගතීං නාතිජාතාමි දුස්සද්දනසසිදං ඵලං.
1569. ඵකුතපණ්ණේ⁵කප්පමි රාජානො වකකවතතීනො,
සමනනච්ඡදනා⁶ නාම ඛතතිංසාසුං ජනාධිපා.
1570. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුඬස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අඛඨිවෙලකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති

අඛඨිවෙලකපේරස්ස අපද්‍යනං තතීයං.

1. පුබ්බෙ පිඨ, PTS. සුඛාපිඨ, සිමු. 2. කාරුඤ්ඤා, සනා. සෙ.
3. දුග්ගතෙන, මජ්ඣ. 4. තීරිතං, PTS.
5. ඵකුතපණ්ණෙය, සිමු. 6. සමනනච්ඡදනා, PTS. සෙ.

92. සුවිනිසසම්පිරාද්‍යනය

1560. මම කිරුගොත්ති වූ සියල්ල දත් කිසිබුදුරුන්හට තුටු වූයෙහි තුටුසිතින් ම (සිලිපි දූවමුවා අතහි) පිරිසිදු පුටුවක් පිදීම.

1561. මෙයින් අටතිස්වන කපෙහි මහාරූපි නම් රජෙක් වීම. (ඔහුට) බොහෝ වූ සයනාසන ද මහත් වූ නොග ද විය.

1562. පිරිසිදු සිතින් බුදුරජානන් වහන්සේට පුටුවක් දී තමා විසින් පෙර මැනැවින් කළ (ඒ සවකිය පුණ්‍ය)කමය අනුභව කරමි.

1563. මෙයින් දෙඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් පුටුවක් දිනිමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. විප්‍රදානයාගේ මේ විපාකය සි.

1564. මෙයින් අටතිස්වන කපෙහි රූපි ය, උපරූපි ය, මහාරූපි ය යන සක්විති රජවරු තිදෙනෙක් වූහ.

1565. පිළිසිඹියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් සුවිනිසස සම්පිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් සි.

සුවිනිසසම්පිරාද්‍යනය දෙවැනියි.

93. අඛිච්චෙලකසම්පිරාද්‍යනය

1566. මම කිසි බුදුරජානන් වහන්සේට සිවුරු පිණිස රෙදි කැබැල්ලක් දුන්නෙමි. (එකල) දුගදින් යුත් මම අතිශයින් කෘතඥතාවයට (දුකට) පත් වූයෙහි වෙමි.

1567. මම (සිවුරු පිණිස මේ) රෙදිකැබැල්ල පුදා කලායක් මුළුල්ලෙහි සවතියෙහි සතුටු වීම. සෙසු කලායන්හි මා විසින් කුසල් කරණ ලදී.

1568. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් වසත්‍රයක් දුන්නෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. වසත්‍රදානයාගේ මේ විපාකය සි.

1569. එකුත්පණස්වන කපෙහි ජනාධිපති වූ සමනතවිජයන නම් දෙළොස් සක්විතිරජ කෙනෙක් වූහ.

1570. පිළිසිඹියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් අඛිච්චෙලක සම්පිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් සි.

අඛිච්චෙලකසම්පිරාද්‍යනය තෙවැනියි.

94 සුච්ඡායකපේරාපද්‍යනං

1571. කමමාරොහං පුරෙ ආසිං ඛක්ඛමායං පුරුත්තමෙ,
සුච්ඡායනං මයා දිත්තං විපසංසික්ඛං මහෙසිනො.
1572. චජ්ජරග්ගසමං ඤාණං හොති කම්මෙන තාදිසා¹,
විරාගො'මහි විමුක්තො'මහි පතො'මහි ආසවක්ඛයං.
1573. අතීතෙ ව භවෙ සබ්බෙ වත්තමානෙ ව'තාගතෙ,
ඤාණෙන විවිතිං සබ්බං සුච්ඡායකසිද්ධං ඵලං.
1574. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ සත්තාසුං චජ්ජරිහයා²,
සත්තරත්තසම්පන්නා වක්ඛවන්ති මහබ්බලා.
1575. පටිසම්භිද්ධං -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සුච්ඡායකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සුච්ඡායකපේරස්ස අපද්‍යනං වතුස්මං.

95. ගඤ්චමාලියපේරාපද්‍යනං

1576. සිද්ධත්ථස්ස භගවතො ගඤ්චුපං අකාසනං,
සුමනෙහි පටිච්ඡන්තං බුද්ධානුච්ඡිවිකං කතං³.
1577. කඤ්චකන්තසීයසඛිකාසං බුද්ධං ලොකගන්තායකං,
ඉඤ්චරං'ව ජලිතං ආදිත්තං'ව හුතාසනං.
1578. ව්‍යග්ඤ්ඤසභං'ව පචරං අභිජාතං'ව කෙසරිං,
නිසිත්තං සමණානග්ගං භික්ඛුසංඝපුරකකිතං,
චඤ්චා සඤ්චුතො පාදෙ උක්ඛාමි උත්තරාමුඛො.
1579. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ ගඤ්චමාලං යතො අදං,
බුද්ධො කතස්ස කාරස්ස ඵලෙනාතං විසේසකො,
දුග්ගතිං තාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිද්ධං ඵලං.
1580. වත්තාරිසමහි එකුතෙ කප්පෙ ආසිංසු සොලස,
දෙවගඤ්චසන්තාමා තෙ රුජානො වක්ඛවන්තිනො.
1581. පටිසම්භිද්ධං -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ගඤ්චමාලියො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ගඤ්චමාලියපේරස්ස අපද්‍යනං පඤ්චමං.

1. තාදිසං, සබ්බත්ථ. 2. චජ්ජරග්ගමා, P T S. සෙ 3. අහං, P T S. සෙ.

94. සුචිදායකසථවිරාදදානය

1571. මම පෙර බණ්ඩුමා නම් උතුම පුරයෙහි කඹුරෙක් විමි. මා විසින් විපස්සී බුදුරජානන් වහන්සේට හිදි (=ඉදිකඩු) දනක් දෙනලදි.

1572. එබඳු කමීය කරණ කොට ගෙණ විදුරග වැනි (සිසුම්) නුවණ ඇති වේ. පහ වූ රාගය ඇත්තෙමි වෙමි. කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුනෙමි වෙමි. ආසුචක්ඛයට පැමිණියෙමි වෙමි..

1573. අතීතභවයෙහි ද වතීමානභවයෙහි ද අනාගතභවයෙහි ද සියල්ල නුවණින් සොයා දෑන ගනිමි. හිදිදෙනෙහි මේ විපාකය සි.

1574. මෙයින් ඒකානුවත කපෙහි සත්ථවතීන් යුත් මහත් බල ඇති චජීර නම් වූ සත්සක්වතීරජකෙනෙක් වූහ.

1575. පිලිසිඹියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සුචිදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේක් සි.

සුචිදායකසථවිරාදදානය සිවුවැනසි.

95. ගඤ්චාලියසථවිරාදදානය

1576. මම සිඤ්චාලී ගාග්ගවතුන් වහන්සේට (සදුන් - අභිල් - කපුරු කස්තුරි ආදිය වඩා) සුගඤ්චතුපයක් කෙලෙමි. බුදුරජානන් වහන්සේට සුදුසු සේ කරණ ලද එය සමන්මල්වලින් වසන ලදි.

1577, 1578. රන්ඇඟුවක් වැනි වූ ලොකයෙහි අසහාය නායක වූ සමීඥ වූ උදල උපුල් මලක් වැනි වූ ඇවිළු හින්තක් වැනි, ශ්‍රෙණු ව්‍යාභුසෙකු මෙන් උතුම් වූ, විශිෂ්ට ජන්ම ඇති කෙශර සිංහයෙකු වැනි, භික්ෂුසංඝයා විසින් පිරිවරණ ලද, ශ්‍රමණයන්ට අග්‍ර වූ බුදුරජානන් වහන්සේ ද බුදුරජානන් වහන්සේගේ ශ්‍රීපාදයුත්මය ද වැඳ උතුරුදිගට මුහුණ ලා ගියෙමි.

1579. යම් තෙයකින් සිවුඅනුවත කපෙහි යම් ගඳමල් පුජාවක් කරණලද ද, බුදුරජුන් විෂයයෙහි කරණ ලද ඒ පුණ්‍යකමීයාගේ විපාකය හේතු කොට ගෙණ මම විශෙෂයෙන් දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය සි.

1580. එකුත්සනශ්‍රීස්වත කපෙහි දෙවගඤ්ච නම් වූ ඒ සොළොස් සක්විතීරජ කෙනෙක් වූහ.

1581. පිලිසිඹියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ගඤ්චාලිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් සි.

ගඤ්චාලියසථවිරාදදානය පස්වැනසි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

96. නිසුපඵයථෙරාපදානං

1582. මගලුඤ්ඤ පුරෙ ආසිං අරඤ්ඤ කානනෙ අහං,
පාටලිං ගරිතං දිස්වා තිණි පුප්ඵානි ඔතිරිං.
1583. සත්ත¹ පත්තානි ගණතිස්වා බහි ඡඤ්ඤසතං නදා,
අනෙතාසුඤ්ඤං බහිසුඤ්ඤං සුච්ඡිත්තං අනාසවං.
1584. සමමුඛා විය සමමුඤ්ඤං විපසයිං ලොකනායකං,
පාටලිං අභිවාදෙස්වා තත් කාලකතො අහං.
1585. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං බොධිමභිසුජ්ඣං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බොධිසුජාසිදං ඵලං.
1586. සමන්තපාසාදිකා නාම තෙරසා'සිංසු රාජිනො,
ඉතො තෙතතිංසකප්පමහි වකකවන්ති මහබ්බලා.
1587. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයස්මා නිසුපඵියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

නිසුපඵයථෙරස්ස අපදානං ඡට්ඨං.

97. මධුපිණ්ඩිකථෙරාපදානං

1588. විපිනෙ² කානනෙ දිස්වා අපසසද්දෙ නිරාකුලෙ,
සිද්ධස්මිං ඉසිනං සෙට්ඨං ආහුතීනං පටිග්ගහං.
1589. නිබ්බුතත්තං³ මහානාගං නිසභාජානිකං යථා,
ඔසඤ්ච විරොචන්තං දෙවසඛිකනමසයිනං,
විත්ති මෙ පසුතා ආසි⁴ ඤ්ඤං උප්පජ්ඣ තාවදෙ.
1590. චුට්ඨිතස්ස සමාධිමහා මධුං දස්වාන සඤ්ඤො,
වජ්ඣස්මිං සඤ්ඤො පාදෙ පකකාමිං පාවිතාමුඛො.
1591. වතුන්තිංසමහි කප්පමහි රාජා ආසිං සුදස්සනො,
මධු භිසෙති සවති භොජනමහි ව තාවදෙ,
මධුවස්සං පවසයිත්ථ පුබ්බකමමසයිදං ඵලං.
1592. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං මධුං අදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි මධුදානසයිදං ඵලං.
1593. වතුන්තිංසෙ ඉතො කප්පෙ වත්තාරො තෙ සුදස්සනා,
සත්තාරතනසමපත්තා වකකවන්ති මහබ්බලා.
1594. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයස්මා මධුපිණ්ඩිකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

මධුපිණ්ඩිකථෙරස්ස අපදානං සත්තමං.

1. සත්ත, සීල, පතිත, මජ්ඣ. සුක්කපණ්ණානි, සතා.

2. විවනෙ, PTS.

3. නිබ්බුතං, තා, සෙ.

4. මමාහු තාවදෙ, මජ්ඣ. මෙ පාහුණං තාව, සීල.

96. නිපුපථියස්ථවිරාවදානය

1582. මම පෙර මහවෙනෙහි වැද්දෙක් වීම. (විසෂයී බුදුරජුන්ගේ) නිල්වන් වූ පළොල්බොධිය (=පාටලී බොධිය) දැක (එයට) මල් තුණක් විසිරවීම (පිදීම).

1583-84. මම එකල්හි වැටුනු බෝකොළ (අවුලා) හෙණ පිටත දැමීම. ඇතුළත පිරිසිදු වූ පිටත ද පිරිසිදු වූ (කෙලෙසුන්ගෙන්) මැනැවින් මිදුනු, ආසුව රහිත වූ ලොකතායක වූ විසෂයී බුදුරජුන් ඉදිරියෙහි දී මෙන් පළොල් බොධිය වැද මම එහි කලුරිය කෙළෙමි.

1585. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් බොධිපුජාවක් කෙලෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බොධිපුජාවෙහි මේ විපාකයයි.

1586. මෙයින් තෙතිස්වන කපෙහි මහත් බල ඇති සමනාපාසාදික නම් වූ සක්විතීරජවරු කෙළෙස් දෙනෙක් වූහ.

1587. පිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් නිපුපථිය ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

නිපුපථියස්ථවිරාවදානය සච්ඡායිකි.

97. මධුපිණ්ඩකස්ථවිරාවදානය

1588-1589. අලංකරද ඇති, නිරාකූල වූ මහවනයෙහි දී සෘෂිත්ව ශ්‍රේෂ්ඨ වූ ලොකයාගේ පුජාවන් පිළිගන්නා වූ නොනොත් පුජාවන්ට ගෙයක් වැනි වූ නිව් ගිය අත්බැව් ඇති අතිශ්‍රේෂ්ඨ වූ උත්තම ආජාතිය-යකු වැනි ඔහු තරුව මෙන් බබළන්නා වූ දිව්‍යසමුත්තයා විසින් තමසකාර කරණලද සිද්ධාණ්ඩ බුදුරජානන් වහන්සේ දැක මට මහත් ප්‍රියයක් වී ය. එකෙණෙහි නුවණ ද උපන්නේ ය.

1590. සමාධියෙන් නැගී සිටි ඒ බුදුරජානන් වහන්සේට මි දී ඒ බුදුරජානන් වහන්සේගේ ශ්‍රීපාදගුත්මය ද වැද නැගෙනහිර දෙසට මුහුණ ලා ගියෙමි.

1591. සුතිස්වන කපෙහි සුදස්සන නම් රජෙක් වීම. එකල්හි (අනුවන කරණ) නොජනයෙහි ද තෙඵගුපැනි වැගිරේ. මිවැසි ද වැස්සේ ය. පූජිකමයාගේ මේ විපාකය යි.

1592. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහිවූ එකල්හි යම් මිපැනි දනක් දිනිම ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. මධුපදායාගේ මේ විපාකයයි.

1593. මෙයින් සුතිස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති ඒ සුදස්සන නම් සිවුසක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1594. පිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් මධුපිණ්ඩක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

මධුපිණ්ඩකස්ථවිරාවදානය සච්ඡායිකි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

98. සෙනාසනදයකතේරාපද්‍යනං

1595. සිඬුබන්ධු භගවතො අද්‍යසිං පණ්ණසකරං,
සමන්තා උපහාරං¹ ච කුසුමං ඔකිරිං අහං.
1596. පාසාදෙවං ගුණං² රමමං³ අනුභොමි මහාරතං⁴,
මහගකාති ච පුප්ථානි සයනෙතිසවනනි⁵ මෙ.
1597. සයනෙතිං කුච්චාමි විවිධෙන පුප්ථසකුතෙ,
පුප්ථවුට්ඨි ච සයනෙ අභිවසාති තාවදෙ.
1598. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පො අද්‍යසිං පණ්ණසකරං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සකරසා ඉදං ඵලං.
1599. නිණ්ණසකරං නාම සතෙතෙතෙ චකකචනනිතො,
ඉතො තෙ පඤ්චමෙ කප්පො උප්පජ්ඣංසු ජනාබ්ථා.
1600. පටිසම්භිද්‍ය -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයසමා සෙනාසනදයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අනාසිත්තාති.

සෙනාසනදයකතේරසං අපද්‍යනං අඛමං.

99. වෙය්‍යාවච්චකතේරාපද්‍යනං

1601. විපසසිස්ස භගවතො මහාභුරිතණො⁶ අනු,
වෙය්‍යාවච්චකරො ආසිං සබ්බකිච්චෙසු ව්‍යාවචො.
1602. දෙය්‍යබ්බෙමො ච මෙ නත්ති සුගතස්ස මනෙසිතො,
අච්ඡදි සඤ්චනො පාදො විප්පසනෙනන වෙතසා.
1603. ඵකනවුතෙ ඉතො කප්පො වෙය්‍යාවච්චං අකාසහං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි වෙය්‍යාවච්චසිද්ධං ඵලං.
1604. ඉතො ච අඛමෙ කප්පො රාජා ආසිං සුචිනනිතො,
සතතරතනසමපනෙනා චකකචනනි මහබ්බලො.
1605. පටිසම්භිද්‍ය -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයසමා වෙය්‍යාවච්චකො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අනාසිත්තාති.

වෙය්‍යාවච්චකතේරසං* අපද්‍යනං නවමං.

100. බුද්ධුපට්ඨාකතේරාපද්‍යනං

1606. විපසසිනො භගවතො අහොසිං සංබ්බමමකො,
නිච්චුපට්ඨිනසුතෙනාමති සුගතස්ස මනෙසිතො.
1607. උපට්ඨානඵලං පස්ස ලොකනාථස්ස තාදිතො,
සට්ඨි කුරියසහස්සාති පරිවාරෙනනි මං සද්‍ය.

1. උපකාරිං, PTS. උපකාරී, පෙ.

2. පාසාදෙ ව ගුණං, PTS සස. පාසාදෙ චතුරො, පෙ.

3. රමමි, පෙ 4. මහාරතො, පෙ 5. සයනෙතිසවනනි, පෙ.

6. මහාසුගතණො, සිමු මජ්ඣ. PTS.

* පෙරහැරට්ඨකයං සසද්ධතේරනාමෙන දසතිතං.

98. සෙනාසනදායක ස්ථිරාදානය

1595. මෙ සිද්ධානී බුදුරජානන් වහන්සේට පන්ඇතිරාක් දිනිමි. හාත්පස අසෙතියකුසුම් ද විසිරිමි.

1596. මෙබඳු ගුණ ඇති සිත්කලු මහාභී වූ පහසක් ලබමි. මාගේ ඇඳෙහි මහගු පුෂ්පයෝ වැහිරෙත්.

1597. මම විසිතුරු වූ මල් අතුල සයනයෙහි තිදමි. එකෙකෙහි සයනයෙහි මල්වැසි ද වසින්තේ ය.

1598. මෙයින් සිවුඅසුවන කපෙහි පන්ඇතිරාක් දිනිමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ඇතිරිදනෙහි මේ විපාකයයි.

1599. මෙයින් පස්වැනි කපෙහි ජනාධිපති වූ නිණසංඝරක නම් සත් සත්විතිරජකෙනෙක් වූහ.

1600. පිළිසැබියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් සෙනාසනදායක ස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් සි.

සෙනාසනදායක ස්ථිරාදානය අවවාදිසි.

99. වෙය්‍යාවච්චක ස්ථිරාදානය

1601. විපසි බුදුරජානන් වහන්සේගේ (හතතිමත්) මහාප්‍රාඥ සමුහයා විය. මම එකල්හි සියලු කටයුතුවල යෙදුනු වතාවත් කරන්නෙක් වීමි.

1602. මහර්ෂි වූ බුදුරජානන් වහන්සේට පිදිය යුතු දෙයක් මට නැත. පිරිසිදු සිතින් බුදුරජානන් වහන්සේගේ සිරිපා වැන්දෙමි.

1603. මම මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි (බුදුරජුන්ට) වතාවත් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. වතාවත් කිරීමෙහි මේ ප්‍රතිඵලයයි.

1604. මෙයින් අවවාදි කපෙහි සත්රුවතින් යුත් මහත් බල ඇති සුචිත්ත නම් සත්විති රකේ වීමි.

1605. පිළිසිබියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් වෙය්‍යාවච්චක ස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් සි.

වෙය්‍යාවච්චක ස්ථිරාදානය නවවාදි සි.

100 බුදුබුපට්ඨාක ස්ථිරාදානය

1606. (මම) විපසි බුදුරජුන්ගේ (කාලයෙහි) සක් පිබිත්තෙක් වීමි. මහර්ෂි වූ සුගතයන් වහන්සේට නිතර (සක් පිබිමෙන්) උවචානෙහි යෙදුනෙමි වෙමි.

1607. තාදිගුණ ඇති ලොකනාථයන් වහන්සේට උවචාත් කිරීමෙහි විපාකය දකු. හාමකල්හි සැටදහසක් තුෂ්ඨිඥෝ මා පිරිවරත්.

1608. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ උපට්ඨතිං මහාඉසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි උපට්ඨානස්සිදං එලං.

1609. වතුච්ඡෙද¹ ඉතො කප්පෙ මහානිශේඛාසනාමකා,
සොලසාසිංසු රාජානො වක්කවතති මහබ්බලා.

1610. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා බුද්ධපට්ඨානො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

බුද්ධපට්ඨානකෙට්ඨරස්ස අපද්‍යනං දසමං.

උද්දනං:

සුඛාසුචිනති වෙලඤ්ච සුචි ව ගකුමාලියො,
තිපුපථියො මධු සෙනා - වෙය්‍යාවචේවා වුපට්ඨකො²,
සමසට්ඨි ව ගාථායො අස්මිං වග්ගෙ පක්ඛිත්තා.

සුඛාසුචිනියවග්ගො දසමො.

අඨ වග්ගඥානං:

බුද්ධවග්ගො හි පඨමො සීහාසන සුභුති ව,
කුණ්ඩානො උපාලී ව චීජනී සකචිනති ව,
නාගසමාලො තිමිරො සුඛාවග්ගෙන තෙ දස,
වතුදදසසතං ගාථා පඤ්චපඤ්ඤාසමේව ව.

බුද්ධවග්ගදසකං.

පඨමසූතකං සමන්තං.

101. භික්‍ෂාදායකකෙට්ඨරාපද්‍යනං

1611. සුචණ්ණවණ්ණං සමබුද්ධං ආහුතීනං පටිග්ගහං,
පචනා අභිනික්කන්තං චනා නිබ්බන්තාගතං.

1612. කච්චජ්ඣිකං පාදසිං සිද්ධිත්ථස්ස මහෙසිනො,
පඤ්ඤස්ස³ උපසන්නස්ස මහාචීරස්ස තාදිනො.

1613. පදෙනානුපදං යන්නං⁴ නිබ්බාපෙනෙත්ථ⁵ මහාජනං,
උලාරා විතති මෙ ජාතා බුද්ධො ආදිච්චාඤ්ඤිති⁶.

1614. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං දනමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි භික්‍ෂාදායකස්සිදං එලං.

1615. සත්තාසීතිමතිතො කප්පෙ මහාරෙණුසනාමකා,
සත්තරතනසමපන්නා සතෙත්ථ වක්කවතතිනො.

1616. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා භික්‍ෂාදායකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

භික්‍ෂාදායකකෙට්ඨරස්ස අපද්‍යනං පඨමං.

1. වතුනවුතෙ, PTS.

2. ව ධම්මකො, PTS.

3. පඤ්ඤාය, සිවු.

4. යන්නා, සිවු 5. නිබ්බාපන්නා, PTS.

6. විතති මෙ පාසුණා තාව බුද්ධස්සාදිච්චාඤ්ඤිනො, ස්‍යා PTS හෙ 8.

බඤ්ඤාන, මජ්ඣ.

1608. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි මහර්මි වූ බුදුරජාණන්ට (සක් පිහිමෙන් යම්) උවටැනක් කෙළෙම් ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. උවටැන කිරීමෙහි මේ විපාකය යි.

1609. මෙයින් සුතිස්වන කපෙහි මහත් බල ඇති මහානිකාසන නම් වූ සොළොස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1610. පිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජාණන්ගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් බුදුබ්‍රහ්මාභාසථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

බුදුබ්‍රහ්මාභාසථවිරාවදානය දසවැනි යි.

උද්දාය:

සුඛා සුචිතති වේල ද - සුචි ද ගකිමාලිය,
තිප්පප්පිය මබ්බසනසුත - වෙයොවච්චුපට්ඨාසක
මේ වගෙහි පවසන ලද - සමසැටගසෙක් වන්නේ.

සුඛාපිණ්ඩයවර්ග දසවැනි යි.

යළි වගිඋද්දාය යි:

බුදුවන පලමු ය - යළි සිතසුන් සුභුතිය
කුණ්ඩාන ද උපාලිය - විජනිය සකච්ඡිතිය ද
නාගසමාලය තිමිරය - සුඛාවග දුසි දසයකි
හිතුදුස් සියයකි - පස්පණසක් ද වන්නේ

ප්‍රථමවගිඋද්දාය යි.

ප්‍රථමගතනය සමාපනය යි.

101. භික්ඛාදායකභ්විරාවදානය

1611. මම සාද්දෙව්න වූ ලොකයාගේ පුජාවන් පිළිගන්නා වූ නොනොත් පුජාවනට ගෙයක් වැනි වූ වනලැහැබින් නික්මුනා වූ තෘෂණවෙන් නික්ම නිවණට පැමිණියා වූ ප්‍රඥවෙන් උපශාන්ත වූ සම්බුදුරජ (දිට්ඨි).

1612. තාදිගුණ ඇති මහාර්මි වූ ඒ සිඛාණී බුදුරජාණන් වහන්සේට සැන්දක් පමණ වූ භික්ඛාවක් දිනිමි.

1613. සුයඝ්ඛි වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ පියෙන් පිය අනු ව (පසුපස්සෙන්) යන මහාජනයා (දගම්වැස්සෙන්) නිවන කල්හි මට මහත් ප්‍රීතියෙක් විය.

1614. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකැහි යම් දනක් දිනිමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. භික්ඛාදානයාගේ මේ විපාකය යි.

1615. මෙයින් සත්අනුවන කපෙහි සත්රුවනින් යුත් මහාරෙණු නම් සත් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1616. සිවු පිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් භික්ඛාදායක භ්විරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

භික්ඛාදායකභ්විරාවදානය පළමුවැනි යි.

102. සද්දණසඤ්ඤාකට්ඨොපද්‍යනං

1617. සුචණ්ණවණණං සමුද්ධං නිසනාජානියං යථා,
නිධා පභින්නමානඛිං කුඤ්ඤරං'ව මහෙසිනං.
1618. ඔහාසනනං දිසා සබ්බා උඵරාජං'ව පුරිතං,
රට්ඨං පටිපජ්ජනනං ලොකජෙට්ඨං අපසිසිං.¹
1619. සද්දණ චිත්තං පසාදෙචා පග්ගහෙචාන අඤ්ඤිං,
පසන්නචිත්තො සුමනො සිද්ධං'ව අභිවාදයිං.
1620. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සද්දණසඤ්ඤාසිද්ධං ඵලං.
1621. තෙසත්තනිමිති'තො කප්පෙ සොළසා'සුං නරුත්තමා,
සත්තරතනසම්පන්නා චක්කවත්ති මහබ්බලා.
1622. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සද්දණසඤ්ඤාකට්ඨො පේරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

සද්දණසඤ්ඤාකට්ඨොපද්‍යනං දුතියං.

103. උප්පලහත්ථියට්ඨොපද්‍යනං

1623. නිවරායං නිවාසි'තං අහොසිං මාලිකො තදා,
අද්දසං විරජං බුද්ධං සිද්ධං'ව ලොකනායකං.
1624. පසන්නචිත්තො සුමනො පුප්ඵහත්ථමදසනං,
යත්ථ යජ්ඣපජජාමි තස්ස කමමස්ස වාහසා.
1625. අනුභොමි ඵලං ඉට්ඨං පුබ්බෙ සුකතමත්තනො,
පරික්ඛින්නො සුමලොති පුප්ඵදනසිද්ධං² ඵලං.
1626. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිරොපයිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිද්ධං ඵලං.
1627. චතුනවුතුපාදය ධූපෙචා වත්තමානකං,
පඤ්ඤාරාජසතා තත්ථ නිජජුමම³ සනාමකා.
1628. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා උප්පලහත්ථියො පේරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

උප්පලහත්ථියට්ඨොපද්‍යනං තතියං.

1. අපස්සං, සිවු.

2. සසඤ්ඤාය, PTS සෙ.

3. නජ්ජම, මජ්ඣ. සෙ.

102. ඤාණසංකෘතසංවරාවදානය

1617-1618. මම සංවරාවදානී වූ උතුම් ආජාතියකු මෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ වූ ත්‍රිමදගලිතමාතෘභාග්‍යසාධකයෙහි ඇත්රජකු වැනි මහර්ෂි වූ පුත්සද මෙන් සිංහල දිගුත් බබුළුවන්තා වූ ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ චීරියට පිළිපත්තා වූ සිද්ධානී බුදුරජානන් වහන්සේ දිවිමි.

1619. (උත්තන්සේනේ) නුවණෙහි සිත පහදවා ඇදිලි බාද සොම්නස් වූයෙහි පහත් සිත් ඇත්තෙහි සිද්ධානී බුදුරජානන්ව අභිවාදනය කෙළෙමි.

1620. මෙසින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කමියක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතු වෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධඥානය පැහැදි සිතින් මෙනෙහි කිරීමේ මේ විපාකය සි.

1621. මෙසින් තෙසැත්තාවන කපෙහි සත්ථවතින් යුත් මහත් බල ඇති තරශ්‍රේෂ්ඨ වූ සත්විති රජවරු සොළොස් දෙනෙක් වූහ.

1622. සිවු පිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ඤාණසංකෘත සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

ඤාණසංකෘතසංවරාවදානය නෙවැහිසි.

103. උපපලහන්තියසංවරාවදානය

1623. එකල්හි මම නිවරා නගරයෙහි වෙසෙන මල්කරුවෙක් වීමි. පහ වූ කෙලෙස් රජස් ඇති ලොකනායක වූ සිද්ධානී බුදුරජානන් වහන්සේ දිවිමි.

1624. මම පහත් සිත් ඇත්තෙහි සොම්නස් වූයෙහි (උත්තන්සේට) උපුල් මල් මටක් දනිමි. ඒ කමියාගේ විපාකයෙන් යම් යම් භවයක උපදිමි ද,

1625. මනා වූ මලලයන් විසින් පිරිවරණ ලද්දෙහි පෙර තමා කළ පින් කමිහි ඉෂට්ඨිපාක අනුතව කරමි. පුෂ්පදානයාගේ මේ විපාකය සි.

1626. මෙසින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පජාතක් කෙළෙමි ද ඒ හේතුවෙන් දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය සි.

1627. මෙම භවය හැර සිවුඅනුවන කපෙහි පටන් ම නිෂ්ප්පම නම් පන්සියයක් රජවරු වූහ.

1628. පිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් උපපලහන්තිය සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

උපපලහන්තියසංවරාවදානය නෙවැහිසි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

104. පදසුජ්ඣායෙරාපදානං

1629. සිද්ධස්ස සභානිවනො ජාතිපුප්ඵමදාසනං,
පාදෙසු සත්තපුප්ඵානි භාසෙනොකිරිතානි¹ මෙ.

1630. තෙන කමෙතභංගං අජ් අනිතොම් නරාමරෙ,
ධාරෙමි අනතිමං දෙනං සමමාසලබ්බසාසනෙ.

1631. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිරොපසි,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුප්ඵපුජාසිදං එඛං.

1632. සමනනගඤ්ඤාමාසුං තෙරස චකකචතතිනො,
ඉතො පඤ්චමකෙ කප්පෙ චාතුරන්තා ජනාධිපා.²

1633. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පදසුජ්ඣො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පදසුජ්ඣායෙරස්ස අපදානං චතුස්ථං.

105 මුට්ඨිපුප්ඵයෙරාපදානං

1634. සුදස්සනොති නාමෙන මාලාකාරො අහං තදා,
අදදසං විරජං බුද්ධං ලොකජෙට්ඨං නරාසනං.

1635. ජාතිපුප්ඵං ගතෙත්තාන පුජ්ඣං පදුමුත්තරං,
විසුභ්චකවු සුමනො දිබ්බචකවුං සමජ්ඣිතං.

1636. එතිස්සා පුප්ඵපුජාය විතතස්ස පණ්ණසිති ව,
කප්පානං සතසහස්සං දුග්ගතිං නුපපජ්ජනං.

1637. සොළසාසිංසු රාජානො දෙදුඤ්ඤාසනාමකා,
ජ්ඣනිංසමිති ඉතො කප්පෙ චකකචතති මහබ්බලා.

1638. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා මුට්ඨිපුප්ඵයො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

මුට්ඨිපුප්ඵයෙරස්ස අපදානං පඤ්චමං

1. භාසන කාරිතානි, PTS. භාසනොකිරිතානි, පෙ.

2. ගණ්ඨපා, PTS. සෙ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

104. පදසුජනසථවිරාවදානය

1629. මම සිඤ්ඤාඤ්ඤා බුදුරජානන් වහන්සේට සමන් මල් පිදිමි.
(උත්තරාසන්සේගේ) ශ්‍රීපාදයෙහි මා විසින් මල් සතක් සතුටින් විසුරුවන ලදී.

1630. එම පුණ්‍යකම්ම හේතු කොට ගෙන අද දෙවිමිනිසුන් අතුරෙහි අතීයයින් බබළුමි. සම්බුදුසසුනෙහි අනනිම ශරීරය දරමි.

1631. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් පුභපසුජාවන් කෙළෙම් ද,
(ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පුභපසුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

1632. මෙයින් පස්වෙනි කපෙහි සිවුමහදිවසින හා සිවුසඤ්ජර කෙළවර කොට ඇති (පෘථිවියෙහි) ජනාධිපති වූ සමානගතිය නම් වූ තෙළෙස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1633. පිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් පදසුජන සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

පදසුජනසථවිරාවදානය සිවුවැනියි.

105. මුට්ඨිපුප්ඵයසථවිරාවදානය

1634. එකල්හි මම නමින් සුදසසන නම් වූ මල්කරුවෙක් වීමි.
ලොකපෝෂ්ඨ වූ නරශ්‍රෙණු වූ පහ වූ කෙළෙස් මල ඇති බුදුරජානන් වහන්සේ දිටිමි.

1635. (මම) දසමන් මල් ගෙන පළමුතර බුදුරජානන් වහන්සේට පිදිමි. ඒ හේතුවෙන් පිරිසිදු ඇස් ඇත්තේ සොම්නස් වූයේ දිවැස ද ලැබිමි.

1636. මම මේ පුභපසුජාව හේතු කොට ගෙන ද විතනප්‍රණයින් හේතු කොට ගෙන ද කල්‍යාණයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියක නූපත්මි.

1637. මෙයින් සතිස්වන කපෙහි මහත් බල ඇති පළමුතර නම් වූ සොළොස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1638. සිවු පිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් මුට්ඨිපුප්ඵය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

මුට්ඨිපුප්ඵයසථවිරාවදානය පස්වැනියි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

106. උදකපුප්පකපේරාපද්‍යනං

1639. සුවණ්ණවණ්ණං සමබ්බං ගච්ඡන්තං අතිලඤ්ජසෙ,
ඝනාසන්තං¹ ජලිතං ආදින්නං² ව සුතාසන්තං.
1640. පාණීනා උදකං ගය්‍ය ආකාසෙ උකඛිපිං අහං,
සමපට්ඨි මහාචරො බුද්ධො කාරුණිකො ඉසි³.
1641. අන්තලිකෙති ඩිතො සත්ථා පදුමුත්තරනාමකො,
මම සංකප්පමඤ්ඤාය ඉමං ගාථං අභාසථා:
1642. “ඉමිනොදකදුනෙන පිතිඋප්පාදුනෙන ව,
කප්පසතසහස්සමිති⁴ දුග්ගතිං නුපපජ්ජති”⁵.
1643. තෙන කමෙමන දිපදිඤ්ඤ ලොකජෙට්ඨි නරාසතෙ,
පනෙතාමහි අවලං ධානං භික්ඛා ජයපරාජයං.
1644. සහස්සරාජනාමෙන තයො තෙ වකකවත්තිනො,
පඤ්චසට්ඨිකප්පසතෙ වාතුරන්තා ජනාතිපා.
1645. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසතං.
- ඉත්ථං පුදං ආයස්මා උදකපුප්පකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

උදකපුප්පකපේරාපද්‍යනං ජම්බං.

107. නලමාලියපේරාපද්‍යනං

1646. පදුමුත්තරබුද්ධස්ස ලොකජෙට්ඨිස්ස තාදිනො,
තිණ්ණජෙර¹ නිසින්නස්ස උපසන්නස්ස තාදිනො.
1647. නලමාලං ගහෙත්වාන ඛනිත්වා විජනිං අහං,
බුද්ධස්ස උපනාමෙහි දිපදිඤ්ඤා තාදිනො.
1648. පටිග්ගහෙත්වා සංඛඤ්ඤා විජනිං ලොකනායකො,
මම සංකප්පමඤ්ඤාය ඉමං ගාථං අභාසථා:
1649. “යථා මෙ කායො නිබ්බාති පරිලාභො ත විජ්ජති,
තථෙව තිවිධගිහි විත්තං තව විමුච්චතු.”
1650. සංඛෙ දෙවා සමාගච්ඡං යෙ කෙවි වත්තිසිතිතා²
‘සොස්සාම බුද්ධවචනං භාසයන්තං ව දායකං’.
1651. නිසින්නො භගවා තත්ථ දෙවසංඝපුරකකිතො,
දායකං සමපහංසෙනො ඉමා ගාථා අභාසථා:

1. මයි, PTS. සෙ. 2. සහස්සමහි, මජ්ඣ. 3. නුපපජ්ජති, PTS.
4. තිණ්ණජෙර, PTS. සෙ. තිණ්ණජෙර, ථෙ.
5. දුග්ගතිසිති, PTS. සෙ.

106. උදකසුජකස්ථවිරාවදානය

1639-1640. මම අහස්මගෙහි වහින්නා වූ රත්වන් වූ ඇවිලගත් දිලිසෙන ගිනිකඳක් වැනි වූ පුජාසත්කාරයන්ට ආසන (සාන) වූ බුදුරජානන් වහන්සේට අතින් දිය ගෙණ අහසෙහි උඩට දැමීම. මහාවීර වූ කාරුණික සාමි වූ බුදුරජ තෙම එය පිළිගත්තේ ය.

1641. අහසෙහි වැඩ සිටියා වූ පදමුහනර නම් ශාසනා තෙමේ මේ ගාථාව වදාළේ ය:

1642. “මේ ජලදානයෙන් ද ප්‍රීතිය ඉපදවීමෙන් ද (මෙනෙම) කලාලක්ෂයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියක නූපදී” (කියා සි.)

1643. දව්වදෙනතම වූ ලොකජෝෂ්ඨ වූ නරශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්සේ කෙරෙහි කරණ ලද ඒ භූමිය හේතු කොට ගෙණ ජය - පරාජය (දෙක) හැර නිශ්චලස්ථානය (=නිවණ)ට පැමිණියෙමි වෙමි.

1644. සදහස්පත්සියවන කපෙහි සිවුමහදිවසින හා සිවු මහ සමුදුරු කෙළවර කොට ඇති පොළොවට අභිපති වූ ජනශ්‍රෙෂ්ඨ වූ ඒ සහස්සරාජ නම් සක්විති රජවරු තිදෙනෙක් වූහ.

1645. ප්‍රතිසම්මද්වෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් උදකසුජක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

උදකසුජකස්ථවිරාවදානය සමෑහිසි.

107. නළමාලියස්ථවිරාවදානය

1646-1647. තාදීගුණ ඇති දව්වදෙනතම වූ ලොකජෝෂ්ඨ වූ නණ ඇතිරියක වැඩහුන්නා වූ පදමුහනර බුදුරජානන් වහන්සේට බටමලක් ගෙණ විජිතියක් බැඳ පිළිගාත් වීම.

1648. ලොකනායක වූ බුදුරජානන් වහන්සේ විජිතිය පිළිගෙණ මාගේ අදහස දැන මෙම ගාථාව වදාළ සේක:

1649. “යම් සේ මාගේ සිරුර නිවේද, පරිලාභයක් නො වේ ද, එසේ ම ඔබගේ සිත (රාග - දෝෂ - මොහ - යන) ත්‍රිවිධාශ්‍රිතයෙන් (නිවේවා) කෙලෙසුන්ගෙන් ද මිදේවා” (කියා සි.)

1650. වනය ඇසුරු කලා වූ යම් කිසි දෙවිකෙනෙක් වූවාහු ද, ඒ සියලු දෙව්වරු ‘දායකයාහට දෙශනා කරන්නා වූ බුද්ධවචනය අසමු’ය සි රැස්වූවාහු ය.

1651. එහි දිව්‍ය සමූහයා විසින් පිරිවරණ ලද ව වැඩහුන්නා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දායකයා සතුටු කරමින් මේ ගාථාවන් වදාළ සේක:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1652. “ඉමිනා විජනිදානෙන විත්තංසං පණ්ඩිති ව,
සුඛබ්බො නාම තාමෙන වකකවතති හවිස්සති.
1653. තෙන කමමාවසෙසෙන සුක්කමුලෙන වොදිතො,
මාලුතො නාම තාමෙන වකකවතති හවිස්සති.
1654. ඉමිනා විජනිදානෙන සමමානවිපුලෙන ව,
කසාසතසහස්සමති දුගතතිං නුපපස්සති.”
1655. නිංසකසාසහස්සමති සුඛබ්බො අට්ඨතිංස තෙ,
එකුතතිංසසහස්සෙ අට්ඨ මාලුතනාමකා.
1656. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා නලමාලියො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

නලමාලියකේරස්ස අපද්‍යනං¹ සත්තමං.

සත්තමහාණවාරං නිබ්බිතං.

108. ආසනුපට්ඨාපකකේරාපද්‍යනං

1657. කාන්තං වතමොගස්ස අසාසදදං නිරාකුල්,
සීහාසනං යො දින්නං අකුද්දස්සිස්ස නාදිතො.
1658. මාලානත්ථං ගහෙකාන කකා ව නං පදකක්ඛිණං,
සත්ථාරං පසිරුපාසිකා පකකාමිං උත්තරාමුලො.
1659. තෙන කමමන දිපදිඤ්ඤා ලොකපේට්ඨි නරාසනො,
සනතිබ්බාපෙමි අත්තානං² හවා සබ්බෙ සමුගතා.
1660. අට්ඨාරසෙ³ කසාසතෙ යං දානමදදිං තදා,
දුගතතිං නාභිජානාමි සීහාසනසිද්ධං ඵලං.
1661. ඉතො සත්තකසාසතෙ සනතිබ්බාසන බතතියො,
සත්තරතනසම්පන්නො වකකවතති ගෙබ්බලො.
1662. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ආසනුපට්ඨාපක⁴කේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ආසනුපට්ඨාපකකේරස්ස අපද්‍යනං අට්ඨමං.

[1. නලමාලිය පේරස්සාපද්‍යනං, මජ්ඣං.

2. සනතිබ්බාපෙසිමත්තානා, සෙ.

3. අට්ඨාරස, මජ්ඣං.

4. ආසනුපට්ඨාපක, මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1652. මේ “විජිතිදන හේතු කොට ගෙන ද විහතප්‍රණීධිය හේතු කොට ගෙන ද නමින් සුබ්බත නම් වූ සක්විති රජෙක් වන්නේ ය.

1653. කුශලමූලයෙන් මෙහෙයන ලද්දේ එම කමියාගේ ඉතිරි විපාකය වශයෙන් නමින් මාළුන නම් වූ සක්විතිරජෙක් වන්නේ ය.

1654. මෙම විජිතිදන හේතු කොට ගෙන ද මහත් වූ සත්කාරය හේතු කොට ගෙන ද කල්පලක්ෂ්‍යයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියක නුපදින්නේ ය”.

1655. තිස්දහස්වන කපෙහි ඒ සුබ්බත නමින් අටතිස් රජකෙනෙක් වූහ. එකුත්තිස්දහස්වන කපෙහි මාළුන නමින් අට රජකෙනෙක් වූහ.

1656. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද ෂබ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් නලමාලිය ස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

නලමාලියස්ථිරාවදානය සන්වැනිසි.

සන්වැනි බණවර නිමිසේ ය.

108. ආසනුපට්ඨාපකස්ථිරාවදානය

1657. අලංකාරද ඇති නියවල වූ මහවනයට පිවිස තාදිගුණ ඇති අසඳුසි බුදුරජානන් වහන්සේට මා විසින් සිහසුනක් පුදන ලදී.

1658. මල්මටක් ගෙන ඒ ශාස්තෘන් වහන්සේ ඵ්දකුණු කොට ඇසුරු ද කොට උතුරුදිගට මුහුණ ලා ගියෙමි.

1659. දව්‍යදානනම වූ ලොකජෝෂ්‍ය වූ නරශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්සේ කෙරෙහි කරණ ලද එම පුණ්‍යකමිය හේතු කොට ගෙන ආත්මය (=නිවණ) ලබමි. සියලු භවයෝ නසන ලදහ.

1660. එක්දහස් අටසියවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් දනක් දිනිමි ද (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. සිහසුන්දනෙහි මේ විපාකය සි.

1661. මෙයින් සත්සියවැනි කපෙහි සත්රුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සනාතිබ්බාසක නම් සක්විති රජෙක් වී ය.

1662. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද ෂබ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ආසනුපට්ඨාපක ස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

ආසනුපට්ඨාපකස්ථිරාවදානය අටවැනිසි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

109. බිලාලිදායකථෙරාපදානං

1663. හිමවනනස්ස අවිදුරෙ වසාමි පණ්ණසකුරෙ,
සාසෙසු ගෙඩිමාපනෙනා සෙය්‍යසීලො වහං තදා.
1664. බණනතාලු කලමබානි බිලාලි තකකලානි ව,
කොලං හලාතකං බිලලං ආභිනා¹ පටියාදිතං.
1665. පළමුනගරො ලොකවිදු ආනුභීතං පටිග්ගහො,
මම සබ්බසමඤ්ඤාය ආගච්ඡි මම සනතිකං.
1666. උපාගතං මහානාගං දෙවදෙවං නරාසභං,
බිලාලිං පග්ගහෙතින පතනමති ඔකිරිං අහං.
1667. පරිභුඤ්ඤා මහාචරො තොසයනෙනා මමං තදා,
පරිභුඤ්ඤානින සබ්බඤ්ඤා ඉමං ගාථං අභාසථ.
1668. “සකං විතතං පසාදෙතිං බිලාලිං මෙ අදා තුවං,
කප්පානං සතසහස්සං දුග්ගතිං නුපගච්ඡසි.”²
1669. වතුපඤ්ඤාසිතො කප්පෙ සුමෙඛලිය සව්‍යයො⁵,
සතතරතනසමපනෙනා වකකවනති මහබ්බලො.*
1670. වරිමං වතතතෙ මය්‍යං හවා සබ්බෙ සමුඛතා,
බාරෙඡ අනතිමං දෙහං සමමාසමුදාසාසනෙ.
1671. පටිසම්බදා වතස්සො ව විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා බිලාලිදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසීත්ථාති.

බිලාලිදායකථෙරස්ස අපදානං නවමං.

110. රෙණුසුථකථෙරාපදානං

1672. සුවණ්ණවණ්ණං ඤාමි. සතරංසිංචි තානුමං,
භික්ඛාසෙන්නං දිසා සබ්බා උචාරාපංච පුරිතං.
1673. සුථකකතං සාවකෙහි සාගරෙතෙ’ව³ භේදිනි,
තාං පග්ගස්ස රෙණුහි විපසස්සාහිරොපසිං.
1674. එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං රෙණුමතිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජාතාමි බුද්ධපුජාසිදං එලං.

1. ආභනා, සිමු. ආභරිනා, සෙ. 2. නුපපජ්ජසි, මජ්ඣ. සෙ.

* අයං ගාථා අසමිං අපදනෙ අට්ඨමගාථාවසෙත සීලකාරවුද්දිත පොත්තෙක දිස්සති.

3. සාගරෙනෙව, PTS. සෙ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

109 බිලාලිදායකස්ථවිරාවදානය

1663. (මම) හිමවතට නුදුරු තන්හි පන්ඇතිරියක වසමි. එකල්හි අහරෙහි හිජ්ඛවට නො පැමිණියෙමි (නිරතුරු) පන් ඇතිරියෙහි හෝනා වන ඇත්තෙමි වෙමි.

1664. ඒ මා විසින් කලබ්බ බිලාලි තකකල යන අල වර්ග සාරා බෙබර බදුලු බෙලි යන ගෙඹි කඹා ගෙනවුත් ආහාරයක් පිළියෙල කටණ ලදී.

1665. පූජාවන් පිළිගන්නා වූ නොහොත් පූජාවනට භාජන වූ පද්මුනතර බුදුරජානන් වහන්සේ මාගේ අදහස් දැන මා සම්පයට වැඟි සේක.

1666. (එසේ සම්පයට) එලඹ සිටියා වූ මහොත්තම වූ දෙවියනට දෙවි වූ තරලෙණ්ඩ වූ බුදුරජානන් වහන්සේ (දැක) බිලාලි අල ගෙන පාත්‍රයෙහි බැහිමි.

1667. එකල්හි මහාචාර වූ බුදුරජානන් වහන්සේ මා සතුටු කරමින් වැලඳු සේක. සඵඤයන් වහන්සේ වලද ඉක්බිති මේ ගාථාව වදාල සේක:

1668. “තෙපි සිය සිත පහදවා මට බිලාලි (අල) දුන්නහු ද (ඒ හේතුවෙන්) කල්පලක්ෂයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියකට නො පැමිණෙන්නේ ය.”

1669. මෙයින් පූජණස් වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සුමේඛලිය තම වූ සක්විති රජෙක් වී ය.

1970. මේ මාගේ අනන්ත (භව) ය වේ. සියලු භවයෝ නසන ලදහ. සම්බුදුසසුනෙහි අනන්ත දෙහය දරමි.

1671. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද, අභව්විමොක්ඛයෝ ද, ඡබ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් බිලාලිදායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේක් සි.

බිලාලිදායකස්ථවිරාවදානය නවවැනි සි.

110. රෙණුසුජකස්ථවිරාවදානය

1672-1673. රත්වන් වූ සියකරස් ඇති හිරු වැනි වූ ද, සියලු දිගුන් බබුළුවන සුත්සද වැනි වූ ද, සයුරුවලින් පිරිවැරූ පොළොව මෙන් සවිවන් විසින් පිරිවරණ ලද විපසසි බුදුරජානන් වහන්සේ දිවිමි. (දැක) නාමල් ගෙන (එහි) රෙණුවලින් විපසසි බුදුරජානන් වහන්සේ පිදිමි.

1674. මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි (යම් නාමල්) රොන් පූජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපූජාවෙහි මේ විපාකය සි.

* “අභිකසින් අලෙවස් වූයේ ලද දෙයින් සතුටු වූයේ ආලක (අල) ආදියෙන් යැපෙයි” යනු අර්ථකථායි.

1675. පණ්ණාසාසීසිනො කප්පෙ රෙණු නාමාසි බතතිසො,
සතතරතනසමපනො වකකචනති මහබ්බලො.
1676. පටිසමහිදා වනයෙසො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලහිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධිසං සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයස්මා රෙණුසුජ්ඣො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්තාති.

රෙණුසුජ්ඣො අපද්‍යනං දසමං.

උද්දනං:

භික්ඛාදාසී ඤාණසංඤ්ඤා භන්ධො පදසුජ්ඣො,
මුට්ඨිපුප්ඵි උදකදො නලමාලි උපට්ඨකො¹
බ්ලාලිදාසී රෙණු ව ගාථායො ඡ ව සට්ඨි ව.

භික්ඛාදාසීවග්ගො ඵනාදසමො.

111. මහාපරිවාරතේරාපද්‍යනං*

1677. විපස්සි නාම භගවා ලොකජෙට්ඨො නරාසිහො,
අට්ඨසට්ඨිසහස්සෙහි පාවිසී බ්බුමං තදා.
1678. නගරා අභිනික්ඛමම අගමං දීපවෙතියං,
අද්දසං චිරජං බුද්ධං ආනුතීනං පටිග්ගතං.
1679. මුලලාසිනිසහස්සාති යක්ඛා මයහං උපනතීනෙ,
උපට්ඨහනති සකකචචං ඉද්දං'ව තිදසා ගණා.
1680. භවනා අභිනික්ඛමම දුස්සං පග්ගස්සා'හං තදා,
සිරසා අභිවාදෙහිං තං වාදාසිං මනෙසිනො.
1681. "අහො බුද්ධො අහො ධම්මො² අහො නො සඤ්ඤාපදා
බුද්ධිසං ආනුතාවෙන වසුධා'යං පකම්පථ.
1682. තං ව අච්ඡරියං දිස්වා අබ්බුතං ලොමහංසනං,
බුද්ධො විතතං පසාදෙහිං දිපදිඤ්ඤා නාදිනෙ.
1683. සොහං විතතං පසාදෙතො දුස්සං දක්ඛන සඤ්ඤො,
සරණඤ්ඤා උපාගඤ්ඤිං සාමචේවා සපරිජ්ජනො.
1684. ඵකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මකරිං තදා,
දුග්ගතීං නාචිජානාමි බුද්ධපුජාසිද්ධං ඵලං.
1685. ඉතො පණ්ණරසෙ කප්පෙ සොළසා'සුං සුචාහනා,
සතතරතනසමපනො වකකචනති මහබ්බලො.
1686. පටිසමහිදා -පෙ- කතං බුද්ධිසං සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයස්මා මහාපරිවාරො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්තාති.

මහාපරිවාරතේරාපද්‍යනං අපද්‍යනං පඨමං.

1. නිවාසකො පස. PTS. 2. අහො ධම්මො, සීමු..

* මහාපරිවාරකතේරාපද්‍යනං, මජ්ඣං.

1675. මෙයින් පන්සාලිස් වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති රෙණු නම් සක්විති රජෙක් විය.

1676. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද, අභට්ටිමොක්ඛයෝ ද, ෂඩ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් රෙණුසුඤ්ඤා ස්වරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

රෙණුසුඤ්ඤාස්වරාවදානය දසවැනි සි.

උද්දානය:

තික්කාදාසී සුඤ්ඤාදී - හත්ථිය පද පූජක
මුට්ඨිප්පථිඋදකද - නලමාලී උපධික
බිලාලිදාසී රෙණු සී - සසැටක් ගසින් බැඳියේ.

තික්කාදාසීවග්ගීය එකොළොස් වැනි සි.

III. මහාපරිවාරස්ථවිරාවදානය

1677. ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ නරඥෙෂ්ඨ වූ විපස්සී නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එකල්හි අටසැටදහසක් භික්ෂූන් සමග බණ්ඩුම නගරයට පිවිසි සේක.

1678. නුවරින් නික්ම දවස වෛතසයානායට ගියෙහි. (එහිදී) කෙලෙස් රජස් විරතිත ලොකයාගේ පූජාවන් පිළිගන්නා වූ නොහොත් පූජාවනට ගෙයක් බඳු වූ බුදුරජානන් වහන්සේ දිවිමි.

1679. අසුදහසක් අවශෙෂ යක්ඛයෝ මා සමීපයෙහි තව්තිසාවාසී දිව්‍යසමූහයෝ යනුයාට මෙන් (මට) සකසා උවැටැත් කෙරෙත්.

1680. මම එකල්හි භවතයෙන් නික්ම වස්ත්‍රයක් ද ගෙණ බුදුරජුන්ට හිස නමා වැන්දෙමි. එම වස්ත්‍රය ද දුනිමි.

1681. අහෝ! බුදුරජ තෙම ආශ්වයාසීය ය. ධර්මය ද ආශ්වයාසීය ය. අපගේ ශාස්තෘසම්පන්නිය ද ආශ්වයාසීය ය. බුදුරජානන් වහන්සේගේ ආනුභාවයෙන් මේ පාරිටිය ද කම්පිත විය.

1682. ආශ්වයාසී වූ ලොමු දහැ ගත්වන්නා වූ එම විසමය දෑක තාදි ගුණ ඇති ද්විපදෙතනම වූ බුදුරජුන් කෙරෙහි සිත පැහැද වීම.

1683. ඒ මම සිත පහදවා ශාස්තෘන් වහන්සේට වසත්‍රය පුදා ඇමතියන් සහිත වූ පිරිවරජනයා සමග සරණගත ද වීම.

1684. මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් පුණ්‍යකම්යක් කෙළෙමි ද (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපූජාවෙහි මේ විපාක සි.

1685. මෙයින් පසළොස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සුමාහන නම් සොළොස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1686. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද, අභට්ටිමොක්ඛයෝ ද, ෂඩ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් මහාපරිවාර ස්වරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

මහාපරිවාරස්ථවිරාවදානය පළමුවැනි සි.

112. සුමඛගලකේරාපද්‍යනං

1687. අක්ඛදංසි ජනවරො ලොකජෙට්ඨො නරාසහො,
විහාරා අභිනික්ඛමම තලාකං උපසඛික්ඛි.
1688. නනාත්ථා පිත්ථා ව සමුද්ධො උත්තරිකේකච්චරො,
අට්ඨාසි භගවා තත්ථ විලොකෙනෙතො දිසොදිසං.
1689. භවතෙ උපච්චෙට්ඨාහං අද්දසං ලොකනායකං.
හට්ඨො හට්ඨෙන විතෙනන අප්පොඨෙසිං අහං තද්ද.
1690. සතරංසිං'ව ජොතනනං පභාසනනං'ව කඤ්චනං,
නළෙව භීතෙ ව යුතෙනා'හං¹ පඤ්චඛගතුරියමභි ව².
1691. යං යං යොහුපපජ්ජාමි දෙවතනං අථ මානුසං,
සබ්බෙ සතෙන අභිභොමි විජුලො හොති මෙ යසො.
1692. “නමො තෙ පුරිසාජ්ඤාද නාමො තෙ පුරිසුත්තම,
අත්තානං තොසසිත්ථාන පරෙ තොසෙසි තිං මුතෙ.”
1693. පරිග්ගහං³ නිසිදිත්ථා භාසං කත්ථාන සුඛතො⁴,
උපට්ඨතිත්ථා සමුද්ධො තුසිතං උපපජ්ජ හං.
1694. සොළසෙතො කප්පසතෙ දව් - නව එකච්ඡිනතිතා,
සත්තරතනසම්පන්නා වක්ඛවත්ථි මහබලා.
1695. පටිසම්භිද්ද වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සවජ්ජනා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සුමඛගලො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සුමඛගලකේරසං අපද්‍යනං දුතීයං.

113. සරණගමනීයකේරාපද්‍යනං

1696. උභින්නං දෙවරාජ්ජනං සඛිනාමො පච්චුපට්ඨිතො⁵
අහොසි සමුපබ්බුලොහො මහාසොසො පට්ඨනථ.
1697. පදුමුත්තරො ලොකවිදු ආනුභීතං පටිග්ගහො,
අත්තප්‍රිකේඛ ධිතො සත්ථා සංචෙජෙසි මහාජනං.
1698. සබ්බෙ දෙවා අත්තමනා නික්ඛිත්තකවචාට්ඨා,
සමුද්ධොමභිවාදෙත්ථා එකග්ගා'සිංසු තාවදෙ.

1. නවමභීතෙ පසුතොහං, මජ්ඣං.

2. පඤ්චතුරියසතමභි ව,

3. පටිග්ගහෙත්ථා, PTS හෙ පරිග්ගහ, මජ්ඣං.

4. සුඛතො, සීවු.

5. සඛිනාමො සමුපට්ඨිතො, මජ්ඣං.

112. සුමඛගලසංවිරාටදානය

1687. ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ නරඥෙෂ්ඨ වූ අසංදසි බුදුරජානන් වහන්සේ විහාරයෙන් නික්ම නඩාගයක් වෙත එළඹී සේක.

1688. භාග්‍යවත් සඵල නෙම (එහි) නා (පැත්) ති එසින් ගොඩ නැග (හඳුනා පමණක් හැඳීමෙන්) එක සිටුර ඇත්තේ දිශානුදිශාවන් බලමින් එහි වැඩ සිටියේ ය.

1689-1690 (රුක් දෙව් වූ) මම භවනයෙහි සුන්නෙමි එකල්හි සුයඝ්‍රියා මෙන් බබලන සංඝ්‍රාමයක් මෙන් දිලිසෙන ලොකනායකයන් වහන්සේ දිවිමි. (දුක) සතුටු වූයෙමි සතුටු සිතින් අත්පොලසන් දිනිමි. (ඒ හේතුවෙන්) නාභාගයෙහි ද, ගීතයෙහි ද, පඤ්චාංඝිකාදියෙහි ද යෙදුනා වූ මම-

1691. දිව්‍ය වූ තෝ යළි මනුෂ්‍ය වූ හෝ යම් යම් යෝනියක උපදිමි නම් (යසසින්) සියලු සත්ත්වයන් ඉක්ම වමි. මාගේ යසස විශාල වේ.

1692. පුරුෂඥෙෂ්ඨයන් වහන්ස! ඔබ වහන්සේට නමස්කාර වේවා. පුරුෂෝත්තමයන් වහන්ස! ඔබවහන්සේට නමස්කාර වේවා. සඵලයන් වහන්ස! නුඹ වහන්සේ තමා තුටු කොට අනුනුදු තුටු කරණ සේක්වා.

1693. මනා වුත ඇත්තේ (තථාගතයන් වහන්සේ) පිරිවරා ගෙන ගිඳ (උන්වහන්සේ ද) සතුටු කොට මම බුදුරජානන් වහන්සේට උවැටැත් කොට තුසිත භවනයෙහි උපනිමි.

1694. මෙයින් එක්දහස් හසියවන කපෙහි සත්රුවතින් යුත් මහත් බල ඇති ජනවිනාශින නම් එකොළොස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1695. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද, අභවිමොක්‍ෂයෝ ද, අබහිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් සුමඛගල සංවිරාටයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

සුමඛගලසංවිරාටදානය දෙවැනි යි.

113. දුතියසරණගමනියසංවිරාටදානය

1696. දෙවීරජන් දෙදෙනකුන්ගේ සංග්‍රාමයක් එළඹ සිටියේ ය. (පෙරමුණෙහි) රැස් වූයේ විය. මහත් සොහොව ද වැඩැත්තේ ය.

1697. ලොකයාගේ පුජාවන් පිළිගන්නා වූ නොහොත් පුජාවකට ගෙයක් බඳු වූ තුන්ලෝදත් ශාඤ්ඤා වූ පදමුඤ්ඤා බුදුරජානෙම අහසෙහි වැඩ සිටියේ මහාජනයා සංවේගයට පත් කෙළේ ය.

1698. එකෙකෙහි සියලු දෙව්වරු සතුටු වූවාහු බැහැර කරණ ලද යුදඇඳුම් හා ආයුධ ඇත්තාහු බුදුරජානන් වහන්සේට වැද එකඟව සිටියාහු ය.

1699. අභංගං සංකප්පමඤ්ඤාය වාචාසතිමුදිරිසි,
අනුකම්පතො ලොකවිදු නිබ්බාපෙති මහාජනං.
1700. “පද්ධතිනො මනුජො එකපාණං¹ විනෙදියං,
තෙන විතතප්පදෙසෙන අපායං උපපජ්ජති.
1701. සංඝාමසීසෙ නාගො‘ව ඛණු පාණෙන විනෙදියං,
නිබ්බාපෙථ සංඝං විතතං මො භඤ්ඤිතො පුතප්පුතං”
1702. දවිත්තමපි යකකරාජ්ජනං සෙනායො විලිඛිතා අනු,
සරණඤ්ච උපාගච්ඡං ලොකජෙට්ඨං සුතාදිතං.
1703. සංඤ්ඤාපෙක්ඛාන ජනනං උඤ්චි පත² වකමුමා,
පෙක්ඛමානොව දෙවෙහි පක්කාමි උත්තරාමුඛො.
1704. පඨමං සරණං ගඤ්ඤී³ දිපදිඤ්ඤා තාදිනො,
කප්පානං සත්ථසහස්සං දුග්ගතිං නුපපජ්ජ ‘හං.
1705. මහාදුඤ්ඤාතිතාමා ව⁴ සොලසා‘සු රථෙසනා,
තිංසකප්පසහස්සමහි රාජානො වක්කවතතිනො.
1706. පටිසම්බදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සරණගමනියො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අනාසිත්වාති.

සරණගමනියකෙරස්ස අපදානං තතියං.

114. එකාසතියකෙරාපදානං

1707. වරුණො නාම නාමෙන දෙවරාජා අහං තදා,
උපට්ඨිතෙසිං සම්බුද්ධං සයොග්ගාලවාහනො.
1708. තිබ්බුතෙ ලොකතාථමහි අසම්බුද්ධසිත්තරුත්තමෙ,
තුරිසං සම්බමාදාය අගමං බොධිමුත්තමං.
1709. වාදිතෙන ව තවෙවන සමමනාලසමාතිනො,
සම්මුඛා විස සම්බුද්ධං උපට්ඨිං බොධිමුත්තමං.
1710. උපට්ඨතිත්වා තං බොධිං ධරණීරූභපාදපං,
පල්ලඛකා ආභුජිත්වාන තත්ථ කාලකතො අහං.
1711. සක්කමාතිරඤ්ඤා‘හං පසතො බොධිමුත්තමෙ,
තෙන විතතප්පසාදෙන නිමොතං උපපජ්ජහං.

1. පාණි, සිමු. 2. පදමුදධිරි, මජ්ඣ. 3. ගව්ඤ්, මජ්ඣ.

4. මහාසුචිඤ්ඤා නාම, PTS.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1699. බුදුරජානන් වහන්සේ අපගේ අදහස් දැන ශ්‍රේෂ්ඨ වචන ප්‍රකාශ කළ සේක. හට ගත් අනුකම්පා ඇත්තේ මහාජනයා (දුක්කිති හැර) නිවූ සේක. (කෙසේ ද? යත්:)

1700. එක ප්‍රාණියකු දු නසන්නා වූ ප්‍රදුෂ්‍ය සිත් ඇති මනුෂ්‍ය-තෙමේ එම ප්‍රදුෂ්‍යචිත්තය හේතු කොට ගෙන අපායයෙහි උපදී.

1701. සුදුපෙරමුණෙහි බොහෝ ප්‍රාණීන් නසන්නා වූ ඇතකු මෙන් සිය සිත නිවවු. නැවත නැවත නො නසවු” (සි කියා සි).

1702. දෙ - යකරජුන්ගේ ම සේනාවෝ විසමයට පත්වූහ. තාදිගුණ ඇති ලොකනායකයන් වහන්සේ සරණ කොට ගියහ.

1703. පසැස් ඇති බුදුරජ තෙම ජනසමූහයාට කරුණු අවබෝධ කරවා (පවිත්) ගොඩ ගත්තේ ය. දෙවියන් විසින් බලනු ලබන්නේ ම උතුරුදිගට මුහුණ ලා වැඩියේ ය.

1704. පළමු කොට දව්‍යදෙනනම වූ තාදිගුණ ඇති බුදුරජානන් වහන්සේගේ සරණ ගියෙමි. (ඒ හේතුවෙන්) මම කලාප්‍රක්ෂයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියෙහි නූපත්මි.

1705. තිස්දහස්වන කපෙහි රාජ්‍යබුරුවනනයෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ මහා දුටුගැමි නම් සොළොස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1706. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද, අභට්ටිමොක්ෂයෝ ද, ෂඩ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අග්‍රරින් ආගුණත් සරණගමනීය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

සරණගමනීයසථවිරාවදානය තෙවැනි සි.

114. එකාසනීයසථවිරාවදානය

1707. එකල්හි නමින් චරුණ නම් වූ දිව්‍යරාජයෙක් ව මම බල වාහන සහිත ව බුදුරජුන් හට උවැටැත් කෙළෙමි.

1708. අකඨකසි බුදුරජානන් වහන්සේ පිරිනිවි කල්හි සියලු තුය්‍යීයන් ගෙන උතුම් බෝරුක වෙත එළඹියෙමි.

1709. වාදිතයෙන් ද, නාත්‍යයෙන් ද, කුළුතාලම් ආදියෙන් ද සුකත වූයේ බුදුරජානන් වහන්සේ ඉදිරියට මෙන් උතුම් බොධිය වෙත එළඹියෙමි.

1710. මම ඒ බොධියට උවැටැත් කොට පලහ බැඳ ගෙන එහි කළුරිය කෙළෙමි.

1711. සාකිය පින්කම් වලින් පැහැදුනු මම උතුම් බොධිය කෙරෙහි ද පැහැදුනේ එම පහත් සිතීන් නිමාණයන් දෙවිලොව උපත්මි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1712. සට්ඨි කුරියසනස්සානි පරිවාරෙනති මං සදා,
මනුස්සොසු ව දෙවෙසු වන්තමානං භවාහවෙ.
1713. සුඛානු නාම නාමෙන වකුත්තිංසාසු බත්තියා,
සත්තරතනසමපන්නා පඤ්ච කප්පසතෙ ඉතො.
1714. තිට්ඨග්ගි නිබ්බුතා මග්ගං භවා සබ්බෙ සමුත්තා,
ධාරෙමි අනත්තිං දෙනං සම්මාසම්බුද්ධියාසතෙ.
1715. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියා සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා එකාසනියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

එකාසනියත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං වතුත්ථං.

115 සුවණ්ණපුප්ඵියත්ථෙරාපද්‍යනං

1716. විපසංගි නාම භගවා ලොකජෙට්ඨො නරාසභො,
නිසින්නො ජනකායස්ස දෙසෙති අමතං පදං.
1717. තස්සාහං ධම්මං සුත්වාන දිපදිඤ්ඤා තාදිනො,
සොණ්ණපුප්ඵානි වත්තාරි බුද්ධියා අභිජරාපසිං.
1718. සුවණ්ණච්ඡදනං ආසි යාවතා පරිසා තදා,
බුද්ධාහං ව සුවණ්ණානා ආලොභො විපුලො අහු
1719. උදග්ගවිනේනා සුමනො වෙදජාතො කතඤ්ඤි,
විතතිසඤ්ඤානො තෙසං දිට්ඨධම්මසුඛාවභො.
1720. ආයාචිත්වාන සම්බුද්ධං චජ්ඣිත්වාන ව සුබ්බතං,
පාමොජ්ජං ජනසිත්වාන සකං භවනුපාගමිං.
1721. භවතෙ උපට්ඨෙට්ඨා'හං බුද්ධිසෙට්ඨං අනුස්සරිං,
තෙන විත්තප්පසාදෙන කුසිතං උපපජ්ජහං.
1722. එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිරොපසිං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි බුද්ධිපුජාසිදං එලං.
1723. සොළසා'සිංසු රාජානො නොමිසම්මත නාමකා,
තෙතාමිසෙ ඉතො කප්පෙ වසකවත්තී මහබ්බලා.
1724. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියා සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සුවණ්ණපුප්ඵියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සුවණ්ණපුප්ඵියත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං පඤ්චමං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1712. මිනිසුන් අතුරෙහි ද දෙවියන් අතුරෙහි ද කුඳමහත් හවයෙහි (ඉපද)පවත්නා වූ මා සැටදහසක් තුය්‍යයෝ හැම ද පිරිවරන්.

1713. මෙයින් පත්සියවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් නමින් සුඛානු නම් සුනිස් රජකෙනෙක් වූහ.

1714. මා විසින් ත්‍රිවිධාශ්‍රිත නිවන ලදහ. සියලු හවයෝ තසන ලදහ. සම්බුදුසසුනෙහි අනනිම ශරීරය දරමි.

1715. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද භවිඤ්ඤාවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ ආයුරින් ආයුෂමත් එකාසනිය ස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේක් සි.

එකාසනියස්ථිරාවදානය සිවුවැනි යි.

115 සුවණ්ණපුප්ඵයස්ථිරාවදානය

1716. ලොකජෝෂ්ඨ වූ තරශ්‍රෙෂ්ඨ වූ විපස්සි භාග්‍යවත් තෙමේ වැඩහුන්නේ ජනසමූහයාට අමානපදය (නිජාණධර්මය) දෙශනා කරයි.

1717. මම තාදිතුණ ඇති ද්විපදෙනතම වූ උන්වහන්සේගේ ධර්මය අසා රත්මල් සතක් බුදුරජානන් වහන්සේට පිරිමි.

1718. එකල්හි යම් තාක් පිරිස වී ද, ඒ තාක් (පැතුරුණු) රත් පියස්සක් විය. බුද්ධරශ්මිය ද සවණ්ණරශ්මිය ද මිශ්‍ර ව අලෝකය මහත් විය.

1719. ඔදවැඹි සිත් ඇති සොම්නස් සහිත වූ හටගත් සතුට ඇති ප්‍රීතිය උපදවන්නා වූ ඔවුනට මෙලොව සුව ගෙණ දෙන්නා වූ මම-

1720. බුදුරජානන් වහන්සේ අයැද මනා වූහ ඇති උන්වහන්සේ වැඳ සතුට උපදවා සවකීය හවනයට ගියෙමි.

1721. හවනයෙහි හුන් මම බුද්ධශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්සේ සිහි කෙළෙමි. මම ඒ විතතප්පසාදය හේතු කොට ගෙණ තුෂිත හවනයෙහි උපන්මි.

1722. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් මල්පුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතිකක් නො දැනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය සි.

1723. මෙයින් තෙසාලිස්වන කපෙහි මහත් බල ඇති නෙමිසමමන නම් සොළොස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1724. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද භවිඤ්ඤාවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සුසන කරණ ලදී.

මෙහි මේ ආයුරින් ආයුෂමත් සුවණ්ණපුප්ඵය ස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේක් සි.

සුවණ්ණපුප්ඵයස්ථිරාවදානය පස්වැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

116. විතකපුජකඤ්චරාපද්‍යනං

1725. වසාමි රාජායතනෙ සාමවෙවා සපරිජ්ජනො,
පරිනිබ්බුතෙ භගවතී සිඛිනෙ ලොකබ්බුතො¹.
1726. පසන්නවිතෙතා සුමනො විතකං අගමාසකං,
තුරියං තත්ථ වාදෙතො ගකිමාලං සමොකිරිං.
1727. විතමති පුජං කතාන² වජ්ඣො විතකං අහං,
පසන්නවිතෙතා සුමනො සකං භවනුපාගමිං.
1728. භවතෙ උපවිට්ඨො³හං විතපුජං³ අනුසාරිං,
තෙන කමෙමන දිපදිනෙදි ලොකජෙට්ඨ නරාසහෙ.
1729. අනුභොතාන සමපතතිං දෙවෙසු මනුරේසු ව,
පතෙතාමති අවලං ථානං හිතා ජයපරාජයං.
1730. එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිරොපසිං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි විතපුජාසිදං එලං.
1731. එකුතතීංසෙ කප්පමති ඉතො සොලස රාජානො,⁴
උග්ගතා නාම නාමෙන වකකවතතී මහබ්බලා.
1732. පටිසමතිද්‍ය වතසංඝා විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සචරිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා විතකපුජකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

විතකපුජකඤ්චරාපද්‍යනං අපද්‍යනං ජට්ඨං.

117. බුද්ධසඤ්ඤකඤ්චරාපද්‍යනං

1733. යද්‍ය විපස්සි ලොකග්ගො ආයුසංඛාරමොස්සජී,
පඨවී සමපකමපිත්ථ මෙදිතී ජලමෙබ්බලා.
1734. ඔතතං විත්තං⁵ මය්හං සුත්තිනතවටංසකං,⁶
භවනමපි පකමපිත්ථ බුද්ධස්ස ආයුසංඛයෙ.
1735. නාසො මය්හං සමුප්පනො භවතෙ සමපකමපිතෙ,
උප්පානො⁷ නු කිමත්ථාය ආලොකො පිපුලො අනු.
1736. මෙස්සමණො ඉධාගමම නිබ්බාපෙසි මහාජනං,
“පාණභුතෙ⁸ භයං නත්ථි එකග්ගා තොථ සංවුතා.
1737. අහො බුද්ධො අහො ධම්මා⁹ අහො නො සත්ථු සමපදා,
යස්මිං උප්පජ්ජමානමති පඨවී සමපකමපති.”
1738. බුද්ධානුනාථං කිත්තෙතො කප්පං සග්ගමති මොදනං,
අවසෙසෙසු කප්පෙසු කුසලං වරිතං¹⁰ මයා.

1. සිඛිනො ලොකබ්බුතො. සීවු. සා.

2. විතක පුජ. කතා, PTS. සෙ.

3. විතකපුජ., සීවු.

4. රාජනො, සීවු.

5. විතතං, සෙ. PTS

6. සුත්තිනං, PTS. සෙ

7. උප්පාදො, සබ්බත්ථ.

8. පාණභුතං PTS. සෙ.

9. ධම්මො, ඉතිපි.

10. කාරිතං, PTS. සෙ. කාරිතං, සීවු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

116. විතකපුජකසථවිරාවද්‍යනය

1725-1726. මම ඇමැතියන් සහිත වූයෙමි පිරිවරජනයා සමග වූයෙමි රාජ්‍යයතනයෙහි වසමි. ලොකබණ්ඩු වූ සිඬි බුදුරජානන් වහන්සේ පිරිනිවි කල්හි පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොමිනස් සහිත වූයෙමි විතකය වෙත ගියෙමි. එහි කුය්‍යීවාදනය කර පුවද මල් ඉස්සෙමි.

1727. මම සැයෙහි පුජාව කොට විතකය ද වැද පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොමිනස් සහිත වූයෙමි සවකිය භවනයට ගියෙමි.

1728. භවනයෙහි හුන්නා වූ මම විතකපුජාව සිහි කෙළෙමි. දව්‍යදෙනතම වූ ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ නරග්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්සේ කෙරෙහි කළ ඒ කුශලකමිය හේතු කොට ගෙණ-

1729. දිව්‍ය මනුෂ්‍ය දෙගතියෙහි සමපත් අනුභව කොට ජය පරාජය දෙක හැර නිශ්චලස්ථානයට (නිවණට) පැමිණියෙමි වෙමි.

1730. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. විතකපුජාවෙහි මේ විපාකය සි.

1731. මෙයින් එක් තිස්වන කපෙහි නමින් උගගන නම් වූ මහත් බල ඇති සොළොස්සක්විනි රජකෙනෙක් වූහ.

1732. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අෂටවිමොක්‍ෂයෝ ද ශබ්දිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් විතකපුජක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

විතකපුජකසථවිරාවද්‍යනය සමෑතිසි.

117. බුද්ධසඤ්ඤකසථවිරාවද්‍යනය

1733. යම් කලෙක්හි විපසසි බුදුරජනෙම ආයුෂසංස්කාරය අත්හළේ ද, (එකල්හි) සයුරු මෙවුල් කොට ඇති (සයුරෙන් වට වූ) පෘථිවිය කමපිති වී ය.

1734. විසිතුරු මලින් සැරසූ මාගේ දිගුවිසල් භවනය ද තථාගතයන් වහන්සේගේ ආයුෂසංස්කාරය හරණා කල්හි කමපිත වී ය.

1735. මාගේ භවනය කමපිත වූ කල්හි තැති ගැණීම ද ඇති විය. කුමක් සදහා ආලොකය මහත් වූයේ ද? උත්පාතය (=මහාභ්‍යාධිකාරය) වූ යේ ද?

1736-1737. වෛශ්‍රවණ තෙම මෙහි පැමිණ මහාජනයා සන්සිදුවී ය. (කෙසේ ද? යත්:) එකහ සිත් ඇත්තෝ සංවරයෙන් යුක්ත වවු. ප්‍රාණීන් කෙරෙහි ඩියක් නැත. යම් බුදුකෙනෙකුත් උපදනා කල්හි මහාපෘථිවිය කමපිත වී ද, ඒ බුදුරජනෙම ආශ්වායී ය. ධර්මයෝ ද ආශ්වායීයහ. අපගේ ශාක්‍යාසම්පන්නිය ද ආශ්වායී ය' (කියාසි).

1738. මම බුදුතුණ පවසා කපක් සවගියෙහි සතුටු වීම. සෙසු කල්‍යාණත්ති මා විසින් කුසල් කරණ ලදී.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1739. එකතවුනෙ ඉතො කසො යං සඤ්ඤමලිනිං තදා,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි බුද්ධසඤ්ඤසිද්ධං ඵලං.

1740. ඉතො වුද්දසකප්පමහි රාජා ආසිං පතාපවා,
සමිතො තාම නාමෙන වකකවතනී මහබ්බලො.

1741. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා බුද්ධසඤ්ඤකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

බුද්ධසඤ්ඤකතේරස්ස අපද්‍යනං සත්තමං.

118. මග්ගසඤ්ඤකතේරාපද්‍යනං

1742. සදුමුත්තරබුද්ධස්ස සාවකා වනවාරිනො,
විප්පනට්ඨා ඩුභාරඤ්ඤා අකිංච අනුසුයරෙ.

1743. අනුස්සරිත්ථා සම්බුද්ධං පදුමුත්තරනාමකං,
තස්ස තෙ මුතීනො පුත්තා විප්පනට්ඨා මහාවතෙ.

1744. භවතා ඔරුභිත්තාන අගමං භික්ඛුසන්තිකං¹,
තෙසං මග්ගඤ්ච ආවික්ඛිං භොජනඤ්ච අදාස 'හං.

1745. තෙන කම්මෙන දිපදිජ්ඣෙ ලොකප්පෙට්ඨි නරාසභෙ,
ජාතියා සත්තවස්සො'හං අරහත්තමපාපුණිං.

1746. සමකඬු නාම නාමෙන ආදස වකකවතනීනො,
සත්තරතනසම්පන්නා පඤ්චකප්පසතෙ ඉතො.

1747. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා මග්ගසඤ්ඤකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

මග්ගසඤ්ඤකතේරස්ස අපද්‍යනං අට්ඨමං.

119. පච්චුපට්ඨානසඤ්ඤකතේරාපද්‍යනං

1748. අක්ඛදසසිමහි සුගතෙ නිබ්බුතෙ සමනනනරා,
යකඛයොතිං උපපජ්ජිං යසිං පතොතා ව'හං තදා.

1749. දුලලංචං වත මෙ ආසිං දුප්පභාතං දුරුට්ඨිතං,
යං මෙ භොගෙ විජ්ජමානෙ පරිනිබ්බාසි වකඬුමා.

1739. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් බුද්ධසංඥාවක් (බුද්ධිය යන හැඟීමක්) ලැබුයෙහි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. බුද්ධසංඥාවෙහි (බුදුරජානන් වහන්සේගේ ගුණ සිහි කිරීමෙහි) මේ විපාකය යි.

1740. මෙයින් තුදස්වන කපෙහි මහත් බල ඇති නමින් සමිත නම් වූ ප්‍රකාශවත් රජෙක් වීම.

1741. ප්‍රතිසම්මතවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අබිභිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමත් බුද්ධසංඥා සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

බුද්ධසංඥා සංවිරයදානය සන්වැනි යි.

118. මග්ගසංඥා සංවිරයදානය

1742. පළමුතර බුදුරජානන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයෝ වනයෙහි හැසිරෙන්නාහු මහවෙනෙහි මංමුලා වූවාහු අතියන් මෙන් ඒ මේ අත හැසිරෙත්.

1743. පළමුතර බුදුරජානන් වහන්සේ ද උත්වහන්සේගේ ඒ මහවෙනෙහි මංමුලා වූ ශ්‍රාවකයන් ද සිහි කොට-

1744. මම භවනයෙන් බැස ඒ හිඤ්ඤා වෙතට පැමිණියෙමි. මම උත්වහන්සේලාට මාගීය ද කිමි. බොජුන් ද දුන්නෙමි.

1745. දව්වදෙනනම වූ ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ තරලෙෂ්ඨයන් වහන්සේ කෙරෙහි කළ ඒ පුණ්‍යකමීය හේතු කොට ගෙන උත්පත්තියෙන් සන්හැපිරිදි වූ මම රතත්ඛවට ද පැමිණියෙමි.

1746. මෙයින් පන්සියවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් නමින් සවකවූ නම් වූ දෙළොස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1747. ප්‍රතිසම්මතවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අබිභිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමත් මග්ගසංඥා සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

මග්ගසංඥා සංවිරයදානය අවවැනි යි.

119. පච්චුට්ඨානසංවිරයදානය

1748. යසසට පත් වූ මම අක්කදසි බුදුරජුන් පිරිනිවීමට අත-තුරු ම යක්‍ෂයෝනියෙහි උපන්මි. එකල්හි (මම මෙසේ සිතිමි)-

1749. මාගේ සමපත් පවත්නා කල්හි යම් හෙයකින් බුදුරජානන් වහන්සේ පිරිනිවී සේක් ද, එය මට අලාභයකි. නපුරු පහන් වීමකි. නපුරු (හිරු) නැඟීමකි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1750. මම සබ්බසමඤ්ඤාය ආගරො නාම සාවකො,
මමුඤ්ඤිකාමො සො ආගච්ඡි මම සන්නිකං¹.
1751. “කීනත්‍ර සොච්ඡි මා හාසි වර ධම්මං² සුමෙධස,
අනුයදින්නා බුද්ධාන සබ්බසං චීරසම්පදා.
1752. යො ව පුරෙය්‍ය සම්බුද්ධං තිඨන්නං ලොකනායකං,
ධාතුං සාසමන්තං හි නිබ්බුතස්සාපි පුරයෙ.
1753. සමෙ චිත්තප්පසාදමහි සමං පුඤ්ඤං මහග්ගනං,
තස්මා දුරං කරිකාන පුරෙහි ජිනධාතුයො”.
1754. ආගරස්ස වචො සුත්වා බුද්ධදුරං අකාසහං,
පඤ්ච වස්සො පරිවරිං මුනිනො දුපමුත්තමං.
1755. තෙන කම්මෙන දිපදිඤ්ඤ ලොකරේඨො නරාසතෙ,
සම්පතතිං අනුභොචාන අරහතං අපාපුණිං.
1756. භුජිපඤ්ඤා ව චත්තාරො සත්තකප්පසතෙ ඉතො,
සත්තරතනසම්පන්නා චක්කචන්ති මහබ්බලා.
1757. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලිභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයස්මා පච්චුපට්ඨානසඤ්ඤාකො පේරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

පච්චුපට්ඨානසඤ්ඤාකරෙරස්ස අපද්‍යනං නිවමං.

120. ජාතිපුජකඤ්චරාපද්‍යනං

1758. ජායන්තස්ස චිපසසිස්ස ආලොකො විජුලො අනු,
පඨවි ව පකම්පිත්ථ සසාගරා³ සපබ්බතා.
1759. නෙමිත්තා ව විශාකංසු බුද්ධො ලොකෙ හවිස්සති,
අග්ගො ව සබ්බසත්තානං ජතනං උඤ්චිස්සති.
1760. නෙමිත්තානං සුණිකාන ජාතිපුජමකාසහං,
ඵදිසා පුජනා නඤ්ච යාදිසා ජාතිපුජනා.
1761. සංවරිකාන⁴ කුසලං සකං චිත්තං පසාදහිං,
ජාතිපුජං කරිකාන තත්ථ කාලකතො අහං.

1. සන්නිකෙ, PTS. සෙ. ථෙ. 2. වරධම්ම, සෙ.

3. සසාගර, සිමු.

4. සංසරිකාන, PTS. සෙ. සංසරිකාන, සිමු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1750. (මෙසේ සිතන්නා වූ) මාගේ අදහස ආගර නම් ශ්‍රාවකයෙක් තෙමේ දැන ගෙන හෙ තෙමේ මා දුකින් ගොඩ ගනු කැමැත්තේ මාගේ සම්පයට පැමිණියේ ය.

1751. “භූවණැත්තානෙනි, කවර හෙයින් ශොක කෙරෙහි ද? බිය නො වනු මැනැව. ධර්මයෙහි හැසිරෙන්න. බුදුරජුන් විසින් සියලු දෙනාට කුශලබිජසම්පන්නිය නැවත නැවත දෙන ලදී.

1752. යමෙක් ජීවමාන වූ ලොකනයක බුදුරජුන් පුදන්නේ නම්, එසේ ම පිරිනිවි බුදුරජුන්ගේ අබ්‍යවක් පමණ වූ බාහුන් වහන්සේ නමකුදු පුදන්නේ නම්-

1753. විත්තප්‍රසාදය සම වූ කල්හි පිණ ද සමාන ය. මහත් බවට හියේ ද වේ. එහෙයින් සැයක් කොට සඵලබාහුන් පුදනු මැනව”.

1754. ආගර ශ්‍රාවකයන් වහන්සේගේ වචනය අසා මම සඵල (බාහු නිදන් කොට) සැයක් කෙළෙමි. බුදුරජුන්ගේ ඒ උතුම් සැය පස්වසක් ම පරිවරණය කෙළෙමි.

1755. දව්පදොත්තම වූ ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ තරශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්සේ කෙරෙහි කල එ ම පුණ්‍යකම්මය හේතු කොට ගෙන සම්පත් අනුභව කොට රහත්බවට පැමිණියෙමි.

1756. මෙයින් සත්සියවන කපෙහි සත්රුවතින් යුත් මහත් බල ඇති භූමිපඤ්ඤා නම් සිටු සක්විතිරජකෙනෙක් වූහ.

1757. ප්‍රතිසම්මිදාවෝ ද අභට්ඨමොක්‍ෂයෝ ද මහිමියවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පවුප්පඛානසඤ්ඤාක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

පවුප්පඛානසඤ්ඤාක ස්ථවිරාද්දනය නවවැනි සි.

120. ජාතිපූජකස්ථවිරාද්දනය

1758. විපසි බුදුරජානන් වහන්සේ ලොව පහළ වූ කල්හි සාගර සහිත පථික සහිත පාරිවිය කම්පිත වී ය.

1759. නිමිත්තපාඨකයෝ මෙසේ පැවසූහ: (කෙසේ ද? යත්) “සියලු සත්ත්වයන් අතුරෙන් ශ්‍රෙෂ්ඨ වූ සඵල තෙම ලොව පහළ වන්නේ ය. ජනසමූහයා සසරසයුරින් නගා සිටුවන්නේ ය.”

1760. මම නිමිත්තපාඨකයන්ගේ වචනය අසා (උත්පතතිය නිෂිත කොට පැවැත්වූ) ජාතිපූජාව කෙළෙමි. (බුදුරජුන්ගේ උපත පිළිබඳ ව පවත්වන) ජාතිපූජාව යම් බඳු නම්, එබඳු උතුම් පූජාවක් ලෙවිහි නැත.

1761. කුසල් රැස් කොට සිත පැහැදවිමි. එහි දී එ ම ජාතිපූජාව කොට කලුරිය කෙළෙමි වෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1762. යං යං යොනුපපජ්ජාමි දෙවනනං අථ මානුසං,
සබ්බෙ සතො අතීතොමි ජාතිපුජාසිදං ඵලං.
1763. ධාතීයො¹ මං උපට්ඨන්ති මම විතතවසානුගා,
න තා² සකෙකානති කොපෙතුං ජාතිපුජාසිදං ඵලං.
1764. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුරමකරිං තදා,
දුග්ගතීං නාතිජානාමි ජාතිපුජාසිදං ඵලං.
1765. සුසාඨිවාඨියා නාම චතුත්තිංස ජනාඨිපා,
ඉතො තතීයකප්පමි චක්කවත්ති මහබ්බලා.
1766. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡත්‍රභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා ජාතිපුජස්සො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ජාතිපුජකසේරසං අපද්‍යනං දසමං.

උද්දනං:

පරිවාර සුමඞ්ගලා සරණාසන පුප්ඵකා,
විතපුජි බුද්ධසඤ්ඤා මග්ගුපට්ඨාන ජාතීනා,
ගාථායො නවුති වුත්තා ගණිතායො විතාවිති.

මහාපරිවාරවග්ගො ද්වාදසමො.

121. සෙරෙය්‍යකපේරාපද්‍යනං

1767. අජ්ඣායකො මනනධරො තිණණං වෙදන පාරගු,
අබ්බොකාසෙ සීතො සතො අද්දසං ලොකනායකං
1768. සීහං යථා චනචරං ව්‍යග්ගරාජං තිත්තසං,
තිධා පභින්නමාතඞ්ගං කුඤ්ඤරං මහෙසීනං.
1769. සෙරෙය්‍යකං ගහෙතාන ආකාසෙ උක්ඛිපිං අහං,
බුද්ධස්ස ආනුභාවෙන පරිවාරෙනති සබ්බතො³.
- 1770 අභිට්ඨාසි මහාචීරො සබ්බඤ්ඤා ලොකනායකො,
සමන්තා පුප්ඵච්ඡදනා⁴ ඔකිරිංසු නරාසහං.
1771. තතො සා පුප්ඵකඤ්චුකා⁵ අනෙතාවණවා ඛභිමුඛා,
සතතාහං ඡදනං සුක්ඛා⁶ තතො අන්තරිධායථ.

1. ධාතුයො ව, සෙ. PTS.

2. තෙ, PTS.

3. සබ්බසො, මජ්ඣ.

4. ඡදනං, PTS. සෙ.

5. සපුප්ඵ, PTS.

6. කභි, සී.වු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1762. දිව්‍ය වූ හෝ මනුෂ්‍ය වූ හෝ යම් යම් යෝනියක උපදිමි ද,
සමපතනයෙන් සියලු සත්‍යයන් ඉක්මවමි. ජාතිපූජාවෙහි මේ විපාකය සි.

1763. මාගේ විත්තාවාරයට අනුව පවතින්නා වූ කිරිමවුරු මට
උවටැත් කෙරෙත්. (ඒ සත්‍රිහ) මා කෝප කිරීමට නො හැක්කාහු වෙත්.
ජාතිපූජාවෙහි මේ විපාකය සි.

1764. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් පින්කමක්
කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ජාතිපූජාවෙහි මේ
විපාකය සි.

1765. මෙයින් තෙවන කල්‍යාණෙහි මහත් බල ඇති ජනාධිපති වූ
සුසාපිවාසිය නම් වූ සුතිස් සක්විතිරජකෙනෙක් වූහ.

1766. ප්‍රතියමනියුවෝ ද අභට්ඨමොක්‍ෂයෝ ද ශබ්දිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත්
කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ජාතිපූජක ස්ථිරයන් වහන්සේ
මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

ජාතිපූජකස්ථිරවදානය දසවැනි සි.

උද්දානය:

පරිවාර සුමඛගල සරණ ආසන පුපථික,
විතපුජ් බුද්ධසඤ්ඤි මග්ග උපට්ඨාන ජාති සි,
දසවනක් පිටු කොට මෙහි අනුගයකින් බැඳුනේ.

මහාපරිවාරවර්ගය දෙළොස් වැනි සි.

121. සෙරෙය්‍යක ස්ථිරාවදානය

1767. වේද හදාරන්නා වූ මන්ත්‍ර දරන්නා වූ වෙදත්‍රයෙහි පරතෙරට
ගිය-

1768. (මම) එළිමහන්තන්හි සිටියෙමි වනයෙහි හැසිරෙණ සිංහයකු
වැනි වූ තැනි නො ගන්නා ව්‍යාඡුරාජයකු වැනි වූ මානඛක කුලයෙහි වූ
ත්‍රිමදගලිත හසැරිජයකු වැනි වූ මහර්ෂි ලොකනායක බුදුරජුන් දිවිමි.

1769. මම කටුකරචුමල් ගෙණ අහසෙහි දෑමිමි. බුදුරජුන්ගේ
ආනුභාවයෙන් (ප්‍රභාසෝ) හැම දෙයින් පිරිවරත්.

1770. මහාචාර වූ ලොකනායක සභීඤ්‍යන් වහන්සේ අදිටත්
කලසේක. (ඒ අදිටත්බලයෙන්) නරශ්‍රෙණියන් වහන්සේ හාත්පස
මල් වියන්හු විසිරුණාහ.

1771. ඉක්බිති ඇතුළට ගිය තැටි ඇති පිටතට හැරුණු මල් ඇති
ඒ ප්‍රභා කඤ්චුකය (මල්වියන) සතියක් මුළුල්ලෙහි සෙවෙනියක් වී
එතනින් අතුරුදහන් විය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1772. තං ව අව්ඡරියං දිස්වා අබ්‍යුතං ලොමහංසනං,
බුද්ධෝ විතතං පසාදෙසිං සුගතෙ ලොකනායකෙ.
1773. තෙන විතතපසාදෙන සුක්කමුලෙන වොදිතො,
කපානං සතසහස්සං දුග්ගතිං නුපපජ්ජිතා.
1774. පණ්ණෙරසහස්සමති කපානං පඤ්චවීස තෙ,
විතතිමාලාසනාමා¹ ව චක්කවත්තී මහබ්බලා.
1775. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සව්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා සෙරෙයාගො පෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්වාති.

සෙරෙයාකතෙජ්ජරස්ස අපද්‍යනං පඨමං.

122. සුපථපුට්ඨපියතේරාපද්‍යනං

1776. භිමවනනස්සාපිදුරෙ කුකුඤ්ඤො² නාම පබ්බතො,
වෙමජෙකි තස්ස වසති බ්‍රාහ්මණො මනතපාරගු.
1777. පඤ්ච සිස්සසහස්සාති පරිවාරෙනති මං සදා,
පුබ්බව්‍යාසී ව තෙ ආසුං මනෙනසු ව විසාරදා.
1778. බුද්ධො ලොකෙ සමුප්පන්නො තං විජානාථ නො භවං,
අසීති ව්‍යඤ්ජනානස්ස ඛන්තිංස වරලක්ඛණා,
බ්‍යාමප්පභො ජිනවරො ආදිවෙව්ච විරොචති.
1779. සිස්සානං වචනං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො මනතපාරගු,
අස්සමා අභිනික්ඛමම දිසං පුච්ඡති සිස්සකෙ.³
යමති දෙසෙ මහවීරො වසති ලොකනායකො.
1780. තාහං දිසං නමසසිස්සං⁴ ජිනං අප්පට්ඨග්ගලං,
උදග්ගවිතො සුමනො පුජෙසිං⁵ තං තථාගතං.
1781. ථථ සිස්සා ගම්ඤ්ජාම දක්ඛිණ්ණාම තථාගතං,
වජ්ඣිකා සඤ්චිතො පාදෙ සොස්සම ජිනසාසනං.
1782. ථකාහං අභිනික්ඛමම ව්‍යාධිං පටිලභිං අහං,
ව්‍යාධිකා පිළිතො සනෙනා සාලං වෙසසිතුං⁶ ගමිං.
1783. සබ්බෙ සිස්සෙ සමානෙත්වා අපුච්ඡිං තෙ තථාගතං⁷,
කිදිසං ලොකනායකස්ස ගුණං පරමබුද්ධිනො.

1. විතමාලා, PTS. විතමාලා, මජ්ඣ. 2. කුකුඤ්ඤො, මජ්ඣ.

3. බ්‍රාහ්මණො, PTS. සෙ.

4. තති දිස්වාන පසසිස්සා, PTS.

5. පුජෙස්සං ව, PTS. 6 වො සෙසිතුං, සිවු.

7. තථා අහං, PTS. සෙ.

1772. විසමයජනක වූ ලොමුදහ ගත්වන්නාවූ ඒ ආශ්වයසීය දෑක සුගත වූ ලොකතායක වූ බුදුරජුන් කෙරෙහි සිත පැහැදවීම.

1773. මම ඒ විතතප්පසාදය හේතු කොට ගෙන කුශලමූලයෙන් මෙහෙයන ලද්දෙහි කල්පලක්ෂයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියක නො උපතිමි.

1774. එක්දහස්පන්සියවන කපෙහි මහත් බල ඇති විතතමාල නම් පස්විසි සක්විතීරජකෙනෙක් වූහ.

1775. ප්‍රතිසම්භිද්ධවෝ ද අභවිමොක්ෂයෝ ද ශබ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සෙරෙයාක සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් සි.

සෙරෙයාකසම්පිණ්ඩදානය පළමුවැනි සි.

122. පුප්ඵලපිය සංවිරාවදානය

1776. කිමවතට නුදුරු තැනි කුකාකුට නම් පථිතයක් විය. ඒ පථිතය අතුරෙහි මන්ත්‍රයන්හි පරතෙරට ගිය බ්‍රාහ්මණයෙක් විය.

1777. හැම කල්හි ම පන්දහසක් ශිෂ්‍යයෝ මා පිරිවරත්. ඔහු හැම පළමු උදෑසන කැගිටිතසුලු වූවාහු මන්ත්‍රයන්හි විශාරදයෝ ද වූහ.

1778. (ඒ ශිෂ්‍යයෝ මෙසේ කීහ:) “බුදුරජ තෙම. ලොව පහළ විය. උන්වහන්සේට අසූවක් අනුචාරකයන් ඇත. මහාපුරුෂලක්ෂණයෝ දෙතිසක් වෙති. බ්‍රාහ්මණ ආදී ඒ ජිනෙත්‍රයන් වහන්සේ හිරු මෙන් බබලන සේක. පින්වතුන් වහන්ස, අපගේ වචනය දැනගනු මැනව්” (කියා සි).

1779. මන්ත්‍රයන්හි පරතෙරට ගිය බමුණු තෙමේ ශිෂ්‍යයන්ගේ වචනය අසා අසපුවෙන් නික්ම ශිෂ්‍යයන්ගෙන් ලොකතායක වූ මහා-විරයන් වහන්සේ යම් දිශාවක වැඩවෙසෙන සේක් තම් ඒ (බුදුන් වැඩ වසන) දිශාව විවාරයි.

1780. මම ඒ දිශාවට ද අප්‍රතිපද්ගල වූ පස්මරුන් දිනුවා වූ උන්වහන්සේට ද නමස්කාර කරන්නෙමි සි (කියා සි.) ඔද වැසි සිත් ඇත්තෙමි හොම්නස් සහිත වූයෙමි ඒ තථාගතයන් පිදිමි. (එසේ කොට ශිෂ්‍යයනට මෙසේ කීම).

1781. “ශිෂ්‍යයෙනි, එවු. යන්නෙමු. ඒ තථාගතයන් දකින්නෙමු. ශාස්තෘන් වහන්සේගේ සිරිපා වැද බුද්ධිමය අසන්නෙමු” (කියා සි).

1782. (එහෙත්) නික්ම එක් දිනකින් මම රොහි වීමි. රොගයෙන් පෙළුනෙමි ශයනය කරන්නට ශාලාවකට ගියෙමි.

1783. සියලු ශිෂ්‍යයන් රැස් කරවා “තථාගතයන් කෙබඳු ද? පරම බුද්ධිමත් ලොකතාථයන් වහන්සේගේ ගුණ කෙබඳු ද?” සි ඔවුන්ගෙන් විචාලෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1784. තෙ මෙ පුට්ඨා ව්‍යාකරිංසු යථා දස්සාවිනො තථා,
සක්කවං.¹ බුද්ධසෙට්ඨං තං දස්සෙසුං මම සමමුඛා.
1785. තෙසාහං වචනං සුත්වා සකං චිත්තං පසාදෙසි,
පුප්පථි ධූපං කත්වාන තත් කාලකතො අහං.
1786. තෙ මෙ සරීරං කාපෙනා අගමුං² බුද්ධසන්නිකෙ,
අඤ්ඤිං පග්ගතොන සත්ථාරං අභිවාදෙසුං.
1787. පුප්පථි ධූපං කත්වාන සුගතස්ස මනෙසිනො,
කප්පානං සතස්සස්සං දුග්ගතිං නුපපජ්ජතං.
1788. චත්තාරිසසහස්සමිති කප්පෙ සොළස බන්ධියා,
නාමෙත'ග්ගිසමා නාම චක්කවත්ති මහබ්බලා.
1789. වීසෙ කප්පසහස්සමිති රාජානො චක්කවත්තිනො,
සත්ථාසනිසත්ථාමා ච අට්ඨතිංස මතිපති.
1790. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං අයසමා පුප්පථිපිට්ඨො ථෙරො ඉමා ගාථායො අගාසිත්ථාති.

පුප්පථිපිට්ඨකෝරසස අපදානං දුතියං.

123. පායාසදායක*කෝරොපදානං

1791. සුවණ්ණවණ්ණං සමුද්ධං³ බන්ධිංසවරලක්ඛණං,⁴
පවනා අභිනික්ඛන්තං භික්ඛුසංඝපුරක්ඛනං.
1792. මහව්වා⁵ කංසපාතියා වඩ්ඪිත්වා පායසං අහං,
ආහුතිං සිට්ඨිකාමො සො උපතෙසිං⁶ බලිං අහං.
1793. භගවා තමිති සමයෙ ලොකප්පෙට්ඨා නරාසනො,
වඩ්ඪමං සුසමාරුලොහා අමබරෙ අතිලායනෙ.
1794. තං ච අච්ඡරියං දිස්වා අබ්භූතං ලොමහංසනං,
ධිපතිත්වා කංසපාතීං විපසසිං අභිවාදෙසිං.
1795. කුචං දෙවො'සි සබ්බඤ්ඤා සදෙවෙ සහමානුසෙ,
අනුකම්පං උපාදාය පටිගණන මහාමුති.
1796. පටිග්ගතෙසි භගවා සබ්බඤ්ඤා ලොකනායකො,
මම සබ්බසාමඤ්ඤාය සත්ථා ලොකෙ මහාමුති.

1. කුකකුට්ඨ, PTS.

2. අගමංසු, PTS. සෙ.

* පායසදායක, මජ්ඣ. 3. සුවණ්ණවණ්ණං සමුද්ධො, මජ්ඣ.

4. ලක්ඛණො... අභිනික්ඛන්තො... පුරක්ඛනො, මජ්ඣ.

5. සහත්ථා, PTS. සෙ.

6. අගමාසි, PTS. සෙ.

1784. මා විසින් විවාරණ ලද ඔහු යම් සේ බුදුරජන් දක්නා සුළු වුවාහු නම් එසේ ම විසාර කලාහු ය. මාගේ හමුයෙහි ඒ බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ මැනවින් (වචනයෙන්) දැක්වූහ.

1785. මම ඔවුන්ගේ වචනය අසා සිත පැහැදවීම්. මම එහි මල්වලින් සැයක් කොට කලුරිය කෙළෙමි.

1786. ඔහු මාගේ සිරුර දවා බුදුරජන් සම්පයට ගියාහු ය. ඇඳිලි බැඳ ශාක්‍යයන් වහන්සේට අභිවාදනය කලාහු ය.

1787. මම සුගත වූ මහර්ෂි බුදුරජානන් වහන්සේට මල්වලින් සැයක් කොට කලාපලක්‍ෂයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියක නො උපනිමි.

1788. සතළිස් දහස්වන කපෙහි තමන් අග්නිසම නම් මහත් බල ඇති සොළොස් සක්විතිරජකෙනෙක් වූහ.

1789. විසිදහස්වන කපෙහි ඝනාඝන නම් වූ පාරිවීයවර වූ අටතිස් සක්විතිරජකෙනෙක් වූහ.

1790. ප්‍රතිසම්බුද්ධෝ ද අජට්ටිමොක්‍ෂණෝ ද ෂබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පුප්පුප්පිය සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

පුප්පුප්පියසංවරාවදනය දෙවැනි යි.

123. පායාසදායකසංවරාවදනය

1791-1792. මහලොහොතලියක කිරිබතක් බහා ගෙන දනක් දෙනු කැමැත්තා වූ ඒ මම ඒ පුජාව දෙතිස්මහපුරිස් ලකුණින් යුත් සවණ්ණි වූ භික්‍ෂුසංඝයා විසින් පිරිවරණ ලද අරණින් නික්මුනා වූ විපසෙහි බුදුරජන් වෙත පැමිණවීම්.

1793. ලොකජෝෂ්ඨ වූ නරශ්‍රේෂ්ඨ වූ භාග්‍යවත් තෙමේ එකල්හි වාසුථප්ප වූ අහසෙහි (මවන ලද) සක්මනට නැගුනේ වේ.

1794. විසමය ජනක වූ ලොමුදහ ගත්වන ඒ ආශ්වය්‍ය දෑක ලොහොතලිය (පසෙක) තබා විපසෙහි බුදුරජන්හට අභිවාදනය කෙළෙමි. මෙසේ ද කිමි:

1795. “දෙවි මිනිසුන් සහිත ලොවෙහි කුඩා වහන්සේ සඵඤ ද දෙව ද වන සේක. මහාමුනි වූ බුදුරජානන් වහන්ස, අනුකම්පා උපදවා මෙය පිළිගත මැනව” (කියා යි).

1796. ලොකයෙහි ශාක්‍යා වූ මහාමුනි වූ ලොකනායක වූ භාග්‍යවත් සඵඤ තෙමේ මාගේ අදහස දූත එය පිළිගත්තේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1797. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං දුතමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පායාසස්ස ඉදං එලං.
1798. එකතාලීසිතො කප්පෙ බුද්ධො නාමාසි ඛත්තියො,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්ති මහබ්බලො.
1799. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පායාසද්‍යයකො පෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති

පායාසද්‍යයකෙත්ථරස්ස අපද්‍යනං තතියං.

124. ගඤ්ඤාදකිසත්ථෙරාපද්‍යනං

1800. නිසජ්ජ පාසාදවරෙ විපස්සිං අද්දසං ජිතං,
කකුඛං චිලසන්නංච සබ්බඤ්ඤං තමනාසකං¹.
1801. පාසාදස්සාවිදුරෙ ච ගච්ඡති ලොකනායකො,
පතා නිද්ධාවතෙ තස්ස යථා ච සතරංසිතො².
1802. ගඤ්ඤාදකඤ්ඤා පග්ගස්සා බුද්ධසෙට්ඨං සමොකිරිං,
තෙන චිත්තස්සාදෙන තත්ථ කාලකතො අතං.
1803. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ගඤ්ඤාදකමාකිරිං³,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං එලං.
1804. එකතියෙසෙ ඉතො කප්පෙ සුගඤ්ඤා නාම ඛත්තියො,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්ති මහබ්බලො.
1805. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ගඤ්ඤාදකියො* පෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ගඤ්ඤාදකිසත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං චතුස්ථං

125. සම්මුඛාත්ථිකත්ථෙරාපද්‍යනං

1806. ජායමානෙ විපස්සිමහි නිමිත්තං ව්‍යාකරිං අතං,
නිබ්බාපයඤ්ඤා ජනතං බුද්ධො ලොකෙ භවිස්සති.
1807. යසම්ඤ්ඤා ජායමානස්මිං දසසතස්සි පකම්පති,
සොද්දති භගවා සත්ථා ධම්මං දෙසෙති චක්ඛුමා.
1808. යසම්ඤ්ඤා ජායමානස්මිං ආලොකො විපුලො අහු,
සොද්දති භගවා සත්ථා ධම්මං දෙසෙති චක්ඛුමා.

1. සබ්බඤ්ඤාතමනාසවා, PTS. 2. සතරංසිති නිබ්බුතෙ, PTS. සෙ. සසා.

3. ගඤ්ඤාදකං සමොකිරිං, PTS. සෙ. ගඤ්ඤාදකමාකිරිං සසා.

* සුගඤ්ඤාදකියො, සිඞ්ග.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1797. මෙයින් ඒකානුවන කපෙහි වූ එකල්හි මම යම් දනක් දිනිම ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. කිරිබත්දහෙහි මේ විපාකය යි.

1798. මෙයින් එක්සාලිස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති බුද්ධ නම් සක්විතීරජෙක් විය.

1799. ප්‍රතිසම්මුතියට ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අබිභිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් පායාසදායක සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

පායාසදායකසංවරවදානය නෙවැනි යි.

124. ගඤ්ඤාදකිය සංවරාවදානය

1800. උතුම් පතයෙහි හිඳ බබළන කුඹුක්ගසක් වැනි මොනදුරු දුරු කරන්නා වූ පස්මරුන් දිනූ විසසයි බුදුරජානන් වහන්සේ දිවිමි.

1801. පතයට නුදුරෙහි බුදුරජානන් වහන්සේ වඩනා කල්හි සුයඨියාගේ (ප්‍රතාව) මෙන් උන්වහන්සේගේ ප්‍රභා විහිදෙයි.

1802. සුවද පැන් ද ගෙණ බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේට ඉස්සෙමි. මම ඒ විනාශප්‍රසාදයෙන් යුතු ව කලුරිය කෙළෙමි.

1803. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් සුවද පැනක් ඉස්සෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධිපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

1804. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සුගඤ්ඤ නම් සක්විතී රජෙක් විය.

1805. ප්‍රතිසම්මුතියට ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අබිභිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් සුගඤ්ඤාදකිය සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවෙන් වදාළ සේක් යි.

ගඤ්ඤාදකිය සංවරාවදානය සිවුවැනි යි.

125. සමමුඛාත්ථික සංවරාවදානය

1806. මම විසසයි බුදුරජුන් ලොව පහළ වන කල්හි (ඇති වූ) නිමිති බලා මෙසේ පැවසීමි: (කෙසේ ද යත්:) “ජනසමූහයා (කෙලෙස් ගින්නෙන්) නිවමින් බුදුරජ නෙමි ලොව පහළ වන්නේ ය.

1807. යම් උතුමෙකු උපදින කල්හි දසදහසක් ලෝදා කම්පිත වී ද, දෑන් ඒ ශාඤ්ඤා වූ පසැස් ඇති භාග්‍යවන් කෙමේ දහම් දෙසයි.

1808. යම් උතුමෙකු උපදින කල්හි මහත් ආලෝකය වී ද, දෑන් ඒ ශාඤ්ඤා වූ පසැස් ඇති භාග්‍යවන් කෙමේ දහම් දෙසයි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1809. යසම් ව ජායමානසම් සරිතායො න සජ්ජිත්තං,
සොද්දති භගවා සන්ධා ධම්මං දෙසෙති වක්ඛුමා.
1810. යසම් ව ජායමානසම් අච්චයානි න පජ්ජලී,
සොද්දති භගවා සන්ධා ධම්මං දෙසෙති වක්ඛුමා.
1811. යසම් ව ජායමානසම් පකම්භංගො න සඤ්චරි,
සොද්දති භගවා සන්ධා ධම්මං දෙසෙති වක්ඛුමා.
1812. යසම් ව ජායමානසම් වානකකුක්ඛො න වායති,
සොද්දති භගවා සන්ධා ධම්මං දෙසෙති වක්ඛුමා.
1813. යසම් ව ජායමානසම් සබ්බරතතානි ජොතිත්තං,
සොද්දති භගවා සන්ධා ධම්මං දෙසෙති වක්ඛුමා.
1814. යසම් ව ජායමානසම් සත්තාත්තං¹ පදවිකකමා,
සොද්දති භගවා සන්ධා ධම්මං දෙසෙති වක්ඛුමා.
1815. ජාතමනො ව සමුද්ධො දිසා සබ්බා විලොකයි,
වාචාසතිමුදිරෙසි එසා බුද්ධාන ධම්මතා.
1816. සංවෙජ්ඣිතා ජනතං එවිතා ලොකනායකං,
සමුද්ධං අභිවාදෙතා පකකාමී පාචිනාමුබො.
1817. එකනවුතෙ ඉතො² කප්පෙ යං බුද්ධමභිථොමසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ථොමනාය ඉදං එලං.
1818. ඉතො නවුතිකප්පමි සමුබ්බාච්ඡිකව්‍යයො,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්ඛවතී මහබ්බලො.
1819. පඨවිදුද්ධානි³ නාම එකුතනවුතිමිතො,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්ඛවතී මහබ්බලො.
1820. අට්ඨාසිතිමිතො කප්පෙ ඔහාසො නාම ඛතතිසො,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්ඛවතී මහබ්බලො.
1821. සත්තාසිතිමිතො කප්පෙ සජ්ඣිවෙජ්ජනව්‍යයො,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්ඛවතී මහබ්බලො.
1822. අග්ගිනිබ්බාපනො නාම කප්පානං ජලසිතිසා,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්ඛවතී මහබ්බලො.
1823. ග්ගිප්වෙජ්ජනො නාම කප්පානං පඤ්චසිතිසා,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්ඛවතී මහබ්බලො.
1824. රාජා වානසමො නාම කප්පානං චුල්ලසිතිසා,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්ඛවතී මහබ්බලො.
1825. රතනිපජ්ජලො නාම කප්පානං තෙඅසිතිසා,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්ඛවතී මහබ්බලො.

1. සත්තෙසු, PTS. සෙ.

2. එකනවුතිතො, මජ්ඣ.

3. පඨවිදුද්ධානි, කඨ්ථි.

1809. යම් උතුමකු උපදින කල්හි ගඟනාවෝ නො ගැලවානු ද, දැන් ඒ ශාඤ්ඤා වූ පසැස් ඇති භාග්‍යවත් තෙමේ දහම් දෙසයි.

1810. යම් උතුමකු උපදින කල්හි අවිච්ඡේදි හිනි නො දැල්විති ද, දැන් ඒ ශාඤ්ඤා වූ පසැස් ඇති භාග්‍යවත් තෙමේ දහම් දෙසයි.

1811. යම් උතුමකු උපදින කල්හි පසිසමුහයා (ඒ මේ අත) නො හැසිරිති ද, දැන් ඒ ශාඤ්ඤා වූ පසැස් ඇති භාග්‍යවත් තෙමේ දහම් දෙසයි.

1812. යම් උතුමකු උපදින කල්හි වාතසකකිය නො හමා ද, දැන් ඒ ශාඤ්ඤා වූ පසැස් ඇති භාග්‍යවත් තෙමේ දහම් දෙසයි.

1813. යම් උතුමකු උපදින කල්හි සියලු රත්තයෝ බැබළුනානු ද, දැන් ඒ ශාඤ්ඤා වූ පසැස් ඇති භාග්‍යවත් තෙමේ දහම් දෙසයි.

1814. යම් උතුමකු උපදින කල්හි සඤ්ඤාදිසමයෝ වූවානු ද, දැන් ඒ ශාඤ්ඤා වූ පසැස් ඇති භාග්‍යවත් තෙමේ දහම් දෙසයි.

1815. උපන්නා හා ම සථිඤ්ඤා තෙමේ සියලු දිගුන් බැලී ය. අහිත වචන පැවසී ය. මෝ බුදුවරයින්ගේ ධර්මයා යි.

1816. (මෙසේ) ජනතාව සංවේශයට පමුණුවා ලොකනායකයන් වහන්සේට සතුති කොට සථිඤ්ඤා වහන්සේ වැද නැගෙනහිරට මුහුණ ලා හිසෙමි.

1817. මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි යම් බුද්ධ සතුතියක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතු වෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධ සතුතියෙහි මේ විපාකය යි.

1818. මෙයින් අනුවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සමමුඛාචරික නම් සක්විතිරජෙක් විය.

1819. මෙයින් එකුන් අනුවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති පඨවිදුණෙහි නම් සක්විතිරජෙක් විය.

1820. මෙයින් අටාසුවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති භ්‍යාස නම් සක්විතිරජෙක් විය.

1821. මෙයින් සත්අසුවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සන්තප්පෙදන නම් සක්විතිරජෙක් විය.

1822. මෙයින් සයඅසුවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති අග්ගිනිබ්බාසන නම් සක්විතිරජෙක් විය.

1823. මෙයින් පස්අසුවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති ගතිපවෙජ්ජන නම් සක්විතිරජෙක් විය.

1824. මෙයින් සුඅසුවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති වාතසම නම් සක්විතිරජෙක් විය.

1825. මෙයින් තෙයාසුවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති රතනපජ්ජල නම් සක්විතිරජෙක් විය.

1826. පදවික්කමනො නාම කප්පානං ථෙඤ්ඤිතො,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්ති මහබ්බලො.
1827. රාජා විලොකනො නාම කප්පානං එකසීතිතො,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්ති මහබ්බලො.
1828. ගිජ්ඣාරො'නි නාමෙන කප්පා'සීතිමහි බත්තිතො,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්ති මහබ්බලො.
1829. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා සම්මුඛාඨවිනො පේරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්ථාති.

සම්මුඛාඨවිනාසේරස්ස අපද්‍යනං පඤ්චමං.

126. කුසුමාසනියපේරාපද්‍යනං

1830. නගරේ ධ්වංශවතියා අහොසිං බ්‍රාහ්මණො තදා,
ලක්ඛණේ ඉතිහාසෙ ච සතිසංක්ඛු සකෙටුතෙ.
1831. පදකො වෙය්‍යාකරණො¹ නිමිත්තො කොට්ඨෙ අහං,
මනෙත ච සිසෙස්ස වාචෙසිං තිණ්ණං වෙදන පාරගු.
1832. පඤ්ච උප්පලනත්ථාති පිඨියං² එපිතාති මෙ,
ආහුතිං සිට්ඨිකාමො'හං පිතුමාතුසමාගමෙ.
1833. තදා විපස්සිනගවා භික්ඛුසංඝපුරකකිතො,
භිහාසෙනො දිසා සබ්බා ආගච්ඡති නරාසභො.
1834. ආසනං පඤ්ඤපෙත්වාන නිමනෙතති මහාමුනිං,
සංඝරත්නාන තං පුප්ථං අභිනෙසිං³ සකං සරං.
1835. යං මෙ අපථි සකෙ ගෙහෙ ආමිසං පච්චුට්ඨිතං,
නාතං බුද්ධස්ස පාදාසිං පසන්නො සෙති පාණිති.
1836. භුත්තාපිං ඩාලමඤ්ඤාය පුප්ථගත්ථං⁴ අදාසනං,
අනුමොදිත්වාන සබ්බඤ්ඤා පක්කාමි උත්තරාමුඛො.
1837. එකනටුතෙ ඉත්තා⁵ කප්ප යං පුප්ථමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුප්ථදනස්සි'දං එලං.
1838. අනන්තරා ඉතො කප්ප රාජා'හුං චරදස්සනො,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්ති මහබ්බලො.
1839. පටිච්ඡිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං,

ඉත්ථං සුදං ආයසමා කුසුමාසනියො පේරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්ථාති.

කුසුමාසනියපේරස්ස අපද්‍යනං ඡට්ඨමං.

1. පදකො, වෙය්‍යාකරණ, සි.මු.

2. පිඨියං, මජ්ඣ. PTS.

3. අභිනෙසිං, සි.මු.

4. එකගත්ථං, PTS. සෙ.

5. එකනටුතිනො, මජ්ඣ.

1826. මෙයින් දෙයාසුවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති පදවිකකුමන නම් සක්විතිරජෙක් විය.

1827. මෙයින් එක් අසුවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති විලෝකන නම් සක්විතිරජෙක් විය.

1828. අසුවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති නමින් ගිවිසාර නම් සක්විතිරජෙක් විය.

1829. ප්‍රතිසමතිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සමමුඛාච්ඡික සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් සි.

සමමුඛාච්ඡිකසථවිරාවද්‍යනය පස්වැනියි.

126. කුසුමාසනියසථවිරාවද්‍යනය

1830. මම එකල්හි තිසංඝායාසත්‍යය හා (කච්ඡනට හිත වූ) කෙටහ ශාසත්‍යය සහිත ලක්ෂණශාසත්‍යයෙහි ද, ඉතිහාසයෙහි ද දක්ෂ වූයෙහි ඛනිවනි නගරයෙහි බමුණෙක් වීම.

1831. පදපාඨ දන්තෙති ව්‍යාකරණශාසත්‍යය දන්තෙති නිමිති-ශාසත්‍යයෙහි ද දක්ෂ වූයෙහි වෙදත්‍රයෙහි පරතෙරට ගියෙහි ශිෂ්‍යයකට මන්ත්‍ර කියවීම.

1832. මම දෙමාපියන් හමුවෙහි (ඔවුනට) පුදනු කැමැත්තෙහි වීම. ඒ සදහා මා විසින් උපුල් මිටි සතක් අස්නක තබන ලදී.

1833. එකල්හි නරග්‍රෙණ වූ විපසයි බුදුරජ තෙමේ භික්ෂුසංඝයා විසින් පිරිවරණ ලද්දේ සියලු දිගුන් බබුළුවන් වැඩම කරයි.

1834. බුදුරජානන් වහන්සේ පවරා ඒ මල් අතුරා අසුනක් පණවා සිය ගෙදරට වැඩම කරවීම.

1835. සවකිය ගෘහයෙහි මට එළවා ලියම් ආහාරයක් ඇද්ද එය මම පහන් සිතැත්තෙහි සියතින් ම බුදුරජුහට පිදීම.

1836. මම වලඳ අවසන් වූ උත්තමන්සේට සුදුසු කලැසි දහ මල් මටක් ද පිරිනැමීම. සඵඥයන් වහන්සේ අනුමොදනා කොට උත්තරදිශාති-මුඛ ව වැඩි සේක.

1837. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් පුෂ්පද්‍යනයක් දිනීම ද, ඒ හේතුවෙන් දුගතියක් නො දනිමි. පුෂ්පද්‍යනයෙහි මේ විපාකය සි.

1838. මෙයින් ඉක්බිති අනුවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති චරදස්සන නම් සක්විතිරජෙක් විය.

1839. ප්‍රතිසමතිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් කුසුමාසනිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක් සි.

කුසුමාසනියසථවිරාවද්‍යනය සවැනියි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

127. එලදයකතේරාපදානං

1840. අජ්ඣායකො මනතධරො තිණණං වෙදන පාරගු,
හිමවනතස්සාවිදුරෙ වසාමි අස්සමෙ අහං.
1841. අයතිත්තතඤ්ච මෙ අත්ථි පුණ්ඩරිකඵලානි ව,
පුටකො නිකඛිපිත්තාන උමග්ගෙ ලග්ගිතං මයා.
1842. පදුමුත්තරො ලොකවිදු ආහුතීනං පටිග්ගහො,
මමුඤ්චිතුකාමො සො හිතඛිනෙතා මං උපාගමි.
1843. පසන්නවිතෙතා සුමනො ඵලං බුද්ධස්ස දාසිහං,
විතතිසඤ්ජනතො මග්ගං දිට්ඨිමමෙසුඛාවගො.
1844. සුවණ්ණවණ්ණො සලබ්බො ආහුතීනං පටිග්ගහො,
අනතලිකෙඛ ඩිතො සත්ථා ඉමං ගාථං අභාසථා:
1845. “ඉමිනා එලදනෙන වෙතනා පණ්ඩිති ව,
කප්පානං සතසහස්සං දුග්ගතිං නුපගච්ඡති”¹.
1846. තෙනෙව සුකකමුලෙන අනුනොත්තාන සමපදා,
පතෙතා මති අවලං ධානං හිත්වා ජයපරාජයං.
1847. ඉතො සත්තසතෙ කප්පෙ² රාජා ආසිං සුමඛගලො,
සත්තරත්තසමපතො වකඛවතති මහබ්බලො.
1848. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා එලදයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්ථාති.

එලදයකතේරස්ස අපදානං සත්ථමං.

128. ඤාණසඤ්ඤාකතේරාපදානං*

1849. පබ්බතෙ හිමවනතමති වසාමි පබ්බතනතරෙ,
පුලිතං සොහනං දිස්වා බුද්ධසෙට්ඨං අනුස්සරිං.
1850. “ඤාණෙ උපනිධා³ නත්ථි සඛිගාමං⁴ නත්ථි සජ්ඣතො,
සබ්බං ඛමමං අභිඤ්ඤාය ඤාණෙන අභිමුච්චති.
1851. නමො තෙ පුරිසාර්ඤ්ඤ නමො තෙ පුරිසුත්තම,
ඤාණෙන තෙ සමො නත්ථි යාවතා ඤාණමුත්තමං”⁵.
1852. ඤාණෙ විතතං පසාදෙත්වා කප්පං සග්ගමති මොදනං,
අවසෙසෙසු කප්පෙසු කුසලං කරිතං⁶ මයා.
1853. එකතවුතෙ ඉතො⁷ කප්පෙ යං සඤ්ඤමලහිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ඤාණසඤ්ඤාසිද්ධං ඵලං.

1. නුපපජ්ඣිතං, සෙ. නුපපජ්ජි, මජ්ඣ.

2. සත්තකපපසතෙ, PTS. සෙ.

3. උපනිධා, සෙ.

4. සඛාරං, මජ්ඣ.

5. මුත්තමෙ PTS. සෙ.

6. වරිතං, මජ්ඣ.

7. එකතවුතිතො මජ්ඣ.

* ඤාණසඤ්ඤාකතේරාපදානං, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

127. එළඳයකසථවිරාවදානය

1840. වෙද හදරන්නා වූ මන්ත්‍රධර වූ වෙදත්‍රයෙහි පරතෙරට ගිය මම හිමවතට නුදුරෙහි අසප්‍රවක වසමි.

1841. මාගේ අගනිහොත්‍රයක් ද ඇත. මා විසින් ඇටඹපල මූලක බහා ගසක් මුදුනෙහි එල්ලන ලදී.

1842. ලොකයාගේ පූජාවන්ට භාජන වූ ඒ සද්‍රමුහතර බුදුරජ තෙමේ මා (සසරින්) ගොඩ නගනු කැමැත්තේ පිළි පිණිස හැසිරෙමින් මා වෙත එළඹියේ ය.

1843-1844. මම පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොම්නස් සහිත වූයෙමි බුදුරජුන්හට එම එළ පිදිමි. මාගේ ප්‍රීතිය ඇති කරන්නා වූ මේ ලොව මා සුව එළවන්නාවූ රත්වත් වූ ලෝවැස්සාගේ පූජාවන් පිළිගන්නාවූ ශාඤ්ඤා තෙමේ අහසෙහි වැඩ සිටියේ මේ ගාථාව වදලේ ය:

1845. මම ම එළදානය හේතු කොට ගෙණ ද විතතප්‍රණීයින් හේතු කොට ගෙණ ද කලාපලක්‍ෂයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියකට නො එළඹේ ය (කියාසි.)

1846. එ ම කුශලමූලය හේතු කොට ගෙණ සමපත් අනුතව කොට ජය - පරාජය හැර අවලසථානය (නිවණ)ට පැමිණියෙමි වෙමි.

1847. මෙයින් සත්තියවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සුමඛල නම් සක්විති රජෙක් වීම.

1848. ප්‍රතිසම්ප්‍රදායෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් එළඳයක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

එළඳයකසථවිරාවදානය සන්වැනි යි.

128. සද්‍රමුහකසථවිරාවදානය

1849. හිමවත් පව්වෙහි කදුඅතුරෙහි වෙසෙමි. ශොභන වූ වැලිතලාවක් දැක බ්‍රහ්මඥෙෂ්ඨයන් වහන්සේ සිහි කෙළෙමි:

1850. “නුවණෙහි (සැසඳීමට) උපමාවක් නැත. ශාඤ්ඤාත් වහන්සේට සංග්‍රාමයකුදු නැත. සියලු ධර්මයන් මොනොවට දැන නුවණින් නිශ්චයට පැමිණේ.

1851. පුරුෂඥෙෂ්ඨයන් වහන්ස, ඔබවහන්සේට නම්සකාර වේවා. පුරුෂොත්තමයන් වහන්ස, ඔබවහන්සේට නම්සකාර වේවා. උතුම් නුවණ යම් තාක් ද, (ඒ තාක් නුවණැති) ඔබවහන්සේට නුවණින් සම කෙනෙක් නැත.”

1852. බ්‍රහ්මඥනයෙහි සිත පහදවා කපක් මුළුල්ලෙහි මම සවර්ගයෙහි සතුටු වීම. සෙසු කලාපයන්හි මා විසින් කුසල් කරණ ලදී.

1853. මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් (බ්‍රහ්ම) ඥාන-සංඥාවක් ලැබුයෙමි ද, ඒ හේතුවෙන් දුගතියක් නො දනිමි. බ්‍රහ්මඥාන-සංඥාවෙහි මේ ප්‍රතිඵලය යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1854. ඉතො තෙසතනතිකපො¹ එකො පුලිනපුපථියො,
සතතරතනසමපනො වකකවතති මහබලො.

1855. පටිසමතිදා -පෙ- කතං බුද්ධියා සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා ඤාණසඤ්ඤානො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්ථාති.

ඤාණසඤ්ඤාතෙජ්ජරසං අපද්‍යනං අධම්මං.

129. ගතිපුපථියජෙරාපද්‍යනං*

1856. සුවණ්ණවණ්ණො සමුද්දො විපසාසි දකඛණාරහො,
පුරකකතො සාවකෙති ආරාමා අභිනිකමි.

1857. දිසාන'හං බුද්ධසෙට්ඨං සබ්බසුද්ධං නමනාසකං,
පසන්නවිතො සුමනො ගතිපුපථං² අපුරසං.

1858. තෙන විතතපසාදෙන දිපදිඤ්ඤා තාදිනො,
හට්ඨො හට්ඨෙන විතතන පුත වජ්ඣං තථාගතං.

1859. එකනවුතෙ ඉතො කපො යං පුප්ථමිතිරොපසි,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිද්ධං එලං.

1860. එකතාප්‍රිසි'තො කපො වරණො³ නාම බතතියො,
සතතරතනසමපනො වකකවතති මහබලො.

1861. පටිසමතිදා -පෙ- කතං බුද්ධියා සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා ගතිපුපථියො⁴ ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්ථාති.

ගතිපුපථියජෙරසං අපද්‍යනං නවමං.

130. පද්ධමපුප්ථකජෙරාපද්‍යනං

1862. හිමවතනසං අවිදුරෙ ගොතමො නාම පබ්බතො,
තානාරුකෙකති සඤ්ඤානො මහාභුතගණාලයො.

1863. වෙමජ්ඣමති ව තසසාසි අසංගො අභිනිවමිතො,
පුරකකතො සසිසෙසති වසාමි අසංගෙ අහං.

1864. “ආයනතු මෙ සිසංගණා පද්ධමං ආහරනතු මෙ,
බුද්ධපුජං කරසාම දිපදිඤ්ඤා තාදිනො”

1865. එවතති තෙ පටිසසුතා පද්ධමං ආහරිංසු මෙ,
තත්ථ⁵ නිමිත්තං කතා'හං බුද්ධියා අභිරොපසි.

1. සතතතිකපෙට්ඨි, මජ්ඣ. 2. ගණි පුප්ථං, සීවු. 3. වරණො, PTS.

4. ගණිපුප්ථියො, සීවු.

5. තථා, සීවු.

* ගණිපුප්ථියජෙරාපද්‍යනං සීවු.

1854. මෙයින් තෙසාත්තුවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති පුලිනපුප්ඵය නම් එක් සක්විතීරජෙක් විය.

1855. ප්‍රතිසමභිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ඤාණසඤ්ඤාන ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

ඤාණසඤ්ඤාන ස්ථවිරාවද්‍යනය අවමැනිසි.

129. ගනිපුප්ඵය ස්ථවිරාවද්‍යනය

1856. දක්ඛිණාභි වූ සාමණ්ණික වූ විපස්සි බුදුරජානන් වහන්සේ ශ්‍රාවකයන් විසින් පිරිවැරුණාහු ආරාමයෙන් නික්මුනු සේක.

1857. මම මොහදුරු දුරු කරන්නා වූ සඵල වූ බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ දෑක පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොම්නස් සහිත වූයෙමි සුවදමල් පිදිමි.

1858. දච්ඡෙතනම වූ තාදීගුණ ඇති බුදුරජුන් කෙරෙහි (ඇතිකරගත්) ඒ විතතප්‍රසාදය හේතු කොට ගෙණ සතුටු වූයෙමි සතුටු සිතින් නැවත තථාගයන් වැන්දෙමි.

1859. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් මල් පුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

1860. මෙයින් එක්සාලිස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති වරණ නම් සක්විතීරජෙක් වීමි.

1861. ප්‍රතිසමභිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ගනිපුප්ඵය ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළසේක් යි.

ගනිපුප්ඵයස්ථවිරාවද්‍යනය නවමැනිසි.

130. පදුමපුජක ස්ථවිරාවද්‍යනය

1862. භිමවතට නුදුරෙහි නානාවාක්‍ෂයන්ගෙන් ගැවසී ගත් මහාභූත සමූහයාට වාසස්ථාන වූ ගෞතම නම් පථිකයක් විය.

1863. ඒ මධ්‍යයෙහි නිර්මිත කරණ ලද ආශ්‍රමයක් විය. මම සාකික ශිෂ්‍යයන් විසින් පිරිවරණ ලද්දෙමි අසපුවෙහි වෙසෙමි.

1864. “මාගේ ශිෂ්‍ය සමූහයෝ පැමිණෙත්වා! මට පිසුම් ගෙණ එත්වා! දච්ඡෙතනම වූ තාදීගුණ ඇති බුදුරජානන් වහන්සේට පුජා කරන්නෙමු.”

1865. ඔහු එසේ ය යි මට පිළිවදන් දී පිසුම් ගෙණාහ. එසේ ම මම (බුදුරජානන් වහන්සේ උදෙසා) නිමිත්තක් කොට ඒ සඵලයන් වහන්සේට පිදිමි.

1866. සිසෙය් නදා සමානෙනා සාධුකං අනුසාසනං,
මා බො ඩුමෙහ පමණ්ණිත් අප්පමාදෙ සුබාවගො.
1867. එවං සමනුසාසිනා තෙ සිසෙය්¹ වචනකම්මෙ,
අප්පමාදගුණේ සුතෙතා නදා කාලකතො අහං.
1868. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිපුජාසිද්ධං එලං.
1869. එකපඤ්ඤාසකප්පමති රාජා ආසිං ජලභග්ගිමො,
සත්තරතනසම්පන්නො චකකචනාමි මහබ්බලො.
- ඉන්දං සුදං ආයසමා පදුමසුජ්ඣො පෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථානි.

පදුමසුජ්ඣකතෙරසං අපද්‍යනං දසමං.

උද්දානං:

සෙරෙය්සකො පුප්ඵල්ලි පායාසොදකි² පොමකො,
ආසනී එලසඤ්ඤා ච ගකිපදුමපුප්ඵයො,
පඤ්චකතරසනා ගාථා භණ්ණිතා අත්ථදසසිති.

සෙරෙය්සකවග්ගො තෙරසමො.

131. සොහිතතේරාපද්‍යනං

1870. පදුමභග්ගිරා නාම ජිනො ලොකජෙට්ඨො නරාසනො,
මහතො ජනකායසං දෙසෙති අමතං පදං.
1871. තස්සාහං වචනං සුතා වාචාසතිමුදිරසිං³,
අඤ්ජලිං පග්ගහෙනාන එකගො ආසනං නදා.
1872. යථා සමුදෙසා උදධිනමග්ගො,
තෙරා නගානං පවරො සිලුච්චයො,
තපෙව යෙ විතතවසෙන වත්තරෙ,
ත බුද්ධිඤ්ඤාසං කාලං උපෙන්නි තෙ.
1873. ධම්මෙ විධිං⁴ ථිපෙකාන බුද්ධො කාරුණිකො ඉසි,
භික්ඛුසංඝෙ නිසිදිනා ඉමා ගාථා අභාසථ:
1874. “යො සො ඤ්ඤාං පකිනෙතසි බුද්ධිමති ලොකනායකෙ,
කප්පානං සතසහසං දුග්ගතිං න ගමිස්සති⁵.
1875. කිලෙසෙ කාපසිත්ථාන එකගො සුසමාහිතො,
සොහිතො නාම නාමෙන තෙස්සති සන්ථිසාවකො”

1 තෙ සිසෙය්, සිමු.

2. පායාසොගකි, මජ්ඣ.

3. වාචාසතිමුදිරන, සිමු. මජ්ඣ.

4. ධම්මෙසි, මජ්ඣ.

1866. එකල්හි ශිෂ්‍යයන් රැස් කරවා මම මනා කොට අනුශාසනා කෙළෙමි: “තෙපි පමා නො වවු. අප්‍රමාදය සුව ඵලවත්තේ වෙයි” (කියායි.)

1867. වචනාක්‍ෂම (=කිකරු) වූ සවකිය ශිෂ්‍යයනට මෙසේ අනුශාසනා කොට එකල්හි මම අප්‍රමාදී ගුණයෙහි යෙදුනෙමි කල්පරිසර කෙළෙමි.

1868. මෙයින් එක්අනුචත කපෙහි යමි. මල්පුරාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධිපුරාවෙහි මේ විපාකය යි.

1869. එක්පණස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති ජලනතම නම් සත්විතිරජෙක් වීම.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පද්‍රමසුජක සචරියත් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

පද්‍රමසුජකසචරියාවදානය දසවැනියි.

උද්දානය:

සෙරෙය්‍යක පුප්ඵළපි පාසාසි උදකි පොමක
ආසනී ඵලසඤ්ඤි ගකි පද්‍රමපුප්ඵය වත්
පසක් වැහි සියක් ගසින් මෙහි කියවිති.

සෙරෙය්‍යකවර්ගය තෙළෙස්වැනියි.

131. සෞභිතසචරියාවදානය.

1870. ලොකපෝෂ්‍ය වූ නරශ්‍රෙෂ්‍ඨ වූ පද්‍රමනාථ බුදුරජානන් වහන්සේ මහත් වූ ජනසමූහයාට අමෘතපදය (නිවණ) දෙශනා කරණ සේක.

1871. මම උත්වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද උතුම් වචන අසා එකල්හි ඇදිලි බැඳගෙන එකඟ සිත් ඇත්තෙමි වීම. බුදුනුවණ ද මෙසේ පැයසිමි:

1872. “යම් සේ මහසසුර ජලාශයනට අග්‍ර වේ ද, සිනෙරු පථිතය පථිතයනට අග්‍ර වේ ද, එසේ ම යම් කෙනෙක් සවෙනත වශයෙන් පවතිත් නම්, ඔහු බුදුනුවණින් කලාවකට ද නො පැමිණෙත්. (හැම නුවණට වඩා බුදුනුවණ අග්‍රය” කියායි.)

1873. එකල්හි කාරුණික සෑම වූ බුදුරජානන් වහන්සේ ධර්මාය පිහිටුවා භික්‍ෂුසභිකයා මැද වැඩහිඳ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක:

1874. “ලොක නායක බුදුරජුන් විෂයෙහි වූ නුවණ යමෙක් ප්‍රශංසා මුඛයෙන් පැවසී ද, (ඒ හේතුවෙන්) තෙතෙම කල්පලක්‍ෂ්‍යයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියකට නො යන්නේ ය.

1875. එකඟ ව සත්සුත් ව කෙළෙස් දවා නමින් සෞභිත නම් වූ ශාස්තෘශ්‍රාවකයෙක් වන්නේ ය” (කියායි).

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1876. පඤ්ඤාසෙ කප්පසගස්සෙ සතෙතවාසුං සමුග්ගතා,
සතතරතනසමපන්නා වකකවතති මහබ්බලා.
1877. කිලෙසා ක්කාපිතා මයං හවා සබ්බෙ සමුග්ගතා,¹
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධියා සාසනං.
1878. පටිසම්භිදා-පෙ-කතං බුද්ධියා සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සොහිතො පෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සොහිතකේරයා අපද්‍යනං පඨමං.

132. සුදස්සනකේරොපද්‍යනං

1879. විතප්ථානදියා² තීරෙ පිලකෙඛා³ එලිතො අහු,
තාහං රුක්ඛං ගවෙසනො අද්දසං ලොකතායකං.
1880. කෙතකං පුප්ඵිතං දිස්වා වණෙට ඡේත්වාන'හං තදා,
බුද්ධියා අභිරොපෙසිං සිඛිතො ලොකබ්බසුතො.
1881. යෙන ඤාණෙන පනොසි අවුච්ඡං අමතං පදං,
තං ඤාණං අභිපුජෙමි බුද්ධිසෙට්ඨි මහාමුනි.
1882. ඤාණමති පූජං කත්වාන පිලකඛං⁴ අද්දසං අතං,
පටිලඤ්ඤාමති තං පඤ්ඤං⁵ ඤාණපූජායිදං එලං.
1883. එකතියෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිරොපසිං,
දුග්ගතීං තාභිජානාමි ඤාණපූජායිදං එලං.
1884. ඉතො තෙරසකප්පමති ආදසාසුං ඵලග්ගතා,
සතතරතනසමපන්නා වකකවතති මහබ්බලා.
1885. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධියා සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සුදස්සනො පෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සුදස්සනකේරයා අපද්‍යනං දුතියං.

133. වන්දනපූජකකේරොපද්‍යනං

1886. වඤ්ඤාශානදීතිරෙ අහොසිං කිත්තරො තදා,
පුප්ඵභකෙඛා ව'හං ආසිං පුප්ඵතිවසනො තථා⁶.
1887. අත්ථදස්සි තු හගවා ලොකජෙට්ඨො කරාසහො,
විපිනග්ගෙත⁷ නිය්‍යාසි හංසිරාජාව අමබරෙ.
1888. “තමො තෙ පුරිසාපඤ්ඤා විතතං තෙ සුචිසොධිතං,
පසන්නමුඛතෙතොසි⁸ විප්පසන්නමුඛිත්ථියො.”

1. සමුග්ගතා, PTS. සෙ.

2. විත්තායනදී, PTS. විතතා. මජ්ඣ. සිමු. විත්තාය, ස්‍යා.

3. පිලකඛු, මජ්ඣ. 4. පිලකඛු, මජ්ඣ. 5. සඤ්ඤා, PTS. සෙ.ස්‍යා.

6. ව'හං, PTS. සෙ.

7. පාවනග්ගෙත, PTS. සෙ.

8. මුඛවිසර්ගණ'සි, PTS. සෙ.

1876. මෙයින් පණස්දහස්වන කපෙහි සත්ථවතින් යුත් මහත් බල ඇති යසුගගන නම් සත් සක්විතීරජකෙනෙක් වූහ.

1877. මා විසින් කෙලයයෝ දවන ලදහ. සියලු හවයෝ වනසන ලදහ. පැමිණෙන ලද ත්‍රිපිඤ්චෝ ඇත්තාහ. මේ අයුරින් බුදුසත්‍ය කරණලදී.

1878. ප්‍රතිසම්මතවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සොභිත ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

සොභිතස්ථවිරවදානය පළමුවැනියි.

132. සුදස්සනස්ථවිරවදානය

1879. විභංගා නදී තීරයෙහි ප්‍රමිලගසක් පල ගත්තේ විය. මම එ ම ගස සොයන්නෙමි ලොකතායක වූ බුදුරජානන් වහන්සේ දිවිමි.

1880. එකල්හි මම පිපුනු වැටතේගසක් දැක (එයින් මලක්) නටුවෙන් කඩා ලොකබ්බු වූ සිටි බුදුරජානන් වහන්සේට පිදිමි. (කෙසේ ද යත්:)

1881. “මහාමුහින් වහන්ස, බුඬ්‍රෙණ්ණයන් වහන්ස, ඔබ වහන්සේ අවසුන නම් වූ අමාතපදසංඛ්‍යාත නිවණට යම් නුවණක් කරණ කොට ගෙණ පැමිණිසේක් ද, එ ම නුවණට පුදමි” (කියායි.).

1882. ඒ බුදුරජානන් වහන්සේගේ සමීඤ්ඤාභූත විෂයෙහි පුද කොට ප්‍රමිල ගස දිවිමි. (ඒ පුජාහේතුවෙන්) ඒ ප්‍රඥව ලැබුයෙමි වෙමි. ඤාණ පුජාවෙහි මේ විපාකය සි.

1883. මෙයින් එක්විස්වන කපෙහි යම් මලක් පිදුයෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ඤාණපුජාවෙහි මේ විපාකය සි.

1884. මෙයින් තෙලෙස්වන කපෙහි සත්ථවතින් යුත් මහත් බල ඇති එළුගගන නම් දෙදළොස් සක්විතීරජකෙනෙක් වූහ.

1885. ප්‍රතිසම්මතවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සුදස්සන ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

සුදස්සනස්ථවිරවදානය දෙවැනියි.

133. වන්දනපුජකස්ථවිරවදානය

1886. එකල්හි මම වන්දනාගා නදීතීරයෙහි කිදුරෙක් වීමි. මම මල් අනුභව කරන්නෙමි එසේ ම මල්මුවා හඳනා ඇත්තෙමි ද වීමි.

1887. නරඥෙණ්ණ වූ ලොකපජ්‍යණ්ණ වූ අක්ඛංසි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද අතසෙහි හංසරාජයකු මෙන් වනහිසින් තික්මුහු සේක. (ඒ දුටු මම මෙසේ කීමි:)

1888. “පුරුෂඥෙණ්ණයන් වහන්ස, ඔබ වහන්සේට තමස්කාර වේවා. ඔබ ප්‍රසන්න වූ මුඛය හා නෙත්‍ර ඇතිසේක. අතීතයින් පහන් වූ මුහුණ හා ඉන්ද්‍රියයන් ඇතිසේක.”

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1889. ඔරොතිනාන ආකාසා හුරිපඤ්ඤා සුමෙධසො,
සඬ්ඝාපිං පඤ්ඤාන පලලඤ්ඤාන උපාපිසි.
1890. විලිනං වඤ්ඤාදාය අගමාසිං ජිනනතිසං,
පසනනවිනෙතා සුමනො බුද්ධස්ස අභිරොපසිං.
1891 අභිවාදෙතාන සම්බුද්ධා ලොකජෙට්ඨං නරාසභං,
පාමොජ්ජං ජනසිනාන පක්කාමිං උනනරාමුබො.
1892. අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ වඤ්ඤං යං අසුරසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
1893. වතුද්දසෙ කප්පසතෙ ඉතො ආසිංසු තෙ තයො,
රොහිතා¹ නාම නාමෙන වක්කවනති මහබ්බලා.
1894. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං,
ඉත්ථං සුදං ආයස්මා වඤ්ඤාසුජකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

වඤ්ඤාසුජකකෙට්ඨරස්ස අපද්‍යනං තතියං.

අට්ඨමහාණවාරං.

134. පුප්ඵජදනියත්ථෙරාපද්‍යනං

1895. සුනඤ්ඤා නාම නාමෙන බ්‍රාහ්මණො මනනපාරගු,
අජකායකො යාජයොගො² වාජපෙය්‍යං අයාජසි.
1896. පදුමුග්ගරො ලොකවිදු අග්ගො කාරුණිකො ඉසි,
ජනතං අනුකම්පනො අම්බරෙ වඬකම් තදා.
1897. වඬකම්නාන සම්බුද්ධා සබ්බඤ්ඤා ලොකනායකො,
මෙතනාය අඵරී සතෙන අප්පමාණං නිරුප්පි.
1898. වණෙට්ඨ ජේතාන පුප්ඵාති බ්‍රාහ්මණො මනනපාරගු,
සබ්බෙ සිසෙසා සමානෙතා ආකාසෙ උක්ඛිපාපසි.
1899. යාවතා නගරං ආසි පුප්ඵානං ඡදනං තදා,
බුද්ධස්ස ආනුනාවෙන සත්තාහං න විගච්ඡි.
1900. තෙනෙව සුක්කමුලෙන අනුභොනාන සම්පදා,
සබ්බාසට්ඨෙ පරිඤ්ඤාය තිණෙණා ලොකෙ විසතතිකං.
1901. ඵකාදසෙ කප්පසතෙ පඤ්චතිංසා³ සු බතතියා,
අමබරංස සනාමා තෙ වක්කවනති මහබ්බලා.
ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පුප්ඵජදනියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පුප්ඵජදනියත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං වතුත්ථං.

1. රෙහණේ, මජ්ඣ. PTS. සෙ.

2. යාවයොගො, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1889. (ඉක්බිති) මහාප්‍රාඥ වූ මහා නුවණැති සථීඥ තෙමේ අහසින් බැස සහල සිටුර අතුරා පයඝිකයෙන් (අසරම්ණිය ගොතා) වැඩිහුන්නේ ය.

1890. චුරුණු සඳුන් ගෙණ බුදුරජුන් වෙත ගියෙමි. පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොම්නස්සතිත වූයෙමි සථීඥයන් වහන්සේට පිදිමි.

1891. ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ තරලෙෂ්ඨ වූ බුදුරජානන් වහන්සේට අභිවාදනය කොට සතුට උපදවා උත්තරදිශාතිවුබ ව ගියෙමි.

1892. එක්දහස්අටසියවන කපෙති යම් සඳුන් පූජාවක් කෙළෙමි ද, ඒ හේතුවෙන් දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපූජාවෙහි මේ විපාකය සි.

1893. මෙයින් එක්දහස්හාරසියවන කපෙති නමින් රෝගිත නම් වූ මහත් බල ඇති ඒ සක්විති රජවරු තිදෙනෙක් වූහ.

1894. ප්‍රතිසම්මතියෝ-පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් වෘත්තාන්ත සංවිධානයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

වෘත්තාන්තසංවිධානය තෙවැනි සි.

අවවාහි බණවරසි.

134. සුපථජදන සංවිධානය

1895. මනත්‍රයන්හි පරතෙරට ගිය වෙද හදාරන්නා වූ යාග කිරීමෙහි යෙදුනු, නමින් සුභාඥ නම් බමුණු තෙමේ මහායාගයක් කෙළේ ය.

1896. අග්‍රකාරුණික වූ සෘෂි වූ පද්මවතීර සථීඥ තෙමේ ජනසමුහයාට අනුකම්පා කරන්නේ එකල්හි අහසෙහි සක්මන් කෙළේ ය.

1897. උපති විරහිත ලොකනායක වූ සථීඥ බුදුරජ තෙමේ අහසෙහි සක්මන් කොට අප්‍රමාණ සත්ත්වයා කෙරෙහි මෛත්‍රිය පැතිරවීය.

1898. මනත්‍රයන්හි පරතෙරට ගිය බමුණුතෙම මල් නටුවෙන් නෙලා සියලු ශිෂ්‍යයන් රැස් කරවා අහසෙහි ලැවී ය.

1899. එකල්හි නගරය යම් තාක් වී නම්, එතාක් අහස මල්වියනක් මෙන් විය. බුද්ධානුභාවයෙන් එය සතියක් මුළුල්ලෙහි (ඉවත් ව) නො ගියේ ය.

1900. එම කුශල මූලය හේතු කොට ගෙණ සමපත් අනුභව කොට සියලු ආයුධයන් (ප්‍රභාණපරිඥාවයෙන්) දූත ලොකයෙහි විසතනිකා සංඛ්‍යාත තෘෂණාව තරණය කරණ ලදි.

1901. එක්දහස්එක්වන කපෙති මහත් බල ඇති අම්බරංස නම් වූ ඒ පන්තිස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් සුපථජදන සංවිධානයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

සුපථජදනසංවිධානය සිවුවැනි සි.

135. රහොසඤ්ඤකත්ථොපදානං

1902. කිමවනාසාංවිදුරෙ වසභො නාම පබ්බතො,
තස්මිං පබ්බතපාදමති අසාමො ආසි මාපිතො.
1903. තිණ්ණි සිසාසනසාංති වාවෙසිං බ්‍රාහ්මණො¹ තදා,
සංහරිත්වා² තෙ සිසෙස ඵකමන්තං උපාවිසිං.
1904. ඵකමන්තං නිසීදිත්වා බ්‍රාහ්මණො මන්තපාරගා,
බුද්ධිවෙදං³ ගවෙසනො සඤ්ඤා විතතං පසාදයිං.
1905. තත්ථ විතතං පසාදෙත්වා නිසීදිං පණ්ණසක්ඛරෙ,
පලලඛකමාභුජිත්වා තත්ථ කාලකතො අහං.
1906. ඵකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤමලහිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සඤ්ඤසඤ්ඤයිදං ඵලං.
1907. සත්තච්ඡතිකප්පමති⁴ රාජා සිව්ඛිමේ අහං,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්කවන්ති මහබ්බලො.
1908. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධියා සාසතං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා රහොසඤ්ඤකො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

රහොසඤ්ඤකත්ථොපදානං අපදානං සඤ්ඤමං.

136. වම්පකපුප්ඵියත්ථොපදානං

1909. කණ්ණිකාරංව ජොතන්තං නිසින්නං පබ්බතන්තරෙ,
මහාසෙන්තං දිසා සබ්බා ඔසගිං විස තාරකං.
1910. තයො මාණවකා ආසුං සකෙ සිප්පෙ සුසිකක්ඛිනා,
බාරිහාරං ගහෙත්වාන අනෙතති මම පච්ඡතො.
1911. පුට්ඨෙ සත්ත පුප්ඵාති නිකක්ඛිනාති තපස්සිනා,
ගහෙත්වා තාති සඤ්ඤමති වෙසසගුසාංභිරොපයිං.
1912. ඵකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමහිරොපයිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සඤ්ඤපුප්ඵයිදං ඵලං.
1913. ඵකුතතිංසෙ කප්පමති විපුලාන සතාමකො,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්කවන්ති මහබ්බලො.
1914. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධියා සාසතං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා වම්පකපුප්ඵියො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

වම්පකපුප්ඵියත්ථොපදානං ජට්ඨං.

1. බ්‍රාහ්මණ 2. සංසාවේශිත, PTS. සෙ. සංසාවේශිත, සනා.

3. බුද්ධිවෙදා, PTS. සෙ.

4. සත්තච්ඡමති කප්පමති, PTS. සෙ.

135. රහොසඤ්ඤාන සථවිරාවදානං

1902. භිමමනං භුදුරෙහි වසන නම් පථිකයක් විය. එම පථික පාදයෙහි (මට) අසපුවක් මැවිණි.

1903. එකල්හි බමුණෙක් වූ මම තුන් දහසක් සිසුනට ඉගැන්විමි. ඒ සිසුන් රැස් කරවා විවේකසාධනයක හුන්නෙමි.

1904. මනත්‍රාන්ති පරතෙරට ගිය බ්‍රාහ්මණ වූ මම එකත්පසෙක හිඳ බුද්ධමය සොයන්නෙමි (මෙනෙහි කරන්නෙමි) බුද්ධඥානයෙහි සිත පැහැදවිමි.

1905. ඒ මම එහි සිත පහදවා ගෙණ පන්ඥාතිරියක හුනිමි. එහි පලක් බැඳගෙණම කල්පරිය කෙළෙමි ද වෙමි.

1906. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි වූ එකල්හි බුද්ධඥානං පිළිබඳ සංඥාවක් ලැබුයෙමි ද, යම් (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දැනිමි. ඥානසංඥාවෙහි මේ විපාකය යි.

1907. සත්විසිවැනි කපෙහි සත්රුවතින් යුත් මහත් බල ඥාති සිව්බර නම් සත්විතිරජෙක් වීමි.

1908. ප්‍රතිසම්බද්ධෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙසේ ආයුෂමත් රහොසඤ්ඤාන සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

රහොසඤ්ඤාන සථවිරාවදානං පස්වැනි යි.

136. චම්පකපුපථිය සථවිරාවදානං

1909. සුපිපි කිණ්හිරිඊකක් මෙන් බබළන කඳුඅතුරෙහි හුන්නා වූ ඔසෙහි තාරකාවක් මෙන් සියලු දිගුන් ආලෝකවත් කරණ (බුදුරජුන් දිවිමි.)

1910. සවකිය බ්‍රාහ්මණයෙහි සංඛ්‍යාත ශිල්පයෙහි මැනවින් හික්මුනු මාණවකයෝ තිදෙනෙක් වූහ. ඔහු පිරිකරබර ගෙණ මා පසුපසින් එත්.

1911. තවුසකු විසින් ගොටුවක තබන ලද මල් සකක් ගෙණ ඒ මල් වෙසසකු බුදුරජුන්ගේ සභීඥාඥානයට පිදිමි.

1912. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දැනිමි. ඤාණපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

1913. එකුත්තිස්වන කපෙහි සත්රුවතින් යුත් මහත් බල ඥාති විපුලාහ නම් සත්විති රජෙක් වීමි.

1914. ප්‍රතිසම්බද්ධෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙසේ ආයුෂමත් චම්පකපුපථිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

චම්පකපුපථිය සථවිරාවදානං සවැනි යි.

137. අත්ඝඤ්ඤාකෙත්ථරාපද්‍යනං

1915. විසාලමාලෙ ආසීනො අද්දසං ලොකනායකං,
භිණ්ණසමං බලපානතං භික්ඛුසංඝපුරකකතං.
1916. සතසහස්සා තෙවිජ්ජා ජලභික්ඛුස්ස මහිඤ්ඤා,
පරිවාරෙතති සමුද්ධං කො දිස්වා නප්පසීදති.
1917. ඤ්ණෙ උපනිධා යස්ස න විජ්ජති සදෙවනෙ,
අනන්තඤ්ණං සමුද්ධං කො දිස්වා නප්පසීදති.
1918. ධම්මකායඤ්ඤා දීපෙනතං කෙවලං රතනාකරං,
විකොපෙභ්වා¹ න සනෙකාතති කො දිස්වා නප්පසීදති.
1919. ඉමාහි තීහි ගාථාහි නාරදෙ ඝරගවජ්ජියො²,
පද්මනතරං ඵවිඤ්ඤා සමුද්ධං අපරාජිතං.
1920. තෙන විතතප්පසාදෙන බුද්ධසත්ථනෙන ව,
කප්පානං සතසහස්සං දුග්ගතිං නුපපජ්ජිතං³.
1921. ඉතො තිංසක කප්පසතෙ සුමිතෙනා නාම බතතියො,
සතතරතනසමපගොනා වකකවතති මහබ්බලො.
1922. පටිසම්භිදා - පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුද්දං ආයස්මා අත්ඝඤ්ඤාකො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

අත්ඝඤ්ඤාකෙත්ථරාපද්‍යනං අපද්‍යනං සන්තිමං.

138. එකපසාදනියත්ථරාපද්‍යනං

1923. නාරදෙ ඉති මෙ තාමං කෙසෙච්චා ඉති මං විදු,
කුසලාකුසලං එසං අගමං බුද්ධසන්තිකං.
1924. මෙතනවිතෙනා කාරුණිකො අත්ථදස්සි මහාමුත්ති,
අස්සාසයනෙනා සතෙන සො ධම්මං දෙසෙති වකබ්බලො.
1925. සක්ඛං විතතං පසාදෙඤ්ඤා සිතෙර ඤ්ඤාන අඤ්ඤා,
සත්ථාරං අභිවාදෙඤ්ඤා පකකාමං පාවිනාමුඛො.
1926. සතතරසෙ කප්පසතෙ රාජා ආස්මි මහිපති,
අමිතනතාපනො නාම වකකවතති මහබ්බලො.
1927. පටිසම්භිදා - පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුද්දං ආයස්මා එකපසාදනියො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

එකපසාදනියත්ථරාපද්‍යනං අපද්‍යනං අප්පිමං.

1. විසාලපභ්‍යා, මජ්ඣ. 2. නාරදවග්ගය වච්ඡලො, මජ්ඣ.

3. නුපපජ්ජිතං, සිමු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

137. අත්ඝඤ්ඤාසංවිතාදානං

1915. විශාල ලෙස පිටි පැතිරී ගිය මල් ඇති වෙනෙහි හුන්නෙහි ලොකනායක වූ ක්ෂීණාසුර වූ බලප්‍රාණා වූ භික්ෂුසංඝයා විසින් පිරිවරණ ලද බුදුරජානන් වහන්සේ දිවිමි.

1916. ත්‍රිවිද්‍යාවෙන් යුත් ශ්‍රවණය වූ මහත් සාදාසී ඇති සියක් දහසක් රහස්‍ය සමීඥයන් වහන්සේ පිරිවරන්. එය දැක කවරෙක් කොපහදී ද?

1917. යමකුගේ නුවණෙහි සසඳා දක්විය හැකි උපමාවක් දෙවියන් සහිත ලොකයෙහි නැද්ද, අනන්‍යාඤ්ඤා ඇති ඒ සමීඥයන් වහන්සේ දැක කවරෙක් නොපහදී ද.

1918. හුදු රත්නාකරයක් මෙන් දක්වන දහම්කය ද විකෝපනය කරන්නට කොහැකි වෙත්. (එබඳු උන්මතන්සේ) දැක කවරෙක් කොපහදී ද?

1919. භාරද සරතවර්ෂය (නම් වූ මම) පස්මරුන් දිනු පළමුතර බුදුරජානන් මේ තුන් ගසින් සතුන් කොට-

1920. මම ඒ විතනප්‍රසාදය හේතු කොට ගෙන ද, බුදුරජානන් වහන්සේට සතුන් කිරීම හේතු කොට ගෙන ද, කල්පලක්ෂයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියක නොඋපත්මි.

1921. මෙයින් තුන් දහස්වන කපෙහි සත්ථුවහින් යුත් මහත් බල ඇති අමිත්ත නම් සක්විති රජෙක් වීම.

1922. පටිසම්භිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙසේ ආශ්‍රමෙන් අත්ඝඤ්ඤාසංවිතාදානං වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

අත්ඝඤ්ඤාසංවිතාදානං සන්වැහි යි.

138. එකපසාදනියසංවිතාදානං

1923. භාරද යනු මාගේ (කුලදත්තිය) නාමය යි. කෙසෙ යන (ගොත්‍රනාමයෙහිද) මා දැනගනිත්. කුසල් අකුසල් කුමැසි සොයමින් බුදුරජානන් සමීපයට පැමිණියෙමි.

1924. මෙමුත්තිතයෙන් යුත් කාරුණික වූ පසැස් ඇති මහාමුනි වූ ඒ අත්ඝඤ්ඤා සමීඥ තෙම සත්ත්වයන් අස්වසමින් දහම් දෙසයි.

1925. සිය සිත පහදවා මුදුනෙහි ඇදිලි බැඳ ශාස්තෘන් වහන්සේට අභිවාදනය කොට නැගෙනහිර දෙසට ගියෙමි.

1926. සතළොස්වන කප්පියෙහි මහත් බල ඇති මිහිපති වූ අමිත්තනා-පන නම් සක්විති රජෙක් වීම.

1927. ප්‍රතිසම්භිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ ආශ්‍රමෙන් එකපසාදනිය සංවිතාදානං වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

එකපසාදනියසංවිතාදානං අවැහි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

139. සාලප්පඵදයකතේරාපද්‍යනං

1928. මිහරාජා තද ආසිං අභිජාතො සුකෙසරී,
ශිරිද්‍රග්ගං ගවෙසනො අද්දසිං ලොකකායකං.
1929. අයං නුබො මහාවීරො නිබ්බාපෙති මහාජනං,
යනනුනාතං උපාසෙය්‍යං දෙවදෙවං නරාසනං.
1930. සංඛං සාලස්ස භඤ්ජිතා සකොසං¹ ප්‍රපථමාහරිං,
උපාගන්ත්වාන සමුද්ධං අද්දසිං ප්‍රපථමුත්තමං.
1931. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ප්‍රපථමභිරොපසිං,
ද්‍රග්ගතිං නාභිජානාමි ප්‍රපථද්‍යනස්සිදං එලං.
1932. ඉතො ව නවමෙ කප්පෙ චිත්තවන සනාමකා,
තයො ආසිංසු රාජානො වක්කවන්ති මහබ්බලා.
1933. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්දං සුදං ආයස්මා සාලප්පඵදයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

සාලප්පඵදයකතේරස්ස අපද්‍යනං නිවමං.

140. පියාලඵලදයකතේරාපද්‍යනං

1934. පාරාඛකො² තද ආසිං පරපාණුපරොඛකො³,
පබ්බාරෙ සෙය්‍යං කප්පෙමි අවිදුරෙ සිඛිසඤ්ඤො.
1935. සංයං පාතඤ්ච පස්සාමි බුද්ධං ලොකග්ගනායකං,
දෙය්‍යධම්මො ව මෙ නත්ති දිපදිඤ්ඤා තාදිනො.
1936. පියාලඵලමාදය අගමං බුද්ධසන්තිකං,
පටිග්ගතෙසි භගවා ලොකජෙට්ඨා නරාසනො.
1937. තතො පරං උපාදය පරිවාරිං⁴ විනායකං,
තෙන විතතප්පසාදෙන තත්ථ කාලකතො අහං.
1938. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං එලං අද්දිං අහං,
ද්‍රග්ගතිං නාභිජානාමි එලද්‍යනස්සිදං එලං.
1939. ඉතො පණ්ණරසෙ කප්පෙ තයො ආසුං පියාලිනො,
සත්තරතනසම්පන්නා වක්කවන්ති මහබ්බලා.
1940. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං

ඉන්දං සුදං ආයස්මා පියාලඵලදයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

පියාලඵලදයකතේරස්ස අපද්‍යනං දසමං.

සෞභිතවග්ගො වුද්දසමො.

1. සකොථි, PTS.

2. පාඨවතො, සිමු. පරාඛකො, PTS.

3. පරමානුපරෙඛකො, PTS. සෙ.

4. පරිවාරිං, සිමු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

139 සාලපුප්ඵලදායකස්ථවිරාවදානය

1928. එකල්හි විශිෂ්ට ජන්ම ඇති මනා කෙසරු ඇති සිහරපෙක් වීම. හිරිදුර්ගක් සොයන්නෙමි බුදුරජානන් වහන්සේ දිවිමි. (දැක මෙසේ සිතීම.)

1929. මේ මහාවීරයන් වහන්සේ මහාජනයා (කෙලෙස් හින්තෙන්) නිවති. මම දෙවැනිදෙව වූ තරඟෙහි වූ ඒ බුදුරජුන් වෙත එළඹෙන්නෙමි නමි මැනවැයි සි.

1930. සල් අත්තක් බිඳ මිණි නුබුනු (සල්) මලක් ගෙණ ඇමි. සම්බුදුරජුන් වෙත එළඹ එම උතුම් ප්‍රභය පිදීම.

1931. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් මල්පුප්ඵලක් කෙලෙම් ද (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ප්‍රභදානයාගේ මේ විපාකය සි.

1932. මෙයින් තවවන කපෙහි මහත් බල ඇති විරොවන නම් වූ තුන් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1933. ප්‍රතිසම්බුද්ධෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ ආශ්‍රමෙන් සාලපුප්ඵලදායක ස්ථවිරයන් මහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සාලපුප්ඵලදායක ස්ථවිරාවදානය නවවැනි සි.

140. පියාලඵලදායකස්ථවිරාවදානය

1934. එකල්හි (මම) පරපණ නසන වැද්දෙක් වීම. සිඛි බුදුරජානන් වහන්සේට නුදුරෙහි හිරි ගුහාවක සයනය කරමි.

1935. ලොකයෙහි අසභාය නායක වූ බුදුරජුන් සවස හා උදෑසන ද දකිමි. දුට්ඨදෙත්තම වූ තාදීගුණ ඇති උන්වහන්සේට දෙයබමියකුදු මට නැත.

1936. පියල් ගෙඩියක් ගෙණ (මම) බුදුරජුන් වෙතට ගියෙමි. ඉක්බිති එය පිළිගැනීම සඳහා බුදුරජුන්ට පැවැරිමි.

1937. ලොකප්‍රේමය වූ තරඟෙහි වූ භාග්‍යවත් තෙමේ එය පිළිගත්තේය. මම ඒ විතතප්‍රසාදයෙන් යුතුව එහි ම කලුරිය කෙලෙමි.

1938. මම මෙයින් එක්විස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් එළදානයක් දිනිමි ද, ඒ හේතුවෙන් දුගතියක් නො දනිමි. එළදානයාගේ මේ විපාකය සි.

1939. මෙයින් පසළොස්වන කපෙහි සත්රුවතින් යුත් මහත් බල ඇති පියාලී නමි තුන් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1940. ප්‍රතිසම්බුද්ධෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ ආශ්‍රමෙන් පියාලඵලදායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පියාලඵලදායකස්ථවිරාවදානය දසවැනි සි.

තුළස්වැනි සොහිත වර්ගය සි.

උද්දනං:

සොභිතො සුදස්සනො ව චන්දනො පුප්ඵල්දනො
රතො වමපකපුප්ඵ ව අත්ථසන්දස්සකෙන ව
ඵකපසාදී¹ සාලදදො දසමො ඵලදායකො
ගාථායො සන්නති දො ව ගණිතායො විහාපිති.

සොභිතවග්ගො චුදදසමො.

141. අතිජනනියතෝරාපද්දනං

1941. පරිනිබ්බතෙ භගවති අත්ථසසිනරුත්තමෙ,
ඡන්තාතිජන්තං² කාරොකා ථුපමහි අභිරොපසිං.
1942. කාලෙන කාලං ආගන්ත්වා නමසසිං සඤ්චු වෙතියං³,
පුප්ඵල්දනං කත්තාන ඡන්තමහි අභිරොපසිං.
1943. සත්තරසෙ කප්පසතෙ දෙවරජං අකාරසිං,
මනුස්සත්තං න ගවජාමි ථුපපුජාසි දං ඵලං.
1944. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අතිජානියො⁴ ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

අතිජනනියතෝරස්ස අපද්දනං පටිමං.

142. ඵමහාරොපකතෝරාපද්දනං.

1945. නිබ්බතෙ ලොකනාථමහි ධම්මදස්සිනරාසතො,
ආරොපෙසිං ධජත්ථමං බුද්ධසෙට්ඨස්ස වෙතියෙ.
1946. නියෙස්සණ්ණං මාපයිත්තාන ථුපසෙට්ඨං සමාරුහිං,
ජාතිපුප්ඵං ගතෙත්තාන ථුපමහි අභිරොපසිං.
1947. අහො බුද්ධා අහො ධම්මො අහො තො සඤ්චුසම්පදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ථුපපුජාසි දං ඵලං.
1948. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ පුප්ඵබ්බරත්තමකා,
සොලසාසිංසු රාජානො වක්කවත්ති මහබ්බලා.
1949. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ඵමහාරොපකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ඵමහාරොපකතෝරස්ස අපද්දනං දුතියං.

1. ඵකදස්සි, PTS. ඵකරංසි, සෙ. සසා.

3. ලොකනායකං, PTS. සෙ. මජ්ඣං.

2. ඡන්තාතිජන්තං, සීවු.

4. අතිජනනියො, සීවු.

උද්ගතය:

සොභිත සුදස්සන - වන්දන පුළුල්දන
රතො වමසකපුට්ඨි - අත්ඝජ්ජස්සක සත
එකපසාදි සාලද - එලදයකැසි වන්දස
එය දෙසැන්තැගයකින් - පිඬු කොට මෙහි කියනලදී.

සොභිත වග්ගීය තුළස් වැනි යි.

141. අතිජනනියසථවිරාවදානය

1941. නාග්ගවත් වූ අක්ඛදස්සි බුදුරජුන් පිරිනිවි කල්හි (උන්වහන්සේගේ) බාහුවෙහියෙහි ඡත්‍රය මතුයෙහි ඡත්‍රයක් කරවා පිදිමි.

1942. කල්හි කල අවුත් ශක්‍ය්‍යන් වහන්සේගේ වෛත්‍යයට නමසකාර කෙළමි. මල්වියනක් ද කොට ඡත්‍රයෙහි (මහ) නගා තැබිමි.

1943. (ඒ හේතුවෙන්) සතළොස් කප්පියයක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරවිමි. මිනිසත් බවට නො ගියෙමි, ස්ත්‍රපුරුෂාවෙහි මේ විපාකය යි.

1944. පිලිසිඹියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ අයුෂ්මත් අතිජනනිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

අතිජනනියසථවිරාවදානය පළවැනි යි.

142. එමහාරොපකසථවිරාවදානය

1945. බම්බදස්සි බුදුරජුන් පිරිනිවි කල්හි ඒ බ්‍රහ්මලොකයන් වහන්සේගේ වෛත්‍යයෙහි බවජ්ජාමාය (=කොහි ගස)ක් නැංවිමි.

1946. ඉණිමගන් සාදවා උතුම් සැයට නැගුනෙමි. දෑසමත් මල් ගෙණ සැයෙහි පිදිමි.

1947. බුදුහු ආචාර්යයක, බමිය ආචාර්යය. අපගේ ශාස්ත්‍රාසම්පන්නය ද ආචාර්යය. (එකී පුජාහේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පුරපුරුෂාවෙහි මේ විපාකය යි.

1948. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි මහත් බල ඇති පුරුෂයෙකු නම් වූ සොළොස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1949. ප්‍රතිසමතිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ අයුෂ්මත් එමහාරොපක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

එමහාරොපකසථවිරාවදානය දෙවැනි යි.

143. වෙදිකාරකකේරාපද්‍යනං

1950. නිබ්බුතෙ ලොකනාථමහි සියදසසි තරුන්නමෙ,
පසන්නවිතොනා සුමනො මුත්තාවෙදිමකාසනං.
1951. මණ්ඨි පරවාරෙතො අකාසිං වෙදිමුත්තමං,
වෙදිකාය මහං කතා තත් කාලකතො අහං.
1952. යං යං යොනුපපජ්ජාමි දෙවතනං අථ මානුසං,
මණි බාරෙතති ආකාසෙ පුඤ්ඤකමමසසිදං ඵලං.
1953. සොලසෙ 'තො කප්පසතෙ මණ්ඨප්පසාසනාමකා,
ඛන්තිංසාසිංසු රාජානො වක්කවතති මහබ්බලා.
1954. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා වෙදිකාරකො පේරො ඉමා ගාථායො අහාසිත්ථාති.
වෙදිකාරකකේරසස් අපද්‍යනං තතියං.

144. සපරිවාරියකේරාපද්‍යනං

1955. පදුමුත්තගේ නාම ජිනො ලොකජේට්ඨො තරාසභො,
ජලිනා අග්ගිකඛකො'ව සමබ්බුද්ධො පරිනිබ්බුතො.
1956. නිබ්බුතෙ ව මහාචරෙ ථූපො විත්ථාරිකො අනු,
අභොරතනං¹ උපට්ඨෙතති බාතුගෙහෙ වරුන්නමෙ.
1957. පසන්නවිතොනා සුමනො අකං චන්දනවෙදිකං,
දීයති බුමකඛකො ව² ථූපානුච්ඡරිකො තදා.
1958. භවෙ නිබ්බතනමානමහි දෙවතෙන අථ මානුසෙ,
ඔමතනං මෙ න පස්සාමි පුබ්බකමමසසිදං ඵලං.
1959. පඤ්චදසෙ කප්පසතෙ ඉතො අට්ඨජ්ජා අනු,
සබ්බෙ සමත්තනාමා තෙ වක්කවතති මහබ්බලා.
1960. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සපරිවාරියො පේරො ඉමා ගාථායො අහාසිත්ථාති.
සපරිවාරියකේරසස් අපද්‍යනං චතුත්ථං.

145. උමමාසුපථියකේරාපද්‍යනං

1961. නිබ්බුතෙ ලොකනාථමහි* අනුතීනං පටිග්ගහෙ,
සිද්ධත්ථමහි භගවති මහාථූපමහො අනු.
1962. මහෙ පවත්තමානමහි සිද්ධත්ථස්ස මහෙසිතො,
උමමාසුපථං ගහෙතාන ථූපමහි අභිරොපසිං.

1. දුරතොව, මජ්ඣ. ථපදනනං. සෙ. සා.

2. දිස්සති ථූපකඛකො, කාන්ති. * ලොකමහිතෙ, මජ්ඣ.

143. වෙදිකාරක සංවිරාමදානය

1950. ලොකනායක වූ පියදසෙහි බුදුරජාණන් පිරිනිව් කල්හි මම පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොමිනස් වූයෙමි මුතුමුවාවෙදිකාවක් කෙළෙමි.

1951. මිණියෙන් පිරිවර කොට උතුම් වෙදිකාවක් (පිළක්) කෙළෙමි. මම ඒ වෙදිකාපූජාව කොට එහි කලුරිය කෙළෙමි.

1952. දිව්‍ය වූ හෝ මනුෂ්‍ය වූ යම් යම් යෝනියක උපදිමි ද (ඒ හේතු-වෙන්) අහසෙහි මිණිරුවන්හු දරන්. පුණ්‍යකම්මයාගේ මේ විපාකය යි.

1953. මෙයින් සොළොස්කප්පියෙහි මහත් බල ඇති මණිප්පහාස නම් දෙතිස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1954. ප්‍රතිසම්ප්‍රදායෝ -පෙ- බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ ආයුෂමත් වෙදිකාරක සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

වෙදිකාරක සංවිරාමදානය නෙවැහි යි.

144. සපරිවාරිය සංවිරාමදානය

1955. ලොකජෝසං වූ නරඥෙසං වූ පළමුනර නම් බුදුහු හිනිකදක් මෙන් බබලා පිරිනිවන් පෑ සේක.

1956. මහාචාර වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි (උන්වහන්-සේගේ දානිදන් කළ) මහත් සැයෙක් විය. අති උතුම් දායෙයට (සැදැහැනියෝ) දිවාදාදෙක්හි උවැටැත් කෙරෙන්.

1957. පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොමිනස් වූයෙමි (එහි) සදුන් වෙදිකාවක් කෙළෙමි. එකල්හි සැයට සුදුසු වූ සදුන් දුම් ද දින.

1958. භවයෙහි දිවඅත්ඛම්හි හෝ මිනිසත්ඛම්හි හෝ උපදනා කල්හි මාගේ ලාමක බවක් නොදකිමි. සුඵ්පකම්මයාගේ මේ විපාකය යි.

1959. මෙයින් එක්දහස් පන්සියවන කපෙහි මහත් බල ඇති සමනත නම් වූ ඒ සියලු සක්විති රජවරු අටදෙනෙක් වූහ.

1960. ප්‍රතිසම්ප්‍රදායෝ -පෙ- බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ ආයුෂමත් සපරිවාරිය සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සපරිවාරිය සංවිරාමදානය සිමුවැහි යි.

145. උමමාසුපථිය සංවිරාමදානය

1961. ලෝවස්සන්ගේ පූජාවන් පිළිගන්නා වූ නොහොත් පූජාවකට පාත්‍ර වූ ලොකනායක වූ සිඤ්ඤා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි මහාවෛත්‍ය පූජාවක් විය.

1962. සිදුහත් බුදුරජාණන්ට පූජාව පවත්නා කල්හි (මම) දියබෙරලිය මල් ගෙණ සැයට පිදිමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1963. වතුනටුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමතිරෙපසිං,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි ථූපපුජාසිද්ධං ඵලං.
1964. ඉතො ව නවමෙ කප්පෙ සොමදෙවසනාමකා,
පඤ්චාසිති 'සු රාජානො වකකවන්ති මහබ්බලා.
1965. පටිසම්භිද්ද -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුද්ධං ආයස්මා උම්මාපුප්ඵියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
උම්මාපුප්ඵියකෙත්ථරස්ස අපද්‍යනං පඤ්චමං.

146. අනුලෙපද්‍යයකත්ථෙරාපද්‍යනං

1966. අනොමදස්සිමුනිතො බොධිවෙදිමකාස'හං,
සුධාය පිණ්ඩං දත්තාන පාතිකමමකාස හං¹.
1967. දිස්වා තං සුකතං කමම අනොමදස්සි නරුත්තමො,
භික්ඛුසංඝෙ සිතො සත්ථා ඉමා ගාථා අභාසිථි:
1968. "ඉමිනා සුධාකමමෙන වෙතනාපණ්ඩිති ව,
සමපතතිං අනුභොක්ඛාන දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සති."
1969. පසන්නා මුඛවණ්ණොමහි ඵකග්ගො සුසමාහිතො,
ධාරෙමි අන්තිමං දෙහං සමමාසම්බුද්ධසාසනෙ.
1970. ඉතො කප්පසතෙ ආසිං පරිපුණ්ණෙ අනුතතෙ,
රාජා සබ්බසතො තාම වකකවන්ති මහබ්බලො.
1971. පටිසම්භිද්ද -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුද්ධං ආයස්මා අනුලෙපද්‍යයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
අනුලෙපද්‍යයකත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං ඡට්ඨං.

147. මග්ගද්‍යයකත්ථෙරාපද්‍යනං

1972. උත්තරික්ඛාන නදිකං වනං ගව්ඡති වක්ඛුමා,
තමද්දසාසිං සමබුද්ධං සිද්ධත්ථං වරලක්ඛණං.
1973. කුඤ්ඤපිටකමාදය සමං කත්ථාන තං පථං,
සත්ථාරං අභිවාදෙත්වා සකං විතතං පසාදසිං.
1974. වතුනටුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකරිං තද්ද,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි මග්ගද්‍යනස්සිද්ධං ඵලං.
1975. සත්තපඤ්ඤාසකප්පමහි ඵකො ආසිං ජනාධිපො,
නාමෙත සුසම්බුද්ධොති තායකො සො නරිස්සරො.
1976. පටිසම්භිද්ද -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුද්ධං ආයස්මා මග්ගද්‍යයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
මග්ගද්‍යයකත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං සත්තමං.

1. පාණිකමිමි, මජ්ඣ. ථාතිකමිමි, අට්ඨකථා.

1963. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් පුජාවක් කෙළේ ද, ඒ හේතුවෙන් දුගතියක් නොදනිමි. සත්‍යපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

1964. මෙයින් නවවන කපෙහි මහත් බල ඇති සොමදෙව නම් වූ පස්අසු සත්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1965. ප්‍රතිසමයිදවෝ-පෙ-බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ ආයුෂමත් උමාපුප්‍රප්‍රිය ස්වරියන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

උමාපුප්‍රප්‍රියස්වරියාවද්‍රව්‍යය සන්වැනි යි.

146. අනුලෙපද්‍රව්‍යයස්වරියාවද්‍රව්‍යය

1966. මම අනොමදසී බුදුරජානන් වහන්සේගේ බොධියට (පරිමණකල වූ) වෙදිකාවක් කරවිමි. (එසේ ම) මම දුණුයෙන් අලෙවි පිඩු දී (මතිගෙන්) මටහම් කෙළෙමි.

1967. ශාසනා වූ අනොමදසී නරග්‍රෙෂ්ඨ තෙම මැනවින් කරණ-ලද ඒ කමිය දැක තිබුණිසංඝයා මැද තිද මේ ගාථාව වදාළේ ය.

1968. (මෙතෙම) මේ දුණුවම් හේතු කොට ගෙන ද විතතප්‍රණීතිය හේතු කොට ගෙන ද සමපත් අනුතව කොට දුක් කෙළවර කරන්නේය (කියායි).

1969. (මම) පහන් වූ මුව පැහැ ඇත්තෙමි වෙමි. එකක වූයෙමි සත්ත්‍රත් වූයෙමි සම්බුදුසසුනෙහි අනතිම ශරීරය දරමි.

1970. මෙයින් නො අඩුව කප් සියයක් සම්පූර්ණ වූ කල්හි සබ්බසන නම් සත්විති රජෙක් වීම.

1971. ප්‍රතිසමයිදවෝ-පෙ-බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ ආයුෂමත් අනුලෙපද්‍රව්‍යය ස්වරියන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

අනුලෙපද්‍රව්‍යයස්වරියාවද්‍රව්‍යය සන්වැනි යි.

147. මග්ගද්‍රව්‍යයස්වරියාවද්‍රව්‍යය

1972. පසැස් ඇති බුදුරජ තෙම කුඩා ගහකින් එතරව වනයට යයි මම උතුම් ලකුණු ඇති ඒ සිද්ධාභී සම්බුදුරජුන් දිටිමි.

1973. උදල්ල හා කුඩය ද ගෙන ඒ මග සම කොට ශාසනයන් වහන්සේ වැද සියසිත පැහැද වීම.

1974. මෙයින් සිවු අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කමියක් කෙළේ ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. මාගීද්‍රව්‍යයෙන් මේ විපාකය යි.

1975. සත්පණස්වන කපෙහි ජනාධිපති වූ නමින් සුප්පබුද්ධ නම් වූ නරග්‍රෙෂ්ඨ වූ එක් සත්විති රජෙක් වීම.

1976. ප්‍රතිසමයිදවෝ-පෙ-බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ ආයුෂමත් මග්ගද්‍රව්‍යය ස්වරියන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

මග්ගද්‍රව්‍යයස්වරියාවද්‍රව්‍යය සන්වැනි යි.

148. එලකදායකතේරාපදනං

1977. යානකාරො පුරෙ ආසිං දරුකමෙව සුසිකවිනො,
විජදනං එලකං කන්තා අදාසිං ලොකබන්ධුනො.
1978. පහාසති ඉදං ව්‍යමනං සුවණ්ණස්ස සුනිමිතං,
හන්චියානං අස්සයානං දිබ්බයානං උපට්ඨිතං.
1979. පාසාදා සිව්කා වෙව නිබ්බන්තනති යදිච්ඡකං,
අනෙකානං රතනං මස්සං එලකස්ස ඉදං එලං.
1980. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ එලකං යමනං දදිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි එලකස්ස ඉදං එලං.
1981. සත්තපඤ්ඤාසකප්පමති වතුරො නිමමිතවග්ගො,
සත්තරතනසම්පන්නා වක්කවනති මහබ්බලා.
1982. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉන්ධං සුදං ආයස්මා එලකදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

එලකදායකතේරස්ස අපදනං අවස්මං.

149. වටංසකියතේරාපදනං

1983. සුමෙධො නාම නාමෙන සයමනු අපරාජිතො,
විවෙකමත්තබුද්ධනෙතා අරේකාගාති මහාවතං.
1984. සලලං පුප්ඵිතං දිස්වා ගන්තිත්ථාන¹ වටංසකං,
බුද්ධස්ස අභිරොපෙසිං සම්මුඛා ලොකනායකං.
1985. නිංසකප්පසහස්සමති යං පුප්ඵමභිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං එලං.
1986. උභතවිසෙ කප්පසතෙ සොලසාසිංසු නිමමිතා,
සත්තරතනසම්පන්නා වක්කවනති මහබ්බලා.
1987. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉන්ධං සුදං ආයස්මා වටංසකියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

වටංසකියතේරස්ස අපදනං නවමං.

150. පලලභිකදායකතේරාපදනං

1988. සුමෙධස්ස තගවතො ලොකජෙට්ඨස්ස තාදිනො,
පලලභිකා හි මයා දිනොතො සලතතර සපච්ඡදො.
1989. සත්තරතනසම්පන්නො පලලභිකා ආසි සො තදා,
මම සංකප්පමඤ්ඤාය නිබ්බන්තති සදා මම.

148. එලකදායක සථවිරාවදානය

1977. පෙර දවකමිති මැනැවින් හික්මුනු වඩුවෙන් වීම්. (මම) සඳුන් පුවරුවක් කොට ලොකබිඳු වූ බුදුරජානන් වහන්සේට දුනිමි.

1978. (ඒ හේතුවෙන්) රනින් නිම වූ මේ විමන බබලයි. හඹිනිසාන ද අභියාන ද දිව්‍යමය යාන ද එලඹ සිටියේ වෙයි.

1979. ප්‍රාසාදයෝ ද සිව්කාවෝ ද රිසි පමණ උපදිත්. මාහට තහවුරු රුවන් වෙයි. සඳුන් පුවරු දීමෙහි මේ විපාකය යි.

1980. මම මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි යම් පුවරු දනක් දිනිමි ද (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පුවරු දනෙහි මේ විපාකයි.

1981. සත්පණස් වන කපෙහි සත්රුවනින් යුත් මහත් බල ඇති නිමමින නම් සිටු සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1982. ප්‍රතිසම්ප්‍රදායෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ ආයුෂමත් එලකදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

එලකදායකසථවිරාවදානය අවවාහි යි.

149. වටංසකිය සථවිරාවදානය

1983. සියල්ල තෙමේ ම දත්තා වූ අපරාජිත වූ නමින් සුමේධ නම් වූ (සඵල තෙම) විවෙක සුව වඩනුයේ මහවනයට පිවිසියේ ය.

1984. ලොකනායකයන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි පිපුනු සලල ගසක් දක කඩා මල්කඩක් ගොතා බුදුරජානන් වහන්සේට පිදිමි.

1985. තිස් දහස්වන කපෙහි යම් මලක් පිදුයෙමි ද (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුරාවෙහි මේ විපාකයි.

1986. එකුත්විසිවන කප්පියෙහි සත්රුවනින් යුත් මහත් බල ඇති නිමමින නම් වූ සොළොස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1987. ප්‍රතිසම්ප්‍රදායෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ ආයුෂමත් වටංසකිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

වටංසකියසථවිරාවදානය නවවාහි යි.

150. පලලබ්කදායක සථවිරාවදානය

1988. ලොකජෝෂ්ඨ වූ තාදිගුණ ඇති සුමේධ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උඩුවියන් සහ ඇතිරි සහිත පලගක් මා විසින් දෙන ලදී.

1989. එකල්හි එය සත්රුවනින් යුත් පලගෙන් විය. මාගේ අදහස දුන (ඒ අනුව) හැම කල්හි මට එබඳු (පයඝිඛික) උපදී.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1990. නිංසකප්පසහසසමති පලලඛකමදදිං නදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පලලඛකසස ඉදං ඵලං.
1991. විසකප්පසහසසමති සුචණ්ණොභා නයො ජනා,
සත්තරතනසමපන්නා වක්කවතති මහබ්බලා.
1992. පටිසමභිදා - පෙ- කතං බුද්ධසස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා පලලඛකදයකො පෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
- පලලඛකදයකපෙරසස අපද්‍යනං දසමං.**

උද්දනං:

ජත්තං ඵමෙතා ව වෙදි ව පරිවාරුමමපුප්පථියො
අනුලෙපො මග්ගදාසී ඵලකදාසී වටංසකො
පලලඛකදාසී ගාථායො ජපඤ්ඤාස පකිත්තතා.

ජත්තවග්‍යො පණ්ණරසමො.

151. බන්ධුජීවකපෙරාපද්‍යනං

1993. වන්දොව විමලං සුද්ධං විප්පසන්නමනාපිලං,
නන්දිහවපරිකඛිණං තිණ්ණං ලොකෙ විසත්තිකං.
1994. නිබ්බාපයන්නං ජත්තං තිණ්ණං තාරයතං වරං¹,
වනසමිං ක්කියමානං තං ඵකග්ගං සුසමාතිතං.
1995. බන්ධුජීවකපුප්ථාති ලග්ගෙනා සුත්තකෙනහං²,
බුද්ධසස අභිරොපෙසිං සිඛිනො ලොකබන්ධුතො.
1996. ඵකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකරිං නදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
1997. ඉතො සත්තමකෙ කප්පෙ මනුජ්ඤො බුතායසො,
සමනතවක්ඛු නාමාසිං වක්කවතති මහබ්බලො.
1998. පටිසමභිදා වතසො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ජලතිඤ්ඤා සවජ්ඣනා කතං බුද්ධසස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා බන්ධුජීවග්‍යො පෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
- බන්ධුජීවකපෙරසස අපද්‍යනං පඨමං.**

1. මුනිං, PTS. සෙ. සා.

2. සුත්තකෙ අගං. සිඞ්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1990. තිස්දහස්වන කපෙහි වූ එකල්හි (යම්) පලගක් දැනිනි ද ඒ හේතුවෙන් දුගතියක් නො දැනිමි. බුද්ධිසුඡාවෙහි මේ විපාක සි.

1991. විසිදහස්වන කපෙහි සත් රුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සුවණ්ණාන නම් තුන් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

1992. ප්‍රතිසම්මතියවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ ආශ්‍රමෙන් පලඛකදායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පලඛකදායකස්ථවිරාවදානය දසවැනියි.

උද්දානය:

ඡන්දන ඵලං වෙදී පරිවාර උමමප්පථි
අනුලෙඨ මග්ගදාසී ඵලකදාසී වට්ඨසක
පලඛකදාසී වත් දස සංකස්සගගිත් බැදීමේ.

ඡන්දනවගීය පසළොස්වැනි යි.

151. බන්ධුජීවකස්ථවිරාවදානය

1993-1994. (උපකෙලක පිරිහින) වන්දනා මෙන් නිමිල වූ, (කෙලෙස් කිලිපි නො මැති බැවින්) පිරිසිදු වූ පැහැදුනා වූ, (කෙලෙස් මතින්) නො කැලඹුනා වූ, නිශ්චිතව සංකල්පිත නිශ්චිතව හා නවය (ඵල විශේෂයෙන් භාන්තරිත් ව) ස්වයං කරණ ලද්ද වූ, ත්‍රිවිධ ලොකයෙහි ඇල්ම නැති කළ ජනසමූහයා කෙලෙස් ගින්නෙන් නිවන්තා වූ සසර සයුරින් එතෙර වූ, එසේ එතෙර වූවන් අතුරෙන් උතුම් ද වූ චෛතෙහි ධ්‍යාන කරන්නා වූ ඒ එකඟ වූ සන්තූන් වූ සිති බුදුරජානන් දුටිමි.

1995. මම බද්ධවෙමිලි නූලකින් එල්වා ඒ සිති බුදුරජානන් වහන්සේට පිදිමි.

1996. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කම්යක් කෙළෙමි ද (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දැනිමි. බුද්ධිසුඡාවෙහි මේ විපාක සි.

1997. මෙයින් සත්වැනි කපෙහි මනුජේසු වූ වැඩුනු යසස් ඇති මහබලවන් සමනතවකු නම් සක්විති රජෙක් විමි.

1998. ප්‍රතිසම්මතියවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙසේ ආශ්‍රමෙන් බන්ධුජීවක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි යි.

බන්ධුජීවකස්ථවිරාවදානය පළවැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

152. තමබ්‍රහ්මයාපද්‍යනං

1999. පරකමායනෙ යුතො අපරාධං අකාසනං,
වනනං අතිධාවිසං භයහෙරවසමපටිතො.
2000. ප්‍රපථිතං පාදපං දිසවා පිණ්ඩිතං,
තමබ්‍රහ්මයං ගතොනාන බොධියං ඔකිරං අතං.
2001. සමමජ්ඣාන තං බොධිං පාටලිපාදපුත්තමං,
පලලිකං ආභූජිතාන බොධිමූලෙ උපාටිසිං.
2022. ගතමග්ගං ගවෙසනො ආගච්ඡං මම සන්තිකං,
තෙ ව දිසවානං තත්ථ ආචජ්ඣං බොධිමුත්තමං.
2003. වජ්ඣො ව අහං බොධිං විප්පසනෙන වෙතසා,
අනෙකතාලෙ පපතිං හිරිදුග්ගෙ භයානකෙ.
2004. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ප්‍රපථමතිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාතිජාතාමි බොධිපුජාසිදං ඵලං.
2005. ඉතො ව තතියෙ කප්පෙ රාජා සුසංකෘතො¹ අහං,
සත්තරතනසමපනො වක්කවතති මහබ්බලො.
2006. පටිසම්භිදා වතස්සා විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයසමා තමබ්‍රහ්මයො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්තාති.

තමබ්‍රහ්මයාපද්‍යනං අපද්‍යනං දුතියං

153. විපිසමමජ්ඣකපද්‍යනං

2007. උදෙන්නං සතරංසිංච පිතරංසිංච² භානුමං,
පණ්ණරසෙ යථා වජං නිය්‍යනං ලොකනායකං.
2008. අට්ඨසට්ඨිසහස්සාති සබ්බෙ ඩිණ්ණසවා අනු,
පරිවාරිංසු සමබ්බුධං දිපදිඤං නරාසනං.
2009. සමමජ්ඣාන තං විපිං නීයනෙ ලොකනායකෙ,
උස්සාපෙසිං ධජං තත්ථ විප්පසනෙන වෙතසා.
2010. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ධජං අතිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාතිජාතාමි ධජදුතසිදං ඵලං.
2011. ඉතො වතුත්තකෙ කප්පෙ රාජාතොසිං මහබ්බලො,
සබ්බාකාරෙන සමපනො සුඛමො ඉති විසසුතො.
1790. පටිසම්භිදා වතස්සා විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයසමා විපිසමමජ්ඣකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්තාති.

විපිසමමජ්ඣකපද්‍යනං අපද්‍යනං තතියං.

1. සමප්‍රසිතො අනුං, සිමු.

2. සිතරංසිංච, සිමු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

152. තමබපුපථියසථවිරාවදානය

1999. අනුතට බැලමෙනෙ කිරීමෙහි යෙදුනාවූ මම අපරාධයක් කෙළෙමි. (ඒ හේතුවෙන්) භයජනක අරමුණුවලින් නැති ගැණුනෙහි වනයට පලාගියෙමි.

2000. පොකුරු බැඳී (=වලුබර) මැනැවින් සැදුණු පිපුණු ගසක් දැක (එහි) තබවන් මල් ගෙණ බොධිය සමීපයෙහි ඉසිමි.

2001. ඒ උතුම් පළොල්බෝමුල හැමද ඒ බෝමුලෙහි පලග බැඳ (අසරම්ණිය ගොතාගෙණ) හුනිමි.

2002. (අපරාධ කොට) මා පලාගිය මග සොයා යන්නෝ මාගේ සමීපයට පැමිණියාහුය. මම එහි ඔවුන් දැක උතුම් බොධිය සිහිපත් කෙළෙමි.

2003. මම පැහැදි සිතින් බොධිය වැඳ (යන්නෙහි) 'බොහෝ තල්ලුන් පමණින් ගිණිය යුතු (ගැඹුරු) වූ භයානකා ගිරිදුගියෙක්හි පතිත වීම.

2004. මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි යම් මල්පුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බොධිපුජාවෙහි මේ විපාක යි.

2005. මම මෙයින් තෙවනු කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සුසංඤ්ඤා නම් සක්විතිරජෙක් වීම.

2006. පිළිසිඹියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ ආශ්‍රමෙන් තමබපුපථිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

තමබපුපථියසථවිරාවදානය දෙවැනි යි.

153. විවිසමමජ්ජකසථවිරාවදානය

2007. උද වන්නා වූ සුසංඝා මෙන් ද, රත්වන්රස් ඇති කිරු මෙන් ද, පණ්ණාසි දින සල මෙන් ද, තික්මෙන්තා වූ බුදුරජුන් දිවිමි.

2008. අටසැටදහසක් වූ සියල්ලෝ ක්ෂිණාසුවයෝ වූහ. (ඔහු) දව්වදෙකතම වූ නරඥෙඝථ වූ බුදුරජුන් පිරිවැරූහ.

2009. බුදුරජුන් තික්මෙන කල්හි (මම) ඒ වීථිය හැමද එහි පිරිසිදු සිතින් ධජයක් එසවීම.

2010. මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි යම් ධජයක් පිදුයෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ධජදානයාගේ මේ විපාක යි.

2011. මෙයින් සිවුවන කපෙහි සමාකාරයෙන් සම්පූර්ණ වූ සුඛස් ය යි ප්‍රසිද්ධ රජෙක් වීම.

2012. ප්‍රතිසමභිදාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ ආශ්‍රමෙන් විවිසමමජ්ජක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

විවිසමමජ්ජකසථවිරාවදානය තෙවැනි යි.

154. කකකාරුපුප්කතේරාපද්‍යනං

2013. දෙවපුතෙනා අහං සනෙනා පුප්පිං සිඛිනායකං,
කකකාරුපුප්පං පගග්ගා බුද්ධියා අභිරොපසිං.
2014. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්පමභිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.
2015. ඉතො ව නවමෙ කප්පෙ රාජා සත්තුඤ්ඤාමො අනුං,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවහති මහබ්බලො.
2016. පටිසම්භිද්‍ය චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියා සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කකකාරුපුප්කො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

කකකාරුපුප්කතේරස්ස අපද්‍යනං චතුත්ථං.

155. මඤ්ජරවපුප්කතේරාපද්‍යනං

2017. දෙවපුතෙනා අහං සනෙනා පුප්පිං සිඛිනායකං,
මඤ්ජරවෙන පුප්පෙන බුද්ධියා අභිරොපසිං.
2018. සත්තාහං ඡද්දනං ආසි දිබ්බං මාලං තථාගතො,
සබ්බෙ ජනා සමාගන්තා නමස්සිංසු තථාගතං.
2019. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්පමභිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.
2020. ඉතො ව දසමෙ කප්පෙ රාජා 'හොසිං ජුතිකුමරො,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවහති මහබ්බලො.
2021. පටිසම්භිද්‍ය චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියා සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා මඤ්ජරවපුප්කො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

මඤ්ජරවපුප්කතේරස්ස අපද්‍යනං පඤ්චමං.

156. කදම්බපුප්පිකතේරාපද්‍යනං

2022. කිම්බන්තාස්සා අවිදුරෙ ඤ්ඤාඤ්ඤාමො නාම පබ්බතො,
නමති පබ්බතපාදමති සත්තබුද්ධා වසන්ති තෙ.
2023. කදම්බං පුප්පිතං දිස්වා දීපරාජං'ව උග්ගතං,
උභොතතේති පගග්ගා සත්තබුද්ධො සමොක්ඛිරිං.
2024. චතුතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්පමභිරොපසිං¹,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.
2025. ද්වෙ තවුතෙ ඉතො කප්පෙ සත්තාසුං පුප්පනාමකා²,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවහති මහබ්බලො.
2026. පටිසම්භිද්‍ය චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියා සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කදම්බපුප්පිකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

කදම්බපුප්පිකතේරස්ස අපද්‍යනං ඡට්ඨං.

1. මහිපුප්පිං PTS. සෙ.

2. පුලලනායකා PTS.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

154. කකකාරුපුප්පකසම්මරාවදානය

2013. දිවාපුත්‍රයෙක් වූ මම සිටි බුදුරජන් පිදිමි. කැකිරි මලක් ද ගෙණ ඒ බුදුරජන්හට පිරිනැමිමි.

2014. මෙයින් එක් තිස්වන කපෙහි යම් මලක් පිදුයෙමි ද (ඒ හේතු-වෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුරාණෙහි මේ විපාක සි.

2015. මෙයින් තවවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සත්තුතම නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2016. ප්‍රතිසම්මදාවෝ ද අමට්මොක්ඛයෝ ද ශබ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් කකකාරුපුප්පක සම්මරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

කකකාරුපුප්පකසම්මරාවදානය සිවුවැනි සි.

155. මඤ්ඤවපුප්පක සම්මරාවදානය

2017. දිවාපුත්‍රයෙකු වූ මම සිටි බුදුරජන් පිදිමි. මදුරා මලින් ද ඒ බුදුරජන් පිදිමි.

2018. සත්ථුවනක් මුළුල්ලෙහි ම තථාගනයන් කෙරෙහි (පිදු ඒ) දිව මල් විසතක් (මෙන්) විස. සියලු ජනයෝ එක් ව තථාගනයන් වහන්සේට නමස්කාර කළාහු ය.

2019. මෙයින් එක් තිස්වන කපෙහි යම් මල්පුරාවක් කෙළෙමි ද (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුරාණෙහි මේ විපාක සි.

2020. මෙයින් දසවැනි කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති ජුනිකිර නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2021. ප්‍රතිසම්මදාවෝ ද අමට්මොක්ඛයෝ ද ශබ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් මඤ්ඤවපුප්පක සම්මරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

මඤ්ඤවපුප්පකසම්මරාවදානය පස්වැනි සි.

156. කදම්බපුප්පක සම්මරාවදානය

2022. හිමවතට නුදුරෙහි කුකකුට නම් පථිතයෙක් විස. ඒ පථිත-පාදයෙහි (පසේ) බුදුවරු සත්තමක් වෙසෙත්.

2023. උද වූ සල වැනි ව (බබලන) පිපුනු කොළොම් ගසක් දැක (මල්) දෙහොතින් ගෙණ සත් පසේ බුදුවරයන් කෙරෙහි පිදිමි.

2024. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් මල්පුරාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුරාණෙහි මේ විපාක සි.

2025. මෙයින් දෙඅනුවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති පුප්ප නම් වූ සත් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2026. ප්‍රතිසම්මදාවෝ ද අමට්මොක්ඛයෝ ද ශබ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් කදම්බපුප්පක සම්මරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

කදම්බපුප්පකසම්මරාවදානය සවැනි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

157. තිණසුලකපේරාපද්‍යනං

2027. නිමවනායා අවිදුරෙ භුතගණො නාම පබ්බතො,
වසතෙ'කො ජිනො තත් සයලො ලොකතිස්සටො.
2028. තිණසුලෙ ගහෙනාන බුද්ධස්ස අභිරොපසිං,
එකුතසතසතස්සං කප්පං¹ න විතිපාතිකො.
2029. ඉතො එකාදසෙ කප්පෙ එකො'සිං ඔරණ්ණො
සත්තරතනසම්පන්නො වක්කවන්ති මහබ්බලො.
2030. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා තිණසුලකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

තිණසුලකපේරසං අපද්‍යනං සත්තමං.

158. නාගපුප්ඵියපේරාපද්‍යනං

2031. සවළෙජා නාම නාමෙන බ්‍රාහ්මණො මනනපාරගු,
සුරකකතො සසිස්සෙති වසති පබ්බතනනරෙ.
2032. පළමුනතරො නාම ජිනො ආහුතිනං පටිග්ගහො,
මමුඛිරිතුකාමො සො ආගච්ඡි මම සනතිකං.
2033. වෙහාසමිති වඛකමති බුපෙත්² ජලතෙ තථා,
තාසං මම විදිත්තාන³ පක්කාමි පාචිනාමුඛො.
2034. නාසුදු අච්ඡිජිතං දිසවා අබ්භුතං ලොමහංසනං,
නාගපුප්ඵං ගහෙනාන ගතමග්ගමි ඔකිරිං.
2035. සතසගස්සෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵං ඔකිරිං අහං⁴,
තෙන විතප්පසාදෙන දුග්ගතිං නුපපජ්ජිතං.
2036. එකතිංසෙ කප්පසතෙ⁵ රාජා ආසිං මහාරමො,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්කවන්ති මහබ්බලො.
2037. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා නාගපුප්ඵියො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

නාගපුප්ඵියපේරසං අපද්‍යනං අප්පමං.

1. සහස්සං කප්පානං, PTS. සෙ. සහස්සකප්පං, සිමු.

2. බුපාස, මජ්ඣං.

3. දිසවාන, PTS.

4. පුප්ඵියමිතිරොපසිං, PTS.

5. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ, සහා.

157. නිශ්සුලකස්ථිරාවදානය

2027. හිමවතට හුදුරෙහි භූතගණ නම් පථිතයෙක් විය. එහි සියල්ල තෙමේ ම දැනගත් ලොව හා නො ගැටුනු එක් සිතී නම් පසේබුදුවරයෙක් වැඩ වෙසෙයි.

2028. බෝලිද්ද මල් ගෙණ ඒ බුදුරජුන්ට පිරිනැමිම. (ඒ නේතු වෙත්) එකුත්සියදහස් කපක් මුළුලෙහි දුගතියකට නො ගියෙම් වෙමි.

2029. මෙයින් එකොලොස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති ධරණීරූහ නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2030. ප්‍රතිසම්මතවෝද අභට්ටමොක්කයෝද අබ්බිඤ්චෝද සාක්කන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් නිශ්සුලක ස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

නිශ්සුලකස්ථිරාවදානය සත්වැනි සි.

158. නාගපුප්ඵයස්ථිරාවදානය

2031. මනත්‍රයන්හි පරතෙරට ගිය නමින් සවමස් නම් වූ බමුණෙක් සවකීය ශිෂ්‍යයන් සමග පථිකානතරයෙහි වෙසෙයි.

2032. ලොකයාගේ පූජාවන් පිළිගන්නා වූ පළමුතතර නම් ඒ සථිඤ තෙමේ මා (සසරසයුරින්) ගොඩ නගනු කැමැත්තේ මා සමීපයට පැමිණියේ ය.

2033. (පැමිණ) අහසෙහි සක්මන් කරයි. දුමසි. එසේ ම ඇවිලෙයි. (එසේ කොට) මාගේ සතුට දැන ප්‍රාචීන දිශාහිමුව ව වැඩියේ ය.

2034. විසමය ජනක වූ ලොමුදහ ගන්වන්නා වූ ඒ ආශවයභිය දක නාමල් ගෙණ (උන්වහන්සේ) වැඩියා වූ මගෙහි විසිර වීම.

2035. මෙයින් සියදහස්වන කපෙහි මම යම් විතතප්‍රසාදයෙකින් මල් පිහිටවිම ද, ඒ විතතප්‍රසාදය නේතුකොට ගෙණ මම් දුගතියකට නො පැමිණියෙමි.

2036. තුන්දහස් එක්සිය වන කපෙහි සත්ථුවනින් ආසා වූ මහත් බල ඇති මහාරාජ නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2037. පිළිසැඟියාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද අබ්බිඤ්චෝද සාක්කන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් නාගපුප්ඵය ස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

නාගපුප්ඵයස්ථිරාවදානය අටවැනි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

159. පුනතාගපුපථියකේරාපද්‍යනං

2038. කානතං වනමොගග්ගා වසාමි ලුද්දකො අහං,
පුනතාගං පුපථිතං දිසා බුද්ධසෙට්ඨං අනුසාරිං.
2039. තං පුපථං විවිතිකාන සුගඤ්ඤං ගජිතං සුහං,
ථුපං කරිතා පුලිතෙ බුද්ධස්ස අභිරොපසිං.
2040. ථෙව නවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුපථමභිපුප්පසිං,
දුග්ගතිං තාභිජාතාමි බුද්ධපුප්පසිදං ඵලං.
2041. ඵකමභි නවුතෙ කප්පෙ ඵකො ආසිං තමොනුදො,
සතතරතනසමසනො වකකවනති මහබ්බලො.
2042. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සමච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පුනතාගපුපථියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

පුනතාගපුපථියකේරස්ස අපද්‍යනං නවමං.

160. කුමුදද්‍යයකකේරාපද්‍යනං

2043. භිමවනතස්ස අවිදුරෙ මහාරාතස්සරො අහු,
පදුමුපපලසඤ්ජනො පුණ්ඩරිකසමොත්ථො¹.
2044. කුංකුකො² නාම නාමෙන තත්ථසිං සකුණො තදා,
සීලවා බුද්ධිසමපනො පුඤ්ඤපුඤ්ඤසු කොවිදො.
2045. පදුමුතතරො ලොකවිදු ආහුතිතං පටිග්ගහො,
ජාතස්සරස්සාවිදුරෙ සඤ්ජරිත්ථ මහාමුති.
2046. ජලජං කුමුදං ඡේකා³ උපනෙසිං මහෙසිනො,
මම සබ්බසාමඤ්ඤාය පටිග්ගහි මහාමුති.
2047. තඤ්ච දානං දදිකාගං සුක්කමුලෙන වොදිතො,
කප්පානං සතසතස්සං දුග්ගතිං නුපපජ්ජතං.
2048. සොලසෙතො කප්පසතෙ ආසුං වරුණනාමකා,
අට්ඨ ඵතෙ ජනාධිපා වකකවනති මහබ්බලො.
2049. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සමච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කුමුදද්‍යයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

කුමුදද්‍යයකකේරස්ස අපද්‍යනං දසමං.

1. සමොතනො, PPS. සස. 2. කකුකො, PTS. සස. 3. ගහෙකා, PTS.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

159. පුනාගපුප්ඵයස්ථවිරාවදානය

2038. වැද්දෙක් වූ මම මහවනයට පිවිස වෙසෙමි. පිටුහු දොඹ ගසක් දැක බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ සිති කෙළෙමි.

2039. වැල්ලෙහි සැයක් කොට ඒ මල් නෙලා ශුභ වූ සුවද කැටුනු සුගන්ධවත් ඒ මල් බුදුරජානන්වරයාට පිරිනැමිමි.

2040. මෙයින් පෙර දෙයාච්ඡාවන කපෙති යම් මලෙකින් බුදුරජානන්වරයාට පිදිමි ද, (ඒ පිණිත්) දුගතියක් නොදනිමි. මේ බුද්ධිපුරාණෙහි එලය සි.

2041. මෙයින් එකාච්ඡාවන කපෙති සන්තරාමයින් ආසාදිත මහත් බල ඇති තමොහුද නම් සක්විති රජෙක් වීමි.

2042. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද භවිතෘභවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන්වරයාගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් පුනාගපුප්ඵය ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පුනාගපුප්ඵයස්ථවිරාවදානය නවවැනි සි.

160. කුමුදදායකස්ථවිරාවදානය

2043. හිමවතට හුදුරෙහි රත්පිසුම්වලිනුත් උපුල්වලිනුත් ගැවසී ගත් හෙළපිසුමින් වැසුනු මහත් වූ සංකප්ත (තෙමේ ම හටගත්) විලෙක් විය.

2044. එකල්හි සිල්වත් වූ බුද්ධිමත් වූ කුසල් අකුසල් මේ මේ ය සි දැන ගැණීමෙහි දක්‍ෂ වූ කුකුළු නම් පක්‍ෂියෙක් වීමි.

2045. ලොකයාගේ පුජාවන් පිළිගැණීමට සුදුසු වූ නොහොත් පුජාවන් (රැස්වන) ගෙයක් වැනි වූ මහාමුනි වූ පදමුනාර බුදුරජානන්වරයාගේ ඒ සංකප්ත විලට හුදුරෙහි සක්මනෙහි යෙදුනු සේක.

2046. ජලයෙහි හටගත් කුමුදුමලක් කඩා බුදුරජානන්වරයාට වෙහ ඵලාවීමි. මහාමුනි වූ බුදුරජානන්වරයාගේ අදහස දැන එය පිළිගත්හ.

2047. මම ඒ කුකුළුමලයෙන් මෙතෙයන ලද්දෙහි කල්ප ලක්‍ෂයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියක නොඋපතිමි.

2048. මෙයින් එක්දහස්සතිය වන කපෙති මහත් බල ඇති චරාණ නම් ජනාධිපති වූ අට සක්විති රජ කෙනෙක් වූහ.

2049. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද භවිතෘභවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන්වරයාගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් කුමුදදායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කුමුදදායකස්ථවිරාවදානය දසවැනි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

උද්භවං:

බඤ්ඤාමො තමබ්බප්පථි වීථි කකකාරුප්පථියො
මඤ්ඤාමො කදමිච්චි ව සුලකො නාගප්පථියො
පුත්තනාගො කොමුදි ගාථා ඡප්පඤ්ඤා පකිත්තාති.

බඤ්ඤාමො කොලකමො

161. සුපාරිවරියජෝරාපදනං

2051. පදමො නාම නාමෙන දිපදිකො නරාසනො,
පවනා අභිතිකමම ධමමං දෙසෙසි වකඛුමො.
2052. යකනානං සමයො ආසි අවිදුරෙ මහෙසිනො,
යෙන කිවෙවන සමපනනා අඤ්ඤාපෙකම්පු තාවදෙ.
2053. බුද්ධස්ස භිරමඤ්ඤාය අමතස්ස ව දෙසනං,
පසන්නවිනො සුමනො අපෙඨාපේඨා¹ උපට්ඨතිං.
2054. සුචිත්තස්ස ඵලං පස්ස උපට්ඨානස්ස සඤ්ඤා,
තිංසකපසගස්සෙසු දුග්ගතිං නුපපජ්ජනං.
2055. උභයමහිද වනයො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සවජ්ජනා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉදං සුදං ආයස්මා සුපාරිවරියො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්තාති.

සුපාරිවරියජෝරස්ස අපදනං පඨමං.

162. කණ්ටෙරපුප්ථියජෝරාපදනං

2056. සිද්ධාජෝ නාම භගවා ලොකපෙට්ඨො නරාසනො,
පුරකමනො සාවකෙති නගරං පටිපජ්ජති.
2057. රඤ්ඤා අනෙතපුරෙ ආසිං ගොපකො අභිසම්මනො,
පාසාදෙ උපට්ඨෙට්ඨානං අදදස්ස ලොකනායකං.
2058. කණ්ටෙරං ගහෙඨාන භික්ඛුසංඝෙ සමොක්ඛිං,
බුද්ධස්ස විදුං කඨාන තතො භියො සමොක්ඛිං.
2059. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමතිරොපයි²,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුප්ථපුජාසිදං ඵලං.
2060. සත්තාසිත්තිනො කප්පෙ වතුරො ආසුං මහිද්ධිකා,
සත්තරතනසමපනනා වකකවතති මහබ්බලා.
2061. පටිසම්මිද වනයො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සවජ්ජනා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉදං සුදං ආයස්මා කණ්ටෙරපුප්ථියො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්තාති.

කණ්ටෙරපුප්ථියජෝරස්ස අපදනං දුතියං.

1. අපෙඨාපේඨාන, සෙ.

2. පුප්ථමතිරසි, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

උද්දාය:

බඤ්ඤාපි තබ්බපුප්ඵ - විවිකකකාරාපුප්ඵය
මඤ්ඤාපි කදම්බේ සුලික නාගපුප්ඵය
පුත්තනාගකුමුද්දි දසවත් සපණ්ණසිත් දක්විත.

බඤ්ඤාපික වග්ගය සොලොස් වැනි යි.

161. සුපාරිවරියසථවිරාවදානය

2050. දව්පදෙතනම වූ තරග්‍රෙණු වූ පසාස් ඇති නමින් පළමු නම් බුදුරජුන් තමන් විතරණය කළ උපවතයෙන් නික්ම (අවුත්) දහම් දෙසූහ.

2051. බුදුරජුන්ට නුදුරෙහි යක්ෂසමාගමයෙන් විය. එකල යම් කරුණකින් ඔහු එහි පැමිණියාහුද (ඒ කරුණු සපුරනුවෝ) බුදුරජුන් දෙස සාවධාන වූ බලා හුන්හ.

2052. (මම) බුදුරජුන්ගේ කට හඩ ද දහම් අමා දෙසුම ද දැන, පහන් සිත් ඇත්තෙමි අත්පොලසන් දී ඔබට උවටැත් කෙළෙමි.

2053. ශාක්‍යයන් වහන්සේට මැනවින් කරුණ ලද උපසාධානයෙන් විපාකය බලනු මැනව. ඒ පිණිස මම තිස්දහස් කපක් මුළුල්ලෙහි දුගතියකට නො වන්නි.

2054. දෙදහස්නවසිය වන කපෙහි සත්ථුවනින් ආසා මහත් බල ඇති සමලබ්බන නම් සත්විති රජෙක් වීම්.

2055. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභව්විමොක්‍ෂයෝ ද ඡබ්බිඤ්ඤාවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අසුරින් ආයුෂමත් සුපාරිවරිය සථවිරියන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සුපාරිවරියසථවිරාවදානය පළමුවැනි යි.

162. කණ්වෙරපුප්ඵයසථවිරාවදානය

2056. ලොකප්‍රේමය වූ තරග්‍රෙණු වූ සිද්ධාසා නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශ්‍රාවකයන් විසින් පිරිවරන ලදුව නගරයට පිළිපත් සේක.

2057. මම එකල්හි රජුගේ සාමුද්‍යමහ වූ අනන්‍යපුරපාලකයා වීම්. පහසෙහි හුන් මම ඒ ලොකතාපකයන් වහන්සේ දිවිම්.

2058. කණ්වෙරමල් ගෙණ භික්‍ෂුසංඝයා විෂයෙහි ඉස්සෙමි. එයින් වැඩි කොටස බුදුරජුන්හට වෙන් කොට විසුළෙමි. (පිදිමි.)

2059. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් පූජ්‍යපුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පූජ්‍යපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

2060. මෙයින් සත්අනුවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති මහිඤ්ඤා නම් සිවු සත්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2061. ප්‍රතිසම්බුද්ධාවෝ ද අභව්විමොක්‍ෂයෝ ද ඡබ්බිඤ්ඤාවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අසුරින් ආයුෂමත් කණ්වෙරපුප්ඵය සථවිරියන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කණ්වෙරපුප්ඵයසථවිරාවදානය දෙවැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

163. බජ්ජකද්‍යයකතෝරාපද්‍යනං

2062. නිසසසස වො හගවතො පුබ්බෙ ඵලමද්‍යසහං,
නාලිකෙරඤ්ච පාද්‍යසිං බජ්ජකං අභිසම්මතං.
2063. බුද්ධස්ස තමහං දත්වා නිසසසස භු මනෙසිතො,
මොද්‍යමහං කාමකරී උපපජ්ජිං යදිච්ඡකං¹.
2064. දො නවුතෙ ඉතො කසෙය්‍ය යං දුතමදදිං තදා,
දුගගතිං තාභිජානාමි ඵලදුතසසිදං ඵලං.
2065. ඉතො තෙරසකස්සමහි රාජා ඉඤ්ජමො අනුං²,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්කවතති මහබ්බලො.
2066. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලිනිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා බජ්ජකද්‍යයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

බජ්ජකද්‍යයකතෝරස්ස අපද්‍යනං තතීසං.

164. දෙසසුජකතෝරාපද්‍යනං

2067. අසුදස්සි භු හගවා ලොකජෙට්ඨා නරාසහො,
අබ්බුග්ගන්ත්වාන වෙතාසං ගච්ඡතෙ අනිලඤ්ජෙ.
2068. යමහි දෙසෙ ධිතො සත්ථා අබ්බුග්ගඤ්ඤි මහාමුති,
තාහං දෙසං අපුජෙසිං පසන්නො සෙති පාණ්ණිති.
2069. අට්ඨාරසෙ කස්සසතෙ අදදසං යං මහාමුතිං,
දුගගතිං නාභිජානාමි දෙසපුජාසිදං ඵලං.
2070. ඵකාදසෙ කස්සසතෙ ගොසුජාන සනාමකො,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්කවතති මහබ්බලො.
2071. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලිනිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා දෙසසුජකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

දෙසසුජකතෝරස්ස අපද්‍යනං වතුත්ථං.

1. යම්ච්ඡකං, සිමු

2. අනු, සිමු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

163. බජ්ජදායකස්ථවිරාවදානය

2062. මම පෙර නිසස බුදුරජානන් වහන්සේට පොල් ද අභිසමන බාදා (රස කැවිලි) ද දිනිමි.

2063. මම මහර්ෂි වූ නිසස බුදුරජානන් වහන්සේට එය දී කැමති සේ භවසමපත් ලබනුයෙමි කැමැති දෑ කරණ සුල්ලෙමි ප්‍රමුදිත වෙමි.

2064. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් දහන් දිනිමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. මේ නාමිකෙරළදානයාගේ විපාකය යි.

2065. මෙයින් තෙලෙස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් ආසාය මහන් බලැති ඉන්ද්‍රියම නම් සක්විති රජෙක් වීම්.

2066. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අමටමොක්කයෝ ද අබිභිඤ්චෝ ද සාක්කාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් බජ්ජදායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

බජ්ජදායකස්ථවිරාවදානය තෙවැනි යි.

164. දෙසසුජකස්ථවිරාවදානය

2067. ලොකජෝෂ්ඨ වූ තරලොෂ්ඨ වූ අක්කදසසි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනසට නැගී අභස්මග වසිනා සේක.

2068. මහාමුනි වූ ශක්කාන් වහන්සේ යම් දෙසක සිට අනසට නැගුනු සේක් ද මම පතන් සිත් ඇත්තෙමි සියතින් ඒ දෙස පිදීමි.

2069. එක්දහස් අටසියවන කපෙහි යම් බුදුවරයන් වහන්සේ නමක් දුටුයෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. දිසාපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

2070. එක්දහස් එක්සියවන කපෙහි සත්ථුවනින් ආසාය මහන් බල ඇති ගොසුජාන නම් සක්විති රජෙක් වීම්.

2071. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අමටමොක්කයෝ ද අබිභිඤ්චෝ ද සාක්කාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් දෙසසුජක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

දෙසසුජකස්ථවිරාවදානය සිවුවැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

165. කණ්ණිකාරච්ඡදනියතේරාපද්‍යනං

2072. මෙසුසු නාම සම්මුඛො ලොකරේඨො නරාසනො,
දිවාපිභාරාය මුති ඔගාතිත්ථ¹ මහාවතං.
2073. කණ්ණිකාරං ඔච්ඡිතිං ඡන්තං කක්ඛානහං තද,
පුප්ථච්ඡදනං කක්ඛාන බුද්ධියා අභිරොපයි.
2074. එකනිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිරොපයි,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිපුජායිදං ඵලං.
2075. ඉතො විසතිකප්පමිති සොණණාහා අට්ඨබ්බතියා,
සත්තරතතසම්පන්නා චක්කවත්ති මහබ්බලො.
2076. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියා සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මං කණ්ණිකාරච්ඡදනියො² ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

කණ්ණිකාරච්ඡදනිය³තේරස්ස අපද්‍යනං පසවමං.

166. සප්පිදයකතේරාපද්‍යනං

2077. ජුස්සො නාමාථ භගවා ආහුතිනං පටිග්ගහො,
ගච්ඡතෙ විපිසං විරො නිබ්බාපෙනො මහාරතං.
2078. අනුපුබ්බෙන භගවා ආගච්ඡි මම සන්තිසං.
තතොතං⁴ පත්තං පග්ගස්ස සප්පිතෙලං අදසනං.
2079. දො නවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං සප්පිමදදිං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සප්පිදනසයිදං ඵලං.
2080. ඡප්පඤ්ඤාසෙ ඉතො කප්පෙ එකො ආසිං සමොදකො,
සත්තරතතසම්පන්නො චක්කවත්ති මහබ්බලො.
2081. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියා සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මං සප්පිදයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

සප්පිදයකතේරස්ස අපද්‍යනං ඡවං.

167. යුට්ඨිකාපුප්ථියතේරාපද්‍යනං

2082. චූෂානානදීඨිරෙ අනුසොතං චජාමහං,
සයමනුං අද්දසං තත්ථ සාලරාජං⁵ ජුලලිතං.
2083. පුප්ථං යුට්ඨිකමාදය උපගච්ඡි මහාමුතීං,
පසන්නාවිතො සුමනො බුද්ධියා අභිරොපයි.

1. ඔගාතිති, මජ්ඣ. ඔගාතිතා, PTS.

2. ඡන්තියො, මජ්ඣ.

3. ඡන්තිය, මජ්ඣ.

4. තතො තං, මජ්ඣ.

5. පුප්ථිතා, PTS.

165. කණ්ණිකාරච්ඡදනියසථවිරාවදානය

2072. ලොකජෝෂ්ඨ වූ නරශ්‍රෙෂ්ඨ වූ සියල්ල මැනවින් දත් වෙසසඟු බුදුරජුන් දිවාපිහරණය පිණිස මහවනයට බැස ගත්හ.

2073. එකල්හි මම කිණ්ණිකිරි මල් නෙලා ඡත්‍රයක් තනා මල් පියනක් කොට බුදුරජුන් පිදිමි.

2074. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි යම් පුෂ්පපුෂ්පාවක් කෙලෙඹ ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. මේ බුදුපුෂ්පාවෙහි විපාකය සි.

2075. මෙයින් විසිවන කපෙහි සත්ථුවනින් ආසාදනය මහත් බල ඇති සොණණාන නම් අට සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2076. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභට්ඨමොක්‍ෂයෝ ද අබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් කණ්ණිකාරච්ඡදනිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කණ්ණිකාරච්ඡදනියසථවිරාවදානය පස්වැනි සි.

166. සපපිදායකසථවිරාවදානය

2077. ලෝවැස්සන්ගේ පුජාසත්කාර පිළිගැනීමට සුදුසු වූ මහාවීර වූ සුඤ්ඤ නම් භාග්‍යවත්තු මහජනයා නිවමින් විවිසෙහි වසිති.

2078. පිළිවෙළින් භාග්‍යවත්තු මා වෙතට වැසියහ. ඉක්බිති මම පාත්‍රය ගෙණ ගිනෙල් පුරවා දිනිමි.

2079. මෙයින් දෙසානුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් ගිනෙල් දනක් දිනිමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. ගිනෙල් දනෙහි මේ විපාකය සි.

2080. මෙයින් සපණස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් ආසාදනය මහත් බල ඇති සමමාදක නම් සක්විති රජෙක් වීමි.

2081. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභට්ඨමොක්‍ෂයෝ ද අබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් සපපිදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සපපිදායකසථවිරාවදානය සවැනි සි.

167. සුමිකාසුපථිඤ්ඤසථවිරාවදානය

2082. මම වඤ්ඤාන ගං තෙර පහළට ගමන් කරමි. එහිදී පිපුනු සල්ලකක් වැනි බුදුරජුන් දිවිමි.

2083. මම සිහිද්ද මලක් ගෙණ මහාමුනි වූ බුදුරජුන් වෙත එළඹියෙමි. ඉන් සිත් ඇත්තෙහි සොම්නස් වූයෙමි එය බුදුරජුන්ගට පිරිනැමිමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2084. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුළුමහිපුජසිං,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි බුද්ධිපුජාසිදං ඵලං.
2085. සත්තසංඝිමහිතො කප්පෙ ඵකො සමුද්ධිමො අනුං,
සත්තාරතතසමපනො චක්කවහනි මහබ්බලො.
2086. පටිසම්භිදා -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා සුපිභාපුප්ඵියො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අනුසිත්වාති.
සුපිභාපුප්ඵියමෙවරස්ස අපද්‍යනං සත්තමං.

168. දුස්සද්දයකමෙවරාපද්‍යනං

2087. තිවරායං පුරෙ රමෙම රුජපුතො අහං තදා,
පණණාකාරං ලහිනාන උපසන්නස්සද්දසනං.
2088. අධිවාසෙසි භගවා වත්ථං හතොන ආමසි,
සිද්ධිමෙවා අධිවාසෙතිා වෙහාසං නහමුග්ගමි.
2089. බුද්ධස්ස ගච්ඡමානස්ස දුස්සා බාවනති පච්ඡනො,
තත්ථ විතතං පාසාදෙසුං බුද්ධා නො අග්ගපුග්ගලො.
2090. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යංදු ස්සමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි දුස්සද්දනසිදං ඵලං.
2091. සත්තසංඝිමහිතො කප්පෙ චක්කවහනි තදා අනුං,
පටිසම්භෙදාති නාමෙන මනුජ්ඤෙ මහබ්බලො.
2092. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලුහිඤ්ඤ සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා දුස්සද්දයකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අනුසිත්වාති.
දුස්සද්දයකමෙවරස්ස අපද්‍යනං අට්ඨමං.

169. සමාදපකමෙවරාපද්‍යනං

2093. නගරෙ බඤ්චුමනියා මහාසුගගණො අනු,
තෙසාහං පටරෙ ආසිං මම බද්ධවර ච තෙ.
2094. තෙ සබ්බෙ සන්තිපාතෙතිා පුඤ්ඤකමෙම සමාදසිං,
මාලං කස්සාම සමස්ස පුඤ්ඤකෙබ්බතමනුත්තරං.
2095. සාඛුති තෙ පටිසසුතිා මම ඡන්දවසානුගා,
නිට්ඨාපෙසුං¹ ච තං මාලං විපසසිස්ස අදමනෙ.

1. නිට්ඨාපෙති, සිමු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2084. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් ප්‍රභවස්ථානක් කෙළෙම් ද, ඒ හේතුවෙන් දුගතියක් නොදනිමි. බුද්ධිපුරාතෙහි මේ විපාකය යි.

2085. මෙයින් සත්සැටවන කපෙහි සත්රුවනින් ආභ්‍ය මහත් බල ඇති සමුදාය නම් සත්විනි රජෙක් වීම.

2086. පිළිසිඹියාවෝ-පෙ-බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් යුචිකාප්‍රපතිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

යුචිකාප්‍රපතියසථවිරවදානය සන්වැනි යි.

168. දුස්සදායකසථවිරවදානය

2087. මම එකල්හි රමය වූ නිවරා නගරයෙහි රාජපුත්‍රයෙක් වීම. මම පඬුරක් කොට දුන් වස්ත්‍රයක් ලැබ උපශාන්ත වූ බුදුරජුන්හට පිළිගන්වීම.

2088. භාග්‍යවත් තෙමේ ඒ (වස්ත්‍රය) ඉවැසිය. එය අතින් සපයී කෙළේ ය. සිද්ධානී භාග්‍යවත් තෙම එය ඉවසා (=පිළිගෙන) අහසට නැංගේ ය.

2089. බුදුරජුන් අහසෙහි වඩන කල්හි දුනුල් වස්ත්‍රයෝ පසුපසින් දිවෙත්. එහිදී බුදුරජු අපගේ අග්‍රප්‍රදීගලයන් වහන්සේ යි සිත පැහැදවීම.

2090. මෙයින් සිවු අනුවන කපෙහි වූ එදවස් යම් වස්ත්‍රයක් දුනිමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. වස්ත්‍රදානයාගේ මේ විපාකය යි.

2091. මෙයින් සත්සැටවන කපෙහි වූ එදවස් මහත් බල ඇති මනුෂ්‍ය වූ සමුදාය නම් සත්විනි රජෙක් වීම.

2092. පිළිසිඹියාවෝ-පෙ-බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් දුස්සදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

දුස්සදායකසථවිරවදානය අවවැනි යි.

169. සමාදපක සථවිරවදානය

2093. බඬුමනී නගරයෙහි මහත් උවසු මුළුවෙක් වූහ. මම ඔවුන්ගේ ගණදෙටු වීම. ඔහු ද මාගේ සහවරයෝ වූහ.

2094. ඒ සියල්ලන් රැස් කරවා 'නිරුත්තර පුණ්‍යක්ෂෙත්‍ර වූ සමසයාට මාලකයක් කරවන්නෙමු'යි පින්කමෙහි සම්මාදම් කරවීම.

2095. මාගේ අදහස් අනුව ගියා වූ ඔහු 'මැනවැ'යි පිළිවදන් දී ඒ මාලකය නිම වූහ. අපි විසසයි බුදුරජුන්හට එය දුනුමින.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2096. එකනවුනෙ ඉතො කප්ප යං මාලමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි මාලදානසිද්ධං එලං.
2097. එකුතසට්ඨිකයාමනි¹ එකො ආසි ජනාසිපො,
ආපදගො නාම නාමෙන වකකචනති මහබ්බලො.
2098. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉන්දං සුදං ආයස්මා සමාදපගො පෙරෙ ඉමා ගථායො අනාසිත්තා.

සමාදපගකෙට්ඨරස්ස අපදනං නවමං.

170. පඤ්චබ්ගුලීයකෙට්ඨරාපදනං

2099. කිස්සො නාමාසි හගවා ලොකජරට්ඨො නරසනො,
පටිසන්තං ගක්ඛුටිං විහාරකුසලං මුතං.
2100. සුගක්ඛිමාලමාදාය අගමාසිං ජනනතිකං,
අයසදෙද්ව සම්බුද්ධ පඤ්චබ්ගුලීමදසනං.
2101. දො නවුනෙ ඉතො කප්ප යං ගක්ඛිමතිරෙපසිං,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි පඤ්චබ්ගුලීසිද්ධං එලං.
2102. දො සත්තතිමතිතො කප්ප රුජා ආසි සයම්පගො,
සත්තරතනසම්පන්නො වකකචනති මහබ්බලො.
2103. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉන්දං සුදං ආයස්මා පඤ්චබ්ගුලීයො පෙරෙ ඉමා ගථායො අනාසිත්තා.

පඤ්චබ්ගුලීයකෙට්ඨරස්ස අපදනං දසමං.

උද්ගතං:

සුපාරිච්ඡාදී කණ්ඩෙව්වි බජ්ජකො දෙසපුජකො
කණ්ණිකාතෙ සප්පිදදෙ සුචිකො දුස්සදායකො
මාලො ව පඤ්චබ්ගුලීකො වතුපඤ්ඤාස ගාථකාති.

සුපාරිච්ඡිදවග්ගො සත්තරසමො.

171. කුමුදමාලීයකෙට්ඨරාපදනං

2104. පබ්බතෙ හිමවනතමති මහාජාතස්සාදෙ අඤ්ඤා,
නත්ථෙජො රක්ඛිතො ආසිං ඝොරරූපො මහබ්බලො.
2105. කුමුදං පුප්ඵනෙ නත්ථ වකකමනතාති ජායරෙ,
ඔවිනාමි ව තං පුප්ඵං බලිතො සමිති තදා.

1. 'එකුතසත්තතිකපදා, ඡෙත්තං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2096. මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි වූ ඵදවස යම් මාලකයක් දුනිමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. මාලකදායකයාගේ මේ විරාකය සි.

2097. එකුත් සැටවන කපෙහි මහත් බල ඇති ඡනාධිපති වූ ආදේශය නම් වූ සක්විති රජෙක් වීම.

2098. සිවුපිළිසිඬියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමත් සමාදාන සථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සමාදානසථිරාමුදානය නවවැනි සි.

170. පඤ්චබ්ගුලියසථිරාමුදානය

2099. ලොකජායාසු වූ තරශ්‍රෙණු වූ නිසා නම් බුදුවරයෙක් විය. මේ ශ්‍රෙණු විතරණයෙහි දක්ෂ වූ ගදකිලියට පිවිසෙන සඵඤ්ඤාත් වහන්සේ දිවිමි.

2100. සුවදමල යෙණ බුදුරජානන් වහන්සේ වෙතට ගියෙමි. නිශශබ්දව ම බුදුරජුන්ගේ කයෙහි පසතුල් දිනිමි.

2101. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි යම් සුගති පුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පසතුල් දීමෙහි මේ විරාකය සි.

2102. මෙයින් දෙසැත්තුවන කපෙහි සත්රුවනින් ආසිය මහත් බල ඇති සසමපන නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2103. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභවිමොක්ඛයෝ ද භවිමොක්ඛෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මේ සි මේ අයුරින් ආශ්‍රමත් පඤ්චබ්ගුලිය සථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පඤ්චබ්ගුලියසථිරාමුදානය දසවැනි සි.

උද්දාය:

සුපාරිවාටී කණවෙට් - බජ්ජක දෙසපුජක
කණිකාර සප්පිද ද - සුපිකා දුස්සදායක
මාලද පඤ්චබ්ගුලික - සිවුපණස් ගසින් බැඳියේ.

සුපාරිවටියවතිය සතළොස් වැනි සි.

171. කුමුදමාලියසථිරාමුදානය

2104. හිමවත් පව්වෙහි මහත් වූ සවයාජන විලෙක් විය. මේ එය අභල උපත් මහ බලැති බිහිසුණු රකුසෙක් වීම.

2105. ඒ විලෙහි කුමුදු පිපේ. ඔහු රියසක් පමණකි ගවගණින්. ඒ මල් කෙලිමි. එකල්හි දශබලයන් වහන්සේගේ (සහ) පිරිසක් වූය.

2106. අකුච්ඡාසි කු භගවා දිපදිනෙකු තරුසහො,
පුප්ථං සමෛවිතං^{*} දිසවා ආගච්ඡි මම සන්තිකං.
2107. උපානතඤ්ච සමුද්ධං දෙවදෙවං තරුසහං,
සඛගමම පුප්ථං පග්ගො බුද්ධස්ස අභිරොපසිං.
2108. යාවතා හිමවනනනා පරිසාසා තද අනු,
තාවච්ඡදනං මපනනා අගමාසි තථාගතො.
2109. අධාරසෙ කප්පසතෙ යං පුප්ථමභිරොපසිං,
දුග්ගතිං තාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
2110. ඉතො පණ්ණරසෙ කප්පෙ සත්තාගෙසුං ජනාධිපා,
සහස්සරථනාමා තෙ වක්ඛවන්ති මහබ්බලා.
2111. පරිසමභිද චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤ සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයසමා කුමුදමාලියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති,
කුමුදමාලියකේරසස් අපද්‍යනං අසමං.

172. නිස්සංඝිද්දයකිත්ථොපද්‍යනං

2112. කොණ්ඩඤ්ඤස්ස භගවතො ලොකජේට්ඨස්ස නාදිනො,
ආරොගත්වාය පාසාදං නිස්සංඝී කාරිතා මයා.
2113. තෙන විතප්පසාදෙන අනුභොධාන සමපදා,
ධාරෙම අනතිමං දෙනං සමමාසමුද්ධසාසනො.
2114. එකතිංසමි කප්පානං සහස්සමි තසො අනු,
සමබ්බලා තාම රාජානො වක්ඛවන්ති මහබ්බලා.
2115. පරිසමභිද චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤ සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයසමා නිස්සංඝිද්දයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.
නිස්සංඝිද්දයකේරසස් අපද්‍යනං දුතියං.

173. රතතිපුප්ථියත්ථොපද්‍යනං

2116. මගලුදෙසු පුරෙ ආසිං අරඤ්ඤ කානතො අහං,
මිපසසිං අද්දසං බුද්ධං දෙවදෙවං තරුසහං.
2117. රතතිකං පුප්ථිතං දිසවා කුට්ඨං ධරණිරුහං,
සමුද්ධං පග්ගොති උපනෙසිං මහෙසිනො.
2118. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිරොපසිං,
දුග්ගතිං තාභිජානාමි පුප්ථද්‍යනසිදං ඵලං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2106. ද්විපදෙනනම වූ තරාසහ වූ අක්ඛදසසි භාග්‍යවත්තූ නෙථා මල් දෑක මා වෙත වැඩියහ.

2107. දෙවියනට දෙවි වූ තරඹිහ වූ එළඹ සිටි තථාගතයන් වෙත පැමිණ මල් ගෙණ ඒ බුදුරජුන්හට පිදිමි.

2108. එකල්හි (එහි රැස් වූ) ඒ පිරිස හිමවන කෙළවර දක්වා විස. එතෙක් දුර මල්වියන් ඇති සේක් තථාගතයන් වහන්සේ වැඩි සේක.

2109. එක්දහස් අටසියවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුෂ්පාවක් කෙළෙම් ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුෂ්පාවෙහි මේ විරාකය සි.

2110. මෙයින් පසළොස්වන කපෙහි මහත් බල ඇති ජනාධිපති වූ සහස්සරථ නම් ඒ සත් සක්විතිරජ කෙනෙක් වූහ.

5111. පිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අබ්බිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් කුමුදමාලිය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කුමුදමාලියසංවිරාවදානය පළමුවැනසි.

172. නිසෙසණ්දයක සංවිරාවදානය

2112. ලොවට දෙවු වූ තාදිගුණ ඇති කොණ්ඩසුඤ්ඤ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නැගීම සදහා මා විසින් හිණෙක් කරණ ලදී.

2113. ඒ විතතප්‍රසාදය හේතු කොට ගෙන සමපත් වළඳ සම්බුදු සස්තෙහි අනතිම සිරුර දරමි.

2114. එක්තීස්දහස්වන කපෙහි මහත් බල ඇති සම්බහුල නම් තුන් සක්විති රජ කෙනෙක් වූහ.

2115. පිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අබ්බිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් නිසෙසණ්දයක සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

නිසෙසණ්දයක සංවිරාවදානය දෙවෙවැනසි.

173. රහතිපුපථිය සංවිරාවදානය

2116. මම පෙර මහවෙනෙහි (තැසිරෙණ) මුවවැද්දෙක් විම. (එකල්හි) දෙවියනට දෙවි වූ තරඹිහ වූ විපසසි බුදුරජුන් දිටිමි.

2117. රතු මල් ඇති පිපුනු කෙළිදගසක් දෑක ඒ මල් නවු සහිතව ම නෙලා ගෙන බුදුරජුන්හට පිරිනැමිමි.

2118. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුෂ්පාවක් කෙළෙම් ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පුෂ්පපුෂ්පාවෙහි මේ විරාකය සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2019. ඉතො ව අට්ඨමෙ කප්පෙ සුපසංඝනිසායනාමකො,
සත්තරතනසම්පන්නො රාජාහොසිං මහබ්බලො.

2120. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා රතනිපුප්ඵියො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

රතනිපුප්ඵියකේරස්ස අපදානං තතියං.

174. උදපානදායකකේරාපදානං

2121. විපසංසිතො භගවතො උදපානො කතො මයා,
පිණ්ඩපාතඤ්ඤා දක්ඛන නිය්‍යාතෙසිං අභං තදා.

2122. එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මකරං තදා,
දුග්ගතිං තාභිජාතාමි උදපාතස්සිදං එලං.

2123. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා උදපාතදායකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

උදපානදායකකේරස්ස අපදානං චතුත්ථං.

175. සිභාසනදායකකේරාපදානං

2124. නිබ්බුතෙ ලොකනාථමහි සදුමුත්තරනායකෙ,
පසන්නවිතෙතො සුමනො සිභාසනමදායකං.

2125. පහුතගඤ්ඤාලෙහි¹ දිට්ඨධම්මෙ සුඛාවතෙ,
තත්ථ පුජං කරිත්ථාන² නිබ්බායති බහුජ්ජනො.

2126. පසන්නවිතෙතො සුමනො වජ්ඣිකා බොධිමුත්තමං,
කප්පානං සතසහස්සං දුග්ගතිං නුපපජ්ජනං.

2127. පණ්ණරසසහස්සමහි කප්පානං අට්ඨ ආසු තෙ³,
සිද්ධම්මය සනාමා ව රාජානො වකකවතතිනො.

2128. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සිභාසනදායකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සිභාසනදායකකේරස්ස අපදානං පඤ්ඤමං.

1. බහුති ගඤ්ඤාලෙහි, මජ්ඣං.

2. පුජාඤ්ඤා කරිත්ථාන, මජ්ඣං.

3. ආසුතො, සෙ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2119. මෙයින් අවටැති කපෙහි සන්රැවනින් ආසීය මහත් බලැති සුසංසන්න නම් සක්විතිරජෙක් වීම්.

2120. සිටුපිලිසිඬියාවෝ ද අභවපිමොක්ඛයෝ ද අභිභිඤ්ඤාවෝ ද සාක්කාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමත් රහතිපුප්පිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

රහතිපුප්පියසථවිරාවදානය තෙවැනි සි.

174. උදපානදායකසථවිරාවදානය

2121. මා විසින් විපසසි බුදුරජානන් වහන්සේට ලීදක් කරණ ලදී. මම එකල්හි පිණ්ඩපාතය ද දී (ඒ ලීද ද) පිරිනැමිමි.

2122. මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් (උදපානදාන සංඛ්‍යාත) කමියක් කරණ ලද ද, ඒ හේතුවෙන් දුගතියක් නො දනිමි. ලීදක් පිදීමෙහි මේ විපාකය සි.

2123. සිටුපිලිසිඬියාවෝ -රෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

උදපානදායක සථවිරාවදානය සිවුවැනි සි.

175. සිහාසනදායකසථවිරාවදානය

2124. පළමුතර් බුදුරජානන් වහන්සේ පිරිනිවි කල්හි මම පහන්සින් ඇත්තෙමි සොමිතස් වූයෙමි සිහසුනක් පිදීමි.

2125. මෙ ලොව සුව ඵලවන ඒ සිංහාසනයෙහි බොහෝ ගදින් මලින් පූජා පවත්වා බොහෝ ජනයා (දුක් ගින්නෙන්) නිවෙසි.

2126. මම පහන්සින් ඇත්තෙමි සොමිතස් වූයෙමි උතුම් බෝධිය වැඳ (ඒ හේතුවෙන්) කලා ලක්ෂයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියක නො උපනිමි.

2127. පසළොස්දහස්වන කපෙහි සිලුවමය නම් ප්‍රසිද්ධ වූ අට සක්විතිරජකෙනෙක් වූහ.

2128. සිටුපිලිසිඬියාවෝ -රෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමත් සිහාසනදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

සිහාසනදායක සථවිරාවදානය පස්වැනි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

176. මග්ගදන්තිකපේරාපද්‍යනං

2129. අනොමදස්සි හගවා දිපදිකො තරුසහො,
දිට්ඨධම්මසුඛත්ථාය අබොකාසමභි වසිකත්.
2130. පසන්නවිතෙතා සුමනො වජ්ඣකා පුප්ඵමොකිරිං,
උඤ්ඤෙ පාදෙ පුප්ඵාති සිසමුඤ්ඤා¹ තිට්ඨරො.
2131. විසකපාසහස්සමභි ඉතො පඤ්ඤ ජනා අනු,
පුප්ඵච්ඡදනියා නාම වකකවන්ති මහබලා.
2132. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියා සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා මග්ගදන්තිකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

මග්ගදන්තිකපේරස්ස අපද්‍යනං ඡට්ඨං.

177. එකදිපියපේරාපද්‍යනං

2133. පදුමුත්තරස්ස මුනිනො සලලෙ බොධිමුත්තමෙ,
පසන්නවිතෙතා සුමනො එකදිපං අද්‍යසිතං.
2134. භවෙ තිබ්බත්තමානමභි තිබ්බත්තෙ පුඤ්ඤසඤ්ඤායෙ,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි දීපද්‍යනස්සිදං ඵලං.
2135. සොළසකපාසහස්ස ඉතො තෙ වතුරො ජනා,
වජ්ඣකා නාම නාමෙන වකකවන්ති මහබලා.
2136. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියා සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා එකදිපියො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

එකදිපියපේරස්ස අපද්‍යනං සත්තමං.

නවමං භාණ්ඩාරං.

178. මණිසුජකපේරාපද්‍යනං

2137. ඔරෙන හිමවන්තස්ස නදිකා² සමපවත්තථ,
තස්සො වානුපබ්බත්තමභි සයමහු වසනෙ තදා.
2138. මණිං පග්ගස්ස පලලඝ්ඤා සංඛුචිත්තං මනොරමං,
පසන්නවිතෙතා සුමනො බුද්ධියා අභිරොපසිං.
2139. වතුනවුද්දන ඉතො කප්පෙ යං මණිං අභිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි බුද්ධිසුජාසිදං ඵලං.
2140. ඉතො ව ද්වාදසෙ කප්පෙ සන්තරංසි සනාමකා,
අට්ඨි තෙ ආසුං රාජානො වකකවන්ති මහබලා.
2141. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියා සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා මණිසුජකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

මණිසුජකපේරස්ස අපද්‍යනං අට්ඨමං.

1. සොහොමුඤ්ඤා, සිමු.

2. නාදෙකා, සෙ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

176. මග්ගදනතිකස්ථවිරාවදානය

2129. ද්විපදෙකතම වූ නරථීන වූ අනොමදංසි භාග්‍යවත්තු දිට්ඨධම්ම-
සුඛය (=දිවුදුම්මෙහි සිරුරු සුඛය) පිණිස ඵලිමනනෙහි සක්මන් කලහ.

2130. පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොමිනස් වූයෙමි (මම උන්වහන්සේ)
වැද මල් විසුරුවාලිමි. (සක්මන් කිරීම සඳහා ඒ බුදුරජාණු පා එසෙ වූ
කල්හි (ඒ පිහුම් උපුල් ආදී) මල් (විසිරී) උන්වහන්සේගේ හිස මතුයෙහි
බබළමින් සිටිසි.

2131. මෙයින් විසිදහස්වන කපෙහි පුස්ථවස්දනිය නම් මහබල ඇති
පස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2132. සිවුපිළිසිඬියාවෝ -ප- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන
කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුමන් මග්ගදනතික ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ
ගාථාවන් වදාළ සේකි.

මග්ගදනතිකස්ථවිරාවදානය සච්ඡානිසි.

177. එකදිපිය ස්ථවිරාවදානය

2133. පදුමුනතර බුදුරජාණන් සලලබෝරුකෙහි පහන් සිත්
ඇත්තෙමි සොමිනස් වූයෙමි මම එක් පහනක් දැල්විමි.

2134. භවයෙහි උපදනා කල්හි තිපත් පින් රැසෙහි (විපාක
වශයෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ප්‍රදීපදානයාගේ මේ විපාකයයි.

2135. මෙයින් සොළොස්දහස්වන කපෙහි වන්ද්‍ය නම් වූ මහත්
බල ඇති සිවු සක්විති රජ කෙනෙක් වූහ.

2136. සිවුපිළිසිඬියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන
කරණ ලදී.

එකදිපියස්ථවිරාවදානය සත්ච්ඡානිසි.

නවච්ඡානි බණවර සි.

178. මණිපුප්පක ස්ථවිරාවදානය

2137. හිමවතැ මොබ පෙදෙසෙක්හි (එක්) නදියක් ගලා බැස්සේය.
එකල්හි ඒ ගං ඉවුර සමීපයෙහි පදුමුනතර බුදුරජානන් වහන්සේ
වැඩ වසන සේක.

2138. මැනවින් විසිතුරු මතරම් වූ මණිපුප්පක ගෙන පහන් සිත්
ඇත්තෙමි සොමිනස් වූයෙමි බුදුරජාණන්ව පිරිනැමිමි.

2139. මෙයින් සිවු අනුවන කපෙහි යම් මණිපුප්පක පිදෙයම් ද,
(ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුරාවෙහි මේ විපාකය යි.

2140. මෙයින් සොළොස්වන කපෙහි මහබල ඇති සතරැස් නම්වූ
අට සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2141. සිවුපිළිසිඬියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන
කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුමන් මණිපුප්පක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ
ගාථාවන් වදාළ සේකි.

මණිපුප්පකස්ථවිරාවදානය අටච්ඡානිසි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

179. නිකිච්ඡකඤ්චරාපද්‍යනං

2142. නගරෙ බබ්බුමනියා වෙජ්ජො ආසිං දුසිකකිනො,
ආතුරානං සදුකකානං මහාජනසුඛාවග්ගො.¹
2143. ව්‍යාධිතං සමණං දිස්වා සීලවනතං මහාජුතිං,
පසන්නවිනෙතො සුමනො හෙසජ්ජමදදිං තදා.
2144. අරොගො ආසි තෙනෙව සමණො සංවුතිජ්ජියො,
අසොසො නාම නාමෙත උපට්ඨාකො විපසසිනො.
2145. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යමොසධමදසිතං,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි හෙසජ්ජස්ස ඉදං ඵලං.
2146. ඉතො ව අට්ඨමෙ කප්පෙ සංකොසසමාසනාමකො,
සත්තරතනසමපන්නො චකකචන්ති මහබ්බලො.
2147. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලුහිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා නිකිච්ඡකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

නිකිච්ඡකඤ්චරස්ස අපද්‍යනං නවමං.

180. සංක්‍ෂිප්ටට්ඨාකඤ්චරාපද්‍යනං

2148. වෙස්සභුමහි හගට්ඨි අහොසාරාමිකො අනං,
පසන්නවිනෙතො සුමනො උපට්ඨිං සංඝමුත්තමං.
2149. එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි උපට්ඨානසිද්ධං ඵලං.
2150. ඉතො තෙ සත්තමෙ කප්පෙ සත්තව්‍යාසං සමොදඛා,
සත්තරතනසමපන්නො චකකචන්ති මහබ්බලො.
2151. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලුහිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සංක්‍ෂිප්ටට්ඨාකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සංක්‍ෂිප්ටට්ඨාකඤ්චරස්ස අපද්‍යනං දසමං.

උද්දානං:

කුමුදෙ අථ නිස්සංගේ රත්තිකො උදපානදෙ
සිතාසනී මග්ගදදෙ එකදීපී මණිප්පදෙ
නිකිච්ඡකො උපට්ඨාකො එකුතපඤ්ඤාස ගාථකාති.

කුමුදවග්ගො අට්ඨාරසමො.

179. නිකිවජ්ඣකසථවිරාවදානං

2142. මම බබ්බුමනී තහරයෙහි රොහි වූ දුක්ඝතිත මහාජනයාට සුව ගෙණ දෙන්නා වූ (වෛද්‍යශාස්ත්‍රයෙහි) මෑතැවින් හික්මුනු වෛද්‍යවරයෙක් වීම.

2143. එකල්හි සිල්වන් වූ මහත් ගුණ ඇති රොහි වූ ඉමණයන් වහන්සේ නමක් දැක පහන් සිත් ඇත්තෙහි සොම්නස් වූයෙහි බෙහෙතක් දුනිමි.

2144. විපසසි බුදුරජුන්ගේ උපසායක වූ අසොක නම් සත්හුන් ඉදුරන් ඇති ඒ ඉමණයන් වහන්සේ එම බෙහෙතින් ම නිරෝග වූහ.

2145. මම මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් ඖෂධයක් දුනිමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බෙහෙත්දනෙහි මේ විපාකය සි.

2146. මෙයින් අටවැනි කපෙහි සත්රුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සබ්බොසධ නම් වූ සක්විතිරජෙක් වීම.

2147. සිට්ඨිප්‍රිතිඕයාවෝ -පෙ- බුදුරජාතන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් නිකිවජ්ඣක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

නිකිවජ්ඣකසථවිරාවදානං නවවැනියි.

180. සබ්බසථවිරාවදානං

2148. වෙසසානු බුදුරජුන්ගේ කාලයෙහි මම ආරාමිකයෙක් (අරමෙහි උවටැන් කරන්නෙක්) වීම. පහන්සිත් ඇත්තෙහි සොම්නස් වූයෙහි උතුම් සම්භයාට උවටැන් කෙළෙමි.

2149. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කමීයක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. සහනට උවටැන් කිරීමේ මේ විපාකය සි.

2150. මෙයින් සත්වැනි කපෙහි සත්රුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සමොදක නම් සත් සක්විතිරජකෙනෙක් වූහ.

2151. සිට්ඨිප්‍රිතිඕයාවෝ -පෙ- බුදුරජාතන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සබ්බසථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සබ්බසථවිරාවදානං දසවැනියි.

උද්දානං:

කුමුදනිසෙණි රතතික උදපානද
සිහාසනී මහාදද එකදීපි මණ්ඩපද
නිකිවජ්ඣකසථවිරාවදානං දසවනෙකුන්පණස් හි.

කුමුදවග්ගීය අටළොස් වැනියි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

181. කුට්ඨප්පථියථෙරාපද්‍යනං

2152. සුචණ්ණචණ්ණං සමුද්ධං සතරංසිංච උග්ගතං,
දිසං අනුච්ච්චොකෙන්නං ගච්ඡන්තං අනිලඤ්ජසෙ.
2153. කුට්ඨං පුප්ථිතං දිස්වා සංවිත්තසමොත්තං,
රුක්ඛතො ඔවිතිත්වාන පුස්සස්ස අභිරොපසිං.
2154. දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිරොපසිං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
2155. ඉතො සත්තරසෙ කප්පෙ තයො ආසිංසු පුප්ථිතා¹,
සත්තරතනසමපන්නා වක්ඛවන්ති මහබ්බලො.
2156. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කුට්ඨප්පථියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

කුට්ඨප්පථියථෙරස්ස අපද්‍යනං පබ්බං.

182. ඛණ්ඩුජීවකථෙරාපද්‍යනං

2157. සිද්ධිථො නාම සමුද්ධො සයම්භු සබ්බි වණ්ණිතො,
සමාධිං සො සමාපන්නො නිසීදි පබ්බතන්තරෙ.
2158. ජාතස්සරෙ ගවෙසන්නො දකඨං පුප්ථමුත්තමං,
ඛණ්ඩුජීවකපුප්ථානි අග්ගසං සමන්තන්තරං.
2159. උතො තථෙති පග්ගස්ස උපගච්ඡිං මහාමුතීං,
පසන්නවිතො සුමනො සිද්ධත්ථස්සාභිරොපසිං.
2160. වතුනවුතෙ ඉතො² කප්පෙ යං පුප්ථමභිරොපසිං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි පුප්ථපුජාසිදං ඵලං.
2161. ඉතො වතුද්දසෙ³ කප්පෙ ඵකො ආසිං ජනාධිපො,
සමුද්දකපෙසා නාමෙන වක්ඛන්ති මහබ්බලො.
2162. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ඛණ්ඩුජීවකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

ඛණ්ඩුජීවකථෙරස්ස අපද්‍යනං දුතියං.

1 ආසිං සුපුප්ථිතා, මජ්ඣ.

2. වතුනකවුතිතො, මජ්ඣ.

3. වතුද්දසෙ, මජ්ඣ.

181. කුටජප්‍රජාපදය සංවිරාමදානය

2152. උදා වූ නිරු මෙන් අභයෙහි වඩින්නා වූ දිශා විලෝකනය කරන්නා වූ සාමාන්‍යය වූ බුදුරජානන් වහන්සේ (දිට්ඨි).

2153. දිගුපුළුල් ලෙස පැතිරී ගිය පිපුණු කෙළිදහසක් දැක ඒ ගසින් මල් නෙලා පුසුසු බුදුරජානන් වහන්සේට පිදිමි.

2154. මෙයින් ඉදි අනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුරාවක් කෙළෙම් ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතිකක් නො දනිමි. බුදුරජාවෙහි මේ විපාකය සි.

2155. මෙයින් සකලොස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති පුසුසු නම් තුන් සත්ථිතිරජකෙනෙක් වූහ.

2156. සිටුපිළිසිඹියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් කුටජප්‍රජාපදය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

කුටජප්‍රජාපදය සංවිරාමදානය පළමුවැනිසි.

182. බබ්බුජීවක සංවිරාමදානය

2157. සියල්ල තෙමෙම අවබෝධ කලා වූ සත්පුරුෂයන් විසින් වණිතා කරණ ලද සිඳ්ධාසී නම් ඒ බුදුරජානු සමාධියට සමවැදිනානු පථිතය අතුරෙහි වැඩ හුන්න.

2158. සාමාන්‍යය විලෝකි ජලයෙහි හටගන්නා වූ උතුම් මල් සොයන්නෙමි (ඒ නො දැක) ඉක්බිති ව බදුවදමල් දිට්ඨි.

2159. (ඒ මල්) දෝතින් ගෙන මහාමුනි වූ බුදුරජානන් වෙත එළඹියෙමි. පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොමිනස් වූයෙමි සිඳ්ධාසී බුදුරජානන්හට එය පිරිනැමිමි.

2160. මෙයින් සිටුඅනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුරාවක් කෙළෙම් ද (ඒ හේතුවෙන්) දුගතිකක් නො දනිමි. පුෂ්පපුරාවෙහි මේ විපාකය සි.

2061. මෙයින් තුදස් වන කපෙහි ජනාධිපති වූ සමුදාකාස නම් මහත් බල ඇති සත්ථිති රජෙක් වීම්.

2162. සිටුපිළිසිඹියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් බබ්බුජීවක සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

බබ්බුජීවක සංවිරාමදානය දෙවැනිසි.

183. කොටුමඬරියපේරාපද්‍යනං

2163. කණිකාරං¹ව ජොකන්නං නිසින්නං පබ්බතන්නරෙ,
අප්පමෙය්‍යං²ව උද්ධං විත්තං³ ධරණං යථා.
2164. පුජිතං⁴ දෙවසඬෙකන නිසසාජාතියං යථා,
හට්ඨො හට්ඨන විතෙතන උපගච්ඡිං නරුත්තමං.
2165. සත්ත පුප්ථානි පග්ගස්ස කොටුමඬරසමාකුලං,
බුද්ධස්ස අභිරොපෙසිං සිඛිනො ලොකබඤ්ඤානො.
2166. එකතියෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිපුජ්‍යං⁵,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි බුද්ධපුජ්‍යාසිදං එලං.
2167. ඉතො විසතිකප්පමති මහානෙලසනාමකො,
එතො ආසිං⁶ මහානෙජො වකකවතති මහබ්බලො.
2168. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කොටුමඬරියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

කොටුමඬරියපේරසං අපද්‍යනං තතියං.

184. පඤ්චගන්ථියපේරාපද්‍යනං

2169. නික්කො නාමාසි හගවා ලොකප්පට්ඨො නරාසහො,
සුරකකිතො සාවකෙති රටියං පටිපජ්ජථ.
2170. පඤ්ච උප්පලනත්ථා ව චතුරො ධ්වනා මයා,
ආත්‍යති ද්‍යාකාමොහං පග්ගණතිං වතසිද්ධියා⁵.
2171. සුචණ්ණචණ්ණං සමුද්ධං ගච්ඡන්නං අනන්තරාපණේ,
බුද්ධිරංසනාභිපුට්ඨොමති⁶ පුජෙසිං දිපද්‍රත්තමං.
2172. ථෙතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිරොපසිං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි බුද්ධපුජ්‍යාසිදං එලං.
2173. ඉතො තෙරසකප්පමති පඤ්චාසුභහසම්මතා,
සත්තරතනසම්පන්නා වකකවතති මහබ්බලා.
2174. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පඤ්චගන්ථියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

පඤ්චගන්ථියපේරසං අපද්‍යනං චතුත්ථං.

1. උද්ධතං, PTS. උබ්බතං, සෙ.

2. පුජිතං, මජ්ඣ.

3. මහිඤ්ඤා, මජ්ඣ.

4. ආසි, මජ්ඣ.

5. භිතසිද්ධියා, සසා.

6. බුද්ධරංසිති පුට්ඨොමති, මජ්ඣ. බුද්ධරංසිති පුට්ඨොමති, PTS.

183. කොටුමබරියසථවිරාවදානය

2163-2164. පථින අතුරෙහි (පිපුනු) කිණිහිරුකක් මෙන් බබලන වැඩහුන්නා වූ පමණ කළ නොහැකි (ජලය ඇති) සයුර මෙන් අපමණ ගුණ ඇති පැතුරුණා වූ පොළොව මෙන් නියවළ අතිශ්‍රෙණු ආරානියයකු මෙන් දිව්‍යසම්මයා විසින් පුදන ලද (සිව් බුදුරජුන්) දිව්‍ය. (දක) සොම්නස් වූයෙහි සතුටු සිතින් තරොන්නම වූ උන්වහන්සේ වෙත එළඹියෙහි.

2165. කොටුමබර නම් වසනු වග්ගියෙහි ගැවසී තුබුනු මල් සතක් ගෙණ ලොකබඤ්ඤ වූ බුදුරජානන් වහන්සේට පූජා කෙළෙහි.

2166. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි යම් පූජ්‍යපුජාවක් කෙළෙම් ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාක සි.

2167. මෙයින් විසිවැනි කපෙහි මහත් බල ඇති මහානෙල නම් මහානෙජස් ඇති එක් සක්විතිරජෙක් වීමි.

2168. සිවුපිළිසිඹියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අග්‍රරින් ආග්‍රෂමත් කොටුමබරිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කොටුමබරියසථවිරාවදානය තෙවැනි සි.

184. පඤ්චහත්තීයසථවිරාවදානය

2169. ලොවට දෙවූ වූ නරශ්‍රෙණු වූ භාග්‍යවත් වූ තිස්ස නම් බුදුවරයෙක් විය. (උන්වහන්සේ) සච්චන් විසින් පිරිවරණ ලද්දහු විවිධට පිළිපත් සේක.

2170. මා විසින් උපුල්මල් මිටි පසක් ද හතරක් ද (කෙවත් උපුල් මිටි නවයක්) තබන ලදී. මම (ඒ මල්) චුතසිඳ්ධිය සඳහා බුදුරජුන්හට දෙනු කැමැත්තෙහි (තුබු තැනින්) ගතීමි.

2171. ඇතුළු විවිධයෙහි ගමන් කරන්නා වූ සාමන්තවරුන් වූ බුදුරජුන් (දිව්‍ය.) මම බුදුරැසින් මැනවින් පහස්නා ලද්දෙම් ද වෙමි. දව්‍යදෙන්නම වූ ඒ බුදුරජුන් පිදීමි.

2172. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි යම් පූජ්‍යපුජාවක් කෙළෙම් ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාක සි.

2173. මෙයින් තෙළෙස් වන කපෙහි සත්රුවතින් යුත් මහත් බල ඇති උසග නම් වූ පස් සක්විති කෙනෙක් වූහ,

2174. සිවුපිළිසිඹියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අග්‍රරින් ආග්‍රෂමත් පඤ්චහත්තීය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පඤ්චහත්තීයසථවිරාවදානය සිවුවැනි සි.

185. ඉසිමුග්ගදායකතේරාපදානං

2175. උදෙනනං සතරංසිංච සිතරංසිංච¹ තානුමං,
කකුඛං විලසනනංච පදුමුත්තරනායකං.
2176. ඉසිමුග්ගානි පිංසෙකා² මඩුබුද්දෙ අනිලකෙ,
පාසාදෙච සිතො සනෙතා අදාසිං ලොකවක්ඛුනො.
2177. අට්ඨසකසකසානි අතෙසුං බුද්ධසාවකා,
සබ්බෙසං පනතපුරං නං³ තතො වාපි බහුත්තරං.
2178. තෙන විත්තපාසාදෙන සුකකමුලෙන වොදිතො,
කපානං සතසහසං දුග්ගතිං නුපපජ්ජිතං.
2179. වන්තාරිකමිති සතසෙස කපානං අට්ඨතිංස තෙ,
ඉසිමුග්ගසනාමා තෙ⁴ වන්තාරිකා මහබ්බලා.
2180. පටිසම්භිදා වතසෙසා විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධසා සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා ඉසිමුග්ගදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්වාති.

ඉසිමුග්ගදායකතේරසං අපදානං පඤ්චමං.

186. බොධිඋපට්ඨාකතේරාපදානං

2181. නගරෙ රමමවතිසා ආසිං මුරජවාදකො,
නිච්ඡුපට්ඨානසුත්තොච්ඡි ගතොහං බොධිමුත්තමං.
2182. සායං පානං උපට්ඨිකා සුකකමුලෙන වොදිතො,
අට්ඨාරසකපසතෙ දුග්ගතිං නුපපජ්ජිතං.
2183. පඤ්චදසෙ⁵ කපසතෙ ඉතො ආසිං ජනාතිපො,
මුරජො⁶ නාම නාමෙන වන්තාරිකා මහබ්බලා.
2184. පටිසම්භිදා වතසෙසා විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධසා සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා බොධිඋපට්ඨාකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්වාති.

බොධිඋපට්ඨාකතේරසං අපදානං ඡවංසි.

187. එකවිනිකතේරාපදානං

2185. යද දෙවො දෙවකායා වචනෙ ආසුසම්භිදා,
තයො සඤ්ඤා නිච්ඡරන්ති දෙවානං අනුමොදනං.
2186. ඉතො නො සුගතිං ගච්ඡ මනුස්සානං සතව්සතා,
මනුස්සානුතො සඤ්ඤාමෙ ලහ සඤ්ඤාමනුත්තරං⁷.

1. විතරංසිංච, මජ්ඣ.

2. පිසෙකා, මජ්ඣ. සංදිකා සෙ. සංදිකා, PTS. ඉතිමුග්ගා නිමෙත්තකා, සා.

3. සුරතො, මජ්ඣ. PTS. සෙ. 4. මහිසමත්තනාමා, සා. PTS. සෙ.

5. පඤ්චරසෙ, මජ්ඣ. 6. දමකො, සා. 7. ලහ සද්ධං අනුත්තරං, මජ්ඣ.

185. ඉසිමුගගදායක සථවිරාවදානය

2175. උදා වන්නා වූ සුයඝ්ඨා මෙන් ද, (උද වූ) අතියසින් දිප්ත රැස් ඇති හිරු මෙන් ද, මල්ගෙඩිදලුවලින් හොඳනා කුඹුක්ගසක් මෙන් ද බබලන්නා වූ සද්මුහාර බුදුරජුන් (දිවිමි.)

2176. සෘෂිමුදා (සෘෂින් පරිභෝග කරණ මුං) අඹරා නිමැසි (මැස්සන් නැති) බුදුදක මඩු (කණමි) ද (ගෙණ) පහයෙහි සිටියෙමි ම ලොකබඤ්ඤ වූ බුදුරජුන්හට දුනිමි.

2177. එහි අටලක්ෂයක් බුද්ධිශ්‍රාවකයෝ වූහ. ඒ මුං හා මි ඒ හැමදෙනා වහන්සේගේ ම පාත්‍ර පුරාසිටියේ එසිනුදු වැඩිතරම් විය.

2178. ඒ විතතප්‍රසාදය හේතුකොටගෙන කුශල මූලයෙන් මෙහෙයන ලදයෙමි කරුණ ලක්ෂයක් මුළුලෙහි (මම) දුගතියක නො උපනිමි.

2179. සකළිස් දහස්වන කපෙහි මහත් බල ඇති ඉසිමුග නම් වූ ඒ අටතිස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2180. සිවුපිළිසිඬියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ඉසිමුගදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

ඉසිමුගදායකසථවිරාවදානය සමෘතියි.

186. බොධිඋපට්ඨාන සථවිරාවදානය

2181. මම අමරවතී නගරයෙහි මිනිගුබෙර වයන්තෙක් වීමි. මම උතුම් බොධිය වෙතට ගියෙමි නිතර උච්චානෙහි යෙදුනෙමි වෙමි.

2182. උදය සවස එළඹ (උච්චාන් කොට) ඒ කුශල මූලයෙන් මෙහෙයන ලදයෙමි එක්දහස් අටසිය කපක් මම දුගතියෙක නො උපනිමි.

2183. මෙසින් එක්දහස් පන්සිය වන කපෙහි ජනාධිපති වූ මහත් බල ඇති මුරජ නම් සක්විතිරජෙක් වීමි.

2184. සිවුපිළිසිඬියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් බොධිඋපට්ඨාන සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

බොධිඋපට්ඨානසථවිරාවදානය සමෘතියි.

187. එකවිනනික සථවිරාවදානය

2185. යම් කලෙක්හි ආයු පිරිනි යෑමෙන් දෙවියෙක් දෙවිලොවින් වූහ මේ ද, (එකල්හි) අනුමොදනය කරන්නා වූ දෙවියන්ගේ ත්‍රිවිධ ශබ්ද කෙනෙක් පිට ව යෙන්. (කෙසේ ද යත්:)

2186. “පින්වත, මෙසින් චක්‍රව ච මනුෂ්‍යයන්ගේ සහභාවය වූ සුගතියට යනු මැනව. මිනිස් ව සසුනෙහි උතුම් වූ ශුඛාව ලබව.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2187. සංතෙ සඤ්ඤානිවිධායා¹ මූලජාතා පතිට්ඨිතා,
යාච්ඡිවං අසංඝීරා සඤ්ඤාමෙ සුප්පවෙදිතෙ.
2188. කායෙන කුසලං කතා වාචාය කුසලං ඛණ්ඩං,
මනසා කුසලං කතා අව්‍යාපජකං² තීරුපටිං.
2189. තතො ඔපට්ඨිතං පුඤ්ඤං කතා දුනෙන තං ඛණ්ඩං,
අඤ්ඤාපි මචෙව සඤ්ඤාමෙව බුභුච්චරියෙ නිවේසය.
2190. ඉමාය අනුකම්පාය දෙවාදෙවං යද වීදි,
චචන්තං අනුමොදනං එභි දෙවපුරං පුන³.
2191. සංවෙගො මෙ⁴ තද අසි දෙවජඛෙස⁵ සමාගතො,
කං සු නාම අහං යොතිං ගමිසාමි ඉතො වුතො.
2192. මම සංවෙගමඤ්ඤාය සමඤ්ඤො භාවතින්ද්‍රියො,
මමුඤ්ඤිතුකාමො සො ආගච්ඡි මම සන්තිකං.
2193. සුමනො නාම නාමෙන පද්මිතතරසාවකො,
අත්ථධම්මානුසාසිතො සංවෙජෙසි මමං තද.
2194. තස්සා හං චචනං සුතා බුද්ධො විතතං පසාදසි,
තං සිරිමභිවාදෙතො තත්ථ කාලකතො අහං.
2195. උපපජ්ජිං ස තත්ථව සුඤ්ඤාමුලෙන මොදිතො,
කප්පාතං සතසහස්සං දුග්ගතිං නුපපජ්ජතං.
2196. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා එකවිනතිකො පෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

එකවිනතිකපෙරස්ස අපද්‍යනං සත්තමං.

188. තිකණ්ණිපුප්ඵයපෙරාපද්‍යනං.

2197. දෙවභූතො අහං සනෙතො අච්ඡරාහි පුරකකතො,
පුබ්බකමමං සරිත්ථාන බුද්ධසෙට්ඨමනුස්සරිං.
2198. තිකණ්ණිපුප්ඵං පග්ගස්ස සකං විතතං පසාදි⁵,
බුද්ධමහි අභිරොපෙසිං විපඤ්ඤිමහි තරාසතෙ.
2199. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිරොපසිං⁶,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිද්ධං එං.
2200. තෙසත්තනිමහිතො කප්පෙ වතුරාසු රමුත්තමා,
සත්තරතනසම්පන්නා වක්ඛවන්ති මහබ්බලා.
2201. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා තිකණ්ණිපුප්ඵියො පෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

තිකණ්ණිපුප්ඵියපෙරස්ස අපද්‍යනං අට්ඨමං.

1. නිවිධායා, සිවු. 2. අභ්‍යාපජං, මජ්ඣ. අව්‍යාපජං,
3. දෙව පුතපුතා, මජ්ඣ. 4. සංවිග්ගාහං, සා. 5. පසාදසි, මජ්ඣ.
6. එකනවුතිතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිරොපසිං, මජ්ඣ.

2187. “තාගේ ඒ ශුඛා තොමෝ මනා සේ පවසන ලද සඬාමයෙහි බැස-
ගත්තී හටගත් මුල් ඇත්තී මැනවින් පිහිටියා දිවි ඇතිතාක් නිශ්චල වේවා.

2188. කසින් ද, වචනයෙන් ද, සිතීන් ද, බොහෝ කුසල් කොට
නිදන් වූ (කෙලයොපති රහිත බැවින්) පිරිසිදු වූ-

3189. (ආත්මභාව සමපත් හා භවභෝග සමපත් උපදනා) ඔපතික වූ
ඒ බොහෝ කුසල් ද කොට පරිත්‍යාගයෙන් යුතු ව අනෙක් මිනිසුන් ද
බ්‍රහ්මචර්ය සංඛ්‍යාත සඬාමයෙහි පිහිටුවනු මැනව” කියා සි.

2190. යම් කලෙක නුවණැති දෙව්වරු වුන වන්නා වූ දෙවියා දැන
ගණිත් ද “දෙවිපුරයට තැවත එනු මැනවැ” සි කියා මේ අනුකම්පාවෙනුද
අනුමොදනය කෙරෙත්.

2191. දිව්‍ය සමුත්තර රැස් වූ එකල්හි මට සංවේගයෙන් ඇති විය.
(කෙසේ ද? යත්:) “මම මෙයින් වුන ව කිනම් යෝනියකට (උත්පත්ති
වශයෙන්) යන්නෙමි ද” (කියා සි.)

2192-2193. වඩන ලද ඉදුරන් ඇති ශ්‍රමණයෙක් තෙම මාගේ දුක
දැන මා ඒ දුකින් නොබිනගනු කැමැත්තේ මාගේ සම්පයට පැමිණියේ ය.
එකල්හි ඒ පළමුතර බුදුරජානන් වහන්සේගේ සුමන නම් ශ්‍රාවක තෙම
අභියෝග හා ධර්මයෙන් අනුසාසනා කොට මා සංවේගයට පත් කෙළේ ය.

2194. මම උන්වහන්සේගේ වචනය අසා බුදුරජුන් කෙරෙහි සිත
පැහැදවීම. ඒ ප්‍රඥයන් වහන්සේට අභිවාදනය කොට මම එහි කලුරිය
කෙළෙමි.

2195. ඒ මම එ කී කුසල මූලයෙන් මෙහෙයන ලද්දෙමි ඒ
දෙව්ලොවෙහි උපනිමි. කල්ප ලක්ෂයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියක නො උපනිමි.

2196. සිටුපිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන
කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුභත් එකවිනනික සංවිරයන් වහන්සේ මේ
ගාථාවන් වදාළ සේකි.

එකවිනනිකසංවිරාවදනය සන්වැහි සි.

188. නිකණ්ණිපුපථියසංවිරාවදනය

2197. දෙවි වූ මම අපසරාවන් විසින් පිරිවරණ ලද්දෙමි පෙර
කරණ ලද කම්ය සිහි කොට බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ සිහිපත් කෙළෙමි.

2198. සිහිත් මිදීමල් තුණක් ගෙණ සිය සිත පහදවා නර්ථන වූ
විසසි බුදුරජුන් කෙරෙහි පිදීම.

2199. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් ප්‍රභපුජාවක් කෙළෙමි ද,
(ඒ හෙතෙමින්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධිපුජාවෙහි මේ විපාකය සි.

2200. මෙයින් තෙසැත්තැවන කපෙහි සත්ථුවනින් ආසීය වූ මහත්
බල ඇති රමුනනම නම් සිටු සක්විතිරජ කෙනෙක් වූහ.

2201. සිටුපිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සස්න
කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුභත් නිකණ්ණිපුපථිය සංවිරයන් වහන්සේ
මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

නිකණ්ණිපුපථියසංවිරාවදනය අවවාහි සි.

189. එකචාරියථෙරාපදනං

2202. තාවතීංසෙසු දෙවෙසු මහාසොසො තද අහු,
බුද්ධො ච ලොකෙ නිබ්බාති මයං වමා සරාගිනො.
2203. තෙසං සංවෙගජාතානං සොකසලලසමඛිතිනං,
සබ්බෙත උපජ්ඣො අගමං බුද්ධසන්නිකං.
2204. මජ්ඣරවං ගහෙකාන සණ්ඨිතං¹ අභිනිමිතිනං,
පරිනිබ්බාණකාලමහි බුද්ධස්ස අභිරොපසිං.
2205. සබ්බෙ දෙවානුමොදිංසු අච්ඡරායො ච මෙ තද,
කප්පානං සතසතස්ස දුග්ගතිං නුපපජ්ජහං.
2206. සට්ඨිකප්පසතස්සමහි ඉතො සොලස තෙ ජනා,
මහාමලලජනා නාම චක්කවත්ති මහබ්බලා.
2207. පටිසම්භිද්ද වතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉදං සුදං ආයස්මා එකචාරියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

එකචාරියථෙරස්ස අපදනං නවමං.

190. නිවණ්ඨපුපථියථෙරාපදනං

2208. අභිභූතො පනිජ්ඣන්නි² සබ්බෙ සඛගමම තෙ මමං³,
තෙසං නිජ්ඣායමානානං පරිලාභො අජායථ.
2209. සුනාසො නාම නාමෙත බුද්ධස්ස සාවකො තද,
බිම්බදසසිස්ස මුනිනො ආගච්ඡ මම සන්නිකෙ.
2210. යෙ මෙ බ්බවරා ආසුං තෙ මෙ පුප්ථං අදුං තද,
තානං පුප්ථං ගහෙකාන සාවකෙ අභිරොපසිං.
2211. සොහං කාලකතො තත්ථ පුනාපි උපපජ්ජහං,
අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ විනිපාතං න ගච්ඡහං.
2212. තෙරසෙතො කප්පසතෙ අට්ඨාසුං බුම්බෙකුනො,
සත්තරතනසම්පන්නා චක්කවත්ති මහබ්බලා.
2213. පටිසම්භිද්ද වතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉදං සුදං ආයස්මා නිවණ්ඨපුපථියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

නිවණ්ඨපුපථියථෙරස්ස අපදනං දසමං.

උද්දානං:

කුට්ඨො බ්බුජ්චි ව කොටුබුර්කකත්ථියො
ඉසිමුග්ගො ච බොධි ව එකචිත්ති තිකණ්ණිකො
එකචාරි නිවණ්ඨි ව ගාථා ආසට්ඨි කිත්තිතා.

කුට්ඨපුපථියවග්ගො එකුනවිසතිමො.

1. සඛිතිනා, මජ්ඣ. සඛිතිනා, ස්. 2. අභිභූ. වොපනිජ්ඣන්නි, PTS.

3. අභිභූ. ථෙර. පනිජ්ඣාම සබ්බෙ සඛගමම... තෙ මයං, ස්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

189. එකචාරියසථවිරාවදානය

2202. එකල්හි තච්ඡිසා වැසි දෙවියන් අතර මහත් සොෂයක් විය. (කෙසේද? යත්:) “බුදුරජානන් වහන්සේ ලොකයෙහි පිරිනිවන් පාතා සේක. අපිදු (මේ තාක් ම) රාග සංකිතයෝ වමු” (කියා සිටී).

2203. සංවෛශට පත් ශොක නමැති උල් ඇහුනු ඒ (දෙවියන් අතුරෙන්) මම විතක බලයෙන් දැඩි වූයෙමි බුදුරජන් සම්පයට ගියෙමි.

2204. මවන ලද සිසුම් වූ මදුරා (මල්) ගෙණ පිරිනිවන් පාන වේලෙහි බුදුරජන්හට පිදිමි.

2205. එකල්හි සියලු දෙවියෝද අප්පරාවෝද මාගේ පිණ අනුමෝදන් වූහ. (ඒ හේතුවෙන්) මම කලා ලක්ෂයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියක් නොදනිමි.

2206. මෙයින් සැටදහස්වන කපෙහි මහත් බල ඇති මහාමලලජන නම් සොළොස් සක්විති රජ කෙනෙක් වූහ.

2207. සිවුපිළිසැඟියාවෝ -පෙ- බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් එකවරිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

එකවරියසථවිරාවදානය නවවැනි සි.

190. නිවණ්ඩපුපථියසථවිරාවදානය

2208. ඒ සියල්ලෝ රැස් වූ සොවින් මැඩුනෝ ලං වූ මා දෙස බලන්. එසේ ලං වූ බලන ඔවුන්හට සිත්හි දැවිල්ල ඇති විය.

2209. එකල්හි ධම්මදස්සි බුදුරජානන් වහන්සේගේ සුනාඤ්ඤ නම් ශ්‍රාවක තෙමේ මා වෙත පැමිණියේ ය.

2210. එදා යම් කෙනෙක් මාගේ සහවරයෝ වූ හු ද, ඔවුහු මට මල් දන්නාහු ය. මම ඒ මල් ගෙණ (සුනාඤ්ඤ නම්) ශ්‍රාවකයන් වහන්සේ කෙරෙහි පිදිමි.

2211. (ඉක්බිති) කල්ලිය කලා වූ මම ඒ දෙවිලොවෙහි ම උපනිමි. කප් එක්දහස් අටසියක් ම දුගතියකට නොගියෙමි.

2212. මෙයින් එක්දහස් තෙසියවන කපෙහි සත්රුවනින් අංසා වූ මහත් බල ඇති මුමකෙනු නම් අට සක්විති කෙනෙක් වූහ.

2213. සිවුපිළිසැඟියාවෝද අභව්‍යිමොක්ඛයෝද ඡබ්බිඤ්ඤවෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් නිවණ්ඩපුපථිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

නිවණ්ඩපුපථියසථවිරාවදානය දසවැනි සි.

උද්දානය:

කුටප් බහුජ්ඣි - කොටුමරික හත්ථිය
ඉසිමුග්ග බොධි ද - එකවිනග්ගි තිකණ්ණික ද
එකචාරි නිවණ්ඩ දස - දෙසැට ගයෙකින් බැඳියේ.

කුටපසුපථියවග්ගීය එකුන්විසිවැනි සි.

191. කමාලප්‍රපථියතේරාපද්‍යනං

2214. චුල්ලාසිතිසහස්සානි එමහා සොවණ්ණමයා අහු,
දෙවලධීපටිභාගං විමානං මෙ සුනිමිතං.
2215. කමාලප්‍රපථං පග්ගස්සා විසුසනෙනා වෙනසා,
බුද්ධස්ස අභිරොපෙසං සිඛිනො ලොකබ්‍රහ්මිනො.
2216. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිද්ධං එලං.
2217. ඉතො චිසතිමෙ කප්පෙ චඤ්ඤානිතොති එකකො,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්කවනති මහබ්බලො.
2218. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡල්ලිඤ්ඤා සචරිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කමාලප්‍රපථියො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

කමාලප්‍රපථියතේරස්ස අපද්‍යනං පඨමං.

192. තිණ්සන්ධරද්‍යයකතේරාපද්‍යනං*

2219. යං දයවාසිකො¹ ඉසි තිණං ලායති සඤ්ඤා,
සබ්බෙ පදකම්මාචරතා² පුඨව්‍යා³ නිපතිංසු තෙ.
2220. තමහං තිණ්සාද්‍යය සන්ධරිං ධරණ්ණතමෙ,
තිණ්සෙව තාලපත්තාති ආකරිත්ථානහං තදා.
2221. තිණෙන ඡදනං කත්වා සිද්ධත්ථස්ස අදසහං,
සත්තාහං ධාරග්ගං නස්ස සඤ්ඤා දෙවමානුසා.
2222. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං තිණං අදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි තිණද්‍යනසිද්ධං එලං.
2223. පඤ්චසට්ඨිමිතිතො කප්පෙ වත්තාරෙසුං මහද්දානා,
සත්තරතනසම්පන්නා වක්කවනති මහබ්බලා.
2224. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡල්ලිඤ්ඤා සචරිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා තිණ්සන්ධරද්‍යයකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

තිණ්සන්ධරද්‍යයකතේරස්ස අපද්‍යනං දුතියං.

* තිණ්සන්ධරකතේර අපද්‍යනං, මජ්ඣං.

1. යද වතවාසී, මජ්ඣං.

2. සබ්බෙ පදකම්මාචරතා, මජ්ඣං.

3. පඨව්‍යා, මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

191. තමාලපුප්ඵයසථවිරාවද්‍යනය

2214. මට කප්පරුකක් (දිව්‍යවෘක්කයක්) වැනි විමනක් මැනවින් මැව්න. එහි සාමාන්‍යය වූ සුවාසුදහසක් ආලෝකයෝ වූහ.

2215. තමළ මලක් ගෙණ පහන් සිතීන් ලොකබඩු වූ සිව් බුදුරජුන්හට පිදිමි.

2216. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් පුෂ්ප පුජාවක් කෙළෙමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුරාවෙහි මේ විපාකය යි.

2217. මෙයින් විසිවෙනි කපෙහි සත්පරාවනින් ආසාද වූ මහත් බල ඇති වෘද්ධන නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2218. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභවිමොක්කයෝද අබ්බිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් තමාලපුප්ඵය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

තමාලපුප්ඵයසථවිරාවද්‍යනය පළවැනි යි.

192. තිණසඤ්ජරද්‍යසථවිරාවද්‍යනය

2219. වන වැසි තවුසෙක් බුදුරජානන් වහන්සේට (සෙවෙනියක් කරණු පිණිස) යම් තෘණයක් කපා ද, ඒ සියලු තෘණ දැමීමෙන් වැඩි පොළොවෙහි වැටින.

2220. මම ඒ තෘණ ගෙණ වැඩ වසන ඒ උතුම් බිම ඇතිවිමි. එකල්හි මම තල්පත් තුණක් ද ගෙණ අවුත්,

2221. සිද්ධාසී බුදුරජුන්හට තෘණයෙන් සෙවෙනියක් කොට දිනිමි. දෙවිමිනිස්සු (සමවනින් හුන්) ශාස්ත්‍රාත් වහන්සේට සතියක් ම එය දැරූහ.

2222. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එදවස් යම් තණ (සෙවෙනි-යක්) දිනිමි ද ඒ හෙතුවෙන් දුගතියක් නො දනිමි. තණ (සෙවෙනි) දැනෙහි මේ විපාකය යි.

2223. මෙයින් පන්සැටවන කපෙහි සත්පරාවනින් ආසාද වූ මහත් බල ඇති මහදාන නම් සිවු සක්විති රජ කෙනෙක් වූහ.

2224. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභවිමොක්කයෝද අබ්බිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් තිණසඤ්ජරද්‍යසථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

තිණසඤ්ජරද්‍යසථවිරාවද්‍යනය දෙවැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

193. බණ්ඩුපුලලියකේරාපදානං

2225. පුස්සස්ස ඛො භගවතො ථූපො ආසි මහාවතො,
කුඤ්ඤරෙහි තදා භිනොනා පරුලුපාදපො¹ තතිං.

2226. විසමඤ්ච සමං කතා සුධාපිණ්ණං අදාසහං,
තිලොකගරුතො තස්ස ගුණෙහි පරිතොසිතො.

2227. දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සුධාපිණ්ණස්සිදං ඵලං.

2228. සත්තසත්තතිකප්පමි ජීනසෙනාසුං සොලස,
සත්තරතනසම්පන්නා වකකවතති මහබ්බලා.

2229. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා බණ්ඩුපුලලියො පෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

බණ්ඩුපුලලියකේරස්ස අපදානං තතියං.

194. අසොකපුප්ඵකකේරාපදානං

2230. තිවරායං² පුරෙ රමෙ රාජ්‍යානමනු තදා,
උය්‍යානපාලො තත්ථාසිං රඤ්ඤා බ්බුවරො අහං.

2231. පදුමො නාම නාමෙන සයමු සප්පහො අනු,
තිසින්නං පුණ්ඩරිකමි ඡායා න ජහි තං බුහිං.

2232. අසොකං පුප්ඵිතං දිස්වා පිණ්ඩිභාරං සුදස්සනං,
බුද්ධස්ස අභිරොපෙසිං ජලජ්‍යතමනාමිතො.

2233. වකුතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.

2234. සත්තතිංසමිතො කප්පෙ සොලස අරුණඤ්ඤා³,
සත්තරතනසම්පන්නා වකකවතති මහබ්බලා.

2235. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අසොකපුප්ඵකො පෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

අසොකපුප්ඵකකේරස්ස අපදානං වතුත්ථං.

1. පරුලුපා පාදපො, මජ්ඣං, සංරුලුපා පාදපො PTS. සෙ.

2. තිවරායං, මජ්ඣං. තිපුරායං, ස්‍යා.

3. අරුණඤ්ඤා මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

193. ඛණ්ඩපුලලියසථවිරාවදානය

2225. මහවෙනෙහි පුංඤා භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ස්තුපයක් විය. එය එ කල්හි ඇතුන් විසින් බිඳින ලද්දේ වැඩුනු ගස් ඇත්තේ ද විය.

2226. ඒ තිලෝගුරු වූ බුදුරජානන් වහන්සේගේ ගුණයෙන් සතුටු වූ මම (ඒ සැයෙහි) විසමතැන් සම කොට සුණ්‍යපිඬු දිනිමි. (සුණ්‍යපිරියම් කෙළෙමි.)

2227. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි වූ එ දවස යම් පිළිසකරක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. සුණ්‍ය පිඬු දෙනෙහි මේ විරාකය සි.

2228. සත්සැත්තැවන කපෙහි සත්රුවනින් ආසා වූ මහත් බල ඇති ජීවසෙන නම් සොළොස් සක්විති රජ කෙනෙක් වූහ.

2229. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අමටවිමොක්‍ෂයෝ ද අබිභිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් ඛණ්ඩපුලලිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

ඛණ්ඩපුලලියසථවිරාවදානය තෙවැනි සි.

194. අසොකපුෂ්පකසථවිරාවදානය

2230. එකල්හි රම්‍ය වූ නිවරා පුරයෙහි රාජොද්ඝනයක් විය. මම එහි රජුගේ සහවර වූ උයන්පල්ලෙක් වීමි.

2231. නමින් පදුම නම් වූ ප්‍රභාසතික සම්බුදු වරයෙක් විය. හෙළ පියුමෙහි සෙවන වැඩුනත් ඒ බුදුරජුන් නො හඳුණි.

2232. පිපුනු දැකුම්කළු අයොක ගසක් දැක (එයින්) මල්පොකුරක් පදුම නම් වූ බුදුරජානන් වහන්සේට පිදිමි.

2233. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුෂ්පවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුෂ්පවෙහි මේ විරාකය සි.

2234. මෙයින් සත්තිස්වන කපෙහි සත්රුවනින් යුත් මහත් බල ඇති අරුණකුප්ප නම් සොළොස් සක්විති රජ කෙනෙක් වූහ.

2235. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අමටවිමොක්‍ෂයෝ ද අබිභිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් අසොකපුෂ්පක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

අසොකපුෂ්පකසථවිරාවදානය සිවුවැනි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

195. අබේකාලකපේරාපද්‍යනං

2236. අබේකාලං පුළුචිතං දිස්වා මාලාවරං සකොසකං¹,
ඔවිතිත්තානං පුළුචං අගමං බුද්ධිසන්නිකං.
2237. සිද්ධිකොපා නමති සමයෙ පටිලිතො² මහාමුතී,
මුහුත්තං පතිමානෙත්වා ගුහායං පුළුචමොකිරිං.
2238. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුළුචමිතිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිපුජාසිද්ධං³ ඵලං.
2239. ඡතතිංසමති ඉතො කප්පෙ ආසෙකො දෙවගජ්ජිතො,
සත්තාරතනසමපනෙත්වා චක්කවත්ති මහබ්බලො.
2240. පටිසම්බද්ධ චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියං සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා අබේකාලකො පෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

අබේකාලකපේරසං අපද්‍යනං පඤ්චමං.

196. කිසලයපුජකපේරාපද්‍යනං

2241. නගරෙ ද්වාරවතියා මාලාවචෙජා මමං අහු,
උදපානො ව තපේච පාදපානං විරොහනො.
2242. සබලෙන උපත්ථෙඛො සිද්ධිකොපා අපරාජිතො,
මමානුකම්පමානො සො ගච්ඡතෙ අතිලඤ්ඤෙ.
2243. අඤ්ඤං කිඤ්චි න පස්සාමි පුජායොග්ගං මහෙසිනො,
අසොකපල්ලවං දිස්වා ආකාසෙ උකඛිපිං අහං.
2244. බුද්ධියං තෙ කිසලයා ගච්ඡතො යනති පච්ඡතො,
සොහං දිස්වාන නං ඉද්ධිං⁴ අහො බුද්ධියුළාරතා.
2245. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ පල්ලවං අභිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.
2246. සත්තවිසෙ⁵ ඉතො කප්පෙ ඵකො ඵකස්සරො⁶ අහු,
සත්තාරතනසමපනෙත්වා චක්කවත්ති මහබ්බලො.
2247. පටිසම්බද්ධ චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියං සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා කිසලයපුජකො පෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

කිසලයපුජකපේරසං අපද්‍යනං ඡට්ඨං.

1. සමොගමං, සහ.	2. පටිලිතො, මජ්ඣ.
3. පුප්ඵද්ධනඤ්ඤං ඵලං, මජ්ඣ.	4. තාහං දිස්වාන සංවිජ්, මජ්ඣ.
5. සත්තවිසෙ, මජ්ඣ.	6. ඵකිස්සරො, මජ්ඣ.

195. අබ්බකාලකස්ථවිරාවද්‍යනය

2236. පිපුනු රුකගුන ගසක් දක එහි උතුම් මල් කොපු සහිතව ම නෙලා ඒ මල් ගෙණ (සිද්ධාසී) බුදුරජුන් වෙත ගියෙමි.

2237. එ සමයෙහි මහාමුනි වූ සිද්ධාසී බුදුරජුන් විවෙක සුවයෙන් හුන්හ. (මම උන්වහන්සේට) මොහොතක් බුහුමන් දක්වා ඒ මල් ගුහාවෙහි විසිඳු වීමි.

2238. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් පුෂ්ප පූජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය හි.

2239. මෙයින් සතිස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති දෙවගජ්ජින නම් එක් සක්විති රජෙක් විය.

2240. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අබ්බකාලකෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් අබ්බකාලක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

අබ්බකාලකස්ථවිරාවද්‍යනය සස්ථානි සි.

196. කිසලයපූජකස්ථවිරාවද්‍යනය

2241. දවාරවතී නගරයෙහි මාගේ පුෂ්පාද්‍ර්ශනයක් විය. ගස්වල වැඩීමට ජලය සපයන ලීඳෙක් ද එහිම විය.

2242. සබලයෙන් තහවුරු බවට පත් පස්මරුන් දිනු ඒ සිද්ධාසී බුදුරජුන් මට අනුකම්පා කරණුවෝ අහස් මගෙහි වහිති.

2243. මහර්ෂින් වහන්සේට පිදීමට සුදුසු අත් කිසිවක් නො දකිමි. මම හෝපළ (දළු) දක එය ගෙණ අහසෙහි දමීමි.

2244. ඒ අසොක පලලවයෝ වහින්නා වූ බුදුරජුන් පසුපසින් යෙත්. මම ඒ විසමය දක “බුදුරජානන් වහන්සේගේ උදරබව ආචාර්යයා” හි සිතිමි.

2245. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් හෝපළ පිදීමක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය හි.

2246. මෙයින් සත්විසිවෙනි කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති එකසාර නම් සක්විති රජෙක් වීමි.

2247. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අබ්බකාලකෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සස්ත කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් කිසලයපූජක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කිසලයපූජක ස්ථවිරාවද්‍යනය සස්ථානි සි.

197. නිඤ්ඤායකතෝරාපද්‍යනං

2248. ගිරිදුග්ගවරො ආසිං මකකටො පාමවෙගිකො,
ඵලිනං නිඤ්ඤං දිසා බුඛසෙට්ඨං අනුසාරිං.
2249. නිකඛිඤ්ඤා කතීපාහං විවිනිං ලොකනායකං,
පසන්නවිතොසා සුමනො සිද්ධානං නිභවන්නගුං.
2250. මම සඛකප්පමඤ්ඤාය සන්ධා ලොකෙ අනුත්තරො,
බිණ්ණසවසහස්සෙති ආගච්ඡි මම සන්නිකං.
2251. පාමොජ්ජං ජනශිඤ්ඤාන ඵලහතො උපාගමිං,
පටිග්ගහෙසි හගවා සබ්බඤ්ඤා වදනං වරො.
2252. වතුනට්ඨිතෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලං අදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි ඵලද්‍යනස්සිද්ධං ඵලං.
2253. සත්තපඤ්ඤාසකප්පමති උපනිඤ්ඤා සනාමකො,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්ඛවතී මහබ්බලො.
2254. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුඛස්ස සාසනං.
- ඉන්ධං සුදං ආයස්මා නිඤ්ඤායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

නිඤ්ඤායකතෝරස්ස අපද්‍යනං සත්තමං.

198. මුට්ඨිපුප්පකතෝරාපද්‍යනං

2255. සුමෙධො නාම හගවා ලොකජෙට්ඨො නරාසභො,
පච්ඡිමෙ අනුකම්පාය පධානං පදති ජිනො.
2256. තස්ස වඛකම්මානස්ස දිපදිඤ්ඤා තාදිනො,
ගිරිනෙලස්ස පුප්පානං මුට්ඨිං බුඛස්ස රොපසිං.
2257. තෙන විත්තප්පසාදෙන සුක්ඛමුලෙන වොදිනො,
නිංසකප්පසහස්සාති දුග්ගතිං නුපපජ්ජනං.
2258. තෙවීසතිකප්පසතෙ සුනෙලො නාම බතතියො,
සත්තරතනසම්පන්නො ඵකො ආසිං මහබ්බලො.
2259. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුඛස්ස සාසනං.
- ඉන්ධං සුදං ආයස්මා මුට්ඨිපුප්පකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති

මුට්ඨිපුප්පකතෝරස්ස අපද්‍යනං අ මං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

197. නිද්දකදායකස්ථිරාවදානය

2248. මම ජවවේගයෙන් යුත් ගිරිද්වයන්ති හැසිරෙන වදුරෙක් වීම. (එකල්හි) ගෙහි හටගත් තිඹිරි ගසක් දැක බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ සිහි පත් කෙළෙමි.

2249. පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොම්නස් වූයෙමි ත්‍රිභවාන්තගත සිද්ධාඪ්‍යී බුදුරජුන් කිහිපදිනක් ම සෙවිමි.

2250. ලොකයෙහි නිරුත්තර ශාඝ්‍යා වූ ඒ සිද්ධාඪ්‍යී බුදුරජුහු මාගේ අදහස දැන රහකුන් දහසක් සමග මා වෙත වැඩියහ.

2251. සතුට උපදවා ඒ තිඹිරිගෙහි ගත් ඇතැතිව (බුදුරජුන් වෙත) එළඹියෙමි. ශ්‍රේෂ්ඨ සමීඥ වූ භාග්‍යවත්ත එය පිළිගත්ත.

2252. මෙයින් සිවු අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් එලදානයක් දුනිමිද (ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. එලදානයාගේ මේ විපාකය සි.

2253. සත්පණස්වන කපෙහි සත්රුවනින් ආඝ්‍යා වූ මහත් බල ඇති උපනිඤ්ඤ නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2254. සිවුපිළිසැඟියාවෝ ද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝ ද අබිභිඤ්ඤාවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සස්න කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් නිද්දකදායක ස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

නිද්දකදායක ස්ථිරාවදානය සන්වැනි සි.

198. මුට්ඨිසුජ්ඣකස්ථිරාවදානය

2255. පස්මරුන් දිනු ලොකජෝෂ්ඨ වූ නරභීහ වූ සුමෙධ නම් භගවත්තු පශ්චිම ජනානුකම්පාවෙන් ප්‍රධන්වීයසීය වැඩුහ.

2256. (දවසෙක) සක්මන්ති යෙදෙන ද්විපදෙත්තම වූ තාදිගුණ ඇති ඒ බුදුරජුන්හට ගිරිනිල් මල්මටක් පිදිමි.

2257. ඒ විත්තප්‍රසාදයෙන් කළ කුශලමූලයෙන් මෙතෙසන ලද්දෙමි කප් තිස්දහසක් මුළුල්ලෙහි දුගතියක නූපතිමි.

2258. දෙදහස් තුන්සිය වන කපෙහි සත්රුවනින් ආඝ්‍යා වූ මහත් බල ඇති සුනෙල නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2259. සිවුපිළිසැඟියාවෝ ද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝ ද අබිභිඤ්ඤාවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සස්න කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් මුට්ඨිසුජ්ඣක ස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

මුට්ඨිසුජ්ඣකස්ථිරාවදානය අවවැනි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

199. කිඛිකණ්ඨපුට්ඨයඤ්චරාපදානං¹

2260. සුමඛගලොති නාමෙන සයමනු අපරාජිනෝ,
පවනා නිකකම්භාන නගරං පාවිසී ජිනෝ.
2261. පිණ්ඩවාරං වරිභාන නිකකම්ම නගරා මුනි,
කතකිවෙවාච සමුද්ධො සො වසී වනමනනරේ.
2262. කිඛිකණ්ඨපුට්ඨං පග්ගග්ග බුද්ධස්ස අභිරොපසිං,
පසන්නවිනේනා සුමනෝ සයමනුස්ස මහෙසිනෝ.
2263. චතුනවුතෙ ඉතෝ කප්පෙ යං පුප්ඵමභිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධස්සජායදං ඵලං.
2264. ඡළාසිතිමභිනෝ කප්පෙ අපිලාසිසං² නාමකෝ,
සත්තරතනසමපනේනා වක්කවතති මහබ්බලො.
2265. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමේ,
ඡළභිඤ්ඤා සචජ්ඣතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා කිඛිකණ්ඨපුට්ඨයො පේරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

කිඛිකණ්ඨපුට්ඨයඤ්චරාපදානං නවමං.

200. සුපිකාපුට්ඨයඤ්චරාපදානං³

2266. පළමුතතරො නාම ජිනෝ ආනුතීනං පටිග්ගහො,
පවනා නිකකම්භාන විහාරං යාති වක්ඛුමා.
2267. උතො හතේහි පග්ගග්ග සුපිකං පුප්ඵමුතතමං,
බුද්ධස්ස අභිරොපෙසිං මේතනවිතනස්ස තාදිනෝ.
2268. තෙන විතතප්පසාදෙන අභිභොචාන සමපදා,
කප්පානං සතසහස්සං දුග්ගතිං නුපපජ්ඣතං.
2269. ඉතෝ පඤ්ඤාසකප්පෙසු ඵකො ආසිං ජනාබ්පො,
සමිත්තනිඤ්ඤො නාම වක්කවතති මහබ්බලො.
2270. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමේ,
ඡළභිඤ්ඤා සචජ්ඣතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා සුපිකාපුට්ඨයො පේරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සුපිකාපුට්ඨයඤ්චරාපදානං දසමං.

1. කි.කණ්ඨපුට්ඨයඤ්චරාපදානං, මජ්ඣ.

2. අපිලාසිසං, මජ්ඣ.

3. සුපිකාපුට්ඨයඤ්චරාපදානං, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

199. කිංකණිපුට්ඨය සංවිරාවදානය

2260. සියල්ල තමන්ම අවබෝධ කලා වූ පස්මරුන් දිනු අපරාජිත වූ සුමනල බුදුරජානු විහාරයෙන් නික්ම නුවරට පිවිසියහ.

2261. කොට නිම වූ සියලු බුදුකීය ඇති සඵල මුනිහු පිටු පිණිස කැසිර නුවරින් නික්ම වනතුරෙහි වුහ.

2262. (එ දවස්) පහන් සිත් ඇත්තෙමි සතුටු වූයෙමි කිංකණි පුෂ්පයන් ගෙණ සියල්ල තමන්ම දකුටා වූ මහර්ෂි වූ බුදුරජානන්වරු එළැඹිමි.

2263. මෙයින් සිටු අනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුරාවක් කෙලෙමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුරාවෙහි මේ විපාක සි.

2264. මෙයින් සඅනුවන කපෙහි සත්ථුවනින් ආසීය වූ මහත් බල ඇති අපිලාසිය නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2265. සිටුපිළිසැඟියාවෝ ද අභවිමොක්ඛයෝ ද ඡබ්බිඤ්චෝ ද සාක්ඛාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සස්න කරණලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් කිංකණිපුට්ඨය සංවිරායන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කිංකණිපුට්ඨය සංවිරාවදානය නවවැනි සි.

200. යුපිකාපුට්ඨය සංවිරාවදානය

2266. ලොකයාගේ පුරාවන් පිළිගන්නා වූ පස්මරුන් ජයගත් පසාස් ඇති පදුමුත්තර බුදුරජානු වහයෙන් නික්ම විහාරයට වහිති.

2267. උතුම් සිනිද්ද මල් දෙවින් ගෙණ මෙන්සිත් ඇති තාදී ගුණ යුත් බුදුරජානන් පිදීම.

2268. ඒ විතතප්පසාදයෙන් සමපත් අනුභව කොට මම කලා ලක්ඛයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියක නො උපනිමි.

2269. මෙයින් පණස්වෙනි කපෙහි මහත් බල ඇති ජනාධිපති වූ සම්මානිකයා නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2270. සිටුපිළිසැඟියාවෝ ද අභවිමොක්ඛයෝ ද ඡබ්බිඤ්චෝ ද සාක්ඛාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සස්න කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් යුපිකාපුට්ඨය සංවිරායන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

යුපිකාපුට්ඨය සංවිරාවදානය දසවැනි සි.

උද්‍යනං:

තමාලී තිණසන්ධාරො: බණ්ඩුළුලී අසොකියො
අභිකාලකී කිසලයො: තිඤ්ඤො: නෙලපුප්ඵයො
කිබ්බණ්ණො: යුච්ඤො: ව ගාථා: පඤ්ඤස අට්ඨ ව.

තමාලපුප්ඵයවග්ගො: විසන්ධිමො.

අථ වග්ගද්‍යනං:

තිකකාද්‍යයී පරිවාරො: සෙරෙයො: සොභිතො තථා
ඡතෙනා: ව බණ්ඩුඡ්චො: ව¹ පුපාරිවරයොපි ව
කුමුදෙ කුට්ඨො: වෙච්ච තමාලී දසමො: කතො.
ඡසකාති ව ගාථානං ඡසට්ඨි ව තදුත්තරිං.

තිකකාවග්ගද්‍යනං.

දුතියං සතතං සමත්තං.

201. කණිකාරපුප්ඵයථෙරාපද්‍යනං

2271. කණිකාරං පුප්ඵනං දිස්වා ඔව්තිත්තානහං තද,
තිස්සස්ස අභිරොපෙසිං ඔසතිණ්ණස්ස තාදිනො.
2272. දොතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිරොපසිං,
දුග්ගතීං නාභිජාතාමි බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.
2273. පඤ්චතීංසෙ ඉතො කප්පෙ අරුණපාණීති විස්සුතො,
සත්තරතතසමපතො: වකකවතති මහබ්බලො.
2274. පට්ඨමභිද්ද වතස්සො: විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤ සවජ්ජතා: කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කණිකාරපුප්ඵයො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

කණිකාරපුප්ඵයථෙරස්ස අපද්‍යනං පඤ්චමං.

202. මිනෙලපුප්ඵයථෙරාපද්‍යනං

3275. සුවණ්ණවණ්ණො: හගවා: සතරංසී පතාපවා.
වඛකමනං සමාරුළොහා මෙත්තවිත්තො: සිඛිසහො.
2276. පසත්තවිත්තො: සුමනො: වජ්ඣකා² ඤ්ඤාමුත්තමං,
මිනෙලපුප්ඵං පග්ගස්ස බුද්ධස්ස අභිරොපසිං.
2277. ඵකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිපුජසිං,
දුග්ගතීං නාභිජාතාමි බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.

1. ඡතනඤ්ඤ බණ්ඩුඡ්චකො, මජ්ඣං.

2. ථොමෙඤ්ඤ, සඤ්ඤා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

උද්‍යානය:

තමාලී තිණසන්ධාර - බණ්ඩුළුලී අසොකිය
අබ්බකාලකී කිසලය - තිඤ්ඤා නෙලපුප්ඵය
කිසකණික යුජික දූ සි - දසවත් අටපණස් ගී.

තමාලපුප්ඵය වර්ගය විසිවැනිසි.

යලි වගෙහි උද්‍යානය:

තිකකාදුසී පරිවාර - සෙරෙයා සොහිත සහ
ජනන බණ්ඩුජව - සුපාරිවරිය ද
කුමුද කුට්ඨ සහ - තමාලීවග දසි දස
සසිය සසාට ගයෙකි - ඉන් වැඩියෙකුදු වේ ම ය.

හික්කාවතීදශකය සි.

දව්නිය ගනකය සමාපනයයි.

201. කණිකාරපුප්ඵය ස්ථවිරාවද්‍යනය

2271. මම එකල්හි පිපුණු කිණිහිරි රුකක් දැක වතුරොසයන්
තරණය කළා වූ තාදී ගුණ ඇති නිසා බුදුරජානන් වහන්සේට
(ඒ මල් නෙලා) පිදිමි.

2272. මෙයින් දෙඅනුවන කපෙහි යම් පුෂ්ප පුජාවක් කෙළෙමි ද,
(ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය සි.

2273. මෙයින් පන්තිස්වන කපෙහි සන්රුවනින් ආශ්‍රිත වූ මහත් බල
ඇති අරුණසාණෝ යැ සි ප්‍රකට වූ සක්විති රජෙක් වීම.

2274. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද භවිඤ්ඤාවෝ ද සාක්ෂාත්
කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සස්ත කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් කණිකාරපුප්ඵය ස්ථවිරයන් වහන්සේ
මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කණිකාරපුප්ඵය ස්ථවිරාවද්‍යනය පළමුවැනි සි.

202. මිනෙලපුප්ඵය ස්ථවිරාවද්‍යනය

2275. හිරු මෙන් ප්‍රකාශවත් වූ සබණ්ඩණ්ඩ වූ මෙන් සිත් ඇති සිහි
භාග්‍යවත්හු සක්මනට නැගුනාහ.

2276. එ දවස් මම පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොමනස් වූයෙමි
ශ්‍රේෂ්ඨයකු ඇති බුදුරජානන් වහන්සේ වැද මිනෙල පුෂ්පයන් ගෙණ (එම)
බුදුරජානන්ව පිදිමි.

2277. මෙයින් පන්තිස්වන කපෙහි යම් පුෂ්ප පුජාවක් කෙළෙමි ද,
(ඒ හේතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2278. එකුතතිංසෙ කප්පමි සුමෙධයස¹ නාමකො,
සත්තරතනසමපනො වකකවනති මහබ්බලො.

2279. පටිසම්භිද චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළුභිඤ්ඤ සච්ඡිකතා කතං බුද්ධිය සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයස්මා මිනෙලපුප්ඵියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

මිනෙලපුප්ඵියන්ධරස්ස අපද්‍යනං දුතියං.

203. කිඛිකිණිකපුළුඵයන්ධරාපද්‍යනං*

2280.. කඤ්චනගසියසඛිකාසො සබ්බඤ්ඤ ලොකනායකො,
මිදකං දහමොග්ගා සිත්වාසි ලොකනායකො.

2281. පග්ගා කිඛිකිණිං² පුප්ඵං විමසිසාභිරොපසිං,
උදග්ගවිතො සුමනො දිපදිඤ්ඤ නාදිතො.

2282. එකනට්ඨිතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිපුජාසිදං ඵලං.

2283. සත්තථිසත්තිකප්පමි රාජා භිමරමො අහු,
සත්තරතනසමපනො වකකවනති මහබ්බලො.

2284. පටිසම්භිද චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළුභිඤ්ඤ සච්ඡිකතා කතං බුද්ධිය සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයස්මා කිඛිකිණිකපුප්ඵියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

කිඛිකිණිකපුළුඵයන්ධරස්ස අපද්‍යනං තතියං.

204. තරණිගන්ධරාපද්‍යනං

2285. අභ්ඤ්ඤිතු භගවා දිපදිඤ්ඤ තරාසතො,
පුරකබ්බො සාවකෙහි ගඛගාතිරමුපාගමි.

2286. සමතිත්තිකා කාකපෙය්‍යා ගඛගා ආසි දුරුතතරා,
උතතාරසිං භික්ඛුසභිකං බුද්ධිං ව දිපද්‍යනමං.

2287. අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ යං කම්මමකරිං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි තරණාග්ග ඉදං ඵලං.

2288. තෙරසෙතො කප්පසතෙ පඤ්ච සබ්බසාගමා³ අහු,
සත්තරතනසමපනො වකකවනති මහබ්බලො.

1. සුමෙසසන නාමකො, මජ්ඣ.

2. කිඛිකිණි, මජ්ඣ.

* කිඛිකිණිකපුළුඵයන්ධරාපද්‍යනං, මජ්ඣ.

3. සබ්බසාගමා, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2278. එකුත්තිස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් ආසාද වූ මහත්ඛල ඇති සුමේධයෙකු නම් වූ සක්විති රජෙක් වීම.

2279. සිවුපිළිපිහියාවෝද අභව්‍යමොක්ඛයෝද අබහිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සස්ත කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් මිනෙලපුප්පය සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

මිනෙලපුප්පය සංවරාවදානය දෙවැනි යි.

203. කිංකිණිකපුප්පයසංවරාවදානය

2280 රත් ඇඟවක් මෙන් බබලන සඵඤ වූ ලොකනායක බුදුරජානන්වහන්සේ සිසිල් දිය සහිත විලකට බැස ජලස්නානය කෙළේය.

2281. මම කිංකිණික මල් ගෙණ බඳවැහි සිත් ඇත්තෙමි සොමිනස් වූයෙමි ද්විපදෙතනම වූ තාදීගුණ ඇති විපස්සී බුදුරජානන්වහන්සේ පිළිමි.

2282. මෙයින් එක් අකුචන කපෙහි යම් පුෂ්ප පුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතු වෙත්) දුගතියක් නොදනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

2283. සත්විසවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් ඛල ඇති භිමරජ නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2284. ප්‍රතිපත්තිද්‍රවෝද අභව්‍යමොක්ඛයෝද අබහිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සස්ත කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් කිංකිණිකපුප්පය සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කිංකිණිකපුප්පය සංවරාවදානය තෙවැනි යි.

204. තරණියසංවරාවදානය

2285. ද්විපදෙතනම වූ තරණෙකු වූ භාග්‍යවත් අසභ්‍යසී බුදුරජානන්වහන්සේ ශ්‍රාවකයන් විසින් පිරිවරණ ලදසේක් ගංතොටට එළඹි සේක.

2286. මම මුවවිට දක්වා සමට පිරුණු කපුටුවනට පවා ඉටුරෙහි සිට පැත්ත පානය කළ හැකි සේ දියෙන් පිරි හිය තරණිය කොට එතර යාම දුෂ්කර වූ (ඒ ගහින්) ද්විපදෙතනම වූ බුදුරජානන්වහන්සේ භික්ෂු සංඝයාද එතර කරවීම

2287. එක්දහස් අවසියවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කමයක් කෙළෙමි ද, (ඒ හේතු වෙත්) දුගතියක් නොදනිමි. (ගහින්) තරණිය කරවීමෙහි මේ විපාකය යි.

2288. මෙයින් එක්දහස් තෙසියවන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් ඛල ඇති සමභාග්‍ය නම් පස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2289. පවිජ්ජමෙ ව භවෙ අසම් ජාතො'හං බ්‍රාහ්මණෙ කුලෙ,
සද්ධිං තීඛි සභායෙහි පබ්බජිං සන්ත්‍රස්සාසනෙ.

පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉතං සුදං ආයස්මා තරණිස්සො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

තරණිස්සොරස්ස අපදානං වතුස්මං.

205. නිගුණකිපුප්ඵයථෙරාපදානං

2290. විපසස්සිස්ස භගවතො ආසිමාරාමිකො අහං,
නිගුණකිපුප්ඵං පග්ගස්සා බුද්ධස්ස අභිරොපසිං.

2291. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිපුජසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.

2292. පඤ්චනිස්සෙ ඉතො කප්පෙ එකො ආසිං ජනාතිට්ඨො,
මහාපතාපො නාමෙන¹ වක්ඛවතති මහබ්බලො.

2293. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉතං සුදං ආයස්මා නිගුණකිපුප්ඵයො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

නිගුණකිපුප්ඵයථෙරාපදානං පඤ්චමං.

206. උදකදයකථෙරාපදානං

2294. භුඤ්ජන්තං සමණං දිසවා විප්පසන්නමනාවිලං,
සට්ටෙනො'දකාමාදය සිද්ධස්මස්ස අදාසනං.

2295. නිම්මලො තොම'හං අජ්ජ විම්මලො ඩිණසංසයො,
භවෙ නිබ්බන්ධානමානමහි ඵලං නිබ්බන්ධනෙ සුතං.

2296. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ උදකං යං තදා අදං²,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි උදකදනසිදං ඵලං.

2297. එකසට්ඨිමහිතො කප්පෙ එකොව විම්මලො අහුං,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්ඛවතති මහබ්බලො.

2298. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉතං සුදං ආයස්මා උදකදයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

උදකදයකථෙරාපදානං අපදානං ඡට්ඨං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත. 1. මහාපතාපතාමෙහි, මජ්ඣ. 2. උදකං යමදසනං, මජ්ඣ.

2289. මම මේ පරිදිම හවසෙහි බමුණු කුලයෙහි උපනිමි. යහළුවන් තිදෙනකු සමග ශාක්‍යාශාසකයෙහි පැවිදි වීම.

සිටුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අබ්බිඤ්ඤාවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් තරණිය ස්වරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

තරණිය ස්වරාවදානය සිවුවැනි සි.

205. නිගගුණසුප්පය ස්වරාවදානය

2290. මම විපසෙහි බුදුරජානන් වහන්සේගේ ආරාමකයෙක් වීම. (ඒ මම) නික මල් ගෙණ බුදුරජානන් වහන්සේට පිදීම.

2291. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙලෙමි ද, (ඒ හෙතෙමන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුදුරජාවෙහි මේ විපාකය සි.

2292. මෙයින් පන්තිස්වන කපෙහි මහත් බල ඇති ජනාධිපති වූ මහාපතාප නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2293. සිටුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අබ්බිඤ්ඤාවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් නිගගුණසුප්පය ස්වරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

නිගගුණසුප්පය ස්වරාවදානය පස්වැනි සි.

206. උදකදායක ස්වරාවදානය

2294. මම පැහැදුනු ඉඳුරන් ඇති කෙලෙස් කැලඹිලි නැති වලදන්තා වූ ශ්‍රමණයන් වහන්සේ දැක ඒ සිද්ධානි බුදුරජන්හට කළයෙන් දිය ගෙණවුන් දුනිමි.

2295. මම අද පත වූ සැක ඇතියෙමි පිරිසිදු වූයෙමි නිමිල වූයෙමි වෙමි. (ඒ හෙතෙමන්) හවසෙහි උපදනා කල්හි යහපත් විපාක ඇති වේ.

2296. මෙයින් සිටු අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් ජලදානයක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතෙමන්) දුගතියක් නො දනිමි. උදකදායකයන් මේ විපාකය සි.

2297. මෙයින් එක් සැටවනු කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති විමල නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2298. සිටුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අබ්බිඤ්ඤාවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් උදකදායක ස්වරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

උදකදායක ස්වරාවදානය සවැනි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

207. සලලමාලියන්ථෙරාපද්‍යනං

2299. කණිකාරංච ජොතනනං නිසිනනං පබ්බතනනරෙ,
මහාසෙනනං දිසා සබ්බා ඩිද්ධස්සා නරසාරපීං.

2300. ඛනුමඤ්ඤෙරස්සං කත්තාන උසුං සන්නය්‍යා'හං තද්ද,
පුප්ඵං සචණ්ඨං ඡේත්තාන බුද්ධස්ස අභිරොපසිං.

2301. චතුත්තවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිපුප්ඵං¹,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිද්ධං ඵලං.

2302. ඵකපඤ්ඤාසි'තො කප්පෙ ඵකො ආසිං පුනිකුණේ,
සත්තරත්තසමපනො වක්කවන්තී මහබ්බලො.

2303. පටිසම්භිද්ද චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සලලමාලියො පේරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

සලලමාලියන්ථෙරස්ස අපද්‍යනං සත්තමං.

208. කොරණ්ඩපුප්ඵයන්ථෙරාපද්‍යනං

2304. අක්කනනඤ්ඤෙ පදං දිසා වක්කාලඛකාර භුසිතං,
පදෙනා'නුපදං යනො විපසිස්ස මගෙසිනො.

2305. කොරණ්ඩං පුප්ඵිතං දිසා සමුලං පුජිතං මයා,
හට්ඨො හට්ඨිත විනෙතන අවජ්ඣං පදමුත්තමං.

2306. ඵකත්තවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිපුප්ඵං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි පදපුජාසිද්ධං ඵලං.

2307. සත්තපඤ්ඤාසකප්පමභි ඵකො විතමලො අනු,
සත්තරත්තසමපනො වක්කවන්තී මහබ්බලො.

2308. පටිසම්භිද්ද චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කොරණ්ඩපුප්ඵයො පේරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

කොරණ්ඩපුප්ඵයන්ථෙරස්ස අපද්‍යනං අට්ඨමං.

1. මහිරෙපසි, ඡප්ප.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

207. සලලමාලිය සථවිරාවදනය

2299. කිණිහිරි රුකක් මෙන් බබලමින් පච්ඡිකයන් අතුරෙහි හුන් සියලු දිගුන් හෙළි කරන්නා වූ සිද්ධාසී බුදුරජුන් දිවිමි.

2300. එකල්හි මම දුන්න නිසැක කොට හිස යොදා (විද) නවු සහිත මලක් කඩා බුදුරජුන්ගට පිදිමි.

2301. මෙයින් සිවු අනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

2302. මෙයින් එක් පණස්වනු කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති ජුනිකාර නම් සක්විති රජෙක් වීමි.

2303. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද ඡබ්බිඤ්චෝ ද ආක්කාන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සලලමාලිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සලලමාලිය සථවිරාවදනය සච්ඡායා යි.

208. කොරණ්ඩපුප්ථිය සථවිරාවදනය

2304. සක් ලකුණෙන් බබලන තඹන ලද ශ්‍රී පාද සටහන් දැක (මම ඒ) විසසා බුදුරජුන්ගේ පියවර සටහන් අනුව යන්නෙමි-

2305. පිපුණු කොරණ්ඩ වාක්කයක් දැක සතුටු වූයෙමි මුලසිට ම ඇති ඒ සියලු මල් මා විසින් (බුදුරජුන්ගට) පුදන ලදී. සතුටු සිතින් ම උතුම් පා වැන්දෙමි.

2306. මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පියවර සටහන් පිදිමෙහි මේ විපාකය යි.

2307. සත්පණස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති විනමල නම් එක් සක්විති රජෙක් වීමි.

2308. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද ඡබ්බිඤ්චෝ ද ආක්කාන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් කොරණ්ඩපුප්ථිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කොරණ්ඩපුප්ථිය සථවිරාවදනය අච්ඡායා යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

209. ආධාරද්‍යයකැවේරාපද්‍යනං

2309. ආධාරකං මයා දින්නං සිඛිනො ලොකබ්‍රාහ්මණො,
ධාරෙමි පඨවිං¹ සබ්බං කෙවලං චුද්ධං ඉමං.
2310. කිලෙසා ක්‍රියාපිතා මයං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
ධාරෙමි අනත්තං දෙහං සමමාසමුද්ධාසාසනෙ.
2311. සත්තථිසෙ ඉතො කප්පෙ අනෙසුං චතුරො ජනා,
සමග්ගවරණා² තාම චක්කවත්තී මහබ්බලා.
2312. පටිසම්භිද්‍ය චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමි,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ආධාරද්‍යයො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
ආධාරද්‍යයකැවේරස්ස අපද්‍යනං නවමං.

210. වාතාතපනිවාට්ඨයවේරාපද්‍යනං*

2313. නිස්සස්ස භු භගවතො දෙවදෙවස්ස තාදිනො,
ඵකච්ඡතං මයා දින්නං විප්පසන්තොන වෙතසා.
2314. නිවුතං ගොතී මෙ පාරං කුසලස්සු'පසම්පදා,
ආකාසෙ ඡතතං ධාරෙත්ති පුබ්බකම්මස්සිදං ඵලං.
2315. චරිමං චතතතෙ මයං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
ධාරෙමි අනත්තං දෙහං සමමාසමුද්ධාසාසනෙ.
2316. දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ඡතතමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජාතාමි ඡතතද්‍යතස්සිදං ඵලං.
2317. දොසත්තනිම්බිනො කප්පෙ අට්ඨාසිංසු ජනාධිපා,
මහානිද්දහනාමෙත රාජානො චක්කවත්තීනො.
2318. පටිසම්භිද්‍ය චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමි,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා වාතාතපනිවාට්ඨයො* ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්ථාති.

වාතාතපනිවාට්ඨයවේරස්ස අපද්‍යනං දසමං.

උද්‍යතං:

කණිකාරො ඕතෙලඤ්ච කිඛ්ඛිණී තරණෙන ච
නිගුණඤ්චප්පි දකදෙ සලලො ච කුරණ්ඩකො
ආධාරකොතපවාරි³ අට්ඨතාත්‍රිස ගාථකා.

කණිකාරපුප්‍රපීයවග්ගො ඵහවිසතිමො.

1. පඨවිං, මජ්ඣං.

2. සමග්ගවරණං, මජ්ඣං.

* පාරනිවාට්ඨයවේරාපද්‍යනං, මජ්ඣං.

3. පාරවාරි, මජ්ඣං.

209. ආධාරදායක සංවිරාමදානය

2309. ලොකබණ්ඩු වූ සිසි බුදුරජුන්හට මා විසින් ආධාරකයක් (පාත්‍රාධාරයක්) පුදන ලදී. මම (ඒ හෙතුවෙන්) ධනය සහිත මේ මුළු පොළොවම දරමි.

2310. මා විසින් සියලු කෙලෙස් දවන ලදී. සියලු හවයෝ වනසන ලදහ. සම්බුදු සසුනෙහි අනතිම ශරීරය ද දරමි.

2311. මෙයින් සත්විසිවනු කපෙහි මහත් බල ඇති සමනත-වරණ නම් සිවු සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2312. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභවිමොක්‍ෂයෝද ෂඩ්භිඤ්ජවෝද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ආධාරදායක සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

ආධාරදායක සංවිරාමදානය නවවැනි සි.

210. වාතාතපනිවායී සංවිරාමදානය

2313. දෙවියනට දෙවි වූ තාදී ගුණ ඇති නිසා බුදුරජුන්හට පැහැදුනු සිසින් එක් ඡත්‍රයක් මා විසින් පුදන ලදී.

2314. ඒ හෙතුවෙන් මාගේ පථි වැළැක්කේ විය. (තමා වෙත) කුශලයන්ගේ පැමිණීම විය. අහසෙහි ඡත්‍ර දරන්. පූජී (ඡත්‍රදානය) කම්යාගේ මේ විපාකය සි.

2315. (මා විසින්) සියලු හවයෝ නසන ලදහ. මෙය මාගේ අනතිම හවයයි. සම්බුදු සසුනෙහි අනතිම ශරීරය ද දරමි.

2316. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් ඡත්‍රදානයක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතිගේ නො දනිමි. ඡත්‍රදානයාගේ මේ විපාකය සි.

2317. මෙයින් දෙසෑන්තුවන කපෙහි ජනාධිපති වූ මහානිදාන නම් අට සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2318. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභවිමොක්‍ෂයෝද ෂඩ්භිඤ්ජවෝද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් වාතාතපනිවායී සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

වාතාතපනිවායී සංවිරාමදානය දසවැනි සි.

උද්දාය:

කණිකාර මනෙලි - කිඛකිණි සහ තරණ ද
නිගුණකිපුප්ඵ උදකද - සලලකුරණකික ද ආධාරක
ආතපවාරි යසි දස - අටසාලිස් ගසින් බැඳී.

කණිකාරපුප්ඵයවග්ගීය එක්විසිවැනි සි.

211. හත්තිද්‍යයකවෙරාපද්‍යනං

2319. සිඤ්ඤාසංඝාතං භගවතො දිපදිඤ්ඤා¹ තාදිනො,
තාගසෙට්ඨා මයා දිනො ඊසාදනො උරුලුභවා.
2320. උතතමත්ථං අනුභොමි සන්තිපදමනුතතරං,
අග්ගද්‍යනං² මයා දිනං සබ්බලොකතිනෙසිනො.
3321. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං නාගමදදිං³ තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි තාගද්‍යනසිද්ධං ඵලං.
2322. අට්ඨසත්තතිකප්පමති සොලසා'සිංසු බත්තියා,
සමනනපාසාදිකා නාම වක්ඛවත්ති මහබ්බලා.
2323. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා හත්තිද්‍යයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

හත්තිද්‍යයකවෙරස්ස අපද්‍යනං පට්ඨමං.

212. පානාබ්ද්‍යයකවෙරාපද්‍යනං

2324. ආරඤ්ඤකස්ස⁴ ඉසිනො විරරතතතරසසිනො,
බුද්ධස්ස⁵ භාවිතතතස්ස අද්දසිං පානබිං අහං.
2325. තෙන කමෙමන දිපදිඤ්ඤා ලොකජෙට්ඨා නරාසභ,
සබ්බං යානං⁶ අනුභොමි සුබ්බකම්මසිද්ධං ඵලං.
2326. චතුනවුතෙ⁷ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පානාබ්දස්ස ඉදං ඵලං.
2327. සත්තසත්තති'නො කප්පෙ අට්ඨ ආසිංසු බත්තියා,
සුඤ්ඤා නාම නාමෙන වක්ඛවත්ති මහබ්බලා.
2328. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පානාබ්ද්‍යයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පානාබ්ද්‍යයකවෙරස්ස අපද්‍යනං දුග්ගතිං.

1. දිපදිඤ්ඤා, මජ්ඣිම.

2. නාගද්‍යනං.

3. ද්‍යාමදදිං, සී.මු.

4. ආරඤ්ඤකස්ස, මජ්ඣිම.

5. බම්මස්ස, ස්‍යා. ක.

6. දිබ්බියානා, මජ්ඣිම.

7. චතුනවුතෙ.

211. හන්දියක සංවිරාවදානය

2319. තාදී ගුණ ඇති ද්විපදෙතනම වූ සිද්ධාසී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට රාජවාහනගොයා වූ උඬට නැගුනු මහත් දළ ඇති ඇත්රජෙක් මා විසින් පුදන ලදී.

2320. (ඒ හෙතුවෙන්) නිරුතතර උතතමාසීය වූ ශාන්තිපදය අනුභව කරමි. සම්මොක්තිතෙමින් වහන්සේට මා විසින් අග්‍රදානයක් දෙන ලදී.

2321. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් හස්තිනාගයකු දිනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. හස්තිනාගයා දන් දීමෙහි මේ විපාකය යි.

2322. අට සැත්තැවන කපෙහි මහත් බල ඇති සමනනපාසාදික නම් සොළොස් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2323. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අභිභිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් හන්දියක සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

හන්දියක සංවිරාවදානය පළමුවැනි යි.

212. පානඛිදියක සංවිරාවදානය

2324. මම බොහෝ කලක් තපස්කම් කළ වාඤ්ච වූ වඩනාලද සිත් ඇති අරණෙහි වසන සාම්බරයකුහට පාවහනක් දුනිමි.

2325. ද්විපදෙතනම වූ ලොකපෝෂ්ඨ වූ නරඥෙෂ්ඨයන් වහන්ස, ඒ පුණ්‍යකම් හෙතුවෙන් සියලු යානයන් (ලබා) පරිභෝග කරමි.

2326. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කම්යක් කෙලෙම් ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පාවහන් දනෙහි මේ විපාකය යි.

2327. මෙයින් සත්සැත්තැවන කපෙහි මහත් බල ඇති සුයාන නම් වූ අට සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2328. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අභිභිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පානඛිදියක සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පානඛිදියක සංවිරාවදානය දෙවැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

213. සච්චසඤ්ඤාකථෝරාපදානං

2329. චෙසසංඝා නමහි සමයෙ භික්ඛුසඛසපුරකඛඛො,
දෙසෙති අරියසච්චානි නිබ්බාපෙනො මහාජනං.
2330. පරමකාරුඤ්ඤාපනොමහි සමිතිං අගමාසහං,
සොහං නිසින්නකො සනොං ධම්මසෙසාසිං සඤ්ඤො.
2331. තස්සාහං ධම්මං පුත්වාන දෙවලොකමගච්ඡිහං,
තිංසකපානි දෙවෙසු අවසිං තත්ථහං පුරෙ.
2332. එකතිංසෙ¹ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤමලිභිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සච්චසඤ්ඤාසිදං ඵලං.
2333. ඡබ්බිසමහි ඉතො කප්පෙ එකො ආසිං ජනාධිපො,
එකපුස්සිතනාමෙන වක්ඛවන්ති මහබ්බලො.
2334. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලුභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා සච්චසඤ්ඤාකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අහාසිත්ථාති.

සච්චසඤ්ඤාකථෝරස්ස අපදානං තතිසං.

214. එකසඤ්ඤාකථෝරාපදානං

2335. දුමග්ගෙ පංසුකුලිකං ලග්ගං දිස්වාන සඤ්ඤො,
අඤ්ඤුලිං පග්ගහෙතින පංසුකුලං අවඤ්ඤං².
2336. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤමලිභිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
2337. පඤ්චවිසෙ ඉතො කප්පෙ එකො ආසිං ජනාධිපො,
අමිතාහොති නාමෙන වක්ඛවන්ති මහබ්බලො.
2338. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලුභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා එකසඤ්ඤාකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අහාසිත්ථාති.

එකසඤ්ඤාකථෝරස්ස අපදානං වතුත්ථං.

1. එකතිංසෙ මජ්ඣං.

2. අවඤ්ඤං.

213. සච්චසංඝඤ්ඤානි සංවිරාමදානය

2329. එසමයෙහි භික්ෂුසංඝයා විසින් පිරිවරණ ලද චෙක්කා ඔවුරු තෙම කෙලෙස් හිනි නිවමින් මහාජනයාට ආයාසිකත්‍යයන් දෙශනා කෙරෙයි.

2330. එකල්හි මම අතීතය දුකට පත්වූයෙමි වෙමි. (ඒ ඔවුරුපුත් දහම් දෙසන) සමාගමයට ගියෙමි. එහි හුන් මම ඔවුරුපුත්ගේ ධර්මය ඇසිමි.

2331. මම උත්තරාසනයේ ධර්මය අසා දෙව්ලොවට (උපතත වශයෙන්) ගියෙමි. මම පෙර දෙව්ලොවෙහි තිස්කපක් විසිමි.

2332. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් ධර්මසංඥාවක් ලැබුයෙමි ද, (ඒ හෙතෙවත්) දුගතියක් නො දනිමි. චතුරාර්ය්‍යය සංඥාවෙහි මේ විපාකය යි.

2333. මෙයින් සවිසිවැනි කපෙහි ජනාධිපති වූ මහත් බල ඇති එකච්ඡික නම් වූ එක් සක්විති රජෙක් විමි.

2334. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද ෂඩ්භිඤ්ඤාවෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. ඔවුරුජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් සච්චසංඝඤ්ඤානි සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සච්චසංඝඤ්ඤානි සංවිරාමදානය නෙවැහි යි.

214. එකසංඝඤ්ඤානි සංවිරාමදානය

2335. ගසක් මුදුනෙහි එල්ලෙන්නා වූ තථාගතයන් වහන්සේගේ පසුල් සිවුර දැක මම ඇඳිලි බැඳ ඒ පසුල් සිවුර වැන්දෙමි.

2336. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් පාංශුකුල විවර සංඥාවක් ලැබුයෙමි ද (ඒ හෙතෙවත්) දුගතියක් නො දනිමි. චුඛුසුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

2337. මෙයින් පස්විසිවෙනි කපෙහි ජනාධිපති වූ මහත් බල ඇති අමිතාහ නම් සක්විති රජෙක් විමි.

2338. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද ෂඩ්භිඤ්ඤාවෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. ඔවුරුජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් එකසංඝඤ්ඤානි සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

එකසංඝඤ්ඤානි සංවිරාමදානය සිවුවැහි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

215. රංසිසඤ්ඤාකථෙරාපද්‍යනං

2339. උදෙනං සතරංසිංච සිතරංසිංච¹ භානුමං,
ව්‍යග්ඝ්ඝහංච පචරං සුජාතං පබ්බතනනරෙ.
2340. බුද්ධස්ස ආනුනාවො සො ජලතෙ පබ්බතනනරෙ,
රංසෙ විතතං පසාදෙත්වා කප්පං සග්ගමති මොදනං.
2341. අවසෙසෙසු කප්පෙසු කුසලං සුකතං² මයා,
තෙන විතතප්පසාදෙන බුද්ධානුස්සන්තියා පි ව.
2342. තිංසකප්පසගස්සොතො යං සඤ්ඤමලිභිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධසඤ්ඤාසිද්ධං³ එලං.
2343. සත්තපඤ්ඤාසකප්පමති එකො ආශිං ජනාධිපො,
සුජාතො නාම නාමෙන චක්කවත්ති මහබ්බලො.
2344. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සචජ්ඣිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා රංසිසඤ්ඤාකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
- රංසිසඤ්ඤාකථෙරාපද්‍යනං අපද්‍යනං සඤ්ඤමං.

216. සංඝඤ්ඤාකථෙරාපද්‍යනං

2345. අස්සත්ථෙ හරිතොහාසෙ සංවිරුලුමති පාදපෙ,
එකං බුද්ධගතං සඤ්ඤං අලභිස්සා⁴ පතිස්සතො.
2346. එකතිංසෙ⁵ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤමලිභිං තදා,
තස්සා සඤ්ඤාය වාහසා පනෙතා මෙ ආසවකඛයො.
2347. ඉතො තෙරසකප්පමති ඛනිට්ඨො නාම ඛන්තියො,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්ති මහබ්බලො.
2348. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සචජ්ඣිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සංඝඤ්ඤාකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
- සංඝඤ්ඤාකථෙරාපද්‍යනං අපද්‍යනං ඡම්ඨං.

1. විතරංසිංච, මජ්ඣ. 2. වරිතං, මජ්ඣ. කරුතං, සීඛු.

3. බුද්ධසුජාසිද්ධං, සීඛු. 4. අලභිංහං, මජ්ඣ. 5. එකතිංසෙ, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

215. රංසිසඤ්ඤාන සංවිරාමදානය

2339. උදවන්නා වූ නිරුමෙන් ද එසේම (උද්ඵ්) පැතිරීය රැස් ඇති නිරුමෙන් ද, යහපත් ජන්ම ඇති උතුම් ව්‍යාභ්‍රාජයකු මෙන් ද කඳු අතුරෙහි (වැඩහුන් බුදුරජන් දිවිමි.)

2340. කඳු අතුරෙහි ඒ බුද්ධානුභාවය බබලයි. මම බුද්ධරාමියෙහි සිත පහදවා කලායක් සමයෙහි සතුටු වීමි.

2341. සෙසු කලායන්හි මා විසින් මැනවින් කුසල් කරණ ලදී. ඒ විභත්‍යසාදයෙන් ද බුද්ධානුස්මිතාවනාවෙන් ද,

2342. මෙයින් නිස්සන්ධවනු කපෙහි එදා යම් සංඥාවක් ලැබුයෙමි ද ඒ හෙතුවෙන් දුගතිකන් නොම දැනිමි. බුද්ධසඤ්ඤාවෙහි මේ විපාකය යි.

2343. සන්තප්තස්වන කපෙහි ජනාධිපති වූ නමින් සුජාත නම් මහත් බල ඇති සක්විතිරජෙක් වීමි.

2344. සිටුවිලිසිඬියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද ෂබ්බිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් රංසිසඤ්ඤාන සංවිරාමන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

රංසිසඤ්ඤාන සංවිරාමදානය පස්වැනි යි.

216. සණ්ඨිත සංවිරාමදානය

2345. මනාව වැඩුනු ඇසකු බෝරැක්කි හරිඳුණි (=කොළපාට) රහමියෙහි සිතියෙන් යුතුව හුන්හොමි එකම (බුද්ධානුස්මිති සංඥාව) ලැබීමි.

2346. මෙයින් එක්තිස්වනු කපෙහි වූ එකල්හි යම් (බුද්ධානුස්මිති) සංඥාවක් ලැබුයෙමි ද, ඒ බුද්ධානුස්මිතසංඥා බලයෙන් මාගේ ආයුචක්‍ෂය විය. (රහත් වීමි.)

2347. මෙයින් තෙළෙස්වනු කපෙහි සන්තප්තවිත් යුත් මහත් බල ඇති බන්ධන නම් ඝනිකයක් වීමි.

2348. සිටුවිලිසිඬියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද ෂබ්බිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් සණ්ඨිත සංවිරාමන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සණ්ඨිත සංවිරාමදානය සවැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

217. තාලවණටදයකතෙවරාපද්‍යනං

2349. තාලවණටං මයා දින්නං තියසසසා' දිව්වඛුනො,
හිමනතිබ්බාපනන්දාය පරිප්‍රානොපසන්නියා.
2350. සන්නිබ්බාපෙමි රුගග්ගිං දෙසග්ගිකුච තද්දන්නරිං,
තිබ්බාපෙමි ව මොගග්ගිං තාලවණටසිදිං ඵලං.
2351. කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
බාරෙමි අන්නිමං දෙතං සමමාසමිබුද්ධසාසනං.
2352. දො නවුතො ඉතො කප්පෙ යං කම්මකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදිං¹ ඵලං.
2353. තොට්ඨිවති ඉතො කප්පෙ මහානාම සනාමකො,
සත්තාරතනසමපන්නො වක්කවන්ති මහබ්බලො.
2354. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා තාලවණටදයග්ගො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

තාලවණටදයකතෙවරසං අපද්‍යනං සත්තමං.

218. අකකන්තසඤ්ඤාකතෙවරාපද්‍යනං

2355. කුසාටකං ගගෙත්වාන උපජ්ඣායස්ස'හං පුරෙ,
මන්නං ව අනුසිකමාමි කණ්ඩහෙදස්ස² පත්තියා.
2356. අඤ්ඤං පිරජං බුද්ධං ආනුභීතං පටිග්ගහං,
උසහං පවරං අග්ගං තියසං බුද්ධං ගණුත්තමං.
2357. කුසාටකං පඤ්ඤිතං අකකමන්නං තරුත්තමං,
සමුග්ගහං මහාචාරං ලොකපෙට්ඨං නරාසහං.
2358. දිස්වා තං ලොකපජේජාතං විමලං වඤ්ඤානිතං,
අවඤ්ඤං සඤ්ඤො පාදෙ විපසසන්නෙන වෙතසා.
2359. වතුනවුතො³ ඉතො කප්පෙ යං අද්දසිං කුසාටකං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි කුසාටකසිදිං ඵලං.
2360. සත්තතිංසෙ ඉතො කප්පෙ ඵකො ආසිං ජනාතිපො,
සුභගෙද්දා නාම නාමෙන වක්කවන්ති මහබ්බලො.
2361. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අකකන්තසඤ්ඤාග්ගො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

අකකන්තසඤ්ඤාකතෙවරසං අපද්‍යනං අට්ඨමං.

1. තාලවණටසිදිං, මජ්ඣං. 2. ගන්ධදෙසස්ස, මජ්ඣං.
3. වතුනවුතො, මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

217. තාලවණ්ටදායක ස්ථවිරාවදානං

2349. ග්‍රිහ්මය නිවිම පිණිස ද දූවිම සන්සිද්දෙනු පිණිස ද මා විසින් තිස්සා බුදුරජුන්ගට තල්වැටක් (විජිතිපතක්) පුදන ලදී.

2350. රාගාගාරිය නිවමි. එයින් අසික වූ දොමාගාරිය ද නිවමි. එසේ ම මොහාගාරිය ද නිවමි. විජිතිපත් දනෙහි මේ විපාකය යි.

2351. මාගේ කෙලෙස් දවන ලදී. සියලු හවයෝ තසන ලදහ. (දැන්) සම්බුදුසසුනෙහි අනතිම ශරීරය දරමි.

2352. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි වූ එකල්හියම් කමියක් කෙලෙම් ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුරාටෙහි මේ විපාකය යි.

2353. මෙයින් තෙසාවචනු කපෙහි සන්රැවතින් යුත් මහත් බල ඇති මහානාම නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2354. සිටුපිළිසැඟියාවෝ ද අභවිමොක්ඛයෝ ද අබහිඤ්චෝ ද සාක්කාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් තාලවණ්ටදායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

තාලවණ්ටදායක ස්ථවිරාවදානං සන්වැනි යි.

218. අකකනනසඤ්ඤාක ස්ථවිරාවදානං

2355. මම පෙර උපාධ්‍යායයන්ගට දළකඩක් ගෙණ (නියමි.) (එකල මම) හි පහර බිඳී යන සේ (ජලානය කරණ) මනත්‍රයකුදු ඉගෙන ගනිමි.

2356. ලොකයාගේ පුජාවතට භාජන වූ කෙලෙස් රජස් විරහිත ශ්‍රෙණි වූ උතුම් වූ ගණප්‍රධාන වූ තිස්සා තමැති බුදුවරයන් වහන්සේ දිවිමි.

2357. ලොව පහළ වූ ලොකපජ්‍යණ වූ තරශ්‍රෙණි වූ පදවිතිභාරය (සක්මන්) කරන්නා වූ බුදුරජානන් වහන්සේට ඒ වසත්‍රය (පියවිලි කොට) අතුරණ ලදී.

2358. (ඒ මත වඩනා) ලොකයට ප්‍රදීපයක් වැනි වූ නිමිල වන්ද්‍යා හා සමාන වූ බුදුරජුන් දැක පැහැදි සිතින් ඒ ශාක්කාන් වහන්සේගේ පා වැන්දෙමි.

2359. මෙයින් සිටුඅනුවන කපෙහි යම් මහලු පිළියක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. මහලු පිළියක් දීමෙහි මේ විපාකය යි.

2360. මෙයින් සත්තිස්වනු කපෙහි ජනාධිපති වූ මහත් බල ඇති සුභාඤ්ඤා නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2361. සිටුපිළිසැඟියාවෝ ද අභවිමොක්ඛයෝ ද අබහිඤ්චෝ ද සාක්කාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් අකකනනසඤ්ඤාක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

අකකනනසඤ්ඤාක ස්ථවිරාවදානං අවවැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

219. සපපියකපේරාපදානං

2362. තිසිනො පාසාදවරො නාදිගණපුරකකිනො,
ව්‍යාධිතං සමණා දිස්වා අභිනාමෙසහං¹ කරං.
2363. උපතිට්ඨං මහාචාරං දෙවදෙවං කරාසනං,
සපපිතෙලං මයා දින්නා සිද්ධසම්ප්පා මහෙසිනො.
2364. පසාඤ්ඤාදරථං දිස්වා විපසන්නමුඛිඤ්ඤං,
විඤ්ඤා සඤ්ඤා පාදෙ අනුසංසාවසිං පුරෙ.
2365. දිස්වා මං සුපසන්නතනං² ඉද්ධියා පාරම්මිතනො,
නනං අබ්බුතමි සිරො ගංසරාජාව අබ්බරෙ.
2366. වතුන තෙ ඉතො කප්පෙ යං දානමදදිං තදා,
දුග්ගතී නාහිජානාමි සපපිතෙලස්සිදං ඵලං.
2367. ඉතො සන්නරසෙ කප්පෙ ජුතිදෙවං³ සනාමකො,
සන්නරතනසම්පන්නො වක්කවනති මහබ්බලො.
2368. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සපපියකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සපපියකපේරසා අපදානං නවමං.

220. පාපනිවාරියපේරාපදානං

2369. පියදස්සිස්ස හගවතො වකිකමං සොධිතං මයා,
නලකෙති පටිවජ්ජනං වාතාතපනිවාරණං.
2370. පාපං විවජ්ජනත්ථාය කුසලස්සුපසම්පදා,
කිලෙසානං පහානාය පදනිං සඤ්ඤාසානො.
2371. ඉතො එකාදසෙ කප්පෙ අනිදෙවොති විස්සුතො,
සන්නරතනසම්පන්නො වක්කවනති මහබ්බලො.
2372. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පාපනිවාරියො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පාපනිවාරියපේරසා අපදානං දසමං.

උද්දානං:

හත්ථි පානධි සච්චඤ්ඤා එකසඤ්ඤාදී ව රංසියො
සණ්ඨිතො තාලවණ්ටි ව⁴ තථා අක්කන්නසඤ්ඤාතො
සපපි පාපනිවාරී ව⁵ වතුපඤ්ඤාස ගාථකාති.

හත්ථිවග්ගො බාවිසතිමො.

1. අභිමානෙස, සීවු.

3. දුග්ගදෙව, ස්‍යා තුතිදෙව. ක

2. සුපසන්නතනං, ස්‍යා.

4. තාලවණ්ටඤ්ඤා, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

219. සප්පියක සථවිරාවදානය

2362-2363. මම සක්‍රියමුතයා විසින් පිරිවරණ ලද්දෙම් උතුම් ප්‍රාසාද-
යෙහි හුන්නෙමි රෙහි මහණකු දැක සවකිය ගෘහයට පමුණුවා ගනිමි.
මහාචාර වූ දෙවියනට දෙවි වූ නරභෞමි වූ වැඩිහුන්නා වූ ඒ සිද්ධාසී
බුදුරජාණන් මා විසින් හිතෙල් දෙන ලදී.

2364. පැහැදි මුහුණ හා ඉඳුරන් ඇති සංසිද්ධ කාය - චිත්ත දරා
ඇති උන්වහන්සේ දැක ඒ ආශ්වාසත් වහන්සේගේ පා වැද ඉදිරියෙහි
සිටගෙණ ප්‍රාංසා කෙළෙමි.

2365. අතිශයින් පහත් බැව් ඇති සංඛ්‍යියෙහි කෙළපැමිණි ප්‍රාඥ වූ
ඒ සමීඤ්ඤෙම අතසෙහි (යන) හස්තජකු මෙන් අතසට කැංගෙය.

2366. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් (හිතෙල්) දනක්
දුනිමි ද, (ඒ තෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. හිතෙල් දනෙහි මේ
විපාකය යි.

2367. මෙයින් සත්‍යලාභවතු කපෙහි සන්රුවනින් යුත් මහත් බල
ඇති ජුතිදෙව තම සක්විති රජෙක් වීමි.

2368. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද ඡබ්භිඤ්ඤෝ ද සාක්‍ෂාත්
කරණ ලදහ. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් සප්පියක සථවිරයන් වහන්සේ මේ
ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

සප්පියක සථවිරාවදානය නවවැනි යි.

220. පාපනිවාරිය සථවිරාවදානය

2369. බටපඳුරින් වැසියිය අවිසුලං වළහන සක්මනක් මා විසින්
පියදසසි බුදුරජාණන් සදහා පිරිසිදු කරණ ලදී.

2370. පච්ච වළහනු පිණිස ද කුසල් රැස් කිරීම පිණිස ද කෙළෙස්
දුරුකිරීම පිණිස ද බුදුසත්‍යනෙහි විශ්වාස වැඩිමි.

2371. මෙයින් එකොළොස්වන කපෙහි සන්රුවනින් යුත් මහත්
බල ඇති අභිඤ්ඤෙය සි ප්‍රසිද්ධ සක්විති රජෙක් වීමි.

2372. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද ඡබ්භිඤ්ඤෝ ද සාක්‍ෂාත්
කරණ ලදහ. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් පාපනිවාරිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ
ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

පාපනිවාරිය සථවිරාවදානය දසවැනි යි.

උද්‍යානය:

හත්ති පානයි සව්ව - එකසඤ්ඤිය රංසිය
සණ්ඨිතය තාලවණ්ටිය - අකකනන සඤ්ඤක ද
සප්පි පාපනිවාරිය දැසි - සිවුපණස් ගසින් බැඳියේ.

හසතිවතිය දෙවිසි වැනි යි.

221. ආලම්බනදායකත්වපද්‍යනං

2373. අත්ථදසසිංසා¹ භගවතො ලොකජෙට්ඨස්ස තාදිනො,
ආලම්බනං මයා දින්නං දිපදිඤ්ඤස්ස තාදිනො.
2374. ධරණිං පටිපජ්ජාමි විජුලං සාගරපථරං,
පාණෙනු ව ඉස්සරියං වතෙනත්ථ වසුධාය ව.
2375. කිලෙසා ක්කාපිතා මස්සං භවා සබ්බෙ සමුඛතා,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
2376. ඉතො දෙවසට්ඨිකප්පමති නයො ආසිංසු බන්ධියා,
එකාසසිති තාමා තෙ වක්කවන්ති මහබ්බලා.
2377. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සචජ්ඣතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා ආලම්බනදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ආලම්බනදායකත්වපද්‍යනං අපද්‍යනං පඨමං.

222. අජිනදායකත්වපද්‍යනං

2378. එකතිංසෙ² ඉතො කප්පෙ ගණසත්ථා අගොසනං,
අද්දං විරජං බුද්ධං ආනුභින්නං පටිග්ගනං.
2379. වම්බනණ්ඩං මයා දින්නං සිඛිත්තා ලොකබ්බුතො,
තෙන කම්මෙන දිපදිඤ්ඤ³ ලොකජෙට්ඨා නරාසභෙ.
2380. සමපත්තිං අනුභොධාන කිලෙසෙ ක්කාපසිං අභං,
ධාරෙමි අනතිමං දෙහං සමමාසමිබුද්ධසාසනෙ.
2381. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ අජිතං යමද්දස'නං,
දුග්ගතිං නාභිජාතාමි අජිතස්ස ඉදං ඵලං.
2382. ඉතො පඤ්චමතෙ කප්පෙ රාජා ආසිං සුදායකො,
සත්තරත්තසමපන්නො වක්කවන්ති මහබ්බලො.
2383. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සචජ්ඣතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා අජිනදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

අජිනදායකත්වපද්‍යනං අපද්‍යනං දුතියං.

1. අත්ථදසසි, සිවු.

2. එකතිංසෙ, මජ්ඣං.

3. දුට්ඨද්ද, මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

221. ආලම්බනදායක ස්ථවිරාවදානය

2373. (අටලෝ දහමිනි කමපා නො වන බැවින්) තාදී ගුණ ඇති, ලොකජ්‍යෙෂු වූ ද්විපද්‍යොතනම වූ අක්ඛණ්ඩ ඛුද්‍රජන්තට මා විසින් ආලම්බනඵලකයක් (වැහිරෙණ පුරුවක්) ප්‍රදාන ලදී.

2374. සසුර කෙලවර කොට ඇති මහත් වූ පාවිටිය රජයෙහි. ධනය කෙරෙහි ද ප්‍රාණීන් කෙරෙහි ද ආධිපත්‍යය පවත්වමි.

2375. මා විසින් කෙලෙස්ස දවන ලදහ. සියලු හවයෝ නසන ලදහ. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ පැමිණෙන ලදහ. ඛුද්‍රජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

2376. මෙයින් දෙසැටවනු කපෙහි මහත් බල ඇති එකාසස්සින නම් ඒ තුන් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2377. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්‍කයෝ ද ෂඛනිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. ඛුද්‍රජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් ආලම්බනදායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

ආලම්බනදායක ස්ථවිරාවදානය පළමුවැනි යි.

222. අජිනදායක ස්ථවිරාවදානය

2378. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි මම ගණාවාසී වූයෙහි වෙමි. කෙලෙස් රජස් මිරිහින ලොකයාගේ පූජාවන් පිළිගන්නා වූ සිඛි ඛුද්‍රජන් දිවිමි.

2379. ලොකබඩු වූ සිඛි ඛුද්‍රජන්තට මා විසින් සම්කඩක් දෙන ලදී. ද්විපද්‍යොතනම වූ ලොකජ්‍යෙෂු වූ නරශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්සේ කෙරෙහි කළ ඒ කමිය කරණ කොට ගෙණ-

2380. මම සමපත් අනුනව කොට කෙලෙස් ද දෑමි. සම්බුදු සසුනෙහි (මේ) අනන්ත ශරීරය ද දරමි

2381. මම මෙයින් එක්තිස්වනු කපෙහි යම් අයුන් දිවිසමක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. අයුන් දිවිසම් දනෙහි මේ විපාක යි.

2382. මෙයින් පස්වනු කපෙහි සත්ථවිතින් යුත් මහත් බල ඇති සුදායක නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2383. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්‍කයෝ ද ෂඛනිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. ඛුද්‍රජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් අජිනදායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

අජිනදායක ස්ථවිරාවදානය දෙවැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

223. දව්වරතනියකුපෙරාපදානං*

2384. මිගලුඤ්ඤ පුරෙ ආසිං අරඤ්ඤ කානනෙ අභං,
අදදසං මිරජං බුද්ධිං ආහුතීනං පටිග්ගතං.
2385. මංසපෙසි මයා දින්නා ඩිපසසිස්ස මහෙසිනො,
සදෙවකසමිං ලොකසමිං ඉස්සරං කාරයාමතං.
2386. ඉමිනා මංසදානෙන රතතං නිබ්බතතතෙ මම,
දුට්ඨමෙ රතනා ලොකෙ දිට්ඨධම්මස්ස පතතියා.
2387. තෙනං සබ්බෙ අනුභොමි මංසදානස්ස සතතියා,
ගත්තඤ්ඤ මුදුකං මයං පඤ්ඤා නිපුණවෙදිනී¹.
2388. එකනවුතෙ ඉතො² කප්පෙ යං මංසමදදිං අභං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි මංසදානසිද්ධං ඵලං.
2389. ඉතො චතුස්සකෙ කප්පෙ එකො ආසිං ජනාධිපො,
මහාරොහිත නාමො සො චක්කවත්ති මහබ්බලො.
2390. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සචජ්ඣතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා දව්වරතනියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

දව්වරතනියකුපෙරස්ස අපදානං තතිසං.

224. ආරක්ඛදායකකුපෙරාපදානං

2391. සිද්ධාසුස්ස භගවතො වෙදි කාරාපිතා³ මයා,
ආරකෙඛා ච මයා දින්නො සුගතස්ස මහෙසිනො.
2392. තෙන කම්මවිසෙසෙන නි පස්සෙ⁴ භයහෙරවං,
කුතිඤ්ඤි උපපත්තස්ස නාසො මයං න විජ්ජති.
2393. චතුනවුතෙ ඉතො⁵ කප්පෙ යං වෙදිං කාරසිං අභං,⁶
දුග්ගතිං නාභිජානාමි වෙදිකාය ඉදං ඵලං.
2394. ඉතො ඡට්ඨමහි කප්පමහි අපසස්සන සනාමකො,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්ති මහබ්බලො.
2395. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සචජ්ඣතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ආරක්ඛදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ආරක්ඛදායකකුපෙරස්ස අපදානං චතුස්සං.

* දෙවරතනියකුපෙර, මජ්ඣං.

1. නිපුණවෙදිනී, මජ්ඣං.

2. එකනවුතො, මජ්ඣං.

3. වෙදිකා කාරිතා, ස්ථා.

4. න පස්සි, මජ්ඣං.

5. චතුක්කවුතො, මජ්ඣං.

6. පුරෙ, මජ්ඣං.

223. දවිරතනිය සථවිරාවදානය

2384. මම පෙර මහවෙනෙහි මුව වැද්දෙක් වීම. ලොකයාගේ සුජාවන් පිළිගන්නා වූ කෙලෙස් මල නැති බුදුරජුන් දිවිමි.

2385. විපසෙහි බුදුරජුන්හට මා විසින් මස් කැබැල්ලක් පුදන ලදි. මම (ඒ හෙතුවෙන්) දෙවියන් සහිත ලොකයෙහි ආධිපත්‍යය කරමි.

2386. මෙම මස් දන කරුණ කොට ගෙන මට (කාය-චිත්ත සමපත්ති සංඛ්‍යාත) රුවන් උපදී. මේ රුවන් දෙක ලෙවිහි නිවන් ලැබීමට උපකාර වේ.

2387. මම ඒ සියලු සමපත් අනුභව කරමි. මස් දනෙහි ශක්තිය කරුණ කොට ගෙන මාගේ ශරීරය ද මෘදුය. සුසුම් දෙය අවබෝධ කරගත හැකි ප්‍රඥාව ද වේ.

2388. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි මම යම් මස් දනක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. මස් දනෙහි මේ විපාකය යි.

2389. මෙයින් සිවුවනු කපෙහි ජනාධිපති වූ මහත් බල ඇති මහාගේහිත නම් සක්විති රජෙක් වීමි.

2390. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අමටමොක්‍ෂයෝ ද ෂඩ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් දවිරතනිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

දවිරතනිය සථවිරාවදානය තෙවැනි යි.

224. ආරාමදායක සථවිරාවදානය

2391. මා විසින් සිදුහත් බුදුරජුන්හට වෙදිකාවක් කරවන ලදි. මා විසින් මහර්මි වූ බුදුරජුන්හට ආරක්‍ෂාවක් ද දෙන ලදි.

2392. ඒ කම්මිශෙෂය කරුණකොට ගෙන භයජනක අරමුණක් නො දකිමි. කොති උපන්නේ නමුදු මට න්‍යාසයක් විද්‍යමාන නැත.

2393. මම මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් වේදිකාවක් කරවිමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. වේදිකා දනෙහි මේ විපාකය යි.

2394. මෙයින් සවනු කපෙහි සත්රුවනින් යුත් මහත් බල ඇති අපසෙක නම් සක්විති රජෙක් වීමි.

2395. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අමටමොක්‍ෂයෝ ද ෂඩ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් ආරාමදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

ආරාමදායක සථවිරාවදානය සිවුවැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

225. අව්‍යාධිකෂේරාපද්‍යන.*

2396. විපසෙසිස්ස භගවතො අග්ගිසාලමදසහං,
ව්‍යාධිතානඤ්ච ආවාසං උණේතාදකපටිග්ගහං.
2397. තෙන කමමනයං මග්ගං අත්තහාවො සුනිමිතො,
ව්‍යාධාහං නාභිජානාමි පුඤ්ඤකමමසයිදං එලං.
2398. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං සාලමදදිං නදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි අග්ගිසාලායිදං එලං.
2399. ඉතො සත්තමකෙ කප්පෙ එකො'හිං අපරාජිතො,
සත්තරතනසමපනො වක්කවතති මහබ්බලො.
2400. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අව්‍යාධිකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අහාසිත්ථාති.

අව්‍යාධිකෂේරස්ස අපද්‍යනං පඤ්චමං.

226. අබ්‍යෙකාලපුප්ඵයෂේරාපද්‍යනං

2401. නාරදො ඉති මෙ නාමං කස්සපො ඉති මං විදු,
අග්ගසං සමණානග්ගං විපසෙසිං දෙවසකකතං.
2402. අනුඛ්‍යාඤ්ඤාධරං බුද්ධං ආනුභිතං පටිග්ගහං,
අබ්‍යෙකාලපුප්ඵං පග්ගස්ස බුද්ධස්ස අභිරොපසිං.
2403. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිපුජසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජායිදං එලං.
2404. චතුසත්තතිතො කප්පෙ රොමස්සො නාම ඛතතියො,
ආමුත්තමාලාහරණො සයොග්ගබලවාහනො.
2405. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අබ්‍යෙකාලපුප්ඵියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අහාසිත්ථාති.

අබ්‍යෙකාලපුප්ඵයෂේරස්ස අපද්‍යනං ජට්ඨං.

* අව්‍යාධික, මජ්ඣං.

225. අව්‍යාධික සංවිරාදදායක

2396. මම විපස්සී බුදුරජුන්හට ගිනිහල්ගෙයක් දිනිමි. රොගීන්හට නිවාස ස්ථානයක් ද, උණුදිය වත්කරන භාජනයක් ද දිනිමි.

2397. ඒ කමිස හෙතුකොට ගෙන මට මේ ආත්මභාවය මොනොවට මැළින. මම ව්‍යාධිය (කුමැසි) නො දනිමි. පුණ්‍යකමියාගේ මේ විපාකය යි.

2398. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් ශාලාවක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. අග්නිශාලාදානයෙහි මේ විපාකය යි.

2399. මෙයින් සත්වනු කපෙහි සත්රාවතින් යුත් මහත් බල ඇති අපරාජිත නම් සත්විති රජෙක් වීමි.

2400. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අමටවිමොක්‍ෂයෝ ද ෂබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් අව්‍යාධික සංවිරයන් වහන්සේ මේ ශාථාවන් වදාළ සේකි.

අව්‍යාධික සංවිරාදදායක පස්වැනි යි.

226. අබ්බකාලපුප්ඵය සංවිරාදදායක

2401-2402. භාරද යනු මගේ නමයි. මට කාශ්‍යප යයි ද කියති. ඉමණයතට අගු වූ දෙවියන් විසින් සතකාර කරණ ලද අනුවාසඤ්ඤ දරන්නා වූ ලොකයාගේ පුජාවන් පිළිගන්නා වූ විපස්සී බුදුරජුන් දිවිමි. මම රුකතුන මල් ගෙන ඒ බුදුරජුන්හට පිදිමි.

2403. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

2404. මෙයින් පුසැත්තුවනු කපෙහි සවණ්ණි සිව්කා ආදි යානයන් ද, මහාමාත්‍ය සෙවකාදි බලයන් ද, හසන් අසව රථ සංඛ්‍යාත වාහනයන් ද, යන මොවුන්ගෙන් යුක්තවූයෙමි පැළැදි මාලාහරණ ඇත්තෙමි රොමස නම් රජෙක් වීමි.

2405. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අමටවිමොක්‍ෂයෝ ද ෂබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් අබ්බකාලපුප්ඵය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ශාථාවන් වදාළ සේකි.

අබ්බකාලපුප්ඵය සංවිරාදදායක පස්වැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

227. සොවණ්ණවටංසකියජේරාපද්‍යනං*

2406. උය්‍යානභූමිං නිය්‍යනෙනා අද්දසං ලොකනායකං,
වටංසකං ගතෙනාන සොවණ්ණං සාධුනිමිතං.
2407. සීසං තතො සමොරුග්ග¹ හන්තිකකිගතො අහං,
බුද්ධස්ස අභිරොපෙසිං සිඛිනො ලොකබ්‍රහ්මනො.
2408. එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිපුප්ඵසිං²,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිද්ධං³ ඵලං.
2409. සත්තචීසෙ ඉතො කප්පෙ එකො ආසිං ජනාධිපො,
මහාසතාස නාමෙන වක්කවන්ති මහබ්බලො.
2410. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයස්මා සොවණ්ණවටංසකියො ථේරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

සොවණ්ණවටංසකියජේරස්ස අපද්‍යනං සත්ථමං.

228. මිඤ්ජවටංසකියජේරාපද්‍යනං

2411. නිබ්බුතෙ ලොකනාථමහි සිඛිමහි වදනං වරෙ,
වටංසකෙහි ආකිණ්ණං බොධිපුජමකාසහං.
2412. එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමකරිං තදා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි බොධිපුජාසිද්ධං ඵලං.
2413. ඉතො ඡබ්බිසතිකප්පෙ අහං මෙඝබ්බ නාමකො,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්කවන්ති මහබ්බලො.
2414. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයස්මා මිඤ්ජවටංසකියො ථේරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

මිඤ්ජවටංසකියජේරස්ස අපද්‍යනං අට්ඨමං.

229. සුක්කතාවෙලියජේරාපද්‍යනං

2415. අසිතො නාම නාමෙන මාලාකාරො අහං⁴ තදා,
ආවෙලං පග්ගතෙනාන රඤ්ඤා දාභුං වජාමහං.
2416. අසම්පන්නමහි රාජානං අද්දසං සිඛිනායකං,
හටෙඨා හටෙඨා විතෙතන බුද්ධස්ස අභිරොපසිං.
2417. එකතීංසෙ⁵ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිපුප්ඵසිං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිද්ධං ඵලං.

* වටංසකියජේරාපද්‍යන සිවු. 1. සමොරුග්ග, මජ්ඣ.

2. පුප්ඵමභිරොපසිං, මජ්ඣ. 3. පුප්ඵපුජාසිද්ධං, මජ්ඣ. 4. අහං, මජ්ඣ.

5. එකතීංසෙ, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

227. සොවණ්ණවටංසකිය සඨවිරාවදානය

2406. උද්ඝාත භූමියට නික්ම වඩනා වූ මම ලොකනායක වූ (සිඛි) බුදුරජුන් දිවිමි. මැනවින් කොට නිමවන ලද සවණ්ණවණ්ණ වූ (භිස පළඳනා) කඩාමල්කඩක් ගෙණ,

2407. ඇතුළුව සිටි මම වහා එයින් බැස ලොකබණ්ඩ වූ සිඛි බුදුරජුන්ගට (ඒ මාලාව) පිදිමි.

2408. මෙයින් එක්තිස්වනු කපෙහි යම් පුෂ්පපුෂ්පාවක් කෙළෙම් ද, (ඒ හෙතුමෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුරාණෙහි මේ විපාකය සි.

2409. මෙයින් සත්විසිවනු කපෙහි ජනාධිපති වූ මහත් බල ඇති මහාපතාස නම් සක්විති රජෙක් වීම්.

2410. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභට්ඨමොක්ඛයෝද ෂඩ්භිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සොවණ්ණවටංසකිය සඨවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සොවණ්ණවටංසකිය සඨවිරාවදානය සන්වැහි සි.

228. මිඤ්ජවටංසකිය සඨවිරාවදානය

2411. වාදීන් අතුරෙහි උතුම් වූ සිඛි බුදුරජුන් පිරිනිවි කල්හි මම කඩාමල්කඩින් ගැවසිගත් බොධිපුරාවක් කෙළෙමි.

2412. මෙයින් එක්තිස්වනු කපෙහි වූ එකල්හි යම් පුරාවක් කෙළෙම් ද, (ඒ හෙතුමෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බොධිපුරාවෙහි මේ විපාකය සි.

2413. මෙයින් සවිසිවනු කපෙහි සත්රුවතින් යුත් මහත් බල ඇති මෙඝඝන නම් සක්විති රජෙක් වීම්.

2414. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභට්ඨමොක්ඛයෝද ෂඩ්භිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් මිඤ්ජවටංසකිය සඨවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

මිඤ්ජවටංසකිය සඨවිරාවදානය අටවැහි සි.

229. සුකතාවෙලිය සඨවිරාවදානය

2415. එකල්හි මම අසිත නම් මල්කරුවෙක් වීම්. හිසෙහි පළඳින මාලාවක් රජුට දීම සඳහා මම ගෙණ යමි.

2416. රජු වෙත පැමිණීමට පෙර සිඛි බුදුරජානන් වහන්සේ දිවිමි. සොම්නස්වූයෙමි සොම්නස් සිඬින් එය බුදුරජුන්ගට පිදිමි.

2417. මෙයින් එක්තිස්වනු කපෙහි යම් පුෂ්ප පුෂ්පාවක් කෙළෙම් ද, (ඒ හෙතුමෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුරාණෙහි මේ විපාකය සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2418. පඤ්චවිසෙ ඉතො කප්පෙ රුජාභොසිං මහබ්බලො,
වෙහාණො නාම නාමෙන වක්කවතති මහබ්බලො.

2419. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡත්‍රභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සුභතාවෙලියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සුභතාවෙලියකෙරස්ස අපද්‍යනං නවමං.

230. එකවඤ්ඤියකෙරාපද්‍යනං

2420. උසනං පටිරං චීරං වෙස්සන්තං විජිතාපිතං,
පසන්නාවිතොනා සුමනො බුද්ධසෙට්ඨං අවඤ්ඤං¹.

2421. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි වඤ්ඤාය ඉදං ඵලං.

2422. වතුච්ඡතිකප්පමති විගතානඤ්ඤාමකො,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්කවතති මහබ්බලො.

2423. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡත්‍රභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා එකවඤ්ඤියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

එකවඤ්ඤියකෙරස්ස අපද්‍යනං දසමං.

උද්දානං:

ආලමඛනඤ්ඤා අජිතං මංසදා රක්ඛදයකො
අව්‍යාධි අබ්බකාලං² පොණ්ණං මිඤ්ඤං ආවෙල වඤ්ඤං
පඤ්චපඤ්ඤාය ගාථායො ගණිතා අත්ථදසිති.

ආලමඛනදයකවග්ගො තෙව්විසතිමො.

231. උදකාසනදායකකෙරාපද්‍යනං

2424. ආරාමආරා තික්කම්ම ඵලකං යන්තරිං අනං,
උදකඤ්ඤා උපට්ඨාසිං උත්තමත්ථස්ස පතතිං.

2425. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ආසනෙ වොදකෙ ඵලං.

2426. ඉතො පණ්ණරසෙ කප්පෙ අභිසාමසම්චායො,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්කවතති මහබ්බලො.

1. බුද්ධසෙට්ඨමවඤ්ඤං, මජ්ඣිම.

2. වක්ඛුලං, සක.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2418. මෙයින් පස්විසිවනු කපෙහි මහත් බල ඇති වෙහාර නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2419. සිටුපිළිසිඹියාවෝද අභවවිමොක්ඛයෝද ෂඩ්භිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සුඛතාවෙලිය ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සුඛතාවෙලිය ස්ථවිරාවදානය නවවැනි යි.

230. එකව්‍යදිය ස්ථවිරාවදානය

2420. ශ්‍රේෂ්ඨ වූ උතුම් වූ පස්මරුන් ජයගත් වෙසසභු බුදුරජුන්හට මම පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොමනස් වූයෙමි වැන්දෙමි.

2421. එක්තිස්වනු කපෙහි යම් කමියක් කෙලෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. වන්දනාවෙහි මේ විපාකය යි.

2422. සුපිසිවනු කපෙහි සත්ථවතින් යුත් මහත් බල ඇති විගතානඤ්ඤ නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2423. සිටුපිළිසිඹියාවෝද අභවවිමොක්ඛයෝද ෂඩ්භිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් එකව්‍යදිය ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

එකව්‍යදිය ස්ථවිරාවදානය දසවැනි යි.

උද්දානය:

ආලම්බනය අර්ථය - මංසද ආරක්කදය
අව්‍යාධි අධිකාල සහ - සොණණමිඤ්ඤ ආවේලවන්දනය
පස්පණස් ගයකින් - මෙම තෙවිසි වනු වග වේ.

ආලම්බනදායක වර්ග තෙවිසිවැනි යි.

231. උදකාසනදායක ස්ථවිරාවදානය

2424. මම අරම් දෙරින් නික්ම උත්තමානීය වූ නිවණට පැමිණීම පිණිස (වැඩහිඳීමට) පුරවැවක් ඇතිවීම. පැන් ද එළවා තැබීම.

2425. මෙයින් එක්තිස්වනු කපෙහි දී යම් කමියක් කෙලෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. අසුන හා දිය එළවා තැබීමෙහි මේ විපාකය යි.

2426. මෙයින් පසළොස්වනු කපෙහි සත්ථවතින් යුත් මහත් බල ඇති අභිසාම නම් සක්විති රජෙක් වීම.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2427. පටිසම්භිදා වනසොං විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියං සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා උදකාසනදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

උදකාසනදායකත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං පඨමං.

232. භාජනදායකත්ථෙරාපද්‍යනං¹

2428. නගරෙ බ්‍රහ්මනියා කුමාකාරො අහං තදා,
භාජනං අනුපාලෙසිං භික්ඛුසංඝස්ස තාවදෙ.

2429. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ භාජනං අනුපාලෙසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි භාජනස්ස ඉදං ඵලං.

2430. තෙපඤ්ඤාසෙ ඉතො කප්පෙ අනනනජාලි නාමකො,
සත්තරතනසම්පන්නො වකකවනති මහබ්බලො.

2431. පටිසම්භිදා වනසොං විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියං සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා භාජනදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

භාජනදායකත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං දුතියං.

233. සාලපුට්ඨියත්ථෙරාපද්‍යනං*

2432. අරුණවනියා නගරෙ අහොසිං පුට්ඨිකො අහං,
මම ආරොන ගච්ඡන්තං සිබ්බං අග්ගසං ජිතං.

2433. බුද්ධියං පතතං පග්ගස්ස සාලපුට්ඨි² අදසනං,
සම්මග්ගනස්ස බුද්ධියං විප්පසන්නො වෙතසා.

2434. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං ඛජ්ජකමදසනං,³
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සාලපුට්ඨියදං ඵලං.

2435. ඉතො වුග්ගසකප්පමිති අහොසිං අමිතිඤ්ඤාලො,
සත්තරතනසම්පන්නො වකකවනති මහබ්බලො.

2436. පටිසම්භිදා වනසොං විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියං සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සාලපුට්ඨියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සාලපුට්ඨියත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං තතියං.

1. භාජනපාලකත්ථෙරාපද්‍යනං, මජ්ඣ. 2. සාලපුට්ඨි, මජ්ඣ.
3. යං පුට්ඨිමසිදසනං, මජ්ඣ. * සාලපුට්ඨියත්ථෙරාපද්‍යනං, සිවු. මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2427. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභවිමොක්ඛයෝද ඡබ්බිඤ්චෝද සාක්කාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සත්ත්ව කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් උදකාසනදායක ස්වරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

උදකාසනදායක ස්වරාවදානය පළමුවැනි සි.

232. භාජනදායක ස්වරාවදානය

2428. මම එකල්හි බඩුමහී නගරයෙහි කුමහකාරයෙක් (=කුමලෙක්) වීම. එකෙකෙහි හික්කුසබ්බයාට භාජන සැපයීම කෙලෙමි.

2429. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් භාජන සැපයීමක් කෙලෙමිද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. භාජන දානයාගේ මේ විපාකය සි.

2430. මෙයින් තෙපණස්වනු කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති අනනාපාලි නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2431. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභවිමොක්ඛයෝද ඡබ්බිඤ්චෝද සාක්කාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සත්ත්ව කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් භාජනදායක ස්වරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

භාජනදායක ස්වරාවදානය දෙවැනි සි.

233. සාලසුපිය ස්වරාවදානය

2432. මම අරුණමහී නගරයෙහි පූජ සාදන්නෙක් වීම. (එකල්හි) මාගේ ගෙදෙරින් වසිනා සිඛි බුදුරජුන් දිවිමි.

2433. මම බුදුරජුන්ගේ පාත්‍රය ගෙණ සමමග්ගන වූ ඒ බුදුරජානන් වහන්සේට පැහැදි සිතින් හල් පූ දිනිමි.

2434. මෙයින් එක්තිස්වනු කපෙහි මම යම් බාදායක් දිනිමිද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. හල් පූ දනෙහි මේ විපාකය සි.

2435. මෙයින් තුදස්වනු කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති අමනසුපල නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2436. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභවිමොක්ඛයෝද ඡබ්බිඤ්චෝද සාක්කාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සත්ත්ව කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සාලසුපිය ස්වරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සාලසුපිය ස්වරාවදානය තෙවැනි සි.

234. කිලඤ්ඤයකපේරාපදානං

2437. කීවණං පුරෙ රමෙම නලකාරො අහං තදා,
සිඤ්ඤාමි ලොකපජ්ජොතෙ පසන්නා ජනතා තතිං.
2438. පුජ්ඣං ලොකනාථස්ස කිලඤ්ඤං පරියෙසති,
බුද්ධිසුඡං කරොන්තානං කිලඤ්ඤං අදදිං අහං.
2439. චතුනවුතෙ ඉතො¹ කප්පෙ යං කම්මකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි කිලඤ්ඤස්ස ඉදං ඵලං.
2440. සත්තසත්තතිකප්පමහි රාජා ආසිං ජුතිකුරො,²
සත්තරතනසම්පන්නො චක්ඛවන්ති මහබ්බලො.
2441. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා කිලඤ්ඤයග්ගො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
- කිලඤ්ඤයකපේරස්ස අපදානං චතුස්ථං.

235. වෙදිකාරකපේරාපදානං

2442. විපස්සිනො හගවතො බොධියා පාදපුත්තමෙ,
පසන්නවිතොතො සුමනො කාරෙසිං වෙදිකං අහං.
2443. ඵකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ කරෙසිං වෙදිකං අහං,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි වෙදිකාය ඉදං ඵලං.
2444. ඉතො ඵකාදසෙ කප්පෙ අහොසිං සුඤ්ඤස්මො,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්ඛවන්ති මහබ්බලො.
2445. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා වෙදිකාරකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
- වෙදිකාරකපේරස්ස අපදානං පඤ්චමං.

236. වණණකාරකපේරාපදානං

2446. නගරෙ අරුණවතියා වණණකාරො අහං තදා,
වෙතියෙ දුස්සහණධාති නානාවණණං රජෙසහං³.
2447. ඵකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං වණණං රජසිං තදා,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි වණණදානසිද්ධං ඵලං.

1. චතුක්ඛවුතිනො කප්පෙ, මජ්ඣං. 2. ජලදබ්බරො, මජ්ඣං.
3. රජෙමහං, ස්‍යා.

234. කිලඤ්ජදයක සථවිරාවද්‍යනය

2437. (ප්‍රාකාරත්‍රයකින් පරික්ෂිත බැවින්) නිවරා නම් වූ රමා නගරයෙහි මම එකල්හි නලකරුවෙක් (=කුළුපොත්තෙක්) වීම. සිද්ධාසී බුදුරජුන් කෙරෙහි පැහැදුනු ජනසමූහයෝ එහි වූහ.

2438. ලොකාභයන් වහන්සේට පිදීම සඳහා කළාලයක් සොයයි. මම ඒ බුද්ධිපුජාව කරනවුනට කළාලයක් දිනිමි.

2439. මෙයින් සිවුඅනුවනු කපෙහි දී යම් කමියක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. කළාලදානයාගේ මේ විපාකය යි.

2440. සත්සැත්තැවනු කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සුනිකිර නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2441. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභවිමොක්ඛයෝද අබ්භිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් කිලඤ්ජදයක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කිලඤ්ජදයක සථවිරාවද්‍යනය සිවුවැනි යි.

235. වෙදිකාරක සථවිරාවද්‍යනය

2442. විපසසී බුදුරජුන්ගේ උතුම් බෝරුකට මම පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොම්නස් වූයෙමි වෙදිකාවක් කෙළෙමි.

2443. මම මෙයින් අනුවන කපෙහි වෙදිකාවක් කරවූයෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. වෙදිකාදානයාගේ මේ විපාකය යි.

2444. මෙයින් එකොලොස්වනු කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සුමිසංඝම නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2445. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභවිමොක්ඛයෝද අබ්භිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් වෙදිකාරක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

වෙදිකාරක සථවිරාවද්‍යනය පස්වැනි යි.

236. වණ්ණකාර සථවිරාවද්‍යනය

2446. මම එකල්හි අරුණවතී නගරයෙහි වණ්ණකාරයෙක් (රහ-පොවන්තෙක්) වීම. මම සැයෙහි වත්බඩු නත්වන් කොට පෙවීම.

2447. මෙයින් එක්තීස්වනු කපෙහි යම් සායම් පෙවීමක් (පින් පිණිස) කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි.

*. මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2448. ඉතො තෙවීසතිකපො චන්ද්‍රසමසනාමකො¹,
සත්තරතනසමපතො චක්කවතති මහබ්බලො.

2449. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා චණ්ණකාගේ ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

චණ්ණකාරණෙරස්ස අපදානං ඡට්ඨං.

237. පියාලපුප්ඵයන්ථෙරාපදානං

2450. මගලුඤ්ඤා පුරෙ ආසිං අරඤ්ඤා කානතො අහං,
පියාලං පුප්ඵිතං දිස්වා ගතමග්ගෙ බිපිං අහං.

2451. එකනවුතො ඉතො කප්පො යං පුප්ඵමභිපුප්ඵිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිද්ධං එලං.

2452. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පියාලපුප්ඵියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පියාලපුප්ඵයන්ථෙරස්ස අපදානං සන්තමං.

238. අමබයාගදායකන්ථෙරාපදානං

2453. සකෙ සිප්පො අපථ්ඨෙධො අගමං කානතං අහං,
සමුද්ධං යන්තං දිස්වාන අමබයාගං අදාසහං.

2454. එකනවුතො ඉතො කප්පො යං දාහමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි අමබයාගසිද්ධං එලං.

2455. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අමබයාගදායකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

අමබයාගදායකන්ථෙරස්ස අපදානං අට්ඨමං.

1. චණ්ණසමසනාමකො, මජ්ඣං. චන්ද්‍රසම, සහා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2448. මෙයින් තෙවිසිවනු කපෙති සත්ථුවනින් සුත් මහත් බල ඇති වන්දනාමානුසාරී සත්ත්වයා රජෙක් වීම.

2449. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝද භවිතියවෝද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් වණනාකාර සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

වණනාකාර සථවිරාවදානය සම්මත විය.

237. පියාලපුප්පිය සථවිරාවදානය

2450. මම පෙර මහවෙතෙහි මුඛ වැද්දෙක් වීම. මම පිපුණු පිපල් ගසක් දැක බුදුරජානන් වැඩිය මගෙහි (ඒ මල් ගෙණ) (පිදිම් වශයෙන්) අතුලෙමි.

2451. මෙයින් එක්අනුවන කපෙති යම් පුෂ්පපුරාවක් කෙළෙමිද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතිකක් නොදනිමි. බුදුරජාවෙහි මේ විපාකය යි.

2452. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝද භවිතියවෝද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පියාලපුප්පිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පියාලපුප්පිය සථවිරාවදානය සම්මත විය.

238. අමබයාගදායක සථවිරාවදානය

2453. සවකිය (හකිව්‍යාකරණාදි) ශිල්පයෙහි දක්‍ෂ වූ මම වනයට ගියෙමි. මම (මග) වහින්නා වූ බුදුරජානන් දැක අභිදානක් දිනිමි.

2454. මෙයින් එක්අනුවන කපෙති යම් දනක් දුනිමිද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතිකක් නොදනිමි. අභිදානෙහි මේ විපාකය යි.

2455. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝද භවිතියවෝද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් අමබයාගදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

අමබයාගදායක සථවිරාවදානය අවමත විය.

239. ජගතිකාරකජෝරාපද්‍යනං

2456. නිබ්බුතෙ ලොකතාථමි අසිද්ධස්සි හරුත්තමෙ,
ජගති කාරිතා මයං බුද්ධස්ස ථූපමුත්තමෙ.

2457. අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ යං කම්මමකරිං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ජගතියා ඉදං ඵලං.

2458. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨීමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා ජගතිකාරකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අහාසිත්ථාති.

ජගතිකාරකජෝරස්ස අපද්‍යනං නවමං.

240. වාසිද්දයකජෝරාපද්‍යනං

2459. කම්මාරොගං පුරෙ ආසිං නිවරායං පුරුත්තමෙ,
ඵකා වාසි මයා දින්නා සයමගුං අපරාජිතං.

5480. වතුනවුතෙ¹ ඉතො කප්පෙ යං වාසිමදදිං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි වාසිද්දනස්සිදං ඵලං.

5461. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨීමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා වාසිද්දයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අහාසිත්ථාති.

වාසිද්දයකජෝරස්ස අපද්‍යනං දසමං.

උද්දායනං:

උදකාසන භාජනං සාලපුට්ඨි² කිලඤ්ඤො
වෙදිකා වණ්ණකාරො ව පියාල අමබයාගද්ද
ජගති වාසිද්දතා ව ගාථා තිංස ව අට්ඨ ව.

උදකාසනවග්ගො වතුපිසතිමො.

241. තුවරද්දයකජෝරාපද්‍යනං

2462. මිගලුද්දෙ පුරෙ ආසිං අරඤ්ඤෙ කානතෙ අහං,
හරිකා³ තුවරමාදාය සම්ඝස්ස අදදිං අහං.

2463. ඵකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං දුනමදදිං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි තුවරස්ස ඉදං ඵලං.

2464. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨීමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා තුවරද්දයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අහාසිත්ථාති.

තුවරද්දයකජෝරස්ස අපද්‍යනං පඨමං.

1. වතුනවුතිනොකප්පෙ, මජ්ඣිම.

2. සාලපුට්ඨි, සීහු, මජ්ඣිම.

3. හරිකා, සීහු, මජ්ඣිම.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

239. ජගතිකාරක සංවිරාමදානය

2456. අසද්ධස්සි බුදුරජාන් පිරිනිව්ව කල්හි මා විසින් ඒ බුදුරජාන්ගේ උතුම් සායෙහි පිළිදගැනීම කරවන ලදී.

2457. මෙයින් එක්සිය අටළොස්වන කපෙහි යම් කමිසක් කරණ ලද ද, (ඒ හෙතෙමන්) දුගතියක් නොදනිමි. පිළිදගැනීම කරවීමෙහි මේ විපාකය සි.

2458. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද අභිභිඤ්චෝද සාක්කාන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ජගතිකාරක සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

ජගතිකාරක සංවිරාමදානය නවවැනි සි.

240. වාසිදායක සංවිරාමදානය

2459. මම පෙර උතුම් නිවරා පුරයෙහි කඹුරෙක් වීම. මා විසින් සියල්ල දත් පස්මරුන් දිනූ බුදුරජාන් උදෙසා එක් වැකැත්තක් දෙන ලදී.

2460. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් වැකැත් දැනක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතෙමන්) දුගතියක් නොදනිමි. වැකැත් දැනෙහි මේ විපාකය සි.

2461. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද අභිභිඤ්චෝද සාක්කාන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් වාසිදායක සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

වාසිදායක සංවිරාමදානය දසවැනි සි.

උද්දාය:

උදකාසන භාජන - සාලපුට්ඨි කිලඤ්ඤක

වෙදිකා වණ්ණකාර - පියාල අමබයාගද

ජගති වාසිදායක දස දස - අටතිස් ගයින් බැදියේ.

උදකාසන වර්ග සූචි වැනි සි.

241. තුවරදායක සංවිරාමදානය

2462. මම පෙර මහවෙතෙහි මුවවැද්දෙක් වීම. මම තුවරඇට (බදුනකින්) ගෙණවුන් සබ්බසාට දුනිමි.

2463. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් දැනක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතෙමන්) දුගතියක් නොදනිමි. තුවර දැනෙහි මේ විපාකය සි.

2464. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද අභිභිඤ්චෝද සාක්කාන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් තුවරදායක සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

තුවරදායක සංවිරාමදානය පළමුවැනි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

242. නාගකෙසරියථේරාපද්‍යනං

2465. ධනුං අදොඤ්ඤා කඤ්ඤා වනමජ්ඣොගගිං අහං,
කෙසරං ඔසටං¹ දිස්වා සතපතතං සමුට්ඨිතං.
2466. උතො හත්ථෙති පග්ගස්ස සිරෙ කඤ්ඤා අඤ්ඤාලිං,
බුද්ධස්ස අභිරොපෙසිං නිස්සස්ස ලොකබ්බුතො.
2467. දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිපුප්පසිං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
2468. තෙසත්තනිමහි කප්පමහි සත්ත කෙසරනාමකො,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්කවන්ති මහබ්බලො.
2469. පටිසම්භිද්ද වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා ඤවජිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා නාගකෙසරියො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

නාගකෙසරියථේරස්ස අපද්‍යනං දුතීයං.

243. නළිනකෙසරියථේරාපද්‍යනං

2470. ජාතස්සරස්ස වෙමජ්ඣො වසාමි ජලකුක්කුටො,
අප්ඤ්ඤං² දෙවදෙවං ගච්ඡන්තමිතිඤ්ඤෙ.
2471. තුණ්ණධන කෙසරිං³ ගස්සා පිප්පසනෙන වෙනසා,
බුද්ධස්ස අභිරොපෙසිං නිස්සස්ස ලොකබ්බුතො.
2472. දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිපුප්පසිං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
2473. තෙසත්තනිමහි කප්පමහි සත්තසත්තසනාමකො⁴,
සත්තරතනසම්පන්නො වක්කවන්ති මහබ්බලො.
2474. පටිසම්භිද්ද වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා ඤවජිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා නළිනකෙසරියො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

නළිනකෙසරියථේරස්ස අපද්‍යනං තතීයං.

244. විරවුප්පථියථේරාපද්‍යනං⁵

2475. ඛිණ්ණවසනස්සෙති නිසායාති ලොකභායකො,
විරවුප්පථං පග්ගස්ස බුද්ධස්ස අභිරොපෙසිං.
2476. එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිපුප්පසිං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.

1. ඔග්ගා, මජ්ඣං. 2. අඤ්ඤාහං මජ්ඣං. 3. කෙසරං, සසා
4. සත්තකෙසරනාමකො, මජ්ඣං. 5. විරවුප්පථියථේරාපද්‍යනං, මජ්ඣං.
6. විරවුප්පථියථේරාපද්‍යනං, මජ්ඣං.

242. නාගකෙසරිය සංවිරාවදානය

2465. මම (මුවන් මැරීම සඳහා) දුන්න නිසැක කොට සරසාගෙණ වනයට ඇතුළු වීම. මනාව පිටුණු කුඩා විලක් දැක උඩට නැගුනු පිහුමක්

2466. දෙතින් ගෙණ හිසෙහි ඇඳිලි බැඳගෙණ ලොකබඩු වූ නිසා බුදුරජුන්හට පිදීම.

2467. මෙයින් දෙඅනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙළෙම් ද, (ඒ ගෙවුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

2468. තෙසැත්තැවනු කපෙහි සත්ථුවතින් යුත් මහත් බල ඇති කෙසර නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2469. සිටුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අබතිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමත් නාගකෙසරිය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

නාගකෙසරිය සංවිරාවදානය දෙවැනි යි.

243. නළිනකෙසරිය සංවිරාවදානය

2470. (මම) සවයංජාත විලක් මැද දිගකුකුළෙක්ව වසමි. ඉක්බිති (එහිදී) අහසෙහි වසින්නා වූ බුදුරජුන් දුටුවෙමි.

2471. තුසිත් නෙළුම් මල් ගෙණ පැහැදී සිතින් ලොකබඩු වූ නිසා බුදුරජුන්හට පිදීම.

2472. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි යම් නෙළුම්මල් පිදීමක් කෙළෙම් ද, (ඒ ගෙවුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

2473. තෙසැත්තැවනු කපෙහි සත්ථුවතින් යුත් මහත් බල ඇති සතපඤ්ඤා නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2474. සිටුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අබතිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමත් නළිනකෙසරිය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

නළිනකෙසරිය සංවිරාවදානය තෙවැනි යි.

244. විරවිජුපථිය සංවිරාවදානය

2475. ලොකනායක වූ (සිඤ්ඤාභි) බුදුරජානන් වහන්සේ මාග්ගියෙහි වසිත සේක. එකල්හි (මම) විරවිජුපථියන් ගෙණ (එම) බුදුරජුන්හට පිදීම.

2476. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙළෙම් ද, (ඒ ගෙවුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2477. පරිසමහිද්‍ය වතසෝ වීමොකකාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලහිඤ්ඤ සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා විරවිජුපභිමො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

විරවිජුපභිමකේරස්ස අපදානං වතුත්ථං.

245. කුටිඬුපකතේරාපදානං

2478. සිද්ධත්ථස්ස භගවතො අහොසිං කුටිගොපකො,
කාලෙන කාලං ධූපෙසිං පසන්නො සෙහි පාණ්ණිති.

2479. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං¹ එලං.

2480. පරිසමහිද්‍ය වතසෝ විමොකකාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලහිඤ්ඤ සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කුටිඬුපකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

කුටිඬුපකතේරස්ස අපදානං පඤ්චමං.

246. පත්තදායකතේරාපදානං

2481. පරමෙන දම්පෙන සිද්ධත්ථස්ස මහෙසිතො,
පත්තදානං මයා දින්නං උජ්ඣුතස්ස තාදිතො.

2482. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං දානමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි පත්තදානසිදං එලං.

2483. පරිසමහිද්‍ය වතසෝ විමොකකාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලහිඤ්ඤ සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පත්තදායකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පත්තදායකතේරස්ස අපදානං ඡට්ඨං.

247. ධාතුපුජකතේරාපදානං

2484. නිබ්බුතෙ ලොකතාපම්හි සිද්ධත්ථමහි නරුත්තමෙ,
එකා ධාතු මයා ලභා දිපදිඤ්ඤා² තාදිතො.

2485. තාතං ධාතුං ගගෙභ්‍යො බුද්ධස්සාදිව්ඛන්දුනො,
පඤ්චවස්සෙ පරිවරිං තිට්ඨන්තං ව නරුත්තමං.

1. ධූපදායකදි, මජ්ඣං.

2. දම්පදිඤ්ඤා, මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2477. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභට්ටිමොක්‍ෂයෝ ද ඡබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් විරවිජුපථීය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

විරවිජුපථීය සංවිරාචදානය සිවුවැනි සි.

245. කුටිබ්බපක සංවිරාචදානය

2478. මම සිද්ධාස්ථි බුදුරජානන් වහන්සේගේ ගදකිශ්‍රියෙහි වතාවත් කරන්නෙක් වීම. කලින් කල පහන් සිතැත්තෙම් සියතින් දුම් ගැස්වීම.

2479. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් කමියක් කෙළෙම් ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දැනීම. බුද්ධපුරාවෙහි මේ විපාකය සි.

2480. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභට්ටිමොක්‍ෂයෝ ද ඡබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් කුටිබ්බපක සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කුටිබ්බපක සංවිරාචදානය පස්වැනි සි.

246. පත්තදායක සංවිරාචදානය

2481. (කාය-වච්චි-මනෝ වඩකතාවන්ගෙන් තොර බැවින්) සෘජු ගුණ ඇති (අටලෝ දහනිති නො සැලෙන බැවින්) තාදී ගුණ සුත් උතුම් වූ දමළයෙන් සුත් සිද්ධාස්ථි බුදුරජුන්හට මා විසින් පාත්‍රදායකක් (=පාත්‍රයක්) දෙන ලදී.

2482. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් (පාත්‍ර) දානයක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දැනීම. පාත්‍රදායකයේ මේ විපාකය සි.

2483. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභට්ටිමොක්‍ෂයෝ ද ඡබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පත්තදායක සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පත්තදායක සංවිරාචදානය සවැනි සි.

247. ධාතුසුඡක සංවිරාචදානය

2484. ලොකනාථ වූ සිද්ධාස්ථි බුදුරජානන් වහන්සේ පිරිනිවි කල්හි තාදී ගුණ ඇති ද්විපදෙන්නම් වූ බුදුරජුන්ගේ එක් ධාතූන් වහන්සේ නමක් මා විසින් ලබන ලදී.

2485. මම ආදිවබ්බවූ ඒ බුදුරජුන්ගේ ධාතුව රැගෙන ජීවමාන බුදුරජුන්හට මෙන් අවුරුදු පසක් සේවය කෙළෙමි.

2486. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ඛානං පුජසිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ඛානුපට්ඨිගනෙ ඵලං.

2487. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියා සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ඛානුජජ්ඣො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ඛානුජජ්ඣකඤ්ඤොරස්ස අපදානං සත්තමං.

248 සත්තලිප්පපථපුජකත්ථොරාපදානං¹

2488. සත්ත සත්තලිප්පථානි සීසෙ කත්ථානහං තදා,
බුද්ධියා අභිජොපෙසිං වෙස්සගුමහි නරුත්තමෙ.

2489. ඵකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිජොපසිං²,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුප්ථපුජාසිදං³ ඵලං.

2490. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියා සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සත්තලිප්පපුජකඤ්ඤො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සත්තලිප්පපුජකඤ්ඤොරස්ස අපදානං අට්ඨමං.

249. ඛිමබ්භිජාලියකත්ථොරාපදානං

2491. පළුච්ඡානොරො නාම ජිනො සයම්භු අග්ගපුග්ගලො,
චතුසථං පකාසෙති දීපෙති අමතං පදං.

2492. ඛිමබ්භිජාලිකපුප්ථානි⁴ පුච්ඡ කත්ථානහං තදා,
බුද්ධියා අභිජොපෙසිං දිපදිඤ්ඤා නාදිනො.

2493. අට්ඨසට්ඨිමහිනො කප්පෙ චතුරෙ කිංකරකෙසරා,
සත්තරතතසම්පන්නා චක්ඛවතති මහබ්බලා.

2494. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියා සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ඛිමබ්භිජාලියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ඛිමබ්භිජාලියකත්ථොරස්ස අපදානං නවමං.

1. සත්තලිප්පපථකත්ථොරාපදානං, මජ්ඣිම. 2. යං පුප්ථමභිජොපසිං, මජ්ඣිම.

3. බුද්ධිපුජාසිදං, මජ්ඣිම.

4. ඛිමබ්භිජාලිකපුප්ථානි, මජ්ඣිම.

2486. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් බාහු පුජාවක් කෙළෙම් ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. බාහුන්ට උචාවචන් කිරීමෙහි (පිදීමෙහි) මේ විපාකය යි.

2487. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද අබහිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමන් බාහුසුජක සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

බාහුසුජක සංවරාවදානය සන්වැනි යි.

248. සත්තලීපුපඵසුජක සංවරාවදානය

2488. වෙසසභු බුදුරජුන් ලොව පහළ වූ කල්හි මම සත්තලී පුෂප (=පළොල් මල්) සතක් හිසෙහි කොට ගෙණවූන් ඒ බුදුරජුන්හට පිදීමි.

2489. මෙයින් එක්තිස්වනු කපෙහි යම් පුෂපපුජාවක් කෙළෙම් ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. පුෂපපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

2490. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද අබහිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමන් සත්තලීපුසුජක සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සත්තලීපුසුජක සංවරාවදානය අටවැනි යි.

249. බිම්බජාලිය සංවරාවදානය

2491. සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කළා වූ අග්‍රපුද්ගල වූ සදුමුත්තර බුදුරජනෙම වතුසාන්තය දෙශනා කරයි. අමාත පදය (=නිවණ) දක්වයි.

2492. එකල්හි මම රත්කරව් මල් කඩා තාදීගුණ ඇති ද්විපදෙත්තම වූ සදුමුත්තර බුදුරජුන්හට පිදීමි.

2493. මෙයින් අටසැටවනු කපෙහි සත්රුවතින් යුත් මහත් බල ඇති කිංකර්මකාර නම් සිවු සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2494. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද අබහිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමන් බිම්බජාලිය සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

බිම්බජාලිය සංවරාවදානය නවවැනි යි.

250. උද්දලදොසකකේරාපද්‍යනං¹

2495. කකුසකො නාම නාමෙන සයමු අපරාජිතො,
පවතා නිකම්බිකාන අනුසාතො මහානදිං.

2496. උද්දලකං ගහෙකාන සයමුසං අද්දසනං,
සංයතසුප්ප්‍රභාසං පසන්නමානසො භද්ද².

2497. එකතියෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිපුජසිං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි පුප්ඵද්‍යනසිද්ධං ඵලං.

2498. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා උද්දලදොසකො පේරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

උද්දලදොසකකේරසං අපද්‍යනං දසමං.

උද්දනං:

නුවර නාග නලිනා විරථි කුටිබ්බපකො
පතොතො ධාතු සත්තලියො ඛිම්බි උද්දලකෙන ච
සත්තතිංසති ගාථායො ගණිතායො විභාවිති.

නුවරදොසකවග්ගො පසළුවිසතිමො.

251. ථොමකේරාපද්‍යනං

2499. දෙවලොකෙ සීතො සතොතො විපසිසං මහෙසිනො,
ධම්මං සුණ්ඛිකා මුද්දිතො ඉමං වාචමහාසනං³.

2500. නමො හෙ පුරිසාජඤ්ඤා නමො හෙ පුරිසුත්තම,
බහුං ජනං⁴ තාරයසි දෙසෙතොතො අමතං පදං.

2501. එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං වාචමහණිං භද්ද,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි ථොමනාය ඉදං ඵලං.

2502. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා ථොමකො පේරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ථොමකකේරසං අපද්‍යනං පඨමං.

1. උද්දලකදොසකකේරාපද්‍යනං, මජ්ඣං.

2. අභං, මජ්ඣං.

3. වාච. අභාසනං, මජ්ඣං.

4. බහුජනං, මජ්ඣං.

250. උද්දලදායක සංවිරාමදානය

2495. සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කළා වූ පස්මරුන් ජයගත් කකුසකු නම් බුදුරජ තෙමේ වැඩවසන විහාරයෙන් නික්ම මහා-නදියට වැසියේ ය.

2496. මම එකල්හි ඇසල (මල්) ගෙණ සන්ත්‍රන් වූ සෘජු ගුණ ඇති බුදුරජුන්හට පහන් සිත් ඇත්තෙමි පිදිමි.

2497. මෙයින් එක්තිස්වනු කපෙහි යම් පුෂ්පජාටක් කෙළෙමිද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පුෂ්පදානයෙහි මේ විපාකය යි.

2498. සිවුපිළිසිඟියාවෝද අභවිමොක්‍ෂයෝද අබිභිඤ්චෝද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් උද්දලදායක සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

උද්දලදායක සංවිරාමදානය දසවැනි යි.

උද්දානය:

නුවරනාග නලින - විරථි කුටිබුපක
පතන ධාතු සතතලිය - බිමබි උද්දලද
මෙවග වූ දසවත් - සත්තිස් ගයින් බැඳියේ.

නුවරදායක වර්ගය පස්විසි වැනි යි.

251. පොමක සංවිරාමදානය

2499. දෙවිලොව සිටියේ ම විපස්සි බුදුරජුන්ගේ ධර්මය අසා සතුටු වූයෙමි මම මේ වචනය කිමි.

2500. පුරුෂශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්ස, ඔබවහන්සේට නම්ඤ්ඤාර වේවා. පුරුෂොත්තමය, ඔබවහන්සේට නම්ඤ්ඤාර වේවා. ඔබ අමා පදය (=ධර්මය) දෙසමින් බොහෝදෙන (සසර සයුරින්) එතර කෙරෙහිය (කියා යි.)

2501. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහිදී යම් (බුදුරජුන්හට සතුති) වචනයක් කිවෙමිද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධසතුති කරණයෙහි මේ විපාකය යි.

2502. සිවුපිළිසිඟියාවෝද අභවිමොක්‍ෂයෝද අබිභිඤ්චෝද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පොමක සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

පොමකසංවිරාමදානය පළමුවැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

252. එකාසනදායකථෝරාපදානං

2503. විජතිනා දෙවවණ්ණං සහරියො ඉධාගමිං,
අභිකාරං කතතුකාමො බුද්ධසෙට්ඨස්ස සාසනෙ.
2504. දෙවලො නාම කාමෙන පදුමුත්තරසාවකො,
තස්ස භික්ඛා මයා දින්නා විප්පසන්නෙන වෙතසා.
2505. සතසහස්සෙ ඉතො¹ කප්පෙ යං කම්මමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පිණ්ඩපාතසිද්ධං ඵලං.
2506. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා එකාසනදායකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්වාති.

එකාසනදායකථෝරස්ස අපදානං දුතියං.

253. විතකපුප්පකථෝරාපදානං

2507. ආනන්දො නාම සමුද්ධො සයම්භු අපරාජිතො,
අරඤ්ඤා පරිනිබ්බාසි අමනුස්සමහි කාතනෙ.
2508. දෙවලොකා ඉධාගන්තිා විතං කතානතං තදා,
සරිරං තත්ථ ක්කාපෙසිං සකකාරඤ්ඤා අකාසතං.
2509. එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුප්පාසිද්ධං ඵලං.
2510. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා විතකපුප්පකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්වාති.

විතකපුප්පකථෝරස්ස අපදානං චතුත්ථං.

254. තිවම්පකපුප්පකථෝරාපදානං

2511. භිමවන්තස්ස අවිදුරෙ² විකතො³ නාම පබ්බතො,
තස්ස වෙමජෙඤ්ඤා වසති සමණො භාවිතිජ්ඣියො.
2512. දිස්වාත තස්සොපසම්මං විප්පසන්නෙන වෙතසා,
තීණි වම්පකපුප්පාති ගහෙතානි සමොකිරිං.

1. සතසහස්සිතො කප්පෙ, මජ්ඣං.

2. භිමවන්තසොවිදුරෙ, මජ්ඣං.

3. විතතො, මජ්ඣං.

252. එකාසනදායක සංවිරාමදාය

2503. බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සසුනෙහි කුසල් කරණ කැමැත්තෙහි බිරිය සහිත වූයෙහි දෙව් වෙස හැර මෙහි පැමිණියෙහි.

2504 (එකල්හි) දෙවල නම් පළමුතර බුදුරජුන්ගේ ශ්‍රාවකයෙක් විය. මා පිසින් උන්වහන්සේට පහන් සිහින් හිඤ්ඤාවක් දෙන ලදී.

2505. මෙසින් සියක් දහස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කම්යක් කරණ ලද ද, (ඒ තෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පිණ්ඩපාතදානයාගේ මේ විපාකය සි.

2506. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝද ෂබ්භිඤ්ඤාවෝද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් එකාසනදායක සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

එකාසනදායක සංවිරාමදාය දෙවැනි සි.

253. විතකපුප්පක සංවිරාමදාය

2507. සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කලා වූ පස්මරුන් දිසු ආනන්ද නම් සම්බුදු රජ තෙමේ අමනුෂ්‍ය පරිගාහිත වනයෙහි පිරිනිවන් පා වදාළේය.

2508. මම එකල්හි දෙව්ලොවින් මෙහි පැමිණ විතකයක් කොට (බුද්ධ) ශරීරය එහි දැවිමි. සත්කාර ද කෙළෙමි.

2509. මෙසින් එක්අනුවනු කපෙහි වූ එකල්හි යම් කම්යක් කෙළෙමි ද, (ඒ තෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය සි.

2510. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝද ෂබ්භිඤ්ඤාවෝද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් විතකපුප්පක සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

විතකපුප්පක සංවිරාමදාය තෙවැනි සි.

254. කිම්මපකපුප්පක සංවිරාමදාය

2511. හිමවතට නුදුරෙහි විකත නම් පථිතයක් විය. ඒ පථිතයාගේ මධ්‍යයෙහි වඩන ලද ඉදුරන් ඇති ශ්‍රමණයෙක් තෙමේ වෙසෙසි.

2512. උන්වහන්සේගේ සන්තූන් බව දැක පැහැදි සිහින් සපු මල් තුණක් ගෙණ විසිරවිමි. (පිදිමි.)

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2513. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිපුප්ථං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.

2514. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධිස්ස සාසනං.

ඉන්ධං සුදං ආයස්මා නිවම්පකපුප්ථියො පෙරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්තාති.

නිවම්පකපුප්ථියන්තරස්ස අපදානං වතුන්ධං.

255. සත්තපාටලියන්තරාපදානං

2515. කණ්ණිකාරංව ජොතනනං නිසින්නං පබ්බතනනරෙ,
සත්තපාටලිපුප්ථාති බුද්ධිස්ස අභිරුප්පං.

2516. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිපුප්ථං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.

2517. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධිස්ස සාසනං.

ඉන්ධං සුදං ආයස්මා සත්තපාටලියො පෙරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්තාති.

සත්තපාටලියන්තරස්ස අපදානං පඤ්චමං.

256. උපාහනදායකන්තරාපදානං

2518. අහොසි වඤ්ඤො නාම සම්බුද්ධිස්සත්තජො තදා,
එකොපාහනො මයා දින්නො බොධිං සම්පජ්ජ මෙ තුවං.

2519. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යම්පාහනං දදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි උපාහනසිද්ධං ඵලං.

2520. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධිස්ස සාසනං.

ඉන්ධං සුදං ආයස්මා උපාහනදායකො පෙරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්තාති.

උපාහනදායකන්තරස්ස අපදානං ඡට්ඨං.

2513. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් ප්‍රභවපුරාවක් කෙලෙම් ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුඬපුරාවෙහි මේ විරාකය සි.

2514. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අබතිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් නිවමසකපුපථිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

නිවමසකපුපථිය සථවිරාවදානය සිවුවැනි සි.

255. සත්තපාටලිය සථවිරාවදානය

2515. පථිතානතරයෙහි වැඩහුන්නා වූ පිපුණු කිණිහිරි රුකක් මෙන් බලන බුදුරජානන්වරයාට පළොල් මල් සතක් පිදිමි.

2516. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් ප්‍රභවපුරාවක් කෙලෙම් ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුඬපුරාවෙහි මේ විරාකය සි.

2517. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අබතිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සත්තපාටලිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සත්තපාටලිය සථවිරාවදානය පස්වැනි සි.

256. උපාහනදායක සථවිරාවදානය

2518 එකල්හි වෘද්ධ නම් බුඬපුත්‍රයෙක් විය. මා විසින් උත්වහන්සේට එක් පාවහන් සහලක් දිනිමි. (දී මෙසේ පැනිමි.) එම්බා පාවහන් සහල “මම මා (ශ්‍රාවක) බොධියට පමුණුවන්න”යි (කියාසි).

2519. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් පාවහන් සහලක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පාවහන් දැනෙහි මේ විරාකය සි.

2520. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අබතිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් උපාහනදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

උපාහනදායක සථවිරාවදානය සවැනි සි

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

257. මඤ්ජිපුරකපේරාපද්‍යනං

2521. මඤ්ජිකං කර්තෘන රථියං පටිපජ්ජං,
අද්දං සමණානං තික්ඛුසංඝපුරකකිං.
2522. පසන්නාවිතො සුමනො පරමාය ව පිතියා,
උතො හත්ථි පග්ගා චුඛිස්ස අභිජරාපසිං.
2523. දොනවුතො ඉතො කප්පො යං පුප්ඵමිජ්ජරසිං,
දුග්ගා නාභිජානාමි පුප්ඵජ්ජරාසිදං ඵලං.
2524. ඉතො තෙසත්තතිකප්පො ඵකො ආසිං මනිපති,
ජොතිසො නාම නාමෙන වකකචනති මහබ්බලො.
2525. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සවජ්ජතා කතං චුඛිස්ස සාසනං.
- ඉදං සුදං ආයස්මා මඤ්ජිපුරකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

මඤ්ජිපුරකපේරස්ස අපද්‍යනං සඟ්ගමං.

258. පණණද්දයකපේරාපද්‍යනං

2526. පබ්බතො තිමචනනමිති වාකචිරධරො අහං,
අලොණපණණනකකාමති තීයමෙසු ව සංවුතො.
2527. පාතරසෙ අනුප්පතො සිද්ධිජො උපගවජ් මං,
තාහං චුඛිස්ස පාදසිං පසන්නො සෙති පාණිති.
2528. වතුනවුතො¹ ඉතො කප්පො යං පණණමදදිං තදා,
දුග්ගා නාභිජානාමි පණණද්දනසිද්දං ඵලං.
2529. සත්තථිසතිකප්පමිති රුජා ආසිං යද්දජීයො²,
සත්තරතනසම්පන්නො වකකචනති මහබ්බලො.
2530. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සවජ්ජතා කතං චුඛිස්ස සාසනං.
- ඉදං සුදං ආයස්මා පණණද්දයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
- පණණද්දයකපේරස්ස අපද්‍යනං අට්ඨමං.

1. වතුනවුතො, මජ්ඣ.

2. යද්දජීයො, මජ්ඣ.

257. මඤ්ඤිපුජක සථවිරාවද්දනය

2521. මම මල් කලඹක් කොට ගෙණ වීථියට පිවිසියෙමි. (එහි දී) බිත්සහන විසින් පිරිවැරැණු ශ්‍රමණාග්‍ර වූ (බුදුරජානන් වහන්සේ) දුටිමි.

2522. පරම ප්‍රියයෙන් පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොමනස් වූයෙමි (මල් කලඹ) දෙතින් ගෙණ බුදුරජුන්හට පිදිමි.

2523. මෙයින් දෙසානුවන කපෙහි යම් මල් පිදුමක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. පුභජූජාවෙහි මේ විපාකය සි.

2524. මෙයින් කෙසැත්තුවන කපෙහි පාරිච්ඡවර වූ මහත් බල ඇති ජොනිය නම් සත්විති රජෙක් වීමි.

2525. සිවුපිළිසිඹයාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද ෂඩ්භිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් මඤ්ඤිපුජක සථවිරයන් වහන්සේ මේ භාථාවන් වදාළ සේකි.

මඤ්ඤිපුජක සථවිරාවද්දනය සන්වැහි සි.

258. පණණද්දයක සථවිරාවද්දනය

2526. මම හිමවතෙහි වැහැරී සිවුරු දරන ලුණු රහිතව කොළ අනුභව කරන්නා වූ ශීල සංවෘත තවුසෙක් වෙමි.

2527. පෙරබත පැමිණි කල්හි සිද්ධාසී තථාගත තෙම මා වෙත වැඩියේ ය. මම පහන් වූයෙමි සියතින් (ලුණුරහිතව පිසූ කොළ) බුදුරජුන්හට පිදිමි.

2528. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් පණ්ද්දනයක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. පණ්ද්දනයාගේ මේ විපාකය සි.

2529. සත්විසිවනු කපෙහි සත්රුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සද්දනිය නම් සත්විති රජෙක් වීමි.

2530. සිවුපිළිසිඹයාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද ෂඩ්භිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පණණද්දයක සථවිරයන් වහන්සේ මේ භාථාවන් වදාළ සේකි.

පණණද්දයක සථවිරාවද්දනය අවවැහි සි.

259. කුට්ඨයකපේරාපද්‍යනං

2531. විපිනවාටී සමුද්ධො රුක්ඛමුලේ වසී තදා,
පණණසාලං කරිකාන අදාසිං අපරුජිතෙ.
2532. එකතවුතෙ ඉතො¹ කප්පෙ යං පණණකුට්ඨං අදං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි කුට්ඨතසසිදං එලං.
2533. අධ්විජිතස² ඉතො කප්පෙ සොලසාසිංසු රුජානො³,
සබ්බස්මඅභිවසසීති වුවිටරෙ වකකචතතිතො.
2534. පටිසම්භිදා වතසොයා විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කුට්ඨයතො පේතෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

කුට්ඨයකපේරාසං අපද්‍යනං නවමං.

260. අග්ගජපුප්ඵියපේරාපද්‍යනං*

2535. සුවණ්ණවණ්ණං සමුද්ධං නිසින්නං පබ්බතන්නරෙ,
මනාසයන්නං රංසියා⁴ සිබ්බං සිබ්බං යථා.
2536. අග්ගජං පුප්ඵමාදාය උපගච්ඡං නරුත්තමං,
පසන්නවිතො, සුමනො බුද්ධස්ස අභිරොපසිං.
2537. එකතීසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිජුජසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධජුජසිදං එලං.
2538. පඤ්චවිසතිකප්පභි අගොසිං අමිතචකයො⁵,
සත්තරතනසම්පන්නො වකකචතති මහබ්බලො.
2539. පටිසම්භිදා වතසොයා විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අග්ගජපුප්ඵියො පේතෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

අග්ගජපුප්ඵියපේරාසං අපද්‍යනං දසමං.

උද්‍යනං:

පොමකොකාසන විතසං වමපතො සත්තපාටලි
පාතනො⁶ මඤ්ජරි පණණං කුට්ඨෙ අග්ගපුප්ඵියො
ගාථායො ගණිතා⁷ වෙත්ථ එකතාලීසමෙව ව.

පොමකවගොයා ජබ්බිසනිමො.

1. එකතවුතො, මජ්ඣ. 2. අධ්විතීසෙ, ස්‍යා. 3. රුජිතො, සීවු.

* අග්ගපුප්ඵියපේරාපද්‍යනං, මජ්ඣ. 4. රංසෙන, ස්‍යා. 5. අමිතොගතො, මජ්ඣ.
6. පාතනි, මජ්ඣ. 7. ගණිතා, සීවු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

261. ආකාසුකම්පියත්ථෙරාපදානං

2540. සුචණ්ණචණ්ණං සිද්ධස්ථං ගච්ඡන්තං අන්තරාපණේ,
ජලජග්ගෙ දුට්ඨෙ ගග්ගා උපගච්ඡිං නරුසන්තං.
2541. එකඤ්ච පුප්ථං පාදෙසු බුද්ධසෙට්ඨස්ස නිකම්පිං,
එකඤ්ච පුප්ථං පගගග්ගා ආකාසෙ උකම්පිං අනං.
2542. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිරොපයිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුප්ථදානස්සිදං ඵලං.
2543. ඉතො ඛතතිස්සකප්පමිති¹ එකො ආසිං මිතිපති,
අනනලිකාවරො² නාම චකකචනති මහබ්බලො.
2544. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ආකාසුකම්පියො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

ආකාසුකම්පියත්ථෙරස්ස අපදානං පස්මං.

262. තෙලමකම්පියත්ථෙරාපදානං

2545. සිද්ධස්ථමිති හගච්ඡති නිබ්බුතමිති තරුසහෙ,
බොධියා ථෙදිකායානං තෙලං මහෙකසිං තාවදෙ.
2546. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං තෙලං මහෙකසිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි මකකතාය ඉදං ඵලං.
2547. චතුර්විසෙ ඉතො කප්පෙ සුච්ඡමි නාම ඛතතියො,
සත්තරතනසම්පන්නො චකකචනති මහබ්බලො.
2548. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා තෙලමකම්පියො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.
- තෙලමකම්පියත්ථෙරස්ස අපදානං දුතියං.

263. අධිථවන්දියත්ථෙරාපදානං

2549. නිසස්සො බො හගච්ඡො බොධියා පාදපුත්තමෙ,
අධිථවන්දං මයා දින්නං ධරණීරූහපාදපෙ.
2550. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිරොපයිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බොධිපුජාසිදං ඵලං.

1. ජතතිස්සකප්පමිති, මජ්ඣ.

2. අනනලිකාවරො, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

261. ආකාසුකඛිපිය සථවිරාවදානය

2540. ඇතුළු වීථියෙහි වඩනා වූ සාමන්තයෙකු වූ තරලෙභ්ථු වූ සිද්ධානු වූදුරුජන් (දිට්ඨ). අග්‍ර ජලජප්‍රභවයක් ගෙන උන්වහන්සේ වෙත එළඹියෙමි.

2541. එක මලක් වූදුරුජන්ගේ ශ්‍රිපාදයට පිදිමි. එකක් ගගණ අතසට දැමිමි.

2542. මෙයින් සිවුඅනුවනු කපෙහි යම් ප්‍රභවජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ප්‍රභවදානයාගේ මේ විපාකය සි.

2543. මෙයින් දෙතිස්වනු කපෙහි පාරිච්ඡවර වූ මහත් බල ඇති අනාලිකඛිවර නම් සක්විති රජෙක් වීමි.

2544. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝ ද ඡායාසුඛෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. වූදුරුජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ආකාසුකඛිපිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

ආකාසුකඛිපිය සථවිරාවදානය පළමුවැනි සි.

262. තෙලමකඛිය සථවිරාවදානය

2545. තරලෙභ්ථු වූ සිද්ධානු වූදුරුජන් පිරිනිවි කල්හි මම (උන්වහන්සේගේ) බොහි වෙදිකාවෙහි තෙල් ගැල්වීමි.

2546. මෙයින් සිවුඅනුවනු කපෙහි යම් තෙල් ගැල්වීමක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. තෙල් ගැල්වීමෙහි මේ විපාකය සි.

2547. මෙයින් සුවිසිවනු කපෙහි සත්ථවිතින් සුත් මහත් බල ඇති සුවසි නම් සක්විති රජෙක් වීමි.

2548. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝ ද ඡායාසුඛෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. වූදුරුජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් තෙලමකඛිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

තෙලමකඛිය සථවිරාවදානය දෙවැනි සි.

263. අබ්භවන්දිය සථවිරාවදානය

2549. නිසස වූදුරුජන්ගේ උතුම් බෝරුක මුල මා විසින් අභිවක්‍ෂා-කාරයෙන් නොයෙක් වග්ගයන්හි මල් පුදන ලදී.

2550. මෙයින් දෙයානුවනු කපෙහි යම් ප්‍රභවජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බ්‍රහ්මපුරාවෙහි මේ විපාකය සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2551. පඤ්චවිසෙස ඉතො කප්පෙ දෙවලො නාම ඛතතියො,
සත්තරතකසම්පන්නො චක්කවත්තී මහබ්බලො.

2552. පරිසමන්ද, වනයෝ, විමෝකනාපි ව දට්ඨමේ,
ඡලතිංකසු සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රිය, සුද්ධ, ආයුස්මා, අධිස්ථිතිවේශයා, පේතර, ඉමා, ගාථායෝ, අභාසිනෝති.

අයිසව්වදියෙහි පිරිස සහ අපද්‍රහා නඩය.

264. පද්ධතියක් පිළිබඳව පද්ධති.

2553. දෙවහුවො අහං සනෙතා ඔරුයා පඨවිං තදා,
පඳිපෙ පඤ්ච පාදසී, පසනොතා ඤෙහි පාණ්ණිකි.

2554. වතුනවුතෙ ඉතො කසෙ යං පදිපමදං තද,
දුග්ගහිං තාභිජානාමි දිපදනස්සිදං ඵලං.

2555. පඤ්චපඤ්ඤාසකෙ කප්පෙ එකො ආසිං මහීපතී,
සමනාවකඛි නාමෙන චක්කවත්තී මහබ්බලො.

2556. පරිසමගිද, චතසොසා, විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභික්ඛාසු සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රිය, සුද්ධ, ආයුස්මය, පදිපිඟයා, පේශ්‍ය, ඉන්ද්‍රිය, ගාත්‍රයෝ, අභ්‍යාසිතයෝ.

පදිඹියගමරිසස අපද්‍රහා. චතුර්ථි.

265. බිලාලිද්‍යයකමයුරාරද්‍යනං

2557. **ශ්‍රී ලංකා සහ අවිදුරේ ගෝලයේ නම් පබ්බතො,**
නුමති පබ්බතපාදමති සමණෝ භාණ්ඩීන්ද්‍රියො.

2558. බිලාලිකෝ¹ ගඟෙහිාන සමණස්ස අද්දසහං,
අනමොදි මහාචීරෙ සයමු අපරාජිතො.

2559. බිලාලී තෙ මමං² දිනනා විසසනෙනන වෙනසා,
භවෙ නිබ්බතාමානමනි එලං නිබ්බතාතං තව.

2560. වතුනවුතෙ ඉතො කපෙස සං බිළාලිමදුඤ්ඤං,
දුග්ගතිං නාතිජාතාමි බිළාලියා ඉදං ඵලං.

2561. පටිසම්භිද, චතූස්සා විමෝක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළභික්ඛස්ස සප්පකතා තතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයසමා බිලාලිද්‍රයකො පෙතෙ ඉමා ගාථායො අභාසිජානි.

බිලාලිදාස කුමාරසිංහ ඉපද්දාන. පසුවම.

1. බිලියනය, මිලියන.

2. මම, මජ්ඣං.

* පදිපද්‍යයකට තේරුම් ගැනීම, මිනිසා.

* අරණාච්ඡාදිපිඨකචර, පද්මනා, මිත්තං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2551. මෙයින් පස්විසිවනු කපෙහි සත්ථවතින් යුත් මහත් බල ඇති දෙවල නම් සක්විති රජෙක් වීම්.

2552. සිවුපිළිසිඟියාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද ෂබ්බිඤ්චෝද සාක්කාන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමත් අඛ්ඨවණ්ණය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

අඛ්ඨවණ්ණය සථවිරාවදානය නෙවැහි සි.

264. පදීපිය සථවිරාවදානය

2553. එකල්හි දෙවියකු වූ මම පොළොවට බැස පහන් වූයෙම් සියතින් ම පහන් පසක් පිදීම.

2554. මෙයින් සිවුඅනුවනු කපෙහි යම් ප්‍රදීප පූජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ප්‍රදීපදානයාගේ මේ විපාකය සි.

2555. පස්පණස්වනු කපෙහි පෘථිවිභර වූ සමනතවක්කු නම් මහත් බල ඇති සක්විති රජෙක් වීම්.

2556. සිවුපිළිසිඟියාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද ෂබ්බිඤ්චෝද සාක්කාන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමත් පදීපිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පදීපිය සථවිරාවදානය සිවුවැහි සි.

265. බිලාලිදායක සථවිරාවදානය

2557. හිමවතට නුදුරෙහි රොමස නම් පථිතයක් විය. ඒ පථිත පාදයෙහි රක්තා ලද ඉදුරන් ඇති සම්මතපාපි වූ පසේබුදුවරයෙක් විය.

2558. මම බිලාලි නම් අල ගෙණ ගොස් ඒ ශ්‍රමණයන් වහන්සේට දුනිමි. සියල්ල තෙමේ ම දත් මහාචාර වූ පස්මරුන් දිනූ ඒ පසේබුදුරජ-නෙම අනුමොදනාව කෙළේය.

2559. තොප විසින් මට පැහැදි සිතින් බිලාලි අල දෙන ලද ද, (ඒ හෙතුවෙන්) භවයෙහි උපදනා කල්හි තොපටද එහි එල නිපදේවා (කියායි.)

2560. මම මෙයින් සිවුඅනුවනු කපෙහි යම් බිලාලි දනක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බිලාලිදානයාගේ මේ විපාකය සි.

2561. සිවුපිළිසිඟියාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද ෂබ්බිඤ්චෝද සාක්කාන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂමත් බිලාලිදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

බිලාලිදායක සථවිරාවදානය පස්වැහි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

266. මච්ඡදායකතේරාපදානං

2562. චන්දනාගානදීනීරෙ උක්කුසො ආසනං තදා,
මහනතං මච්ඡං පග්ගස්ස සිද්ධස්මිමුනිනො අදං.

2563. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං මච්ඡමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි මච්ඡදනසිද්ධං ඵලං.

2564. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා මච්ඡදායකො පේරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

මච්ඡදායකතේරස්ස අපදානං ඡට්ඨං.

267. ඡවහංසකතේරාපදානං

2565. චන්දනාගානදීනීරෙ ආසිං චනචරෙ තදා,
සිද්ධස්මිද්දසං බුද්ධං ගච්ඡන්තමතිලඤ්ඤෙ.

2566. අඤ්ඤිමපග්ගගෙක්ඛාන උලොකකතො මහාමුනිං,
සකං චිත්තං පසාදෙත්වා අවඤ්ඤිං නායකං අහං.

2567. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යමචඤ්ඤිං නරුසනං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි චන්දනාය ඉදං ඵලං.

2568. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ඡවහංසකො පේරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ඡවහංසකතේරස්ස අපදානං සන්තමං.

268. සලලසුපථිසතේරාපදානං

2569. චන්දනාගානදීනීරෙ අගොසිං කින්නරො තදා,
විපසම්මද්දසං බුද්ධං රංසිජාලසමාකුලං.

2570. පසන්නාචිත්තො සුමතො පරමාය ච පිඨියා,
පග්ගස්ස සලලං පුපථං විපසිං ඔකිරිං අහං.

2571. ඵකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුපථමභිපුජසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිද්ධං ඵලං.

2572. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සලලසුපථිසො පේරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සලලසුපථිසතේරස්ස අපදානං අට්ඨමං.

266. මව්දයක සංවිරාමදානය

2562. මම එකල්හි වක්‍රභාගා නදීතීරයෙහි කබරැස්සෙක් (පක්‍ෂි-
විශේෂයක්) වීම්. මහත් මනසායකු ගෙණ සිද්ධාච්ඡි බුදුරජුන්හට දුනිමි.

2563. මෙයින් සිවුඅනුවනු කපෙහි යම් මනසාදනයක් දිනිමි ද,
(ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. මනසාදනයාගේ මේ විපාකය යි.

2564. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභවිමොක්‍ෂයෝද අබිහිඤ්චෝද සාක්‍ෂාත්
කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුමත් මව්දයක සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ
ගාථාවන් වදාළ සේකි.

මව්දයක සංවිරාමදානය සන්ධානි යි.

267. ජවහංසක සංවිරාමදානය

2565. එකල්හි මම වක්‍රභාගා නදීතීරයෙහි වැද්දෙක් වීම්. අහස්-
මගෙහි වහින්නා වූ සිද්ධත් බුදුරජුන් දිටිමි.

2566. මම මහාමුනි වූ ඒ බුදුරජුන් බලමින් ඇදිලි බැඳ සිය සිත
පහදවා ලොකනයාක වූ උත්වහන්සේට වැදිමි.

2567. මෙයින් සිවුඅනුවනු කපෙහි යම් බුදුවරයෙකුට වැන්දෙමි ද,
(ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. වන්දනාවෙහි මේ විපාකය යි.

2568. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභවිමොක්‍ෂයෝද අබිහිඤ්චෝද සාක්‍ෂාත්
කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුමත් ජවහංසක සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ
ගාථාවන් වදාළ සේකි.

ජවහංසක සංවිරාමදානය සන්ධානි යි.

268. සලලපුප්ඵය සංවිරාමදානය

2569. මම එකල්හි වක්‍රභාගා නදීතීරයෙහි කිදුරෙක් වීම්. (එහිදී)
රශ්මිජාලාවන්ගෙන් ගැවසීගත් විපසෙහි බුදුරජුන් දිටිමි.

2570. මම පහන් සිතැත්තෙමි සොමිනස් වූයෙමි මහත් වූ ප්‍රීතියෙන්
සලල (=කොර) මල් ගෙණ ඒ විපසෙහි බුදුරජුන්හට විසිරවිමි. (=සිදිමි.)

2571. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පජුවක් කෙළෙමි ද,
(ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාකය යි.

2572. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභවිමොක්‍ෂයෝද අබිහිඤ්චෝද සාක්‍ෂාත්
කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුමත් සලලපුප්ඵය සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ
ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සලලපුප්ඵය සංවිරාමදානය අවධානි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

269. උපාගතාසඤ්චේරාපද්‍යනං

2573. නිමිට්තකසා චෙමජේඛි සරෙ ආසි සුභිමිතො,
තත්ථාහං රක්කිසො ආසිං හෙඤ්ඤිලො තයානකො.
2574. අනුකම්පකො කාරුණිකො විපසස්ස ලොකනායකො,
මමුද්ධරිභුතාමො සො ආගච්ඡි මම සතනිකෙ¹.
2575. උපාගතං මහාචීරං දෙවදෙවං නරාසනං,
ආසයා අභිනිකම්ම අච්ඡිං සඤ්ඤානො අහං.
2576. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං චඤ්ඤි පුරිද්ධතමං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි චඤ්ඤාය ඉදං ඵලං.
2577. පටිසම්භිද්ධ චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලභික්ඛස්ස සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා උපාගතාසඤ්චො පේරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

උපාගතාසඤ්චේරාපද්‍යනං අපද්‍යනං නිමමං.

270. තරණිඤ්චේරාපද්‍යනං

2578. සුචණ්ණචණ්ණො සම්බුද්ධො විපසස්ස දක්ඛිණාරහො,
නදීතිරෙ සිතො සත්ථා භික්ඛසම්භිජුරක්කතො.
2579. නාථා න පිජ්ජතෙ තත්ථ සන්තාරණී මහණ්ණචෙ,
නදියා අභිනිකම්ම තායෙසිං ලොකනායකං.
2580. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං තායෙසිං නරුද්ධතමං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි තරණාය ඉදං ඵලං.
2581. පටිසම්භිද්ධ චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලභික්ඛස්ස සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා තරණිඤ්චො පේරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

තරණිඤ්චේරාපද්‍යනං අපද්‍යනං දසමං.

උද්‍යනං:

උකෙඛපි තෙල චඤ්ඤි ච දීපඤ්ඤි ච බිලාලීඤ්ඤි
මචෙජ්ජා ජවො සලලඤ්ඤි රක්කිසො තරණො දස
ගාථායො චෙත්ථ සම්ඛාතා තාමිසං චෙකමෙව ච.

ආකාශ්‍යකම්පිඨවග්ගො සතනපිසතිමො.

269. උපාගතාසය සථවිරාවදානය

2573. හිමවත මැද මැනවින් නිම කළ විලක් විය. මම එහි අනුන් වෙහෙසන සුළු හයානක රතුසෙක් වීමි.

2574. අනුකම්පාව ඇති කරුණාවන් වූ ඒ විපසෙහි බුදුරජ තෙම මා (ඒ දරුණු ජීවිතයෙන්) ගොඩලනු කැමැත්තේ මාගේ සම්පයට පැමිණියේ ය.

2575. මම එසේ පැමිණියා වූ මහාවීර වූ දෙවියනට දෙවි වූ නර-ශ්‍රෙණ වූ (උන්වහන්සේ දිට්ඨි) (දෑක) වසන නැතිත් නික්ම ශාක්‍යාන් වහන්සේට වැන්දෙමි.

2576. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි පුරුෂොත්තම වූ බුදුරජුන්හට යම් වැදීමක් කෙළෙමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. වැදීමෙහි මේ විපාකය යි.

2577. සිටුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්‍කයෝ ද ශබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් උපාගතාසය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

උපාගතාසය සථවිරාවදානය නවවැනි යි.

270. තරණිය සථවිරාවදානය

2578. දක්‍ෂිණානි වූ සවණ්ණි වූ භික්‍ෂුසංඝයා විසින් පිරිවරන ලද ශාක්‍යා වූ විපසෙහි බුදුරජ තෙම ගාතෙරෙහි සිටියේ ය.

2579. මහගත තරණිය කරණ නැවක් එහි නො විය. මම ගහින් නික්ම අවුත් ලොකනායක වූ ඒ බුදුරජුන් එතර කරවීමි.

2580. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි බුදුරජුන් ගහින් එතර කිරීම සබ්බසාත යම් පින්කමක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුදුරජුන් එතර කිරීමෙහි මේ විපාකය යි.

2581. සිටුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්‍කයෝ ද ශබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් තරණිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

තරණිය සථවිරාවදානය දසවැනි යි.

උද්දානය:

උකෙඛපි තෙලවන්දී - දීපද හා බිලාලිද

මච්ඡජල සලලද - රකබය තරණ සි දස

එක්සාළිස් ගයකින් - මෙම වග කියා නිම වීනි.

ආකාශොත්තෙක්‍ෂට වර්ග සත්විසිවනු යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

271. සුවණ්ණබ්බෙය්‍යනනියවේරාපද්‍යනං

2582. එකාසනං අහමදං පසනෙතා සෙහි පාණ්ණිති,
බ්බෙය්‍යනනඤ්ච පාදස්සි උත්තමස්ස පතනියා.
2583. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ බ්බෙය්‍යනනද්දසනං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බ්බෙය්‍යනනස්සිදං එලං.
2584. ඉතො තෙසට්ඨිමෙ කප්පෙ අසමො නාම බතතිසො,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවතති මහබ්බලො.
2585. පටිසම්භිද්‍ය චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මිං සුවණ්ණබ්බෙය්‍යනනියවේරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සුවණ්ණබ්බෙය්‍යනනියවේරස්ස අපද්‍යනං සංඛමං.

272. තිලමුට්ඨිද්දයකවේරාපද්‍යනං

2586. මම සම්බසමඤ්ඤාය සත්ථා ලොකග්ගනායකො,
මනොමයෙන කායෙන ඉද්ධියා උපදංඛකමි.
2587. සත්ථාරමුපසම්බන්තං චජ්ඣො පුරිසුත්තමං,
පසන්නවිභොතො සුමනො තිලමුට්ඨිද්දසනං.
2588. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං දුතමදදිං තද්ද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි තිලමුට්ඨා² ඉදං එලං.
2589. ඉතො සොළසකප්පමහි නාජ්ඣසො³ නාම බතතිසො,
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවතති මහබ්බලො.
2590. පටිසම්භිද්‍ය චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා තිලමුට්ඨිද්දයනො පේරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

තිලමුට්ඨිද්දයකවේරස්ස අපද්‍යනං දුතියං.

273. චබ්බෙගාටකියවේරාපද්‍යනං*

2591. මහාසමුද්දං නිස්සාය වසනෙ පබ්බතන්තරෙ,
පච්චුග්ගන්තොති කන්තො වසෙතාටකමද්දසනං.
2592. සිද්ධස්ස මහෙසිනො සබ්බසත්තානුකම්පිනො,
පුප්ථචබ්බෙගාටකං දන්තො කප්පං සග්ගමහි මොදනං.

2. තිලමුට්ඨිද්දං, මජ්ඣං. 3. නාජ්ඣසො, මජ්ඣං. බොතිසො, සො.

* වසෙතාටකියවේරාපද්‍යනං, මජ්ඣං.

271. සුවණණබ්බොහනිය සඨවිරාවදානය

2582. උත්තමාණීය වූ නිවන් ලබනු පිණිස මම සියතින් එක් අසුනක් දිනිමි. බ්බොහන (=මෙව්ව)යක් ද දිනිමි.

2583. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි මම යම් බ්බොහන දානයක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතුචෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. බ්බොහන දානයෙන් මේ විපාකය යි.

2584. මෙයින් තෙසැටවන කපෙහි සත්ථවතින් යුත් මහත් බල ඇති අසම නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2585. සිවුපිළිසිඹයාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද ෂඩ්භිඤ්චෝද සාක්කන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් බ්බොහනිය සඨවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සුවණණබ්බොහනිය සඨවිරාවදානය පළමුවැනි යි.

272. නිලමුට්ඨිදායක සඨවිරාවදානය

2586. ලොකනායක වූ ශාක්කා තෙමේ මාගේ අදහස දැන මනෝමය වූ කසින් හෙවත් චිත්ත ගතියට හැර වූ සිරුරින් යුතුව සෘද්ධියෙන් (මා වෙත) එළඹියේ ය.

2587. මම එසේ එළඹියා වූ පුරුෂොත්තම වූ ශාක්කාන් වහන්සේට වැද පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොමිනස් වූයෙහි තල මිටක් දිනිමි.

2588. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් නිලදානයක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතුචෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. තලමිටක් දීමෙහි මේ විපාකය යි.

2589. මෙයින් සොළොස්වන කපෙහි සත්ථවතින් යුත් මහත් බල ඇති නිඤ්ඤ නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2590. සිවුපිළිසිඹයාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද ෂඩ්භිඤ්චෝද සාක්කන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් නිලමුට්ඨිදායක සඨවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

නිලමුට්ඨිදායක සඨවිරාවදානය දෙවැනි යි.

273. වබ්බොහනිය සඨවිරාවදානය

2591. සිද්ධාණී බුදුරජ තෙම මහසසුර ඇසුරු කොට ඇති කඳු අතරක වැඩ වෙසෙයි. මම (මල්) ගොවුට්ට්ට් සාදා ගෙණ උන්වහන්සේට පෙර ගමන් කොට එය පිළිගැන්විමි.

2592. මම සිසල් සහකාරයාට භික්ෂාකල්පා ඇති සිදුහත් බුදුරජන් හට මල්ගොවුට්ට් පිළිගන්වා (ඒ හෙතුචෙන්) කල්පයක් මුළුල්ලෙහි සඨවිරයෙහි සතුටු වීම.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2593. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ වඩ්ඛොටකමිදං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි වඩ්ඛොටකසිදං ඵලං.

2594. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා වඩ්ඛොටකියො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

වඩ්ඛොටකියත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං තතියං.

274. අබ්භඤ්ජනදායකත්ථෙරාපද්‍යනං

2595. කොණ්ඩඤ්ඤස්ස භගවතො චීතරාගස්ස තාදිනො,
ආකාසසමවිහ්‍රාස්ස¹ නිපපඤ්චස්ස කුබ්බිනො.

2596. සබ්බමොභාවතතස්ස සබ්බලොකභිතෙසිනො,
අබ්භඤ්ජනං මයා දින්නං දිපදිඤ්ඤා සන්චුතො.

2597. අපරිමෙය්‍යෙ ඉතො කප්පෙ අබ්භඤ්ජනමිදං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි අබ්භඤ්ජනසිදං ඵලං.

2598. ඉතො පණ්ණරසෙ කප්පෙ විරසෙසා නාම බතතියො,
සත්තරතනසම්පන්නො වකකට්ඨාති මහබ්බලො.

2599. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අබ්භඤ්ජනදායකා ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

අබ්භඤ්ජනදායකත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං චතුත්ථං.

275. එකඤ්ජලියත්ථෙරාපද්‍යනං

2600. උදුම්බරෙ වසන්තස්ස නිසතෙ පණ්ණසක්කරෙ,
වුත්ථාකාසො මයා දින්නො සමණස්ස මහෙසිනො.

2601. නිසස්සා දිපදිඤ්ඤා ලොකනාථස්ස තාදිනො,
අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වාන සන්ථරිං පුප්ඵසන්ථරං.

2602. ඤේතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කරිං පුප්ඵසන්ථරං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සන්ථරස්ස ඉදං ඵලං.

2593. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙති වූ එකල්හි (එසේ) මල් ගොවුවක් පිදුයෙමි ද (ඒ හෙතෙවත්) දුගතියක් නො දනිමි. මල් ගොවුවක් පිදීමෙහි මේ විපාකය යි.

2594. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභට්ඨමොක්ඛයෝද අඛතිඤ්චෝද සාක්කාන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් වබ්බොවකිය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

වබ්බොවකිය සංවිරාවදානය නෙවැහි යි.

274. අඛනඤ්ජනදායක සංවිරාවදානය

2595-2596. විතරාහි වූ තාදී ගුණ ඇති ආකාශය සමච පැතුරුණු (මෙත්) සිත් ඇති ප්‍රමාද විහරණ තැනි බ්‍යාන කරන්නා වූ සියලු මුලාදිමි ඉක්ම වූ සකල ලොක නිකේෂි භාවයෙන් යුත් ද්විපදොත්තම වූ භාග්‍යවත් කොණඩඤ්ඤ බුදුරජුන්ට මා විසින් ආලෙපන තෙලයක් දෙන ලදී.

2597. මෙයින් අසබ්බය කල්‍යාණං පෙර වූ එකල්හි (යම්) ආලෙපන තෙලයක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතෙවත්) දුගතියක් නො දනිමි. ආලෙපන තෙල දානයාගේ මේ විපාකය යි.

2598. මෙයින් පසළොස්වන කපෙති සන්රුවනින් යුත් මහත් බල ඇති විරජ්‍ය නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2599. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභට්ඨමොක්ඛයෝද අඛතිඤ්චෝද සාක්කාන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් අඛනඤ්ජනදායක සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

අඛනඤ්ජනදායක සංවිරාවදානය සිවුවැහි යි.

275. එකඤ්ජලිය සංවිරාවදානය

2600. දිමුල් ගස් සෙවනෙහි නියමිත කොළ ඇතිරියක වසන්නා වූ මහර්මි වූ නිසං බුදුරජානන් වහන්සේට මා විසින් විසුමට තැනක් දෙන ලදී.

2601. ලොකනාථ වූ තාදී ගුණ ඇති ඒ නිසං බුදුරජානන් වහන්සේට ඇදිලි බැඳ මල් ඇතිරියක් අතුලෙමි.

2602. මෙයින් දෙයානුවන කපෙති යම් මල් ඇතිරියක් පූජා කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතෙවත්) දුගතියක් නො දනිමි. මල් ඇතිරිය දීමෙහි මේ විපාකය යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2603. ඉතො වුද්දකායමහි අගොසිං මනුජාතිපො,
එකඤ්ඤිකො නාම චක්කවතනී මහබ්බලො.

2604. පටිසම්බදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා එකඤ්ඤිකො පෙරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

එකඤ්ඤිකානෙත්ථස්ස අපදානං පඤ්චමං.

276. පොත්ථදායකත්ථෙරාපදානං

2605. සත්ථාරං ධම්මමාරබ්භ සම්ඤ්ඤාපි මහෙසිනං¹,
පොත්ථදානං මයා දින්නං දකඛිතණ්ණෙය් අනුත්තරෙ

2606. එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පොත්ථදායසිද්ධං ඵලං.

2607. පටිසම්බදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පොත්ථදායකො පෙරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති

පොත්ථදායකත්ථෙරස්ස අපදානං ජට්ඨං.

277. විතකපුජකත්ථෙරාපදානං

2608. වඤ්ඤානානදීතිරෙ අනුසොතං වජාමහං,
සත්ත මාලුවපුප්ථාති විතමාරොපසිං² අතං.

2609. වතුතවුතෙ ඉතො කප්පෙ විතකං යං අපුජසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි විතපුජාසිද්ධං³ ඵලං.

2610. සත්තසට්ඨිමනිතො කප්පෙ පටිජග්ගසත්තාමකො,
සත්තරතතෘමපන්නා සත්තාසුං චක්කවතනිතො.

2611. පටිසම්බදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා විතකපුජකො පෙරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

විතකපුජකත්ථෙරස්ස අපදානං සත්තමං.

1. මහෙසිනො, සිවු. 2. විතකමාරොපසිං, සිවු. 3. විතකපුජාසිද්ධං, සිවු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2603. මෙයින් තුදස්වන කපෙහි මනුජාබ්බති වූ මහත් බල ඇති එකඤ්ඤා නම් සත්වයා රජෙකිමි වීම්.

2604. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභට්ටමොක්ඛයෝද අබ්බිඤ්ඤාවෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්ලමත් එකඤ්ඤා සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

එකඤ්ඤා සංවරාවදානය පස්වැනි සි.

276. පොඤ්ඤායක සංවරාවදානය

2605. මහර්මී වූ බුදුරජන් හා ධර්ම හා සම්මාන හා ඇරඹ අනුතර දක්ෂිණාභී බුදුරජන් කෙරෙහි මා විසින් නියද වහක් දෙන ලදී.

2606. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි (එම වස්තුදානය කිරීම් වශයෙන්) යම් කම්යක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. (බුදුතුරුණු සදහා දුන්) ඒ නියද වස්තුදානයාගේ මේ විපාක සි.

2607. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභට්ටමොක්ඛයෝද අබ්බිඤ්ඤාවෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්ලමත් පොඤ්ඤායක සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පොඤ්ඤායක සංවරාවදානය සවැනි සි.

277. විතකපුජක සංවරාවදානය

2608. මම වස්සකායා ගං ඉවුරෙහි යවි ගං බලා යමි. (එහි දී) මාලු මල් සතක් ගෙන (වැලිවලින් සැයක් කොට එම) විතකයට පිදීම.

2609. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් විතක පුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. විතක පුජාවෙහි මේ විපාක සි.

2610. මෙයින් සත්සැටවන කපෙහි සත්රුවනින් යුත් පටිප්පායන නම් ඇති සත් සත්වයා රජකෙතෙක් වූහ.

2611. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභට්ටමොක්ඛයෝද අබ්බිඤ්ඤාවෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්ලමත් විතකපුජක සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

විතකපුජක සංවරාවදානය සත්වැනි සි.

278. ආලවදයකපේරාපදනං

2612. පබ්බතෙ තිමවනතමති මහාසිංඝු සුදස්සනා,
තප්ප්ඤ්ඤං විතරංගං සප්පතං සුදස්සනං.
2613. පරමොපසමෙ යුත්තං දිස්වා විමතිතමානසො,
ආලවං තස්ස පාදාසිං පසන්නො සෙති පාණ්ණිති.
2614. එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යමාලවමදං¹ තදා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි ආලවස්ස ඉදං ඵලං.
2615. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉදං සුදං ආයස්මා ආලවදයකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
ආලවදයකපේරස්ස අපදනං අට්ඨමං.

279. එකපුණ්ඩරීකපේරාපදනං

2616. ගෝමසො නාම නාමෙන සාමග්ගු සුබ්බතො² තදා,
පුණ්ඩරීකං මයා දින්නං විප්පසන්නෙන වෙතසා.
2617. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ පුණ්ඩරීකමදං තදා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි පුණ්ඩරීකස්සිදං ඵලං.
2618. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉදං සුදං ආයස්මා එකපුණ්ඩරීකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
එකපුණ්ඩරීකපේරස්ස අපදනං නවමං.

280. තරණියපේරාපදනං

2619. මහාපථමති විසමෙ සෙතු කාරාපිතො මයා,
තරණ්ණියාය ලොකස්ස පසන්නො සෙති පාණ්ණිති.
2620. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ සෙතු කාරාපිතො මයා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි සෙතුදුතස්සිදං ඵලං.
2621. පඤ්චපඤ්ඤාසිතො කප්පෙ ඵලකා ආසිං සමොග්ගමො,
සත්තරතනස්මරන්නො චක්ඛවතති මහබ්බලො.
2622. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉදං සුදං ආයස්මා තරණියො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
තරණියපේරස්ස අපදනං දසමං.

1. ඵලමදදිං, මජ්ඣං.

2. සප්පතො, සො.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

278. ආලවදායක සථවිරාවදානය

2612-2613. නිමවන් පව්වෙහි සුදර්ශනීය වූ මහාසිංහු නම් නදියකි. පාලාපත් වූ ඉතා සන්තූන් බැවිනි යෙදුනු සුදසාන නම් රහතන් වහන්සේ දැක විසමිත වූ සිත් ඇත්තෙමි පහන් සිහින් යුතුව සියතින් ම උන්වහන්සේට අල (කැබැල්ලක්) පිළිගැන්වීම.

2614. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි යම් ආලව දානයක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ආලව (=අල) දනෙහි මේ විපාක සි.

2615. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝ ද ශබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් ආලවදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

ආලවදායක සථවිරාවදානය අවවාහි සි.

279. එකපුණ්ඩරීක සථවිරාවදානය

2616. එකල්හි මනා වුත ඇති සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කරගත් තමන් රොමස නම් බුදුවරයෙක් විය. මා විසින් පාහැදි සිහින් (උන්වහන්සේට) පිසුමක් දෙන ලදී.

2617. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් පිසුමක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පුණ්ඩරීකදානයාගේ මේ විපාක සි.

2618. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝ ද ශබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් එකපුණ්ඩරීක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

එකපුණ්ඩරීක සථවිරාවදානය නවවාහි සි.

280. තරණිය සථවිරාවදානය

2619. මා විසින් ලෝවැස්සන්ගේ ගමනාගමනය පිණිස පහන් සිත් ඇත්තේ විසම වූ මහමගෙහි සියතින් ම හෙයක් (=ඒදණ්ඩක්) කරවන ලදී.

2620. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි මා විසින් යම් හෙයක් කරවන ලද ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. හෙය දීමෙහි මේ විපාක සි.

2621. මෙයින් පස්පණස්වනු කපෙහි සත්රුවතින් යුත් මහත් බල ඇති සමොගඩ නම් සක්විත් රජෙකිමි වීම.

2622. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝ ද ශබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් තරණිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

තරණිය සථවිරාවදානය දසවාහි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

උද්‍යනං:

සුචණ්ණං තිලමුට්ඨි ව චබ්බොටබ්බඤ්ජ අඤ්ජප්පි
පොජ්ජකො විත මාලුට්ඨො එකපුණ්ණිරි සෙභුනා.
අභවතොත්ථිසගාථායො ගණිතායො පිතාපිති.

සුචණ්ණබ්බෙමොහනවග්ගො අවධිවිසතිමො.*

281. පණ්ණද්‍යයකපේරාපද්‍යනං

2623. පණ්ණසාලෙ තිසිනොමහි පණ්ණහොජනහොජනො,
උපවිට්ඨිඤ්ච මං සත්තං උපාගව්ඪි මහාමුති¹.
2624. සිද්ධප්ථො ලොකපජ්ජොතො සබ්බලොකතිකිව්ඪකො,
තස්ස පණ්ණං මයා දින්නං නිසින්නං² පණ්ණසාපේරො.
2625. චතුනවුතෙ ඉතො³ කප්පෙ යං පණ්ණමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පණ්ණද්‍යනසිද්ධං එලං.
2626. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අවධිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සව්ඪිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයස්මා පණ්ණද්‍යයකො පේරෙ ඉමා ගාථායො අහාසිත්තාති.

පණ්ණද්‍යයකපේරස්ස අපද්‍යනං පඨමං.

282. ඵලද්‍යයකපේරාපද්‍යනං

2627. සිතෙරුසමසනොතොසො ඛරණිඛරසාදිසො,
වුට්ඨතිත්වා සමාඛිමහා භික්ඛාය මමුපට්ඨිතො.
2628. හරිතකං ආමලකං අමබ ජමබු විභිටකං,
කොලං හල්ලාතකං බිලලං ථාරුසකථලාති ව.
2629. සිද්ධප්ථස්ස මහෙසිස්ස සබ්බලොකානුකම්පිතො,
තඤ්ච සබ්බං මයා දින්නං පියසනෙන්න වෙතසා.
2630. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලං අදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ඵලද්‍යනසිද්ධං එලං.
2631. සත්තපඤ්ඤාසිතො කප්පෙ ඵකපේකා නාම බතතියො,
සත්තරතනසම්පන්නො වකකට්ඨති මහබ්බලො.
2632. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අවධිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සව්ඪිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයස්මා ඵලද්‍යයකො පේරෙ ඉමා ගාථායො අහාසිත්තාති.

ඵලද්‍යයකපේරස්ස අපද්‍යනං දුතියං.

* එකාදසමිං සංඝවාරං, මජ්ඣං.

1. මහාඉසි, මජ්ඣං. 2. නිසින්නස්ස, ස්‍යා. 3. චතුනවුතිතො, මජ්ඣං.

උද්භ්‍යාස:

සුවණණ නිල මුට්ඨි - වඩිගාටබ්බසාද් අසාද්ථි
පොතක විත මාලුට - එක පුණ්ඩරික සෙතු දස
දෙසාලිස් ගසකින් - මෙම වග නිම කරණ ලදි.

සංඝායනමොහන වර්ග අවමිසිවනු සි.

281. පණණදායක සංවිරාවදානය

2623-2624. මම පණ්ණොපන අනුගවයෙහි (කොළ බුද්ධිමෙහි) යෙදුනෙම් පන්සලක හුන්නෙමි වෙමි. මුළු ලොවට වෙදකු වැනි වූ ලොව බබුළු-වන්නා වූ සිද්ධාසී සමීඤයන් වහන්සේ (එසේ) හුන් මා වෙත එළඹ සේක. එළඹ කොළ ඇතිරියෙහි වැඩහුන් උන්වහන්සේට (කෑම සඳහා භවන ලද) කොළයක් මා විසින් දෙන ලදි.

2625. මෙයින් සිවුඅනුවනු කපෙහි යම් (කෑමට පිළියෙල කල) කොළයක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පණ්ණදායාගේ මේ විපාක සි.

2626. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද භඩ්ඞ්ඤවෝද සාක්කාන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුමන් පණණදායක සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පණ්ණදායක සංවිරාවදානය පළමුවැනි සි.

282. එලදායක සංවිරාවදානය

2627. සිතෙරු පථිනය මෙන් ශාන්ත වූ මහමෙර මෙන් සසිර වූ ඒ සිද්ධාසී භාග්‍යවත් තෙමේ සමාඛයෙන් නැගිට පිඬු පිණිස මා වෙත එළඹියේ ය.

2628-2629. අරළු, තෙල්ලි, අඹ, දඹ, බුළු, භෙබර, බදුපු, බෙලි, බොරළු දමනු යන ගෙඩි දස ඒ සිතල්ල මුළු ලොවට අනුකම්පා කරන්නා වූ සිදුහත් බුදුරජන් හට පැහැදි සිතින් මා විසින් දෙන ලදි.

2630. මෙයින් සිවුඅනුවනු කපෙහි වූ එකල්හි යම් පලතුරු දනක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පලතුරු දනෙහි මේ විපාක සි.

2631. මෙයින් සත්පණස්වනු කපෙහි සත්රුවනින් යුත් මහත් බල ඇති එකපක නම් සක්විති රජෙකිමි වීම.

2632. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද භඩ්ඞ්ඤවෝද සාක්කාන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුමන් එලදායක සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

එලදායක සංවිරාවදානය දෙවැනි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුලත් කර ඇත.

283. පච්චුග්ගමනියන්ථෙරාපදානං

2633. සීහං සථා වනවරං නිසභාජානියං සථා,
කක්ඛං විලසනනංව ආගව්ණනං නරාසනං.
2634. සිඤ්ඤාං ලොකපජ්ජොතං සබ්බලොකනිකිව්ණං,
අකාසිං පච්චුග්ගමනං විජ්ජසන්නෙන වෙනසා.
2635. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ පච්චුග්ගවණ්ණං නරාසනං,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි පච්චුග්ගමනෙ ඉදං ඵලං.
2636. සත්තවිසේ ඉතො කප්පෙ එකො ආසිං ජනාතිපො,
සප්පිවාදොති නාමෙන වකකවතාමි මහබ්බලො.
2637. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සවණ්ණතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයස්මා පච්චුග්ගමනියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

පච්චුග්ගමනියන්ථෙරස්ස අපදානං නතියං.

284. එකපුපථියන්ථෙරාපදානං

2638. දකඛ්ණමති දුචාරමති පිසාවො ආසනං තදා,
අදදසං චිරජං බුද්ධං පිතරංසිං'ව භානුමං.
2639. විපස්සිස්ස නරග්ගස්ස සබ්බලොකනිකෙසිනො,
එකපුපථං මයා දිනනං දිපදිඤ්ඤා තාදිනො.
2640. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
2641. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සවණ්ණතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයස්මා එකපුපථියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

එකපුපථියන්ථෙරස්ස අපදානං වතුසං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

283. පච්චුග්ගමනීය සංවිරාමදානය

2633-2634. වනයෙහි (එකලාව) හැසිරෙන්නා වූ සිංහයකු මෙන් ද ශ්‍රෙණිය ආජානියයකු මෙන් ද බබලන්නා වූ කුඹුක් ගසක් මෙන් ද (කෙලෙස රොගයෙන් පෙළෙන) සකල ලොකයාට වෛද්‍යවරයකු මෙන් ද ලොව බබුළුවන්නා වූ තරශ්‍රෙණිය වූ (ඉදිරියට) වසින සිඳුහන් බුදුරජන් (දෑක) පැහැදි සිතින් පෙර ගමන් කෙළෙමි.

2635. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි බුදුරජන්ගට පෙර ගමන් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතෙවන්) දුගතියක් නො දනිමි. පෙර ගමන් කිරීමෙහි මේ විපාක යි.

2636. මෙයින් සත්විසිවෙනි කපෙහි ජනාතිපති වූ මහත් බල ඇති සප්පිවාර නම් සක්විති රජෙකිම් වීමි.

2637. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද නබතිඤ්චෝ ද සාක්කාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පච්චුග්ගමනීය සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පච්චුග්ගමනීය සංවිරාමදානය තෙවැනි යි.

284. එකපුපථීය සංවිරාමදානය

2638. මම එකල්හි දකුණු දොරටුවෙහි පිසාවයෙකිම් වීමි. (එහි)ද පිතවණ් රස් ඇති (උදාවන) හිරු වැනි වූ කෙලෙස් රජස් නැති බුදුරජන් දිවිමි.

2639. සථිලොකහිතෙකිම් වූ තරශ්‍රෙණිය වූ ද්විපදෙතනම වූ තාදී ගුණ ඇති විපසි බුදුරජන්ගට මා විසින් එක් මලක් පුදන ලදී.

2640. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් පුෂ්පදානයක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතෙවන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුරාවෙහි මේ විපාක යි.

2641. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද නබතිඤ්චෝ ද සාක්කාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් එකපුපථීය සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

එකපුපථීය සංවිරාමදානය සිවුවැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

285. මඝවපුපථියතේරාපද්‍යනං

2642. නමමද්‍යනදියා නිරෙ සයමහු අපරුජිනො,
සමාධිං සො සමාපනො විපාසනො අනාවිලො.

2643. දිස්වා පසනො හුමනො සමුද්ධං අපරුජිනං,
තාහං මඝවපුපථන සයමහුං පුජසිං තදා.

2644. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිපුජසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිපුජාසිදං ඵලං.

2645. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා මඝවපුපථියො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාහි.

මඝවපුපථියතේරස්ස අපද්‍යනං සඤ්චමං.

286. උපට්ඨාකද්‍යයකතේරාපද්‍යනං

2646. රථියං පටිපජ්ජනං ආහුභීතං පටිග්ගහං,
දිපදිඤ්ඤං මහානාගං ලොකජෙට්ඨං තරුසහං.

2647. පකෙකාසාපිය තස්සාහං සබ්බලොකභිතෙසිනො,
උපට්ඨාකො මයා දිනො සිද්ධාසාසන මහෙසිනො.

2648. පටිග්ගහෙනා සමුද්ධො නියසාතෙසි මහාමුත්ති,
උට්ඨාය ආසනා තමා පකකාමි පාවිනාමුඛො.

2649. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ උපට්ඨාකමදං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි උපට්ඨානසිදං ඵලං.

2650. සත්තපඤ්ඤාසිතො කප්පෙ බලසෙන සතාමකො,
සත්තරතනසම්පනො චිකකවග්ගි මහබ්බලො.

2651. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා උපට්ඨාකද්‍යයතො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාහි.

උපට්ඨාකද්‍යයකතේරස්ස අපද්‍යනං ඡට්ඨමං.

285. මහවස්සපථය සථවිරාවදානය

2642. නමීදා නදී තීරයෙහි පස් මරුන් දිනූ බුදුරජයෙක් විය. නොකැලඹුනා වූ පහන් සිත් ඇති හෙතෙම සමායියට සමවාදුනේ විය.

2643. පහන් වූ සොමිනස් වූ මම අපරාජිත වූ එම සමීඥයන් වහන්සේ දැක එකල්හි එම බුදුරජුන් හට මහව නම් වූ මලින් පිදිමි.

2644. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතෙමෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුදුරජාවෙහි මේ විපාක යි.

2645. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභවිමොක්ඛයෝ ද භවිඤ්ඤාවෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් මහවස්සපථය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

මහවස්සපථයසථවිරාවදානය පස්වැනි යි.

286. උපට්ඨාකදායක සථවිරාවදානය

2646. ලොකයාගේ පුජාවන් පිළිගන්නා වූ දව්වදෙවතම වූ නරඥෙභා වූ විවියට පිවිසෙන බුදුරජුන් (දිවිමි.)

2647. මම (උපසායකයකු) කැඳවා සර්වලොක හිතෙහි වූ ඒ සිදුහත් බුදුරජුන් හට මා විසින් (ඒ) උපසායකයා දෙන ලදී.

2648. මහාමුනි වූ සමීඥ තෙමේ (උපසායකයා) පිළිගෙන (ආරසු මට පාවා දුනි) ඉක්බිති එම අසුනෙන් නැගිට ප්‍රාචීන දිශාහිමුඛව (=නැගෙනහිරට මුහුන ලා) වැතියේ ය.

2649. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි උපසායකයකු දිනිමි ද (ඒ හෙතෙමෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. (උපසායකදායකයෙහි) උච්චාවෙනෙහි මේ විපාක යි.

2650. මෙයින් සත්පණස්වන කපෙහි සත්රුවනින් යුත් මහත් බල ඇති බලසේන නම් සක්විති රජෙකිමි වීමි.

2651. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභවිමොක්ඛයෝ ද භවිඤ්ඤාවෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් උපට්ඨාකදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

උපට්ඨාකදායක සථවිරාවදානය සවැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

287. අපද්‍යනියනේරාපද්‍යනං

2652. අපද්‍යනං සුගතානං කිත්තසිං'හං මහෙසිනො,
පාදෙ ව සිරසා වජ්ඣං පසන්නො සෙති පාණ්ණිති.
2653. දොවුනුනෙ ඉතො කප්පෙ අපද්‍යනං පකිත්තසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි කිත්තනාය ඉදං ඵලං.
2654. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සවජ්ඣතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉසං සුදං ආයස්මා අපද්‍යනියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්තාති.

අපද්‍යනියනේරස්ස අපද්‍යනං සත්තමං.

288. සත්තාහපබ්බජිතනේරාපද්‍යනං

2655. විපස්සිස්ස හගවතො සබ්බසා සත්තනමානිතො,
ව්‍යසනං මෙ අනුප්පන්නං ඤාතිහෙදෙ පුරෙ අනු.
2656. පබ්බජ්ජමුපගන්ත්වාන ව්‍යසනුපසමාය'හං
සත්තාහාභිරතො තත්ත සන්ත්තසත්තකම්මසා.
2657. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යමහං පබ්බජිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පබ්බජ්ජාය ඉදං ඵලං.
2658. සත්තඤ්චිම්භිතො කප්පෙ සත්ත ආසුං මභිපථී,
සුනික්ඛමාති ඤායන්ති වක්ඛවන්ති මහබ්බලා.
2659. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සවජ්ඣතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉසං සුදං ආයස්මා සත්තාහපබ්බජිතො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්තාති.

සත්තාහපබ්බජිතනේරස්ස අපද්‍යනං අට්ඨමං.

289. බුද්ධුපට්ඨාකනේරාපද්‍යනං

2660. චෙට්ඨෙද්දිති¹ මෙ නාමං පිතුසන්නං මමං තදා,
මම හත්ථං ගගෙත්වාන උපානසි මහාමුනිං.
2661. ඉමෙ මං උද්දිසිස්සන්ති බුද්ධා ලොකග්ගනායකා,
තෙ'හං උපට්ඨිං සක්ඛවං පසන්නො සෙති පාණ්ණිති.

1. චොට්ඨෙතිති. මජ්ඣ. චෙට්ඨෙතිති, සා.

287. අපදානීය සංවිරාචදානය

2852. මම මහර්මී වූ බුදුරජුන්හට තථාගතයන්ගේ අපදානය පැවසීමි. පහත් වූයෙහි සියතින් ශ්‍රීපාදයන් ද හිස නමා වැන්දෙමි.

2853. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි යම් සුගතාපදානයක් පැවසූ-යෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. අපදාන කීර්තනයෙහි (=තථාගතවර්තය පැයසීමෙහි) මේ විපාක සි.

2854. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ටමොක්ඛයෝ ද අබ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් අපදානීය සංවරයන් වහන්සේ මේ ශාථාවන් වදාළ සේකි.

අපදානීය සංවිරාචදානය සන්වැනි සි.

288. සත්තාහපබ්බජිත සංවිරාචදානය

2855. මා විසින් විපසසි බුදුරජුන්ගේ ශ්‍රාවක සබ්බ තෙමේ සත්කාර හා බුහුමන් කරණ ලද්දේ විය. මට ආපදාවක් පැමිණියේ ය. පෙර ඤාතින් අතර හෙදයක් ඇති විය.

2856. මම ඒ උච්චරින් සන්සිද්ධිම පිණිස බුදුසත්තෙහි රිසියෙන් පැවිදිව සතියක් එහි ඇලුනෙමි විසීමි.

2857. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් ගෙයකින් මම පැවිදි වූයෙමි ද (ඒ පැවිදි වීම හෙතු කොට ගෙන) දුගතියක් නො දනිමි. පැවිද්දෙහි මේ විපාක සි.

2858. මෙයින් සත්සැටවනු කපෙහි පෘථිවියවර වූ මහත් බල ඇති සුනිකබම නම් වූ සත් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2859. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ටමොක්ඛයෝ ද අබ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් සත්තාහපබ්බජිත සංවරයන් වහන්සේ මේ ශාථාවන් වදාළ සේකි.

සත්තාහපබ්බජිත සංවිරාචදානය අවවැනි සි.

289. බුද්ධපට්ඨාක සංවිරාචදානය

2860-2861. මාගේ නම චෙට්මෙරී ය. එකල්හි මාගේ පියතෙම මේ ලොකාග්‍රහණයක වූ බුදුවරු මට දහම් දෙසන්නාහුයයි කියා මාගේ අත ගෙන බුදුරජුන් වෙත පැමිණ විය. මම පහත් වූයෙමි සියතින් උන්-වහන්සේට මැනවින් උපසංචාන කෙළෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2662. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ චුද්ධෙ පරිවරිං තද්,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි උපට්ඨානසිද්ධං ඵලං.

2663. තෙවීසව්හි ඉතො කප්පෙ චතුරො ආහු බතතිශා,
සමණ්ණපට්ඨානා¹ නාම චක්කවත්ති මහබලා.

2664. පටිසම්භිද්‍ය චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලුභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා බුද්ධපට්ඨානො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති

බුද්ධපට්ඨානකෙට්ඨරස්ස අපද්‍යනං නවමං.

290. පුබ්බඛගමියකෙට්ඨරාපද්‍යනං

2665. චුල්ලාසිත්ඝහස්ස ති පබ්බජිමා අකිඤ්ඤා,
තෙසං පුබ්බඛගමො ආසිං උත්තමත්ථස්ස පතතිශා.

2666. සරුගා සතවා² වෙනෙ විප්පසන්නමනාවීලා,
උපට්ඨතිංසු සක්කච්චං පසන්නා සෙති පාණ්ඨි.

2667. ඩිණාසවා චන්තදෙසා කතකිච්චා අනාසවා
ඵරිංසු³ මෙහත්ථිනෙන්ත සයම්බු අපරාජිතා.

2668. තෙසං උපට්ඨතින්තාන සම්බුද්ධානං පතියන්තො,
මරණඤ්ඤා අනුප්පන්නො දෙවත්තඤ්ඤා අගමහසෙ.

2669. චතුත්ථුතෙ ඉතො කප්පෙ යා සීලමනුපාලසිං,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි සඤ්ඤමස්ස ඉදං ඵලං.

2670. පටිසම්භිද්‍ය චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලුභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා පුබ්බඛගමියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පුබ්බඛගමියකෙට්ඨරස්ස අපද්‍යනං දසමං.

උද්‍යනං:

පණණං ඵලං පච්චුග්ගමං⁵ එකපුප්ඵි ව මසවා
උපට්ඨානා පද්‍යනඤ්ඤා පබ්බජා බුද්ධාපට්ඨානො
පුබ්බඛගමො ව ගාථායො අට්ඨනාලීස කිත්තිත්ථාති.

පණණද්‍යයකවග්ගො එකුන්තිංසව්ගමො.

1. සමණ්ණපට්ඨානා. සි.බු. 2. සමොහා, සා.
3. විප්පසන්නමනාවීලා, සි.බු. 4. ඵරිසු, සි.බු. 5. උග්ගමියො, සි.බු.

2662. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි වූ එකල්හි බුදුරජාණන්වහන්සේ පරිවරණය (=වතාවත්) කෙළෙම් ද, (ඒ හෙතෙමන්) දුගතියක් නො දනිමි. උච්චාත් කිරීමෙහි මේ විපාක යි.

2663. මෙයින් තෙව්සිවන කපෙහි මහත් බල ඇති සමන්තපාසාදිය නම් සිවු සක්වති රජකෙනෙක් වූහ.

2664. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද භවතිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් බුදුබුද්ධාදිය සචරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

බුදුබුද්ධාදිය සචරාදායකය නවවැනි යි.

290. පුබ්බඛගමිය සචරාදායකය

2665. උත්තමාසීය වූ නිවන් ලැබීම පිණිස අසුභාරදහසක් දෙනා (කිසිදු වස්තුවක් නො මැති බැවින්) අකිඤ්චන වූ පැවිද්දේ වූහ. මම ඔවුනතුරෙන් පුරොගාමියා වීමි.

2666. පැනැදුනු නො කැලඹුනු මොවුන් රාග සහිතයෝ ය. භවො-ත්තත්තිය නැති නො කොළෝය. පහත් සිත් ඇති (රහත්තව) සියතින් ම මැනවින් උච්චාත් කළාහුය.

2667. ක්‍ෂය කළ ආශ්‍රව ඇති, දුරු කළ කෙළෙස් දෙස් ඇති, රහත් බවට පත්, සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කළා වූ පස්මරුන් දිනූ (උන්වහන්සේ) හැමදෙන (අප කෙරෙහි) මෙන් සිත පැතීර වූහ.

2668. ඒ සියලු සමබුදුරයන් වහන්සේට උච්චාත් කොට එලඹ සිටි සිහි ඇතිව මරණයට පැමිණියමෝ දෙවතියට ද ගියෙමු.

2669. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් සීලයක් රැකියෙමි ද, (ඒ හෙතෙමන්) දුගතියක් නො දනිමි. සංයමයාගේ මේ විපාක යි.

2670. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද භවතිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පුබ්බඛගමිය සචරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පුබ්බඛගමිය සචරාදායකය දසවැනි යි.

උද්දාය:

පණණ එල පවුඤ්ඤාමය - එකපුඵ මාසව
උපට්ඨාන අපද්‍යන - පබ්බජ්‍යා බුද්ධාදියක
පුබ්බඛගමි ද දසවත් - අටසාලිස් ගයෙක් වේ.

සංඝදායක වර්ගය එකුන්තිස්වනු යි.

291. විතකපුරකකෙට්ඨරාපද්‍යනං

2671. අජිනො නාම නාමෙන අහොසිං බ්‍රාහ්මණො තදා,
ආනුතිං සිට්ඨකාමො'හං නානාපුළ්ඨං සමානසිං.
2672. ජලනතං විතකං දිසවා සිඛිනො ලොකබන්ධුනො,
තං ච පුළ්ඨං සමානෙනා විතකෙ ඔකිරිං අහං.
2673. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුළ්ඨමභිපුර්සිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බ්‍රහ්මපුර්සාදිදං එලං.
2674. සත්තවිසෙ ඉතො කප්පෙ සත්තාසුං මනුජාධිපා,
සුපජ්ජලිතතාමා තෙ වකකවනති මහබ්බලො.
2675. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බ්‍රහ්මස්ස සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයස්මා විතකපුරකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්තාති.

විතකපුරකකෙට්ඨරස්ස අපද්‍යනං පඨමං.

292. සුපඨමාරකකෙට්ඨරාපද්‍යනං

2676. වාකචිරධරො ආසිං අජිත්තතරවාසනො,
අභිඤ්ඤාපඤ්චනිබ්බතතා වඤ්ඤා පරිමජ්ජකො.
2677. විපසසිං ලොකපජ්ජානං දිසවා අභිගතං මම,
පාරිච්ඡින්නකපුළ්ඨාති ධාරෙසිං සන්ත්තො අහං.
2678. එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුළ්ඨමභිධාරසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ධාරණාය ඉදං එලං.
2679. සත්තාසිතිමභිනො කප්පෙ එතො ආසිං මභිපති,
සමනුකුමාරණො නාම වකකවනති මහබ්බලො.
2680. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බ්‍රහ්මස්ස සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයස්මා සුපඨමාරකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්තාති.

සුපඨමාරකකෙට්ඨරස්ස අපද්‍යනං දුතියං.

291. විතකපුප්පක සඵචිරාවදානය

2671. එකල්හි මම අජිත නම් බමුණෙකිම් වීම්. පුජාවක් කරණු කැමැත්තෙම් නොයෙක් මල් රැස් කෙළෙම්.

2672. සිබි බුදුරජානන් වහන්සේගේ සැය දෑක මම ඒ හියලු මල් ගෙණවුන් එසින් සැය පිදිමි.

2673. මෙසින් එක්තිස්වන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙළෙම් ද, (ඒ කෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාක සි.

2674. මෙසින් සත්විසිවන කපෙහි මනුජාබිපති වූ මහත් බල ඇති සුමප්පලිත නම් සත් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2675. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අෂටවිමොක්ඛයෝ ද භවතීඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් විතකපුප්පක සඵචිරයන් වහන්සේ මේ ශාථාවන් වදාළ සේකි.

විතකපුප්පක සඵචිරාවදානය පළමුවැනි සි.

292. පුප්පඛාරක සඵචිරාවදානය

2676. (මම) වැනැරි සිවුරු දරණ, එකස් කොට හැඳගත් අයුත් දිව සම් ඇති, ඉපද වූ පඤ්චාභිඤ්ඤ ඇති, සද පිරිමැදීමෙහි සමත් (=ඉදුමත්) තවුසෙකිම් වීම්.

2677. මා සම්පයට වැඹියා වූ මුළු ලොවට පහනක් බඳු වූ විපසි බුදුරජුන් දෑක මම ඒ ශාක්ෂාත් වහන්සේට පරසතු මල් (ගෙණවුන් කුඩයක් කොට) දැරිමි.

2678. මෙසින් එක්අනුවන කපෙහි යම් මල් නැතක් දැරූයෙම් ද, (ඒ කෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පුෂ්පච්ඡත්තය (=මල්කුඩය) ක් දැරීමෙහි මේ විපාක සි.

2679. මෙසින් සත්අනුවන කපෙහි පාටිච්ඤ්චර වූ මහත් බල ඇති සමනතඛාරක නම් එක් සක්විත්තෙකිම් වීම්.

2680 සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අෂටවිමොක්ඛයෝ ද භවතීඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පුප්පඛාරක සඵචිරයන් වහන්සේ මේ ශාථාවන් වදාළ සේකි.

පුප්පඛාරක සඵචිරාවදානය දෙවනු සි.

293. ඡන්තද්‍යයකිත්ථොපද්‍යනං.

2681. පුනො මම පබ්බජිතො කාසායවසනො තද,
සො ච බුද්ධිතං සම්පනො නිබ්බුතො ලොකපුජ්ඣො.
2682. විචිතනො සකං පුතං අගමං පච්ඡිතො අහං,
නිබ්බුතස්ස මහනතස්ස විතකං අගමාසහං.
2683. පග්ගස්ස අඤ්ඤාං තප්ප වජ්ඣාං විතකං අහං,
සෙනච්ඡන්තඤ්ඤා පග්ගස්ස ආරොපෙසිං අනං තද.
2684. චතුතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ඡන්තමභිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ඡන්තද්‍යනස්සිදං ථලං.
2685. පඤ්චවිසෙ ඉතො කප්පෙ සත්තං ආත්තං ජනාධිපා,
මහාරහ සනාමා තෙ චක්කවතානි මහබ්බලා.
2686. පටිසම්භිද්‍ය චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධිස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ඡන්තද්‍යයො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ඡන්තද්‍යයකිත්ථොපද්‍යනං නිව්ඤ්ඤාං.

294. සද්දසඤ්ඤාකිත්ථොපද්‍යනං.

2687. අනුග්ගතමති ආදිවෙච්ච පනාදො විජුලො අනු,
බුද්ධිසෙට්ඨස්ස ලොකමති පාතුනාවො මහෙසිනො.
2688. සද්දමස්සොසනං තප්ප න ච පස්සාමි තං ජනං,
මරණෙ ච අනුසාරෙන බුද්ධිසඤ්ඤාමනුස්සරිං.
2689. චතුතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤාමලභිං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිසඤ්ඤාසිදං ථලං.
2690. පටිසම්භිද්‍ය චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධිස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සද්දසඤ්ඤායො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සද්දසඤ්ඤාකිත්ථොපද්‍යනං චතුත්ථං.

293. ඡන්දාදාසක සංවිරාදානස

2681. එකල්හි මාගේ පුත්‍ර තෙමේ කසාවත් හැඳගත් පැවිද්දෙක් විය. තෙතෙම ශ්‍රාවක බොධිය (රහත් බව)ට පැමිණියේ ලොකයා විසින් පුදනු ලැබුවෙක් වී පිරිනිවන් පෑයේ ය.

2682. මම සිය පුත්‍ර සොයමින් පසුපසින් ගියෙමි. මම පිරිනිවන් පෑ රහතන් වහන්සේගේ සැය වෙත පැමිණියෙමි.

2683. මම එහි ඇඳිලි බැඳගෙන සැය වැඳ එකල්හි යෙවනව්‍යුත්තයක් ද ගෙන (සැයට) තැබිමි.

2684. මෙයින් සිවුඅනුවනු කපෙහි යම් ඡත්‍රපුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ඡත්‍රදානයාගේ මේ විපාක සි.

2685. මෙයින් පස්විසිවෙනි කපෙහි ජනාධිපති වූ මහත් බල ඇති මහාරහ නම් තුන් සක්විති රජ කෙනෙක් වූහ.

2686. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අබ්බිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ඡන්දාදාසක සංවිරායන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

ඡන්දාදාසක සංවිරාදානස තෙවැනි සි.

29 . සද්දසඤ්ඤාක සංවිරාදානස

2687. තිරු උදාවන්නටත් පෙර ප්‍රනාදය මහත් විය. (මෙය) මහර්ෂි වූ බුදුරජානන් වහන්සේගේ ලොව පහළවීම සි.

2688. (හිලන්ව ඇඳෙහි වැහිර සිටි) මම එහි යබදය ඇසිමි. ඒ බුදුරජුන් නො දිටිමි. මරණය ලං වූ කල්හි ද බුද්ධ යන නාමය මෙනෙහි කෙළෙමි.

2689. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් බුද්ධ යන හැඟීමක් ලැබුයෙමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධසංඥාවගේ මේ විපාක සි.

2690. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අබ්බිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සද්දසඤ්ඤාක සංවිරායන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සද්දසඤ්ඤාක සංවිරාදානස සිවුවැනි සි.

295. ගොසිසනිකේඛපකපේරාපදනං

2691. ආරාමආරා නිකමම ගොසිසං සන්තං මයා,
අනුහොමි සකං කමමං පුබ්බකමමස්සිදං එලං.
2692. ආජානීයා වාතජවා සිකිවා සිසවානනා,
අනුහොමි සබ්බමෙනං ගොසිසස්ස ඉදං එලං.
2693. අහො කාරං පරමකාරං සුබ්බෙනෙහ සුකතං මයා,
සබ්බෙස කතස්ස කාරස්ස න අඤ්ඤං කල්මයකති.
2694. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං සිසං සන්තරිං අහං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සන්තරස්ස ඉදං එලං.
2695. පඤ්චසත්තනිකප්පමති සුප්පනිට්ඨිති නාමකො,
එකො ආසිං මහාතෙජො වකකවනති මහබ්බලො.
2696. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ගොසිසනිකේඛපකො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

ගොසිසනිකේඛපකපේරස්ස අපදනං පඤ්චමං.

296. පාදපුර්කපේරාපදනං

2697. පබ්බතෙ හිමවනතමති අහොසිං කින්නරො තදා,
අද්දසං පිරජං බුද්ධං පිතරංසිංච භානුමං.
2698. උපෙතං තමහං¹ බුද්ධං විපස්සිං ලොකතායකං,
වජ්ජනං තගරඤ්චාපි පාදෙ ඔසිඤ්චහං තදා.
2699. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පාදමභිපුර්කං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පාදපුර්කසිදං එලං.
2700. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පාදපුර්කකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

පාදපුර්කපේරාපදනං ඡට්ඨං.

1. උපෙතොපි තදා, සා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

295. ගොසිසනිකෙබ්පක සථවිරාවදානය

2691. මා විසින් (භික්ෂුසංඝයා) අරම් දෙරින් නික්මෙන (මඩසනින) මගෙහි ගවහිස් කබලක් අතුරුණ ලදි. (ආජාතිය අඬවාහනාදිය ලැබීමෙන්) එකල තමා කල සවකිය කමයේ විපාකය විදිමි. පූර්ව කමයාගේ මේ විපාකය යි.

2692. ආජාතිය අඬවාහනාදිය වාතවෙගයෙන් දුටු වාතජව අඬවාහනාදිය සෙසකට (සිඳුණු අඬවාහනාදිය උපන්) අඬවාහනාදිය යන මේ සියලු සිසුවාහන (සමපත්) අනුනව කරමි. ගව හිස් කබල (සංඝයාගේ ගමන් පහසුව සඳහා) දැමීමෙහි මේ විපාකය යි.

2693. පුණ්ණකමය අඬවාහනාදිය. මා විසින් සරු කෙතෙහි උතුම් පින්-කමක් කරණ ලදි. සංඝයා විෂයයෙහි කරණ ලද උපකාරය සඳහා විට අතින් සන්කාරයක් (එසින්) කලාවකට ද නො අති.

2694. මම මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් ගව හිස් කබලක් අතුලෙමි ද (ඒ හෙතෙවත්) දුගතිකක් නො දනිමි. (ගමන් පහසුව ඇතිවන සේ සංඝයා සඳහා ගෙරි හිස් කබල) ඇතිරීමේ මේ විපාකය යි.

2695. පත්සැත්තුවන කපෙහි මහත් බල ඇති අතිශය හෙදවත් සුපසනිධින නම් එක් සත්වයා රජෙක් වීම.

2696. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අඬවාහනාදියෝද භවතිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ගොසිසනිකෙබ්පක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

ගොසිසනිකෙබ්පක සථවිරාවදානය පස්වැනි යි.

296. පාදපුරාණ සථවිරාවදානය

2697. එකල්හි මම හිමවත් පව්වෙහි කිදුරෙක් වීමි. එහි රත්වත් රස් ඇති උදා හිරු මෙන් බබලන බුදුරජානන් දිවිමි.

2698. (තමා සිටින තැනට) වැඩියා වූ ලොකනායක වූ ඒ විපසි බුදුරජානන් දැක මම සිරිපා මුල සදුන් ද තුටුලා ද ඉස්සෙමි.

2699. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් ශ්‍රීපාද පුරාවක් කෙලෙමි ද, (ඒ හෙතෙවත්) දුගතිකක් නො දනිමි. සිරිපා පිදීමෙහි මේ විපාකය යි.

2700. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අඬවාහනාදියෝද භවතිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පාදපුරාණ සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පාදපුරාණ සථවිරාවදානය සවැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

297. දෙසකිත්තකපේරාපදානං

2701. උපසාලාක නාමො'හං අහොසිං බ්‍රාහ්මණො තදා,
කානනං චනමොගාලකං ලොකජෙට්ඨං තරාසනං.
2702. දිස්වාන චන්ද්‍රං පාදෙසු ලොකානුත්ථපට්ඨනං,
පසන්නචිත්තං මං ඤාතො බ්‍රහ්මො අන්නරධායථ.
2703. කානනා අභිනිකම්ම බ්‍රහ්මසෙට්ඨමනුස්සරිං,
තං දෙසං කිත්තසිත්වාන කප්පං සග්ගමි මොදහං.
2704. දොවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං දෙසමභිකිත්තසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි කිත්තනාය ඉදං ඵලං.
2705. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බ්‍රහ්මස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා දෙසකිත්තකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

දෙසකිත්තකපේරස්ස අපදානං සන්නං.

298. සරණගමනියපේරාපදානං

2706. පබ්බතෙ හිමවන්තමභි අහොසිං පුද්දකො අහං,
විපසං අද්දසං බ්‍රහ්මං ලොකජෙට්ඨං තරාසනං.
2707. උපාසිත්වාන සම්බ්‍රහ්මං වෙය්‍යාවච්චමකාසනං,
සරණඤ්ච උපාගච්ඡී දිට්ඨිඤ්ඤා තාදිනො.
2708. ඵකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ සරණං යමගච්ඡිතං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සරණගමනපථලං.
2709. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බ්‍රහ්මස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සරණගමනියො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

සරණගමනියපේරස්ස අපදානං අට්ඨමං.

299. අමබපිණ්ඩියපේරාපදානං

2710. ජොමස්සො නාම නාමෙන දුතවො ඉති විස්සුතො,
අමබපිණ්ඩි මයා දින්නා¹ විපසස්ස මගෙසිනො,
2711. ඵකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යමබ්බමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි අමබදුනසසිදං ඵලං.

1. අමබපිණ්ඩා මයා දින්නො, ස්‍යා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

297. දෙසකිනක සථවිරාවදානය

2701. එකල්හි මම උපසාලාන නම් බමුණෙක් වීමි. මහවනයට පිවිසි ලොකජෝෂ්ඨ වූ පරම පුරුෂ වූ ලොකයාගේ පූජාවන් පිළිගන්නා වූ

2702. බුදුරජුන් දෑක සිරිපා වැන්දෙමි. පහන් සිත් ඇති මා දෑක බුදුරජුන්ගේ අතුරුදහන් විය.

2703. වහයෙන් නික්ම බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ සිහි කෙළෙමි. (බුදුරජුන් වැඩියා වූ) ඒ දෙසට පසසා මම කලාසක් මුළුල්ලෙහි සවිභිසෙහි සතුටු වීමි.

2704. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි (බුදුරජුන් වැඩියා වූ ඒ) යම් දෙසකට පැසසුයෙමි ද (ඒ හෙතෙවත්) දුගතිකයක් නො දනිමි. පැසසීමෙහි මේ විපාකය සි.

2705. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද ෂබ්භිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් දෙසකිනක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

දෙසකිනක සථවිරාවදානය සන්වැනි සි.

298. සරණගමනිය සථවිරාවදානය

2706. මම හිමවත් පව්වෙහි වැද්දෙක් වීමි. ලොකජෝෂ්ඨ වූ කර-ශ්‍රේෂ්ඨ වූ විපසි බුදුරජුන් දිවිමි.

2707. මම සම්බුදුරජුන් වෙත ඵලඹ වතාවත් කෙළෙමි. දඬුපදෙනාම වූ තාදී ගුණ ඇති (=අටලෝදහමින් නොසැලෙන) බුදුවරයන් වහන්සේ සරණ ද ගියෙමි.

2708. මම මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි බුදුරජුන් සරණ කොට ගියෙමි ද, (ඒ හෙතෙවත්) දුගතිකයක් නො දනිමි. මේ සරණගමනයෙහි විපාකය සි.

2709. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද ෂබ්භිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සරණගමනිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සරණගමනිය සථවිරාවදානය අවවැනි සි.

299. අමබපිණ්ඩිය සථවිරාවදානය

2710. එකල්හි නමින් ගේමස නම් වූ මම දනව යයි ප්‍රකට වූයෙමි වීමි. ඒ මා පිසින් විපසි බුදුරජුන්ගට අභිකැනක් දෙන ලදි.

2711. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් අභිදනක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතෙවත්) දුගතිකයක් නො දනිමි. අභිදනෙහි මේ විපාකය සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2712. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අමබ්බිණ්ඩියො පෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

අමබ්බිණ්ඩියෙත්ථස්ස අපද්‍යනං නවමං.

300. අනුසංසාවකථෙරාපද්‍යනං

2713. පිණ්ඩාය වරමානාහං විසස්සිං අදදසං ජිනං,
උච්ඡිකතිකකං පාදස්සිං දිපදිඤ්ඤා තාදිනො.

2714. පසන්නවිතොතො සුමනො අභිවාදෙසහං තද්ද,
අනුසංසාවස්සිං බුද්ධං උත්තමස්සං පතතියා.

2715. එකනවුතෙ ඉතො කප්පො අනුසංසාවස්සිං අහං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි අනුසංසාවනාථලං.

2716. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අනුසංසාවග්ගො පෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

අනුසංසාවකථෙරාපද්‍යනං අපද්‍යනං දසමං.

උද්‍යානං:

විතකං පාරිජිතොතො ව සද්දං ගොසිසසස්සරං
පදං පදෙසං සරණං අමො සංසාවග්ගො පි ව
සත්තතාලිය ගාථායො ගණිතායො විභාවිති.

විකකපුරකවග්ගො තිස්සතිමො.

අථ වග්ගද්‍යානං:

කණ්ණිකාරො හන්දිද්දො ආලම්බණ්දකාසනං
තුච්චං පොමකො වෙච්ච උකෙඛපං සීඝ්‍රපට්ඨානං
පණ්ණිද්දො විතපුජී ව ගාථායො වෙච්ච සබ්බසො
වතතාරි ව සතානිහ එකපඤ්ඤාසමෙච්ච ව.
පඤ්චවිසසතා සබ්බා ද්වාසතතති තද්දතතරි,
තිසතං අපද්‍යානං ගණිතා අත්ථසුසිති.

තතියං සතසං¹ සමත්තං.

1. කණ්ණිකාරවග්ගදසකා, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2712. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභව්‍යමොක්ඛයෝද අබහිඤ්චෝද සාක්කාන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් අමබපිණ්ඩිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

අමබපිණ්ඩිය සථවිරාවද්‍යනය නවවැනි සි.

300. අනුසංසාවක සථවිරාවද්‍යනය

2713. මම පිඬු පිණ්ඩ සැසිරෙන්නා වූ විපස්සී බුදුරජුන් දිටිමි. ද්විපද්‍යෙනම වූ තාදී ගුණ ඇති (ඒ බුදුරජුන්හට) සැන්දක් පමණ වූ හික්කාව දිනිමි.

2714. මම එකල්හි පහත් සිත් ඇත්තෙමි සොම්නස් වූයෙමි වැන්දෙමි. උතතමානීය වූ නිවණට පැමිණීම පිණ්ඩ බුදුරජුන් පැසසිමි.

2715. මෙසින් එක්අනුවන කපෙහි මම (බුදුරජුන්) පැසසිමි. (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. පැසසීමෙහි මේ විපාකය යි.

2716. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභව්‍යමොක්ඛයෝද අබහිඤ්චෝද සාක්කාන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් අනුසංසාවක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

අනුසංසාවක සථවිරාවද්‍යනය දසවැනි සි.

උද්‍යනය:

විතක පාරිවර්තන සදා ගොසිසසඤ්චර
පද ප්‍රදේස් සරණ ද අමබ සහ සංසාවක ද
සත්සාළිය ගයෙක් ගැණිනී ගණන් දතුවන්

විතකපුරක වග්ගීය නිස්වනු යි.

යළි වගී උද්‍යනය:

කණ්ණිකාර හන්දද ආලම්බනු 'දකාසන,
තුටුර ථොමක සහ උකෙකප සිසුපට්ඨාන ද.
පණණද විතකපුර්දසි සැම ලෙසින් ඇති මෙහි හි,
සතරෙක් ද සියයක් එක්පණසෙක් ද යළි එහි,
පස්විසි සියක් හා දෙසැත්තැවකි උතුරා,
අපද්‍යන තෙසියක් මෙහි මෙතෙක් ගසින් කියන ලදී.

තෙවෙනි සියය නිමිසේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

301. පද්‍යමකෙසරියවේරාපද්‍යනං

2717. ඉසිසබ්බෙ අහං පුබ්බෙ ආසිං මාතඛගවාරණො,
මහෙසීනං පසාදෙන පද්‍යමකෙසරමොකිරිං.
2718. පච්චෙකජ්ඣකෙට්ඨස්ස බුතරාගෙසු තාදිසු,
කෙසු විතතං පසාදෙකා කප්පං සග්ගමි මොදනං.
2719. එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ කෙසරං ඔකිරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිසුජාසිදං එලං.
2720. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සචජ්ඣිකා කතං බුද්ධියා සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා පද්‍යමකෙසරියො පේරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්වාහි.

පද්‍යමකෙසරියවේරස්ස අපද්‍යනං පඨමං.

302. සබ්බගන්ථියවේරාපද්‍යනං

2721. ගඤ්ඣාලං මයා දින්නං විපසංසික්ඛ මහෙසීනො,
අදස්සි උජ්ඣුතස්ස කොසෙය්‍යං වජ්‍රමුත්තමං.
2722. එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ගඤ්ඣදදිං¹ පුරෙ,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ගඤ්ඣතස්සිදං එලං.
2723. ඉතො පණ්ණරසෙ කප්පෙ සුචෙලො තාම බතතියො,
සත්තරතනසමපන්නො චක්ඛවතති මහබ්බලො.
2724. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සචජ්ඣිකා කතං බුද්ධියා සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා සබ්බගන්ථියො පේරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්වාහි.

සබ්බගන්ථියවේරස්ස අපද්‍යනං දුතියං.

303. පරමනාදායකවේරාපද්‍යනං

2725. ණ්ඤායාරං'ව ජොතනනං උදයනනං'ව හානුමං,
විපසංසිමග්ගසං බුද්ධං ලොකජෙට්ඨං තරාසනං.
2726. අඤ්ඤාලිමපග්ගතෙකාන අභිනෙසිං² සකං සරං,
අභිනෙකාන³ සමබුද්ධං පරමනනං අදසනං.

1 වජ්‍රමදදිං, සිමු.

2. අභිනෙසිං, සිමු.

3. අභිනෙකාන, සිමු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

301. පද්මකෙසරිය සථවිරාවද්‍යනය

2717. මම පෙර පසේබුදුවරුන් වහන්සේ මැද මාහඬු හසන් කුලයෙහි උපන් ඇතෙක් වීම. පසේබුදුවරුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදි මෙන් පිසුම් කෙසුරු විසිර වීම.

2718. පිඹ හළ රාග ඇති තාදී ගුණයුත් (=අටලෝ දහමින් නො සැලෙන) ඒ පසේබුදුවරුන් වහන්සේ කෙරෙහි සිත පහදවා මම කල්‍යාණත්ව චල්ලෙහි සවරියෙහි සතුටු වීම.

2719. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි පිසුම් කෙසුරු විසිරවීම ද, (ඒ හෙතෙවෙන් දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධාසාවෙහි මේ විපාක යි.

2720. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අභිභිඤ්ඤාවෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් පද්මකෙසරිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ හේකි.

පද්මකෙසරිය සථවිරාවද්‍යනය පළමුවැනි යි.

302. සබ්බගාමිය සථවිරාවද්‍යනය

2721. විපසෙහි බුදුරජන්හට මා විසින් සුවද මල් දෙන ලදී. (=එසේ ම කායවඞ්ඤාදියෙන් තොර බැවින්) සෘජු වූ උත්තමන්සේට උතුම් කොසෙය්‍ය වසායක් (හැම සුවද ගන්වා) දිනිමි.

2722. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ ඒ අතීතයෙහි යම් ගනිද්‍යනයක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතෙවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ගනිද්‍යනයෙහි මේ විපාක යි.

2723. මෙයින් පසළොස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සුමෙල නම් සක්විති රජෙකිම වීම.

2724. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අභිභිඤ්ඤාවෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් සබ්බගාමිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ හේකි.

සබ්බගාමිය සථවිරාවද්‍යනය දෙවැනි යි.

303. පරමනාදායක සථවිරාවද්‍යනය

2725. කිණිහිරි රුකක් මෙන් ද උදාවන හිරු මෙන් ද බබලන ලොකපෞරුෂය වූ තරඟ්‍රෙෂු වූ විපසෙහි බුදුරජන් දිවිමි.

2726. මම ඇදිලි බැඳ (ඒ බුදුරජන්) සිය ගෙදරට පමුණුවා සම්බුදුරජන්හට වරබොජන් දිනිමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2727, එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ පරමන්තං දදිං තදා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි පරමන්තස්සිදං එලං.

2728. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං පුදං ආයස්මා පරමන්තදායකො පේරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පරමන්තදායකත්ථෙරස්ස අපදානං තතිසං.

304. ධම්මසඤ්ඤාකත්ථෙරාපදානං

2729. විපස්සිනො හගවතො මහාබෝධිමතො අනු,
රුක්ඛට්ඨස්සෙව¹ සමුද්ධො ලොකජේට්ඨා නරසතෙ.

2730. භගවා තමති සමයෙ භික්ඛුසංඝපුරකකතො,
වතුසච්චං පකාසෙති වාචාසභිමුද්දිරයං.

2731. සංඛින්නෙන ව දෙසෙන්නො විජාරෙන ව දෙසයං²,
විචට්ටච්ඡදො සමුද්ධො නිබ්බාපෙසි මහාජනං.

2732. තස්සාහං ධම්මං පුත්තාන ලොකජේට්ඨස්ස තාදිනො,
වජ්ඣිනා සජ්ඣිනො පාදෙ පකාමාමි උත්තරාමුඛො.

2733. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ධම්මපුණ්ණං තදා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි ධම්මසඤ්ඤාසිදං එලං.³

2734. තෙනතිංසමි ඉතො කප්පෙ එකො ආසිං මහිපති,
සුඛවා නාම නාමෙන වක්ඛවතති මහබ්බලො.

2735. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං පුදං ආයස්මා ධම්මසඤ්ඤාකො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ධම්මසඤ්ඤාකත්ථෙරස්ස අපදානං වතුත්ථං.

305. එලදායකත්ථෙරාපදානං

2736. භාහිරපිනදිතිරෙ අනොසි අස්සමො තදා,
තමහං අස්සමං ගච්ඡං එලහත්තො අපෙක්ඛවා⁴.

2737. විපස්සිං තත්ථ අද්දකම්භිං පීඨරංසිං'ව භානුමං,
යං මෙ අත්ථි එලං සබ්බං අදාසිං සජ්ඣිනො අහං.

1. රුක්ඛට්ඨස්සෙව සමුද්ධො, මජ්ඣං.

2. දෙසසි, සසා.

3. ධම්මසච්ඡිදං එලං, මජ්ඣං. ධම්මසච්ඡිදං එලං, සිමු.

4. අපෙක්ඛවා, සිමු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2727. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි උතුම් ආහාරදානයක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. උතුම් ආහාරදානයාගේ මේ විපාක යි.

2728. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝද අබිභිඤ්චෝද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් පරමනාදායක සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පරමනාදායක සංවිරාමදානය නෙවැහි යි.

304. ධම්මසංඤ්ඤාක සංවිරාමදානය

2729. ලොකජෝෂ්ඨ වූ නරඥෙෂ්ඨ වූ සම්බුදුරජුන් බෝරැක්වුල්හි සිටියදී ම (නොහොත් බුදුරජුන් බෝරැක්වූල සිටින කල්හි) මෙන් සිතා (සිදුකරණ) විපසෙහි බුදුරජුන් පිළිබඳ මහාබොධි පූජාවක් විය.

2730. එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්‍ෂුසංඝයා විසින් පිරිවරණ ලද්දහු අතීත චවතයෙන් වතුසාත්‍යය වදාරණ සේකි.

2731. විසුළ කෙලෙස් සෙවෙහි ඇති ඒ සම්බුදුරජ තෙම සැකෙවින් ද විතර විසින් ද (දහම්) දෙසමින් මහාජනයා නිවණට පැමිණ විය.

2732. මම ලොකජෝෂ්ඨ වූ නරඥෙෂ්ඨ වූ තාදි ගුණ ඇති උත්තමත්-සේගේ ධර්මය අසා (එම) ශාස්තෘන් වහන්සේගේ පා වැද උතුරුදිගට මුහුණ ලා ගියෙමි.

2733. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් ධර්මයක් ඇසු-යෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ධර්මසංඤ්ඤාක මේ විපාක යි.

2734. මෙයින් තෙතිස්වනු කපෙහි මහත් බල ඇති පාරිච්ඡවර වූ සුතඛා නම් සක්විති රජෙකිමි වීමි.

2735. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝද අබිභිඤ්චෝද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් ධම්මසංඤ්ඤාක සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

ධම්මසංඤ්ඤාක සංවිරාමදානය සිවුවැහි යි.

305. එලදායක සංවිරාමදානය

2736. එකල්හි භාගිරථි නදීතිරයෙහි අසපුවක් විය. මම පලතුරු ගත් අත් ඇත්තෙමි බලාපොරොත්තු සහිත වූයෙමි ඒ අසපුවට ගියෙමි.

2737. එහි දී රත්වන් රස් ඇති (උදවන හිරු මෙන් බබලන්නා)වූ විපසෙහි බුදුරජුන් දිටිමි. මා ලභ යම් එල වර්ගයක් වී ද ඒ සියලු එල මම ඒ බුදුරජුන්ගට දිනිමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2738. එකනවුතෙ ඉතො කප්ප යං එලං අදදිං තද,
දුග්ගායිං නාභිජානාමි එලද්‍යනස්සිදං එලං.

2739. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සචජිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා එලද්‍යනො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

එලද්‍යනකෙසරස්ස අපද්‍යනං පඤ්චමං.

306. සමපසාදකත්ථෙරාපද්‍යනං

2740. නමො තෙ බුද්ධවීරඤ්ඤා විප්පමුත්තොසි සබ්බති,
ව්‍යසනං හි¹ අනුප්පන්නො තස්ස මෙ සරණං භව.

2741. සිද්ධකෙත්ථා තස්ස ව්‍යාකාසි ලොකෙ අප්පට්ඨග්ගලො,
මහොදධිසමො සබ්බො අප්පමෙය්‍යො අනුත්තරො.

2742. තත්ථ ත්වං විරජෙ බෙත්තෙ අත්තනඵලද්‍යකෙ,
සබ්බො විත්තං පසාදෙති² දුඛිජං වාච්ථ³ රොපග.

2743. ඉදං වත්ථාන සබ්බඤ්ඤා ලොකජෙට්ඨො නරුසහො,
මමෙවං⁴ අනුසාසිත්වා වෙහාසං තභවුග්ගමි.

2744. අවිරං ගතමත්තමහි සබ්බඤ්ඤාමහි නරුසහෙ,
මරණං සමනුප්පන්නො තුසිතං උපපජ්ජහං.

2745. තද්‍යහං විරජෙ බෙත්තෙ අත්තනඵලද්‍යකෙ,
සබ්බො විත්තං පසාදෙත්වා කප්පං සග්ගමි මොදහං.

2746. වතුනවුතෙ ඉතො⁵ කප්ප පසාදමලභිං තද,
දුග්ගායිං නාභිජානාමි පසාදස්ස ඉදං එලං.

2747. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සචජිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සමපසාදකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සමපසාදකත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං ජට්ඨං.

1. ඛ්‍යසකමති, මජ්ඣං. 2. පසාදෙත්වා, මජ්ඣං. 3. වාච, මජ්ඣං.

4. මමෙව, මජ්ඣං. 5. වතුනවුතිනො, මජ්ඣං.

2738. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් පලතුරු දනක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. එලදායාගේ මේ විපාක සි.

2739. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභව්‍යමොක්ඛයෝද අබ්බිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් එලදායක ස්වරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

එලදායක ස්වරාවදානය පස්වැනි සි.

306. සමපසාදක ස්වරාවදානය

2740. බුද්ධවිරයන් වහන්ස, ඔබවහන්සේට නමස්කාර වේවා. ඔබ සියලු සකකි බාඳු ආයතනයන්ගෙන් ඤ්දනේ වෙහි ය. මම දුකට පැමිණියෙමි වෙමි. ඒ මට පිහිට වනු මැනවි.

2741. ලොකයෙහි අනුපම පුද්ගල වූ සිද්ධානී බුදුරජ තෙමේ ඔහට මෙසේ වදාළේ ය. සබ්බ තෙමේ මහසසුර මෙන් ගැඹුරු ගුණ ඇත්තේ ය. අපමණ ගුණ ඇත්තේ ය. අනුත්තර වූ ගුණ ඇත්තේ ය.

2742. අනන්ත විපාක දෙන්තාවු (කෙලෙස්) රජස් රහිත (පුණ්‍ය) ක්ෂේත්‍රය වූ සබ්බසා කෙරෙහි සිත පහදවනු මැනව. එහි කුසල් නැමැති මනා බිජුවට ද රොපනය කරණු මැනව (කියාසි.)

2743. ලොකජෝෂ්‍ය වූ නරශ්‍රෙෂ්ඨ වූ සථිඤ් තෙමේ මෙය වදාරා මට මෙසේ අනුශාසනා කොට අපසට නැංගේ ය.

2744. නරශ්‍රෙෂ්ඨ වූ බුදුරජුන් වැහි නොබෝ වෙලාවකින් මම මරණයට පත්වූයෙමි කුසිතයෙහි උපනිමි.

2745. එකල්හි මම (කෙලෙස්) රජස් විරහිත අනන්ත එලදායක වූ සබ්බසා කෙරෙහි සිත පහදවා කල්පයක් ස්වරීයෙහි සතුටු වීම.

2746. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි (සබ්බසා කෙරෙහි) යම් ප්‍රසාදයක් ලැබුයෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. (සබ්බසා කෙරෙහි) පැහැදීමෙහි මේ විපාක සි.

2747. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභව්‍යමොක්ඛයෝද අබ්බිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් සමපසාදක ස්වරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සමපසාදක ස්වරාවදානය සවැනි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුලත් කර ඇත.

307. ආරාමදායකතේරාපදානං

2748. සිද්ධස්ස භගවතො ආරාමො රෙපිතො මයා,
සද්දව්ජායෙසු රුකෙඛසු උපසන්නසු පක්ඛිසු.
2749. අද්දසං පිරජං බුද්ධං ආනුඤ්ඤාං පටිග්ගහං,
ආරාමං අභිනාමෙසිං ලොකපථං නරුසහං.
2750. හතඨා හතඨාන විතතන ඵලං පුප්ඵඤ්ඤසහං¹,
තතො ජාතප්පසාදෙ ඛ² තං වතං පරිණාමෙසිං.
2751. බුද්ධස්ස යමිදං දසිං විප්පසන්නෙන වෙනසා,
භවෙ නිබ්බතනමානමහි නිබ්බතනති ඵලං මම.
2752. චතුනවුතෙ ඉතො කප්ප යමාරාමං දදිං³ තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ආරාමස්ස ඉදං ඵලං.
2753. සත්තතිංසෙ ඉතො කප්පෙ සත්තාසුං මුද්ධිතිලා,
සත්තරතනසම්පන්නා වක්ඛවන්ති මහබ්බලා.
2754. පටිසම්භිදා වතස්සා විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ආරාමදායකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ආරාමදායකතේරස්ස අපදානං සත්තමං.

308. අනුලෙපදායකතේරාපදානං

2755. අස්ථදසසිස්ස මුනිතො අද්දසං සාවකං අහං,
නවකමමං කරුණකස්ස සිමාය උපගව්ජහං.
2756. නිට්ඨිතෙ නවකමෙම ව අනුලෙපදායකං,
පසන්නවිතො සුමනො පුඤ්ඤකෙඛතෙන අනුත්තරෙ.
2757. අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ යං කම්මකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි අනුලෙපසිදං ඵලං.
2758. පටිසම්භිදා වතස්සා විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අනුලෙපදායකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

අනුලෙපදායකතේරස්ස අපදානං අට්ඨමං.

1. ඵලං පුප්ඵඤ්ඤසහං, මජ්ඣ. 2. පසාදෙ ව, සිමු.
3. යං ආරාමෙදං තදා, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

307. ආරාමදායක සංවිරාමදානය

2748. මා විසින් සිදුකරන බුදුරජාණන්ගේ ආරාමයක් රොපණය කරණ ලදී. ගණසා සෙවනලු රැක්කි පක්ෂීන් (කැදලිතුලට වී) සන්ත්‍රත් වන (සවස්) කල්හි

2749. ලොකයාගේ පුජාවන් පිළිගන්නා වූ (කෙලෙස්) රජස් විරහිත බුදුරජාණන් දිවිමි. දැක ලොකජෝෂ්ම වූ නරභෞම වූ බුදුරජාණන්ගේ අරම පිළිගැන්වීම.

2750. මම සතුටු වූයෙහි සතුටු සිතින්ම ගෙවීද මල්ද (උන්වහන්සේට) පිදීම. ඉක්බිති හටගත් ප්‍රසාද ඇත්තෙමිම එම වන (අරම) පිරිනැමීම.

2751. පැහැදි සිතින් බුදුරජාණන්ගේ යම් ඒ ආරාමදායකක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) භවයෙහි උපදින කල්හි මට එලවගී නොහොත් කුශල විපාකය උපදී.

2752. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් ආරාමදායකක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ආරාමදායකයාගේ මේ විපාක යි.

2753. මෙයින් සත්තිස්වන කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති මුදුසිතිල නම් සත් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2754. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභවිමොක්ඛයෝද අබහිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ආරාමදායක සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

ආරාමදායක සංවිරාමදානය සන්වැහි යි.

308. අනුලෙපදායක සංවිරාමදානය

2755. මම අසංදසුභි බුදුරජාණන්ගේ ඉාවකයකු දිවිමි. සීමාවක නවකම් කරද්දී මම එතැනට එළඹියෙමි.

2756. පහත් සිත් ඇත්තෙහි සොම්නස් වූයෙහි නිරුත්තර වූ පුණ්‍ය-කෞතු සංඛ්‍යාත සංඛ්‍යා කෙරෙහි පැහැදි සිතින් නවකම් නිමි කල්හි මම එහි පුණ්‍ය ආලෙප කෙළෙමි.

2757. මෙයින් එක්දහස් අටසිය කපෙහි වූ එකල්හි යම් (සුඛාලෙපන) කමියක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. අනුලෙප දායකයාගේ මේ විපාක යි.

2758. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අභවිමොක්ඛයෝද අබහිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් අනුලෙපදායක සංවිරාමයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

අනුලෙපදායක සංවිරාමදානය අවැහි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

309. බුද්ධසඤ්ඤාකපේරාපද්‍යනං

2759. උදෙනනං සතරංසිං'ව පිතරංසිං'ව භානුමිං,
වනනතරගතං සනතං ලොකජෙට්ඨං තරුසතං.
2760. අඤ්ඤං සුපිතනෙනන සිද්ධං ලොකනායකං,
තප්පිතං පසාදෙනා සුගතිං උපපජ්ජනං.
2761. චතුරවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤමුලිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධසඤ්ඤාසිද්ධං ඵලං.
2762. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා බුද්ධසඤ්ඤාකො පේරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

බුද්ධසඤ්ඤාකපේරස්ස අපද්‍යනං නවමං.

310. පබ්බාරද්දයකපේරාපද්‍යනං

2763. පියදසසිතො භගවතො පබ්බාරෙ සොධිතො මයා,
සට්ඨකඤ්ඤා උපට්ඨාසිං පරිනොගාය තාදිතො.
2764. තං මෙ බුද්ධො විශාකාසි පියදසසි මහාමුනි,
සහස්සකණ්ණො සතතෙණ්ඩු ධජාලු හරිතාමයො.
2765. නිබ්බතතිස්සති සො සුප්පො රතනඤ්ඤා අනප්පකං,
පබ්බාරද්දනං දක්ඛින කප්පං සග්ගමති මොදනං.
2766. ඉතො බතතිංසකප්පමති සුසුද්ධො නාම බතතියො,
සතතරතනසම්පන්නො වකකවතති මහබ්බලො.
2767. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා පබ්බාරද්දයකො පේරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පබ්බාරද්දයකපේරස්ස අපද්‍යනං දසමං.

උද්‍යනං:

කෙසරං ගතා මනනඤ්ඤා ධම්මසඤ්ඤා ඵලෙන ව,
පසාදරුමද්දසි ව ලෙපකො බුද්ධසඤ්ඤාකො,
පබ්බාරද්දෙ ව ගාථායො ඵකපඤ්ඤාස කිත්තිතා.

පද්‍රමකෙසරියවග්ගො¹ ඵකතිංසතිමො.

1. පද්‍රම කෙසරවග්ගො සිවු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

309. බුද්ධසංඝඤ්ඤා සථවිරාවද්දනය

2759-2760. සියක් රැස් ඇති රන්වන් රැසින් යුත් උදවන තිරු වැනි වනයට පිවිසි ලෝකජෝෂ්ඨ වූ නරඥෙෂ්ඨ වූ සිද්ධාසී බුදුරජුන් සිහිනෙන් දිවිමි. මම එහි (=බුද්ධාලම්බනයෙහි) සිත පහදවා සුගතියෙහි උපතිමි.

2761. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි බුද්ධාරමමණයක් ලැබුයෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. බුද්ධසංඝඤ්ඤා (=බුද්ධාලම්බන ප්‍රීතියෙහි) මේ විපාක යි.

2762. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභවිමොක්ඛයෝද අබහිඤ්ඤාවෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් බුද්ධසංඝඤ්ඤා සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

බුද්ධසංඝඤ්ඤා සථවිරාවද්දනය නවවැනි යි.

310. පබ්බාරදායක සථවිරාවද්දනය

2763. මා විසින් සිදුහත් බුදුරජුන්හට ගල්පාතෙක් පිරිසිදු කරණ ලදි. තාදී ගුණ ඇති බුදුරජුන්ගේ පරිභොගය පිණිස (පැන්) කලයක් ද එළවා තැබිමි.

2764-2765. මහාමුනි වූ පියදසසී බුදුරජ තෙමේ මට ඒ කරුණ මෙසේ ප්‍රකාශ කෙළේය. (කෙසේදයන්?) “දනසක් කඩ (බෙදුම) ඇති ගොලාකාර වූ සියයක් මුදුන් ඇති බජයන්ගෙන් යුත් වූ කොළවත් වූ ඒ මහාප්‍රාසාදය ද අපමණ වූ රුවන් ද නිපදින්තේය” කියායි. (මෙසේ) මම පබ්බාර (=ගල්තලු) දනය දී කලායක් සවගියෙහි සුව වින්දෙමි.

2766. මෙයින් දෙතිස්වන කපෙහි මහත් බල ඇති සත්ථුවතීන් යුත් සුසුදා නම් සක්විති රජෙකිමි විමි.

2767. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභවිමොක්ඛයෝද අබහිඤ්ඤාවෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පබ්බාරදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

පබ්බාරදායක සථවිරාවද්දනය දසවැනි යි.

උද්දනය:

කෙසරගනු අනන්ද බමමසඤ්ඤී එළද
පාසාදාරාමදාසී ලෙපක බුද්ධසංඝඤ්ඤා
පබ්බාරදාසී දසවත් එක්පණස් ගසිති බැදිසේ.

පදමකෙසරිය වර්ගය එක්තිස් වනු යි.

311. ආරක්කදායකථෙරාපදානං

2768. බමමදසසිසං මුනිනො චති කාරුපිතා මයා,
ආරකෙඛා ච මයා දිහොනා දිපදිඤ්ඤා¹ තාදිනො.
2769. අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ යං කම්මකරිං තදා,
තෙන කම්මවිසෙසෙන උනොතො මෙ ආසවකකයො.
2770. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සචජ්ඣිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ආරක්කදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.
ආරක්කදායකථෙරස්ස අපදානං පට්ඨමං.

312. භොජනදායකථෙරාපදානං

2771. සුජාතො සාලලට්ඨිච කොහඤ්ඤනම්චුග්ගතො,
ඉඤ්ඤලට්ඨිරිවාකාසෙ විරොචති සදා ජිනො.
2772. තස්ස දෙවාතිදෙවස්ස චෙසසභුස්ස මහෙසිනො,
අද්දසිං භොජනමගං විප්පසනොනා වේතසා.
2773. තං මම බුද්ධො අනුමොදි සයම්භු අපරාජිතො,
'භවෙ තිබ්බත්තමානමති ඵලං තිබ්බත්තතු තව.'
2774. ඵකතීංසෙ² ඉතො කප්පෙ යං දනමදදිං තදා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි භොජනස්ස ඉදං ඵලං.
2775. පඤ්චවිසෙ ඉතො කප්පෙ ඵකො ආසිං අමිත්තභො³,
සත්තරත්තසම්පනොතො චක්ඛවතති මහබ්බලො.
2776. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සචජ්ඣිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා භොජනදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.
භොජනදායකථෙරස්ස අපදානං දුතියං.

313. ගතසඤ්ඤකථෙරාපදානං

2777. ආකාසෙ ච⁴ පදං නත්ති අමබරෙ අතිලඤ්ඤසෙ,
සිද්ධත්ථං ජිනමදදකම් ගච්ඡන්තං තිදිවඛගණෙ⁵.
2778. අතිලෙතොරිතං දිස්වා සම්මාසම්බුද්ධවිවරං,
විත්ති මෙ තාවදෙ ජාතා⁶ දිස්වාන ගමනං මුනෙ⁷.

1. දවිපදිඤ්ඤා, මජ්ඣං. 2. ඵකතතීංසෙ, මජ්ඣං. 3. අමිත්තභො, මජ්ඣං.

4. ආකාසෙව, මජ්ඣං.

5. තිදිවඛගණං, සෘෂා.

6. විත්ති මමාසු තාවදෙ, මජ්ඣං.

7. මුනිං, මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

311. ආරක්කදායක සථවිරාවදානය

2768. ධම්මදස්සි බුදුරජානන්ව මා විසින් වැටක් කරණ ලදි. තාදි ගුණ ඇති ද්විපදෙකතමයන් වහන්සේට මා විසින් ආරක්ෂාව ද දෙන ලදි.

2769. එක්දහස් අටසියවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කම්යක් කෙළෙම් ද, ඒ කම්මේශෙය කරණකොට ගෙණ මා විසින් රහත්බව ලබන ලදි.

2770. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභට්ටමොක්ඛයෝ ද ෂබ්බිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ආරක්කදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

ආරක්කදායක සථවිරාවදානය පළමුවැනි සි.

312. භොජනදායක සථවිරාවදානය

2771. මැනවින් වැඩුන තරුණ සල්ගසක් මෙන් ද උස්ව නැගුනා වූ ශොභනකවාක්ෂයක් මෙන් ද, අතසෙහි දේදුන්නක් මෙන් ද බුදුරජනෙම හැම කල්හි බබළයි.

2772. මනර්ඝ වූ දෙවැනිදෙව වූ ඒ චෙස්සකු බුදුරජානන්ව මම පහන් සිතින් බොජුනක් දිනිමි.

2773. එය (පිළිගත්) සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කළා වූ පස්මරුන් ජයගත් බුදුරජ තෙම “භවයෙහි උපදනා කල්හි ඔබහට (මෙහි) පුණ්‍ය ඵලය නිපදේවා”යි මට අනුමෙවෙති බණ දෙසිය.

2774. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් දහක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතිගසක් නො දනිමි. භොජනදායකයාගේ මේ විපාකයි.

2775. මෙයින් පස්විසිවන කපෙහි සත්ථුවතින් යුත් මහත් බල ඇති අමිත්තන නම් සත්වහි රජෙක් වීම.

2776. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභට්ටමොක්ඛයෝ ද ෂබ්බිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් භොජනදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

භොජනදායක සථවිරාවදානය දෙවැනි සි.

313. ගතසංඝදායක සථවිරාවදානය

2777. ශබ්දය ඇදගන්නා බැවින් අමබර නම් වූ වායුමාතීය වූ හෙයින් අභිලක්ෂ්‍ය නම් වූ දෙවිලොවට මිදුලක් බඳු හෙයින් ත්‍රිදිව්‍යාබ්‍යාණ නම් වූ ගුවනෙහි වසින්නා වූ සිද්ධහත් බුදුරජානන්ව දිවිමි. (එහෙත්) ඒ අහස්හි (උත්තරාශ්වයාගේ) පියවරක් ද නැත.

2778. සුලහින් සැලෙන සම්මාසම්බුදු සිවුර දක උත්තරාශ්වයාගේ ගමන ද දක බුදුරජානන්ව කෙරෙහි එකෙණෙහි මට සතුට උපත.

* මෙම පොතෙහි පිටු, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2779. වතුනටුනෙ ඉතො කපෙය යං සඤ්ඤමුලභිං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධසඤ්ඤාසිදං ඵලං.
2780. පටිසම්භිදා වතස්සො පිමොක්කාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ගතස ඤ්ඤානි ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
ගතස ඤ්ඤානිත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං තතිසං.

314. සත්තපදුමියත්ථෙරාපද්‍යනං

2781. නදිකුලෙ¹ වසාමහං නොසාදෙ නාම බ්‍රාහ්මණො,
සතපතෙනති පුපෙඨති සමමජ්ඣාන අස්සමං.
2782. සුවණ්ණවණ්ණං සමුද්ධං සිද්ධත්ථා ලොකතායකං,
දිස්වා වනෙන¹ ගච්ඡන්තා ගාසො මෙ උපපජ්ඨං.
2783. පච්චුග්ගන්තිනා සමුද්ධං ලොකජෙට්ඨං තරුසහං,
අස්සමං අතීනාමෙත්වා ජලජග්ගෙති ඔකිරිං.
2784. වතුනටුනෙ ඉතො කපෙය යං පුප්ඨමභිරොපයි,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
2785. ඉතො තෙසත්තමෙ කපෙය වතුරෙ සාදපාචරා,
සත්තරතනසම්පන්නා වක්කවන්ති මහබ්බලා.
2786. පටිසම්භිදා වතස්සො පිමොක්කාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සත්තපදුමියො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.
සත්තපදුමියත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං චතුත්ථං.

315. සුපථාසනදියකත්ථෙරාපද්‍යනං

2787. සුවණ්ණවණ්ණං සමුද්ධං සතරංසිං² වානුමං,
අවිදුරෙන ගච්ඡන්තා සිද්ධත්ථා අපරාජිතං.
2788. තස්ස පච්චුග්ගන්තිනා පච්චෙසෙත්ථාන අස්සමං,
සුපථාසනං මයා දින්නං විපසන්නෙන වෙනසා.
2789. අඤ්ඤාලිපග්ගහෙත්වාන වෙදජාතො තද අහං,
බුද්ධෙ විතතං පසාදෙත්වා තං කමමං පරිණාමයිං.
2790. යං මෙ අජී කතං පුඤ්ඤං සයම්බුමහපරාජිතෙ,
සබ්බෙන තෙන කුසලෙන විමලො හොමි සාසනෙ.

1. නගෙන, සිඬු: මජ්ඣං.

2. පිතරංසිං, මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2779. මෙයින් සිටුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් (බුදුරජුන්ගේ ගමන පිළිබඳ) සංඥාවක් ලැබීම් ද, (ඒ හෙතෙවෙත්) දුගතියක් නො දනිමි. මේ බුද්ධාසංඥාවෙහි (=බුද්ධානුස්සන්ධියෙහි) විපාක යි.

2780. සිටුපිළිසිඹියාවෝද අභවිමොක්ඛයෝද අබහිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ගතසංඝඤ්ඤා සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

ගතසංඝඤ්ඤා සංවරාවදානය නෙවැහි යි.

314. සත්තපදම්ය සංවරාවදානය

2781. මම ගං ඉවුරෙහි හෙසාද නම් බමුණෙක් ව පියුම්වලින් අසපුව හැමද වෙසෙමි.

2782. වනසිසින් වඩින ලොවට ගුරු වූ රත්වන් වූ සිද්ධන් බුදුරජුන් දක මට ප්‍රීතිය පහල විය.

2783. ලොකජෝෂ් වූ තරලෙෂ් වූ සම්බුදුරජුන් වෙත පෙරගමන් කොට අසපුව ද පිළිගන්වා උතුම් නෙළුමලින් පිඳිමි.

2784. මෙයින් සිටුඅනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතෙවෙත්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාක යි.

2785. මෙයින් එක්විසිවන කපෙහි සත්රුවනින් යුත් මහත් බල ඇති පාදපාමර නම් සිටු සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2786. සිටුපිළිසිඹියාවෝද අභවිමොක්ඛයෝද අබහිඤ්චෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සත්තපදම්ය සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

සත්තපදම්ය සංවරාවදානය සිවුවැහි යි.

315. පුප්ථාසනදායක සංවරාවදානය

2787. නුදුරෙන් වඩින්නා වූ රත්වන් වූ සියක් රැස් ඇති කිරු මෙන් (බබළන්නා වූ) පස්මරුන් දිනු සිද්ධාභි බුදුරජුන් දිවිමි.

2788. උත්තනන්සේට පෙරගමන් කොට (මාගේ) අසපුවට පමුණුවා පැහැදි සිතින් මා විසින් පුෂ්පාසනයක් දෙන ලදි.

2789. එකල්හි මම හටගත් ප්‍රීති සිත් ඇත්තෙමි ඇඳිලි බැඳ බුදුරජුන් කෙරෙහි සිත පහදවා ඒ (ප්‍රසාදමය) පුණ්‍යකමය මුහුකුරුවා ලිමි.

2790. පස්මරුන් දිනු බුදුරජුන් කෙරෙහි මා විසින් කරණ ලද යම් පින්කමක් ඇද්ද, ඒ සියලු ම කුශලය හෙතු කොට ගෙණ ශාසනයෙහි පිරිසිදු (රහත්) වූවෙක් වෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2791. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ පුප්ඵාසනමදං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුප්ඵාසනසයිදං ඵලං.

2792. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළුභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පුප්ඵාසනදායකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පුප්ඵාසනදායකථෙරස්ස අපදානං පඤ්චමං.

316. ආසනාචාරිකථෙරාපදානං

2793. චෙත්සං උත්තමං නාම සිඛිනො ලොකබ්බුතො,
අරඤ්ඤෙ ඉරිතො¹ චනෙ අකාභිජිකාමහං තදා.

2794. පචනා නිකම්භිකාන දිට්ඨං සිභාසනං මයා,
ඵකංසං අඤ්ඤාමි කතා ඵවිස්සං² ලොකනායකං.

2795. දිවසභාගං ඵච්චාන බුද්ධං ලොකග්ගනායකං,
ගට්ඨො ගට්ඨන විනෙන්න ඉමං වාවුදිරිසිං.

2796. “නමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤා නමො තෙ පුරිසුත්තම,
සබ්බඤ්ඤාසි මහාචර ලොකජෙට්ඨ නරසහ”.

2797. අභිත්ථිච්චා සිඛිනං නිමිත්තකරණෙනගං,
ආසනං අභිවාදෙත්වා පක්කාමි උත්තරාමුගො.

2798. ඵකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ සන්ථවිං³ වදනං වරං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ථොමනාය ඉදං ඵලං.

2799. සත්තච්ඡෙ ඉතො කප්පෙ අතුලා⁴ සත්ත අස්ස තෙ,
සත්තරතනසම්පන්නා චක්කවත්ති මහබලා.

2800. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළුභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ආසනාචාරිකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ආසනාචාරිකථෙරස්ස අපදානං ජට්ඨමං.

1. ඉරිතො, මජ්ඣ. 2. සන්ථවිං, මජ්ඣ. 3. යං ඵවිං, මජ්ඣ.

4. අතුලා, මජ්ඣ.

2791. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි (යනි) පුෂ්පාසනදාන-
යක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතෙවන්) දුගතියක් නො දනිමි. පුෂ්පාසනදානයෙන්
මේ විපාක යි.

2792 සිවුපිළිසිඬියාවෝද අමටවිමොක්ඛයෝද අබතිඤ්චෝද සාක්ෂාත්
කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පුෂ්පාසනදායක සංවරයන් වහන්සේ
මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පුෂ්පාසනදායක සංවරාවදානය ස්වෘතිය යි.

316. ආයනත්ථික සංවරාවදානය

2793. ලොකබහු වූ සිව් බුදුරජුන් පිළිබඳ උතකම නම් සැයෙක්
විය. එකල්හි මම ජනසඤ්චාර විරහිත (පාළු) මහවෙනෙහි මංචුලා වූයෙමි
(ඒ මේ අත) ඇවිදිමි.

2794. වනයෙන් නික්ම (යන) මා විසින් ශ්‍රෙෂ්ඨ (=බුද්ධ) ආයනය
දක්නා ලදි. (උතුරුසළුව) සකස් කොට ඇඳිලි බැඳ ලොකනායක වූ
බුදුරජුන්හට සතුහි කෙළෙමි.

2795. ලොකයෙහි අසහාය නායක වූ බුදුරජුන්හට දවහල මුළුල්ලෙහි
සතුහි කොට සොම්නස් වූයෙමි සොම්නස් වූ සිතින් ම මේ වචන කීමි:

2796. “පුරුෂශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්ස, ඔබ වහන්සේට නමස්කාර වේවා.
ලොකජෝෂ්ඨයන් වහන්ස, නරශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්ස, මහාවීරයන් වහන්ස,
බ්‍රහ්ම සඵල වෙනු ය” කියා යි.

2797. මම බුද්ධාසනය නිමියි කිරීමෙන් සිව් බුදුරජුන්හට සතුහි
කොට බුද්ධාසනය වැඳ උතුරුදිගට මුහුණ ලා නික්මුනෙමි.

2798. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි බුදුරජුන්හට සතුහි කෙළෙමි ද,
(ඒ හෙතෙවන්) දුගතියක් නො දනිමි. සතුහි කිරීමෙහි මේ විපාක යි.

2799. මෙයින් සත්තිස්වන කපෙහි සත්රුවතින් යුත් මහත් බල
ඇති අතුලා නම් සත් සත්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2800. සිවුපිළිසිඬියාවෝද අමටවිමොක්ඛයෝද අබතිඤ්චෝද සාක්ෂාත්
කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ආයනත්ථික සංවරයන් වහන්සේ මේ
ගාථාවන් වදාළ සේකි.

ආයනත්ථික සංවරාවදානය ස්වෘතිය යි.

317. සද්දසඤ්ඤකඤ්ඤාපද්‍යනං

2801. සුදස්සනො මහාවීරෙ දෙසෙනො අමතං පදං,
පරිවුතො සාවකෙති වසති සරමුත්තමෙ.
2802. තාය වාචාය මධුරය සඛගණ්හාති¹ මහාරතං,
සොසො ව විපුලො ආසි ආසංසො² දෙවමානුසෙ.
2803. නිගෙසාසසද්දං සුන්ධාන සිද්ධස්ස මගෙසිනො,
සද්දෙ චිත්තං පසාදෙනා අවජ්ඣං ලොකනායකං.
2804. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤමලනී තදා,
දුග්ගතීං නාතිජානාමි බුද්ධසඤ්ඤසිද්ධං ඵලං.
2805. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලුතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සද්දසඤ්ඤකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සද්දසඤ්ඤකඤ්ඤාපද්‍යනං අපද්‍යනං සත්තමං.

318. තීරංසියඤ්ඤාපද්‍යනං

2806. කෙසරිං අභිජාතංව අග්ගිකකිංච පබ්බතෙ,
ඔහාසෙනනං දිසා සබ්බා³ සිද්ධස්මිං පබ්බතන්තරෙ.
2807. සුරියස්ස ව ආලොකං වතුලොකං තප්ථ ව,
බුද්ධාලොකඤ්ඤා දිසවාන විතති මෙ උදපජ්ජථ.⁴
2808. තයො ආලොකෙ දිසවාන බුද්ධඤ්ඤා⁵ සාවකුත්තමං,
ඵකංසං අජිතං කත්වා සත්ථිං ලොකනායකං.
2809. තයො ති ආලොකකරා ලොකෙ ලොකතමොනුදා,
වතුෙ ව සුරියො වාපි බුද්ධො ව ලොකනායකො.
2810. ඔපම්මවුපදස්සොන්වා කිත්තිතො මෙ මහාමුතී,
බුද්ධස්ස වණ්ණං කිත්තොන්වා කප්පං සග්ගමති මොදහං.
2811. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං බුද්ධමභිකිත්තසිං,
දුග්ගතීං නාතිජානාමි කිත්තනාය ඉදං ඵලං.
2812. ඵකසට්ඨිමතිතො කප්පෙ ඵකො ඤ්ණබ්බෙ අහු,
සත්තරත්තසම්පන්නො වකච්ඡතති මහබ්බලො.
2813. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලුතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා තීරංසියො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

තීරංසියඤ්ඤාපද්‍යනං අපද්‍යනං අප්ඨමං.

1. සඛගණ්හනෙත, සිමු. 2. ආසි සො, මජ්ඣ. 3. දිසාසිත්තං, සො.

4. උපපජ්ජථ, සිමු..

5. සම්බුද්ධා, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

317. සද්දසඤ්ඤාක සඵවිරාවදානං

2801. මනා දැකීම් ඇති මහාචාර වූ සිද්ධහන් බුදුරජනෙම අමාදහම් දෙස-
මින් ශ්‍රාවක සමසංයා විසින් පිරිවරණලදු ව උත්තම විහාරයෙහි වැඩ වෙසෙයි.

2802. ඒ මිහිරි බසින් මහාජනයාට සබ්බුත කෙරෙයි. දෙවි
මිනිසුන් අතුරෙහි පැහැරී ගිය දෙසුම් හඬ ද මහන් විය.

2803. මෙසේ සිද්ධහන් බුදුරජුන්ගේ මහත් ශබ්දයෙහි සිත පහදවා
ලොකනායක වූ බුදුරජුන් වැන්දෙමි.

2804. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි (බුදුරජුන්ගේ මිහිරි
හඬෙහි) යම් ශබ්දසංඥාවක් ලැබුයෙමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො
දනිමි. බුද්ධසංඥාවෙහි මේ විපාක සි.

2805. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අබ්භිඤ්ඤාවෝ ද සාක්ෂාත්
කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සද්දසඤ්ඤාක සඵවිරයන් වහන්සේ
මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සද්දසඤ්ඤාක සඵවිරාවදානං සන්වැනි සි.

318. තිරංසිය සඵවිරාවදානං

2806. ශ්‍රෙෂ්ඨජන්ම ඇති කෙශරසිංහයකු වැනි වූ ද, පථිකයෙහි
(දිලියෙන) ගිනිකඳක් වැනි වූ ද, සියලු දිගුත් බබළුවන්නා වූ කළ
අතුරෙහි (වැඩහුන්) සිද්ධහන් බුදුරජුන් (දිවිමි.)

2807. බුද්ධාලෝකය ද, සුයඨාලෝකය ද එසේ ම වන්දාලෝකය ද, දෑක
මට ප්‍රියිය පහළ විය.

2808. මේ තුන් එළිය දෑක අයුත් දිවිසම එකස් කොට ශ්‍රාවකෝත්තම වූ
ලොකනායක වූ බුදුරජුන්හට සතුහි කෙළෙමි.

2809. ලොච්ඡි ලොවදුරු දුරු කරන්නා වූ එළිය පතුරුවන්නෝ තිදෙ-
නෙක් වෙති: වන්දා ද සුයඨා ද ලොකනායක වූ බුදුරජ ද යන
මේ තිදෙනා සි.

2810. මා විසින් (මෙසේ) උපමා දක්වා මහාමුනි වූ බුදුරජ පසසන ලදී.
බුදුරජුන්ගේ ගුණ ප්‍රකාශ කොට කලායක් මුළුල්ලෙහි සවරියෙහි සතුටු වීමි.

2811. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් බුදුගුණ වැණුමක් කෙළෙමි ද,
(ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුදු ගුණ පැවසීමෙහි මේ විපාක සි.

2812. මෙයින් එක්සැටවන කපෙහි සන්රුවනින් යුත් මහත් බල
ඇති ඤාණධර නම් සක්විති රජෙක් වීමි.

2813. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අබ්භිඤ්ඤාවෝ ද සාක්ෂාත්
කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් තිරංසිය සඵවිරයන් වහන්සේ මේ
ගාථාවන් වදාළ සේකි.

තිරංසිය සඵවිරාවදානං අවවැනි සි.

319. කඤ්චිප්පථියතේරාපදානං

2814. සිඤ්ඤා නදියා තිරෙ අහොසිං කස්සකො තදා,
පරකමායනෙ සුතො පරහතං අපසිකො.
2815. සිඤ්ඤාමුච්චරතොතා'හං සිද්ධං ජනමද්දසං,
සමාසිතා නිසින්නංව සතපතංව ප්‍රපථිතං.
2816. සතත කඤ්චිප්පථාති වණො ඡේතානහං තදා,
මත්තෙ අභිරුපෙසිං බුද්ධස්සාදිවච්චනුතො.
2817. සුචණ්ණවණ්ණං සබ්බෙදං අනුකුලෙ සමාහිතං,
තීරං පභින්නමානසිතං කුඤ්ජරංව දුරස්දං.
2818. තමහං උපගන්තාන නිපකං භාවිතිජ්ඣිතං,
අඤ්ජලිං පග්ගහෙතාන අවජ්ඣං සජ්ඣතො අහං.
2819. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ප්‍රපථමභිප්පජ්ඣං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධප්පජායදං ඵලං.
2820. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කඤ්චිප්පථියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

කඤ්චිප්පථියතේරස්ස අපදානං නවමං.

320. කුමුදමාලියතේරාපදානං

2821. උසහං පචරං චිරං මහෙසිං විජ්ඣාමිනං,
විපස්සිතං මහාචිරං අභිජාතංව කෙසරිං.
2822. රට්ඨං පටිජ්ජනං ආනුභිතං පටිග්ගහං,
ගහෙතා කුමුදං මාලං බුද්ධසෙට්ඨං සමොක්ඛිතං.
2823. ඵකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ප්‍රපථමභිප්පජ්ඣං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධප්පජායදං ඵලං.
2824. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කුමුදමාලියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

කුමුදමාලියතේරස්ස අපදානං දසමං.

උද්දානං:

ආරක්කදො භොජනදො ගතස්සඤ්ඤා පදුමියො
ප්‍රපථාසති සංඝට්ඨකො සද්දසඤ්ඤා තිරංසිකො
කඤ්චිකො කුමුදී ව සංතපඤ්ඤාස ගාථකා.

ආරක්කදායකවග්ගො බතතිංසතිමො.

319. කඤ්ඤිපුපථිය සංවිරාමදාය

2814-2815. එකල්හි (මම) සිඤ්ඤාදීභිරයෙහි අනුන්ගේ මෙනෙ කිරීමෙහි යෙදුනු ගොවියෙක් වීම. අනුන්ගෙන් ලැබෙන බතක් නොසෙවුනෙම් වීම. සිඤ්ඤා ගං ඉවුර දිගේ ගමන් කරන්නා වූ මම පිපුණු නෙළුම් මලක් මෙන් සමාධියෙන් යුතුව හුන් සිදුහත් බුදුරජුන් දිවිමි.

2816. මම එකල්හි කදලගෙහියමල් සතක් නටුවෙන් කඩා හිරැගොත්ති වූ බුදුරජුන්ගේ කිසිමන නගාලිමි.

2817. සුදුසු තන්හි තෙවන් සුදුසු අරමුණෙහි එකඟ වූ සිත් ඇති සංඝෝවණ්ණ වූ ත්‍රිමදගලිත හස්තිරූපයකු වැනි වූ දුරුසද වූ (=ගුණයෙන් කිසිවකු විසින් ලංචය නො හැක්කා වූ)

2818. ප්‍රඥාවන් වූ වැඩු සැදුහැ ඇ ඉදුරන් ඇති ඒ බුදුරජුන් වෙත එළඹ මම ඒ බුදුන් ඇදිලි බැඳ වැන්දෙමි.

2819. මෙසින් සිටුඅනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුෂ්පවක් කෙළෙම් ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධිපුෂ්පවෙහි මේ විපාක සි.

2820. සිටුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්ඛයෝ ද ශබ්තිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් කඤ්ඤිපුපථිය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කඤ්ඤිපුපථිය සංවිරාමදාය නවවැනි සි.

320. කුමුදමාලිය සංවිරාමදාය

2821-2822. ශ්‍රෙණි වූ උතුම් වූ වීර වූ මහර්ෂී වූ පස්මරුන් දිනු විශිෂ්ට ජන්ම ඇති සිංහයකු වැනි වූ ලොකයාගේ පූජාවන් පිළිගන්නා වූ මහමගට පිළිපත් විපසි බුදුරජුන් (දිවිමි.) දැක කුමුදුමල් ගෙණ (එසින්) බුද්ධිශ්‍රෙණියන් වහන්සේ පිදිමි.

2823. මෙසින් එකානුවක කපෙහි යම් පුෂ්පපුෂ්පවක් කෙළෙම් ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධිපුෂ්පවෙහි මේ විපාක සි.

2824. සිටුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්ඛයෝ ද ශබ්තිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් කුමුදමාලිය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කුමුදමාලිය සංවිරාමදාය දසවැනි සි.

උද්දාය:
ආරක්ක ද භොජන ද ගතසඤ්ඤිපදුමිය
පුප්පාසනී සන්ධික සද්දසඤ්ඤි තිරසිංක
කඤ්ඤික කුමුදිදුසි හි සත්පණසෙක් වේ.
ආරක්කදායක වරයා දෙතිස්වනු සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

321. උමමාපුප්ඵයඤ්චරාපද්‍යනං*

2825. සමාහිතං සමාපන්නං සිද්ධස්ථමපරුජිතං,
සමාධිනා උපට්ඨං අද්දසානං නරුත්තමං.
2826. උමමාපුප්ඵං ගහෙත්වාන බුද්ධස්ස අභිරුපසිං,
සබ්බෙ පුප්ඵා එකසිසා උද්ධවණො¹ අබොමුඛා.
2827. සුචිත්තා විශ් කිට්ඨනෙන් ආකාසෙ පුප්ඵසන්ථරො,²
තෙන චිත්තස්සාදෙන තුසිතං උපපජ්ජනං.
2828. චතුනවුතෙ ඉතො³ කප්පෙ යං පුප්ඵමභිජුජ්ඣං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිද්ධං ඵලං.
2829. පඤ්චපඤ්ඤාසිතො කප්පෙ එකො ආසිං මභිපති,
සමනනවජ්ජනො නාම වක්කවන්ති මනබ්බලො.
2830. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සචජ්ඣතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුද්ධං ආයස්මා උමමාපුප්ඵයො පෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

උමමාපුප්ඵයඤ්චරාපද්‍යනං අපද්‍යනං පද්ධමං.

322. පුලිනපුජකඤ්චරාපද්‍යනං

2831. කකුඛං විලසන්නංව නිසභාජානිසං යථා,
ඔසඬිංව විරෙවන්තං ඔභාසන්නං නරුත්තමං.
2832. අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වාන අවජ්ඣං සන්ථුතො අහං,
සන්ථාරං පරිවණෙණසිං සකකමෙමන තොසිතො.⁴
2833. සුසුද්ධං පුලිනං ගග්ග ගතමග්ගෙ සමොක්ඛිරිං,
උච්ඡබ්බෙන ගහෙත්වාන විපසසිස්ස මහෙසිතො.
2834. තතො උපසිඬ්පුලිනං විප්පසන්නෙන වෙනසා,
දිවාචිභාරෙ ඔසිඤ්චිං දිපදිද්දස්ස තාදිතො.
2835. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ පුලිනං යමභිඤ්ඤං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුලිනස්ස ඉදං ඵලං.
2836. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සචජ්ඣතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුද්ධං ආයස්මා පුලිනපුජකො පෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පුලිනපුජකඤ්චරාපද්‍යනං අපද්‍යනං දුතියං.

* උමමාපුප්ඵයඤ්චරාපද්‍යනං, මජ්ඣ. I. උද්ධවණො, මජ්ඣ.

2. පුප්ඵසන්ථරො, මජ්ඣ. 3. චතුනවුතො, මජ්ඣ. 4. තොසිතො, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

321. උමමාපුප්ඵයස්ථවිරාවදානය

2825. අරමුණෙහි පිහිටු වූ සිතැති සමචකට සමචන් පස්මරුන්ගෙන් නො පැරදුනු සමාධියෙන් හුන් සිදුහන් බුදුරජුන් දිවිමි.

2826. (දක) දියබෙරලිය මල් ගෙණ බුදුරජුන් පිදිමි. හැම මල් සමසිස් උඩුහුරු නටු ඇති ව යටිමිණි ව සිටියේ ය.

2827. ඉතා විසිතුරුව අහසෙහි මල් ඇතිරියක් මෙන් සිටි කල්හි (ඒ පිළිබඳව ඇති වූ) එම විතතප්පසාදය හෙතු කොට ගෙණ මම තුසිත දෙවි ලොව උපතිමි.

2828. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධජුරාවෙහි මේ විපාක සි.

2829. මෙයින් පස්පණස්වන කපෙහි පෘථිවිකර වූ මගන් බල ඇති සමනනවස්දන නම් සක්විති රජෙක් වීම.

2830. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභව්‍යමොක්ඛයෝද ෂබ්බිඤ්චෝද සාක්කාන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මෙ අයුරින් ආයුෂමත් උමමාපුප්ඵය ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

උමමාපුප්ඵයස්ථවිරාවදානය පළමුවැනි සි.

322. සුළිහපුප්ඵයස්ථවිරාවදානය

2831. බබලන කුඹුක් ගසක් වැනි වූ ද, ශ්‍රෙණි ආජාතියයකු බඳු වූ ද, ඔසවි කාරකාව මෙන් දිලියෙන ප්‍රභාකර වූ නරශ්‍රෙණි බුදුරජුන් දිවිමි.

2832-2833. (දක) මම ඇඳිලි බැඳ යාන්තෘන් වහන්සේ වැන්දෙමි. බුදුරජුන් පැයසිමි. සිය පින්කමින් තුටු වූයෙමි පිරිසිදු වැලි ගෙණ ඔබොක්කුවෙහි ලා ගෙණ ගොස් විපසසි බුදුරජුන් වැඩි මගෙහි දමිමි.

2834. ඉක්බිති වෙසෙසින් පහන් වූ සිතින් ඉන් අඩක් වැලි බුදුරජුන් දහවල් වසන තන්හි තෘදීතුණ ඇති තථාගතයන්ගට පූජාවක් ලෙස විසුළෙමි.

2835. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි මම යම් වැලි ඉසීමක් කෙළෙමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. වැලි ඉසීමෙහි මේ විපාක සි.

2836. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභව්‍යමොක්ඛයෝද ෂබ්බිඤ්චෝද සාක්කාන් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මෙ අයුරින් ආයුෂමත් සුළිහපුප්ඵය ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සුළිහපුප්ඵයස්ථවිරාවදානය දෙවැනි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

323. භාසජනකතේරාපදනං

2837. දුමග්ගෙ පංසුකුලකං¹ ලග්ගං දිස්වාන සන්තිනො,
අඤ්ඤාලිපග්ගතෙකාන භියොසා උච්චාරිතං මයා.
2838. දුරතො පතිදිස්වාන² භාසො මෙ උදපජ්ජ්ථ,³
අඤ්ඤාලිපග්ගතෙකාන භියොසා විතතං පසාදසිං.
2839. එකනට්ඨිතෙ ඉතො කසෙප යං සඤ්ඤාමලිං තදා,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි බුද්ධසඤ්ඤාසිද්ධං ඵලං.
2840. පටිසම්භිදා වනයෙසා විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සචජ්ජිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං දුදං ආයස්මා භාසජනකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

භාසජනකතේරස්ස අපදනං තතියං.

324. යඤ්ඤාසාමිකතේරාපදනං

2841. ජාතියා සත්තාවයෙසාහං අනොසිං මනනපාරගු,
කුලවංසං⁴ අධාරෙසිං යඤ්ඤා උස්සානිතො මයා.
2842. චුලලාසිතිසහස්සාති පසු හඤ්ඤානති මෙ තදා,
සාරථමුපනිතාති⁵ යඤ්ඤත්ථාය උපට්ඨිතා.
2843. උක්කාමුඛපහට්ඨොව ඛදිරඛගාරසනතිනො,
උදයනොව සුරියො පුණ්ණමාසෙව චන්දිමා.
2844. සිද්ධතේවා සබ්බසිද්ධිතේවා තිලොකමතිතො තිතො,
උපගන්ත්වාන සමබුද්ධො ඉදං වචනමබ්‍රවි-
2845. “අනිංසා සබ්බපාණානං කුමාර මම රුච්චති,
ථෙය්‍යා ව අනිවාද ව මජ්ජිමානා ව ආරති.
2846. රති ව සමචරියාය බාහුසච්චං කතඤ්ඤානා,
දිට්ඨො ධම්මෙ පරත්ථ ව එතෙ ධම්මා පසංසියා.
2847. එතෙ ධම්මෙ භාවසිත්වා සබ්බසත්තතිතෙ රතො,
බුද්ධා විතතං පසාදෙත්වා භාවෙහි මග්ගමුත්තමං”.
2848. ඉදං වක්ඛාන සබ්බඤ්ඤා ලොකජෙට්ඨො නරුසතො,
මමෙවමනුසාදිත්වා වෙහාසමුග්ගතො ගතො.
2849. පුබ්බෙ විතතං විසෙසාධෙත්වා පච්ඡා විතතං පසාදසිං,
තෙන විතතපසාදෙන තුසිතං උපපජ්ජ්හං.

1. පංසුකුලකං, ස්‍යා. 2. පන දිස්වාන, මජ්ඣ. 3. උපපජ්ජ්ථ, සීමු.

4. කුලවංසං, මජ්ඣ. 5. සාරසමී, සී උපනිතාති, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

323. ගාසජනකස්ථවිරාවද්දනය

2837. ගාසනානන් වහන්සේගේ පසුල් සිවුර ගස්මුදුනක එල්බෙනු දැක මා විසින් ඇඳිලි බැඳ (එය) වඩාත් ඔසවන ලදී.

2838. ආපසු හැරී නැවත එය දැක්මෙන් මට සතුට පහළ විය. (ඉක්බිති) මුදුනෙහි ඇඳිලි බැඳ වඩාත් සිහ පැහැද වීම.

2839. මෙයින් එක්අභ්‍යවන කතෙහි වූ එකල්හි (බුදුරජාණන්ගේ පසුල් සිවුර පිළිබඳ) යම් පහත් හැඟීමක් ඇතිවූයෙහි ද, (ඒ හෙතෙමගේ) දුගතියක් නො දැනිමි. බුද්ධචර්ය පිළිබඳ පහත් හැඟීමෙහි මේ විපාක සි.

2840. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභවිමොක්ඛයෝ ද ශබ්දිකවෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ගාසජනක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

ගාසජනකස්ථවිරාවද්දනය නෙවැනි සි.

324. යඤ්ඤසාමිකස්ථවිරාවද්දනය

2841. උපයින් සත්හැවිරිදි වූ මම වෙදයෙහි පරතෙර පතුයෙහි කුල පරපුර දැරීම. මා විසින් යාගයක් අරඹන ලදී.

2842. එකල්හි මා විසින් අසුසාරදහසක් සිවුපාවෝ මරණු ලැබෙත්. (ඒ සිවුපාවෝ) යාගය පිණිස සුපසම්භය වෙත පමුණුවන ලද්දහු පසෙක සිටියාහුය.

2843-2844. උදන්මුවා පහළ සවණියකට බඳවූ ද උදාවන තීරු වැනි වූ ද පසළොස්වක් දිනයෙහි සඳු වැනි වූ ද කිහිරුරු මෙන් බබළන පැහැපත් මුහුණු ඇත්තේ සතුටු වූ තුන්ලෝවැසින් විසින් පුදන ලද (තිලෝවට) හින වූ මුදුන් පමුණුවා ගත් සියලු අභිමතානී ඇති සිද්ධන් බුදුරජාණන් (එතැනට) එළඹ මේ වචන වදාළේය:

2845-2846. “කුමර සච්ඡන්තට භිංසා නො කිරීම මට රිසියේ. එසේම සොරකමින් දුර්වාරයෙන් මත්පැන් පිමෙන් වැලැක්මත්, සමවරියාවෙහි ඇල්ම ද, බහුශ්‍රැත බව හා කෘතඥ බව ද, (මට රිසියේ). මේ ධර්මයෝ මෙලොවිහි ද පරලොවිහි ද ප්‍රශංසා කටයුත්තෝ වෙත්.

2847. මේ ධර්මයන් වඩා සච්ඡන්තට හින වැඩෙහි ඇළවෙත් බුදුරජාණන් කෙරෙහි සිහ පහදවා උතුම් මග. (=ප්‍රතිපත්තිය) වඩව”

2848. ලොකජෝෂ්ඨ වූ නිරශ්‍රෙෂ්ඨ වූ සමීඤ්ඤ නෙම මෙය වදායුරු මට මෙසේ අනුශාසනා කොට අහස් නැග තික්ම ගියේය.

2849. පළමු ම සිහ පිරිසිදු කොට පසුව සිහ පැහැද වීම. මම ඒ විනතප්‍රසාදයෙන් තුසිත දෙවිලොව උපනිමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2850. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යද්ඨ විතතං පසාදංසි,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධසඤ්ඤාසිදං ඵලං.

2851. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ,
ජලිභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා යඤ්ඤාසාමිකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

යඤ්ඤාසාමිකත්ථෙරස්ස අපදානං චතුත්ථං.

325. නිමිත්තසඤ්ඤාකිත්ථෙරාපදානං

2852. චන්දනාශානදීභීරෙ වසාමි අස්සමෙ අහං,
සුචණ්ණමිග මද්දකම්ච චරන්තං විපිනෙ අහං.

2853. මිගෙ විතතං පසාදෙත්වා ලොකජෙට්ඨමනුස්සරිං,
තෙන විතතස්සාදෙන අඤ්ඤා බුද්ධො අනුස්සරිං.

2854. අබ්භතීතා ච යෙ බුද්ධා චතතමානා අනාගතා,
ඵචමෙච විරොචන්ති මිගරුජාව තෙ තසො.

2855. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤාමලිභිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධසඤ්ඤාසිදං ඵලං.

2856. සත්තවිසෙ ඉතො කප්පෙ ඵතො ආසිං මභීපති,
අරඤ්ඤාසත්තො නාමෙන චකකචන්ති මහබ්බලො.

2857. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ,
ජලිභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා නිමිත්තසඤ්ඤාකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

නිමිත්තසඤ්ඤාකිත්ථෙරස්ස අපදානං පඤ්චමං.

326. අනන්තසංසාවකිත්ථෙරාපදානං

2858. සුචණ්ණචණ්ණං සම්බුද්ධං ගච්ඡන්තං අනන්තරපණ්ණ,
කඤ්චනගසියසම්ඛාසං බන්ධිංසචරලකම්භං.

2859. සිද්ධත්ථං සබ්බසිද්ධත්ථං අනෙජමපරුජිතං,
සම්බුද්ධං අතීනාමෙත්වා භොජ්ඣං තං මහාමුත්තිං.

2860. මුහි කාරුණිකො ලොකෙ ඔහාසයි මමං තදා,
බුද්ධො විතතං පසාදෙත්වා කප්පං සග්ගමති මොදනං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2850. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් (බුදුරජන් කෙරෙහි) සිත පැහැද වීමක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුචෙන්) දුගතිශක් නො දනිමි. බුදුන් සිහි කොට තිබූ පැහැද වීමෙහි මේ විපාක සි.

2851. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අමට්‍රිමොක්‍ෂයෝ ද ඡබ්බිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් යඤ්ඤාසාමික සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ හේකි.

යඤ්ඤාසාමික සංවරාවදානය සිවුවැනි සි.

325. නිමිත්තසඤ්ඤාක සංවරාවදානය

2852. මම වසුභාගා නදීතීරයෙහි අසප්‍රවක වෙසෙමි. මම වනයෙහි හැසිරෙන රන්වන් මුවකු දිවිමි.

2853. ඒ රන්වන් මුවා කෙරෙහි සිහි පහදවා බුදුරජන් සිහි කෙළෙමි. ඒ සිත් පැහැදීමෙන් අන් බුදුවරුන් සිහි කෙළෙමි.

2854. “අතීතයෙහි යම් බුදුකෙනෙක්. වූවාහු ද වර්තමානයෙහි හා අනාගතයෙහි යම් බුදුකෙනෙක් වෙත් ද, ඒ තෙකල්හි වූ බුදුවරු මේ සවණීමාගරුජයා මෙන් බබලන්” යයි සිහි කෙළෙමි.

2855. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් බුදුවරයන් වහන්සේ කෙනකුත් සිහිත් සිහිපත් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුචෙන්) දුගතිශක් නො දනිමි. ඒ බුදුවරුන් සිහිපත් කිරීමෙහි මේ විපාක සි.

2856. මෙයින් සත්විසිවන කපෙහි පෘථිවිඤ්ච වූ මහත් බල ඇති අරඤ්ඤාසාමික නම් රජෙකිමි වීමි.

2857. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අමට්‍රිමොක්‍ෂයෝ ද ඡබ්බිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් නිමිත්තසඤ්ඤාක සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ හේකි.

නිමිත්තසඤ්ඤාක සංවරාවදානය පස්වැනි සි.

326. අනාගතසංචක සංවරාවදානය

2858. අතුරු අවුණෙහි (අනතරාපනයෙහි) වඩින්නා වූ කසුන් ඇගය-වක් මෙන් බබලන දෙතිස් මහපුරිස් ලකුණු යුත් රන්වන් බුදුරජන් (දිවිමි).

2859. සමාජීයන් සිදු කළ කම්පාවක් නොමැති පස්මරුන් පරදවා ජය ගත් සිදුහත් බුදුරජන් වැඩිම කරවා මහාමුනි වූ සඤ්ඤාසාමික වහන්සේ වැළඳ වීමි.

2860. එකල්හි ලොවිහි කාරුණික වූ බුදුරජ තෙම මාවෙත ආලෝකය පැතිර විය. මම බුදුරජන් කෙරෙහි සිහි පහදවා කල්‍යාණ සංවරයන් සතුටු වීමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2861. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං දනමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි භික්ඛාදනස්සිදං එලං.

2862. පටිසම්භිදා චතස්සාං විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ,
ජලුභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අනන්තසංඝාවග්ගො පෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

අනන්තසංඝාවග්ගොරස්ස අපදානං ජට්ඨං.

327. නිගගුණඤ්ඤාපුළුඵයවෙරාපදානං

2863. යදා දෙවො දෙවකායා චචති ආයුසංඛියා,
තයො සද්දා නිච්ඡරන්ති දෙවානං අනුමොදනං.

2864. “ඉතො නො සුගතිං ගච්ඡි මනුස්සානං සහව්‍යතං,
මනුස්සභූතො සද්ධිමෙව ලභ සද්ධිමනුත්තරං.

2865. සා තෙ සද්ධා නිට්ඨංඝා මූලජාතා පතිට්ඨිතා,
යාවජ්චං අසංහිතා සද්ධිමෙව සුසාවෙදිතෙ.

2866. කායෙන කුසලං කතා වාචාය කුසලං ඛන්දං,
මනසා කුසලං කතා අබ්‍යාපජ්ජං නිරුප්පිං.

2867. තතො ඔප්පිකං පුඤ්ඤං කතා දුතෙන තං ඛන්දං,
අඤ්ඤාපි මචෙව සද්ධිමෙව බ්‍රහ්මචරියෙ නිවෙසය”.

2868. ඉමාය අනුකම්පාය දෙවා දෙවං යදා විද්ධං,
චචන්තං අනුමොදන්ති “එභි දෙවපුරං පුත්”.

2869. සංවෙගො මෙ¹ තදා ආසි දෙවසම්බ්‍රහ්ම සමාගතෙ,
“කිං සු² නාම අහං යොතිං ගම්ඝාමි ඉතො චුතො”.

2870. මම සංවෙගමඤ්ඤාය සමණො භාවිතිත්ථිසො,
මවුද්ධරිකුකාමො සො ආගච්ඡි මම සන්තිකෙ.

2871. සුමනො නාම නාමෙන පදමුත්තරසාවකො,
අත්ථමමානුසාසිත්වා සංවෙජ්ජෙති මමං තදා.

[ආදාසමං ගාණවාරං.]

2872. තස්සානං චචනං සුත්වා බුද්ධා විතතං පසාදස්මි,
තං චිරමභිවාදෙත්වා³ තත්ථ කාලකතො අහං.

1. සංවිග්ගහතා, මජ්ඣ. 2. කං සු, මජ්ඣ. 3. සිරං අභිවාදෙත්වා, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2861. මෙයින් සිටුඅනුචත කපෙති වූ එකල්හි යම් දතක් දුනිනි ද, (ඒ හෙතෙවත්) දුගත්තක් නො දනිමි. හිත්තදායාගේ මේ විපාක යි.

2862. සිටුපිලිසිඬියාවෝද අභවිමොක්ඛයෝද භවිසිඬවෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් අනන්තසංඝාධක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවත් වදාළ සේකි.

අනන්තසංඝාධක ස්ථවිරාවදානය සටැනි යි.

327. නිගහුණතිපුපඡයස්ථවිරාවදානය

2863. යම් කලෙක්හි ආයු පිරිහී යෑමෙන් දෙවියෙක් දෙවිලොවින් ව්‍යුහ ව යේ ද, (එකල්හි) අනුමොදනය කරන්නා වූ දෙවියන්ගේ ත්‍රිවිධ ශබ්දකෙනෙක් නිකුත් ව යෙන්*:

2864. “පින්වත, මෙයින් සැව මනුෂ්‍යයන්ගේ සහභාවය වූ සුගත්තට යනු මැනව. මිනිස් ව සසුනෙහි උතුම් වූ ශුඛාව ලබනු මැනව. (1)

2865-2866-2867. තාගේ ඒ ශුඛා තොමෝ (තථාගත) ප්‍රතිදින වූ (කුශල)සද්ධම්මයෙහි නිශ්චය වීසින් බැසගන්නා ලද්දී හටගත් මුල් ඇත්තී (තොප) දිවි ඇති තාක් නොසැලැහී වේවා. කසින් කුසල්, වචනයෙන් කුසල් බොහෝ කොට - සිහින් ව්‍යාපාද රහිත කෙලසොපච්ඡි රහිත කුසල් කොට - තවද දන් දීමෙන් ඒ ඔපධික (අත්බැව් සපුටව හා සමපත් භවයට හිතවූ) පින් බොහෝ කොට - අත් මිනිසුන් ද කුශලධර්මයෙහි, බ්‍රහ්මචර්යයෙහි පිහිටුවනු මැනව”. (2)

2868. යම් කලක දෙව්වරු ව්‍යුහ වන දෙවියකු දනින් ද “දෙවිපුරයට තැවත එනු මැනවැ”යි (3) (ඔහුට) මෙබඳු අනුකම්පාවෙන් අනුමොදනය කෙරෙත්.

2869. දිව්‍ය සමූහයා රැස් වූ එකල්හි “මම මෙයින් සැව කිනම් යොනිග්ගතට (උත්පත්ති වශයෙන්) යෙමි දැ”යි මට සංවෙගයක් ඇතිවිය.

2870. වඛන ලද (ශුඛාදී) ඉදුරන් ඇති ශ්‍රමණයෙක් හෙම මාගේ සංවෙගය දැන මා එයින් උදුරණු කැමැත්තේ මවෙත ආයේ ය.

2871. එකල්හි සුමන නම් වූ ඒ සද්ධම්මකර බුදුරජානන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක තෙම අනීයෙන් හා ධර්මයෙන් අනුශාසනා කොට මා සංවිශ්‍රා (උත්සාහවත්) කෙළේය.

[දෙළොස්වන බණවර යි.]

2872. මම උත්තරාත්තේගේ වචනය අසා බුදුරජුන් කෙරෙහි සිත පැහැද වීමි. ඒ වීරයන් වහන්සේට අභිවාදනය කොට මම එහි කලුරිය කෙළෙමි වෙමි.

* මෙහි (1, 2, 3) අඛකවලින් ත්‍රිවිධ ශබ්ද දැක්වෙති

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2873. උපපජ්ජිතං¹ තතෙව සුක්කමුලෙන වොදිතො,
වසනො මාතුකුච්ඡිමිති පුත ධාරිස² මාතුයා.
2874. තමා කායා ච්චිත්තාන නිදසෙ උපපජ්ජිතං,
එත්තනරෙ න පසාමි දොමනස්සමහං තදා.
2875. තාවතිංසා ච්චිත්තාන මාතුකුච්ඡිං සමොක්කමිං,
නික්කමිත්තාන කුච්ඡිමා කණ්ණසුක්කමජානහං.
2876. ජාතියා සත්තවස්සොව³ ආරාමං පාවිසිං අහං,
ගොතමස්ස හගවතො සකාසපුත්තස්ස තාදිතො.
2877. විජාරිතො⁴ පාවචනෙ බාහුජ්ඣෙසුමිති සාසනෙ,
අද්දසං සාසනාකරෙ භික්ඛවො තත්ථ සජ්ඣිතො.
2878. සාවජ්ඣී නාම නගරං රුජා තත්ථාසි කොසලො,
රජෙන නාගසුත්තෙන උපෙසි බොධිමුත්තමං.
2879. තස්සාහං නාහං දිස්වාන පුබ්බකමමමුස්සරිං,
අඤ්ඤාලිං පගගතෙත්තාන සමයං අගමාසහං.
2880. ජාතියා සත්තවස්සොව පබ්බජිං අනගාරිසං,
යො සො බුද්ධං උපට්ඨාසි ආනිකො තාම සාවකො.
2881. ගතීමා ධිනිමා වෙව සතීමා ව බහුසුසුතො,
රඤ්ඤා විතතං පසාදෙත්තො නියායොදෙසි මහාජ්ඣි.
2882. තස්සාහං ධමමං සුත්තාන පුබ්බකමමමුස්සරිං,
තතෙව සීතකො සනො අරහත්තමපාපුණ්ණිං.
2883. එකංසං විවරං කත්වා සිරෙ කත්වාන අඤ්ඤාලිං,
සමුත්ථිමභිවාදෙත්වා ඉමං වාවමුදිරිසිං.
2884. පළමුත්තරවුද්ධස්ස දිපදිඤ්ඤා⁵ සජ්ඣිතො,
නිගුණිපුප්ඵං පගග්ගා සීතාසනෙ ධරෙසහං.
2885. තෙන කමමන දිපදිඤ්ඤා ලොකපෙට්ඨා නරාසන,
පත්තොමති අවලං ථානං භිත්වා ජයපරාජයං.

1. උපපජ්ජි, මජ්ඣං. උපපජ්ජිස්සං, සී. සබ්බත්.

2. ධාරිස, සබ්බත් 'ධාරිසං' කමමත්ථවසෙන ගහෙතබ්බං.

3. ජාතියා සත්තවස්සොව, සා.

4. විජාරිතො, මජ්ඣං.

5. දිපිපදිඤ්ඤා, මජ්ඣං.

2873. (එකි) කුශල මූලයෙන් මෙහෙයන ලද මම ඒ දෙව්ලොව ම උපන්නි. නැවත මවුකුසෙහි වසනෙමි මවු විසින් දරණ ලදිමි.

2874. මම ඒ මිනිසන් බැවින් සැව තව්නිසා දෙව්ලොව උපන්නි. එකල්හි මම මෙදැතුරෙහි දොම්නසක් නො දක්මි.

2875. තව්නිසා දෙව්ලොවින් සැව මවුකුසක උපන්නි. මවුකුසින් බිහිව මම කළු-සුදු හෙවත් පව්-පින් දැනගනිමි.

2876. මම උපතින් සත්තැවිරිදි වයස් ඇත්තෙමි ම අරමට පිහිසියෙමි. තාදී ගුණ ඇති භාග්‍යවත් වූ ගෞතම ශාක්‍යපුත්‍රයන් වහන්සේගේ -

2877. පැතුරුනාවූ බොහෝ දෙනාට අයත් වූ ප්‍රච්චත සංඛ්‍යාත ඒ ශාසනයෙහි ශාක්‍යානුගේ ශාසනය පිළිපදින හිසුන් දිවිමි.

2878. එහි සැවැත් නම් නුවර කොසොල් නම් රජෙක් විය. හේ ඇතු යෙදූ රියෙන් උතුම් බොධිය වෙත එළඹියේ ය.

2879. මම ඒ රජුගේ ඇතා දෑක පූජිකමීය සිහි කෙලෙමි. මම ද ඇදිලි බඳ සභාරූඡම්මට ගියෙමි.

2880. උපතින් සත්තැවිරිදි වූයෙමි ම සසුන් වන්නි. (එකල) යමෙක් බුදුරජුන්හට උචටැත් කෙළේ ද ඒ මේ ආනන්ද නම් ශ්‍රාවක තෙමේ යි.

2881. (සිටි පියෙහි ම සිට පද සැටදහසක් වුව ද බුදුරජුන් වදාළ නියායෙන් ම දැන ගැණුමෙහි සමත් බැවින්) ගතිමත් වූ ද, (බ්‍රහ්ම චර්‍යය ඉගෙන ගැණුමිහි වීර්යය ද, සංක්‍රායනය කිරීමෙහි වීර්යය ද, සිත්හි ලා දැරුමිහි වීර්යය ද, ශාක්‍යාන් වහන්සේට උචටත්හි වීර්යය ද, අත් හැම දෙනට ම වඩා අධිකව ඇති බැවින්) ධාතීමත් වූ ද, (අත් හැම දෙනට ම වඩා බුදුවදන් සිත්හි ලා දැරීමෙහි සිහි ඇති බැවින්) සමාතිමත් වූ ද, (මෙම සසුනෙහි භාණ්ඩාගාරික පයථිප්පතියෙහි ම සිට බුදුවදන් උගත් බැවින්) බහුශ්‍රාත වූ ද, ඒ මහානුභාව ඇති ආනන්ද සචරි තෙම රජුගේ සිත පහදවමින් දමී දෙසීය.

2882. මම උන්වහන්සේගේ ධර්මය අසා පූජිකමීය සිහි කෙලෙමි. එහි ම සිටියේ රහත් බවට ද පැමිණියෙමි.

2883. (ඉක්බිති) සිවුර එකස් කොට හිසෙහි ඇදිලි බඳ සම්බුදුරජුන් වැද මේ චර්‍යය කීමි:

2884. මම ශාක්‍යා වූ ද්විපදෙතනම වූ පළමුතර බුදුරජුන්ගේ සිහසුනෙහි (බ්‍රහ්මාසනයෙහි) සිදුවරමල් ගෙන තැබීමි.

2885. ද්විපදෙතනම වූ, ලොකජෝෂ්ඨ වූ, නරශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්ස, ඒ (කුශල) කමීය කරණකොට ගෙන ජය-පරාජය දෙක හැර තිශ්චල ස්ථානය වූ නිවණට පැමිණියෙමි වෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2886. පඤ්චසක්‍යස්සමති කප්පානං මනුජාඤ්ඤා,
අබ්බුද්ධතිරබ්බුද්ධති අට්ඨ'ට්ඨා'සිංසු බතතිසා.

2887. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සචරීකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයස්මා නිගගුණ්ඩපුප්පියො පෙරෙ ඉමා ගාථායො
අහාසිත්වානි.

නිගගුණ්ඩපුප්පියකේරස්ස අපද්‍යනං සත්තමං.

328. සුමනාවෙලියකේරාපද්‍යනං

2888. වෙස්සභුස්ස හගවතො ලොකජෙට්ඨස්ස නාදිනො,
සබ්බෙ ජනා සමාගමම මහාපුජං කරෙන්නි කෙ.

2889. සුඛාය පිණ්ඩං කත්වාන ආවෙලං සුමනායතං,
සීතාසනස්ස පුරතො අභිරොපෙසහං තද්ද.

2890. සබ්බෙ ජනා සමාගමම පෙක්ඛන්නි පුප්ඵමුත්තමං,
කෙති'දං පුජිතං පුප්ඵං බුද්ධසෙට්ඨස්ස තාදිනො.

2891. තෙන විත්තප්පසාදෙන නිම්මාණං උපපජ්ජහං,
අනුභොසිං¹ සකං කමමං පුබ්බෙ සුක්ඛමත්තතො.

2892. යං යං යොනුපපජ්ජාමි දෙවත්තං අථ මානුසං,
සබ්බෙසානං පියො හොමි පුප්ඵපුජාසි'දං ඵලං.

2893. නාභිජාතාමි කායෙන වාචාය උද වෙතසා,
සංයතානං තපසසීතං කතං අනෙකාසීතං මයා.²

2894. තෙන සුචරිතෙනාහං විත්තස්ස පණ්ඩිති ව,
සබ්බෙසං පුජිතො හොමි අනනෙකාසසි'දං ඵලං.

2895. එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමතිපුජසිං,
දුග්ගතීං නාභිජාතාමි බුද්ධපුජාසි'දං ඵලං.²

2896. ඉතො එකාදසෙ කප්පෙ සහස්සාරො'සි බතතිසො,
සත්තරත්තසමපන්නො වක්ඛවන්ති මහබ්බලො.

2897. පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සචරීකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයස්මා සුමනාවෙලියො පෙරෙ ඉමා ගාථායො
අහාසිත්වානි.

සුමනාවෙලියකේරස්ස අපද්‍යනං අට්ඨමං.

1. අනුභොමි, මජ්ඣ. 2. එසා ගාථා 'මජ්ඣ' පොත්තෙක කතී.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2886. පස්විසිදහස් කපෙක අබ්බුද-නිරබ්බුද වූ ගණන් විසින් මහා ආයු ඇති ව කපකට අට අට බැගින් මනුජාතිපති වූ ඤාත්‍රිය රජහු වූහ.

2887. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අමට්ටමොක්කයෝ ද ශබ්භිඤ්චෝ ද සාක්කාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් නිගගුණභිජුපට්ඨය ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

නිගගුණභිජුපට්ඨය ස්ථවිරාවදානය සන්වැනි සි.

328. සුමනාවෙලියස්ථවිරාවදානය

2888. තාදී ගුණ ඇති ලොකජොසාන වූ මෙසසකු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ඒ සියලු ජනයෝ එක්ව මහා පූජාවක් කෙරෙත්.

2889. මම එකල්හි සුණු පිඩක් සමත් මල්දම් සහිත කොට බුද්ධාසනය ඉදිරියෙහි නගා ලිමි.

2890. “තාදී ගුණ ඇති බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේට කවරකු විසින් මේ මල් පුදන ලදද”යි සියලු දෙනා එක්ව උතුම් මල් දෙස බලන්.

2891. මම ඒ විතතප්පාදය හෙතු කොට ගෙන නිමාණරතී දිව්‍ය-ලොකයෙහි උපන්මි. පෙර තමා විසින් කරණ ලද පුණ්‍යකමීය (පිළිබඳ විපාකය) අනුභව කෙළෙමි.

2892. දිව්‍ය වූ හෝ මනුෂ්‍ය වූ හෝ යම් යම් යෝනියක උපදිමි ද (ඒ හැම තැනක ම) සියලු දෙනාට ප්‍රිය වෙමි. පුෂ්පපූජාවෙහි මේ විපාක සි.

2893. සන්තූන් ඉදුරන් ඇති තවුසනට කසින් හෝ වචනයෙන් හෝ වැලි සිහින් හෝ මා විසින් කළ නිඤ්චක් නො දනිමි.

2894. මම එම සුවරිතයෙන් ද, විතතප්‍රණිති හෙතෙසෙන් සියලු දෙනා විසින් පුදන ලද්දෙමි වෙමි. (තවුසනට) ආක්‍රොශ නො කිරීමෙහි මේ විපාක සි.

2895. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි යම් පුෂ්පපූජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධිපූජාවෙහි මේ විපාක සි.

2896. මෙයින් එකොළොස්වන කපෙහි සන්රුවනින් යුත් මහත් බල ඇති සහස්සාර නම් සක්විති රජෙකිමි වීමි.

2897. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අමට්ටමොක්කයෝ ද ශබ්භිඤ්චෝ ද සාක්කාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සුමනාවෙලිය ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සුමනාවෙලිය ස්ථවිරාවදානය අටවැනි සි.

329. පුප්ඵජනනියජෙරාපදනං

2898. සිද්ධාසුසං භගවතො ලොකජෙට්ඨස්ස තාදිනො,
සච්චං පකාසයනනස්ස නිබ්බාපෙනනස්ස පාණිනො.
2899. ජලජං ආගරිකාන සතපනනං මනොරමං,
පුප්ඵස්ස ඡනනං කන්ධාන බුද්ධස්ස අභිරොපසිං.
2900. සිද්ධාසුසං ච ලොකවිදු ආනුභිතං පටිග්ගහො,
භික්ඛුසංඝෙසි සීතො සන්ථා ඉමං ගාථං¹ අභාසථ:
2901. “යො මෙ චිත්තං පසාදෙකා පුප්ඵජනනං අධාරසි²
තෙන චිත්තප්පසාදෙන දුග්ගතිං සො න ගච්ඡති.”
2902. ඉදං වන්ධාන සම්බුද්ධො සිද්ධාසුසං ලොකනායකො,
උය්‍යාජෙකාන පරිසං වෙහාසං තහමුග්ගමි.
2903. චුට්ඨිතෙ නරදෙවමහි සෙනච්ඡතතමපි චුට්ඨති,
පුරතො බුද්ධසෙට්ඨස්ස ගච්ඡති ඡතනමුත්තමං.
2904. චතුරුචුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ඡතනමහිරොපසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුප්ඵජනනස්සි³දං ඵලං.
2905. චතුසන්නතිකප්පමහි අට්ඨ ජලසිඛා අහු,
සත්තරතනසම්පන්නා චක්ඛවන්ති මහබ්බලා.
2906. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉන්ධං සුදං ආයස්මා පුප්ඵජනනියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.
- පුප්ඵජනනියජෙරස්ස අපදනං නවමං.

330. සපරිවාරජනනදයකජෙරාපදනං

2907. පළමුතරො ලොකවිදු ආනුභිතං පටිග්ගහො,
ආකාසෙ ජලචුට්ඨි¹ව වස්සති ධම්මචුට්ඨියා.
2908. තමදදසාසිං සම්බුද්ධං දෙසෙනනං අමතං පදං,
සකං චිත්තං පසාදෙකා අගමාසිං සකං සරං.
2909. ඡතනං අලභිකතං ගස්ස උපගච්ඡිං නරුත්තමං,
හට්ඨො හට්ඨෙන විත්තනන ආකාසෙ උක්ඛිපිං අහං.
2910. සුසංගතිතයානංව දනොච සාවකුත්තමො,
උපගන්ත්වාන සම්බුද්ධං මන්තෙ සම්පතිට්ඨති.
2911. අනුකම්පකො කාරුණිකො බුද්ධො ලොකග්ගනායකො,
භික්ඛුසංඝෙසි නිසීදිකා ඉමා ගාථා අභාසථ:

1. ඉමා ගාථා සිවු.

2. අධාරසිං, මජ්ඣං. අකාරසි, සිවු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

329. පුප්පජනනිය සම්චරාවදානය

2898-2899. තාදී ගුණ ඇති ලොකරොසාසු වූ සත්ත්වයන් නිවණට පමුණුවන්නා වූ සත්ත්වය දෙයනා කරන්නා වූ භාග්‍යවත් වූ සිද්ධාසී බුදුරජුන්හට දියෙහි ගවගත් මතරම් තෙළුම් මල් ගෙණවුත් පුප්ප-ච්ඡත්තක් (=මල්කුඩයක්) තගා ලිමි.

2900. ලොකයාගේ පුජාවන් පිළිගන්නා වූ ත්‍රිවිධ ලොකය ම අව-බෝධ කළ ශාසනා වූ සිද්ධාසී බුදුරජ තෙමේ භික්ෂු සංඝයා මැද වැඩ හුන්නේ මේ ගාථාව වදාළේය:

2901. “යමෙක් මා කෙරෙහි සිත පහදවා මල් කුඩයක් දැරී ද, හෙතෙම ඒ සිත පැහැදවීම කරණ කොට ගෙණ දුගතියකට නො යයි.”

2902. ලොකත්‍යායක වූ සිද්ධාසී සම්බුදුරජ තෙමේ මෙය වදාරා පිරිස යවා අහසට නැංගේය.

2903. නරදෙව වූ බුදුරජුන් අහස් නැගී කල්හි සේසත ද නැංගේය. බුදුරජුන්ගේ ඉදිරියෙහි මහගු ඡත්‍රය ද යෙයි.

2904. මෙසින් සිටු අනුචත කපෙහි යම් ඡත්‍රයක් පිදුයෙමි ද, ඒ හෙතෙමින් දුගතියක් නො දනිමි. පුප්පච්ඡත්‍ර පුජාවෙහි මේ විපාක යි.

2905. සුසැත්තැවත කපෙහි සත්ථුවනින් යුත් මහත් බල ඇති ‘ජලසිඛ’ නම් අට සක්වනි රජකෙනෙක් වූහ.

2906. සිටුපිළිසැඟියාවෝ ද අමට්ථමොක්ඛයෝ ද ශබ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී. මෙහි මේ අයුරින් පුප්පජනනිය සම්චරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

පුප්පජනනිය සම්චරාවදානය නවවැනි යි.

320 සපරිවාරජනනදායක සම්චරාවදානය.

2907. ලොකයාගේ පුජාවන් පිළිගන්නා වූ සළුමුතර බුදුරජ තෙමේ අහස් ජලමෙඝයක් මෙන් දහම් වහරේ (වැසි) වස්වයි.

2908. අමාපදය (නිවණ) දෙසන්නා වූ සම්බුදුරජුන් දිටිමි. දෑක තම සිත පහදවා සිය ගෙට ගියෙමි.

2909. සැරසු ඡත්‍රයක් ගෙණ නරොත්තම වූ බුදුරජුන් වෙත එළඹියෙමි. සතුටු වූයෙමි සොමිනස් සිහින් මම එය අහස්හි තගා ලිමි.

2910. එය මැනවින් සකස් කළ යානයක් මෙන් ද, උතුම් ශ්‍රාවකයකු මෙන් ද සම්බුදුන් වෙත එළඹි හිත මතුයෙහි උඩ පිහිටියේ ය.

2911. ලොවට අනුකම්පා කරන්නා වූ කාරුණික වූ ලොකාග්‍රන්ථක බුදුරජ තෙමේ භික්ෂුසංඝයා මැද හිඳ මේ ගාථාවන් වදාළේය:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2912. “යෙන ඡන්තමිදං දින්නං අලඛකතං මනොරමං,
තෙන විත්තපසසාදෙන දුග්ගතිං සො න ගවජති.
2913. සත්තකඛනකුඤ්ච දෙවෙසු දෙවරජ්ජං කරිස්සති,
බ්බතීංසකඛනකුං රුජා ව¹ වක්කවන්ති හවිස්සති.
2914. කප්පසතසහස්සමහි ඛක්කාකිකුලසමුභවො,
ගොතමො නාම නාමෙන සත්ථා ලොකෙ හවිස්සති.
2915. තස්ස ධම්මෙසු දයාදෙ මරසො ධම්මනිම්මිනො,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාසිස්සන්තාසවො.”
2916. බුද්ධස්ස ගිරමඤ්ඤාය වාචාසභිමුද්දිතං,
පසන්නවිනේවා පුමනො භියොෆා හාසං ජනෙසහං.²
2917. ජභිඤ්ඤා මානුසිං යොතිං දෙවයොතිං² සමජ්ඣගං,
විමානමුත්තමං මය්හං අබ්භුග්ගතං මනොරමං.
2918. විමානා නිකම්මන්තස්ස සෙතවජ්ජන්තං ධරියති,
තද්ද සඤ්ඤං පටිලභිං පුබ්බකම්මස්සි²දං ඵලං.
2919. දෙවලොකා වට්ඨිත්වාන මනුස්සන්තකුච ආගමිං,
ඡන්තීංසකඛනකුං වක්කවන්ති සත්තකපසතමහි² තො.
2920. නම්හා කායා වට්ඨිත්වාන ආගඤ්ඤිං නිදසං පුරං,
සංසරිත්වා² නුපුබ්බන්ත මානුස්සං පුත්ථගමිං.
2921. ඔක්කන්තං මානුකුචජිං මං සෙතවජ්ජන්තමධාරයුං,
ජාතියා සත්තවස්සො² හං පබ්බජිං අනගාරියං.
2922. සුභද්දො නාම නාමෙන බ්‍රාහ්මණො මන්තපාරගු,
ඵලිකං ඡන්තමාදිය සාවකග්ගස්ස සො අද්ද.³
2923. අනුමොදි මහාචාරො සාමිපුත්තො මහාකම්,
සුත්වා² නුමොදන්තං තස්ස පුබ්බකම්මමනුස්සරිං.
2924. අඤ්ඤා ලිපග්ගහෙත්වාන සකං වින්තං පසාදයිං,
සරිත්වා පුරිමං කම්මං අරහත්තමපාපුණිං.
2925. උට්ඨාය ආසනා නම්හා සිරෙ කත්වාන අඤ්ඤාලිං,
සමුද්ධාමභිවාදෙන්වා ඉමං වාවමුද්දරසිං.
2926. සතසහස්සො ඉතො කප්පෙ බුද්ධො ලොකෙ අනුත්තරො,
පදමුත්තරො ලොකවිදු ආනුභිතං පටිග්ගහො.

1. බ්බතීංසකඛනකුච රුජා, මජ්ඣ. 2. දිබ්බං යොතිං, මජ්ඣ. දිබ්බයොතිං, ස්ථා.

3. තද්ද, මජ්ඣ.

2912. “යමකු විසින් අලඛකාර කරණ ලද මනරම් වූ මේ ඡත්‍රය දෙන ලද ද, ඒ විනාශකාරකයෙන් හෙතෙම දුගතියට නො යයි.

2913. හේ දෙව්ලොවෙහි සත්වරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. දෙතිස් වරක් සක්විති රජ වන්නේ ය.

2914. කල්‍යාණයකින් මතුයෙහි ඔක්කාකා කුලයෙහි උපදින්නා වූ භෞතම නම් වූ ශාක්‍යා තෙමේ ලොව පහළ වන්නේ ය.

2915. උන්වහන්සේගේ ධර්මයෙහි දායාද වූ ධර්මයෙන් ම කොට නිම කළාක් වැනි ඔහුගේ බුද්ධිපුත්‍රයෙක් ව සියලු ආප්‍රවයන් ප්‍රභාණපරිඤ්චයෙන් දැන රහත් ව පිරිනිවෙන්නේ ය.”

2916. වදාරණ ලද ඒ අභිත වචන බුදුරජුන්ගේ හඬ යයි දැන මම පහත් සිත් ඇත්තෙමි සොමිනස් වූයෙමි වැසියක් ම සතුට ඉපද වීම.

2917. මිනිස් අත්බව හැර දෙව් අත්බවට පැමිණියෙමි. මට මනරම් වූ උතුම් විමනෙක් පහළ විය.

2918 විමානයෙන් නික්මෙන්නා වූ මට සේසතක් දැරෙයි. එකල්හි (පෙරකදපිළිවෙල)සිහි ලැබිමි. පූජිකමයාගේ මේ විපාක යි.

2919. දෙව්ලොවින් සැවැ මිනිසත්බවට ද පැමිණියෙමි. මින් සන්සිය වන කපෙහි සවරක් සක්විති රජ වීම.

2920. ඒ මිනිසත්බවින් සැවැ දෙව්ලොවට පැමිණියෙමි. පිළිවෙළින් (එහි) හැසිරූ නැවත මිනිසත්බවට පැමිණියෙමි.

2921. මවුකුස්ති පිළිසද ගත් මට සේසතක් දැරූහ. මම උපතින් සත්හැවිරිදි වූයෙමි සසුන් වන්මි.

2922. වෙදපාරප්‍රාප්ත වූ ඒ සුනාඤ්ඤ නම් බමුණු තෙමේ පළිතු ඡත්‍රයක් ගෙන අග්‍රශ්‍රාවකයන් වහන්සේට දුන්නේ ය.

2923. මහාචාර වූ ද මහාකපක වූ ද ශාරීපුත්‍රස්ථවිර තෙමේ අනුමොදනා කෙළේය. උන්වහන්සේගේ අනුමොදනාව අසා පූජී කමීය සිහි කෙළෙමි.

2924. ඇදිලි බැඳගෙන සිය සිත පැහැදවීමි. පූජී (කුශල) කමීය සිහි කොට රහත් බවට පැමිණියෙමි.

2925. මම ඒ අස්තෙන් නැගිට දොහොත් මුදුනේ තබා ආදරයෙන් බුදුරජුන් වැඳ මෙම වචන කීම:

2926. මෙසින් සියක් දහස් වන කපෙහි ලොවිහි හැමට ම උතුම් වූ චතුරායාසිත්‍යය අවබෝධ කළා වූ (ත්‍රිවිධ) ලොකය මැනවින් දත් ලොකයාගේ පුජාවන් පිළිගන්නා වූ පදමුත්තර බුදුරජතෙම (ලොව පහළ විය.)

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2927. තසං ඡත්තං මයා දින්නං විවිත්තං සමලඛිතං,
උභො හසෙභි පග්ගණ්ඨි සසමිහු අග්ගපුග්ගලො.
2928. අභො බුද්ධො අභො ධම්මො අභො නො සජ්ඣ සමපදා,
එකච්ඡත්තස්ස දුනෙන දුග්ගතිං නුපපජ්ජ' හං.
2929. කිලෙසා කොපිතා මයං හවා සබ්බෙ සමුත්තා,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරමි අනාසවො.
2930. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛා පි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සපජ්චාරජනාදයග්ගො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්ථාති.

සපජ්චාරජනාදයග්ගො ථෙරො අපදානං දසමං.

උද්දානං:

උමමාපුප්ඵඤ්ඤා පුලිතං කාසො යඤ්ඤා නිමිත්තකො,
සංසාවකො නිග්ගණ්ඨි ච සුමනං පුප්ඵච්ඡත්තකො,
සපරිචාරජනෙතො ච ගාථා සත්තසතුත්තරං.

උමමාපුප්ඵඤ්ඤා තෙනතිංසතිමො.

331. ගනිබ්බපියථෙරාපදානං

3931. සිද්ධාසංස්ස හගවතො ගනිබ්බපමදසහං,
සුමනෙති පටිච්ඡන්තං බුද්ධානුච්ඡිකඤ්ඤා තං.
2932. කඤ්චතගසියසඛිකාසං සමුද්ධං ලොකනායකං,¹
ඉන්ද්‍රිවරංච ජලිතං ආදිත්තංච නුත්තරං.
2933. ව්‍යග්ගසහංච පවරං අභිජාතංච කෙසරිං,
නිසින්නං සමණානග්ගතිකබ්බසඛිසපුරකතං.
2934. දිස්වා විත්තං පසාදෙත්වා පග්ගහෙත්වා අඤ්ජලිං,
චන්දිකා සජ්ඣතො පාදෙ පකකාමිං උත්තරාමුඛො.
2935. චතුරවුත්තෙ ඉතො කප්පෙ යං ගනිමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ගනිපුජාසිදං එලං.
2936. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛා පි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ගනිබ්බපියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ගනිබ්බපියථෙරො අපදානං පඨමං.

2927 මා විසින් විසිතුරු වූ මනාව අලංකාර කරණ ලද ඡත්‍රයක් උන්-
වහන්සේට දෙන ලදී. සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කළා වූ අග්‍රප්‍රද්ගල වූ
සඵඤ්ඤාමය දෙසොතින් එය පිළිගත්තේ ය.

2928. බුදුරජානම ආශ්වයඝී සි. ධර්මය ආශ්වයඝී සි. අපගේ ශාස්තෘ
සම්පන්නය ද ආශ්වයඝී සි. මම එක ඡත්‍රයක් දීම හෙතුකොට ගෙන
දුගතිශක්ත නො උපන්නේ.

2929. මවිසින් කෙලෙස් දැවින. සියලු හව නැසින. සියලු ආසුව
පරිඤ්ඤායෙන් දැන රහත් ව වෙසෙමි.

2930 සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ටමොක්ඛයෝ ද අබිභිඤ්ඤාවෝ ද සාක්ෂාත්
කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් සපරිවාරජනනදායක සංවරයන් වහන්සේ
මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

සපරිවාරජනනදායක සංවරාවදානය දසවැනි සි

උද්දානය:

උමමාපුප්ඵය පුලිත හාස යඤ්ඤ නිමිත්තක.
සංසාවක නිගුණෙති සුමනි පුප්ඵච්ඡන්නක
සපරිවාරච්ඡන්න දාසි එක්සියසතෙක් හි වෙසි.

උමමාපුප්ඵයවගීය තෙනිස් වනු සි.

331. ගනකුට්ඨකාය සංවරාවදානය

2931. මම සිද්ධත් බුදුරජානන්ව පූජා ද දිනිමි. සමත් මලින් මුසු එය
බුදුරජානන්ව නිසි ද වෙසි.

2932. හසුන් ඇඟවක් මෙන් බබලන නිලුපුල් මලක් මෙන් දිලියෙන
ඇවිලෙන ගින්නක් වැනි වූ-

2933. ව්‍යාභූතීහයකු මෙන් ද අභිජාත කෙශරසිංහයකු මෙන් ද
ශ්‍රෙණි වූ ශ්‍රමණයන්ට අග්‍ර වූ භික්ෂුසංඝයා පිරිවරාගෙන හුන්නා වූ
(එම සිද්ධත් බුදුරජානන්)-

2934. දැක සිත පහදවා ඇඳිලි බැඳ ශාස්තෘන් වහන්සේගේ සිරිපා
වැඳ උත්තරදිශාතිවූව ව (උතුරු දෙසට හැරී) ගියෙමි.

2935. සිවුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් සුවද දායක් දිනිමි ද (ඒ
තෙතුවෙන්) දුගතියත් නො දනිමි. ගනකුට්ඨ පිදීමෙහි මේ විපාකය සි.

2936. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ටමොක්ඛයෝ ද අබිභිඤ්ඤාවෝ ද
සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ගනකුට්ඨකාය සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ
සේක් සි.

ගනකුට්ඨකාය සංවරාවදානය පළමු වැනි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

332. උදකපුජ්ඣකප්පොරාපද්‍යනං

2937. සුචණ්ණවණ්ණං සමුද්ධං ගච්ඡන්තං අනිලඤ්ජසෙ,
සතාසනංච ජලිතං ආදිත්තංච සුතාසනං.
2938. පාණීනා උදකං ගග්ග ආකාසෙ උකඛිපිං අහං,
සමපට්ඨි මහාථිථො බුද්ධො කාරුණිකො ඉසි.
2939. අනතලිකෙක සීතො සත්ථ පදුමිකඛිත්තාමකො,
මම සඛකප්පමඤ්ඤාය ඉමං ගාථාමහාසථා.
2940. “ඉමිනා දකදානෙන පිතිඋප්පාදනෙන ව,
කප්පසතසහසාමපි දුග්ගතිං නුපපජ්ජිසි.”
2941. තෙන කමෙත දිපදිඤ්ඤ ලොකජෙට්ඨ නරාසන,
පතෙතාමති අවලං ණානං හිත්වා ජයපරුජයං.
2942. සහසාරාජනාමෙන තයො ව චකකවතතිනො,
පඤ්චසට්ඨිකප්පසතෙ වාතුරන්තා ජනාබිපා.
2943. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලිභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා උදකපුජ්ඣකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

උදකපුජ්ඣකප්පොරාපද්‍යනං දුතියං.

333. පුනතාගපුප්ඵියප්පොරාපද්‍යනං

2944. කාන්තං චනමොගග්ග වසාමි පුද්දකො අහං,
පුන්තාගං පුප්ඵිතං දිසවා බුද්ධසෙට්ඨං අනුස්සරං.
2945. තං පුප්ඵං ඔච්ඡිත්තාන සුගතිං ගඤ්ඤං සුහං,
දුරං කරිත්වා¹ පුලිතෙ බුද්ධස්ස අභිරොපයිං.
2946. දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිපුජ්ජිං,
දුග්ගතිං තාභිජානාමි බුද්ධපුජ්ජාසිදං ථලං.
2947. එකමිති නවුතෙ කප්පෙ එකො ආසිං තමොනුදො,
සත්තරතනසමපනෙතා වකතවන්ති මහබ්බලො.
2948. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලිභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පුනතාගපුප්ඵියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පුනතාගපුප්ඵියප්පොරාපද්‍යනං තතියං.

332. උදකපුජක සථවිරාවදානය

2937. දිලියෙන ගින්න බඳු වූ ද ඇවිලගත් අග්නිය වැනි වූ ද අහසෙහි වසින්නා වූ රත්වත් වූ සම්බුදු රජුන් දුටිමි.

2938 (දක) මම අතින් දියගෙණ අහසෙහි ඉසිමි. මහාචාර වූ කාරුණික වූ සඵල සෘෂි තෙමේ එය පිළිගත්තේ ය.

2939. අහසෙහි වැඩසිටියා වූ සඳුමුහාර නම් ශාය්නා තෙමේ මාගේ අදහස දැන මේ ගාථාව වදාළේය:

2940. “මේ ජලදානය හෙතුකොට ගෙණ ද මා කෙරෙහි ප්‍රියය උපදවීම හෙතුකොට ගෙණ ද කල්‍යාණයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියක නුපදනෙහි ය”.

2941. ද්විපදෙතනම වූ, ලොකජෝෂ්ඨ වූ නරශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්ස, එම කමිය හෙතුකොට ගෙණ ජය පරාජය හැර අවලස්ථානය වූ නිවණට පැමිණියෙමි වෙමි.

2942. එක්සිය හැටපස් වන කපෙහි සිවුසසුර හා (සිවුමහ දිවසින් කෙලවර කොට ඇති) පෘථිවියෙහි අභිපති වූ ජනාභිපති වූ සහසාරාජ නම් වූ තුන් සක්විති රජකෙනෙක් වූහ.

2943. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද ෂබ්බිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් උදකපුජක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

උදකපුජක සථවිරාවදානය දෙවැනි සි.

333. සුනහාගපුපථිය සථවිරාවදානය

2944. වැද්දෙක් වූ මම මහවනයට පිවිස වෙසෙමි. පිපුණු දොඹ ගසක් දක බුද්ධශ්‍රෙෂ්ඨයන් වහන්සේ සිහිපත් කෙළෙමි.

2945. වස්ති යුතු (එතෙසින්ම) සුවදැනි ඒ මල් නෙලා වැල්ලෙහි සැයක් කොට බුදුරජුන්හට පිදිමි.

2946. මෙසින් දෙඅනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාක සි.

2947. මෙසින් එක්අනුවන කපෙහි අලුරු දුරුකරන්නා වූ සත්-රුවතින් යුත් මහත් බල ඇති එක් සක්විති රජෙකිමි වීමි.

2948. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද ෂබ්බිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් සුනහාගපුපථිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

සුනහාගපුපථිය සථවිරාවදානය තෙවැනි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

334. එකදුස්සදායකපේරාපද්‍යනං

2949. නගරෙ හංඝවතියා අනොසිං තිණභාරකො,
තිණභාරෙන ජීවාමි තෙන ටොසෙමි දුරකෙ.
2950. පදුමුතතරො නාම ජිනො සබ්බමමානපාරගු,
තමකිකාරං නාසෙකා උපපජ්ඣි ලොකනායකො.
2951. සකෙ සරෙ නිසිදිකා එවං විනෙතසහං තදා,
බුද්ධො ලොකෙ සමුප්පනො දෙය්‍යබමමා ව නජ්ඣි මෙ.
2952. ඉදං මෙ සාටකං එකං නජ්ඣි මෙ කොචි දායකො,
දුකෙකා නිරයසමථස්සො රූපසියාමි දඬුණිං.
2953. එවා' හං විනතසිකාන සකං විනතං පසාදසිං,
එකං දුස්සං ගගෙකාන බුද්ධසෙට්ඨස්සදායකං.
2954. එකං දුස්සං දදිකාන උකකුට්ඨිං සමපවතනසිං,
යදි බුද්ධො තුවං චිර තාරෙති මං මහාමුති.
2955. පදුමුතතරො ලොකවිදු ආහුතීතං පටිග්ගහො,
මම දානං පකිත්තෙනො අකා මෙ අනුමොදනං.
2956. “ඉමිනා එකදුස්සෙන වෙනතාපණ්ණිති ව,
කප්පසතගස්සාති විනිපාතං න ගච්ඡති.
2957. ඡතතිංසකඛතතං දෙවිඤ්ඤ දෙවරජං කරිස්සති,
තෙනතිංසකඛතතං රුජා ව චකකවතති භවිස්සති.
2958. පදෙසරජං විජුලං ගණනාකො අසංඛිං,
දෙවලොකෙ මනුස්සො වා සංසරනො තුවං භවෙ.
2959. රුපවා ගුණසමපනො අනවකකතනදෙහවා,
අකෙකානං අමිතං දුස්සං ලභිස්සසි යදිච්ඡකං.”
2960. ඉදං වකාන සමබුද්ධො ජලජුතතමනාමකො,
තහං අබ්බුක්ඛමි සිරො හංසරුජාව අමබරෙ.
2961. යං යං යොනුපපජ්ජාමි දෙවතතං අථ මානුසං,
හොගෙ මෙ උභතතා නජ්ඣි එකදුස්සසිදං එලං.
2962. පදුඬාරො පදුඬාරො දුස්සං නිබ්බතතකෙ මම,
හෙට්ඨාදුස්සමති තිට්ඨාමි උපරිච්ඡදනං මම.
2963. චකකවාලමුපාදාය සකානතං සපබ්බතං,
ඉච්ඡමානො ව' හං අජ්ජ දුස්සෙති ඡාදයෙය්‍ය'හං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

334. එකදුසසදායක සථවිරාවදානය

2949. (එකල්හි) මම භංසවතී නගරයෙහි තාණහාරකයෙක් (තණ වෙලෙඳෙක්) වීම. තාණහාරක කමියෙන් ජීවත් වෙමි. එයින් ම අඹුදරුවන් පොෂණය කරමි.

2950. සියලු ධර්මයන්ගේ පරතෙරට ගියා වූ ලොකතායක වූ පදුමුත්තර බුදුරජනෙම (මොහ නමැති) ගණදුර නසා ලොව පහල විය.

2951. එකල්හි සචකිය ගෘහයෙහි හිද මෙසේ සිටිමි. “බුදුරජනෙම ලොව පහල විය. මට (උන්වහන්සේහට) දියයුතු දෙයක් ද නැත.

2952. මේ මාගේ එක ම සථව සි. මට කිසි දායකයෙක් (දෙන කෙනෙක්) නැත. තීරයෙහි සපයීය (අපාගතවීම) දුකය. දක්ෂිණාවක් (දාන වෙනතාමය කුසල් බිජුවටක්) රොපනය කරන්නෙමි.”

2953. මම මෙසේ සිතා සිය සිත පැහැදූවීම. (මා සතු) එක ම වස්ත්‍රය ගෙණ බුද්ධ ශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේට පිදීම.

2954. මම එක ම වස්ත්‍රය දී අත්පොළසන් හඬ පැවැත්වීම “ඉදින් වීරයන් වහන්ස ඔබ වහන්සේ බුදුවරයෙක් වනසේක් නම් මහාමුනීන් වහන්ස මා සසර සයුරින් එතර කරණු මැන වැ” යි කීම.

2955. ලොකයාගේ පුජාවන් පිළිගන්නා වූ පදුමුත්තර බුදුරජ තෙමේ මාගේ දානය පසසමින් මට අනුමොදනාවක් කෙළේය.

2956. “මේ එකම වස්ත්‍රදානය හෙතු කොට ගෙන ද විතත ප්‍රණීයින් හෙතු කොට ගෙන ද කල්පලක්ෂයක් මුළුල්ලෙහි දුගතියකට නොයයි.

2957. ශක්‍රදෙවෙඤ්ච සතිය් වරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. තෙතිය් වරක් සක්විති රජ වන්නේ ය.

2958-2959. කරණ ලබන ප්‍රදේශරාජ්‍ය (මෙතෙකැයි) ගණන් වශයෙන් ගිණිය නො හැකිය. ඔබ භවයෙහි මිනිස් ලොව හෝ දෙව්ලොව හෝ සැරි සරන්නෙහි නම් රූපසම්පන්න වූ ගුණවත් කො මැඩලියහෙන සිරුරු ඇති (අනුත් විසින්) ගෙණ අවසන් කොට නොලිය හැකි අපමණ වූ වස්ත්‍ර සම්පත් සිත් වූ පරිදි ලබනෙහිය.”

2960. සිර වූ පදුමුත්තර නම් බුදුරජ තෙම මෙම වචනය වදාර ආකාශයෙහි යත භංසරූපයකු මෙන් අහස් නැඟුනේය.

2961. දිව්‍ය වූ හෝ මනුෂ්‍ය වූ හෝ යම් යම් යෝනියක උපදිමි ද, එකල්හි මාගේ භාග සම්පතකියෙහි අඩුවක් නැති. එක වස්ත්‍රයක් දීමෙහි මේ විපාක යි.

2962. පියවරක් පාසා (පියවිලි අයුරින්) මට වස්ත්‍ර පහල වේ වස්ත්‍රය (වියන්) යට සිටිමි. මාගේ හිස මතුයෙහි තිරවුරුව ම විෂතක් වේ.

2963. වත සතිත වූ ද, පථිත සතිත වූ ද වක්‍රවාට පථිත පටන් කොට ඇති ඒ සියල්ල මම කැමැති වන්නෙමි නම් වස්ත්‍රයෙන් වසන්නෙමි.

2964. තෙනෙව එකදුසොන සංසරනො හවාහවෙ,
සුවණ්ණවණ්ණො හුනාන සංසරම් හවාහවෙ.
2965. විරාකං එකදුසොසා නාජකිං කන්ථකිකිං,
අයං මෙ අනතිමා ජාති විපච්චති ඉධාපි මෙ.
2966. සතසහසො ඉතො කප්පෙ යං දුසොමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි එකදුසොසදිං එලං.
2967. කිලෙසා කොපිතා මය්‍යං හවා සබ්බෙ සමුත්තා,
නාගො'ව බකිනං ඡෙත්වා විහරාමි අනාසවො.
2968. පටිසම්භිදා වතසොසා විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලනිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියා සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා එකදුසොදායකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාහි.
එකදුසොදායකත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං වතුත්ථං.

335. පුඨිතකම්පියත්ථෙරාපද්‍යනං

2969. විපසා නාම සම්බුද්ධො ලොකජෙට්ඨො නරාසනො,
ඛිණාසවෙති සතිතො සංඝාරාමෙ වසී තදා.
2970. ආරාමඤ්ඤා නිකම්මෙ විපසා ලොකනායකො,
සත සතසහසොති අට්ඨඛිණාසවෙති තු¹.
2971. අජ්ඣෙන නිවත්ථො'හං වාකචිරධරො' පි ව,
කුසුමොදකමාදාය² සම්බුද්ධං උපසංඝමිං.
2972. සකං විතතං පසාදෙත්වා වෙදජාතො කතඤ්ඤි,
කුසුමොදකමාදාය² බුද්ධිමඛ්ඤ්ඤාතිරං අහං.
2973. තෙන කමෙතන සම්බුද්ධො ජලජ්ඣනමනාමකො,
මම කම්මං පකිත්තො අගමා යෙන පඤ්ඤං.
2974. පුඨිතා පඤ්ඤාසහසො යෙති පුප්පෙසකං තදා,³
අඤ්ඤාසහසොති දෙවරජං අකාරසිං.
2975. අඤ්ඤාසහසොති වකිත්තො අනොසනං,
අවසෙසෙන කමෙතන අරහත්තමපාපුණ්ණං.
2976. දෙවරජා යදා කොමි මනුජාධිපතී යදා,
තමෙව තාමධෙයං මෙ පුඨිතො නාම කොම'හං.

2964. ඒ එක් වස්තුවක් පිදීමෙහි විපාකය වශයෙන් කුදු මහත් භවයන්හි සැරිසරන්නෙම් ඒ කුදු මහත් භවයන්හි සාවණ්ණිව ම සැරිසරමි.

2965. එක වස්තුවක් දීමෙන් ලද ඒ විපාකය කිසි තැනෙකින් අවසන් බවට නො යයි. මේ මාගේ අනතිම ජාතියයි. මෙහිදු ඒ කුසලය මට විපාක දෙයි.

2966. මෙයින් කල්ප ලක්ෂයකට පෙර වූ එකල්හි යම් වස්තුවකින් දුකිම් ද ඒ හෙතුවෙන් දුගතියක් නො දනිමි. එක් වස්තුවක් දීමෙහි මේ විපාක යි.

2967. මවිසින් කෙලයයෝ දවන ලදහ. සියලු භවයෝ නසන ලදහ. බැමි සිද ගත් හසිරාජයකු මෙන් ආසුව රතිතවුයෙහි වෙසෙමි.

2968. සිටුපිළිසිඹියාවෝ ද අමටවිමොක්ඛයෝ ද ෂබ්බිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් එකදුස්සදායක සථවිරයන් වහන්සේ මෙම ගාථාවන් වදාළ හේකි යි.

එකදුස්සදායක සථවිරාවදානය සිවුවැනි යි.

335. පුසිතකමපියසථවිරාවදානය

2969. එකල්හි ලොකජෝෂ්ඨ වූ නරශ්‍රෙෂ්ඨ වූ විපසි බුදුරජ තෙම රහතුන් විසින් පිරිවරන ලද්දේ සඛිකාරාමයෙහි විසිය.

2970. ලොකනායක වූ විපසි බුදුරජ තෙමේ අටලක්ෂයක් රහතුන් සමග අරම්ඳෙරින් නික්මෙයි.

2971. (එකල) අඳුන්දිවිසම් පෙරෙව් වැහැරී සිටුරු දරන්නා වූ මම වනුක්මල් (තම්බා ගත් වණ්ණිවන්) දිය ගෙණ සම්බුදුරජුන් වෙත එළඹියෙමි.

2972. මම නුටු වූයෙමි සිය සිත පහදවා කල ඇඳිලි ඇත්තෙමි වනුක්මල් (තම්බා ගත් වණ්ණිවන්) ජලය ගෙණ බුදුරජුන් (උදෙසා) උබ ඉසිමි.

2973. ඒ කමියෙන් පළමුතර නම් සමීඤයන් වහන්සේ මාගේ කුශල කමිය පසසා අභිමත තන්හි වැඩි හේක.

2974-2975. මම එකල්හි යම් සුවද දයකින් බිඳු පන්දහසක් පිදුයෙමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) මම දෙදහස් පන්සිය වරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරවිමි. දෙදහස් පන්සිය වරක් සක්විති රජ වීමි. ශෛව වූ කමියෙන් රහත්බවට පැමිණියෙමි.

2976. යම් කලෙකින් ශක්‍රදෙව්ඥයා වෙමි ද, යම් කලෙකින් මිනිස්-ලොව රජ වෙමි ද, මට ඒ නම ම විය. මම 'පුසිත' නම් වෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2977. දෙවභූතස්ස සන්නස්ස අථාපි මානුසස්ස වා,
සමන්නා ව්‍යාමතො මයනං පුඤ්ඤං ව පවස්සති.
2978. භවා උග්ගාචිතා මයනං කිලෙසා කුමපිතා මම,
සබ්බාසවපරිකම්මිණො පුඤ්ඤස්ස ඉදං ඵලං.
2979. වඤ්ඤස්සෙව මෙ කායා තථා ගඤ්ඤා පවායති,
සාරීරිකො මමං¹ ගඤ්ඤා අභිස්සංකොසෙ පවායති.
2980. දිබ්බගඤ්ඤං සමපවන්නං පුඤ්ඤකම්මං මඤ්ඤිතං,
ගඤ්ඤා සත්වාන ජානනති පුඤ්ඤො ආගතො ඉධ.
2981. සාබ්බප්පාස කට්ඨානි තිණානි පි ව සබ්බසො,
මම සබ්බප්පමඤ්ඤාය ගඤ්ඤා සංචරන්තෙ බණ්ණො.
2982. සතසගස්සෙ ඉතො කප්පො වඤ්ඤං අභිපුජ්ජිමං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුඤ්ඤස්ස ඉදං ඵලං.
2983. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පුඤ්ඤකම්මපියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

පුඤ්ඤකම්මපියෙත්ථරස්ස අපද්‍යනං පඤ්ඤමං.

336. පහබ්බකරත්ථරාපද්‍යනං

2984. පදුමුත්තරස්ස භගවතො² ලොකජෙට්ඨස්ස නාදිනො,
විපිනෙ චෙතියං ආසි වාලමිගසමාකුලෙ.
2985. න කොචි විසති ගන්තුං චෙතියං අතිවඤ්ඤං,
තිණකට්ඨලතොනඤ්ඤං පදුග්ගං ආසි චෙතියං.
2986. වතකම්මිකො තද ආසිං පිතුපෙතාමගෙන³ තං,
අද්දසං විපිනෙ පුපං දුග්ගං තිණලතාකුලං.
2987. දිස්සානානං බුද්ධචූපං ගරුචිත්තං උපට්ඨතිං,
“බුද්ධසෙට්ඨස්ස පුපො”යං පලුග්ගො අව්ච්ඡි වතො.
2988. තච්ඡන්නං තප්පනිරූපං ජානනනස්ස ගුණාගුණං,
බුද්ධචූපමහොධෙත්වා අඤ්ඤං කම්මං පයොජ්ජෙ.”
2989. තිණං කට්ඨඤ්ඤා⁴ වලලිඤ්ඤා සොධසිත්වාන චෙතියො,
වඤ්ඤා අට්ඨවාදානි පතිකුටිකො අගච්ඡතං.

1. සාරීරිකො මම, මජ්ඣං.

2. පදුමුත්තර භගවතො, මජ්ඣං.

3. පිතුමාතුමිතෙතනං, මජ්ඣං.

4. තිණකට්ඨඤ්ඤා, මජ්ඣං.

2977. දෙවි වූ ද මනුෂ්‍ය වූ ද මාගේ හාත්පස බලියක් පමණ තැන (සුවද) වැසි බිඳ වස්නෙයි.

2978. මා විසින් නවයෝ තසන ලදහ. මාගේ කෙලයෝ දවන ලදහ. සියලු ආසුවයන් ප්‍රතිණ කෙලෙම් වෙමි. (සුවද) බිඳ ඉසීමෙහි මේ විපාකයි.

2979. මාගේ සිරුරින් සළුන් සුවදට බිඳ සුවද පැතිරෙයි. මාගේ සිරුරින් විහිදෙන සුවද අබහවසනක් (දුනු දෙසියපණසක්) තන්හි පැතිරේ.

2980. පුණ්‍යකමියට අනුකූල ව මා සිරුරින් හමන දිවසුවද ආශ්‍රාණය කොට “පුඤ්ඤ තෙම මෙහි පැමිණියේ ය”යි ජනයෝ දනිති.

2981. අභු කොළ දර තණ යන මේ දෑ හැම ලෙසින් ම මාගේ අදහස දැනගෙන (මෙන් මා ගත්) කෙණෙහි සුවද විහිදුවයි.

2982. මෙයින් කල්පලක්ෂයකට පෙර සළුන් දිය පිදුයෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගායියක් නො දනිමි. (සුවද) බිඳ ඉසීමෙහි මේ විපාක යි.

2983. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභවිමොක්ෂයෝ ද අබහිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පුඤ්ඤාබ්‍යය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

පුඤ්ඤාබ්‍යය සංවිරාවදානය පස්වැනි යි.

336. පහච්ඡාර සංවිරාවදානය

2984. තාදී ගුණ ඇති ලොකජෝෂ්ඨ වූ පළමුතර බුදුරජන්ගේ ස්තුපයක් වණ්ඩමානයන්ගෙන් ගැවසීගත් මහවනයෙහි විය.

2985. සෑය වදිනු සදහා යාමට කිසිවෙක් සමත් නො විය. වෛත්‍යය තණ දර ලිය යන මෙයින් ගැවසී ගත් බිඳිහිය එකක් විය.

2986. එකල්හි මම පියවුකුන් පරපුරෙහි ආ සිරිත අනුව වනකාර්මකයෙක් (වනයෙහි මෙහෙ කරන්නෙක්) වීමි. වනයෙහි තාණ ලතාවන්ගෙන් ගැවසී ගත් බිඳ වැටුණු එම සෑය ද දිවිමි.

2987. මම බුදුරජන්ගේ (ද නිදන් කළ) ඒ සෑය දැක ගරු සිතක් ඉපද වීමි: “බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ මේ සෑය වෙනෙහි බිඳ වැටුනේ සිටුනා වෙයි.

2988. බුද්ධස්තුපය නො සොබා අත්‍යක්‍ෂී කරන්නේ තම් හොඳ නොහොඳ දන්නවුනට ඒ නොමැනව, නුසුදුසුය” (යි සිතීමි.)

2989. මම වෛත්‍යයෙහි වූ තණ ද දර ද වැල් ද පිරිසිදු කොට අටවරක් වැද (පිටුනොපා) ඇකිළී ගියෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2990. තෙන කමෙතා සුකතෙන වෙතනාථණ්ඩිති ව,
ජනිතා මානුසං දෙහං තාවතිංසමගච්ඡතං.
2991. තත්ථ මෙ සුකතං ව්‍යමනං සොවණ්ණං සප්පහස්සරං,
සට්ඨියොජනමුඛෙධං තිංසයොජනට්ඨතං.
2992. තිස්සානි ව වාරානි දෙවරජ්ජමකාරසිං,
පඤ්චවීසතිකඛතඤ්ච වකකවනානි අගොස'හං.
2993. භවාභවෙ සංසරතො මහාහොගං ලභාමහං,
භොගෙ මෙ උභතතා නත්ථි සොධනාය ඉදං ඵලං.
2994. සිවිකා ගජිකඛකෙන විපිනෙ ගච්ඡතො මම,
යං යං දීසාහං ගච්ඡාමි සරණං සමපජ්ජතෙ¹ වනං.
2995. බාණ්ණං වා කණ්ටකං වාපි නාහං පසාමි වකඛුනා,
පුඤ්ඤකමෙතන සංයුතො සයමෙවාපතීයරෙ.
2996. කුට්ඨං ගණේඛා කිලාසො ව අපමාරො විතච්ඡිකා,
දද්දු කච්ඡ ව මෙ නත්ථි සොධනාය ඉදං ඵලං.
2997. අඤ්ඤමපි මෙ අච්ඡරියං බුද්ධිප්පමති සොධිතො,²
නාභිජානාමි මෙ කායෙ ජාතං පිලකඛිඤ්ඤං.
2998. අඤ්ඤමපි මෙ අච්ඡරියං බුද්ධිප්පමති සොධිතො,
දුට්ඨෙ භවෙ සංසරාමි දෙවතො අථ මානුසෙ.
2999. අඤ්ඤමපි මෙ අච්ඡරියං බුද්ධිප්පමති සොධිතො,
සුවණ්ණවණ්ණං සබ්බත්ථ සප්පහාසො භවාමහං.
3000. අඤ්ඤමපි මෙ අච්ඡරියං බුද්ධිප්පමති සොධිතො,
අමනාපං විචජ්ජති මනාපං උපතිට්ඨති.
3001. අඤ්ඤමපි මෙ අච්ඡරියං බුද්ධිප්පමති සොධිතො,
විසුද්ධං හොති මෙ විතතං ඵකග්ගං සුසමාතිතං.
3002. අඤ්ඤමපි මෙ අච්ඡරියං බුද්ධිප්පමති සොධිතො,
ඵකාසනෙ නිසීදිතා අරහතතමපාපුණිං.
3003. සතසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකාරිං තදා,
දුක්ඛතිං නාභිජානාමි සොධනාය ඉදං ඵලං.
3004. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලිභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං දුදං ආයසමා පහඛකරො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

පහඛකරත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං ඡට්ඨං.

1. සමපතො, මජ්ඣං.

2. බුද්ධිප්පසං සොධිතො, සීමු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2990 මැනවින් කළ එම කමිය හෙතු කොට ගෙන ද විතතප්‍රණිතින් (සිතින් කළ පැතුම්) හෙතු කොටගෙන ද, මම මිනිස් සිරුර හැර නවිතිසා දෙවිලොවට (උත්පත්ති වශයෙන්) ගියෙමි.

2991. එහි මට මැනවින් කරණ ලද විමානය රුවන්මුවා ය. පැහැ විහිදෙන්නේය. සැට යොදුන් උසය. තිස් යොදුන් පුළුල් ය.

2992. මම තෙසිය වරක් දෙවිරජය කරවිමි. පස්විසි වරක් සක්විති රජ විමි.

2993. මම කුඳු මහත් භවයන්හි සැරිසරමින් මහත් භෝග ලැබිමි. මාගේ භෝග සම්පන්නයෙහි අඩුබවෙක් නම් නැත. (වෛත්‍ය) පිරිසිදු කිරීමෙහි මේ විපාක යි.

2994. සිව්කාව (දෝලාව)කින් හෝ ඇතු පිටින් හෝ වනයෙහි ගමන් කරන්නා වූ මම යම් යම් දිශාවකට යෙමි ද වනය ම මට පිහිට සලසයි.

2995. එහි මම කණු හෝ කටු හෝ ඇසින් නො දකිමි. පුණ්‍ය-කමියාගේ විපාකය හා යෙදුනේ (එම කණු කටු) තුමු ම ඉවත් වෙති.

2996. කුෂට ගණක කිලාස ද, අප්‍යමාර (=මීමාස්මොර) විනවත්කා නම් කුෂට විශෂය ද, දද කැසිලි ද මට නැත. (වෛත්‍ය) පිරිසිදු කිරීමෙහි මේ විපාක යි.

2997. බුදුරජුන්ගේ සැය පිරිසිදු කිරීමෙහි මට (ලැබුනු) අනෙකුදු ආශ්වායීයක් වෙයි: මාගේ සිරුරෙහි හටගන්නා වූ ස්වල්පමාත්‍ර පිළිකා බිඳකුදු නො දනිමි.

2998. බුදුරජුන්ගේ සැය පිරිසිදු කළ කල්හි (ලද) අනෙකුදු ආශ්වායී-යක් වෙයි: දිව්‍ය වූ ද මනුෂ්‍ය වූ ද භව දෙකෙහි පමණක් සැරි සරමි.

2999. බුදුරජුන්ගේ සැය පිරිසිදු කිරීමෙහි අනෙකුදු ආශ්වායීයක් වෙයි: මම හැම තන්හි රත්වත් වූයෙමි ද පැහැවත් වූයෙමි ද වෙමි.

3000. බුදුරජුන්ගේ සැය පිරිසිදු කිරීමෙහි අනෙකුදු ආශ්වායීයක් වෙයි: නො කැමැති දෑ බැහැර වේ. කැමැති දෑ එළඹ සිටී.

3001. බුදුරජුන්ගේ සැය පිරිසිදු කිරීමෙහි අනෙකුදු ආශ්වායීයක් වෙයි: මාගේ සිත එකක වූ මැනවින් සමාධියට පත් වූ පිරිසිදු එකක් වේ.

3002. බුදුරජුන්ගේ සැය පිරිසිදු කිරීමෙහි අනෙකුදු ආශ්වායීයක් වෙයි: එක අසුනෙහි ම හිඳ රහත් බවට පැමිණියෙමි.

3003. මෙයින් සියක් දහස් වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කමියක් කෙළෙමි ද, (එ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. සැය පිරිසිදු කිරීමෙහි මේ විපාක යි.

3004. ප්‍රතිසම්භවෝ -පෙ- සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අසුරින් ආසුෂ්මත් පහඹකර ස්විරියන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළේක් යි.

පහඹකර ස්විරාවදානය සමැති යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

337. තිණකුට්ඨයකපේරාපද්‍යනං

3005. නගරෙ බිඤ්ඤාමනියා අහොසිං පරකමුක්කො,
පරකමොපතෙ සුතොතො පරහතනං අපසසිතො.
3006. රහොගතො නිසිදිනො එවං විනොසහං තද,
“බ්‍රුද්ධා ලොකෙ සමුප්පන්නො අධිකරො ව නත්ති මෙ.
3007. කාලො ගතීං¹ සොධෙතුං බණ්ණා මෙ පටිපාදිනො,
දුක්ඛා නිරුප්පමස්සො අපුඤ්ඤානං හි පාණිනං”.
3008. එවායං විනාශිතාන කමමසාමිං උපාගමිං,
එකාහං කමමං යාවිතො විපිනං පාවිසං අහං.
3009. තිණකට්ඨකුට්ඨෙ වලලිකුට්ඨෙ ආහරිතාන’ හං තද,
තිදණ්ඩකෙ ධරෙස්සාන අකං තිණකුට්ඨං අහං.
3010. සඤ්ඤාසාධාය කුට්ඨං නියතානොනාන වං අහං,
තදහෙයෙව ආගන්තො කමමසාමිං උපාගමිං.
3011. තෙන කමමන සුකතෙන තාවතීංසමගච්ඡිතං,
තත්ති මෙ සුකතං ව්‍යමනං තිණකුට්ඨකාය නිමමිතං.²
3012. සහස්සකණ්ඩං සතහණ්ණං ධජාලු හරිතාමයං,³
සතසහස්සනියස්සහා ව්‍යමෙන පාකුහවිංසු මෙ.
3013. යං යං යොනුපපජ්ජාමි දෙවතනං අථ මානුසං,
මම සඤ්ඤාපමඤ්ඤාය පාසාදෙ උපනිට්ඨති.
3014. හයං වා ඡමතිතතනං ලොමහංසො න විජ්ජති,
තාසං මම න ජානාමි තිණකුට්ඨකායි’දං එලං.
3015. සීහව්‍යග්ගා ව දිපි ව අව්ඡකොකතරච්ඡකා,
සඤ්ඤා මං පරිවජ්ජෙනති තිණකුට්ඨකායි’දං එලං.
3016. සිරිංසපා⁴ ව භුතා ව අභිකුමහණ්ණකරකකසා,
තෙ පි මං පරිවජ්ජෙනති තිණකුට්ඨකායි’දං එලං.
3017. න පාපසුපිනස්සා’ හං⁵ සරාමි දස්සනං මම,
උපට්ඨිතා සති මය්‍යං තිණකුට්ඨකායි’දං එලං.
3018. තායෙව තිණකුට්ඨකාය අනුභොනාන සමපදා,
ගොතමස්ස භගවතො ධම්මං සච්ඡිකරං අහං.

1. කාලො මෙ ගතීං, මජ්ඣං.

2. කුට්ඨකාය සුනිමමිතං, මජ්ඣං.

3. සහස්සකණ්ඩා සතහණ්ණං ධජාලුහරිතාමයො, සීලු.

4. සරිසපා, මජ්ඣං.

5. න පාපසුපිනස්සාති, මජ්ඣං.

337. තෘණකූටිදායක ස්වරාවදායක

3005. මම බණ්ඩාර නගරයෙහි අනුන්ගේ බැල මෙහෙ කිරීමෙහි යෙදුනෙමි අනුන්ගේ බත් වැටුප් බලාපොරොත්තු වන්නෙමි අනුන්ගේ බැලමෙහෙකරුවෙක් වීමි.

3006. මම එකල්හි රහසිගතව හිඳ මෙසේ සිතීමි. “බුදුරජතෙම ලොව පහල විය, මට පිණක් ද නැත:

3007. මාගේ ගතිය පිරිසිදු කර ගන්නට මේ කාලය යි. මට (අභ්‍යන්තර ජීවිතය විනිර්මාණය) සුදුසු මොහොත පිළියෙල විය. පින් නො කළ සතුනට නිරයෙහි පහසු දුකය” කියා යි.

3008. මම මෙසේ සිතා මට වැඩ දෙන ස්වරාවදායක වෙත එළඹියෙමි. මම එක දිනක වැඩ ඉල්වා ගෙණ වනයට පිවිසියෙමි.

3009. මම එකල්හි තණ ලී වැල් ද ගෙණවුන් ත්‍රිදණ්ඩකයෙහි (=කහර සිටින සේ එකට බැඳී දඹු තුණෙහි) තබා තෘණකූටියක් කෙළෙමි.

3010. මම සබ්බසා පිණිස කළ තෙල කූටිය පිළිගන්නා එදවස්හි ම කම්සාමයා වෙත එළඹියෙමි.

3011. මම මැනවින් කළ ඒ කමිය හෙතු කොට ගෙණ තව්තිසා දෙව්ලොවට ගියෙමි. එහි මට (සබ්බසාට පිළිගැන්වූ) තෘණකූටිය වෙනුවට මැනවින් කළ විමානසක් මැවුනේ විය.

3012. එහි කොටස් දහසකි. ගොලාකාර මුදුන් සියයකි. බජ් බහුලය. නිල්වන්ය. ඒ මාගේ විමානයෙහි සියක් දහසක් ශිවර පහල වූහ.

3013. දිව්‍ය වූ හෝ මනුෂ්‍ය වූ හෝ යම් යම් යෝනියක උපදිමි ද, (ඒ සියලු තැන්හි) මාගේ අදහසට අනුව ප්‍රාසාදයක් එළඹි සිටි.

3014. භයක් හෝ තැති ගැණීමක් ලොමුදහ ගැණීමක් හෝ නො වේ. ඔවුන් (භයාදිය) මම නො දනිමි. මෙය තෘණකූටි දානයෙහි විපාක යි.

3015. සිංහයෝ ද ව්‍යාඝ්‍රයෝ ද වලස්සු ද වාකයෝ ද කළුහිස් වලස්සු ද මේ සියලු වනමානවෝ මා කෙරෙත් ඉවත් වෙත්. තෘණකූටි-දානයෙහි මේ විපාක යි.

3016. සර්පයෝ ද භූතයෝ ද නාගයෝ ද කුලාංගුලියෝ ද රකුයෝ ද යන ඔහු ද මා කෙරෙත් ඉවත් වෙත්. තෘණකූටි දානයෙහි මේ විපාක යි.

3017. මට පවිටු සිහින පෙණුමක් ගැණ මම නො දනිමි. මාගේ සිහිය එළඹි සිටියා ය. තෘණකූටිදානයෙහි මේ විපාක යි.

3018. ඒ තෘණකූටිදානය හෙතු කොට ගෙණ ම සමපත් අනුභව කොට මම ගෞතම බුදුරජානන් වහන්සේගේ ධර්මය ද ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙළෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3019. එකනවුතෙ ඉතො කසෙ යං කම්මකරිං තදා,
දුග්ගතිං තාභිජානාමි තිණ්‍හුටිකාසි' දං එලං.

3020. පටිසම්භිදා වතසො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සචරිකතා කතං බුද්ධියා සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයසමා තිණ්‍හුටිදායකො පෙරො ඉමා ගාථාසො
අභාසිත්ථාති.

තිණ්‍හුටිදායකපෙරසං අපද්‍යනං සත්තමං.

338. උත්තරෙත්තදායකපෙරාපද්‍යනං

3021. තගරෙ හංසවතියා අහොසිං බ්‍රාහ්මණො තදා,
අජ්ඣායකො මනනධරො තිණ්ණං වෙදන පාරගු.

3022. පුරකඛතො සසිසෙය්‍හි ජාතිමා ව සුසික්ඛිතො,
තොයාභිසෙවනත්ථාය තගරා තිකඛමිං තදා.

3023. පදුමුත්තරො නාම ජිනො සබ්බධම්මාන පාරගු,
බිණ්ණසචසහසෙය්‍හි තගරං පාවිසි ජිනො.

3024. සුචාරුරූපං දිසවාන අනෙජ්ඣාරිතං¹ විය,
පටිවුතමරහනෙනාති දිසවා විතතං පසාදසිං.

3025. සිරසි² අඤ්ඤාලිං කත්වා තමසසිත්වාන සුබ්බතං,
පසන්නවිතෙනා සුමනො උත්තරියමදසහං.

3026. උතො හතෙති පග්ගයා සාටකං උකඛිපිං අහං,
යාවතා බුද්ධපරිසා තාව ඡාදෙසි සාටකො.

3027. පිණ්ඩවාරං වරන්තස්ස මහාභික්ඛුගණාදිනො,
ඡදං කරොනෙනා අට්ඨාසි හාසයනෙනා මමං තදා.

3028. ඝරතො නිකඛමන්තස්ස සයමු අග්ගප්‍රග්ගලො,
විචියංව සිතො සත්ථා අකා මෙ³ අනුමොදනං.

3029. “පසන්නවිතෙනා සුමනො යො මෙ පාදාසි සාටකං,
තමහං කිත්තාසිස්සාමි සුණොථ මම හාසතො:

3030. නිංසකපසහසස්සාති දෙවලොකෙ රම්ය්‍යති,
පඤ්ඤාසකකිත්තුං දෙවිඤ්ඤා දෙවරජං කරිස්සති.

3031. දෙවලොකෙ වසන්තස්ස පුඤ්ඤකම්මසම්ඛිතිනො,
සමන්තා යොජනසතං දුස්සච්ඡන්තං හවිස්සති.

3032. ඡත්තිංසකකිත්තුං රුජා ව වකඛවනති හවිස්සති,
පදෙසරජං විපුලං ගණනාතො අසංඛිතං.

1. අනෙඤ්ජකාරිතං, මජ්ඣ.

2. සිරසමි, මජ්ඣ.

3. අකාසි අනුමොදනං, ස්‍යා.

3019. මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කමයක් කෙළෙම් ද (ඒ හෙතෙවත්) දුගතියක් නො දනිමි. නාණකුට්ඨකයෙහි මේ විපාක සි.

3020. ප්‍රතිසම්ප්‍රදායෝ ... සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමත් නිණකුට්ඨකයා සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාලසේක සි.

නිණකුට්ඨකයා සංවරාවදානය සන්ධාන සි.

338. උත්තරෙය්‍යදායක සංවරාවදානය

3021. එකල්හි (මම) භංගවතී නගරයෙහි වෙදහදාරන්නා වූ මනුෂ්‍ය දරන්නා වූ වෙදහදාරෙහි පරතෙරට ගිය බමුණෙක් වීම.

3022. මානවින් තික්මුහු ජාතිමත් (=කුලවත්) වූ මම සංකීය ශිෂ්‍යයන් විසින් පෙරවූ කරණ ලදයෙහි ජලසානය පිණිස නුවරින් නික්මුනෙමි.

3023. සියලු (දහසුතු) ධර්මයන්ගේ පරතෙරට ගියා වූ පස්මරාත් දිනු පළමුතර බුදුරජ තෙමේ රහතුන් සමග නගරයට පිවිසියේ ය.

3024. රහතුන් විසින් පිරිවරන ලද විරාගයෙන් කරණ ලද්දක් බඳු මනොඥ රූප ඇති (බුදුරජන්) දැක සිත පැහැදවීම.

3025. නිසෙහි ඇදිලි බැඳ මනා වුත ඇති (බුදුරජන්හට) වැඳ පහන් සිත් ඇත්තෙහි සොම්නස් සහිත වූයෙහි මම උතුරුසඵල පිදීම.

3026. මම සඵල දෙහොතින් ගෙණ උඩට දැමීම. සඵල බුදුපිරිස යම්කාක් ද ඒ කාක් (පැතිරී විසතකින් මෙන් බුදුපිරිස) වැසිය.

3027-3028. එකල්හි පිටු පිණිස හැසිරෙන්නා වූ ගෘහයෙන් නික්මෙන්නා වූ මහා නික්කසකියයාගේ ආදිම වූ බුදුරජන්හට සෙවෙතියක් (=වියතක්) කරමින් මා සතුටු කරවමින් (ඒ සඵල) අතසෙහි සිටියේය. සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කළා වූ අග්‍රප්‍රද්ගල වූ ශාඝා තෙමේ විවිධයෙහි සිටියේ ම මට අනුමොදනා කෙළේය:

3029. “පහන් සිත් ඇත්තේ සොම්නස් සහිත වූයේ යමෙක් මට සඵලක් පිළිගැන්වූයේ ද මම හේ කවරෙක්ද සි කියන්නෙමි. එසේ කියන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

3030. මෙතෙම කප් තිස් දහසක් මුළුල්ලෙහි දෙව්ලොව සිත් අලවා වසන්නේ ය. පණස් වරක් ශක්‍රදෙවෙනු ව දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය.

3031. පුණ්‍යකමියාගේ විපාකයෙන් යුතු වූයේ දෙව්ලොව වසන්නහුට හාත්පස සියක් යොදුන් වසු සෙවෙතියක් (=වියතක්) වන්නේ ය.

3032. සතිස් වරක් සක්විතිරජ වන්නේ ය. (ලබන්නා වූ) මහත් ප්‍රදේශ රාජ්‍යය ගණන් වශයෙන් නිණිස නො හැකිය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3033. භවෙ සංසරමානස්ස පුඤ්ඤකම්මසම්බන්ධො,
මනසා පඤ්ඤං සබ්බං නිබ්බතතිස්සති තාවද්දෙ.
3034. කොසෙය්‍යකම්බලීයාති බොමකපාසිකාති ව,
මහග්ගාති ව දුස්සාති පටිලච්ඡතයං නරො.¹
3035. මත්තං පඤ්ඤං සබ්බං පටිලච්ඡතයං නරො,
එකදුස්සස්ස විපාකං අනුභොගස්සති සබ්බදා.
3036. සො පච්ඡා පබ්බජ්ඣාන සුක්කමුලෙන චොදිතො,
ගොතමස්ස භගවතො ධම්මං සච්ඡකරිස්සාහි.”
3037. අතො මෙ සුක්කතං කම්මං සබ්බඤ්ඤස්ස මහෙසිනො,
එකාගං සාටකං දන්තා පතොතොති අමතං පදං.
3038. මණ්ඩපෙ රුක්කමුලෙ වා වසතො සුඤ්ඤකො සරෙ,
ධාරෙති දුස්සඡදනං සමන්තා ව්‍යාමතො මම.
3039. අවිඤ්ඤානං නිවාසෙමි විවරං පච්චයඤ්ඤා’ හං,
ලාභී² අනන්තස්ස පානස්ස උත්තරෙය්‍යසිද්ධං එලං.
3040. සතසහස්සෙ ඉතො කප්පො යං කම්මමකරිං තදා,
දුග්ගතිං තාභිජානාමි වත්ථදානසිද්ධං එලං.
3041. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලුභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං අයසමා උත්තරෙය්‍යදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිසාති.

උත්තරෙය්‍යදායකිකේරස්ස අපදානං අට්ඨමං.

339. ධම්මසචණ්ඩියකේරාපදානං

3042. පදුමුත්තරෙ නාම ජිනො සබ්බධම්මාන පාරගු,
වතුසච්චං පකාසෙතො සන්තාරෙසි බහුං ජනං.
3043. අහං තෙන සමයෙන ජට්ඨො උග්ගතාපතො,
බුත්තනො වාකවීරුති ගච්ඡාමි අඛරෙ තදා.
3044. බුද්ධිසෙට්ඨස්ස උපරි ගනතුං න විසතාමහං,
පකඛිව සෙලමාසස්³ ගමනං නාලභිං⁴ තදා.
3045. න මෙ ඉදං භුතපුබ්බං ඉරියස්ස විකොපනං,
දකෙ යථා උමුච්ඡන්තා එවං ගච්ඡාමි අඛරෙ.

1. පටිලච්ඡනියං නරො, මජ්ඣං.

2. ලාභිමහි, ස්‍යා.

3. සෙලමාසස්,

4. න ලභාමහං, මජ්ඣං.

3033. පුණ්‍යකම්මිපාකයෙන් යුක්ත ව භවයෙහි සැරිසරන්නා වූ මොහුට සිහින් පතන සියල්ල එහෙතෙකි නිපදෙන්නේ ය.

3034. තොසෙය්‍ය ද, කම්බිලි ද, කොමුපිලි ද, කපුපිලි ද, යන අනභි වසනු මේ මිනිස් තෙම ලබන්නේ ය.

3035. මේ මිනිස් තෙම සිහින් පතන සියල්ල ලබන්නේ ය. එක වසනුයක් පිඳීමේ විපාකය හැම කල්හි අනුභව කරන්නේ ය.

3036. කුශල මූලයෙන් මෙතෙයන ලද හෙතෙම පසුව පැවිදිව ගෞතම බුදුරජානන් වහන්සේගේ ධර්මය අවබෝධ කරන්නේ ය” කියයි.

3037. මහර්ම වූ බුදුරජුන් සදහා ම, විසින් මැනවින් කරණ ලද කම්ම ආශ්වාසීයකි. මම එක සඵලක් පුදා (ඒ හෙතෙමන්) නිවණට පැමිණියෙමි වෙමි.

3038. මඩුවක හෝ රැක්මුලක හෝ හිස්තෙයක හෝ වසන්නා වූ මට භාවපස බිඹයක් තන්හි රෙදි විසනක් දරයි.

3039. මම නො විතවන (=වචනයෙන් පිළියෙල නො කරවන) ලද සිවුරු හඳිමි. ප්‍රත්‍යය ද (ලබමි.) ආහාර පාන ද ලබන්නෙක් වෙමි. උතුරැසඵදතෙහි මේ විපාක සි.

3040. මෙසින් සියක් දහස් වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කම්මක් කෙලෙමි ද, (ඒ හෙතෙමන්) දුගතියක් නො දනිමි. වසනුදානකාගේ මේ විපාක සි

3041. ප්‍රතිසම්බිදවෝ ද... සාත්‍යයක් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂ්මත් උත්තරෙය්‍යදායක සඵවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේක් සි.

උත්තරෙය්‍යදායක සඵවිරාවදානය අවවාහි සි.

339. ධම්මසවණිය සඵවිරාවදානය

3042. සියලු ධර්මයන්ගේ පරතෙරට ගිය පදුමුතතර බුදුරජ තෙම වතුසසත්‍යය දෙන්නා කරමින් බොහෝ දෙන (සසරසසුරින්) එතර කෙළේ ය.

3043. මම එකල්හි උග්‍ර තපස් ඇති ජරිලයෙක් (ජවාධර තවුසෙක්) වූයෙමි වැහැරි සිවුරු සලමින් අහසෙහි යමි.

3044. මම බුද්ධිශ්‍රේණියෙන් වහන්සේගේ මතුයෙහි යන්නට නො හැකි වෙමි. එකල්හි පථිතයක හැපුනු පක්ෂියකු මෙන් ගමන නො ලැබිමි.

3045. මාගේ ගමනට මෙබඳු අවහිර වීමක් පෙර නො වූ විරු ය. (පෙර) ජලයෙහි කිම්බදගණ මෙන් මෙසේ අහසෙහි යමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුලත් කර ඇත.

3046. උලාරහුතො මනුජො තෙට්ඨාසිතො භවස්සති,
තඤ්ජමනං ගවෙසිස්සං අපි අත්ථං ලභෙය්‍යතා.
3047. ඔරොහනනා අනතලික්ඛා සද්දමස්සාසිං සඤ්චනා,
අතිච්චතං කපෙන්නස්ස තමහං උග්ගතිං තද.
3048. අතිච්චසඤ්ඤාමුග්ගස්ස අගමාසිං මමස්සමං,
යාවතායුං වසිත්වාන තත්ථ කාලකතො අහං.
3049. වජ්‍රමෙ වහ්නමානමිති තං ධම්මසවණං සරිං,
තෙන කමෙතන සුකතෙන භාවතීංසමගච්ඡිතං.
3050. නිංසකප්පසහස්සාති දෙවලොතෙන රම්භං අහං,
එකපඤ්ඤාසකඛතාඤ්ඤච භද්වරජ්ජමකාරසිං.
3051. එකසන්නතික්ඛාගාඤ්ඤච වකකවගතී අහොසහං,
පදෙසරජ්ජං විජුලං ගණනාතො අසඛිතිං.
3052. ඩිතු ගෙහෙ¹ නිසිදිත්වා සමණො භාවිතීඤ්ඤියො,
ගාථාය පරිදීපෙන්නා අතිච්චතමුද්දහරි.²
3053. අනුස්සරම් තං සඤ්ඤං සංසරන්නා භවාහවෙ,
ත කොටිං පටිවිජ්ඣාමි නිබ්බාණං අච්චිතං පදං.
3054. අතිච්චා වත සඛාරා උප්පාදවයධම්මිනො,
උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣානති තෙසා වූපසමා සුඛො.
3055. සහ ගාථං සුණ්ණිත්වාන පුබ්බකමමං අනුස්සරිං,
එකාසනෙ නිසිදිත්වා අරහත්තමපාපුණිං.
3056. ජාතියා සත්තවස්සාහං අරහත්තමපාපුණිං,
උපසමපාදයි බුද්ධො ගුණමඤ්ඤාය වන්ඛුමා.
3057. දුරකොච අහං සනො කරණීයං සමාපසිං,
කිංමෙ කරණීයං³ අජ්ජ සත්තපුත්තස්ස සාසනෙ.
3058. සතසතස්සෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකරිං තද,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි සඤ්චිමසවණෙ ඵලං.
3059. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං අයසමා ධම්මසවණීයො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

ධම්මසවණීයථෙරස්සඅපදානං නවමං.

1. සරෙ, සිමු

2. අතිච්චවඤ්ඤහරි, සහ.

3. කරණීයං, මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3046. “උදර වූ මනුෂ්‍යයෙක් යට (පොළොවෙහි) හුන්නේ වන්නේ ය. එකාන්තයෙන් හේ කටරෙක් දැකි සොයන්නෙමි. මම එයින් අභිවාද්ධියක් ලබන්නෙමි නම් මැනවි” (යයි සිතීම්.)

3047. මම අනසිත් බස්නෙමි අනිත්‍යය දෙයනා කරන්නා වූ බුදුරජුන්ගේ ශබ්දය ඇසීමි. එකල්හි මම එය උගනිමි.

3048. අනිත්‍යසංඥාව ඉගෙන මාගේ අසපුවට ගියෙමි. එහි ආශ්‍ර ඇතිතාක් වැස මම කලුරිය කෙළේ වෙමි.

3049. චූනිය වන්නා වූ අවසථාවෙහි ඒ ධම්මුවණය සිහි කෙළෙමි. මැනවින් කරුණ ලද එම කමීය හෙතුකොට ගෙන මම තච්ඡිසා දෙව්ලොවට ගියෙමි.

3050. මම කල්‍යාණීය දහසක් දෙව්ලොව සිත් අලවා විසිමි. එක් පණස් වරක් දිව්‍යරාජ්‍යය ද කෙළෙමි.

3051. මම එක්සැත්තැ වරක් සක්විතිරජ වීමි. (ලබන ලද) මහත් වූ ප්‍රදේශ රාජ්‍යය (මේතෙකැයි) ගනන් විසින් ගිණිය නො හැකිය.

3052. පියාගේ ගෘහයෙහි වැඩ හිඳ වැඩු ඉඳුරන් ඇති ශ්‍රමණ තෙම ගාථායෙකින් අනිස බව (අනිත්‍යතාව) දක්වමින් වදාළේය.

3053. කුඳු මහත් හවයෙහි සැරිසරමින් එම අනිත්‍යසංඥාව සිහි කරමි. (එහෙත් සසර) කෙළවර වූ අමාන පදය වූ නිවණ නො පිළිවිඳිමි.

3054. “එකාන්තයෙන් සංඝකාරයෝ අනිත්‍යයහ. ඇතිවීම හා නැති වීම සවහාවය කොට ඇත්තාහ. උපද නිරුද්ධ වෙන්. ඒ සංඝකාරයන්ගේ සන්තිදීම (අනුත්‍යාදනිරෝධය) සැප යි”

3055. මේ ගාථාව අසන්නා හා ම පුජිකමීය සිහි කෙළෙමි. එම අසුනෙහි ම හිඳ රහත් බවට පැමිණියෙමි.

3056. මම උත්පතියෙන් සත්තැවිරිදි වූයෙමි රතන් බවට පැමිණියෙමි. පසැස් ඇති සඵල තෙම මාගේ ගුණ දැන මා උපසම්පදා කෙළේය.

3057. ලදරු විසෙහි ම වූ මම කටයුතු දෑ අවසන් කෙළෙමි. ශාක්‍ය-පුත්‍ර වූ බුදුරජානන් වහන්සේගේ සස්තෙහි අද මා විසින් කටයුතු කිම?

3058. මෙයින් සියදහස් වන කපෙහි වූ එකල්හි : යම් කමීයක් කෙළෙමි ද, ඒ හෙතුවෙන් දුගතියක් නො දනිමි. සඤ්චිතුවණයෙහි මේ විපාක යි.

3059. ප්‍රතිසම්ප්‍රදායෝ ද අමට්ථමොක්‍ෂයෝ ද ෂබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කෘතයහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරුණලදී.

මෙහි මේ අසුරින් ආශ්‍රමත් බමමසවණීය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකයි.

බමමසවණීය සංවිරාද්‍යනය නවවැනි සි

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

340. උකඛිනතපදුමියඤ්චරාපදානං

3060. නගරෙ භංසවතියා අහොසිං මාලිකො තදා,
ඔගාතිනා¹ පදුමසරං සතපතො² ඔව්නාමහං.
3061. පදුමුනතරො නාම ජනො සබ්බාමමාන පාරගු,
සහ සතසහසොසි සනතවිතතති තාදිති.
3062. ඩිණාසවෙති සුඤ්ඤිති ඡලතිඤ්ඤාති සො තදා,³
මම වුද්ධිං සමකෙසං ආනව්ඡි මම සතතිකො.⁴
3063. දිසානහං දෙවදෙවං සයමහා ලොකනායකං,
වණො ඡේවා සතපතං උකඛිපිං අමබරෙ තදා.
3064. යදි බුඤ්ඤා තුචං වීර ලොකජේට්ඨා නරාසහො,
සයං ගතවා සතපතො මත්තෙ ධාරයනතු තෙ.
3065. අභිධාති මහාවීරො ලොකජේට්ඨා නරසහො,
බුද්ධිය ආනුභාවෙන මත්තෙ ධාරසිංසු තෙ.
3066. තෙන කමෙමන සුකතෙන වෙනතාපඤ්ඤිති ව,
ජතිනා මානුසං දෙහං තාවතීංසමගච්ඡං,
3067. තස්ස මෙ සුකතං ව්‍යමහං සතපතනනති වුච්චති,
සට්ඨියොජනමුඛෙධං තිංසයොජනවිත්තං.
3068. සහස්සකකතො දෙවිඤ්ඤ දෙවරජං අකාරසිං,
පඤ්චසතනතිනකතොඤ්ච වකකවනති අහොසහං.
3069. පදෙසරජං විජුලං ගණනානො අසංඛිංසං,
අනුභොමි සකං කමමං පුබ්බෙ සුකතමතනො.
3070. තෙනවෙකපදුමෙන අනුනොචාන සමපදා,
ගොතමස්ස භගවතො ධම්මං සච්ඡිකරිං අහං.
3071. කිලෙසා කුපිතා මය්‍යං භවා සබ්බෙ සමුත්තා,
නාගොච බකිනං ඡේවා වීහරාමි අනාසවො.
3072. සතසහසො ඉතො කපප යං පුප්ඵමභිපුජසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි එකපදුමසිද්ධං ඵලං.
3073. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධිය සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා උකඛිනතපදුමියො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

උකඛිනතපදුමියඤ්චරසං අපදානං දසමං.

1. ඔගාතෙතා, මජ්ඣ.

2. සතපතං, මජ්ඣ.

3. ඡලතිඤ්ඤාති කිංසිති, මජ්ඣ.

4. සතතිකා, මජ්ඣ.

340. උකඛිතතපදුමිය සඵචිරාවදානය

3060. මම භංසවතී නගරයෙහි මල්කරුවෙක් වීමි. එකල්හි පියුම් විලකට බැස පියුම් නෙලමි.

3061-3062. සියලු ධර්මයන්ගේ පරතෙරට ගිය පළමුගතර නම් සඵචිරාවදානය නම් දැන ඇති සත්ත්වන් සිත් ඇති ශුඛ වූ භවිතිය ඇති සිය දහසක් සම්මානවයන් සමග මාගේ අභිවෘද්ධිය ගැන සොයමින් මා සම්පයට පැමිණියෙමි ය.

3063. මම දෙවියනට දෙවි වූ තමා ම සියල්ල අවබෝධ කළ ලොකනායක වූ බුදුරජාණන් දැක එකල්හි පියුම් නටුවෙමින් කඩා අහසෙහි දූමිමි:

3064. “වීරයන්වනන්ස, ඉදින් ඔබ ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ නරඥෙෂ්ඨ වූ සඵචිරාවදානය නම් පදමයෝ තුමු ම ගොස් ඔබ වහන්සේගේ මහාකයෙහි දරන්වා සි” (කියාසි).

3065. ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ නරඥෙෂ්ඨ වූ මහාවීර වූ බුදුරජාණන් තෙමේ (එසේ වීමට) ඉටිය. බුද්ධානුභාවයෙන් ඒ පදමයෝ උන්වහන්සේගේ මුදුනෙහි දැරූහ.

3066. මම මැනවින් කරුණ ලද කමිය හා විනාශශීලීන් හෙතු-කොට ගෙන මිනිස් සිරුර හැර තවත්තා දෙව්ලොවට ගියෙමි.

3067. එම දෙව්ලොවෙහි මට කරුණ ලද විමානය “සඵචිරාවදානය” යයි කියනු ලැබේ. එය සැටයොදුන් පුළුල්ය. නිස්සොදුන් උසය.

3068. ශක්‍ර දෙවෙහු ව දහස් වරක් දිව්‍යරූපය කෙළෙමි. මම පත්-සැත්තෑ වරක් සක්විතිරජ වීමි.

3069. කරවන ලද මහත් වූ ප්‍රදේශ රූපය (මෙතෙකැයි) ගණන් විසින් ගිණිය නො හැකිය. පෙර තමා විසින් මැනවින් කරුණ ලද සවකිය කමි(විපාක)ය අනුභව කරමි.

3070. ඒ එක පියුම පිදීමෙන් (එහි විපාක) සමපත් අනුභව කොට මම ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය සාක්‍ෂාත් කෙළෙමි.

3071. මාගේ කෙලයෝ දවන ලදහ. සියලු භවයෝ නසන ලදහ. බැලුම් සිදි ඇතකු මෙන් ආසුර රහිත ව වෙසෙමි.

3072. මෙයින් ලක්‍ෂයක් වන කපෙහි පුෂ්ප (පදම) පුෂ්පවත් කෙළෙමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. එක පියුමක් පිදීමෙහි මේ විපාකයි.

3073. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද භවිතියවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරුණ ලදහ. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සසුන කරුණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුමත් උකඛිතතපදුමිය සඵචිරාවදානය වහන්සේ මෙම භාෂාවන් වදාළ සේකි.

උකඛිතතපදුමිය සඵචිරාවදානය දසවැනි සි.

උද්භ්වනං:

ගකිබ්බපො ව උදකං¹ පුත්තාගඵකද්දසිකො,
ප්‍රසිතො ව පහඛ්බරො කුට්ඨෙ උත්තරියකො.
සවණේ එකපදමී ගාථායො තත්ථ පිණ්ඩිතා,
එකං ගාථාසතඤ්ඤවච්ච චතුතාලීසමෙව ව.

ගකිබ්බසිසවග්ගො² චතුතනිංසනිමො.

341. එකපදමියතේරාපදනං

3074. පදමුත්තරො නාම ජිනො සබ්බමාන පාරගු,
හවාහවෙ විහාවෙනො තාරෙසි ජනනං බහුං.
3075. හංසරුජා තද්‍ය භොමි දිජානං පවරො අහං,
ජාතස්සරං සමොගස්ස කීලාමි කංසකීලිතං.
3076. පදමුත්තරො ලොකවිද්ධ ආහුතීනං පටිග්ගහො,
ජාතස්සරස්ස උපරි ආගච්ඡි තාවදෙ ජිනො.
3077. දිස්වානහං දෙවදෙවං සයමගුං ලොකනායකං,
වණේට්ඨ ඡේත්වාන පද්ධමං සතපතතං මනොරමං.
3078. මුඛතුණේඛන පග්ගස්ස පසනො ලොකනායකෙ,
උක්ඛිජිත්වාන ගගනෙ බුද්ධසෙට්ඨමසුජසිං.
3079. පදමුත්තරො ලොකවිද්ධ ආහුතීනං පටිග්ගහො,
අනතලිකෙඛ ඩිනො සත්ථා අකා මෙ අනුමොදනං:
3080. “ඉමිනා එකපදමෙන වෙනතාපණ්ණිසිති ව,
කපානං සතසගස්සං විනිපාතං න ගච්ඡති.”
3081. ඉදං චක්ඛාන සමබුද්ධො ජලජ්ඣතමනාමකො,
මම කමමං පකිනෙතකා අගමා යෙන පඤ්චිතං.
3082. සතසගස්සෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකරිං තද්‍ය,
දුග්ගතිං තාභිජානාමි බුද්ධසුජාසිදං එලං.
3083. පටිසම්භිද්ධ චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ජලභිඤ්ඤ සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයසමා එකපදමියො පේරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

එකපදමියතේරස්ස අපදනං පඨමං.

1. ගකිබ්බසුජනී ව, PTS. සෙ.

2. ගකිබ්බසවග්ගො, PTS. ම. සෙ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

උද්භූතය:

ගනිමුප උදක පුනතාග එකදසසික
ප්‍රසිත පහචකර කුටිද උතතරියක
සවණේ එකපදමී එහි පිඩුකලු හි
එක්සිය සුසාලිසෑසි දන්තේ.

ගනිමුපිය වගීය සුහිස් වැනි සි.

341. එකපදමිය සථවිරාවද්‍යනය

3074. සියලු ධර්මයන්ගේ පරතෙරට ගිය පදමුතතර සඵල තෙමේ
කුදු මහත් හවයන් ප්‍රකාශ කරණුයේ බොහෝ ජනයා සසර සසුරින්
එතෙර කෙළේය.

3075. එකල්හි මම පසින්හට උතතම වූ හංසරජයෙක් වෙමි.
සවයංජාත විලකට බැස හංසත්‍රීඩා කරමි.

3076. ලොකයාගේ පූජාවන් පිළිගන්නා වූ ත්‍රිවිධලොකයන් මැනවින්
දැනවදල පදමුතතර බුදුරජ තෙම එකෙණෙහි එම සවයංජාත විල
මතුයෙහි (අහසින් එතැනට) වැසියේ ය.

3077. මම දෙවියනට දෙවි වූ සවයමඟු වූ ඒ බුදුරජන් දැක මහරම්
වූ සියපත් පියුමක් නටුවෙන් කඩා-

3078. බුදුරජන් කෙරෙහි පහන් වූයෙමි තුබින් ගෙණ ඔසවා
අහසෙහි වැඩ සිටි එම බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේට පිදිමි.

3079. ලොකයාගේ පූජාවන් පිළිගන්නා වූ ශාසනා වූ පදමුතතර
බුදුරජ තෙම අහසෙහි වැඩ සිටියේ මානට මේ අනුමොදනාව කෙළේය:

3080. “මේ එක ම පියුම පිදිමි හෙතුවෙන් ද, විතත ප්‍රණීති
හෙතුවෙන් ද කලාලක්‍ෂයක් මුළුල්ලෙහි විනිපාත සඬ්ඛාත දුගතියකට
තොයන්නෙහි ය”.

3081. පදමුතතර නම් වූ සඵල තෙමේ මේ අනුමොදනා වදරා
මාගේ කමීය පිළිබඳ තොරතුරු පවසා වැසියේය.

3082. මෙයින් පෙර ලක්‍ෂයක් වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කමීයක්
කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපූජාවෙහි මේ
විපාක සි.

3083. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ටමොක්‍ෂයෝ ද ඡබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත්
කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අසුරින් ආශ්‍රමෙන් එකපදමිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ
ගාථාවන් වදල සේකි.

එකපදමිය සථවිරාවද්‍යනය පලමු වැනි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

342. නිලසලමාලියතේරාපද්‍යන.*

3084. චක්‍ෂුෂාගානදීතීරෙ අගොසිං වානරෙ තදා,
අඤ්ඤාං විරජං බුද්ධං නිසින්නං පබ්බතන්තරෙ.
3085. ඔහාසෙනනං දිසා සබ්බා සාලරුජංව ඵලලිකං,
ලක්ඛණ්ණාඤ්ඤාපෙතං දිස්වා අත්තමනො අහුං.
3086. උදග්ගවිතෙනා සුමනො පිතියා හට්ඨමානසො,
තීණි උප්පලප්පාති මන්තෙ අභිරුපසිං.
3087. පුප්පාති අභිරුපෙත්වා විපසසි සස මහෙසිනො,
සගාරවො ගමිත්වාන¹ පක්කමිං² උත්තරාමුඛො.
3088. ගච්ඡන්තො පතිකුටිකො විප්පසන්නො වෙනසා,
සෙලන්තරෙ පතිත්වාන³ පාපුණිං ජිවිතක්ඛයං.
3089. තෙන කමෙමන සුක්කතෙන වෙනතාපණ්ඩිති ව,
ජ්ඣිත්වා මානුසං දෙහං තාවතීංසං අගච්ඡතං.
3090. සතානං තීණික්ඛන්තුඤ්ඤා දෙවරජ්ජමකාරසිං,
සතානං පඤ්ඤානන්තුඤ්ඤා චක්කවත්තී අගොසනං.
3091. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්පමහිපුජසිං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
3092. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලුහිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා නිලසලමාලියො පේරෙ ඉමා ගාථායො
අහාසිත්වාහී.

නිලසලමාලියතේරස්ස අපද්‍යනං දුතියං.

343. ධජද්‍යයකතේරාපද්‍යනං

3093. තිස්සො නාම අහු සත්ථා ලොකජේට්ඨො නරාසගො,
තස්සොපටික්ඛයෙ දිස්වා ධජමාරුපිතං මයා.
3094. තෙන කමෙමන සුක්කතෙන වෙනතාපණ්ඩිති ව,
ජ්ඣිත්වා මානුසං දෙහං තාවතීංසමගච්ඡතං.
3095. සතානං තීණික්ඛන්තුඤ්ඤා දෙවරජ්ජමකාරසිං,
සතානං පඤ්ඤානන්තුඤ්ඤා චක්කවත්තී අගොසනං.

* නිලසලමාලියතේරාපද්‍යන, මජ්ඣිම. 1. හට්ඨමාන, මජ්ඣිම.

2. පක්කමිං, මජ්ඣිම. 3. පට්ඨිත්වා, සං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

342. නිලපපලමාලිය සථවිරාවද්‍යනය

3084. මම එකල්හි වන්දනාගා නදීතිරයෙහි වළරෙක් වීමි. කළ අතුරෙහි වැඩබුන් කෙලෙස් රජස් නැති බුදුරජුන් දිවිමි.

3085. දස දික් බබුළුවන පිපි ගිය උතුම සල්ලකක් වැනි (දෙයිස් මහා පුරිස්) ලකුණින් අසු අනුවසැන්දනයන්ගෙන් යුත් බුදුරජුන් දැක තුටු වීමි.

3086. ඔද වැඩි සිත් ඇත්තෙමි සොමනස් වූයෙමි ප්‍රියයෙන් පිනාගියෙමි. උපුල් මල් තුණක් මතුයෙහි නගා පිදීමි.

3087. විපසි බුදුරජුන්හට මේ මල් පුද ගෞරව සහිතව ගොස් උතුරුදිග බලා ගියෙමි.

3088. පැහැදි සිත්හි ගැකිලි යන්නෙමි ගලතුර වැටි ජීවිතක්‍ෂයට පැමිණියෙමි.

3089. මැනවින් කරණ ලද ඒ කමිය හෙතු කොට ගෙණ ද විභතප්‍රණිධීන් හෙතු කොට ගෙණ ද, මිනිස් සිරුර හැර මම තව්නිසා දෙව්ලොවට ගියෙමි.

3090. මම තුන්සියක් වර දිව්‍යරාජ්‍යය කෙලෙමි. පන්සියක් වර සක්විති රජ වීමි.

3091. මෙසින් අනුචක්වන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කරණ ලද ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජායෙහි මේ විරූකයි.

3092. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභට්ටමොක්‍කයෝ ද ෂඩ්චිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් නිලපපලමාලිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

නිලපපලමාලිය සථවිරාවද්‍යනය දෙවැනි යි.

343. ධර්දයකසථවිරාවද්‍යනය

3093. ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වූ නරශ්‍රෙෂ්ඨ වූ නිසස නම් ශාක්‍යා තෙමේ ලොව පහළ විය. උත්තරන්තේගේ උපතික්‍ෂය (=සකෘතොපති සබ්බසාක පඤ්චස්කකියාගේ නිරොධය වූ නිරූපතිශෙෂ පරිනිථිණය) දැක මා විසින් ධර්මයක් නගන ලදී.

3094. මැනවින් කළ ඒ කමිය හෙතු කොට ගෙණ ද විභතප්‍රණිධීන් හෙතු කොට ගෙණ ද මම මිනිස් සිරුර හැර තව්නිසාවට ගියෙමි.

3095. මම තුන්සිය වරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරවීමි. පන්සිය වරක් සක්විති රජ වීමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3096. පදෙසරජ්ජං විසුලං ගණනානො අසංඛිං,
අනුනොමි සකං කමමං පුබ්බෙ සුකතමිතතනො.

3097. ඥෙනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ධජදාසසිද්ධං ඵලං.

3098. ඉච්ඡමානො'වහං අජ්ජ සකානතං සපබ්බතං,
බොමදුස්සෙන ඡාදෙය්‍යං තදා මග්ගං කතෙ ඵලං.

3099. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ධජදාසස්සො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ධජදාසකතේරස්ස අපදානං තතිසං.

344. තිකිඛකිණිපුජකතේරාපදානං

3100. භිමවනතස්සාච්ඡරෙ භුතගණො නාම පබ්බතො,
තත්ථදදසං පංසුකුලං දුමග්ගමති විලගතිතං.

3101. තිණි කිඛකිණිපුජාති ඔවිතිත්වා අහං තදා,
හට්ඨො හට්ඨෙන විනෙනන පංසුකුලමිපුජසිං.

3102. ඵකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි තිණිණං පුජාතිදං ඵලං.

3103. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා තිකිඛකිණිපුජස්සො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

තිකිඛකිණිපුජකතේරස්ස අපදානං වතුස්මිං.

345. නලාගාරිකතේරාපදානං

3104. භිමවනතස්ස අච්ඡරෙ භාජිතො නාම පබ්බතො,
සයමතු භාරදො නාම රුකඛමුලෙ වසී තදා.

3105. නලාගාරං කරිත්තාන තිණෙන ඡාදසිං අහං,
වඛකමං සොධසිත්තාන සයමතුස්ස අදාසකං.

3106. වතුදදසසු කප්පෙසු දෙවලොකෙ රමිං අහං,
වතුසත්තතිකඛනතුඤ්ච දෙවරජ්ජමකාරසිං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3096. මා ලත් ප්‍රදේශ රජ්‍යය (මේ පමණයයි) ගිණිය නො හැකිය. පෙර තමා විසින් මොනොවට කළ සවකිය කම්ඵලය අනුභව කරමි.

3097. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කම්යක් කෙළෙමි ද, ඒ හෙතුවෙන් දුගතියක් නො දනිමි. ධජද්‍යනයාගේ මේ විපාක යි.

3098. අද මම කැමැත්තෙමි නම් කුඳු වන සහිත වූ ලොකය කොමුපිළියෙන් වසන්නෙමි. මේ එද මා විසින් කළ කමේ විපාක යි.

3099. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝ ද ඡබතිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් ධජද්‍යයක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

ධජද්‍යයක ස්ථවිරාවද්‍යනය තෙවැනි යි.

344. තිකිඛකිණිපුජක ස්ථවිරාවද්‍යනය

3100. හිමවතට නුදුරෙහි භූතගණ නම් පථිතයෙක් ඇත. එහි දී ගස් බුදුතක එල්බුනු පවුල් සිවුරක් (පාංශුකුල චිවරයක්) දිවිමි.

3101. මම එකල්හි සතුටු වූයෙමි කටුකිහිරි මල් තුණක් කඩා සොම්නස් සිතින් පවුල් සිවුර පිඳිමි.

3102. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කම්යක් කෙළෙමි ද, ඒ හෙතුවෙන් දුගතියක් නො දනිමි. කටුකිහිරි මල් තුණක් පිඳීමෙහි මේ විපාක යි.

3103. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝ ද ඡබතිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් තිකිඛකිණිපුජක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

තිකිඛකිණිපුජක ස්ථවිරාවද්‍යනය සිවුවැනි යි.

345. නලාගාරිකස්ථවිරාවද්‍යනය

3104. හිමවතට නුදුරෙහි භාගිත නම් පථිතයෙක් ඇත. එකල්හි භාරද නම් බුදුරජ තෙම රැක්මුලක වැඩවිසිය.

3105. මම බටකිලියක් කොට එහි තණ (=බටකොළ) සෙවිහි කෙළෙමි. මම සක්මණක් ද පිරිසිදු කොට තථාගතයන් වහන්සේට දිනිමි.

3106. මම තුදස් කපක් දෙව්ලොව සිත් අලවා විසිමි. සුසැත්තෑ වරක් දිව්‍යරජ්‍යය කරවිමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3107. සත්තඤ්ඤානිකානුකූල¹ වන්නාවන් අනොසංඝං,
පදෙසරජ්ජං විපුලං ගණනානො අසංඛිංසං.
3108. උබ්බිද්ධං භවනං මය්ගං ඉන්ද්‍රියවිව උග්ගනං,
සහස්සාප්ථං අතුලං විමානං සපහස්සරං.
3109. දො සමපනති අනුගමනා සුක්කමුලෙන වොදිතො,
ගොතමස්ස භගවතො සාසනෙ උබ්බජ්ජං අහං.
3110. පබානපතිතතොමති උපසන්නො නිරුපති,
නාගොව ඛකිනං ජේතා විහරති අනාසවො.
3111. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සවජ්ජනා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා නලාගාපිකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

නලාගාපිකතෙරස්ස අපදානං පඤ්චං.

346. චම්පකපුප්ඵියතෙරාපදානං

3112. භිමවනනස්ස අවිදුරෙ වාපලො² නාම පබ්බතො,
බුද්ධො සුදස්සගො නාම විහාසි පබ්බතනාතර
3113. පුප්ඵං හෙමවනං³ ගය්ගා ගට්ඨං වෙහාසෙතනං,
අද්දසං චිරජං බුද්ධං ඔසතිණ්ණමනාසවං.
3114. සත්ත චම්පකපුප්ඵාති සිංඝෙ කචානහං තදා,
බුද්ධස්ස අභිරුපෙසිං සයම්බුස්ස මහෙසිනො.
3115. ඒකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යා පුප්ඵමභිපුප්ඵිං,⁴
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිද්ධං ඵලං.
3116. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සවජ්ජනා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා චම්පකපුප්ඵියො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො
අනාසිත්ථාති.

චම්පකපුප්ඵියතෙරස්ස අපදානං ජම්බං.

347. පදුමපුප්ඵියතෙරාපදානං

3117. භිමවනනස්ස අවිදුරෙ ගෙමසො නාම පබ්බතො,
බුද්ධොපි සමනවො නාම අබ්බොකාසෙ වසී තදා.
3118. භවතා තික්කිත්ථාන පදුමං ධාරසිං අහං,
ඒකාහං ධාරසිත්ථාන පුත්ත භවනමුපාගමිං.

1. වතුසත්තනිකානුකූල, මජ්ඣං.

3. හෙමවනං, මජ්ඣං.

2. ජාපලො, සනා. ජාපලො, මජ්ඣං.

4. දුප්ඵමභිපුප්ඵිං, මජ්ඣං.

3107. මම සක්කාත්තාවරක් සක්විති රජ වීමි. (ලබන ලද) මහත් වූ ප්‍රදේශ රාජ්‍යය ගණනින් ගිණිය නො හැකි ය.

3108. පානතංගා වූ මාගේ හවනය දේදුන්නක් මෙන් උස් ව තැගුනේ ය. දහසක් වැම් ඇති අනුපම වූ ඒ විමානය පාතා විසිදුවන්නේ ය.

3109. කුශලමූලයෙන් මෙහෙයන ලද්දෙහි ද්විවිධ (දිව්‍ය-මනුෂ්‍ය) සමපත් අනුභව කොට මම ශෞතම බුදුරජුන්ගේ සසුනෙහි පැවිදි වීමි.

3110. වීර්‍යයෙහි මෙහෙයන ලද සිත් ඇත්තෙමි වෙමි. එසේ ම උපශ්‍යාන්තයෙමි. උපධි රහිතයෙමි. ඇත්රජකු මෙන් බැඳුම් සිද අසුච රහිතව වෙසෙමි.

3111. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද ෂඩ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් නලාභාදික සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

නලාභාදික සංවිරාවදානය සඳහා යි.

346. වමපකප්පජනිය සංවිරාවදානය

3112. හිමවතට නුදුරෙහි වාසල නම් පථිකයෙක් ඇත. සුදස්සන නම් බුදුරජ තෙම එහි පථික අතුරෙහි විසී ය.

3113. හිමවත්ති හටගත් මල් ගෙණ අනසින් යන්නා වූ මම කෙලෙස් රජස් තැති ඔසයන් තරණය කළ ආසුට විරහිත බුදුරජුන් දිවිමි.

3114. එකල්හි මම සපුමල් සතක් හිසෙහි තබා සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කළ බුදුරජුන්ට පිදිමි.

3115. මෙයින් එක්ත්ස්වන කපෙහි යම් සුෂප පූජාවක් කෙළෙමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතිසක් නො දනිමි. බුද්ධපූජාවෙහි මේ විපාක යි.

3116. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද ෂඩ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් වමපකප්පජනිය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

වමපකප්පජනිය සංවිරාවදානය සඳහා යි.

347. පදුමපූජකසංවිරාවදානය

3117. හිමවතට නුදුරෙහි රොමස නම් පථිකයෙක් ඇත. එකල්හි සමනව නම් පසේබුදුරජ තෙමේ ද අභ්‍යවකාශයෙහි (එළිමහතෙහි) වැඩි විසී ය.

3118. මම හවනයෙන් නික්ම අවුත් උන්වහන්සේට පියුමක් දෑරිමි. එක් දිනක් එය දරමින් සිට යළි හවනයට එළඹියෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3119. මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුෂ්පාවක් කෙලෙම් ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුරුෂවෙහි මේ විපාක යි.

3120. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අඛණ්ඩවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් පද්මපුෂ්පක සභිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පද්මපුෂ්පක සභිරාවදානය සන්වැහි යි.

348. තිණමුට්ඨිදායකසභිරාවදානය

3121. හිමවතට නුදුරෙහි ලම්බක නම් පථිකයෙක් ඇත. එහි උපතිසක නම් බුදුරජානම එළිමහන්හි සකමන් කෙළේය.

3122. එකල්හි මම මහවනයෙහි මුවවැද්දෙක් වීමි. දෙවියනට දෙවි වූ සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කළ රස්මරුන් දිනු ඒ බුදුරජුන් දැක-

3123. එකල්හි මම පැහැදි සිතින් ඒ බුදුරජුන්හට වැඩ කිදීම පිණිස තණ මටක් දිනිමි.

3124. දෙවැනිදෙව වූ බුදුරජුන්හට එය දී බෙහෙවින් සිත පැහැදවීමි. ඉක්බිති සම්බුදුරජුන් වැඳ උතුරු දෙස බලා ගියෙමි.

3125. එසේ ගිය නොබෝ වෙලාවකින් සිංහයෙක් මා පෙළී ය. සිංහයා විසින් බිම හෙළන ලද මම එහි කලුරිය කෙලෙමි.

3126. ආසුව රහිත වූ බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ විෂයෙහි මරණාසන්නයෙහි ම මා විසින් කළ කමීය (හෙතුකොට ගෙන) මම දුනුයෙන් මුදන ලද වෙගවත් හිසක් මෙන් දෙව්ලොව ගියෙමි.

3127. එහි (මාගේ) පුණ්‍යකමීයෙන් නිර්මිත ශෝභන ප්‍රාසාදයක් විය. එහි සහස්‍ර භාග ඇත්තේය. සියයක් ගොලාකාර මුදුන් ඇත්තේය. (මුදුන්වල එල්ලෙන) ධජ බහුල ය. නිල්මුවා පැහැ ඇත්තේ ය.

3128. උද වූ හිරු මෙන් ඒ ප්‍රාසාදයාගේ රශ්මිය ද පැතිරෙයි. මම එහි දිව්‍යකන්‍යාවන් විසින් පිරවරන ලද්දෙමි කාමකාමීව සතුටු වීමි.

3129. ඒ කුශල කමීයෙන් මෙහෙයන ලද්දෙමි දෙව්ලොවින් සැවැ මිනිසන්බවට පැමිණ ආසුවක්‍ෂයට (=රහත්බවට) පැමිණියෙමි වෙමි.

3130. මම මින් සිවුඅනුවන කපෙහි නිසිදනයක් දුනිමි. ඒ හෙතුවෙන් දුගතියක් නො දනිමි. තණමටෙහි මේ විපාක යි.

3131. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අඛණ්ඩවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් තිණමුට්ඨිදායක සභිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

තිණමුට්ඨිදායක සභිරාවදානය අවවැහි යි.

349. තිඤ්ඤාඵලද්‍යාගතප්‍රේමපද්‍යනං

3132. කණ්ණිකාරංව ජොතනනං නිසින්නං පබ්බතනනරෙ,
අද්දසං විරජං බුද්ධං ඔසතිණ්ණමනාසවං.
3133. තිඤ්ඤාං සඵලං දිස්වා හිඤ්ඤාන සකොටකං,¹
පසන්නවිතොනා සුමනො ඉමස්සභුස්ස අද්දසනං.
3134. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ඵලද්‍යනස්සිදං ඵලං.
3135. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභික්ඛාදා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා තිඤ්ඤාඵලද්‍යාගතො පේරෙ ඉමා ගාථායො
අභාසිත්තාති.

තිඤ්ඤාඵලද්‍යාගතප්‍රේමපද්‍යනං අපද්‍යනං නවමං.

350. එකඤ්ජලියප්‍රේමපද්‍යනං

3136. රෙවතො² නාම සමබුද්ධො තදිකුලෙ වසී තදා,
අද්දසං විරජං බුද්ධං පිතරංසිංව භානුමං.
3137. උක්කාමුඛපතට්ඨංව බද්ධරතාරසන්නිහං,
ඔසතිංව විරොවනනං එකඤ්ජලිමකාසනං.
3138. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යමඤ්ජලිමකාසනං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි අඤ්ජලියා ඉදං ඵලං.
3139. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභික්ඛාදා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා එකඤ්ජලියො පේරෙ ඉමා ගාථායො
අභාසිත්තාති.

එකඤ්ජලියප්‍රේමපද්‍යනං අපද්‍යනං දසමං.

උද්‍යනං:

පද්‍රමි උප්පලමාලි ධජො කිසිකිණිකො තලො
වමපකො පද්‍රමො මුට්ඨි තිඤ්ඤාකෙකඤ්ජලි තථා
ජ ව සට්ඨි ව ගාථායො ගණිතායො විභාසිති

එකපද්‍රමියවග්ගො පඤ්චතිංසනිමො.

1. සකොසකං, මජ්ඣං.

2. රොමකො, මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

349. නිද්දකඵලදායකසථවිරාවදානය

3132. පථිත අතුරෙහි වැඩහුන්නා වූ කිණිකිරි රුකක් මෙන් බබලන කෙළෙස් රජස් නැති ඔස කරණය කාල ආශ්‍රව රහිත වූ වෛසානු බුදුරජුන් දිටිමි.

3133. පල ගත් නිබ්බි ගසක් දක පල කිණිති සහිත ව කඩා පහන් සිත් ඇත්තෙහි සොම්නය වූයෙහි මම වෛසානු බුදුරජුන්ගේ දිනිමි.

3134. මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් නිබ්බිපල දකක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. එලදානයෙන් මේ විපාක සි.

3135. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටිමොක්ඛයෝ ද භවතිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් නිද්දකඵලදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

නිද්දකඵලදායක සථවිරාවදානය නවවැනි සි.

350. එකඤ්ජලියසථවිරාවදානය

3136. එකල්හි රෙවත නම් සඵල තෙම ගඩගානිරයෙහි වැඩ විසිය. කෙළෙස් රජස් විරහිත වූ පිතවණී රස් ඇති උදා හිරු බදු වූ ඒ බුදුරජුන් දිටිමි.

3137. කඹුරුඋදුන ලා පිරිසිදු කල සාවණියක් මෙන් ද, ඇවිලෙන කිහිරතුරු මෙන් ද ඔසසි තාරකාව මෙන් ද බබලන (ඒ බුදුරජුන් දැක) මම එක් වරක් ඇඳිලි කෙළෙමි.

3138. මෙයින් සිවු අනුවන කපෙහි මම යම් ඇඳිලි බැඳීමක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ඇඳිලි බැඳීමෙහි මේ විපාක සි.

3139. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටිමොක්ඛයෝ ද භවතිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් එකඤ්ජලිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

එකඤ්ජලිය සථවිරාවදානය දසවැනි සි.

උද්දාය:

පදුමි උපාල මාලි ධජ කිඩකිණික නල
වමපක පදුම මුට්ඨි නිද්දක එකඤ්ජලි
හි සසාටකාසි හිණුවෝ
ගැණුම් දත් හුවණැත්තෝ.

එකපදමයවගීය පන්තිස් වැනි සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුලත් කර ඇත.

351. සද්දසඤ්ඤකත්ථෙරාපද්‍යනං

3140. මිහළුඳු පුරෙ ආසිං අරඤ්ඤෙ කානනෙ අහං,
තත්ථද්දසාසිං සමුද්ධං දෙවසඛසුරකකිනං.
3141. චතුසච්චං පකාසෙනනං උඤ්චරනනං මහාජනං,
අසොසාසිං මධුරං වාවං කරච්ඡිකරුදොපමං.*
3142. බ්‍රහ්මසාරසං මුනිනො සිට්ඨිනො ලොකබන්ධුනො,
ඝොසෙ විතනං පසාදෙත්වා පතෙනාමහි ආසවකකියං.
3143. එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකරිං තදා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි පසාදසං ඉදං ඵලං.
3144. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධසං සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සද්දසඤ්ඤකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

සද්දසඤ්ඤකත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං පඨමං.

352. යවකලාපියත්ථෙරාපද්‍යනං

3145. නගරෙ අරුණවතියා ආසිං යාවසිකො¹ තදා,
පත්ථෙ දිස්වාන සමුද්ධං යවකලාපමචත්ථරිං.
3146. අනුකම්පකො කාරුණිකො සිට්ඨි ලොකග්ගනායකො,
මම සඛකප්පමඤ්ඤාය නිසිදි යවසත්ථරෙ.
3147. දිස්වා නිසින්නං විමලං මහාකාසිං විනායකං,
පාමුජං² ජනසිත්ථාන තත්ථ කාලකතො අහං.
3148. එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකරිං තදා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි යවත්ථරෙ ඉදං ඵලං.
3149. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධසං සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා යවකලාපියො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

යවකලාපියත්ථෙරස්ස අපද්‍යනං දුතියං.

1. යවසිකො, සඛිත්ථ. 2. පාමොජ්ජ, මජ්ඣ. * කරච්ඡිකරුදොපමං, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

351. සද්දසඤ්ඤකසථවිරාවද්‍යනය

3140-3141. මම පෙර මහාවනයෙහි මුවවැද්දෙක් වීම. එහි දී දිව්‍යසමුහයා විසින් පිරිවරන ලද වකුසානාය දෙශනා කරමින් මහාජනයා සසර සයුරින් ගොඩ නඟන සම්බුදු රජුන් දිවිමි. කොවුල් හඬට බදු මිහිරි වචන ඇසිමි.

3142. බ්‍රහ්මසාරය ඇති ලොකබන්ධු වූ සිව් බුදුරජානන් වහන්සේගේ ශබ්දයෙහි සිත පහදවා ආශ්‍රවක්‍ෂයට පැමිණියෙමි වෙමි.

3143. මෙයින් එක්තීස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කමීයක් කෙළෙමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. (බුද්ධසාරයෙහි) පැහැදීමෙහි මේ විපාක යි.

3144. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝ ද ෂඩ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමත් සද්දසඤ්ඤක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සද්දසඤ්ඤක සථවිරාවද්‍යනය පළමුවැනි යි.

352. යවකලාපියසථවිරාවද්‍යනය

3145. එකල්හි මම අරුණවතී නගරයෙහි යව (තණ) වෙළෙඳෙක් වීම. මග දී බුදුරජුන් දෑක (උත්තරාසනයට වැඩ හිදීම සඳහා) යව මිටියක් ඇතිවිමි.

3146. අනුකම්පා ඇති කාරුණික වූ සිව් බුදුරජානන් වහන්සේ මාගේ අදහස දැන යව ඇතිවියෙහි වැඩ හුන්නේ ය.

3147. එසේ වැඩහුන්නා වූ නිර්මල වූ මහාධ්‍යාන ඇති අසහාය නායක වූ (බුදුරජුන්) දෑක සතුට උපදවා මම එහි කලුරිය කෙළෙමි.

3148. මෙයින් එක්තීස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කමීයක් කෙළෙමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. යවඇතිරි දනෙහි මේ විපාක යි.

3149. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝ ද ෂඩ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමත් යවකලාපිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

යවකලාපිය සථවිරාවද්‍යනය දෙවැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

353. කිංසුඛපුප්පකපේරාපද්‍යනං

3150. කිංසුකං පුප්පිකං දිස්වා පග්ගහෙත්වාන අක්ඛල්ලිං,
බුද්ධං සරිත්වා සිද්ධස්මිං ආකාසෙ අභිපුප්පිං.
3151. චතුතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්පමභිපුප්පිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුප්පාසිදං එලං.
3152. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලතික්ඛො සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කිංසුඛපුප්පකො පේරෙ ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති,

කිංසුඛපුප්පකපේරස්ස අපද්‍යනං තතිසං.

354. සකොටකකොරණ්ඩද්‍යයකපේරාපද්‍යනං

3153. අකකන්තඤ්ච පදං දිස්වා සිඛිනො ලොකබ්බුතො,
එකංසං අජිතං කත්වා පදසෙට්ඨං අවන්දහං.
3154. කොරණ්ඩං පුප්පිතං දිස්වා පාදපං ධරණීරුහං,
සකොටකං ගහෙත්වාන පදෙ චකකමුපුප්පිං.¹
3155. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පදපුප්පාසිදං එලං.
3156. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලතික්ඛො සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සකොටකකොරණ්ඩද්‍යයකො² පේරෙ ඉමා
ගාථායො අභාසිත්වාති.

සකොටකකොරණ්ඩද්‍යයකපේරස්ස අපද්‍යනං චතුත්ථං.

355. දණ්ඩද්‍යයකපේරාපද්‍යනං

3157. කාන්තං චතමොගස්ස වෙථං ඡේත්වානගං තදා,
ආලම්භනං ගහෙත්වාන³ සඛික්ඛො අද්දං අහං.
3158. තෙන විත්තසසාදෙන සුඛතෙ අභිවාදිය,
ආලම්භනමපි දත්වාන පක්කමිං උත්තරමුත්තො.

1. පදවක්කං අපුප්පිං, මජ්ඣං.

2. සකොටකකොරණ්ඩද්‍යයකො, මජ්ඣං.

3. කරිත්වාන, මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

353. කිංසුකපුප්පකසථවිරාවද්‍යනය

3150. පිපුනු කැල ගසක් දැක ඇඳිලි බැඳගෙන සිඳ්ධාසී බුදුරජුන් සිහිපත් කොට ඒ මල් අඟහෙහි (ගසේ තිබියදී ම බුදුරජුන්ගට) පිදීම්.

3151. මෙයින් සිවු අනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුරාවක් කෙළෙම් ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුරාවෙහි මේ විපාක යි.

3152. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද භබ්බිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් කිංසුකපුප්පක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

කිංසුකපුප්පක සථවිරාවද්‍යනය තෙවැනි යි.

354. සකොටකකොරණඛද්‍යයකසථවිරාවද්‍යනය

3153. සිව් බුදුරජානන් වහන්සේගේ තබන ලද පියවර දැක මම අඳුන්දිරිසම එකස් කොට ශ්‍රෙෂ්ඨ ශ්‍රීපාදය වැන්දෙමි.

3154. පිපුනු කවුකරවු රුකක් දැක කිණිහි සහිතව මල් ගෙණ පියවරෙහි (ශ්‍රීපාදයෙහි) චක්‍රලක්ෂණය පිදීම්.

3155. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කමයක් කෙළෙම් ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ශ්‍රීපාදය පිදීමෙහි මේ විපාක යි.

3156. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද භබ්බිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සකොටකකොරණඛද්‍යයක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

සකොටකකොරණඛද්‍යයක සථවිරාවද්‍යනය සිවුවැනි යි.

355. දණඛද්‍යයකසථවිරාවද්‍යනය

3157. එකල්හි මම වනයට වැද හුණලියක් කීපා එල්බගන්නා දණඛක් (සැරයටියක්) සංඝයාට දුනිමි.

3158. ඒ විතනප්‍රසාදය හෙතුකොට ගෙණ මනා මුත ඇති සංඝයා වැද සැරයටිය ද දී උතුරු දිගට මුහුණ ලා ගියෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3159. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං දණ්ඩමදදිං තදා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි දණ්ඩදුතසිදිං ඵලං.

3160. පටිසම්බද්ධ චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලභික්ඛුසු සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයස්මා දණ්ඩදුග්ගතො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො
අභාසිත්ථාති.

දණ්ඩදුග්ගතථෙරස්ස අපද්‍යනං පඤ්චමං.

356. අමබ්බසාගුද්දයකථෙරාපද්‍යනං

3161. සතරංසි නාම සම්බුද්ධො සයම්භු අපරාජිතො,
වුට්ඨතිත්ථා සමාධිමතා භික්ඛාය මං උපාගමි.

3162. පථෙකබුද්ධං දිස්වාන අමබ්බසාගුං අද්දසහං,
විප්පසන්නාමනං තස්ස විප්පසන්නෙන වෙනසා.

3163. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මකරිං තදා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි අමබ්බසාගුදිං ඵලං.

3164. පටිසම්බද්ධ චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලභික්ඛුසු සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයස්මා අමබ්බසාගුද්දයකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො
අභාසිත්ථාති.

අමබ්බසාගුද්දයකථෙරස්ස අපද්‍යනං ඡට්ඨිමං.

357. සුප්පට්ඨසුඡ්ඡකථෙරාපද්‍යනං

3165. දිවාවිහාරා නික්ඛන්තො විපස්සි ලොකනායකො,
භික්ඛාය විචරන්තො සො මම සන්තිකමුපාගමි.

3166. තතො පතීතො සුමතො බුද්ධසෙට්ඨස්ස තාදිතො,
ලොණසුප්පට්ඨං දත්වා කප්පං සග්ගමති මොදනා.

3167. ඵකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං සුප්පට්ඨමද්දසහං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි සුප්පට්ඨස්ස ඉදං ඵලං.

3168. පටිසම්බද්ධ චතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨිමෙ,
ඡලභික්ඛුසු සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයස්මා සුප්පට්ඨසුඡ්ඡකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො
අභාසිත්ථාති.

සුප්පට්ඨසුඡ්ඡකථෙරස්ස අපද්‍යනං සන්තමං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3159. මෙයින් සිටු අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් සැරයටි දනක් දුනිමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. සැරයටි දනෙහි මේ විපාක සි.

3160. සිටුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ඨමොක්ඛයෝ ද ඡඩ්ඛිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් දණ්ඩදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

දණ්ඩදායකසථවිරාවදානය පස්වැනිසි.

3156. අමබයාගුදායකසථවිරාවදානය

3161. සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කොටගත් පස්මරුන් දිනු සතරංසි නම් පසේබුදුතෙමේ සමාධියෙන් නැතිව මා වෙත පිඩුපිණ්ඪය එළඹියේ ය.

3162. මම පිරිසිදු සිත් ඇති ඒ පසේබුදුරජුන් දක උන්වහන්සේට පැහැදි සිතින් ම අඹ කැඳක් දුනිමි.

3163. මෙයින් සිටුඅනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කම්යක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. අඹකැඳ පිදීමෙහි මේ විපාක සි.

3164. සිටුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ඨමොක්ඛයෝ ද ඡඩ්ඛිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් අමබයාගුදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

අමබයාගුදායකසථවිරාවදානය සවැනිසි.

3157. සුපුටකපුජකසථවිරාවදානය

3165. දිවාභිතරණයෙන් තිත්වුනු ඒ විපසි බුදුරජානන් වහන්සේ පිඩුපිණ්ඪය හැසිරෙන සේක් මාගේ සම්පයට එළඹි සේක.

3166. ඉක්බිති සතුටු වූ සොමිතස් වූ මම තාදී ගුණ ඇති බුද්ධිශ්‍රෙස්ඨයන් වහන්සේට ලුණුපලාවක් දී කලාපයක් සවතියෙහි සතුටු වීමි.

3167. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි මම (යම්) ලුණුපලා දනක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. (ලුණු) පලාදනෙහි මේ විපාක සි.

3168. සිටුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ඨමොක්ඛයෝ ද ඡඩ්ඛිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් සුපුටකපුජක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

සුපුටකපුජකසථවිරාවදානය සත්වැනිසි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුලත් කර ඇත.

358. මඤ්චද්‍යයකජෙථරාපද්‍යනං

3169. විපසසිනො හගවතො ලොකජෙට්ඨස්ස තාදිනො,
එකං මඤ්චං මයා දින්නං පසින්නෙන සපාණිනා.
3170. හත්ථියානං අස්සයානං දිබ්බියානං සමජ්ඣගං,
තෙන මඤ්චකද්‍යනෙන පතොතාමහි ආසවක්කයං.
3171. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං මඤ්චමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි මඤ්චද්‍යනස්සිදං ඵලං.
3172. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා මඤ්චද්‍යයකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අහාසිත්ථාති.

මඤ්චද්‍යයකජෙථරස්ස අපද්‍යනං අට්ඨමං.

359. සරණගමනියජෙථරාපද්‍යනං

3173. ආරුහිමා තදා නාවං භික්ඛු වාජ්වකො වහං,
නාවාය භිජුමානාය භික්ඛු මෙ සරණං අදා.
3174. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං ව මෙ සරණං අදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සරණගමනෙ ඵලං.
3175. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සරණගමනියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අහාසිත්ථාති.

සරණගමනියජෙථරස්ස අපද්‍යනං භවමං.

360. පිණ්ඩපාතිකජෙථරාපද්‍යනං

3176. කිස්සො නාමාසි සමුද්දො විහාසි විපිනෙ තදා,
තුසිතා හි ඉධාගන්ත්වා පිණ්ඩපාතමදසහං.
3177. සමුද්ධම්මභිවාදෙත්වා කිස්සං නාම මහායසං,
සකං විතතං පසාදෙත්වා තුසිතං අගමාසහං.
3178. ඥානවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං දනමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පිණ්ඩපාතස්සිදං ඵලං.
3179. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා පිණ්ඩපාතිකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අහාසිත්ථාති.

පිණ්ඩපාතිකජෙථරස්ස අපද්‍යනං දසමං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

358. මඤ්චද්‍යයකසථවිරාවද්‍යනය

3169. ලොවට දෙවු වූ තෘතී ගුණ ඇති විපස්සී බුදුරජුන්හට පහත් සිතින් සියතින් ම මා විසින් එක් මඤ්චකයෙක් දෙන ලදී.

3170. (එසින්) ගස්සීයානගත් ද, අභවයානගත් ද, දිව්‍යමය යානගත් ද ලැබිමි. ඒ මඤ්චද්‍යනයෙන් ම ආප්‍රවක්‍ෂයට ද පැමිණියෙමි වෙමි.

3171. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් මඤ්චද්‍යනයක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. මඤ්චද්‍යනයාගේ මේ විපාක සි.

3172. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවමොක්‍ෂයෝ ද ෂබ්බිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් මඤ්චද්‍යයක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

මඤ්චද්‍යයකසථවිරාවද්‍යනය අවවාහිසි.

359. සරණගමනියසථවිරාවද්‍යනය

3173. එකල්හි ආථවකයෙක් වූ මම ද භික්‍ෂුනමක් ද නැවතට නැගුනෙමු. නැව බිඳෙන කල්හි භික්‍ෂුතෙම මට සරණ දුන්නේ ය.

3174. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි මට යම් සරණයක් දුන්නේ ද (ඒ සරණගතවීම හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. සරණගමනයෙහි මේ විපාක සි.

3175. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවමොක්‍ෂයෝ ද ෂබ්බිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සරණගමනිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

සරණගමනියසථවිරාවද්‍යනය නවවාහිසි.

360. පිණ්ඩපාතිකසථවිරාවද්‍යනය

3176. තිස්ස නම් සම්බුදු වරයෙක් විය. එකල්හි උත්චතන්සේ වනයෙහි විසු සේක. මම තුසිතයෙන් මෙහි පැමිණ (උත්චතන්සේට) පිණ්ඩපාතද්‍යනයක් දුනිමි.

3177. මහත් වූ ගුණ සොෂ ඇති තිස්ස නම් බුදුරජුන්හට සිය සිත පහදවා වැද මම (ආපසු) තුසිත දෙව්ලොවට ගියෙමි.

3178. මෙයින් දෙසාහුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් පිණ්ඩද්‍යනයක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. පිණ්ඩපාතද්‍යනයාගේ මේ විපාක සි.

3179. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවමොක්‍ෂයෝ ද ෂබ්බිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පිණ්ඩපාතික සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

පිණ්ඩපාතිකසථවිරාවද්‍යනය දසවාහිසි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

උඤ්ඤානං:

සද්දසඤ්ඤාදී යවසිකො කිංචු කොරණඤ්ඤාපථියො
ආලම්බනා අම්බයාගු සුප්පි මඤ්ඤායකො
සරණ පිණ්ඩපාතො ව ගාථා නාමිසමෙව ව.

සද්දසඤ්ඤාභවගො ජනනිංසනිමො.

361. මන්දරවස්තුවේයන්තරාපද්‍යනං

3180. නාවතීංසා ඉධාගන්ත්වා මඛගලො නාම මාණවො,
මන්දරවං ගගෙත්වාන විපසස්සිස්ස මගෙසිනො.
3181. සමාසිනා නිසින්නස්ස මන්තෙ ධාරසිං අහං,
සත්තාහා ධාරසිත්වාන දෙවලොකං පුනාගමිං.
3182. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුළුඵමභිප්පජ්ඣං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිප්පජාසිදං ඵලං.
3183. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධිස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා මන්දරවස්තුවේයො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

මන්දරවස්තුවේයන්තරස්ස අපද්‍යනං පඨමං.

362. කකකාරුපුපථියන්තරාපද්‍යනං

3184. යාමා දෙවා ඉධාගන්ත්වා ගොතමං සිරිවච්ඡසං,
කකකාරුපුපථං¹ පග්ගස්ස බුද්ධිස්ස අභිරූපසිං.
3185. දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං බුද්ධිමභිප්පජ්ඣං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිප්පජාසිදං ඵලං.
3186. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධිස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කකකාරුපුපථියො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

කකකාරුපුපථියන්තරස්ස අපද්‍යනං දුතියං.

363. භිසමුලාලදායකන්තරාපද්‍යනං

3187. සුඤ්ඤා නාමාසි සමුද්ධො සබ්බමමානපාරගු,
විවෙකකාමො සප්පඤ්ඤා ආගච්ඡි මම සනතිකෙ.
3188. තසමිං විතතං පසාදෙත්වා මහාකාරුණිකෙ ජිනෙ,
භිසං මුලාලං පග්ගස්ස බුද්ධිසෙට්ඨස්සදාසහං.

1. කකකාරුමාලං, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

උද්‍යානය:

සද්දසඤ්ඤා යවසික කිංසු කොරණධ්‍යාප්‍රවය
ආලමන අමනියාගු සුප්‍රවි මඤ්ඤායක
සරණ පිණ්ඩපාන ද හි සාප්‍රියෙක් මෙහි වේ.

සද්දසඤ්ඤායවය සනිස්වැහිසි.

361. මඤ්ඤාප්‍රවයසංවිරාවද්‍යනය

3180-3181. මඤ්ඤා නම් මානවක වූ මම මදරා මල් ගෙණ තවිතිසා දෙව්ලොව සිට මෙහි පැමිණ සමාධියෙන් වැඩ හුන් විසසි බුදුරජුන්ගේ මයාකයෙහි දිවිමි. (එය බුදුරජුන්ගේ මල්කුඩයක් මෙන්) සතියක් දරා සිට නැවත දෙව්ලොව ගියෙමි.

3182. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දැනිමි. බුද්ධජාවෙහි මේ විපාක යි.

3183. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අබිභවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආසුමන් මඤ්ඤාප්‍රවය සංවිරායන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

මඤ්ඤාප්‍රවයසංවිරාවද්‍යනය පළවැහිසි.

362. කාකාරාප්‍රවයසංවිරාවද්‍යනය

3184. (මම) යාම දෙව්ලොව සිට මෙහි පැමිණ ශ්‍රීමත් වූ භොතමයන් වහන්සේ දැක) කැකිරිමල් ගෙණ ඒ බුදුරජුන්ගේ පිදිමි.

3185. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි යම් බුද්ධජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දැනිමි. බුද්ධජාවෙහි මේ විපාක යි.

3186. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අබිභවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආසුමන් කාකාරාප්‍රවය සංවිරායන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කාකාරාප්‍රවයසංවිරාවද්‍යනය දෙවැහිසි.

363. හිසමුලාලද්‍යායසංවිරාවද්‍යනය

3187. සියලු ධර්මයන්ගේ තෙරපන් පුස්ස නම් සමීඤ්ඤායෙක් විය. විවෙකය කැමැති සප්‍රාඥ වූ උත්තමන්සේ මාගේ සමීපයට පැමිණිසේක.

3188. පස්මරුන් ජයගත් මහාකාරුණික වූ ඒ බුදුරජානන් වහන්සේ කෙරෙහි සිත පහදවා මම නෙළුණුදල හා දඩු ගෙණ බුද්ධප්‍රේමයන් වහන්සේට දිනිමි.

3189. දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං භිසමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි භිසදානසසිදං ඵලං.

3190. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සචරිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉතං සුදං ආයස්මා භිසම්මුලාලදායකො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාහි.

භිසම්මුලාලදායකසේරස්ස අපදානං තතියං.

364. කෙසරපුප්පජ්චරණපදානං*

3191. විජ්ජාධරෙ තදා අසිං හිමවනනමහි පබ්බතෙ,
අග්ගසං විරජං බුද්ධං චරිකමනනං මනායසං.

3192. තිණි කෙසරපුප්පානි¹ සිසෙ කතානතං තදා,
උපසඛකමම සම්බුද්ධං ථෙසසභං අභිජුජසිං.

3193. එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.

3194. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සචරිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉතං සුදං ආයස්මා කෙසරපුප්පජ්චරණො² ථෙරෙ ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාහි.

කෙසරපුප්පජ්චරණ අපදානං චතුස්සං.

365. අබ්බකාලපුප්පජ්චරණපදානං

3195. පදුමො නාම සම්බුද්ධො විත්තකුටෙ වසී තදා,
දිස්වාත තමහං බුද්ධං සසම්මං අපරාජිතං.³

3196. අබ්බකාලං පුප්පිතං දිස්වා ඔවිතිනානතං තදා,
උපගන්ඛාත සම්බුද්ධං පුජෙසිං පදුමං ජිතං.

3197. එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්පමභිජුජසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.

3198. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සචරිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉතං සුදං ආයස්මා අබ්බකාලපුප්පජ්චරණො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාහි.

අබ්බකාලපුප්පජ්චරණ අපදානං පඤ්චමං.

1. කෙසරපුප්පානි, සිමු.

2. කෙසරපුප්පජ්චරණ, සිමු.

3. උපගන්ඛාත, සිමු.

* කෙසරපුප්පජ්චරණපදාන, සිමු.

3189. මෙයින් දෙයානුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් නෙළුමල දහක් දුනිමි ද (ඒ හෙතෙමන්) දුගතියක් නො දනිමි. නෙළුමල දහෙහි මේ විරාක සි.

3190. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභවිමොක්ඛයෝ ද ෂඩ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් හිසමුලාලදායක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

හිසමුලාලදායකසථවිරාවදානය තෙවෙනිසි.

364. කෙසරපුපථියසථවිරාවදානය

3191. එකල්හි (මම) හිමවත් පච්චෙති විදුකර්ශයක් වීමි. (එහිදී) මහත් යශස් ඇති කෙලෙස් රජස් නැති සක්මන් කරන්නා වූ බුදුරජුන් දිවිමි.

3192. දොඹමල් තුණක් හිස මත තබාගෙන වෙසසතු බුදුරජුන් වෙත එළඹ පිදිමි.

3193. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් කමීයක් කෙලෙම් ද (ඒ හෙතෙමන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුරාවෙහි මේ විරාක සි.

3194. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභවිමොක්ඛයෝ ද ෂඩ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් කෙසරපුපථිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කෙසරපුපථියසථවිරාවදානය සිවුවැනිසි.

365. අබ්බකාලපුපථියසථවිරාවදානය

3195. එකල්හි විත්තකුට පථිතයෙහි සදුම නම් බුදුරජනෙමේ වැඩ විසි ය. සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කලා වූ අපරාජිත වූ බුදුරජානන් වහන්සේ දක-

3196. එකල්හි පිපුණු රුකකුන ගසක් දක මම ඒ මල් නෙලා පස්මරුන් දිනු පදුම බුදුරජුන් වෙත එළඹ පිදිමි.

3197. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි යම් පුෂ්පපුරාවක් කෙලෙම් ද (ඒ හෙතෙමන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුරාවෙහි මේ විරාක සි.

3198. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභවිමොක්ඛයෝ ද ෂඩ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් අබ්බකාලපුපථිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

අබ්බකාලපුපථියසථවිරාවදානය පස්වැනිසි.

366. කදම්බපුට්ඨයතෝරාපදානං

3199. සුවණ්ණවණ්ණං සම්බුද්ධං ගච්ඡන්තං අනන්දරාජණේ,
කඤ්චනගසීයසංඝකාසං බහනිංසවරලකඛණේ.
3200. නිසජ්ජ පාසාදවරෙ අද්දසං ලොකනායකං,
කදම්බපුට්ඨං පග්ගස්ස විපස්සිං අභිජුජ්ඣං.
3201. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිජුජ්ඣං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධජුජ්ඣං ඵලං.
3202. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කදම්බපුට්ඨයො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

කදම්බපුට්ඨයතෝරස්ස අපදානං ඡමං.

367. උද්දලපුට්ඨයතෝරාපදානං

3203. අනොමො¹ නාම සම්බුද්ධො ගඛිගාකුලෙ වසී තදා,
උද්දලකං ගභෙචාන පුජ්ඣං අපරුජිතං.
3204. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිජුජ්ඣං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධජුජ්ඣං ඵලං.
3205. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා උද්දලපුට්ඨයො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

උද්දලපුට්ඨයතෝරස්ස අපදානං ඝතමං.

368. එකවම්පකපුට්ඨයතෝරාපදානං

3206. උපසංඝාතො ව සම්බුද්ධො වසති පබ්බතනනරෙ,
එකං වම්පකමාදය² උපගච්ඡං තරුතනමං.
3207. පසන්නවිතො සුමනො පච්චෙකමුනිමුත්තමං,
උභොතතෝති පග්ගස්ස පුජ්ඣං අපරුජිතං.
3208. එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිජුජ්ඣං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධජුජ්ඣං ඵලං.
3209. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා එකවම්පකපුට්ඨයො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

එකවම්පකපුට්ඨයතෝරස්ස අපදානං අමං.

1. සුජාතො, සං.

2. එකවම්පකමාදය, මජ්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

369. නිමිරපුපථියඤ්ඤාපද්‍යනං

3210. වඤ්ඤාගානදීනීරෙ අනුසොතං වරාමහං,
අද්දසං විරජං බුද්ධං සාලරාජංව පුලලිතං.
3211. පසන්නවිතොතා සුමනො පඨෙවකමුනිමුතතමං,
ගහෙතා නිමිරං පුප්ථං මත්තෙ ඔකිරිං අහං.
3212. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිපුප්ථං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිද්ධං ඵලං.
3213. පටිසම්භිද්ද වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා නිමිරපුපථියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

නිමිරපුපථියඤ්ඤාපද්‍යනං නවමං.

370. සලලපුපථියඤ්ඤාපද්‍යනං

3214. වඤ්ඤාගානදීනීරෙ අහොසිං කින්නරො තදා,
තත්තද්දසං දෙවදෙවං වඩ්ඤමන්තං නරාසහං.
3215. ඔවිනිත්තාන සලලං පුප්ථං බුද්ධස්ස'භුසහං,
උපසිඞ්ඤි මහාවීරො සලලං දෙවගනිකං.
3216. පටිග්ගහෙතා සමබුද්ධො චිපස්සි ලොකතායකො,
උපසිඞ්ඤි මහාවීරො පෙක්ඛමානස්ස මෙ සතො.
3217. පසන්නවිතොතා සුමනො වජ්ඣිනා දිපද්දතතමං,
අඤ්ජලිපඤ්ඤාගාන පුත පබ්බතමාරුතිං.
3218. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිපුප්ථං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජාසිද්ධං ඵලං.
3219. පටිසම්භිද්ද වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සලලපුපථියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සලලපුපථියඤ්ඤාපද්‍යනං දසමං.

උද්දානං:

මඤ්ඤවඤ්ඤා කනකාරු තිස කෙසරපුපථියො
අඤ්ඤාලකො කදම්බි ව උද්දාන එකවම්පකො
නිමිරං සලලඤ්ඤාව ගාථා තාලීස එව ව.

මඤ්ඤවජ්ජපථියවංශො සන්නතිංසතිමො.

369. නිමිරපුපඵයසථවිරාවදානය

3210. මම චන්ද්‍රහාගා නදීතීරයෙහි යවිකොයට යමි. (එකල්හි) මම පිපුහු සල්ලාකක් බදු ව බබලන්නාවූ බුදුරජුන් දිවිමි.

3211. පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොමනස් වූයෙමි මම නිමිරමල් ගෙණ පසේබුදුරජුන්හට මසාකයෙහි විසුරුවා පිදිමි.

3212. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාක සි.

3213. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ඨමොක්‍ෂයෝ ද ඡබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් නිමිරපුපඵය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

නිමිරපුපඵයසථවිරාවදානය නවවැනි සි.

370. සලලපුපඵයසථවිරාවදානය

3214. එකල්හි මම චන්ද්‍රහාගා නදීතීරයෙහි කිදුරෙක් වීමි. එහි සක්මණෙහි යෙදෙන දෙවියනට දෙවි වූ බුදුරජුන් දිවිමි.

3215. මම සලලමල් නෙලා එම බුදුරජුන්හට දිනිමි. බුදුරජ තෙමේ දිව්‍යමය සුවද ඇති ඒ සලල මල් ආශ්‍රණය කෙළේය.

3216. ලොකනායක වූ මහාවීර වූ විපසසි සම්බුදුරජතෙමේ මා බලා සිටියදී ම එය ආශ්‍රාණය කෙළේ ය.

3217. (ඉක්බිති) පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොමනස් වූයෙමි බුදුරජුන් වැද නැවත ද ඇදිලි බැඳ පථිතයට නැංගෙමි.

3218. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාක සි.

3219. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ඨමොක්‍ෂයෝ ද ඡබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සලලපුපඵය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සලලපුපඵයසථවිරාවදානය දසවැනි සි.

උද්දානය:

මඤ්ච කකකාරා භිස කෙසරපුපඵය
අභිකාලක කදම්බි උද්දාලි එකවමක
නිමිර සලල යයි හි සාමිසෙක් ම වන්නේ.

සත්තිස්වැනි මඤ්චපුපඵය වග්ගීය සි.

371. බොධිව්‍යඤ්ඤාපද්‍යනං

3220. පාටලිං හරිතං දිස්වා පාදපං ධරණීරුහං,
එකංසං අඤ්ඤාලිං කතා අවඤ්ඤා පාටලිං අහං.
3221. අඤ්ඤාලිං පඤ්ඤාභාවන ගරුං කතාන මානසං,
අනන්තාසුඛං බහිසුඛං සුචිත්තතමනාසවං.
3222. විපසංගිං ලොකමහිතං කරුණාසුඤ්ඤාගරං,
සමමුඛා විස සමුඛං අවඤ්ඤා පාටලිං අහං.
3223. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං බොධිමහිවඤ්ඤා,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි වඤ්ඤාය ඉදං ඵලං.
3224. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියො සාසනං.

ඉත්තං සුදං ආයස්මා බොධිව්‍යඤ්ඤා පේරො ඉමා ගාථායො
අනාසිත්තාති.

බොධිව්‍යඤ්ඤාපද්‍යනං අපද්‍යනං සංඝමං.

372. පාටලිපුපථිසප්පෙරාපද්‍යනං

3225. විපසංගි නාම හතවා සසමභූ අග්ගපුග්ගලො,
පුරකකතො සසිසෙසති බඤ්ඤමං පාටිසි ජිනො¹.
3226. තිණි පාටලිපුපථානි උච්ඡ්ඤෙහ ධම්මානි මෙ,
සීසං නනාභූතාමොව² නදීතිත්තං අගච්ඡ'තං.
3227. තිකකමම බඤ්ඤමනිදා අද්දසං ලොකනායකං,
ඉඤ්චරංච ජලිතං ආදිතනංව සුතාසනං.
3228. ව්‍යග්ගසංභංව පවරං අභිජානංව කෙසරං,
ගච්ඡන්තං සමණාන'ග්ගං භික්ඛුසංඝපුරකකතං.
3229. තසම් පසන්තො සුගතෙ කිලෙසමලබොවතෙ,
ගතෙත්වා තිණි පුපථානි බුද්ධිසෙට්ඨමපුප්පං.
3230. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුපථමභිපුප්පං,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි බුද්ධිපුප්පාසිදං ඵලං.
3231. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධියො සාසනං.

ඉත්තං සුදං ආයස්මා පාටලිපුපථිසප්පෙරා පේරො ඉමා ගාථායො
අනාසිත්තාති.

පාටලිපුපථිසප්පෙරාපද්‍යනං අපද්‍යනං දුතියං.

I. පාටිසි බඤ්ඤමං ජිනො, මජ්ඣං.

2. නනාභූතාමොව, මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

371. බොධිව්‍යංකර සංවර්තවදානය

3220. මම පළාමත් වූ පළොල් රුකක් දැක එකස් කොට ඇඳිලි බැඳ එ පළොල් බොධියට වැන්දෙමි. (පළොල් රුක විපස්සී බුදුරජානන් වහන්සේගේ බොධිය යි).

3221-3222. ඇඳිලි බැඳගෙන සිටින ද ගරු කොට ඇතුළත පිරිසිදු වූ පිටත ද පිරිසිදු වූ මැනවින් (සියලු කෙළෙසුන්ගෙන්) මිදුනා වූ ආසුව රහිත වූ ලෝවැස්සන් විසින් පුදන ලද කරුණාවට හා ඥානයට සාගරයක් වැනි වූ විපස්සී බුදුරජුන් හමුයෙහි මෙන් (මම) එ පළොල් බොධියට වැන්දෙමි.

3223. මම මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි යම් බොධිව්‍යංකරාවක් කෙළෙමි ද, (එ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බොධිව්‍යංකරාවෙහි මේ විපාක යි.

3224. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් බොධිව්‍යංකර සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

පළමුවැනි බොධිව්‍යංකර සංවර්තවදානය යි

372. පාටලිපුපථීය සංවර්තවදානය

3225. සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කළා වූ අග්‍රපුද්ගල වූ පස්මරුන් දිනූ විපස්සී නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ස්වකීය ශිෂ්‍යයන් විසින් පිරිවරන ලද සේක් බඳුම නගරයට පිවිසි සේක.

3226. මා විසින් පළොල් මල් තුණක් නිගෙහි තබන ලද්දේය. මම නිස නහනු කැමැත්තෙමි ගංතෙරට ගියෙමි.

3227-3228. බඳුමනී නගරයෙන් නික්ම වසින්නා වූ මහනිල් මලක් මෙන් බබලන ඇවිලගත් ගින්නක් බඳු වූ ව්‍යාසුරාජයකු මෙන් වූ උතුම් වූ විශිෂ්ට ජන්ම ඇති සිංහරාජයකු බඳු වූ ශ්‍රමණයන්ට අග්‍ර වූ භික්ෂුසංඝයා විසින් පිරිවරන ලද ලොකනායක වූ බුදුරජුන් දිවිමි.

3229. කෙළෙස්මල දෙකා වූ එ බුදුරජුන් කෙරෙහි පැහැදුනෙමි පළොල් මල් තුණ ගෙන බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ පිදිමි.

3230. මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙළෙමි ද, (එ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාක යි.

3231. ප්‍රතියමනිදාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පාටලිපුපථීය සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

දෙවෙනි පාටලිපුපථීය සංවර්තවදානය යි.

373. නිලසලමාලියඤ්චරාපදානං¹

3232. චක්ඛාගානදීතීරෙ අහොසිං වානරො තදා,
අදදසං පිරජං බුද්ධං නිසින්නං පබ්බතන්තරෙ.

3233. ඔහාසෙන්නං දිසා සබ්බා සාරුරජංව පුලලීනා,
ලක්ඛණං ආඤ්ඤානුපෙතං දිසවා අත්තමනො² අහං.

3234. උදංගවිනෙතා සුමනො පිතියා හට්ඨමානසො,
නිණ්ණි උපුලප්පානි මත්තෙ අභිරුපයිං.

3235. පුජ්‍යිකාන පුප්පානි පුස්සංසාහං මහෙසීනො,
සගාරවො හවිකාන පක්කාමිං උත්තරුමුඛො.

3236. ගච්ඡන්තො පටිකුටිකො විප්පසන්නෙන වෙකසා,
සෙලනන්තරෙ පතිකාන පාපුණ්ණිං ජිවිතකකයං.

3237. තෙන කමෙමන සුක්කන්ත වෙනතාපණ්ඩිති ව,
ජතිකා පුරිමං ජාතිං තාවතිංසමගච්ඡතං.

3238. සතානං නිණ්ණකතතුඤ්ඤා දෙවරජමකාරසිං,
සතානං පඤ්ඤාකතතුඤ්ඤා චක්කවත්ති අනොස'තං.

3239. දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්පමිතිපුජ්‍යසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධපුජ්‍යසිදං ඵලං.

3240. පටිසම්බදා වතස්සො විෂමාකම්පි ව අට්ඨමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡින්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා නිලසලමාලියො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

නිලසලමාලියඤ්චරස්ස අපදානං තතියං.

374. පට්ටිපුප්පභියඤ්චරාපදානං

3241. යදා නිබ්බාසි³ සමබුද්ධො මහෙසී පදුමුත්තරෙ,
සමාගමෙ ජනා සබ්බෙ සරීරං නිහරන්ති තෙ.

3242. නිහරන්තෙ සරීරමිති වජ්ජමානාසු හෙරිසු,
පසන්නවිනෙතා සුමනො පට්ටිපුප්පං අපුජ්‍යසිං.⁴

3243. සතසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්පමිතිපුජ්‍යසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සරීරපුජ්ජනෙ ඵලං.

1. නිණ්ණපලමාලියඤ්චරාපදානං, මජ්ඣ. 2. දිසවානන්තමනො, මජ්ඣ.

3. නිබ්බාසි, මජ්ඣ. 4. පට්ටිපුප්පමිතිපුජ්‍යසිං, සීල.

373. නිලපපලමාලිය සථවිරාවදානය

3232. මම චක්‍ර භාගා නදීතීරයෙහි වානරයෙක් වීම. එකල්හි කළ අතුරෙහි වැඩිහුන්නා වූ කෙලෙස් රජයේ නැති බුදුරජුන් දිවිමි.

3233. සියලු දිගුන් බ්‍රව්චන්තා වූ පිපුණු සල්ලුකකට බළ වූ (දෙතිස්මහපුරිස්) ලකුණින් හා අනුවාසඤ්ඤායන්ගෙන් යුත් (උත්තමන්සේ) දෑක සොම්නස් වූ මම-

3234. ඔද වැඩි සිත් ඇත්තෙමි සොම්නස් වූයෙමි ප්‍රියියෙන් පිණා-
හිය සිත් ඇත්තෙමි උපුල් මල් තුණක් අහස්හි විසුරුවා පිදිමි.

3235. මම සුඤ්ඤ බුදුරජුන්හට ඒ මල් පුදා ගෞරව සහිතව උතුරු
දෙසට මුහුණ ලා ගියෙමි.

3236. පැහැදි සිතින් හැකිළී (බුදුහට පිටු නොපා) යන්නෙමි කළ
අතුරෙහි වැටි ජීවිතඤ්ඤාවට පත්වීම.

3237. ඒ සුකාන්ත කමීය තෙතු කොට ගෙණ මම පලමු ජාතිය-
එම ආත්මභාවය හැර නවීනිසා දෙව්ලොවට උත්පත්ති වශයෙන් ගියෙමි.

3238. මම තුන්සියවරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරවීම. පන්සියවරක්
සක්විතිරජ වීම.

3239. මෙසින් දෙසානුවන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙලෙම් ද,
(ඒ හෙතෙමින්) දුගතිකක් නො දනිමි. බුද්ධිපුජාවෙහි මේ විපාක සි.

3240. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභව්‍යිමොක්‍ෂයෝ ද ෂබ්භිඤ්ඤාවෝ ද සාක්‍ෂාත්
කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සඤ්ඤා කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආශුෂත් නිලපපලමාලිය සථවිරයන් වහන්සේ
මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

නිලපපලමාලිය සථවිරාවදානය තෙවෙනි සි.

374. පට්ටිපුපථිය සථවිරාවදානය

3241. යම් කලෙක්හි මහර්ෂි වූ පදමුත්තර බුදුරජ තෙම පිරිනිවන්
පෑයේ ද, (එකල්හි) සියලු ජනයෝ එකතුව උත්තමන්සේගේ දෙහය
ගෙණ යත්.

3242. ශරීරය ගෙණ යද්දී බෙර වයද්දී පහන් සිත් ඇත්තෙමි
සොම්නස් වූයෙමි මම රතුලොත්මල් පිදිමි.

3243. මෙසින් සියක්දහස් වන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙලෙම් ද,
(ඒ හෙතෙමින්) දුගතිකක් නො දනිමි. බුද්ධිදෙහය පිදු කල මේ විපාක සි.

3244. ස්වානතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සනතිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
3245. කිලෙසා ක්කාපිතා මය්හං හවා සබ්බෙ අමුකතා,
නාගොච බකිතං ඡේත්වා විහරති අනාසවො.
3246. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයස්මා පට්ඨපුප්ඵියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

පට්ඨපුප්ඵියකෙරස්ස අපදානං වතුසං.

375. සත්තපණ්ණීයකෙරාපදානං

3247. සුමනො නාම සමුද්දො උප්පජ්ජි ලොකනායකො,
පසන්නවිතො සුමනො සත්තපණ්ණීමපුජ්ජිං.
3248. සතසතස්ස ඉතො කප්පෙ සත්තපණ්ණීමපුජ්ජිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සත්තපණ්ණීසයිදං¹ එලං.
3249. *ස්වානතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සනතිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- 3250.* කිලෙසා ක්කාපිතා මය්හං හවා සබ්බෙ අමුකතා,
නාගොච බකිතං ඡේත්වා විහරති අනාසවො.
3251. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයස්මා සත්තපණ්ණීයො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

සත්තපණ්ණීයකෙරස්ස අපදානං පසඤ්චං.

376. ගතිමුට්ඨියකෙරාපදානං

3252. විතකෙ කට්ඨමානෙ නානාගකෙ සමාහූතෙ,
පසන්නවිතො සුමනො ගතිමුට්ඨිමපුජ්ජිං.
3253. සතසතස්ස ඉතො කප්පෙ විතකං යං අපුජ්ජිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි විතපුජ්ජායිදං එලං.

1. සත්තපණ්ණීයමපුජ්ජිං එලං, මිජ්ජා.

* 3249-3250. උප්පට්ඨාපියා, ආනතං. ඡේත්වං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3244. එකානන්තයෙන් බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සමීපයට මාගේ යහපත් පැමිණීමෙන් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3245. මා විසින් කෙළෙස්සු දවන ලදහ. සියලු හවයෝ නසන ලදහ. හස්තියකු මෙන් බැඳුම් සිදු ආශ්‍රිත රහිතව වෙසෙමි.

3246. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අබිහිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් පටවිජුපථීය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවක් වදාළ සේක් සි.

පටවිජුපථීය සංවිරාමදානය සිවුවැනි සි.

375. සත්තපණ්ණේය සංවිරාමදානය

3247. ලොකනායක ධූ සුමන නම් සම්බුදුරජ තෙමේ ලොව පතල විය. මම පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොම්නස් වූයෙමි රුක්ඛත්තන මල් පිදිමි.

3248. මෙයින් සියක් දහස්වන කපෙහි යම් රුක්ඛත්තන මල් පුජාවක් කෙළෙමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. රුක්ඛත්තන මල් පිදීමෙහි මේ විපාක සි.

3249. එකානන්තයෙන් බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සමීපයට මාගේ යහපත් පැමිණීමෙන් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලද්දහු වෙති. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3250. මා විසින් කෙළෙස්සු දවන ලදහ. සියලු හවයෝ නසන ලදහ. හස්තියකු මෙන් බැඳුම් සිදු ආශ්‍රිත රහිතව වෙසෙමි.

3251. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අබිහිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් සත්තපණ්ණේය සංවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවක් වදාළ සේක් සි.

සත්තපණ්ණේය සංවිරාමදානය පස්වැනි සි.

376. ගතිමුට්ඨිය සංවිරාමදානය

3252. තොයෙක් සුවද වගී රැස් කොට සැයක් (=විභකයක්) කරණු ලබන කල්හි මම පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොම්නස් වූයෙමි සුවද මුට්ඨක් පිදිමි.

3253. මෙයින් ලක්‍ෂයක් වන කපෙහි යම් විභක පුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. විභක පුජාවෙහි මේ විපාක සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3254. සවාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සන්තිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුසුතතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
3255. කිලෙසා කොපිතා මය්හං හවා සබ්බෙ සමුහතා,
නාගොව ඛකිතං ඡේත්වා විහරාමි අනාසවො.
3256. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ගනිමුට්ඨස්සො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

ගනිමුට්ඨස්සොරස්ස අපදානං ඡට්ඨං.

377. විතකපුජකඤ්ඤාපදානං.

3257. පරිතිබ්බතො හගවහි ජලජ්ඣනම නාමකෙ,
ආරොපිහමහි විතකෙ සාලපුප්ඵපුජසිං.
3258. සතසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිපුජසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි විතපුජාසිදං ඵලං.
3259. සවාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සන්තිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුසුතතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
3260. කිලෙසා කොපිතා මය්හං හවා සබ්බෙ සමුහතා,
නාගොව ඛකිතං ඡේත්වා විහරාමි අනාසවො.
3261. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා විතකපුජකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්ථාති.

විතකපුජකඤ්ඤාපදානං සන්තමං.

378. සුමනනාලවණ්ණවිසේඤ්ඤාපදානං.

3262. සිද්ධස්ස හගවතො නාලවණ්ණමද්දසහං,
සුමනෙහි පටිච්ඡන්තං ධාරයාමි මහාරහං.
3263. වතුනට්ඨතො ඉතො කප්පෙ නාලවණ්ණමද්දසහං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි නාලවණ්ණසිදං ඵලං.
3264. සවාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සන්තිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුසුතතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3254. එකානන්තයෙන් බ්‍රහ්මාණ්ඩයන් වහන්සේගේ සම්පයට මාගේ යහපත් පැමිණීමෙන් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3255. මා විසින් කෙලයයෝ දවන ලදහ. සියලු හවයෝ නසන ලදහ. හසනියකු මෙන් බැදුම් සිදු ආසුව රහිතව වෙසෙමි.

3256. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අබිභිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් ගනිමුටිය සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

ගනිමුටිය සථවිරාවද්‍යනය සන්වැනි සි.

377. විතකපුජක සථවිරාවද්‍යනය

3257. පදුමුතර නම් බුදුරජුන් පිරිනිවි කළහි (උන්වහන්සේගේ දෙහය) විතකයට නැගූ විට මම සල්මල් පිදිමි.

3258. මෙයින් ලක්‍ෂයක් වන කපෙහි යම් පුෂ්පපුජාවක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. විතක පුජාවෙහි මේ විපාක සි.

3259. එකානන්තයෙන් බ්‍රහ්මාණ්ඩයන් වහන්සේගේ සම්පයට මාගේ යහපත් පැමිණීමෙන් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3260. මා විසින් කෙලයයෝ දවන ලදහ. සියලු හවයෝ නසන ලදහ. හසනියකු මෙන් බැදුම් සිදු ආසුව රහිතව වෙසෙමි.

3261. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද අබිභිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමෙන් විතකපුජක සථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

විතකපුජක සථවිරාවද්‍යනය සන්වැනි සි.

378. සුමනභාලවණ්ටිය සථවිරාවද්‍යනය

3262. මම සමන්තලින් වසා කළ මාකැහි විජ්ඣිපතක් දරමි. මම ඒ විජ්ඣිපත සිද්ධාංගී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට දනිමි.

3263. මම මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් විජ්ඣිපතක් දිනිමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. විජ්ඣිපත් දනෙහි මේ විපාක සි.

3264. එකානන්තයෙන් බ්‍රහ්මාණ්ඩයන් වහන්සේගේ සම්පයට මාගේ යහපත් පැමිණීමෙන් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3265. කිලෙසා ක්‍රියාපිතා මග්ගං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
නාගොච ඛනිනං ඡේත්වා විහරාමි අනාසවො.

3266. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ,
ඡලභික්ඛො සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයස්මා සුමනනාලවණවිසෝ ථෙරෙ ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

සුමනනාලවණවිසෝරස්ස අපද්‍යනං අධ්‍යමං.

379. සුමනදූමියන්ධරාපද්‍යනං

3267. සිද්ධස්ස භගවතො න්‍යාතකස්ස තපස්සිනො,
කතාන සුමනදූමං ධාරසිං පුරතො ධිනො.

3268. චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං දුමමභිධාරසිං,¹
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සුමනාධාරණෙ² ඵලං.

3269. ස්වාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සන්තකිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

3270. කිලෙසා ක්‍රියාපිතා මග්ගං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
නාගොච ඛනිනං ඡේත්වා විහරාමි අනාසවො.

3271. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ,
ඡලභික්ඛො සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රං සුදං ආයස්මා සුමනදූමියො ථෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

සුමනදූමියන්ධරස්ස අපද්‍යනං නවමං.

380. කාසුමාරිඵලදූමියන්ධරාපද්‍යනං

3272. කණ්ණිකාරංච ජොතනතං නිසින්නං පබ්බතනතරෙ,
අඤ්ඤං විරජං බුද්ධං ලොකජෙට්ඨං තරාසභං.

3273. පසන්නවිතො සුමනො සිරෙ කතාන අඤ්ඤං,
කාසුමාරිඵලං ගග්ග බුද්ධසෙට්ඨස්සදාසභං.

3274. එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි ඵලදානසිද්ධං ඵලං.

3275. ස්වාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සන්තකිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

1. යං දුමං ධාරසිං තදා, මජ්ඣං. 2. සුමනධාරණ ඵලං, මජ්ඣං.

3265. මා විසින් කෙලයයෝ දවන ලදහ. සියලු හවයෝ නසන ලදහ. හස්තියකු මෙන් බැඳුම් සිදු ආසුව රහිතව වෙසෙමි.

3266. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝ ද භවිතීඥාවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සුමනතාලවණමය සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

සුමනතාලවණමය සංවරාවදානය අවවාහි සි.

379. සුමනදාමය සංවරාවදානය

3267. (වතුර්මාභීඥන ජලයෙන් කෙලෙස් කසට සේදී යන සේ) සනාතය කලා වූ තපොගුණ ඇති සිද්ධාස්ථි බුදුරජානන් වහන්සේට පෙරවට සිටියෙහි සමන්මල් දමක් කොට දැරිමි.

3268. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙහි යම් (සමන්මල්) දමක් දැරූයෙහි ද, (ඒ හෙතු වෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. සුමන මල්දම දැරීමෙහි මේ විපාක සි.

3269. එකානතයෙන් බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සම්පයට මාගේ යහපත් පැමිණීමෙක් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3270. මා විසින් කෙලයයෝ දවන ලදහ. සියලු හවයෝ නසන ලදහ. හස්තියකු මෙන් බැඳුම් සිදු ආසුව රහිතව වෙසෙමි.

3271. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝ ද භවිතීඥාවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සුමනදාමය සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

සුමනදාමය සංවරාවදානය නවවාහි සි.

380. කාසුමාරිඵලදායක සංවරාවදානය

3272. කඳු අතුරෙහි වැඩ හුන් කිණිතිරුකක් මෙන් බබලන්නා වූ කෙලෙස් රජස් විරහිත ලොවට දෙවූ වූ තරශ්‍රේෂ්ඨ වූ බුදුරජානන් දිවිමි.

3273. පහන් සිත් ඇත්තෙහි සොම්නස් වූයෙහි හිසෙහි ඇඳිලි බැඳ ඇත්තෙමට පල ගෙණ බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේට දිනිමි.

3274. මෙයින් එක්තීස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් ඵලදායකක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතු වෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ඵලදායකයන් මේ විපාක සි.

3275. එකානතයෙන් බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සම්පයට මාගේ යහපත් පැමිණීමෙක් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3276. කිලෙසා කෘපිතා මය්‍යං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
නාගොව ඛකිතං ඡේත්වා විහරාමි අනාසවො.

3277. පටිසම්බදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡුළුභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා කාසුමාරිඵලදායකො පෙරො ඉමා ගාථායො
අනාසිත්වාති.

කාසුමාරිඵලදායකඤ්ඤා අපද්‍රව්‍යං දසමං.

උද්දානං:

බොධි පාරිලි උප්පලි පට්ඨි ව සත්තපණ්ණේයො
ගකිමුට්ඨි ව විතකො තාලං සුමනදමකො
කාසුමාරි ඵලි වෙව ගාථා ඵකුතසට්ඨිකා.

බොධිවඤ්ඤාවග්ගො අට්ඨතිංසතිමො.

381. අවණ්වඵලදායකඤ්ඤාපද්‍රව්‍යං

3278. සතරංසි නාම හගවා සයමහු අපරාජ්ඣො,
විවෙකකාමො සලබ්බදො ගොවරයා'තිතිකතිමි.

3279. ඵලහත්ථො අහං දිස්වා උපගමිං නරාසනං,
පසන්නවිතෙනා සුමනො අවණ්වං අදදිං ඵලං.

3280. වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලමදදිං අහං,
දුග්ගතිං නාතිජානාමි ඵලදනසිද්ධං ඵලං.

3281. සවාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සනතිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුපපන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

3282. කිලෙසා කෘපිතා මය්‍යං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
නාගොව ඛකිතං ඡේත්වා විහරාමි අනාසවො.

3283. පටිසම්බදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡුළුභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අවණ්වඵලදායකො පෙරො ඉමා ගාථායො
අනාසිත්වාති.

අවණ්වඵලදායකඤ්ඤා අපද්‍රව්‍යං පඨමං.

3276. (මා විසින්) කෙලශයෝ දවන ලදහ. සියලු භවයෝ නසන ලදහ. හස්තියකු මෙන් බැඳුම් සිදු ආශ්‍රව රහිත ව වෙසෙමි.

3277. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අබහිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් කාසුමාරිපලදායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

කාසුමාරිපලදායක ස්ථවිරාවදානය දසවැනි සි.

උද්දනය:

බොධි පාටලී උප්පලී - පට්ඨි සත්තපණ්ණිය
ගකිමුට්ඨි විතක - තාල සුමනදමක
කාසුමාරිපලී දසවන් - එකුන්සැට හි වනුයේ.

බොධිවංශක වර්ගය අටතිස්වැනි සි.

381. අවණ්ටපලදායක ස්ථවිරාවදානය

3278. සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කලා වූ පස්මරුන් දිනු භාග්‍ය-වන් වූ සතරැසි නම් සම්බුදුරජ තෙමේ විවෙකය කැමැතිවන්නේ පිඬු පිණිස නික්මයේ ය.

3279. මම බුදුරජුන් දැක එල ගත් අත් ඇත්තෙමි (උන්වහන්සේ වෙත) එළඹියෙමි. පහත්සිත් ඇත්තෙමි සොම්නස් වූයෙමි නැටි රහිත පල දිනිමි.

3280. මෙයින් සිවුඅනුවන කපෙති මම යම් එලදානයක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දිනිමි. එලදානයාගේ මේ විපාක සි.

3281. එකානතයෙන් බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සමීපයට මාගේ යහපත් පැමිණීමෙන් විය. ත්‍රිපිඤ්චෝ ලබන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3282. (මා විසින්) කෙලශයෝ දවන ලදහ. සියලු භවයෝ නසන ලදහ. හස්තියකු මෙන් බැඳුම් සිදු ආශ්‍රව රහිත ව වෙසෙමි.

3283. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්කයෝ ද අබහිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් අවණ්ටපලදායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

අවණ්ටපලදායක ස්ථවිරාවදානය පළමුවැනි සි.

382. ලබුජදයකතේරාපදානං

3284. නගරෙ බබ්බුමනියා ආසිං ආරුමකො තද,
අදදසං විරජං බුද්ධිං ගච්ඡන්තං අනිලඤ්ඤෙ.
3285. ලබුජස්ස ඵලං ගස්ස බුද්ධිසෙට්ඨස්සදාසකං,
ආකාසෙ ඕතකො සන්නතා පටිගණති මහායසො.
3286. විතතිසඤ්ඤන්තං මස්සං දිට්ඨධම්මසුඛාවහං,
ඵලං බුද්ධස්ස දක්ඛන විප්පසන්නෙන වෙනසා.
3287. අභිගච්ඡිං තද පීතිං විපුලඤ්ච සුබුත්තමං,
උප්පජ්ජතෙට්ඨ රතනං නිබ්බන්තස්ස තතිං තතිං.
3288. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලමදදිං තද,
දුග්ගතිං නාභිජාතාමි ඵලදානස්සිදං ඵලං.
3289. සවාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධිසෙට්ඨස්ස සන්තියකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
3290. කිලෙසා කුමාපිතා මස්සං භවා සබ්බෙ සමුත්තා,
නාගොච්ච බබ්බුතං ඡේත්වා විහරාමි අනාසවො.
3291. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා ලබුජදයග්ගො ථෙවෙණ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

ලබුජදයකතේරස්ස අපදානං දුතියං.

383. උදුමබරඵලදයකතේරාපදානං

3292. විනතානදියා තිරෙ විහාසි පුරිසුත්තමො,
අදදසං විරජං බුද්ධිං එකග්ගං සුසමාහිතං.
3293. තස්මිං පසන්නමනස්සො කිලෙසමලධොවතෙ,
උදුමබරඵලං ගස්ස බුද්ධිසෙට්ඨස්සදාසකං.
3294. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලමදදිං තද,
දුග්ගතිං නාභිජාතාමි ඵලදානස්සිදං ඵලං.
3295. සවාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධිසෙට්ඨස්ස සන්තියකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

382. ලබුජදායක සංවිරාමදායක

3284. එකල්හි මම බණ්ඩුවනි නගරයෙහි ආරාමිකයෙක් (=අරමෙහි වඩාවක් කරන්නෙක්) වීම. අහසෙහි වහින්නා වූ කෙලෙස් රජස් රහිත බුදුරජුන් දිවිමි.

3285. මම දෙල්ගෙහි ගෙණ බුදුරජුන්හට දිනිමි. මහත් යහස් ඇති සඵල තෙම අහසෙහි වැඩසිටියේ ම එය පිළිගත්තේ ය.

3286. මට සතුට උපදවන මෙලොවදී ම සුව ඵලවන ඵ පලදන පැහැදි සිහින් බුදුරජුන්හට දී,

3287. එකල්හි මහත් වූ ප්‍රීතිය ද උතුම් වූ සැපය ද ලැබිමි. ඒ ඒ තත්ති උපන්නා වූ තමන්හට රුවන් නිපයේ ම ය.

3288. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් ඵලදායකක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ඵලදායකයාගේ මේ විපාක යි.

3289. එකානන්තයෙන් බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සම්පයට මාගේ යහපත් පැමිණීමෙන් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

3290. මා විසින් කෙලෙසයෝ දවන ලදහ. සියලු හටයෝ තසන ලදහ. හස්තියකු මෙන් බැඳුම් සිදු ආසුව රහිතව වෙසෙමි.

3291. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද ෂබ්බිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂ්මත් ලබුජදායක සංවිරායන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් යි.

ලබුජදායක සංවිරාමදායක දෙවෙනි යි.

383. උදුමබරඵලදායක සංවිරාමදායක

3292. පුරුෂොත්තම වූ බුදුරජනෙම චිත්තා ගාතෙරෙහි වැඩ වීසි ය. සත්ත්‍රන් වූ කෙලෙස් රජස් විරහිත එකඟ වූ බුදුරජුන් දිවිමි.

3293. කෙලෙස්මල දෝනා වූ උන්වහන්සේ කෙරෙහි පහන්සිත් ඇත්තෙමි මම දිබුල් පල ගෙණ බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේට දිනිමි.

3294. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් ඵලදායකක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ඵලදායකයාගේ මේ විපාක යි.

3295. එකානන්තයෙන් බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සම්පයට මාගේ යහපත් පැමිණීමෙන් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3296. කිලෙසා කුමාපිතා මය්‍යං භවා සබ්බෙ සමුත්තා,
නාගොව ඛකුතං ඡෙත්වා විහරාමි අනාසවො.

3297. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සචර්කතා කතං බුද්ධියා සාසනං.

ඉදං සුදං ආයස්මා උදුම්භරඵලදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අනාසිත්වාති.

උදුම්භරඵලදායකකේරසං අපද්‍යනං තතිසං.

384. පිලකඛඵලදායකකේරාපද්‍යනං

3298. වතනෙතා බුද්ධං දිසවාන අකුද්දසිං මනාසසං,
පසන්නවිනෙතා සුමනො පිලකඛියා ඵලං අදා.¹

3299. අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ යං ඵලං අදදිං තදා,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි ඵලදානසිද්ධං ඵලං.

3300. සවාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධිසෙට්ඨියා සනතිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධියා සාසනං.

3301. කිලෙසා කුමාපිතා මය්‍යං භවා සබ්බෙ සමුත්තා,
නාගොව ඛකුතං ඡෙත්වා විහරාමි අනාසවො.

3302. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සචර්කතා කතං බුද්ධියා සාසනං.

ඉදං සුදං ආයස්මා පිලකඛඵලදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අනාසිත්වාති.

පිලකඛඵලදායකකේරසං අපද්‍යනං වතුත්ථං.

385. ථාරුසඵලදායකකේරාපද්‍යනං*

3303. සුවණ්ණවණ්ණං සමුද්ධං ආනුභීතං පටිග්ගතං,
රට්ඨං පටිපජ්ජන්තං ථාරුසඵලමදාසකං.

3304. ඵකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලමදදිං අනං,
දුග්ගතීං නාභිජානාමි ඵලදානසිද්ධං ඵලං.

3305. සවාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධිසෙට්ඨියා සනතිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධියා සාසනං.

1. පිලකඛියාදදිං ඵලං, මජ්ඣං. * ථාරුසදායකකේරාපද්‍යනං, මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3296. (මා විසින්) කෙලෙසයෝ දවන ලදහ. සියලු හවයෝ නසන ලදහ. හස්තියකු මෙන් බැලුම් සිදු ආශ්‍රව රහිතව වෙසෙමි.

3297. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද ඡබ්බිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් උද්ධරණ්‍යයක ස්වරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

උද්ධරණ්‍යයක ස්වරාවදානය තෙවෙනි සි.

384. පිලකඛප්පලයක ස්වරාවදානය

3298. වනයෙහි දී මහත් කිරිති ඇති අක්කසි බුදුරජුන් දක පහන්සිත් ඇත්තෙමි සොමනස් වූයෙමි පුලිලයෙහි දුනිමි.

3299. එක්දහස් අටසියවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් ඵලදානයක් දිනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ඵලදානයාගේ මේ විපාක සි.

3300. එකානනයෙන් බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සම්පයට මාගේ යහපත් පැමිණීමෙන් පිය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3301. (මා විසින්) කෙලෙසයෝ දවන ලදහ. සියලු හවයෝ නසන ලදහ. හස්තියකු මෙන් බැලුම් සිදු ආශ්‍රව රහිතව වෙසෙමි.

3302. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්‍ෂයෝ ද ඡබ්බිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් පිලකඛදායක ස්වරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක් සි.

පිලකඛදායක ස්වරාවදානය සිවුවෙනි සි.

385. පාරුසප්පලයක ස්වරාවදානය

3303. ලොකයාගේ පුජාවන් පිළිගන්නා වූ රත්වන් වූ මාගියෙහි වහින්නා වූ බුදුරජුන් දක මම උන්වහන්සේට බොරඵදමුහු (=උගුරැස්ස) ගෙහි දිනිමි.

3304. මෙයින් එක්දහසක කපෙහි යම් ඵලදානයක් දිනිමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ඵලදානයාගේ මේ විපාක සි.

3305. එකානනයෙන් බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සම්පයට මාගේ යහපත් පැමිණීමෙන් පිය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3306. කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
තාගොව ඛකිනං ඡේත්වා විහරාමි අනාසවො.

3307. උපිසමහිදු වතග්ගො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලහිඤ්ඤා සවජ්ඣතා කතා බුද්ධියා සාසනං.

ඉන්ද්‍රං පුදං ආයසමා ථාරුසථලදයග්ගො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්තාති.

ථාරුසථලදයකත්ථරස්ස අපදනං පසඤ්චමං.

386 වලලිථලදයකත්ථරාපදනං

3308. සබ්බෙ ජනා සමාගමම අගමිංසු වනං තදා,
ථලමකේසමාතා තෙ අලහිංසු ඵලං තදා.

3309. තත්ථදදසාසිං සමබුද්ධං සසමභුං අපරාජිතං,
පසන්නවිත්තො සුමනො වලලිථලමදසනං.

3310. එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලමදදිං තදා,
දුග්ගතීං තාහිජාතාමි ඵලදනසසිදං ඵලං.

3311. ස්වාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධිසෙට්ඨස්ස සනතිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා කතං බුද්ධියා සාසනං.

3312. කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
තාගොව ඛකිනං ඡේත්වා විහරාමි අනාසවො.

3313. උපිසමහිදු වතග්ගො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලහිඤ්ඤා සවජ්ඣතා කතං බුද්ධියා සාසනං.

ඉන්ද්‍රං පුදං ආයසමා වලලිථලදයග්ගො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්තාති.

වලලිථලදයකත්ථරස්ස අපදනං ඡට්ඨං.

387. කදලිථලදයකත්ථරාපදනං

3314. කණ්ණිකාරංව ජලිතං පුණ්ණමාසෙව¹ වන්ඤ්චමං,
ජලන්නං දීපරුක්ඛංව අදදසං ලොකතායකං.

3315. කදලිථලං පග්ගස්ස අදසිං සන්ඵුතො අහං,
පසන්නවිත්තො සුමනො වන්ඤ්චාන අපකක්ඛමිං.

3316. එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලං අදදිං තදා,
දුග්ගතීං තාහිජාතාමි ඵලදනසසිදං ඵලං.

1. පුණ්ණමාසෙව, මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3306. මා විසින් කෙලයයෝ දවන ලදහ. සියලු භවයෝ නසන ලදහ. හස්තියකු මෙන් බැලුම් සිදු ආසුව රකිනව වෙසෙමි.

3307. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ඨමොක්‍ෂයෝ ද ශබ්දිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් චාරුසඵලදායක ස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

චාරුසඵලදායක ස්ථිරාවදානය සවැනි සි.

336. වලලිඵලදායක ස්ථිරාවදානය

3308. සියලු ජනයෝ එක්ව එකල්හි වැයට ගියානු ය. එකල්හි එල සොයන්නා වූ ඔවුහු එල ලැබුවානු ය.

3309. එහි දී සියල්ල කෙමේ ම අවබෝධ කර ගන්නා වූ පස්මරුන් දිනු සම්බුදුරජන් දිවිමි. (දක) උන්වහන්සේට මම පහන්සින් ඇත්තෙමි සොමිනස් වූයෙමි ලියපලක් දිනිමි.

3310. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් ඵලදායකක් දුනිමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ඵලදායකයෝ මේ විපාක සි.

3311. එකානනයෙන් බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සම්පයට මාගේ යහපත් පැමිණීමෙන් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3312. මා විසින් කෙලයයෝ දවන ලදහ. සියලු භවයෝ නසන ලදහ. හස්තියකු මෙන් බැලුම් සිදු ආසුව රකිනව වෙසෙමි.

3313. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ඨමොක්‍ෂයෝ ද ශබ්දිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමන් වලලිඵලදායක ස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

වලලිඵලදායක ස්ථිරාවදානය සවැනි සි.

337. කදලිඵලදායක ස්ථිරාවදානය

3314. කිණිහිරි රුකක් මෙන් ද පඤ්ඤ රූප සල මෙන් ද බබලන ඇවිලගත් ප්‍රදීපවාක්‍ෂයක් බඳු වූ බුදුරජන් දිවිමි.

3315. මම කෙසෙල්පලයක් ගෙණ පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොමිනස් වූයෙමි බුදුරජන්හට දුනිමි. (ඉක්බිති) වැද ඉවත්ව ගියෙමි.

3316. මෙයින් එක්තිස්වන කපෙහි යම් ඵලදායකක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ඵලදායකයෝ මේ විපාක සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3317. ස්වාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සන්තිකෙ,
නිස්සො විජ්ජා අනුසුතතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

3318. කිලෙසා කොපිතා මය්හං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
නාගොච ඛකිතං ඡේත්වා විහරාමි අනාසවො.

3319. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා කදලිඵලදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

කදලිඵලදායකඡේරස්ස අපදානං සභ්‍යමං.

338. පනසඵලදායකඡේරාපදානං

3320. අජ්ජුනො නාම සමුද්ධො භිමවනෙන වසී තදා,
චරණෙන ව සමපනෙනා සමාධිකුසලො මුතී.

3321. කුමහමතනං ගහෙතාන පනසං ඡ්ච්ඡ්චකං,
ඡතතපණෙණ ධරෙතාන අදසිං සඤ්ඤො අහං.

3322. එකතවුතෙ ඉතො කසො යං ඵලමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාතිජාකාමි ඵලදානසසිදං ඵලං.

3323. ස්වාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සන්තිකෙ,
නිස්සො විජ්ජා අනුසුතතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

3324. කිලෙසා කොපිතා මය්හං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
නාගොච ඛකිතං ඡේත්වා විහරාමි අනාසවො.

3325. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡළභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා පනසඵලදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

පනසඵලදායකඡේරස්ස අපදානං අට්ඨමං.

339. ඡොණකොට්ඨිසඡේරාපදානං

3326. විපස්සිනො පාවචනෙ එකං ලෙණං මයා කතං,
වාතුද්දිසස්ස සඛසස්ස ඛක්ඛුමාරාජධානියා.

3327. දුස්සෙහි භූමිං ලෙණස්ස සඤ්ඤො පරිච්චිතං,
උදග්ගචිතෙනා සුමනො අකාසිං පණ්ණිං තදා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3317. එකානන්තයෙන් බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සම්පයට මාගේ යහපත් පැමිණීමෙන් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3318. මා විසින් කෙලයයෝ දවන ලදහ. සියලු භවයෝ නසන ලදහ. හස්සියකු මෙන් බැඳුම් සිදු ආශ්‍රව රහිතව වෙසෙමි.

3319. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝ ද ෂබ්බිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් කදලිච්ඡදයක සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

කදලිච්ඡදයක සංවරාවදානය අවවාහි සි.

338. පනසච්ඡදයක සංවරාවදානය

3320. එකල්හි අජිත්ත නම් සම්බුද්ධි තෙමේ හිමවතෙහි විසිය. ඒ මුනි තෙමේ (පසළොස්) වරණ ධර්මයන්ගෙන් යුක්ත වූයේ සමාධිගෙහි දක්‍ෂවූයේ ද මේ.

3321. කුඹි පමණ වූ ජීවජීවක නම් පනාපලක් ගෙනවුත් පණිවජ්-
ත්‍රයෙහි තමා මම ශාස්තෘන් වහන්සේට දුනිමි.

3322. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් ච්ඡදනයක් දුනිමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. ච්ඡදනයාගේ මේ විපාක සි.

3323. එකානන්තයෙන් බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සම්පයට මාගේ යහපත් පැමිණීමෙන් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3324. මා විසින් කෙලයයෝ දවන ලදහ. සියලු භවයෝ නසන ලදහ. හස්සියකු මෙන් බැඳුම් සිදු ආශ්‍රව රහිත ව වෙසෙමි.

3325. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝ ද ෂබ්බිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් පනසච්ඡදයක සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පනසච්ඡදයක සංවරාවදානය අවවාහි සි.

339. සොණකොට්ඨිය සංවරාවදානය

3326. විපසි බුදුරජුන්ගේ සසුන පවත්නා කල්හි සිවුදිනින් වසින සංඝසංඝාට බණුම රජධානියෙහි මා විසින් ලෙණක් කරවන ලදී.

3327. ලෙණෙහි බිම වසුවලින් අතුරු (සංඝසංඝාට) පිදිමි. එකල්හි ඔදවැසි සිත් ඇත්තෙමි සොමිනස් වූයෙමි (මෙබඳු) ප්‍රාථිකාවක් ද කෙළෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3328. ආරාධයෙය්‍යං සමුද්ධං පබ්බජ්ඣව ලහෙය්‍යහං,
අනුතතරඤ්ච නිබ්බාණං ඵ්‍රසෙය්‍යං සනතිමුත්තමං.
3329. තෙනෙව සුක්කමුලෙන කප්පං¹ නවුති සංසරිං,
දෙවභූතො මනුස්සො වා කතපුඤ්ඤා විරොවහං.
3330. තතො කම්මාවසෙසෙන ඉධ පච්ඡිමකෙ හවෙ,
චම්පායං අග්ගසෙට්ඨස්ස ජාතොමහි එකපුත්තකො.
3331. ජාතමත්තස්ස මෙ සුත්වා පිතු ඡන්දො අයං අහු,
දදුමහං කුමාරස්ස විසකොටි අනුත්තමා.
3332. චතුරඛතුලා ව මෙ ලොමා ජාතා පාදතලෙ උහො,
සුමුමා මුදුසමථස්සා තුලපිටුසමා සුභා.
3333. අතීතා නවුති කප්පා අයමෙකොව² උත්තරි,
තාභිජානාමි නිකම්බෙන පාදෙ භූමා අසත්තෙන.
3334. ආරාධිතො මෙ සමුද්ධො පබ්බජි අනගාරිසං,
අරහත්තඤ්ච මෙ පත්තං සිතිභූතොමහි නිබ්බුතො.
3335. අග්ගො ආරද්ධවිරියානං³ නිද්දිට්ඨො සබ්බදස්සිතා,
බිණ්ණසවො ව⁴ අරහා ඡලභිඤ්ඤා මහිද්ධිකො.
3336. එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං දුනමදදිං තදා,
දුග්ගතිං තාභිජානාමි ලෙනදුත්තස්සිදං ඵලං.
3337. සවාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සනතිකෙ,
තිමස්සා විජජා අනුප්පත්තා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
3338. කිලෙසා ක්කාපිතා මයහං හවා සබ්බෙ සමුහතා,
නාගොව බක්ඛිතං ඡේත්වා විහරාමි අනාසවො.
3339. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
3340. ථෙරො කොට්ඨිසො⁵ සොණො භික්ඛුසම්ඝස්ස අග්ගතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි අනොත්තමො, මහාසරෙති.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සොණො කොට්ඨිසො ථෙරො ඉමා ගාථායො
අභාසිත්වාති.

සොණකොට්ඨිසකෙත්ථරස්ස අපදනං නවමං.

1. කප්ප, මජ්ඣ. 2. අයං ඵසකාව, මජ්ඣ. 3. ආරද්ධවිරියානං, මජ්ඣ.

4. බිණ්ණසවොමහි, මජ්ඣ. 5. කොට්ඨිසො, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3328. මම බුදුරජුන් සතුටු කරන්නෙමි. පැවිද්ද ද ලබන්නෙමි. අනුත්තර වූ උත්තම ශාන්තිසංඛ්‍යාත නිවණ ද සපයී කරන්නෙමි.

3329. කුශලමූලයෙන් ම අනුකල්පයක් සැරිසැරිමි. කරණ ලද පින් ඇති මම දෙවි වූයෙමි නෝ මිනිස් වූයෙමි නෝ බැබළුමි.

3330. ඉක්බිති අවශෙෂ කම්මපාකයෙන් අන්තිම භවයෙහි මේ වමසා තහරයෙහි අගසිටුනුයේ එක ම පුත්‍රව උපන්නෙමි වෙමි.

3331. මා උපන් පමණක් ම අසා පියතුමාහට මේ බඳු අදහසෙක් විය. “මම කුමරුන්ට නො අඩුව පිසිකෙලක් (බන්ධ) දෙමැසි” (කියා යි).

3332. මාගේ දෙපතුල්හි සිසුම් වූ මොලොක් පහස් ඇති පුළුන් කෙඳි බඳු කොබතා සිටු අතුල් දිගු ලෝමයෝ හටගත්හ.

3333. අනුකපක් ඉක්මින. මේ ඉතිරි කල්පය යි. (මේ අනුඵක්කපතුල) නො අතුල බිමෙහි පා තැබූ බවක් නො දනිමි.

3334. මා විසින් සම්බුදුරජානෙම තුටු කරණ ලදි. අනගාරිය සංඛ්‍යාත සසුනෙහි පැවිදි වීම. මා විසින් රහත්වට ලබනලදි. කෙලශදාහයෙන් තිටුනෙමි සිසිල් වූයෙමි වෙමි.

3335. ආරබ්බ වියදී ඇති මහණුන් අතුරෙන් මම අග්‍රය යි බුදුරජුන් විසින් දක්වන ලද්දෙමි වෙමි. මහත් සෘණී ඇති ෂබ්භිඤ්ඤ ඇති ආසුට ඤාය කල රහත් නමක් ද වෙමි.

3336. මෙයින් එක්අනුවන කපෙහි වූ එකල්හි යම් දතක් දුනිම් ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. ලෙනක්දීමෙහි මේ විපාක යි.

3337. බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සම්පයට මාගේ ශුභගමනෙක් ම විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ. බුදු සසුන කරණ ලදි.

3338. මා විසින් කෙලශයෝ දවන ලදහ. සියලු භවයෝ තසන ලදහ. කසුනිකු මෙන් බැඳුම් සිදු ආසුට රහිතව වෙසෙමි.

3339. සිටුපිළිසිඹියාවෝද අභට්ටමොක්කයෝද ෂබ්භිඤ්ඤාවෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදු සසුන කරණ ලදි.

3340. අනවතප්ත මහවිල් තෙර දී පැණ විවාරණ ලද සොණ-කොට්ඨිස සඨවිර තෙමේ ඩික්ඝභන ඉදිරියෙහි විසඳිය.

මෙහි මේ අයුරින් ආයුෂමත් සොණකොට්ඨිස සඨවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සොණකොට්ඨිස සඨවිරාචදානග නවවැනි යි.

390. පුබ්බකමමපිලොතිකාපදානං

3341. අනොනනකරාසනෙන රමණියෙ සිත්‍රාතලෙ,
නානාරතනපජේයනෙ නානාගකිවනනනරෙ.
3342. මහතා භික්ඛුසබ්බෙසන පරෙතො ලොකනායකො,
ආසීතො ව්‍යාකරී තත්ත පුබ්බකමමානි අත්තනො.
3343. සුණාථ භික්ඛවො මග්ගං යං කමමං පකතං මයා,
පිලොතිකස්ස කමමස්ස බුද්ධිනෙතපි විපව්වති*.
3344. මුනාළි නාමහං බුතො පුබ්බෙ අඤ්ඤාසු ජාතිසු,
පච්චකවුද්ධං සරභා¹ අබ්භාවිකම් අසුසකං.
3345. තෙන කමමවිපාකෙන නිරයෙ සංසරිං විරං,
බහුවස්සසහස්සානි දුක්ඛං වෙදෙසිං වෙදනං.
3346. තෙන කමමාවසෙසෙන ඉධ පච්ඡිමකෙ හවෙ,
අබ්බකඛාතං මයා ලද්ධං සුඤ්ඤිකාය කාරණා.
3347. සබ්බාභිභුස්ස බුද්ධස්ස නිසෙද්‍ය නාමාසි සාවකො,
තං අබ්බකඛාය නිරයෙ විරං සංසරිතං මයා.
3348. දහවස්සසහස්සානි නිරයෙ සංසරිං විරං,
මනුස්සනාවං ලද්ධාහං අබ්බකඛාතං බහුං ලභිං.
3349. තෙන කමමාවසෙසෙන විඤ්චමානවිකා මමං,
අබ්බකඛාසි³ අභුතෙන ජනකායස්ස අග්ගතො.
3350. බ්‍රාහ්මණො සුතචං ආසිං අහං සකකතපුරිතො,
මහාවතෙ පඤ්චසතෙ මනෙත වාවෙම් මාණවෙ.
3351. තජ්ඣාගතො ඉසි භිමො පඤ්චාභිඤ්ඤා මහිද්ධිකො,
තඤ්චාහමාගතං දිස්වා අබ්භාවිකම්මදුසකං.
3352. තතොහං අවචං සියෙස්ස කාමහොති අයං ඉසි,
මග්ගපි හාසමානස්ස අනුමොදිංසු මාණවා.
3353. තතො මාණවකා සපබ්බ භික්ඛමානා⁴ කුලෙ කුලෙ,
මහාජනස්ස ආහංසු කාමහොති අයං ඉසි.

* සුණාථ භික්ඛවො මග්ගං කමමං පකතං මයා,
එකං අරඤ්ඤිකං භික්ඛුං දික්වා දික්වා පිලොතිකා.
පජ්ඣිතං පඨමං බුද්ධං බුද්ධිනායකං මයා තදා,
පිලොතිකස්ස කමමස්ස බුද්ධිනෙතපි විපව්වති
ගොපාලකො පුරෙ ආසිං ගාමිං පාජෙති ගොවරං,
විවිකම් උදකං ආවිලං ගාමිං දික්වා නිවාරිති.
තෙන කමමවිපාකෙන ඉධ පච්ඡිමකෙ හවෙ,
විපාසිතො යදිමජකං න හි පාතුං ලභාමෙ. සභා.

1. සුරභි, මජ්ඣ.

2. සංසරිතං, මජ්ඣ.

3. අබ්භාවිකම්, මජ්ඣ.

4. භික්ඛමානා, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

390. පුබ්බකමමපිලොභිකාවදානං

3341. නොයෙක් රත්නයෙන් බබලන නානාවිධ පුගකි ප්‍රභවයෙන් ගැටසිගත් (නිමාලය) වනයෙහි අනාමනස්තවිල සමීපයෙහි වූ සිත්කලු ගල්තලාවෙකි,

3342. මහත් වූ භික්ෂුසමුහයා විසින් පිරිවරන ලද බුදුරජානන් වහන්සේ වැඩහුන් සේක්, එහි දී තමන්වහන්සේගේ පූර්වකමය ප්‍රකාශ කළ සේක.

3343. මහණෙනි, මා විසින් යම් කමයක් කරන ලද ද මාගේ (ඒ කමය) අසවු. විපාකාවශෙෂකමය බුදුබැව් ලැබු කල්හි ද විපාක දේ.

3344. පෙර මම අප්‍රකට වූ (ශුද්‍ර) ජාතියට අයත් මුනාලී නම් බුච්ඡියෙක් වීම. (එකල්හි) කෙලශයන්ගෙන් නිදා නොකටයුතු වූ ඝරභු නම් පසේබුදුන් වහන්සේට නිදා කෙළෙමි.

3345. ඒ කමිවිපාකයෙන් බොහෝ කලක් තීරයෙහි සැරිසැරීම. බොහෝ දහස් ගණන් හවුරුදු දුක්වෙදනා වින්දෙමි.

3346. ඒ කමියාගේ අවශෙෂවිපාකවශයෙන් මේ අනන්ත භවයෙහි සුඤ්ඤා නම් පරිව්‍රාජිකාව නිසා මා විසින් නිදා වචන ලබන ලදී.

3347. සබ්බාතිභූ නම් බුදුරජුන්ගේ නිදා නම් ශ්‍රාවකයෙක් විය. උන්වහන්සේට නිදා කොට මා විසින් බොහෝ කාලයක් තීරයෙහි සැරිසැරණ ලදී.

3348. හවුරුදු දසදහසක් පමණ වූ දීඝිකාලයක් තීරයෙහි සැරි සැරීම. මිනිසන්වට ලත් මම බොහෝ නිදා ලැබීමි.

3349. ඒ කමියාගේ ශෙෂ වූ විපාකයෙන් විඤ්ඤාමානවිකා නොමෝ ජනසමුහයා ඉදිරියෙහි මට අභූතයෙන් වොදනා කලාය.

3350. මම බොහෝ දෙනා විසින් සත්කාර කරණ ලද්ද වූ පුදන ලද්ද වූ බහුශ්‍රාව බමුණෙක් වීම. මහවෙහෙහි පන්සියක් මානවකයනට මනත්‍ර හදාරවමි.

3351. මහත් සාද්ධි ඇති පඤ්චාභිඤ්ජාහි වූ හිම සෘෂිතෙම එහි පැමිණියේය. මම (එසේ) පැමිණියහු දෑක නිදා නොකටයුතු වූ ඔහුට නිදා කෙළෙමි.

3352. ඉක්බිති මම ශිෂ්‍යයන්හට 'මේ සෘෂිතෙම කාමගොභියෙකැ'යි කීමි. මාණවකයෝ ද මා කී වචනයට සතුටු වූවාහු ය.

3353. ඉක්බිති මාණවකයෝ හැමදෙන ගෙයක් පාසා පිඬු සිහින් 'මේ සෘෂිතෙම කාමගොභියෙකැ'යි මහජනයාට කීහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3354. තෙන කමමවිපාකෙන පඤ්චිකවුසනා ඉමෙ,
අබ්බකඛාතං ලභුං සබ්බෙ සුඤ්චිකාය කාරණා.
3355. වෙමාදුනාතරං පුබ්බෙ ධනගෙතු හතීං අහං,
පකඤ්චිං ගිරිදුක්ඛසමීං සිලාය ව අපිංසසීං.
3356. තෙන කමමවිපාකෙන දෙවදනෙනා සිලං බිපි,
අභ්‍යුට්ඨං පිංසසී පාදෙ මම පාසාණසකඛරා.
3357. පුරෙහං දුරකො හුන්වා කීලමානො මහාපථෙ,
පච්චෙකවුඤ්චං දිස්වාන මණ්ණෙ සකලීකං බිපිං.¹
3358. තෙන කමමවිපාකෙන ඉධ පච්ඡිමකෙ හට්ඨෙ,
වධන්ථං මං දෙවදනෙනා අභිමාරෙ පයොජයි.
3359. හන්ඨාරොණො පුරෙ අාසීං පච්චෙකමුනිමුත්තමං,
පිණ්ඩාය විවරන්තං තං අාසාදෙසීං ගජේන්තං.
3360. තෙන කමමවිපාකෙන හන්තො නාලාගිථි ගජො,
ගිජිබ්බජෙ පුරවරෙ දුරුණො මං උපාගමි.²
3361. රාජාහං පඤ්චො³ අාසීං සන්තිනා පුරිසං හතීං,
තෙන කමමවිපාකෙන නිරසෙ පච්චිසං භුසං.
3362. කමමුතො තස්ස සෙසෙන ඉදුනි සකලං මම,
පාදෙ ඡපිං පකොපෙසි⁴ න හි කමමං විනස්සති.
3363. අහං කෙවට්ටගාමසමීං අහුං කෙවට්ටදුරකො,
මච්ඡකෙ ඝාතීතෙ දිස්වා ජනසීං සොමනස්සකං.
3364. තෙන කමමවිපාකෙන සීසදුක්ඛං අහු මම,
සබ්බෙ සකකා ව හඤ්ඤිංසු යදා හතී විමුඛහො⁵.
3365. පුස්සස්සාහං පාවචනෙ සාවතක පරිහාසසීං,
යවං බාදථ භුඤ්ඤ්ථ මා ව භුඤ්ඤ්ථ සාලයො.⁶
3366. තෙන කමමවිපාකෙන තෙමාසං බාදිතං යවං,
නිමන්තිතො බ්‍රාහ්මණෙන ඉවරස්සජායං වසීං⁷ තදා.
3367. නිබ්බුඤ්ඤා වත්තමානමහි මලපුත්තං නිත්තථසීං⁸,
තෙන කමමවිපාකෙන පිට්ඨිදුක්ඛං මමං අහු.

1. දහිං, සහා. 2. සමුපාගමි, මජ්ඣං. 3. පනතිකො සහා.
4. පකපපසි, මජ්ඣං. 5. විබ්බුතො, මජ්ඣං. 6. භාලියො, සිමු.
7. වසං, සිමු. 8. නිසෙධසීං, සහා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3354. ඒ කම්මිපාකයෙන් මේ හැම පන්සියක් හික්කුණු සුදැරිකා පිරිවැරිය නිමිති කොට නිසු ලැබුන.

3355. පෙර මම (එක පියකුට දාව දෙමවුකුසින් උපන්) වෙමානික සොහොයුරු බනය හෙතුකොට ගෙන නැසිමි. හිරිදුරියක හෙළිමි ගලකින් ද තැළිමි.

3356. ඒ කම්මිපාකය හෙතු කොට ගෙන දෙව්දන් තෙමේ මට ගලක් පෙරළිය. (ඉන් නැගුනු) ගල් පතුරක් මාගේ පයෙහි මහැඟිල්ල තැළී ය.

3357. පෙර මම කුල දරුවෙක් ව මහමගෙහි ක්‍රීඩා කරමින් මග (වර්තා) පසේබුදු තමක් දක ගල්කැබැල්ලක් (උන්වහන්සේ දෙසට) ලිමි.

3358. ඒ කම්මිපාකයෙන් මේ අනන්ත හටයෙහි දෙව්දන් තෙමේ මා මැරීම පිණිස දුනුවායන් යෙදවී ය.

3359. මම පෙර ඇතැරුවෙක් විමි. පිඩු පිණිස හැසිරෙන පසේබුදු-තමක් දක ඇතැරු ලවා උන්වහන්සේ ගවා ලැබිමි.

3360. ඒ කම්මිපාකයෙන් හිටිබඬ පමි උතුම් තගරයෙහි දී (මත් වී) භ්‍රාන්ත වූ දරුණු නාලාහිටි ඇතැරු මා වෙත එළැඹියේ ය.

3361. මම පෙර පාච්චිකර වූ රජෙක් විමි. සැතකින් ගසා පුරුෂයකු මැරිමි. ඒ කම්මිපාකයෙන් බොහෝ කලක් තිරයෙහි පැසුනෙමි.

3362. ඒ කම්මයාගේ ශෛෂ වූ විපාකයෙන් මෙකල මාගේ පාදයෙහි සිටිය සියල්ල (ඇතුළත ලේ තැල්ම නිසා) ප්‍රදාශ්‍ය විය. කම්මය නැති නො වේ.

3363. මම කෙටුල් ගමක කෙටුල් දරුවෙක් විමි. නසන ලද මසුන් දක සොම්නස ඉපදවිමි.

3364. ඒ කම්මිපාකයෙන් මාගේ හිසෙහි දුක් වෙදනාවක් ඇති විය. යම් කලෙක්හි විඩුඩහ තෙමේ යුද කෙළේ ද, එකල්හි සියලු ශාක්‍යයෝ ද නැසුනානු ය.

3365. සුඤ්ඤා බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුනෙහි ශ්‍රාවකයන්ගට යව කටු බුද්ධි, හැල් නො බුද්ධි සි නිසු කෙලෙමි.

3366. බමුණකු විසින් ආරාධනය කරණ ලද්දෙමි වෙරැසුණුවෙහි විසිමි. එකල ඒ කම්මිපාකයෙන් තෙමසක් යව අනුතව කරණ ලදි.*

3367. (පෙර) මලලසුඬයක් පවත්නා කල්හි මලලසුඬයකු පෙළිමි. ඒ කම්මිපාකයෙන් මාගේ පිටෙහි දුකබවෙදනාවක් විය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3368. තිකිච්ඡකො අහං ආසිං සෙට්ඨිපුත්තං විරෙවසිං,
තෙන කම්මවිපාකෙන නොති පකඛජ්ඣිකා මම.
3369. අවවාහං ජොතිපාලො සුගගං කසසපං තදා,
කුතො හු බොධි මුණ්ඛස්ස බොධි පරමදුලලහා.
3370. තෙන කම්මවිපාකෙන අවරිං දුක්ඛරං ඛහුං,
ජබ්බස්සානුරූපෙලායං තතො බොධිමපාපුණ්ණිං.
3371. නාහං එතෙන මග්ගෙන පාපුණ්ණිං බොධිමුත්තමං,
කුමමග්ගෙන ගවෙසිස්සං පුබ්බකම්මෙන වාරිකො.
3372. පුඤ්ඤපාපපරික්ඛිණො සබ්බසන්තාරවජ්ජිතො,
අසොකො අනුපායාසො නිබ්බාසිස්සමනාසවො.
3373. එවං ජිනො වියාකාසි භික්ඛුසඛ්ඤස්ස අග්ගතො,
සබ්බාභිඤ්ඤාබලප්පතෙනා අනොතතෙන මහාසරෙ.

ඉසං සුදං හගවා අත්තතො පුබ්බවර්තං පුබ්බකම්මපිලොතිකං.¹
නාම ධම්මපරියායං අභාසි.

පුබ්බකම්මපිලොතිකං නාම බුද්ධාපද්‍යනං දසමං.

උද්දානං:

අවණ්ටං ලබුජ්ඤෙව උදුමබරපිලකඛු ව
ථාරු වලලි ව කාදලී පතසො කොට්ඨිසකො
පුබ්බකම්මපිලොති ව අපද්‍යනං මහෙසිතො
ගාථායො එකනවුති ගණ්ඨායො විභාවිති.

අවණ්ටප්ලවග්ගො එකුනවතනාලිසතිමො.

391. පිළිඤ්චවච්ඡතෝරාපද්‍යනං

3374. නගරෙ හංසවතියා ආසිං දොවාරිකො අහං,
අකෙඛානං අමිතං භොගං සරෙ සන්තිවිතං මම.
3375. රහො ගතො නිසිදිත්වා සම්පතංසිත්වා² මානසං,
තිසජ්ජ පාසාදවරෙ එවං විනෙතසනං තදා.
3376. බහු³ මේඛිගතා හොනා පීතං අනෙතපුරං මම,
රුජංපි සන්තිමනෙතසි ආනාඤ්ඤා පඨවිස්සරෙ⁴.

1. කම්මපිලොතිකං, මජ්ඣ.

2. පහංසිත්වාන, මජ්ඣ.

3. පහු, මජ්ඣ.

4. පඨවිසසරො, මජ්ඣ.

3368. මම පෙර වෙදෙක් වීමි. (ධනලොභයෙන්) එක් සිවුපුතකු විරෙක කරවීමි. ඒ කමිසෙන් මට ලොභිතපකකඤ්ඤා (=ලේ අභිසාර) රොගය වැලඳුනේ වේ.

3369. (පෙර) ජොතිපාල මානවක වූ මම එකල්හි කාශ්‍යප බුදු-රජානන් වහන්සේට 'ඉක්කියාට (හිස මුඩු කළහුට) සමෙබ්බි ඥානයක් කොසින් ද ? සමෙබ්බි ඥානය ඉතා දුලිභය' යි කීමි.

3370. ඒ කමිවිපාකයෙන් උරුවෙලායෙහි සාවුරුද්දක් බොහෝ දුෂකරක්‍රියා කෙලෙමි. ඉන් පසු සමාස්සමෙබ්බියට පැමිණියෙමි.

3371. පුළුකමිසෙන් (සැප) වලක්වන ලද්දේ නොමගින් බුදුබව සොයන්නෙමි මම ඒ නොමගින් උතුම් සමාස්ස සමෙබ්බියට නොපැමිණියෙමි.

3372. පින්පම් ගෙවා දුග්ගේ කෙලෙස් තැවුල් බැහැර කෙලෙම් ශොක රහිත වූයෙමි උපායාස රහිත වූයෙමි ආසුව රහිත වූයෙමි පරිනිප්පාණයට පත්වන්නෙමි.

3373 සියලු අභිඤ්ඤානව පත් සඵඤ්ඤාත් වහන්සේ අනවතර්ත මහවිල් තෙරෙහි දී බික්සහන හමුයෙහි මෙසේ වදාල සේක.

මෙහි මේ අයුරින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තමන් වහන්සේගේ පුළු වර්තය (දැක්වෙන) පුබ්බකම්මපිලෝනික නම් වූ ධර්මදෙශනාව වදාල සේකි.

පුබ්බකම්මපිලෝනික නම් වූ බුද්ධාවදානය දසවැනි යි.

උද්දනය:

අවණ්ව ලබුප් උදුමර පිලකඩු
චාරු වලලී කදලී පතස කොටිවිසක
පුබ්බකම්මපිලෝනි සම්බුදුසිරිත ද වේ
මෙහි ගි එක් අනුවක් පඬුවන් ගණන ලද වේ.

අවණ්වඵල වර්ග එකුන්සාලිස්වැනි යි.

391. පිළිනදිවච්ඡ සංවිරාවදානය

3374. මම හංසවතී කගරයෙහි දොරටුපාලයෙක් වීමි. මාගේ ගෘහ-යෙහි නිරවුල් වූ අපමණ භොග සමපත් ද විය.

3375. මම එකල්හි පහයෙහි විවෙකව කිද සිත පහදවා මෙසේ සිතීමි.

3376. මා විසින් බොහෝ භොගසම්පන්නත්‍ර ලබන ලදහ. මාගේ ඇතුළුවර සමාධාය. පෘථිවිඤ්ච වූ ආනාඤ රජතෙමේ ද (බුදුරජුන් ප්‍රධාන සහිසයාට දානය සදහා) ආරාධනය කෙළේය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුලත් කර ඇත.

3377. අයඤ්ච බුද්ධෝ උපානො අභිවුප්පනභිකො මුති,
සංවිජ්ජනති ව මෙ හොගා දුතං දස්සාමි සන්ත්තො.
3378. සදුමෙන රුජපුතෙන දින්නං දනවරං ජිනෙ,
හත්තිනාගෙ ව පලලඬෙක අපස්සෙනඤ්ඤා'නප්පකං.
3379. අහමපි දුතං දස්සාමි සබ්බෙ ගණවරුත්තමෙ,
අදින්නපුබ්බමඤ්ඤාසං හවිස්සං ආදිකමමිකො.
3380. විනොතනාහං බහුවිධං යාගෙ යස්ස සුඛං ඵලං,
පරික්කාරදුතමදදකම් මම සබ්බප්පුරණං.
3381. පරික්කාරානි දස්සාමි සබ්බෙ ගණවරුත්තමෙ,
අදින්නපුබ්බමඤ්ඤාසං හවිස්සං ආදිකමමිකො.
3382. නලකාරෙ උපාගමම ඡන්නං කාරෙසිං තාවදෙ,
ඡන්නසතසහස්සානි එකතො සන්නිපාතසිං.
3383. දුස්සසතසහස්සානි එකතො සන්නිපාතසිං,
පත්තසතසහස්සානි එකතො සන්නිපාතසිං.
3384. වාසියො සත්ථකෙ වාපි සුචියො නබ්බෙදකෙ¹,
හෙට්ඨා ඡන්නෙ ලග්ගාපෙසිං² කාරෙභ්වා තදනුවත්ථෙ.
3385. විබුජනෙ තාලවණෙට මොරහත්ථෙ ව වාමරෙ,
පරිස්සාවනෙ තෙලධරෙ³ කාරසිං තදනුවත්ථෙ.
3386. සුචිකරෙ අංසබ්බෙ අථොපි කායබ්බකෙන,
ආධාරකෙ ව සුකතෙ කාරසිං තදනුවත්ථෙ.
3387. පරිභොගභාජනෙ ව අථොපි ලොහපාලකෙ,
හෙසජේජ පුරසිත්තාන හෙට්ඨාඡන්නෙ ඨපෙසහං.
3388. වචං උභිරං ලට්ඨිමධුං පිප්ඵි මරිචානි ව,
හරිතකිං සිඛිතිවරං⁴ සබ්බං පුරෙසිං භාජනෙ.
3389. උපාහනෙ⁵ පාදකායො අථො උදකපුඤ්ජනෙ,
කත්තරදණ්ඨෙ සුකතෙ කාරසිං තදනුවත්ථෙ.
3390. ඔසබ්බඤ්ජනනාමි ව⁶ සලාකා ධම්මකුත්තරා,
කුඤ්චිකා පඤ්චවණ්ණෙහි සිබ්බිතෙ කුඤ්චිකාසරෙ.
3391. ආයොගෙ බුමතෙතෙන ව අථොපි දීපධාරකෙ,
තුමබ්බකෙ ව කරණෙඛි ව කාරසිං තදනුවත්ථෙ.

1. කඛප්පදන, මජ්ඣ. 2. භිපාපෙසිං, මජ්ඣ. 3. තෙලධාරෙ, මජ්ඣ.
4. සිඛිතිවරං, මජ්ඣ. 5. උපාහනා, මජ්ඣ. 6. ඔසබ්බ අඤ්ජනාපි ව, සස.

3377. සඵලං තෙමේ ලෝ වැඩ සඳහා පතල වන්නේ වේ. මේ ඵ් සඵලං තෙමේ ලෝ ව පතල විය. මාගේ නොගයෝ ද විද්‍යාමාන වෙත්. ශාස්තෘන් වහන්සේට දනක් දෙන්නෙමි.

3378. පළමු නම් රාජපුත්‍රයා විසින් බුදුරජානන් වහන්සේ කෙරෙහි උතුම් වූ දායකත්වය දෙන ලදී. (ඵ දනෙහි) හස්තිරාජයන් ද, පයඝිකයන් ද හේත්තු වන පුරු ද යන බොහෝ දේ වෙයි.

3379. මම ද උතුම් වූ සංඝයා කෙරෙහි දනක් දෙන්නෙමි. අනුන් විසින් නො දුන් විරු (ද දීමෙහි) ආදිකර්මකයෙක් වන්නෙමිසි-

3380. යම් යම් ද දීමෙහි සුඛවිපාක නන් අයුරින් සිතා මාගේ අදහස් පුරා ලාභ පරිත්තාරදායක දීවිමි.

3381. ගණවරොත්තම වූ සංඝයා කෙරෙහි පිරිකර දෙන්නෙමි. අනුන් විසින් නො දුන් විරු (ද දීමෙහි) ආදිකර්මකයෙක් වන්නෙමිසි-

3382. එකෙණෙහි කුලුපොත්තන් (=බට්ටලින් කමානක කරන්නන්) වෙත එළඹ ඡත්‍ර කරවිමි. ඡත්‍ර ලක්‍ෂයක් එක්රැස් කෙළෙමි.

3383. වසත්‍ර ලක්‍ෂයක් ද එක්රැස් කෙළෙමි. පාත්‍ර ලක්‍ෂයක් ද එක්රැස් කෙළෙමි.

3384. වැ ද කුඩා පිහි ද, හිදි ද, නියසපන සැත් ද, ඊට සුදුසු ලෙස කරවා ඡත්‍රයෙහි එල්බවිමි.

3385. පවන්අතු ද, විජිතිපත් ද, මොණරපියාපත් ද, සෙමර-වල් ද, පෙරහන්කඩ ද, තෙල්බදුන් ද, එයට සුදුසු ලෙස කරවිමි.

3386. හිදිගුලා ද, අස්බන් ද, යළි කාබන් ද, (පාත්‍රාඛාරාදි) මෑතවින් කල ආඛාරක ද එයට සුදුසු ලෙස කරවිමි.

3387. පරිභොගයට ගන්නා බදුන් ද, එසේ ම ලොභොකලී ද බෙහෙත් පුරවා ඡත්‍ර යට තැබිමි.

3388. වදකසාය, සැවැත්ත (විජ්ණානානනි) මුල් ය, වැල්මි ය, තිප්පිලි ය, ගම්මිරිස් ය, අරළු ය, හිතුරු ය යන මේ සියල්ල බදුන්හි පිරවිමි.

3389. වහන් ද, මිරිවැහි ද, එසේ ම දිය පිස්තාවන් ද, මෑතවින් කල සැරයටි ද, එයට සුදුසු ලෙස කරවිමි.

3390. බෙහෙත් අදුන් තාප්පිකා ද (බෙහෙත් ගැමි ආදිය සඳහා ගන්නා) ලහ ද, දම්කොකුරු (=බබරු) ද කෙසි (යතුරු) ද පස්වණින් මසා කල කෙසිගුලා හෙවත් යතුරු කොපු ද,

3391. ආයොගපට්ට ද, දුම් (බොන) කෝට් ද පතන් එල්ලන කොකු ද තිඹ නම් මානපාත්‍ර ද කරඹු ද එයට සුදුසු ලෙස කරවිමි.

3392. සන්ධාසය පිප්පලෙ වෙව අපථාපි මලහාරකෙ,
හෙසජ්ජවිකෙ වෙව කාරසිං තදනුවත්තෙව.
3393. ආසජ්ජයො පිඨකෙ ව පලලඛෙක වතුරුමයො,
තදනුවත්තෙව කාරසිංහා කෙට්ඨාත්තෙන ඨපෙසහං.
3394. උණණාභිසි නුලභිසි අපථාපි පිසිකාභිසි¹,
බ්බෙඛාගතො² ව සුකතෙ කාරසිං තදනුවත්තෙව.
3395. කුරුටිකෙද මුසිසිකෙද තෙලං හත්ථපතාපකං,
සිපාටි ඵලකෙ සුචි මඤ්චමත්ථරණෙන ව.
3396. සෙනාසනෙ පාදපුඤ්ජ සයනාසනදණ්ඩකෙ,
දන්තපොණෙ ව ආටලී සීසාලෙපතගනිකෙ.
3397. අරණී පලාලපිඨො³ ව පත්තපිඨානථාලකෙ,
උදකස්ස කටවස්ථ ව වුණණකා රජනමමණං⁴.
3398. සමමජ්ජනං⁵ උදපත්තං තථා වසිසිකසාටිකං,
නිසිදනං කණ්ඩුජාදී අථ අන්තරවාසකං.
3399. උත්තරුසඛගසඛසාටි නජ්ඣිකං මුඛසොධනං,
බිලඛගලොණං පසුතං ව මුසුඤ්ච දග්ගිපානිකං.
3400. බුපං සිත්ථං පිලොතිඤ්ච මුඛපුඤ්ජතසුත්තකං,
දුතඛං නාම යං අසී යං ව කප්පති සජ්ඣනො.
3401. සබ්බමෙතං සමානෙතො ආතඤ්ඤං උපසඛකමිං,
උපසඛකමම රුජානං ජනෙතාරං මහෙසිනො⁶,
සිරසා අභිවාදෙතො ඉදං වචනමමුට්ඨං.
3402. එකතො ජාතසංවඤ්ඤා උභින්නං එකතො මනං⁷,
සාධාරණං සුඛදුකෙඛ උභො ව අනුවත්තකා.
3403. අසී වෙනසිකං දුකං තවාධෙය්‍යං අරිඤ්ඤම,
යදී සකෙකාසි තං දුකං විනොදෙය්‍යාසි ඛතතීය.
3404. තව දුකං මමං⁸ දුකං උභින්නං එකතො මනං⁹,
නිට්ඨිතතති විජානාති මමාධෙය්‍යං සවෙ තුවං.
3405. ජානාති මෙ මහාරුජ දුකං මෙ දුඛිනොදයං,
පසු සමානො ගජ්ජසු එකං තෙ දුච්චං වරං.

1. පිසිකාභිසි, සා. 2. බ්බෙඛාගතො, සා. 3. පලපිඨො, මජ්. 4. රජනමමණං, මජ්. 5. සමමුජ්ජනං, සා. 6. මහෙසිනං, සිමු. මහායසා, සා. 7. යසො, සා. 8. මම 9. මනො, මජ්.

3392. අඬු ද, කතුරු ද, යළිදු මල හරතා හඬු (=කන්තාදි) ද බෙහෙත් පති ද එයට සුදුසු ලෙස කරමි.

3393. දික්භහලා පුටු ද, කුඹා පුටු ද, පලහ ද මම එයට සුදුසු ලෙස කරවා ඡත්‍රයයට තැබිමි.

3394. එළලොම් පිර වූ බිසි ද, පුළුන් පිර වූ බිසි ද, යළිදු පුටු බිසි ද මැනවින් කරණ ලද මෙව්ට ද එයට සුදුසු ලෙස කරමි.

3395. (ඇඟ ඉළීමට ගන්නා) කුරුදුගල් ද, මිඳුරි ද (තල) තෙල් ද එසේ ම ඇඟ ඉළීමට ගන්නා (ඉරි ඇඳ කොරොක් කල) අත්වන අතුරු කබල ද (මට කල) ගල්පතුරු ද, පුවරු ද, හිඳි ද, ඇඳ අතුරුණු ද,

3396. සෙනසුන් ද, පාබිසි ද, යහන්දඬු ද, දූතැටි ද, දත් කටු ද හිසෙහි ගල්වන ගකු (තෙලොදිය) ද,

3397. හිනිගාතා දඬු ද, පිදුරු පුටු ද, පාත්‍රයන් වහන පියන් හා තලි ද, දිය ගන්නා පිණිස යොදන කිණිසි ද, සුණුවහි ද පඬුමරු ද,

3398. මුසුන් ද, දියබඳුන් ද, එසේ ම වැසිසළු ද, හිඳිනා ඇතිරි ද, කස්පිමිසන් පටි ද, යළි හඳුනාකඩ ද,

3399. උතුරුසහසිවුරු හා සහලසිවුරු ද, නග්‍ය කරණ යුගතාදි ද, මුවදෙනා බඳුන් ද, ඇඹුල් කාභි ද, ලුණු ද, බොහෝ වූ මි ද, දිනියෙන් කල පානවහි ද,

3400. දුම් නඟනා ද්‍රව්‍ය ද, ඉටි ද, මහලුපිළි ද, මුව පිස්නා හා හු දැසි (මෙසේ) දිය යුතු යමක් ඇත් ද, යමක් ශාස්ත්‍රාත් වගන්තේටත් කැප ද.

3401. මේ සියල්ල රැස් කරවා මහර්මි වූ බුදුරජුන්ගේ පියා වූ ආනන්ද රජු වෙත එළඹියෙමි. එළඹි හිස තමා වැඳ මේ වචනය කිමි.

3402. (අප දෙදෙන) එක්ව ඉපද එක්ව ම වැඩුනෝ වෙමු. දෙදෙනාගේ සිහ ද එක්ව ම පවති. (දෙදෙනා පිළිබඳ සුවදුක් දෙක) දෙදෙනාට ම සාධාරණ ය. (දෙදෙනා ම ඔවුනොවුනට) අනුව පවතින්නෝ වෙමු.

3403. සතුරන් මිනින්නා වූ රජතුමනි, මාගේ සිතෙහි තොප අයත් හෙවත් තොප විසින් මැඩලිය යුතු දුකක් ඇත. ඝෘත්‍රියයානෙති, ඉදින් හැකිවෙහි නම් ඒ දුක දුරු කරන්නෙහිය කියා සි.

3404. ඔබගේ දුක මාගේ දුකය, දෙදෙනාගේ ම සිහ එක්බඳය, ඉදින් තාගේ දුක මා අයත් නම් හෙවත් මා විසින් මැඩලිය හැක්කක් නම් එය අවසන් විය යුතු දැන ගණුව.

3405. මහරජතුමනි, මාගේ දුරු කල නො හැකි දුක දැනගණු මැනව, එය ඔබවහන්සේගේ ඔැතැර කල නො හැකි එක් වරයක් වෙයි. එය කිරීමෙහි පොහොසත් වන්නේ නම් කියනු මැනව.

3406. යාවතා විජිතං අජි යාවතා මම ජිවිතං,
එතෙති යදි තෙ අතො දස්සාමි අවිකම්පිතො.
3407. ගජ්ජිතං බො තයා දෙව මිච්ඡා තං ඛුහුගජ්ජිතං,
ජාතිස්සාමි කුචං අජ් සබ්බධමෙම පතිට්ඨිතං.
3408. අතිබාලං නිපිලෙසි දදමානස්ස මෙ සතො,
කිතෙන මෙ පිළිතෙනතො පජිතං තෙ කපේති මෙ.
3409. ඉච්ඡාමහං මහාරුජ බුද්ධසෙට්ඨමනුත්තරං,
ගොජ්ඣස්සාමි සම්බුද්ධං වජ්ජං මෙ මානු ජිවිතං.
3410. අඤ්ඤං තෙනං වරං දමිමි මා යාවිතො තථාගතං,¹
අදෙයොසා කස්සපි බුද්ධො මණිජොතිරසො යථා.
3411. නනු තෙ ගජ්ජිතං දෙව යාව ජිවිතමත්තතො,²
ජිවිතං දදමානෙන යුත්තං දායං තථාගතං.
3412. ධපතීයො මහාවීරෙ අදෙයොසා කස්සපි ජිතො,
න මෙ පටිසස්සුතො බුද්ධො වරස්සු අමිතං ධනං.
3413. විනිවජ්ජයං පාපුණාම පුච්ඡස්සාම විනිවජ්ජයෙ,
යථාසන්නං³ කපේස්සන්ති පටිපුච්ඡාම තං තථා.
3414. රඤ්ඤො හතො ගහෙත්වාන අගමාසිං විනිවජ්ජයං,
පරතො අකඛදස්සානං ඉදං වචනමබ්බුට්ඨං.
3415. උණන්තො මෙ අකඛදස්සා ජිවිතමපි පචාරසී⁴,
න කිඤ්චි ධපසිත්වාන රාජා වරමදසි මෙ⁵.
3416. තස්ස මෙ වරදින්නස්ස බුද්ධසෙට්ඨං වරිං අතං,
සුදිග්ගතො හොති මෙ බුද්ධො අථවා⁶ සංසයං මම.
3417. සොස්සාම තව වචනං භූමිපාලස්ස රාජිනො,
උභින්නං වචනං සුත්වා ජිනදිස්සාමෙත්ථ සංසයං.
3418. සබ්බං දෙව තයා දින්නං ඉමස්ස සබ්බගාතිකං⁷,
න කිඤ්චි ධපසිත්වාන ජිවිතමපි පචාරසී.

1. අයාවිතො තථාගතො, සො.

3. යථාසන්නං, මජ්ඣං.

5. ජිවිතමපි පචාරසී, මජ්ඣං.

2. ජිවිතමත්තකා, සො.

4. රජා වරමදසි මෙ, මජ්ඣං.

6. ජිනද්, මජ්ඣං.

7. සබ්බගාතිකං, සො.

3406. ජීවිතය යම් තාක් ඇද්ද, මාගේ ජීවිතය යම් තාක් ඇද්ද, ඉදින් මෙකී දෙසින් ඔබට ප්‍රයෝජන තම් කමටා නො වූයෙම් ම (එය) දෙන්නෙමි.

3407. දෙවයන් වහන්ස, ඔබ විසින් මෙසේ ගජිනා කරණ ලදී. එබඳු බොහෝ ගජිතයන් (ඇතැම් විට) බොරු වන්නේය. අද ඔබ සියලු බමුණන්හි පිහිටියෙක් දැයි දන්නි.

3408. (ඇති) යමක් දෙන්නා වූ මා (ඔබ) දැඩි ලෙස පෙළනෙහිය. මා පෙළීමෙන් ඔබට ඇති ප්‍රයෝජනය කිම? ඔබ විසින් පතන ලද්ද මට කියව.

3409. මහරජතුමනි, මම අනුතතර වූ බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ කැමැත්තෙමි. සම්බුදුරජුන් වලඳවන්නෙමි. මෙය වැරදුනහොත් මාගේ ජීවිතය නතමක් වේවා.

3410. මම ඔබට අතින් වරයක් දෙමි. තථාගතයන් වහන්සේ නො ඉල්ලනු මැනව. දූරගමණක් බඳු බුදුරජ තෙම කිසිවෙකුට නො දිය යුත්තෙකි.

3411. දෙවයන් වහන්ස, ඔබ විසින් තමාගේ දිවි වුව ද දෙමැයි ගජිනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද? ජීවිතය දෙන්නහු විසින් බුදුරජුන් දීම සුදුසුය.

3412. බුදුරජ තෙම (වෙන් කොට) තැබිය යුතු ය. සජීඥ තෙම කිසිවකුට නො දිය යුතු වේ. මා විසින් බුදුරජුන් දෙමැයි පිළිවදන් නො දෙන ලදී. අපමණ වූ බතය ඉල්ලනු මැනව.

3413. අධිකරණයට පැමිණෙමු. අධිකරණයෙහි දී විචාරන්නෙමු. (එවිට අධිකරණ තායකයෝ) ඇති පරිදි (කැරැණු) කියන්නාහුය. එය එසේ (අධිකරණයෙන් ම) විචාරමු.

3414. රජුගේ අත ගෙණ විනිශ්චයට ගියෙමි. විනිසකරුවන් ඉදිරියෙහි මේ වචනය කිමි:

3415. විනිසකරුවෝ මබස අසත්වා, කිසිවක් නො තබා මට රජ තෙම වරයක් දුන්නේය. ජීවිතය පවා පැවරිය.

3416. මට වර දුන් ඔහුගෙන් මම බුදුරජුන් ඉල්ලිමි. මට බුදුරජ තෙම මැනවින් දෙන ලදී. නො එසේ නම් මාගේ සැකයෙකි.

3417. තාගේ වචනය ද පෘථිවිපාලක වූ රජුගේ වචනය ද අසමු. දෙදෙනාගේ ම වචන අසා මෙහි සැක දුරු කරමු.

3418. දෙවයන් වහන්ස, කිසිවක් තබා නො ගෙණ සියල්ල ම ගතයුතු සේ කොට සියල්ල ඔබවහන්සේ විසින් මොහුට දෙනලද ද? ජීවිතය ද පැවරී ද?

3419. කිව්ජ්ජනෙතොච හුත්වාන යාචී වරමනුත්තරං¹,
ඉමං සුදුක්ඛිතං ඤාතො අදාසිං සබ්බගාහිකං.
3420. පරාජයො තචං² දෙව, අස්ස දෙයොසා තථාගතො,
උභින්නං සංසයො ජිනො යථාසන්නමිති³ කිට්ඨථ.
3421. රාජා තජෙව ධත්වාන අකඛදස්සෙතදබ්බි,
සමමා මය්හමපි දෙයොප ජුත බුද්ධං ලභාමහං.
3422. පුරුෂො තච සබ්බස්සං භොජයිතො තථාගතං,
ජුත දෙයොසාසි සලබ්බං ආනිඤ්ඤා යසස්සිනො.
3423. අකඛදස්සෙ'හිවාදෙතො ආනඤ්ඤාපි බ්වත්තියං,
තුට්ඨො පමුදිතො හුත්වා සලබ්බමුපසංඝමං.
3424. උපසංඝමම සලබ්බං ඔසතිණ්ණමනාසවා,
සිරසා අභිවාදෙතො ඉදං වචනමබ්බි.
3425. වසිසතසහස්සෙහි අභිවාසෙහි වකබ්බම,
භාසයනො මමං⁴ විතතං නිවෙසනමුපෙති මෙ.
3426. පදුමුත්තරො ලොකවිදු ආහුතීතං පටිග්ගහො,
මම සබ්බස්සමඤ්ඤාය අභිවාසෙහි වකබ්බමා,
3427. අභිවාසනමඤ්ඤාය අභිවාදිය සජ්ඣිතො,
හට්ඨො උදග්ගච්ඡන්ධානං නිවෙසනමුපාගමං.
3428. භ්වතාමචෙව සමානෙතො ඉදං වචනමබ්බි,
සුදුලලහො මයා ලද්ධො මණ්ණි ජොතිරසො යථා.
3429. කෙත තං පුජ්ඣස්සාම අප්පමෙයොසා අනුපමො,
අතුලො අසමො ධිරො ජිනො අප්පට්ඨග්ගලො.
3430. තථා සමසමො චෙව අදුතියො නරාසහො,
දුක්ඛාරං අභිකාරං හි බුද්ධානුච්ඡිකං මයා.
3431. නානාපුප්ඵ සමානෙතො කරොම පුප්ඵමණ්ඩපං,
බුද්ධානුච්ඡිකං එතං සබ්බපුජා භවිස්සති.

1. යාවජ්ජවමනුත්තරං, සා. 2. තුට්ඨං, මජ්ඣං. 3. යථාසන්නමිති, මජ්ඣං.

4. මම විතතං, මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3419. (තම තෙම) දුකට පැමිණියෙක් ව උතුම් වරයක් ඉල්ලිය. අතිශයින් දුකට පත් මොහු දැන (කැමති සියල්ලක් ම දෙමැසි) සමීපව කොට (වරයක්) දුනිමි.

3420. දෙවයන් වහන්ස, පරාජය ඔබවහන්සේට ය. බුදුරජ තෙම ඔහුට දිය යුතුය. දෙදෙනාගේ ම සැක පසිඳින ලදී. සන්තරුණවම වූ පරිදි ධර්මයෙහි පිහිටුව.

3421. රජ තෙම එහි ම සිටගෙන විනිසකරුවනට මෙය කිය. සහයෙහි, මට ද තෙපි (වරයක්) දෙන්නහු නම් නැවත මම බුදුරජුන් ලබමි.

3422. තාගේ අදහස් සම්පූර්ණ කොට ගෙන නිවාහනයක් වලඳවා ආනන්ද රජුට නැවත බුදුරජුන් දෙන්නෙහි ය.

3423. විනිසකරුවනට ද රජතුමාට ද වැද සතුටු වූයෙහි ප්‍රමුදිත වූයෙහි බුදුරජුන් වෙත එළඹියෙමි.

3424. වතුරොසයන් තරණය කලා වූ ආසුව රහිත වූ සම්බුදුරජුන් වෙත එළඹ හිස නමා වැද මේ වචනය කීමි.

3425. පසැස් ඇතියාණන් වහන්ස, රහතුන් ලක්ෂයක් දෙනා වහන්සේ සමය (මාගේ දානය) ඉවසා වදාළ මැනව. මාගේ සිත සතුටු කරමින් මාගේ නිවසට වසිනු මැනව.

3426. ලෝවැස්සන්ගේ පුරාසන්කාරයන් පිළිගන්නා වූ තුන්ලොව ම මැනවින් දකුටා වූ පසැස් ඇත්තා වූ පසුබිත්තර බුදුරජ තෙම මාගේ අදහස දැන (ඒ ආරාධනය) ඉවසීය.

3427. මම ආරාධනය පිළිගත් බව දැන ශාක්‍යයාන් වහන්සේ වැද සතුටු ව ඔදවැසි සිත් ඇත්තෙහි සිය නිවසට එළඹියෙමි.

3428. මම භික්ෂුමාත්‍රයෙන් රැස් කරවා මේ වචන කීමි. දූරත මිණිරුවන වැඩි අතිදුලිත වසනුවක් මා විසින් ලබන ලදී.

3429. බුදුරජානන් වහන්සේ පමණ කළ නොහැකි ගුණ ඇති සේක. උපමාරහිත වූ ගුණ ඇති සේක. අතුලය වූ සම වූ අතිකකු නොමැති බැවින් අසම නම් වන සේක. මහ නුවණැති සේක. පස්මරුන් දිනු සේක. අප්‍රතිප්‍රද්ගල වන සේක. ඒ බුදුරජුන්ට කුමකින් පුදන්නෙමු ද ?

3430. එසේ ම ඒ බුදුරජානන් වහන්සේ අසම සමය හ. අද්‍රව්‍ය හ. නරභෞත හ. මා විසින් ඒ බුදුරජුන්ට සුදුසු වූ පූජාවක් කිරීම දුෂකාරය.

3431. නොයෙක් මල් රැස් කොට පුෂ්පමණ්ඩපයක් කරමු. මේ සියලු පූජා බුදුරජුන්ට සුදුසු වන්නීය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3432. උප්පලං පදුමං වාපි වසසිකා අභිමුත්තකං,
වමපකං නාගපුප්ඵඤ්ච මණ්ඩපං කාරසිං අහං.
3433. සතාසනසහස්සානි ඡන්තව්ජායාය පඤ්ඤපිං,
පච්ඡිමං ආසනං මය්හං අභිකං සතමයසති.
3434. සතාසනසහස්සානි ඡන්තව්ජායාය පඤ්ඤපිං,
පටියාදෙක්ඛා අනනපානං කාලමාරොවසිං අහං.
3435. ආරොචිතමහි කාලමහි පදුමුත්තරො මහාමුති,
වසී සතසහස්සෙහි නිවෙසනමුපෙසි මෙ.
3436. බාරෙන්නමුපරිව්ජනෙන¹ සුප්පලපුප්ඵමණ්ඩපෙ,
වසීසතසහස්සෙහි නිසීදි පුරිසුත්තමො.
3437. ඡන්තසතසහස්සානි සතසහස්සමාසනං,
කප්පියං අනවජ්ඤච පටිගණ්හාහි වකුම.
3438. පදුමුත්තරො ලොකවිදු ආහුතීනං පටිග්ගහො,
මමං තාරෙතුකාමො සො සමපටිව්ජි මහාමුති.
3439. භික්ඛුනො එකමෙකස්ස පච්චෙකං පත්තදාසනං,
ජහිංසු පුබ්බකං² පත්තං ලොතපත්තමබාරුසු.
3440. සත්තරත්තිඤ්චං බුද්ධො නිසීදි පුප්ඵමණ්ඩපෙ,
බොධසන්නො ඛහු සතෙන ධම්මවකකං පච්චන්ති.
3441. ධම්මවකකා පච්චන්තනෙන³ හෙට්ඨනො පුප්ඵමණ්ඩපෙ,
චුල්ලාසීතිසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහු.
3442. සත්තමෙ දිවසෙ පතෙන පදුමුත්තරො මහාමුති,
ඡන්තව්ජායාය මාසීනො ඉමා ගාථා අභාසථ:
3443. ‘අහුනකං දනවරං යො මෙ පාදසි මාණවො,
තමහං කිත්තසිස්සාමි සුණොථ මම භාසතො.
3444. හජී අස්සා රථා පතභි සෙනා ව වතුරඛනිති,
පරිවාරෙස්සනති’මං⁴ නිව්චං සබ්බදානස්සිදං ඵලං.
3445. හජ්ජයානං අස්සයානං සිව්කා සඤ්ජානිකා,
උපට්ඨස්සනති’මං නිව්චං සබ්බදානස්සිදං ඵලං.
3446. සට්ඨීරථසහස්සානි සබ්බාලඛනාරහුසිතා,
පරිවාරෙස්සනති’මං නිව්චං සබ්බදානස්සිදං ඵලං.
3447. සට්ඨීතුරියසහස්සානි⁵ භෙරියො සමලඛිකතා,
වජ්ජසිස්සනති’මං නිව්චං සබ්බදානස්සිදං ඵලං.

1. බාරෙන්නං උපරිව්ජනං, මජ්ඣං.

2. සුමහකං, මජ්ඣං. සමාහං, සතා.

3. පච්චන්තනො, මජ්ඣං. 4. හා, සතා

5. සට්ඨීතුරියසහස්සානි, මජ්ඣං.

3432. උපුල්, පියුම්, දසමන්, යොහොමු (=කෝමු), සපු, නා යන මලින් මම මනෝපයක් කරවිමි.

3433. ඡත්‍රයන්ගේ සෙවනෙහි ලක්‍ෂයක් අසුන් පැණවිමි. මාගේ අනන්ත අසනය අසිරාසියක් අගනේ ය.

3434. මම සන්සෙවනෙහි ලක්‍ෂයක් අසුන් පණවා තිබිමි. ආහාර-පාන ද පිළියෙල කරවා (සුදුසු) කලැයි දන්විමි.

3435. කාලය ආරොවනය කළ කල්හි පදමුතතර බුදුරජ තෙමේ ලක්‍ෂයක් රහතුන් සමග මාගේ නිවසට එළඹියේ ය.

3436. බුදුන් සත් දරණ සුපුල් මල්බුවාමඩුවෙහි පුරුෂොත්තම වූ බුදුරජ තෙමේ ලක්‍ෂයක් රහතුන් සමග වැඩහුන්නේ ය.

3437. ඡත්‍ර ලක්‍ෂයකි. අසුන් ලක්‍ෂයකි. බුදුරජානන් වහන්ස, මේ කැපය, නිවරදය. පිළිගණු මැනව.

3438. ලොකයාගේ පුජාවන් පිළිගන්නා වූ ඒ මහාමුනි වූ පදමුතතර බුදුරජ තෙමේ මා (සසර සසුරින්) එතෙර කරණු කැමැත්තේ එය පිළිගත්තේ ය.

3439. මම එක එක භික්‍ෂූහට වෙන වෙනම පාත්‍ර දුනිමි. පළමුවෙන් භූබුහු පාත්‍ර ඉවත් කොට හළහ. (හැමදෙනා වහන්සේ ම) ලොහපාත්‍ර දැරුවාහු ය.

3440. බුදුරජ තෙමේ දිවැරැ සතක් පුෂ්පමණ්ඩපයෙහි වැඩහුන්නේ ය. බොහෝ සත්තට දහම් අවබෝධ කරවමින් දම්සක් පැවැත්වී ය.

3441. පුෂ්පමණ්ඩපය තුළ දම්සක් පවත්වන කල්හි සුවාසුදහසක් ප්‍රාණීන්හට ධර්මිකමය වී ය.

3442. සත්වැනි දින පැමිණි කල්හි පදමුතතර බුදුරජ තෙමේ ඡත්‍රවර්ණයෙහි වැඩහුන්නේ මේ ගාථාවන් වදාළේ ය:

3443. “යම් මාණවකයෙක් මට කිසිවකින් නො අඩු වූ උතුම් දානයක් දුන්නේ ද, මම හේ කවරෙක් දැයි කියන්නෙමි. කියන්නා වූ මාගේ (වචනය) අසවු.

3444. ඇත්තු ද අශ්වයෝ ද රිය ද පාබල සෙනහ ද යන සිවුරක සෙනහ මොහු නිතර පිරිවරන්නාහුය. සඵදානයාගේ මේ විරාක සි.

3445. හස්තිකානය අශ්වකානය ජෙලාය පල්ලැක්කිය යන මෙකී යානයෝ තිරතුරුව මොහු වෙත එළඹ සිටිත්. සඵදානයාගේ මේ විරාක සි.

3446. සියලු ආහරණයන්ගෙන් සරසන ලද සැටදහසක් රථයෝ තිරතුරුව මොහු පිරිවරන්නාහුය. සඵදානයාගේ මේ විරාක සි.

3447. සැටදහසක් කුශ්ඨයෝ ද මැනැවින් අලඹකාර කරණ ලද හෙරිහු ද මොහුට තිරතුරුව ම වැසුම් කරන්නාහුය. සඵදානයාගේ මේ විරාක සි.

3448. ඡලාසිතිසහසායානි නාරියො සමලබ්‍ධානා,
විවිතතවන්තාරණා ආවුතතමණිකුණකලා¹.
3449. අලාරපමා හසුලා සුසඤ්ඤා තනුමජ්ඣමා,
පරිවාරෙස්සනතිමං නිවං සබ්බදානසිද්ධං ඵලං.
3450. තිංසකපාසහසායානි දෙවලොකෙ රත්ථස්සති,
සහස්සකඛනතුං ඤෙවිඤ්ඤා දෙවරජං කරිස්සති.
3451. සහස්සකඛනතුං රාජා ව වක්කවතති භවිස්සති,
පදෙසරජං විපුලං ගණනාතො අසංඛිං.
3452. දෙවලොකෙ වසනස්ස පුඤ්ඤකමමසමබ්බිතො,
දෙවලොකපරිශ්‍රයනං රතනජ්‍යෙහං ධරියති².
3453. ඉවජිස්සති යදා ඡායං³ ඡදනං දුස්සපුප්ඵලං,
ඉමස්ස විතතමඤ්ඤාය තිබ්බං ඡාදයිස්සති.
3454. දෙවලොකා වටිකාන සුක්කමුලෙන වොදිතො,
පුඤ්ඤකමෙන සංසුතො චුහම්බකු භවිස්සති.
3455. කපාසතසහස්සමති බක්කාභාකුලසමභවො,
ගොතමො නාම නාමෙන⁴ සන්තා ලොකෙ භවිස්සති.
3456. සබ්බමෙන අභිඤ්ඤාය ගොතමො සක්කපුඛභවො,
තිකුඤ්ඤාය නිසිදිකා ඵතදස්සෙය්‍ය ධරෙස්සති.
3457. පිළිගැනීමේ⁵ නාමෙන තෙස්සති සජ්ඣතාවකො,
දෙව්‍යානං අසුරානඤ්ඤා ගතිබ්බානං ව සක්කතො.
3458. තිකුඤ්ඤා තිකුඤ්ඤානං ව ගිහිනං ව තපෙව සො,
පියො හුකාන සබ්බස්සං විහරිස්සතනාසවො.”
3459. සතසහස්සෙකං කමං කමං ඵලං දස්සෙති මෙ ඉධ,
සුමුතො සරවෙගොව කිලෙසෙ කිංසකි මම⁶.
3460. අතො මෙ සුක්කං කමං පුඤ්ඤකෙඛතො අනුතතරො,
යත්තං කරං කරිකාන පතොගිති අවලං පදං.
3461. අනුතතං දනවරං අදාසි යොති මාණවො,
ආදි පුබ්බභවො ආසි තස්ස දනසිද්ධං ඵලං.
3462. ජනෙන සුතෙන දන්තා⁷ සබ්බෙ ගණවරාතනම,
අට්ඨානිසංසෙ අනුගොමි කමමානුච්ඡිතෙ මම.
3463. සිතං උණං ත ජානාමි රජොජල්ලං න ලිමති,
අනුපද්දවො අනිති ව ගොමි අපවිතො සදා.

1. ආමුක්කමණිකුණකලා, මජ්ඣ. 2. ධරියති, මජ්ඣ. 3. යදාඡායං, සා. 4. ගොතොතො, මජ්ඣ. 5. පිළිගැනීමේ, මජ්ඣ. 6. කිංසකි, සි. 7. ජනෙන ව සුතෙන දන්තා, මජ්ඣ.

3448-3449. මැනවින් අලඛකාර කරණ ලද සංසුද්ධතා සත්ත්ව විසිතුරු වසනාහරණ ඇත්තාහු පළඳින ලද මිණිකොඩොල් ඇත්තාහු දිග ඇසිපිය ඇත්තාහු සිතා සහිත වූවාහු මැනවැයි හැඳින්විය යුතු ශරීරාවයට ඇත්තාහු සිහින් කපිප්පුදෙශ ඇත්තාහු නිරතුරුව ම මොහු පිරිවරන්නාහු ය. සම්පදානසායේ මේ විපාක යි.

3450. කප්පිකද්වයක් කල් මුළුල්ලෙහි දෙව්ලොව සිත් අලවා වසන්-
තේ ය. දහස්වරක් දෙවෙහුව දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය.

3451. දහස්වරක් සක්විති රජ වන්නේ ය. (කරවනු ලබන) මහත් වූ ප්‍රදේශ රාජ්‍යය ගණන් වශයෙන් (මෙපමණය යි) ගිණිය නො හැකිය.

3452. පුණ්‍යකම්මයාගේ (විපාකය හා) යෙදී දෙව්ලොව වසන්නා වූ මොහුව දෙව්ලොව කෙළවර කොට රුවන්සැතක් (=සවණ්ණිකාමයක්) දූරේ.

3453. යම් කලෙක පිළිපුප්මුවා සෙවෙති සේයාවක් ඉස්සේ නම් (එකල්හි) මොහුගේ සිත දැන (මෙන්) නිරතුරුව ම සෙවන කරන්නේ ය.

3454. කුශලමූලයෙන් මෙහෙයන ලද්දේ දෙව්ලොවින් සැව පුණ්‍යකම්-
විපාකය හා යෙදුනේ බ්‍රාහ්මණයෙක් වන්නේ ය.

3455. මෙයින් කල්පලක්ඛයකින් මතුයෙහි ඛනාකාශ කුලයෙහි උපදින්නා වූ ගොත්‍රයෙන් ගොතම නම් වූ ශාස්තෘ තෙමේ ලොව පහල වන්නේ ය.

3456. ශාක්‍යකුලයෙහි වූ ගොතම බුදුරජ තෙමේ සියල්ල දැන හික්මසඬයා මැද වැඩහිද (මොහු) එතදග්‍රසානකයෙහි තබන්නේ ය.

3457. දෙවියන් විසින් ද අසුරයන් විසින් ද ගකුපියන් විසින් ද සත්කාර කරණ ලද පිළිවෙත්වග්ග නම් බ්‍රහ්මාචකයෙක් වන්නේ ය.

3458. එසේ ම හෙතෙමේ මහණුන් හට ද මෙහෙණන් හට ද ගිහියන් හට ද යන සියල්ලාට ප්‍රිය ව ආසුව රහිතව වාසය කරන්නේ ය” යි.

3459. මෙයින් සියක්දහස් වන කපෙති කරණ ලද කම්මයාගේ විපාකය මට මෙහි දී දක්විය. දුනුදියෙන් මිදුනු හිවෙගය මෙන් මාගේ කෙලෙස් දැමී ය.

3460. නිරුතතර වූ පුණ්‍යකොත්‍රයෙහි මා විසින් මැනවින් කරණ ලද පුණ්‍යකම්ම ආශ්වාසී යි. යම් පින්කෙතක පින්කම් කොට අවල වූ නිජාණපදයට පැමිණියෙම් වෙමි ද එහෙයිනි.

3461. යම් මාණවකයෙක් තෙම කිසිවක් නො අඩු වූ උතුම් දහස් දුන්නේ ද, (එහි) පලමු ප්‍රමුඛයා විය. ඒ දහසාගේ මේ විපාක යි.

3462. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද ගණප්‍රධාන වූ සඬයා කෙරෙහි ද ජත්‍රයක් පුදා මාගේ ඒ කම්මට සුදුසු වූ අනුසස් අටක් අනුභව කරමි.

3463. භික්ෂොණයන් නො දනිමි. දැලිකුණු නො තැවරේ. උවදුරු විපත් නැති වේ. හැමකල්හි පුදන ලද්දෙක් වෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3464. සුබ්බවච්චිකො හොමි විසදං හොති මානසං,
ඡත්තසතසහස්සාති හවෙ සංසරතො මම.
3465. සබ්බාලඛකාරසුත්තාති තස්ස කමමස්ස වානසා,
ඉමං ජාතිං ධරෙත්වාන මජ්ඣකෙ ධාරයනති මෙ.
3466. කසමා¹ ඉමාය ජාතියා තප්පි මෙ ඡත්තධාරණා,
මම සබ්බං කතං කමමං විමුත්තිඡත්තපතතියා.
3467. දුස්සාති සුගතෙ දන්වා සබ්බෙ ගණවරුත්තමෙ,
අට්ඨාතිසංසෙ අනුභොමි කමමානුවච්චිකෙ මම.
3468. සුවණ්ණවණ්ණො විරජො සප්පතාසො පතාපවා,
සිතිඤ්ඤා හොති මෙ ගතතං හවෙ සංසරතො මම.
3469. දුස්සසතසහස්සාති සෙතා පිතා ව ලොකිතා,
ධාරෙනති මජ්ඣකෙ මය්හං දුස්සදුක්ඛිදං ඵලං.
3470. කොසෙය්‍යකමබ්ලියාති බොමකප්පාසිකාති ව,
සබ්බත්ථ පටිලහාමි තෙසං නිස්සන්දතො අහං.
3471. පතෙන සුගතෙ දන්වාන සබ්බෙ ගණවරුත්තමෙ,
දසාතිසංසෙ අනුභොමි කමමානුවච්චිකෙ මම.
3472. සුවණ්ණථාලෙ මණ්ණිථාලෙ රජතෙ පි ව ථාලකෙ,
ලොකිතඛකමයෙ ථාලෙ පරිභුක්ඛාමි සබ්බදා.
3473. අනුපද්දවො අනීති ව හොමි අපවිතො සදා,
ලාභී අත්තස්ස පාතස්ස වත්තස්ස සයනස්ස ව.
3474. න විතස්සනති මෙ හොගා සිතවිතො හවාමහං,
බමමකාමො සදා හොමි අප්පකෙලසො අනාසවො.
3475. දෙවලොකෙ මනුස්සො වා අනුබ්බිකා ඉමෙ ගුණා,
ජායා යථාපි රුක්ඛස්ස සබ්බත්ථ න ජහන්ති මං.
3476. විත්තබ්බිකසමබ්බා සුකතා වාසියො බහු,
දන්වාන බුඤ්ඤෙට්ඨස්ස සබ්බස්ස ව තථෙවහං,
අට්ඨාතිසංසෙ අනුභොමි කමමානුවච්චිකෙ මම.
3477. සුරො හොම'විසාරී ව වෙසාරජේසු පාරමි,
ධිති විරියවා හොමි පහකතිත්තො සදා.
3478. කිලෙසවේදනං ඤාණං සුබ්බමං අතුලං සුචිං,
සබ්බත්ථ පටිලහාමි තස්ස නිස්සන්දතො අහං.

3464-3465. සිසුම් සිටි ඇත්තෙමි වෙමි. සිත පිරිසිදු වේ. හවයෙහි සැරිසරන්නා වූ මට මේ ජාතිය හැර (අනෙක් හැම ජාතියක දී ම) ඒ කමියාගේ බලයෙන් සියලු අලභිකාරයන්ගෙන් යුක්ත වූ සියක්දහසක් ඡත්‍ර මාගේ හිසට දරන්.

3466. ඉහාතමයෙහි මාගේ ඡත්‍රධාරණයක් නැත්තේ මන්ද? මා විසින් කරණ ලද කමී සියල්ල විමුක්තිඡත්‍රලාභයට (=නිවන් ලැබීමට) හෙතු වූ බැවිනි.

3467. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද ගණප්‍රධාන වූ සහසයා කෙරෙහි ද වසුනු දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් අවස් අනුභව කරමි.

3468. සවණ්ණේ වූයෙමි රජස් රහිත වූයෙමි ප්‍රභා සහිත වූයෙමි ප්‍රභාපවත් වූයෙමි වෙමි. හවයෙහි සැරිසරන්නා වූ මාගේ සිරුර සිහිදු වේ.

3469. සුදුවන් වූ ද කහවන් වූ ද ලෙහෙවන් වූ ද සියක්දහසක් වසුනු මාගේ මසනකයෙහි දරන්. වසුනුදානයාගේ මේ විපාක සි.

3470. කොසෙය්‍යවසුත්‍ය කමබල වසුත්‍ය කොමුපිළිය කපුපිළිය යන මේ වසුනු ඒ කමියාගේ ඵලයෙන් මම සියලු තන්හි දී ම ලබමි.

3471. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද ගණප්‍රධාන වූ සහසයා කෙරෙහි ද පාත්‍ර දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් දසයක් අනුභව කරමි.

3472. රන්කලි ද මණිකලි ද රිදීතලි ද පිසුම්රාමණිමුවාතලි ද හැම කල්හි පරිනොග කරමි.

3473. උවදුරු රහිත වූයෙමි පිපත් රහිත වූයෙමි හැම කල්හි (සියල්ලන් විසින්) පුදන ලද්දෙමි වෙමි. ආහාරපාන වසුනු සයනාසන ලබන්නෙක් ද වෙමි.

3474. මාගේ භොගයෝ විනාශ නොවෙත්. මම නැවතුනා වූ සිත් ඇත්තෙමි වෙමි. හැම කල්හි ධර්මය කැමැති වෙමි. කෙලෙස් නැති වූයෙමි ආසුට රහිත වෙමි.

3475. දෙව්ලොවිහි ද මිනිස්ලොවිහි ද මෙකී ගුණයෝ මා අනුවම සියාහු ගසේ සෙවන (ගස නොහරින්නාක්) මෙන් සියලු තන්හි දී මා අතහැර නොදමන්නාහුය.

3476. මම විසිතුරු බක්කියන්ගෙන් බැඳුනු මැතපින් කල බොහෝ පිතිය ද මුඛශ්‍රෙණියත් වහන්සේට හා එසේ ම සහසයාට ද පුදා,

3477. සුර වූයෙමි සසල නො වූයෙමි විසාරදබැවිහි කෙල පැමිණියෙමි වෙමි. හැම කල්හි (කෙලෙස් වසභව යා නොදී) දැකී කොට ගත් සිත් ඇත්තෙමි නුවණ හා වීර්‍ය ඇත්තෙමි ද වෙමි.

3478. මම සිසුම් වූ අතුල පිරිසිදු වූ කෙලෙස් සිද්ධිමේ නුවණ ද ඒ පුණ්‍යකමී බලයෙන් සියලු තන්හි දී ලබමි.

3479. අකකකසෙ අඵරුසෙ සුඛොතෙ සත්තකෙ ඛහු,
පසන්නාවිතො දඬාන බුඬො සබ්බෙ තථෙව ව.
3480. පඤ්චානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්චිකෙ මම,
කල්යාණවිතතං විරියං ඛනතිඤ්ඤ මමතසත්තකං.
3481. තණ්හාසලලස්ස ඡිත්තතතා පඤ්ඤාසත්ථං අනුතතරං,
චජ්ජෙන සමං ඤ්ණං තෙසං නිසසදුතො ලභෙ.
3482. සුචියො සුගතෙ දඬා සබ්බෙ ගණවරුත්තමෙ,
පඤ්චානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්චිකෙ මම.
3483. න සංසයො කඛ්ඛවෙජ්ඤෙ අභිරුපො ව භොගවා,
කිකඛපඤ්ඤා සදා භොමි සංසරනො භවාභවෙ.
3484. ගමහිරං නිපුණං ථානං අත්ථං ඤ්ණෙන පස්සසිං,
චජ්ජග්ගසමං ඤ්ණං භොති මෙ තමසාතතං.
3485. නඛවෙජ්ඤෙන සුගතෙ දඬා සබ්බෙ ගණුත්තමෙ,
පඤ්චානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්චිකෙ මම.
3486. දුසිද්දසෙ ගවස්සෙ ව හතකෙ ආරකකිකෙ ඛහු¹,
නභාපිතෙ භතතකෙ සුද්දෙ සබ්බතෙව ලභාමහං.
3487. විචුපතෙ සුගතෙ දඬා තාලවණ්ච ව සොහතෙ,
අට්ඨානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්චිකෙ මම.
3488. සීතං උණං න ජානාමි පරිලාභො න විජ්ජති,
දරථං නාභිජානාමි විත්තසන්නාපතං මම.
3489. රාගග්ගි දෙසමොගග්ගි මානග්ගි දිට්ඨිඅග්ගි ව,
සබ්බග්ගි නිබ්බුතා මග්ගං තස්ස නිසසදුතො මම.
3490. මොරහත්ථෙ වාමරියො දඬා සබ්බෙ ගණුත්තමෙ,
උපසන්නාකිලෙසො'හං විහරාමි අතඛගණො.
3491. පරිස්සාවතෙ සුගතෙ දඬා ඛම්මකරුත්තමෙ²,
පඤ්චානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්චිකෙ මම.
3492. සබ්බෙසං සමතික්කමම දිබ්බං ආසුං ලාමහං,
අප්පසග්ගො සදා භොමි වොරපච්චිජ්ජිකෙති වා.

1. කාවකෙ ඛහු, මජ්ඣ. 2. දඬා සුකතෙ ඛම්මකුත්තරෙ, සා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3479. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද සමසයා කෙරෙහි ද පහන්සිත් ඇත්තෙහි කොරොස් නො වූ රළු නො වූ තියුණු කළ බොහෝ අවි මැනවින් දී,

3480-3481. මාගේ ඒ කමයට සුදුසු වූ අනුසස් පසක් අනුභව කරමි: කල්‍යාණ විනයය ද, වියඝ්‍යය ද, සෞන්දර්‍යය ද, මෙන් අවිස ද, තණ්හාතමැති හුල සිදුකාලද බැවින් අනුනතර වූ ප්‍රඥාසංග්‍රහය වූ විදුරුසම නුවණ ද ඒ කුශලකමී බලයෙන් ලබමි.

3482. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද සමසයා කෙරෙහි ද හිඳි (කඩු) දී මාගේ ඒ කමයට සුදුසු වූ අනුසස් පසක් අනුභව කරමි:

3483. කුදුමතත් හවයෙහි සැරිසරන්නෙහි හැම කල්හි සැක නැත්තෙහි කුකුස් සිදුකෙමි මනා රු ඇත්තෙහි හොඟසමපත් ඇත්තෙහි තියුණු පැණවත් වූයෙමි ද වෙමි.

3484. හැමුරු වූ ද සිසුම් වූ ද තැන් හා අරුත් නුවණින් දුටුවෙමි. මාගේ මොහරුර නසන්නා වූ විදුරු අගක් මෙන් සිසුම් නුවණ වේ.

3485. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද නියසැත් දී මාගේ ඒ කමයට සුදුසු වූ අනුසස් පසක් අනුභව කරමි:

3486. බොහෝ දූෂිතයන් ද ගවයන් හා අශ්වයන් ද බැලයන් ද ආරක්‍ෂකයන් ද නැවැත්මයන් ද මේවඩුවන් ද සුදයන් ද මම (හවයෙහි) සියලු තත්තිදී ම ලබමි.

3487. ශෝභන වූ විජිතිපත් ද (කල්පතින් කළ) වටාපත් ද බුදුරජුන් කෙරෙහි ද (උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද දී) මාගේ කමයට සුදුසු වූ අනුසස් අටක් අනුභව කරමි:

3488. සිතොත්තයන් නො දනිමි. (සිරුරෙහි හෝ සිතෙහි) දහයක් නැත. මාගේ කාය විනය සන්තාපකර දර්ශයක් නො දනිමි.

3489. මාගේ ඒ කුශලකමීයාගේ විපාකයෙන් රාගාගනිය දෝෂා-ගනිය මොහාගනිය මානාගනිය දූෂ්ටාගනිය යන සියලු අග්නීන් නිවී ගියහ.

3490. මොණරපියාපත් ද, සෙමෙරවලිය ද, බුදුරජුන් කෙරෙහි හා උතුම් සහගණ කෙරෙහි දී මම සන්තිදුනු කෙලෙස් ඇත්තෙහි කෙලෙස් රහිත ව වෙසෙමි.

3491. බුදුරජුන් කෙරෙහි හා උතුම් සහගණ කෙරෙහි පෙරහන් දී මාගේ කමයට සුදුසු වූ පඤ්චාසංසයක් අනුභව කරමි:

3492. මම සෙසු සියල්ලන්ගේ ආයුෂ ඉක්මවා දිව්‍යමය ආයුෂ ලබමි. හැමකල්හි සොරුන් විසින් හෝ පසම්තුරන් විසින් හෝ බලයෙන් මැඬලිය නොහෙන්නේ වෙමි.

* වෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3493. සකේන වා විසෙන වා විහෙසවෙ න කුබ්බතෙ,
අනාරා මරණං නන්ති තෙසං නිසාද්දතො මම.
3494. තෙලබරෙ¹ සුගතෙ දත්වා සඛෙස ගණවරුත්තමෙ,
පඤ්චානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්ඡිකෙ මම.
3495. සුචාරුරුපො සුගද්ද² සුසමුග්ගතමානසො,
අවිකම්මතමනො තොමි සබ්බාරතෙකති රකම්මො.
3496. සුචිසරෙ සුගතෙ දත්වා සඛෙස ගණවරුත්තමෙ,
තීණානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්ඡිකෙ මම.
3497. වෙතොසුඛං කායසුඛං ඉරියාපථරං සුඛං,
ඉමෙ ගුණෙ පටිලභාමි³ තස්ස නිසාද්දතො අහං.
3498. අංසබ්බෙකි⁴ ජිනෙ දත්වා සඛෙස ගණවරුත්තමෙ,
තීණානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්ඡිකෙ මම.
3499. වෙතොසදුග්ගඤ්ඤා විජ්ඣමි සරාමි දුතියං භවං,
සබ්බත්ථ සුවච්ඡි තොමි තස්ස නිසාද්දතො අහං.
3500. කායබ්බෙකි ජිනෙ දත්වා සඛෙස ගණවරුත්තමෙ,
ජානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්ඡිකෙ මම.
3501. සමාධිසු න කම්පාමි වසී හොමි සමාධිසු,
අහෙජ්ජරිසො හොමි ආදෙය්‍යවච්ඡතො සදු.
3502. උපට්ඨිතසතී හොමි තාසො මය්‍යං න විජ්ජති,
දෙවලොකෙ මනුස්සො වා අනුබ්බා ඉමෙ ගුණො.
3503. ආරාධනෙ ජිනෙ දත්වා සඛෙස ගණවරුත්තමෙ,
පඤ්චවණ්ණෙති දුයාද්ද⁵ අවලො හොමි කෙනවි.
3504. යෙ කෙවි මෙ සුතා ධම්මා සතිසදුග්ගසාධොධිතා,
ධතා මෙ න විතස්සනති භවනති සුවිනිවජිතා.
3505. භාජනෙ පරිභොගෙ ව දත්වා බුද්ධා ගණ්ඨත්තමෙ,
තීණානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්ඡිකෙ මම.
3506. සොණ්ණමයෙ මණිමයෙ අපො පි එළිකාමයෙ,
ලොභිතඛිකමයෙ වෙව ලභාමි භාජනෙ අහං.

1. තෙලබරෙ, මජ්ඣ. 2. සුගද්ද, මජ්ඣ. 3. පටිලභා, මජ්ඣ.

4. අංසබ්බෙකි, මජ්ඣ. 5. පඤ්චවණ්ණ සයාසාවො, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3493. අවියකින් හෝ විසකින් හෝ වෙහෙසකුදු නො කෙරේ. ඒ පුණ්‍යවිපාකයෙන් මාගේ (නිගමිත ආයුෂ නො ගෙවී) අතරතුර මරණය-කුදු නැත.

3494. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද, උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද තෙල්-ගුලා දී මාගේ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් පසක් අනුභව කරමි.

3495. මනහර රූ ඇත්තෙමි මනොඥ හඬ ඇත්තෙමි මැනවින් සමාධිගත සිත් ඇත්තෙමි නො කැළඹුනු සිත් ඇත්තෙමි සියලු ආරක්ෂා-වත්තෙන් රැකුනෙමි ද වෙමි.

3496. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද හිදි-ගුලාවක් දී මාගේ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් තුණක් අනුභව කරමි.

3497. විතතසුඛය ද කායසුඛය ද ඉරියාපථ සුඛය ද යන මේ ත්‍රිවිධගුණයන් ඒ පුණ්‍යඵලයෙන් මම ලබමි.

3498. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද අස් (=අංස)කඩ දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් තුණක් අනුභව කරමි.

3499. වෛතොපරියක්ඛණය (පරසින් දන්නා නුවණ) ලබමි. දෙවෙනි භවය ද සිහි කෙරෙමි. මම ඒ පුණ්‍යඵලයෙන් හැම භවයෙහි ම මනා ඡත්‍ර ඇත්තෙමි වෙමි.

3500. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද කාබාන් දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් සයක් ලබමි.

3501. සමාධීන්හි කම්පා නො වෙමි. (එසේ ම) සමාධීන්හි වඬි වෙමි. නොබෙදුනු පිරිස් ඇත්තෙමි වෙමි. හැමකල් අනුත් විසින් පිළිගත යුතු වචන ඇත්තෙමි වෙමි.

3502. ඵලඛ සිටි සිහි ඇත්තෙමි වෙමි. මට තැනි ගැන්මක් නැත. මේ ගුණයෝ දෙවිලොව හෝ මිනිස්ලොව හෝ මා අනුව ම එති.

3503-3504. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද (පාත්‍ර තබන) ආධාරකයන් දී පස්අසුරකින් ලත් දයාද ඇත්තෙමි හෙවත් අනුසස් පසක් ලද්දෙමි වෙමි: කිසිවකින් කම්පා නො වෙමි. මා විසින් අසන ලද යම් කිසි බව කෙනෙක් වෙත් ද ඒ බව්‍යෝ සිහිය හා නුවණ පොබයන්නෝ වෙති. සිත්හි ලා දරණ ලද්දේ නො නැසෙත්. මැනවින් නිශචිත වුවාහු වෙත්.

3505. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද පරිභොග භාජනයන් දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් තුණක් අනුභව කරමි.

3506. මම රත්ඵුවා වූ ද මිණිඵුවා වූ ද යළි පිළිමිණිඵුවා වූ ද පිසුම්ඵුවා වූ ද බදුන් ලබමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3507. හරිතා දසදාසී ව හත්සාරපතතිකා,
ඉතී පතිබ්බතා වෙව පරිභොගානි සබ්බදා.
3508. විජ්ජා මන්තපදෙ වෙව විවිධෙ ආගමෙ බ්‍රහ්,
සබ්බං සිප්පං නිසාමෙමි පරිභොගානි සබ්බදා.
3509. ථාලකෙ සුභතෙ දන්තා සබ්බෙස ගණවරුතතමෙ,
නිණානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුව්ව්විකෙ මම.
3510. සොණණමයෙ මණිමයෙ අපොපි ඵලිකාමයෙ,
ලොහිතබ්බමයෙ වෙව ලභාමි ථාලකෙ අහං.
3511. අසුත්තකෙ¹ ඵලමයෙ අපො පොකබරපතතකෙ,
මුට්ඨපාතකසංඛෙ ව ලභාමි ථාලකෙ අහං.
3512. වතෙන ගුණෙ පටිපතති ආචාරකිරියාසු ව,
ඉමෙ ගුණෙ පටිලභෙ තස්ස නිස්සන්දතො අහං.
3513. භෙසජ්ජං සුගතෙ දන්තා සබ්බෙස ගණවරුතතමෙ,
දසානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුව්ව්විකෙ මම.
3514. ආයුචා බලචා වීරො වණ්ණචා යතචා සුභි,
අනුපද්දවො අනීතී ව භොමි වාපවිතො² සදා,
ත මෙ පියවිගොගන්ති තස්ස නිස්සන්දතො මම.
3515. උපාහතෙ ජිනෙ දන්තා සබ්බෙස ගණවරුතතමෙ,
නිණානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුව්ව්විකෙ මම.
3516. හත්ථියානං අසුත්තයානං සිට්ඨිකා සන්දමානිකා,
සට්ඨිසතසහස්සානි පරිවාරෙනති මං සදා.
3517. මණිමයා කම්බලිකා³ සොණණරජතපාදකා,
නිබ්බතතති පද්ධාරෙ හවෙ සංසරතො මම.
3518. නියාමං පතිධාවතති ආගුආචාරසොධනං,⁴
ඉමෙ ගුණෙ පටිලභෙ තස්ස නිස්සන්දතො අහං.
3519. පාදකෙ සුභතෙ දන්තා සබ්බෙස ගණවරුතතමෙ,
ඉද්ධිපාදකමාරුග්ග විහරාමි යදිව්ව්විකං.
3520. උදුපුඤ්ජතකෙ වොලෙ⁵ දන්තා බුද්ධෙ ගණුතතමෙ,
පඤ්චානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුව්ව්විකෙ මම.
3521. සුචණ්ණවණ්ණො විරජො සප්පාසො පතාපචා,
සිතිභං භොති මෙ ගතතං රජොපල්ලං ත ලිප්පති,
ඉමෙ ගුණෙ පටිලභෙ තස්ස නිස්සන්දතො අහං.

1. අසුත්තකෙ, මජ්ඣං. අසුත්තකෙ, සතා.

2. අපවිතො, මජ්ඣං.

3. කම්බලියා, මජ්ඣං.

4. නියමං පටිධාවතති ආචාරගුණසොධනං, සීඝ්‍ර.

5. උදුපුඤ්ජතපාදලෙ, මජ්ඣං.

3507. භාග්‍යාචාර්ය ද දුෂ්ඨසංයෝ ද හස්සි අඤ්ච රථ පාබල සෙනහ ද පතිමුතාසත්‍රිහ ද හැම කල්හි පරිභොග වස්තුහ වෙත්.

3508. විද්‍යාවන්ට ද මනුරුපදයනට ද විවිධ වූ ආගමධර්මයනට ද සියලු ශිල්පයනට ද කන් යොමු කරමි. එ සිප්පු හැම කල්හි පරිභොගයෝ වෙත්.

3509. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද තලිදී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස්තුණක් අනුභව කරමි:

3510. රුවන්මුලා වූ ද මණිමුලා වූ ද යළි පිළිමණිමුලා වූ ද පිසුම්-රාමණිමුලා වූ ද තලි මම ලබමි.

3511. ලබුපලමුලා තලිද යළි පොකුරුපත් ද මිහි බොන සක් ද යන තලි මම ලබමි.

3512. වතාවත් ගුණෙහි ද ආචාරක්‍රියාවන්හි ද පිළිපැදුම යන මේ ගුණ ඒ පුණ්‍යකම් බලයෙන් මම ලබමි.

3513. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද බෙහෙත් දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස්තුණක් දසයක් ලබමි.

3514. ආයු ඇත්තෙමි බල ඇත්තෙමි විරගුණ ඇත්තෙමි සිව්පැහැ ඇත්තෙමි කීර්තිමත් වූයෙමි සැප ඇත්තෙමි උවදුරු රහිතයෙමි විපත් රහිතයෙමි. හැම කල්හි (අනුන් විසින්) පුදන ලදයෙමි වෙමි. ඒ පුණ්‍යකම්යාගේ ඵලයෙන් මට ප්‍රියපිප්‍රයෝග දුකෙක් නැත.

3515. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද පාවහන් දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස්තුණක් අනුභව කරමි:

3516. හස්සි අඤ්ච යාන ද ජෙලා ද පල්ලැක්කි දෑහි මේ යානයෝ සැටලක්කයක් මා හැම කල්හි පිරිවරත්.

3517. භවයෙහි සැරිසරන්නා වූ මට පියවරක් පාසා මණියෙන් කරණ ලද්ද වූ ද කම්බිලි යෙන් කරණ ලද්ද වූ ද රහින් කරණ ලද්ද වූ ද ඊදියෙන් කරණ ලද්ද වූ ද පාදකාචෝ (=පාවහන්) නිපදිත්.

3518. ඔහු කමිනියාමය අනුව පවිටු ආචාරයන්ගේ ශෝධන සඳහා පවතිත්. ඒ පුණ්‍යබලයෙන් මම මේ ගුණ ලබමි.

3519. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද මිරිවැහි දී කැමැති තාක් සෘණිමය මිරිවැහි තැහි වෙසෙමි.

3520. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද දියපිස්නා දී මාගේ කමියට සුදුසු වූ අනුසස්තුණක් ලබමි.

3521. සැණිවැණි වූ රජස් රහිත වූ ප්‍රභාසහිත වූ ප්‍රතාපවත් වූ මාගේ සිරුර සිහිදු ද වේ. දැලිකුණ ද නො තැවරේ. ඒ පුණ්‍යඵලයෙන් මම මේ ගුණ ලබමි.

3522. කතතරදණෙකි සුගතෙ දඬා සබ්බෙ ගණ්ඤානතමෙ,
ජාතිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුච්ඡිකෙ මම.
3523. පුතතා මය්ගං බහු භොතති තාසො මය්ගං න විජ්ජති,
අපසකොසො සදා භොමි සබ්බාරකෙකති රක්ඛිතො,
බලිතමපි¹ න ජාතාමි අභතතං මානසං මම.
3524. ඔසධං අඤ්ඤානං දඬා බුද්ධො සබ්බෙ ගණ්ඤානතමෙ,
අට්ඨානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුච්ඡිකෙ මම.
3525. විසාරතයතො භොමි සෙතපිතො ච ලොභිතො,²
අනාච්චපසනකෙකි සබ්බරොගවිචජ්ජිතො.
3526. ලභාමි දිබ්බතයනං පඤ්ඤාවකඤ්ඤා අනුතතරං,
ඉමෙ ගුණෙ පටිලභෙ තස්ස නිස්සඤ්ඤා අහං.
3527. කුඤ්ඤිකෙ සුගතෙ දඬා සබ්බෙ ගණ්ඤානතමෙ,
බම්මචාරවිචරණං ලභාමි ඤ්ඤාකුඤ්ඤිකං.
3528. කුඤ්ඤිකාතං සරෙ දඬා බුද්ධො සබ්බෙ ගණ්ඤානතමෙ,
ආනිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුච්ඡිකෙ මම,
අපසකොසො අනායාසො සංසරතො හවෙ අහං.
3529. ආයොගෙ සුගතෙ දඬා සබ්බෙ ගණ්ඤානතමෙ,
පඤ්ඤානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුච්ඡිකෙ මම.
3530. සමාධිසු න කම්පාමි වසී භොමි සමාධිසු,
අනෙජ්ජපරිසො භොමි ආදෙය්‍යවචනො සදා,
ජායති තොගසම්පන්නි හවෙ සංසරතො මම.
3531. බුමතෙතො ජිනෙ දඬා සබ්බෙ ගණ්ඤානතමෙ,
තිණාතිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුච්ඡිකෙ මම.
3532. සති මෙ උජ්ජකා භොති සුසම්මකා තභාරවො,³
ලභාමි දිබ්බතයනං⁴ තස්ස නිස්සඤ්ඤා අහං.
3533. දීපට්ඨානෙ⁵ ජිනෙ දඬා සබ්බෙ ගණ්ඤානතමෙ,
තිණාතිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුච්ඡිකෙ මම.
3534. ජාතිමා අභගසම්පන්නා පඤ්ඤවා බුද්ධිසම්මතො,⁶
ඉමෙ ගුණෙ පටිලභෙ තස්ස නිස්සඤ්ඤා අහං.
3535. කුමඛකෙ ච කරණෙකි ච දඬා බුද්ධො ගණ්ඤානතමෙ,
දසාතිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුච්ඡිකෙ මම.
3536. සදා ගුණතො⁷ සුබසම්මතී මනායසවා තථා ගති,
විපතතිචිගතො⁸ සුබුමාලො සබ්බිතිපරිචජ්ජිතො.

1. බලිතං ම., සීඛු. 2. සෙතපිතසලාහිතො, සීඛු. 3. තභාරවො, මජ්ඣං.

4. දිබ්බසයනං, සෘ. 5. දීපට්ඨානෙ, මජ්ඣං. 6. බුද්ධිසම්මතො, මජ්ඣං.

7. සුපුතො, මජ්ඣං. 8. විහතතිගතො, සෘ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3522. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද සැරයටී දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් සයක් ලබමි.

3523. මට බොහෝ පුත්‍රයෝ වෙත්. මාගේ තැනි ගැන්මේක් නැත. සියලු ආරක්ෂාවන්ගෙන් රැකුනෙම් හැම කල්හි බලාත්කාරයෙන් නො මැඩලිය හැක්කෙක් වෙමි. පැකිලීමකුත් නො දනිමි. මාගේ සිත ප්‍රානත නො වෙයි.

3524. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද ඔසු අඳුන් දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් අටක් අනුභව කරමි.

3525. සුදුවන් වූ ද කහවන් වූ ද ලෙනෙවන් වූ ද මහත් ඇස් ඇත්තෙම් වෙමි. සියලු රොගයන්ගෙන් වෙන් වූ නො කැලැඹුනු පහත් ඇස් ඇත්තෙම් වෙමි.

3526. අනුත්තර වූ දිව්‍ය ද පැණැස ද ලබමි. මම ඒ පුණ්‍යඵලයෙන් මේ ගුණ ලබමි.

3527. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද යතුරු දී දහම් දොර හරණා නුවණ නැමැති කෙසිදු ලබමි.

3528. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද කෙසිගුලා දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් දෙකක් අනුභව කරමි. මම භවයෙහි සැරිසරන්නෙම් ක්‍රොධ රහිතයෙම් ආයාස රහිතයෙම් ද වෙමි.

3529. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද ආයෝගපට්ඨ (එළි සිටින පුවරු හෝ පට්ඨ) දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් පසක් අනුභව කරමි.

3530. සමාධිත්ති කම්පා නො වෙමි. සමාධිත්ති වසභව වෙසෙමි. නො කිදෙන පිරිස් ඇත්තෙම් වෙමි. හැම කල්හි පිළිගත සුඛ වචන ඇත්තෙම් ද වෙමි. භවයෙහි සැරිසරන්නා වූ මට භොගසම්පත් උපදී.

3531. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද දුම්නල දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් තුණක් අනුභව කරමි.

3532. මාගේ සිතිය සෘජු වේ. මැනවින් සම්බන්ධ වූ තහර ඇත්තේ ඒ පුණ්‍යඵලයෙන් මම දිව්‍ය ලබමි.

3533. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද පහන්මලා දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් තුණක් අනුභව කරමි.

3534. ජාතිමත් වෙමි. සමස්තේ වූ ශරීරාවයට ඇත්තෙම් වෙමි. බුද්ධිමත්ත ප්‍රඥා ඇත්තෙම් වෙමි. ඒ පින්බෙලෙන් මේ ගුණ ලබමි.

3535. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද (ධාන්‍යමාන) ලාස්බඳුන් ද කරඬු ද දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු දසඅනුසස් ලබමි.

3536. හැම කල්හි ආරක්ෂා සහිත යෙම් සැපයෙන් සුඛතයෙම් මහත් වූ කීර්ති ඇත්තෙම් එසේ ම මනා වූ නම් ඇත්තෙම් විපතකින්ගෙන් වෙන් වූයෙම් සියුමැලි වූයෙම් සියලු උවදුරු බැහැර කරණ ලද්දෙම්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3537. විපුලෙ ච ගුණෙ ලාභී සමාවවරණං¹ මම,
සුවිච්ඡිකඋබ්බෙයො තුබ්බකෙ ච කරණබ්බකෙ.
3538. ලභාමි චතුරො චණෙණ හසංසරතනානි ච,²
තානි මෙ ත විතසානති තුබ්බදුතෙ ඉදං ඵලං.
3539. අඤ්ඤානාසුයො³ දඤා බුද්ධා සබ්බෙස ගණ්හතතමෙ,
පඤ්ඤානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්ඡිකෙ මම.
3540. සබ්බලක්ඛණසම්පන්නො ආයුපඤ්ඤාසමාසිනො,
සබ්බායාසවිතිමවුත්තො කායො මෙ හොති සබ්බදා.
3541. තනුධාරෙ සුතිසිතෙ සබ්බෙස දඤාන පිපථලෙ,
කිලෙසකන්නතං ඤාණං ලභාමි අතුලං සුචිං.
3542. සණ්ඨාසෙ සුගතෙ දඤා සබ්බෙස ගණවරුතතමෙ,
කිලෙසලුඤ්ඤානං⁴ ඤාණං ලභාමි අතුලං සුචිං.
3543. නන්දුකෙ සුගතෙ දඤා සබ්බෙස ගණවරුතතමෙ,
අට්ඨානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්ඡිකෙ මම.
3544. සද්ධං සීලං භිරිඤ්ඤාපි අට්ඨං ඔත්තපපියං ගුණං,
සුතං වාගඤ්ඤා ධරානි ච පඤ්ඤං මෙ අට්ඨමං ගුණං.
3545. පිඨකෙ සුගතෙ දඤා සබ්බෙස ගණවරුතතමෙ,
පඤ්ඤානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්ඡිකෙ මම.
3546. උච්චෙ කුලෙ පජායාමි මහානොගො හවාමහං,
සබ්බෙ මං අපවායනති කිතති අබ්බුග්ගතා මම.
3547. කප්පසතසහසානි පලලඛනා චතුරස්සකා,
පරිවාරෙනති මං නිච්චං සංවිහාරතො අහං.
3548. භිසිසො සුගතෙ දඤා සබ්බෙස ගණවරුතතමෙ,
ජාතිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්ඡිකෙ මම.
3549. සමගන්තො අපවිතො⁵ මුද්දකො වාරදස්සනො,
ලභාමි ඤාණපරිවාරං භිසිදනස්සිදං ඵලං.
3550. තුලිකා විකතිකායො කට්ඨස්සා විතතා ඛනු,
චරපොඤ්ඤකෙ කම්බලෙ ච ලභාමි විවිධෙ අහං.
3551. පාචාරිකෙ ච මුද්දකෙ මුද්දකාච්ඡන්දවණ්ණියො,
ලභාමි විවිධාඤ්ඤා භිසිදනස්සිදං ඵලං.

1. සමාවචලනා, මජ්ඣ. 2. හසංසරතනානි ච, මජ්ඣ.

3. මලහරණියො, මජ්ඣ. හත්ථිලලිඛකකො, සං. PTS.

4. කිලෙසලුඤ්ඤානං, මජ්ඣ.

5. සමග්ගන්තොපවිතො, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3537-3538. මහත් ගුණලාභී වූයෙම් සම වූ පා ඇත්තෙම් මාගේ මැනවින් බැහැර කළ සහල ගති ද වෙයි. මිණුම් බඳුන් ද කරඹු ද වණි සතරකින් යුත් හස්තාඛරත්නයන් ද ලබමි. මාගේ ඒ සමපත් විනාශ නො වේ. තුමබ නම් වූ ධාන්‍යමාණභාජනදානයෙහි මේ විපාක සි.

3539. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද අඳුන්ගුලා දී මාගේ ඒ කමයට සුදුසු වූ අනුසස් පසක් අනුභව කරමි.

3540. සියලු ලක්ෂණයන්ගෙන් යුක්තයෙම් ආයුෂ්‍යයෙන් හා ප්‍රඥාවෙන් ද සමකෘත, සියලු ආයාසයන්ගෙන් වෙන් වූ කයක් හැම කල්හි මට ඇත්තේ ය.

3541. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද සියුම් දහර ඇති මුවයන් වූ කතුරු දී කෙරෙහි සිදුනා වූ පිරිසිදු වූ අතුලා නුවණ ලබමි.

3542. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද හඹු දී අතුලා වූ පිරිසිදු වූ කෙරෙහි සිදුනා නුවණ ලබමි.

3543. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද නයාද්‍රව්‍ය දී මාගේ ඒ කමයට සුදුසු වූ අපවුසසක් ලබමි.

3544. ශ්‍රද්ධාව ද ශීලය ද ලජ්ජාව ද භය ද මෘතය ද ත්‍යාගය ද ක්ෂාන්තිය ද අවචාති වූ ප්‍රඥාව ද යන මොහු සි.

3545. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද පුටු දී මාගේ ඒ කමයට සුදුසු වූ අනුසස් පසක් ලබමි.

3546. මම උසස් කුලයෙහි උපදිමි. මහත් භාග ඇත්තෙම් වෙමි. සියල්ලෝ මට ගරුමුහුමන් කෙරෙත්. මාගේ කීර්ති නොමෝ උස්ව පැන නැංගාය.

3547. කලා සිග්දසසක් මුළුල්ලෙහි වතුරමුක පයවිඛයෝ නිතර මා පිරිවරත්. මම දානසංවිහාගයෙහි යෙදුනෙම් ද වෙමි.

3548. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද බිසි දී මාගේ ඒ කමයට සුදුසු වූ අනුසස් පසක් අනුභව කරමි.

3549. සම වූ සිරුරු ඇත්තෙම් වෙමි. (බොහෝ දෙනා විසින්) පුදන ලද්දෙම් වෙමි. මාදු සිරුරු ඇත්තෙම් වෙමි. මනහර දැකුම් ඇත්තෙම් වෙමි. නැණවත් පිරිවර ද ලබමි. බිසිදෙනෙහි මේ විපාක සි.

3550. මම පුළුන් පිරවූ මේවිට ද සිංහාදීන්ගේ රු ඇති පලස් ද මැණික් ඇල්ලු පට්ටසුදු ද විශමතෙන් විසිතුරු එළලොම් ඇතිරි ද නියදින් කළ උතුම් වසුදු ද නානා විඛකමබල ද ලබමි.

3551. මොළොක් උතුරුසළු ද මාදු අඳුන්දිවිසම් ද නොයෙක් අතුරුණු ද ලබමි. හිසිදානයෙහි මේ විපාක සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3552. යනො සරාමි අත්තානං යනො පනෙතො'යම් විඤ්ඤානං
අතුචේයා කුමාමඤ්ඤා'වති භිසිදානස්සිදං ඵලං.
3553. බිමෙබ්බාහනෙ ජිනෙ දඬා සබ්බෙ ගණවරුත්තමෙ,
ඡාතිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවත්තිකෙ මම.
3554. උණ්ණේතෙ පදුමකෙ ව අපඨා ලොභිතවන්දනෙ,
බිමෙබ්බාහනෙ උපබෙමි¹ උත්තමඛං සදා මම.
3555. අට්ඨඛිතිකෙ මග්ගවරෙ සාමඤ්ඤෙ වතුරෙ ඵලෙ,
තෙසු ඤාණං උපනෙත්වා² විහරෙ සබ්බකාලිකං.
3556. දනෙ දමෙ සඤ්ඤමෙ ව අසුමඤ්ඤසු රුපිසු,
තෙසු ඤාණං උපනෙත්වා³ විහරෙ සබ්බකාලිකං.
3557. වතෙන ගුණෙ පටිපත්තිආචාරකිරියාසු ව,
ඤාණං උපදතිත්වා විහරෙ සබ්බදා අහං.
3558. වඛ්ඛමෙ වා පට්ඨානෙ වා විරියෙ බොධිපක්ඛියෙ,
තෙසු ඤාණං උපනෙත්වා විහරමි යටිවත්තං.
3559. සීලං සමාධි පඤ්ඤා ව විමුත්ති ව අනුත්තරං,
තෙසු ඤාණං උපනෙත්වා විහරමි සුඛං අහං.
3560. ඵලපිඨෙ⁴ ජිනෙ දඬා සබ්බෙ ගණවරුත්තමෙ,
ඡාතිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවත්තිකෙ මම.
3561. සොණණමගෙ මණ්ණිමගෙ දන්තාසාරමගෙ බහු,
පලලඛකසෙට්ඨ විතුමි ඵලපිඨස්සිදං ඵලං.
3562. පාදපිඨෙ ජිනෙ දඬා සබ්බෙ ගණවරුත්තමෙ,
ඡාතිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවත්තිකෙ මම.
3563. ලභාමි බහුකෙ යානෙ පාදපිඨස්සිදං ඵලං,
දුසිදාසා ව හරියා ගෙ වඤ්ඤෙ අනුජිවිනො,
සම්මා පරිවරතෙත මං පාදපිඨස්සිදං ඵලං.
3564. තෙලානබ්බඤ්ජනෙ⁵ දඬා සබ්බෙ ගණවරුත්තමෙ,
පඤ්ඤාතිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවත්තිකෙ මම.
3565. අව්භාසිතා රුපවතා බ්වසං ධම්මතිසන්තිතා,
ලාභිතා අත්තපානස්ස ආසුපඤ්ජමකං මම.
3566. සපට්ඨෙලඤ්ච දන්තාන සබ්බෙ ගණවරුත්තමෙ,
පඤ්ඤාතිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවත්තිකෙ මම.

1. බිමෙබ්බාහනෙ උපබෙමි, මජ්ඣ.

2. තෙසු ඤාණං උපපාදෙත්වා, ඡිජ්ඣ.

3. උපපාදෙත්වා, මජ්ඣ.

4. පලලපිඨෙ, සිඬු.

5. තෙලදබ්බඤ්ජනෙ, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3552. යම් කලක පටන් තමා සිහි කෙරෙමි ද, යම් කලක පටන් නුවණැති බවට පැමිණියෙමි ද (එතැන් පටන් ම) නො සිස් වූයෙමි බ්‍යාන නමැති මඤ්චය ඇත්තෙමි හෙවත් බ්‍යානලාභී වෙමි. භිසිදානසායේ මේ විපාක සි.

3553. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද කන්වසින් (=කොට්ට) දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් සයක් අනුභව කරමි.

3554. ලොම් පිරවූ ද පිසුම්රොන් පිරවූ ද රත්සුදන් සුඹුළු පිරවූ ද බිමොහන (=කොට්ට) හැම ද මා හිස තබමි.

3555. අභොඛික වූ උතුම් මාගීයනට ද සතර ශ්‍රාමණ්‍යඵලයනට ද (පැමිණ) එහි හැමකල්හි ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂාඥනය ඵලවා වෙසෙමි.

3556. දීමෙහි ද (කායචිත්ත) දමඵයෙහි ද සංයමයෙහි හෙවත් සංභුත්ඛවීති ද අප්‍රමාණ්‍යධම්ම(සිවුබඹවිහරණ)යන්හි ද රූපාවචර බ්‍යාන-යන්හි ද යන තෙල ධර්මයන්හි හැමකල් නුවණ මෙහෙයා වෙසෙමි.

3557. මම වතාවන්හි ද ගුණයන්හි ද පිළිවෙත්හි ද අවාරක්‍රියාවන්හි ද හැමකල් නුවණ පිහිටුවා වෙසෙමි.

3558. සක්මන්හි ද පදහන්වැරෙහි ද බෝපැකිදහමිහි ද යන මෙහි නුවණ ඵලවා කැමැති සේ වෙසෙමි.

3559. හිල සමාඛි ප්‍රඥ අනුතතරපිමුකති යන තෙල දහමිහි නුවණ මෙහෙයා මම සුවඟේ වෙසෙමි.

3560. ඵලකපිඨ බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් දෙකක් ලබමි.

3561. රත්මුවා මිණිමුවා වූ ද දළමුවා හරමුවා වූ ද බොහෝ උතුම් පයඝිකයන් ලබමි. ඵලපිඨදානයාගේ මේ විපාක සි.

3562. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද පාපුටු දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් දෙකක් ලබමි.

3563. බොහෝ යානයන් ලබමි. පාපුටු දතෙහි මේ ද විපාකයෙකි. දුභිද්ධසෝ ද බිරියෝ ද තදන්‍ය අනුජ්ඣිත ද මට මැනවින් පරිවරණය කෙරෙත්. මේ ද පාපුටු දතෙහි විපාකයෙකි.

3564. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද ඇඟ ගල්වන තෙල් දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් පසක් ලබමි.

3565. මාගේ නිරෝග බව ද රුමත් බව ද වනා ධර්මය වැටහෙන බව ද ආහාරපානලාභී බව ද ආයුපඤ්චමකය (ආයු-වණි-සැප-බල-ප්‍රඥ) ද වෙසි.

3566. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද හිතෙල් ද තලතෙල් ද දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් පසක් ලබමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3567. එමවා රූපසමපන්නා පහටිකනුජා සද,
අව්‍යාධි විසදො හොමි සප්පිතෙලසිදං එලං.
3568. මුඛසංධානකං දන්වා බුද්ධො සඛෙස ගණ්ණත්තමෙ,
පඤ්ඤානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්චිකෙ මම.
3569. විසුඛකණේඤා මධුරසරේ කාසසාසවිවජ්ජනො,
උප්පලගණ්ඤා මුඛතො උපවායති මෙ සද.
3570. දඬිං දන්වාන සමපන්නං බුද්ධො සඛෙස ගණ්ණත්තමෙ,
භුඤ්ජාමි අමතං විතතං¹ වරං කායගතාසති.
3571. වණ්ණගකුරසොපෙනං මධුං දන්වා ජිනෙ ගණේ,
අනුපමං අතුලියං පිචෙ මුත්තිරසං අහං.
3572. යථාභූතං රසං දන්වා බුද්ධො සඛෙස ගණ්ණත්තමෙ,
චතුරේ එලෙ අනුභොමි කම්මානුවච්චිකෙ මම.
3573. අන්නං පානඤ්ඤා දන්වාන බුද්ධො සඛෙස ගණ්ණත්තමෙ,
දසානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්චිකෙ මම.
3574. ආයුමා බලවා ඩිරේ වණ්ණවා යසවා සුඛි,
ලාභී අන්නස්ස පානස්ස සුරේ පඤ්ඤාණවා සද,
ඉමෙ භූතේ පටිලභෙ සංසරනො හට්ඨෙ අහං.
3575. බුපං දන්වාන සුගතෙ සඛෙස ගණ්ණත්තමෙ,
දසානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්චිකෙ මම.
3576. සුගකුදෙහො යසවා සිසපඤ්ඤා ව කිත්තිමා,
තිකපඤ්ඤා භුජිපඤ්ඤා හාසගමභීරපඤ්ඤවා.
3577. ටෙපුලුප්චනපඤ්ඤා සංසරනො හවාහට්ඨෙ,
තණ්ණව වාහසා'දති පනො සන්තිසුඛං සිවං.
3578. ස්වාගතං වත මෙ ආසි මම බුද්ධස්ස සන්තිකෙ,
තිණ්ණා විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
3579. කිලෙසා කාපිතා මය්‍යං හවා සබ්බෙ සමුහතා,
තාණො'ව බකිතං ඡේද්වා විහරාමි අනාසවො.
3580. පටිසම්භිදා වතණ්ණා ව විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභීඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉන්ද්‍රිය සුදුසු ආගය්‍යා පිළිගැනීමේ වටිනාකම ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාහි.

පිළිගැනීමේ වටිනාකම අපදානං පඨමං.

3567. හැම කල්හි බල ඇත්තෙමි රුමන් වූයෙමි බදවැසිසිරුර ඇත්තෙමි නිරෝග ද පැහැපත් ද වෙමි. හිතෙල් හා තලතෙල් දීමෙහි මේ විපාක සි.

3568. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද මුවදෙනා ඔහුවත් දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ අනුසස් පසක් ලබමි.

3569. පිරිසිදු කණකය (=උගුර) ඇත්තෙමි මිහිරි සවර ඇත්තෙමි කාශයවාසාදියෙන් තොර වෙමි. හැමකල්හි මාගේ මුවින් උපුල්මල් සුවද විහිදේ.

3570. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද ගණපාමොක් සහගණ කෙරෙහි ද සමාධි වූ දිනි දී උතුම් වූ කායගතාසනි සබ්බසාධ අමාත බන්ධ අනුභව කරමි.

3571. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද සහගණ කෙරෙහි ද චණ්ඩකිරිසයෙන් යුත් මිදී මම අනුපම වූ අතුලය වූ විමුක්තිරසය බොමි.

3572. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද ඵලසූභාදි-ප්‍රකාශි රසයක් දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ (සෝවන් ආදී) සිවු ඵලයන් අනුභව කරමි.

3573. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද ආහාර පාන දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ දස අනුසසක් අනුභව කරමි.

3574. මම ආයු ඇත්තෙමි බල ඇත්තෙමි නුවණැත්තෙමි සිව්පැහැ ඇත්තෙමි යසස් ඇත්තෙමි සැප ඇත්තෙමි ආහාරපාන ලබන්නෙමි පැණ ඇත්තෙමි ශුරයෙමි ද වෙමි. හැමකල්හි භවයෙහි සැරි සරන්නෙමි මේ ගුණ ලබමි.

3575. බුදුරජුන් කෙරෙහි ද උතුම් සහගණ කෙරෙහි ද (සුවද) දුම් දී මාගේ ඒ කමියට සුදුසු වූ දස අනුසසක් ලබමි.

3576-3577. මම කුදුමහත් භවයෙහි සැරි සරන්නෙමි සුවදවත් සිරුරු ඇත්තෙමි කීර්තිමත් වූයෙමි යශස් ඇත්තෙමි ශිෂ්‍ර නිකමණ භූරි හාසු ගමිතිර ප්‍රඥ ඇත්තෙමි විපුල ජවන ප්‍රඥ ඇත්තෙමි ඒ පුණ්‍යකම් බලයෙන් ම දැන් නිව්‍යාණසබ්බසාධ ශාන්තිසුබයට පැමිණියෙමි ද වෙමි.

3578. එකාන්තයෙන් බුදුරජානන් වහන්සේගේ සම්පයට මාගේ යහපත් පැමිණීමෙක් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ අනුප්‍රාප්තයහ. මා විසින් බුදුරජානන් වහන්සේගේ සස්ත කරණ ලදි.

3579. මා විසින් කෙලශයෝ දවන ලදහ. සියලු භවයෝ නසන ලදහ. හස්සිරාජයකු මෙන් බැඳුම් සිද ආසුට රහිත ව වෙහෙමි.

3580. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට්ඨමොක්‍ෂයෝ ද අබ්බිඤ්චෝ ද මා විසින් සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදි.

මෙසේ ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් සාවරයන් වහන්සේ මම ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පිළිඤ්චවත්සම්මාරාමදානය පළමුවැනි සි.

391. සෙලාපේරාපදානං

3581. තගරෙ හංසවනියා විචිසාමි අහොසහං,
මමං¹ ඤාති සමානෙත්වා ඉදං වචනමබ්‍රවිං.
3582. බ්‍රද්ධො ලොකෙ සමුප්පන්නො පුඤ්ඤකෙඛතනමනුත්තරං,²
ආසි සො³ සබ්බලොකස්ස ආනුතීනං පටිග්ගහො.
3583. බතතියා තෙගමා වෙව මහාසාලා ව බ්‍රාහ්මණා,
පසන්නවිත්තා සුමනා පුගබ්බමං අකංසු තෙ.
3584. හත්ථාදරුතා අණිකට්ඨා රජිකා පතතිකාරකා,
පසන්නවිත්තා සුමනා පුගබ්බමං අකංසු තෙ.
3585. උග්ගා ව රජපුත්තා ව වෙසියානා ව බ්‍රාහ්මණා,
පසන්නවිත්තා සුමනා පුගබ්බමං අකංසු තෙ.
3586. ආලාරිකා කප්පකා ව⁴ න්‍යාපකා මාලකාරකා,
පසන්නවිත්තා සුමනා පුගබ්බමං අකංසු තෙ.
3587. රජකා පෙසකාර ව වම්බකාර ව න්‍යාපිකා,
පසන්නවිත්තා සුමනා පුගබ්බමං අකංසු තෙ.
3588. උසුකාර හමකාර වම්මිකා වෙව⁵ තච්ඡකා,
පසන්නවිත්තා සුමනා පුගබ්බමං අකංසු තෙ.
3589. කම්මාර සොණ්ණකාර ව තිපුලොහකාර තථා,
පසන්නවිත්තා සුමනා පුගබ්බමං අකංසු තෙ.
3590. භතකා වෙට්ඨකා වෙව දසකම්මකර බහු'
සථාසකෙන ථාමෙන පුගබ්බමං අකංසු තෙ.
3591. උදහාර කට්ඨහාර කස්සකා තිණ්හාරකා,
සථාසකෙන ථාමෙන පුගබ්බමං අකංසු තෙ.
3592. පුප්පිකා මාලිකා වෙව පණ්ණිකා ඵලහාරකා,
සථාසකෙන ථාමෙන පුගබ්බමං අකංසු තෙ.
3593. ගණිකා කුම්භදාසී ව පුච්ඡිකා මච්ඡිකාපි ව,
සථාසකෙන ථාමෙන පුගබ්බමං අකංසු තෙ.
3594. ඵථ සබ්බ සමාගන්ත්වා ගණං බක්ඛාම ඵකතො,
අභිකාරං කරිස්සාම පුඤ්ඤකෙඛතෙන අනුත්තරෙ.

1. මම, මජ්ඣං. 2. පුඤ්ඤකෙඛතො අනුත්තරො, මජ්ඣං.

3. ආසිසො, සීඛු. ආරාමො PTS. 4. ආලාරිකා ව සුදු, සස

5. වම්මකාර, ව, මජ්ඣං.

391. සෙලසථවිරාවදානං

3581. මම භංසවතී තගරයෙහි විපිකාමියෙක් (විදියක ප්‍රධානයෙන්) විමි. මාගේ ඤාතීන් කැඳවා මේ වචනය කිමි.

3582. අනුතතර වූ පුණ්‍යකෛත්‍රෙ වූ බුදුරජ තෙම ලොව පහළ විය. හේ සකල ලොකයාගේ සතකාරපුජාවට භාජන විය.

3583. කැත්තු ද නියමගම්වැස්සෝ ද බමුණුමහසල්ලු ද පහන්සිත් ඇත්තානු මුළුව අධිකාර කලහ.

3584. ඇතරුවෝ ද බලඇණිවල නිසුකතයෝ ද ඊය පදවන්නෝ ද පසින් ගමන් කරන්නෝ ද යන මොහු පහන්සිත් ඇත්තානු සොමිනස් වූවානු මුළුව අධිකාර කලහ.

3585. (කෘත්‍රියතට දව ගුදසත්‍රින්සේ කුසින් උපන්) උග්ගයෝ ද කෘත්‍රියයෝ (=රජපුත්‍රයෝ) ද වෛශ්‍යයෝ ද බ්‍රාහ්මණයෝ ද පහන්සිත් ඇත්තානු සොමිනස් වූවානු මුළුව අධිකාර කලහ.

3586. අරක්කැවියෝ ද සඵවඩන්නෝ ද දියවඩන්නෝ ද මල්කරුවෝ ද යන මොහු පහන්සිත් ඇත්තානු සොමිනස් වූවානු මුළුව අධිකාර කලහ.

3587. රජකයෝ ද පෙනරු ද සොම්මරු ද කරණුවැවියෝ ද යන ඔහු පහන්සිත් ඇත්තානු සොමිනස් වූවානු මුළුව අධිකාර කලහ.

3588. හීවඩුවෝ ද ලියතවඩුවෝ ද සොම්මරු ද ලීවඩුවෝ ද යන ඔහු පහන්සිත් ඇත්තානු සොමිනස් වූවානු මුළුව අධිකාර කලහ.

3589. එසේ ම කඹුරෝ ද රත්කරුවෝ ද ඊයම්වැඩ කරන්නෝ ද ලෝකරුවෝ ද යන ඔහු පහන්සිත් ඇත්තානු සොමිනස් වූවානු මුළුව අධිකාර කලහ.

3590. බැලයෝ ද ගැත්තෝ ද යන බොහෝ දස් කම්කරුවෝ තමන්ගේ බලපමණින් මුළුව අධිකාර කලහ.

3591. දිය ගෙණෙන්නෝ ද දර ගෙණෙන්නෝ ද ගොවියෝ ද තණ-ගෙණෙන්නෝ ද තමතමන්ගේ බලපමණින් මුළුව අධිකාර කලහ.

3592. මල් ගෙණ එන්නෝ ද මල් ගොතන්නෝ ද කොළ එකතු කරන්නෝ ද ගෙඩිවැඩි ගෙණ එන්නෝ ද යන ඔහු තමතමන්ගේ බල පමණින් මුළුව අධිකාර කලහ.

3593. ගණිකාවෝ ද කලදස්සෝ ද පුවෙලෙදියෝ ද මාළුවෙලෙදියෝ ද යන ඔහු තමතමන්ගේ බලපමණින් මුළුව අධිකාර කලහ.

3594. “එවු, සියල්ලෝ එක්රැස් ව එකට ගතබකිතය කරමු. තීරුතතර වූ පුණ්‍යකෛත්‍රෙහි පින්කමක් කරන්නෙමු (ය සි මම ඔවුනට කිමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3595. තෙ මෙ සුචාත වචනං ගණං ඛණ්ණිකා වාදෙ,
උපට්ඨානසාලං සුකතං භික්ඛුසංඝස්ස කාරස්ස.
3596. නිට්ඨාපෙඤාන තං සාලං උදග්ගො තුට්ඨමානපසා,
පරෙතො තෙහි සබ්බෙහි සම්මුඛං උපසංඝමිං.
3597. උපසංඝමම සම්මුඛං ලොකනාථං තරුසතං,
වඡ්ඤා සඤ්ඤා පාදෙ ඉදං වචනමබ්බිං.
3598. ඉමෙ නිඤ්ඤා සතා වීර පුරිසා එකතො ගණා,
උපට්ඨානසාලං සුකතං නිය්‍යාතෙනති¹ තවං² මුනී.
3599. භික්ඛුසංඝස්ස පුරතො සම්පට්ඨිත වක්ඛුමා,
තිණණං සතාතං පුරතො ඉමා ගාථා අභාසථ:
3600. “තිසතං පි ව ජෙට්ඨො ව අනුචතතිංසු එකතො,
සම්පතතිං භි³ කර්තෘන සබ්බෙ අනුභවිස්සථ.
3601. පච්ඡිමහවෙ⁴ සම්පතෙන සිතිහා වම්බුත්තරං,
අජරං අමතං සතතං නිබ්බාණං එස්සසිස්සථ.”
3602. එවං බුද්ධො විශාකාසි සබ්බඤ්ඤා සම්ඤ්ඤානරො,
බුද්ධස්ස වචනං සුචා සොමනස්සං පවෙදසිං.
3603. කිංසකපාසහස්සාති දෙවලොකෙ රමිං අහං,
දෙවාධිපො පඤ්චසතං දෙවරජ්ජමකාරසිං.
3604. සහස්සකකතං රුජා ව වක්ඛවන්ති අහොසතං,
දෙවරජ්ජං කරොන්තස්ස මනාදෙවා අවඡ්ඤං.
3605. ඉධ මානුසකෙ රජජ්ජ⁵ පරිසා තොන්ති ඛනිවා,
පච්ඡිමහවෙ සම්පතෙන වාශසට්ඨො නාම බ්‍රාහ්මණො.
3606. අසිතිකොට්ඨිවයො තස්ස පුත්තො අහොසතා,
සෙලො ඉති මමං නාමං ජලබෙහ පාරමිහිතො.
3607. ජඛසාපිභාරං විවරං සසිස්සෙහි පුරකකතො,
ජට්ඨාපිකහරිතං භෙණ්ණිකං නාම තාපසං.
3608. පටිසත්තානුතිං දිස්වා ඉදං වචනමබ්බිං:
ආවාහො වා විවාහො වා රාජා වා තෙ නිමන්තිතො.
3609. ආනුතිං සිට්ඨකාමො’හං බ්‍රාහ්මණෙ දෙවසම්මතෙ,
න නිමන්තෙමි රුජාතං ආනුති මෙ න විජ්ජති

1. නිය්‍යාතෙනති, මජ්ඣ. 2. තුට්ඨ, මජ්ඣ. 3. සම්පතති හි, ස්‍යා.

4. පච්ඡිමහවෙ, මජ්ඣ. 5. රජ්ජ, මජ්ඣ.

3595. එකෙකෙක්හි ඔහු මාගේ වචනය අසා සමූහ වශයෙන් රැස් වූහ තෙවන් ගණවශයෙන් බැඳුනාහුය. බික්සහනට උච්චන්භලක් ද මැනවින් කරවූහ.

3596. ඔද වැඩි සිතැත්තෙමි සතුටු සිතැත්තෙමි ඒ ශාලාව නිමවා එකී හැම දෙනා සමග බුදුරජුන් වෙත එළඹියෙමි.

3597. ලොකනාථ වූ තරලෙහෙවු වූ සම්බුදුරජුන් වෙත එළඹ, ශායනාන්ත වහන්සේගේ සිරිපා වැද මේ වචන කීමි:

3598. වීරයන් වහන්ස, මුනින් වහන්ස, මේ තෙසියක් පමණ වූ පුරුෂයෝ එක්රැස් ව මොනොවට කරණලද උච්චන්භල ඔබවහන්සේට පිළිගන්වන්.

3599. පසැස් ඇති බුදුහු බික්සහනට පෙරවුවැ සිට (එය) පිළිගෙන තෙසියක් දෙනා ඉදිරියෙහි මේ ගාථාවන් වදාළහ:

3600. “මේ තෙසියදෙන ද එහි ප්‍රබාන තෙමේ ද (එක් ව ඔවු-නොවුනට) අනුවනීති වූහ. එසේ ම තෙපි සියල්ලෝ (මේ පුණ්‍යය) කොට සමපත් අනුභව කරන්නහුය.

3601. අනතිම භවය පැමිණි කල්හි නිරුත්තර ශීතීභාවය වූ අපර වූ අමර වූ ශාන්ත වූ නිවණ ද සාක්ෂාත් කරන්නහුය”.

3602. ශ්‍රමණයන් අතුරෙහි උතුම් වූ සථීඥ වූ බුදුරජු මේ දැක්වූ අසුරින් වදාළහ. මම බුදුරජුන්ගේ වචනය අසා සොම්නස පැවසිමි.

3603. මම කල්‍යාණ නිස්දහසක් මුළුල්ලෙහි දෙව්ලොව සිත් අලවා විසිමි. දෙවාතිපති ව පන්සිය වරක් දිව්‍යරාජ්‍යය කරවිමි.

3604. මම දහස්වරක් සක්විතීරජ විමි. දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නා වූ මට මහදෙව්වරු ද වැන්දහු ය.

3605-3606. මේ මිනිස් රජයෙහි පිරිස සබදකම් ඇත්තෝ ම වූහ. අනතිම භවය පැමිණි කල්හි අසුකෝටියක් තැන්පත් බිනය ඇති චාසෙට්ඨ නම් බමුණෙක් විය. මම ඒ චාසෙට්ඨ බමුණාගේ පුත්‍ර විමි. සෙල යනු මගේ නම යි. ඡතීවිධ වෛද්‍යභිගයෙහි පරතෙරට ගියෙමි ද වෙමි.

3607-3608. සබ්බසංගහයන් විසින් පෙරවූ කරණ ලද ව ජබ්බාචාර්ය කරන්නා වූ (=සක්මන් කරණ) මම දළමඛුඵ හා තවුස්පිරිකර බරින් යුත් පිළියෙල කරණ ලද පුජොපහාර ඇති කෙණ්ඩය නම් තවුසා දැක “ආවාහයෙක් හෝ වේ ද, විවාහයෙක්හෝ වේ ද, තා විසින් රජතෙමේ හෝ නිමන්ත්‍රණය කරණ ලද්දේ වේ දැ” යි මේ වචන කීමි.

3609. මම දෙවියන් ය යි සම්මත බමුණන් කෙරෙහි පූජාවක් කරණු කැමැත්තෙමි. රජුට නිමන්ත්‍රණය නො කෙළෙමි. මාගේ යාහයෙක් ද නැත.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3610. න වජ්ඣ මය්‍යං ආවාහො විවාහො මෙ න විජ්ජති,
සක්කානං නාඤ්ඤිනිකො තෙට්ඨා ලොකෙ සදෙව්‍යක.
3611. සබ්බලොකතිතජාය සබ්බසත්තත්‍රයාවහො,
සො මෙ නිමිනතිතො අජ්ජ තස්සෙතං පටියාදනං.
3612. තිබ්බරූපකවණ්ණොහො අප්පමෙය්‍යා අනුපමො,
රූපෙනාසදිසො බුද්ධො ස්වාතතාය නිමිනතිතො.
3613. උක්කාමුඛපහට්ඨා'ව ඛදිරඛනාරසනතිහො,
විජ්ජුපමො මහාචීරෙ සො මෙ බුද්ධො නිමිනතිතො.
3614. පබ්බතගෙහ යථා අවච්ඡි පුණ්ණමායෙව වජ්ඣමා,
නලගතිවණ්ණසබ්බාසො සො මෙ බුද්ධො නිමිනතිතො.
3615. අසමභිතො සයාභිතො භවනකකරණො මුනි,
සිත්‍රුපමො මහාචීරෙ සො මෙ බුද්ධො නිමිනතිතො.
3616. කුසලො බුද්ධධම්මෙති අප්පසය්‍යො පරෙති සො,
නාගුපමො මහාචීරෙ සො මෙ බුද්ධො නිමිනතිතො.
3617. සද්ධිමොචාරකුසලො බුද්ධිනාගො අසාදිසො,
උසගුපමො මහාචීරෙ සො මෙ බුද්ධො නිමිනතිතො.
3618. අනන්තවග්ගණො අමිතය්‍යො විවිත්තසබ්බලක්ඛණො,
සක්කුපමො මහාචීරෙ සො මෙ බුද්ධො නිමිනතිතො.
3619. වසී ගණී පතාපි ව තෙජසසී ව දුරුසද්දො,
බ්‍රහ්මුපමො මහාචීරෙ සො මෙ බුද්ධො නිමිනතිතො.
3620. පත්තධම්මො දසවලො බලාතිබලපාරගු,
ධරණුපමො මහාචීරෙ සො මෙ බුද්ධො නිමිනතිතො.
3621. සීලජීවිසමාකිණ්ණො ධම්මවිඤ්ඤාණවොතිතො,
උක්ඛුපමො මහාචීරෙ සො මෙ බුද්ධො නිමිනතිතො.
3622. දුරුසද්දො දුප්පසගො අවලො උග්ගතො බ්‍රහ්මා,
තෙරුපමො මහාචීරෙ සො මෙ බුද්ධො නිමිනතිතො.
3623. අනන්තඤ්ඤො අසමසමො අතුලො අග්ගතං ගතො,
ගගනුපමො මහාචීරෙ සො මෙ බුද්ධො නිමිනතිතො.

*

* පණ්ණරසමං භාණ්ඩාරං ඡිජ්ජං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3610-3611. මාගේ ආවාතයක් ද නැත. (එසේ ම) මාගේ විවාහයක් ද නැත. ශාක්‍යයන්ට සතුට ඇති කරන්නා වූ, දෙවියන් සහිත ලෝකයෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ, සියලු ලෝවැස්සන්ට හිත පිණිස (හැසිරෙන්නා වූ) හැම සත්ත්ව සුව ඵලවන්නා වූ ඒ බුදුන් අද මා විසින් නිමනුණය කරණ ලදහ. මේ පිළියෙල කිරීම උත්තමත්සව සඳහා ය.

3612. තිබ්බි පල බදු පැහැ ඇති, පමණ නොකළ හැකි ගුණ ඇති, උපමාමිෂයානිත්‍රානන වූ රූපයෙන් අසදුශ වූ බුදුරජුන් සෙට දවසට පවරණ ලදහ.

3613. උදුන් මුවෙහි ලා නැවූ සවණියක් මෙන් (පැහැපත්) කිහිරුරු මෙන් (දිලියෙන්) විදුලියක් වැනි වූ මහාචර වූ ඒ බුදුරජුන් මා විසින් පවරණ ලදහ.

3614. කදුමුදුනක පෙනෙන හිනිසිලක් වැනි වූ පුණ්ණසිද්ධියෙහි සදු වැනි වූ බටහසින් හටගත් හින්නක බදු පැහැ ඒ බුදුරජුන් මා විසින් පවරණ ලදහ.

3615. බිය නැති බිය ඉක්මවූ හවයා කෙළවර කරන්නා වූ මොනෙය්‍ය ගුණ ඇති සිහරජතු වැනි මහාචර වූ ඒ බුදුරජුන් මා විසින් පවරණ ලදහ.

3616. දක්‍ෂ වූ බුද්ධගුණතෙතියෙන් අනුන් විසින් මැඩලිය නොහෙන හසිරාජයතු වැනි වූ මහාචර වූ ඒ බුදුරජුන් මා විසින් පවරණ ලදහ.

3617. සද්ධම්මාවාරයෙහි දක්‍ෂ වූ අසදුශ වූ වෘෂභොපම වූ මහාචර වූ ඒ බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයානෝ මා විසින් පවරණ ලදහ.

3618. අප්‍රමාණ වණි ඇති අපරිමිත යශස් ඇති විචිත්‍ර වූ සකල ලක්ෂණ සුක්ක ශක්‍රයා වැනි වූ ඒ බුදුරජුන් මා විසින් පවරණ ලදහ.

3619. (ධ්‍යානයන්හි) වඩි වූ ශ්‍රාවක සමූහයා ඇති ප්‍රනාපවත් වූ තෙජස් ඇති (ගුණයෙන් කිසිවකුටත්) ලංචිය නොහැක්කා වූ මහාචර වූ බුද්ධොපම වූ ඒ බුදුරජුන් මා විසින් පවරණ ලදහ.

3620. පෑමිණියා වූ නිජාණ ධර්ම ඇති දශබලධාරී වූ බලයන් ඉක්ම වූ මහත් බලයන්ගේ පවා පරතෙරට ගිය මහපොළොව වැනි වූ මහාචර වූ ඒ බුදුරජුන් මා විසින් පවරණ ලදහ.

3621. සිල්නැමැති රල සුන් ධර්මයෙන් කැලඹුනු සසුර වැනි මහාචර වූ ඒ බුදුරජුන් මා විසින් පවරණ ලදහ.

3622. නොලංචිය හැකි, බලයෙන් මැඩලිය නොහෙන, නිශ්චල වූ උස්ව නැංගා වූ, වැඩෙන මහමෙර වැනි, මහාචර වූ ඒ බුදුරජුන් මා විසින් පවරණ ලදි.

3623. අනන්තඥන ඇත්තා වූ අසමසම වූ අතුලස් වූ ශ්‍රේෂ්ඨතියට ගියා වූ ආකාශය වැනි වූ මහාචර වූ ඒ බුදුරජුන් මා විසින් පවරණ ලදහ.

3624. පතිට්ඨා හගභිතානං තාණො සරණගාමිනං,
අස්සාසකො මහාචරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.
3625. ආසමො බුද්ධිමනතානං පුඤ්ඤකෙඛනං ඥානෙසිනං,
රතනාකරො මහාචරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.
3626. අස්සාසකො වෙදකරො සාමඤ්ඤථලදායකො,
මෙඤ්ඤපමො මහාචරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.
3627. ලොකවතබු මහාතෙජො සබ්බතමවිනොදනො,
සුරියුපමො මහාචරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.
3628. ආරමමණවිමුහතිසු සංචාදස්සනො මුනි,
වන්දුපමො මහාචරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.
3629. බුද්ධො¹ සමුසිනො ලොකෙ ලක්ඛණෙහි අලක්ඛනො,
අප්පමෙය්‍යො මහාචරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.
3630. යස්ස ඤාණං අප්පමෙය්‍යං සීලං යස්ස අසුපමං,
විමුහති අසද්ධො යස්ස සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.
3631. යස්ස ඛිති අසද්ධො ථාමො යස්ස අවිනතිශො,
යස්ස පරකකමො ජෙට්ඨො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.
3632. රුහො දොසො ච මොහො ච විසා සබ්බෙ සමුහතා,
අගදුපමො මහාචරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.
3633. කිලෙසව්‍යාහි² බහුදුක්ඛසබ්බතමවිනොදනො³,
වෙජ්ජුපමො මහාචරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.
3634. බුද්ධො'ති හො යං වදෙහි භොසොපෙසො සුදුලලහො,
බුද්ධො බුද්ධො'ති සුත්තාන පිති මෙ උපපජ්ජථ.
3635. අබ්බතතරමගණනන්ති පිති මෙ බහි නිව්ජරො,
සො'හං පිතිමනො සනෙතො ඉදං වචනමබ්‍රවිං.
3636. “කතං නු ඛො සො භගවා ලොකජෙට්ඨො නරසභො,
තත්ථ ගතවා නමස්සිස්සං සාමඤ්ඤථලදායකං.”
3637. පග්ගස්ස දක්ඛිණං බාහුං වෙදජානො කතඤ්ඤප්පි,
ආවිකක්ඛි මෙ ධම්මරුජං සොකසලලවිනොදනං.

1. බුද්ධො, මජ්ඣං. 2. කෙලසව්‍යාහි, මජ්ඣං.

3. සබ්බතමවිනොදනො, සීවු.

3624. ඩිසෙත්තං තැති ගත්තවුතං පිහිට වු, සරණයන්තවුතං ආරක්ෂා සථාන වු (සතච්ඡායකයං) අස්වැසිල්ලක් වු මහාචාරී වු ඒ බුදුරජනු මා විසින් නිමන්ත්රණ කරන ලදහ.

3625. බුද්ධිමත්තං වාසස්ථානයක් වු සුව සොයන්තවුතං පින්කෙතක් වු (ගුණරුවන් පිරුණු) රත්නාකරයක් වු මහාචාරී වු ඒ බුදුරජනු මා විසින් නිමන්ත්රණ කරන ලදහ.

3626. (කෙළෙස් තැවුල් තැති කොට) ලොව අස්වසන්නා වු (දුක් දෙමුනස් තසා) සතුට ඇති කරන්නා වු (කොවන් ආදී) ශ්‍රාමණ්‍යඵලදායක වු (අමාවැසි වස්තන) මහාමෙඝයක් වැනි වු ඒ බුදුරජනු මා විසින් නිමන්ත්රණ කරන ලදහ.

3627. ලොවට ඇසක් වැනි වු මහාතෙජස් ඇති සියලු අදුරු දුරු කරන සුයඝ්ඨා වැනි වු ඒ බුදුරජනු මා විසින් පවරණ ලදහ.

3628. ආලබ්භිතවිමුක්තිවිෂයයෙහි සවිභාව කාන්‍ය මේ මේ යයි දක්නා වු ව්‍යුයා වැනි වු මහාචාරී වු ඒ බුදුරජනු මා විසින් නිමන්ත්රණ කරන ලදහ.

3629. (ලොකයෙහි ගුණයෙන්) වැඩි සිරි (යශසින්) උස් ව තැනි (මහ-පරිස්) ලකුණින් අලඞ්ඛාර වු අපමණ ගුණ ඇති මහාචාරී වු ඒ බුදුරජනු මා විසින් නිමන්ත්රණ කරන ලදහ.

3630. යමකුගේ ඤාණය පමණ කළ නො හැකි ද, යමකුගේ ශීලය උපමා විෂයාතික්‍රාන්ත ද, යමකුගේ විමුක්තිය අසදාශ ද, ඒ බුදුරජනු මා විසින් නිමන්ත්රණ කරන ලදහ.

3631. යම් කෙනෙකුන්ගේ නුවණ අසදාශ ද, යම්කෙනෙකුන්ගේ චලය අවිනාශ ද, යම් කෙනෙකුන්ගේ පරාක්‍රමය ජ්‍යෙෂ්ඨ ද, ඒ බුදුරජනු මා විසින් නිමන්ත්රණ කරන ලදහ.

3632. යම් කෙනෙකුන් විසින් රාගය ද ද්වේෂය ද මොහය ද යන සියලු විෂයෝ තසන ලදහ ද, ඔහුගේ වැනි වු මහාචාරී වු ඒ බුදුරජනු මා විසින් නිමන්ත්රණ කරන ලදහ.

3633. කෙළෙස්ලෙඩ ද බොහෝ දුන් ද සියලු (මොහො) අදුරු ද දුරු-කරන්නා වු වෙදකු වැනි වු මහාචාරී වු ඒ බුදුරජනු මා විසින් පවරණ ලදහ.

3634. පින්වන, බුද්ධි යන යම් වචනයක් කියති ද, තෙල ශබ්දය පවා අතීතයින් දුර්භය. බුද්ධිය බුද්ධිය යන මේ වචන අසාමට ප්‍රීතිය හටගත්තේ ය.

3635. සිතීන් නො දැරිය හැක්කා වු මාගේ ප්‍රීතිය පිටත පැතිරෙයි. ප්‍රීතියක් ඇති ඒ (සෙල නම් වු) මම මේ වචනය කිමි:

3636. “ලොකජ්‍යෙෂ්ඨ වු නරශ්‍රෙෂ්ඨ වු ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොහි ද ? සතර ශ්‍රාමණ්‍යඵලදායක වු උත්තරන්තේපට ඵහි ගොස් නමස්-කාර කරන්නෙමි” යි.

3637. භොණ්ණය තවුස්තෙමේ මාගේ දකුණු අත ගෙණ හටගත් සොමිතස් ඇත්තේ කරන ලද ඇදිලි ඇත්තේ සෝහුල් පත කරන බුදුරජනු අරභයා මෙසේ කීය:

3638. “උදෙනාං’ව මහාමෙඝං නිලං අඤ්ඤාසන්නිභං,
සාගරං විය දිස්සන්නං පස්සසෙනං මහාවතං.
3639. එත්ථ සො වසතෙ බුද්ධො අදන්නදමකො මුතී,
විනයනොතො ව වෙනෙය්‍යො බොධෙනොතො බොධිපකම්යෙ.
3640. පිපාසිතො’ව උදකං භොජනං’ව ජීඝවජිතො,
ගාථී යථා වච්ඡගිත්වා එවාහං විවිතං ජිනං.
3641. ආචාරඋපචාරඤ්ඤා ධම්මානුච්ඡවසංචරං¹.
සිකඛාපෙසිං සකො සිසෙසො ගච්ඡන්තො ජිනසන්නිභං.
3642. දුරුසදා හගවනොතො සීගා’ව එකචාරිනො,
පදෙ පදං නිකම්පන්නා ආගච්ඡය්‍යාථ මාණවා.
3643. ආසීවිසො යථා සොරො මිගරජා’ව කෙසරී,
මනොතො’ව කුඤ්ඤරො දන්තී එවං බුද්ධා දුරුසදා.
3644. උකකාසිතඤ්ච ඛිපිතං අජ්ඣුපෙකම්ය මාණවා,
පදෙ පදං නිකම්පන්නා උපෙථ බුද්ධසන්නිභං.
3645. පටිසල්ලාහගරුකා අපසසදා දුරුසදා,
දුරුපසඬකමා බුද්ධා ගරු ගොතති සදෙවකෙ.
3646. යදා’හං පඤ්ඤං පුච්ඡාමි පටිසම්මොදයාමි වා,
අපසසදා තදා භොථ මුනිභූතා’ව තිට්ඨථ.
3647. යං සො දෙසෙති සද්ධම්මං² බෙමං නිබ්බාණපතතියා,
කමෙවත්ථං නිසාමෙථ සද්ධම්මසචණං සුඛං.”
3648. උපසඬකම්ම සම්බුද්ධං සම්මොදිං මුනිනා අහං,
තං කථං චිතීසාරෙත්වා ලකඛණෙ උපධාරසිං.
3649. ලකඛණෙ ද්වෙව³ කඬ්ඛාමි පස්සාමි තිංසලකඬ්ඛණෙ,
කොසොභිතච්ඡායාං ඉද්ධියා දස්සාමි මුතී.
3650. ජිව්හං නිත්තාමසිත්වාන කණණසොතෙ ව නාසිකෙ,
පටිමසි නලාටන්නං කෙවලං ඡාදයී ජිනො.

1. ධම්මානුච්ඡවසංචරං, සීඞු. 2. සම්බුද්ධා, මජ්ඣ. 3. දෙව ව, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3638. “නැග එන්නා වූ මහවලාවක් වැනි, අඳුනක් බඳු නිල් වූ සයුරක් සේ පැනෙන තෙල මහවනය දක්නෙහි ද?

3639. මෙහි නොදැමුනවුන් දමනය කරන්නා වූ, මොහෙය් ගුණ ඇති, විනයෙ ජනයන් කික්මවන, බෝපැකිදම් (බොධිපාක්ෂික ධර්ම) පිළිපිටුවන (=ප්‍රතිවේධ කරවන) ඒ බුදුරජු වැඩ වෙසෙති.

3640. මම, පැත් පවස ඇත්තකු දිය සොයන්නාක් මෙන් ද, සාදකින් පෙළනකු බොජුන් සොයන්නාක් මෙන් ද, වස්සා කෙරෙහි හිඳු වූ දෙනක ඒ වස්සා සොයන්නාක් මෙන් ද මෙසේ බුදුරජුන් සෙවීම.

3641. ආචාර උපාචාර දන්නා මම බුදුන් හමුවට යන සිය සිත්ත දහමට තිසි සංවරයෙහි ලා හික්මවීම.

3642. එකලාව හැසිරෙන සිහරජුන් මෙන් බුදුවරු නොලං විය හැකි සැහැල් ඇත්තාහ මාණවකයින්, (තෙපි) පියෙහි පිය තබන්නාහු (පියවර මගිනින්) එවූ.

3643. සොර වූ ආසිවිසයකු මෙන් ද කෙශරසිංහරාජයකු මෙන් ද දළ ඇති මත් වූ ඇත්රජකු මෙන් ද මෙසේ බුදුවරු ලං විය නො හැක්කෝ ය.

3644. මාණවකවරුනි, (තෙපි) කසින්නා වූ ද කිවිසින්නා වූ ද, (ශබ්ද) තවතා පියෙහි පිය තබන්නාහු බුදුරජුන් වෙත එළඹෙවූ.

3645. (බුදුවරු) විවෙකය ගරුකරන්නෝ ද, නිශ්ශබ්දතාව කැමැත්තෝ ද, නොලංවිය හැක්කෝ ද, දෙවියන් සහිත ලොකයෙහි ගුරු වූ උතුරුමෝ ද වෙත්.

3646. යම් කලෙක්හි මම ප්‍රශ්න විචාරම් ද, පිළිසඳර හෝ කථා කෙරෙමි ද, එකල්හි නිශ්ශබ්ද වවු. මොහෙය්ගුණ ඇතියන් මෙන් ව සිටිවු.

3647. ඒ බුදුරජුන් නිවන් පැමිණීම පිණිස පවත්නා වූ කෛම (=නිතිය) වූ යම් ධර්මයක් දෙශනා කෙරෙත් ද ඒ ධර්මානුගත අසවු. සද්ධම්මවර්ණය සැප ය.”

3648. මම බුදුරජුන් වෙත එළඹ ඒ මුනිභූයන් වහන්සේ හා පිළිසඳරෙහි යෙදුනෙමි. ඒ පිළිසඳර කථාව නිමවා (උන්වහන්සේගේ) මහපුරිස් ලකුණු පරික්ෂා කෙලෙමි.

3649. (එසේ පරික්ෂා කරන්නා වූ මම) මහාපුරුෂ ලක්ෂණ තිසක් දකිමි. මහාපුරුෂ ලක්ෂණ දෙකක් පමණක් (නොපෙනෙන බැවින්) සැක කරමි. (එයින්) කොපසාහිතවත්තුයා වූදු සාධුබලයෙන් පෙන්නුන.

3650. (දෙවෙනි නොපෙනෙන ලක්ෂණය දක්වන්නාහු) දිව පිටතට ඇද කන් නැහැසිදුරු පිරිමැද්දක. බුදුරජුන් සම්පූර්ණ නලල් තල දිවෙන් වැසුහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3651. තස්සානං ලක්ඛණේ දිස්වා පරිපුණ්ණේ සවාසඤ්ජනේ,
බ්‍රහ්මෝති නිට්ඨං ගන්තාන සහ සිසෙසාති පබ්බජිං.
3652. සතෙති තීති සභිතො පබ්බජිං අනගාරියං,
අඛමාසෙ අසම්පන්නෙ සබ්බෙ පතතා'මහ නිබ්බුතීං.
3653. එකතො කම්මං කතාන පුඤ්ඤකේවතෙන අනුත්තරේ,
එකතො සංසරිත්තාන එකතො විනිවත්තසුං.
3654. ගොපානසියො දන්තාන පුග්ගමෙම වසී¹ අහං,
තෙන කමෙමන සුකතෙන අට්ඨහෙතු ලහාමහං.
3655. දිසාසු පුජිතො හොමි හොගා ව අමිතා මම,
පතිට්ඨා හොමි සබ්බෙසං තාසො මම න විජ්ජති.
3656. ව්‍යාධියො මෙ න විජ්ජන්ති දිසාසුං පාලයාමි ව,
සුබ්‍රමච්ඡටිකො හොමි ආවාසෙ පජ්ජිතෙ² වසෙ.
3657. අට්ඨ ගොපානසී දන්තා පුග්ගමෙම වසී අහං,
පටිසම්භිද්ද'රහත්තඤ්ච එතං මෙ අපරට්ඨමං.
3658. සබ්බවොසිතවොසානො කතකිවො අනාසවො,
අට්ඨගොපානසී තාම තව පුත්තො මහාමුති.
3659. පඤ්චමානී දන්තාන පුග්ගමෙම වසී අහං,
තෙන කමෙමන සුකතෙන පඤ්චහෙතු ලහාමහං.
3660. අවලො හොමි මේත්තාය අනුනිබ්බො භවාමහං,
ආදෙය්‍යවචනො හොමි න ධංසෙමි යථා අහං.
3661. අහන්තං හොති මෙ විත්තං අවලො හොමි කස්සපි,
තෙන කමෙමන සුකතෙන විමලො හොමි සාසනෙ.
3662. සගාරවො සප්පතියො කතකිවො අනාසවො,
සාවකො තෙ මහාචීර භික්ඛු තං වජ්ජනෙ මුති.
3663. කතා සුකතපල්ලඛිකං සාලායං පඤ්ඤපෙසහං,
තෙන කමෙමන සුකතෙන පඤ්ඤ හෙතු ලහාමහං.
3664. උච්චෙ කුලෙ පජාසිත්වා මහාහොගො භවාමහං,
සබ්බසම්පන්නිකො හොමි මච්ඡරං මෙ න විජ්ජති.
3665. ගමනෙ පජ්ජිතෙ මය්‍යං පල්ලඛිකා උපතිට්ඨති,
සහ පල්ලඛිකසෙවෙති ගච්ඡාමි මම පජ්ජිතං.

1. වසී, මජ්ඣ. 2. ආවාසෙ පඤ්ඤ වසෙ, ස්‍යා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3651. මම උන්වහන්සේගේ (අසුවක්) අනුවාසන්න සහිත වූ සම්පූර්ණ දෙතිස්මහපුරිස් ලකුණු දෑක සමීභූත සි තීරණය කොට සිසුන් සමග පැවිදි වීම.

3652. තුන්සියක් (සිසුන්) සමග සසුන් වනිමි. අඛමසක් නො පැමිණි කල්හි ම අපි හැම තිවණට පැමිණියමහ.

3653. (සියල්ලෝ) නිරුත්තර වූ පුණ්‍යකෛත්‍රයෙහි එක් ව පින්කම් කොට සමග ව සසරෙහි හැසිර සමගම ම සසරගමන නැවැත් වූහ.

3654. සහයෝගතා ධර්මයෙහි වැඩි වූ මම ගොතාසි දී මැනවින් කළ ඒ කමය කරණකොට ගෙණ අනුසස් අටක් ලබමි.

3655. දිශාවන්හි පුදනු ලබන්නෙමි වෙමි. මාගේ ගොතසෝ ද අප-මණයහ. සියලුදෙනාහට ම පිහිට වෙමි. මට තැනි ගැන්මෙක් නැත.

3656. මට රොගයෝ නො වෙති. දිඝ්ඤ රකිමි. (=බොහෝකල් ජීවත් වෙමි.) සියුම් සිව් ඇත්තෙමි වෙමි. කැමැති නිවාසයෙහි ම වසමි.

3657. සහයෝගතා ධර්මයෙහි වැඩි වූ මම ගොතාසි දී (මෙසේ) අට-අනුසසක් ලැබීමි. මාගේ මේ අටවන අනුසසින් බැහැර වූ අනෙක් අනුසස සිවුපිළිසිඬුවන් සහිත රහත්වම සි.

3658. මහමුනින් වහන්ස, සියලු වැස නිමවූ බඹසරවස් ඇඹ්නා වූ සිවුමගින් කරණ ලද කටයුතු ඇත්තා වූ ආසුව රහිත වූ මුඛවහන්සේගේ පුත්‍ර තෙමේ අටසිංහාසනයෙහි තම ද වේ.

3659. සමුහධර්මයෙහි වැඩි වූ මම වැම පසක් දී මැනවින් කරණ ලද ඒ කමය හෙතුකොට ගෙණ හෙතු (අනුසස්) පසක් ලබමි.

3660. මම මෙත්‍රියයන් නොසැලෙමි. පිරිසුන් අහංසන ඇත්තෙමි වෙමි. පිළිගතයුතු වචන ඇත්තෙමි වෙමි. මම (වැම බදු ව) නො සැලෙමි.

3661. මාගේ සිත ස්‍රාන්ත නො වේ. කුමකට වුව ද නිශ්චල වෙමි. මැනවින් කරණ ලද ඒ කමය හෙතුකොට ගෙණ සසුනෙහි නිමිල වූවෙකිමි වෙමි.

3662. මුද්‍රරජානන් වහන්ස, ගෞරව සහිත වූ (සාමීයකු ඇතැයි) යටත් පැවතුම් ඇති, කරණ ලද කටයුතු ඇති, ආසුව රහිත වූ, මුඛ වහන්සේගේ ශ්‍රාවක වූ, මහණ ඒ මුඛවහන්සේ වදිසි.

3663. මම මනා ව නිමි කිස ඇති පලකක් ශාලායෙහි පැණවිමි. මැනවින් කළ ඒ කමිහෙතුවෙන් මම හෙතු (අනුසස්) පසක් ලබමි.

3664. මම උසස් කුලයෙහි ඉපිද මහත් නොගසමපන් ඇත්තෙමි වෙමි. සියලු සමපන්නින් ආසීය වෙමි. මාගේ මුරුකමෙක් නො මැත.

3665. ගමනක් (ශාමට) සිතු කල්හි පලකෙක් එළඹ සිටී. ඒ උතුම් පලක සමග මම කැමති තැනට යෙමි.

3666. තෙන පලලකිදනෙන තමි සබ්බං විනොදසිං,
සබ්බාභිඤ්ඤාබලපානො ථෙරො වඤ්ඤි තං මුනි.
3667. පරකිව්වතකිව්වාති සබ්බකිව්වාති සංඛසිං,
තෙන කමෙමන සුකතෙන පාටිසිං අහංසං පුරං.
3668. පරිනිවසීතසාලං හි' පරිභොගමදාසනං,
තෙන කමෙමන සුකතෙන සෙට්ඨිතනං අජික්ඛාගතො.
3669. යෙ කෙවි දමකා ලොකෙ හත්ථි අසො දමෙනති යෙ,
කරිත්වා කාරණං තාතා දුරුණෙන දමෙනති තෙ.
3670. තහෙවං තං මහාචාරීර දමෙසි තරතාරියො,
අදුරුණෙන අසත්ථෙත දමෙසි උත්තමෙ දමෙ.
3671. දානස්ස වණ්ණෙ කිතොනො දෙසනාකුසලො මුනි,
එකං පඤ්ඤං¹ කථෙතොව බොධෙසි තිසතෙ මුනි.
2672. දානා මයං සාරථිනා සුචික්ඛතා අනාසවා,
සබ්බාභිඤ්ඤාබලපානො නිබ්බුතා උපතික්ඛයෙ.
3673. සතසතස්ස ඉතො කප්පෙ යං දානමදදිං තදා,
අතිතකතො හයා සබ්බෙ සාලාදානස්සි'දං එලං.
3674. සාගතං වත මෙ ආසි මම බුද්ධස්ස සනතිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුපාතො කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
3675. කිලෙසා කාපිතා මයං භවා සබ්බෙ සමුත්තා,
නානොව බන්ධනං ඡෙත්වා විහරාමි අනාසවො.
3676. පටිසම්භිදා වතස්සා විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදා ආයස්වා සෙලො ථෙරො ඉමා ගාථායො අනාසිත්වාති

සෙලකෙත්වාපදානං දුතියං.

1. එකපඤ්ඤං, මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3666. ඒ පයඝිකදානය හෙතු කොට ගෙන සියලු අදුර දුරු කෙළෙමි. සියලු අභිඤ්ඤායනට පත් ඒ සථිරි නෙමේ, මුනිඤ්ඤාත් වහන්ස, ඔව්වහන්සේ වදී.

3667. මෙරමා පිළිබඳ කටයුතු ද, තමා පිළිබඳ කටයුතු ද සියලු කිසි සිදු කෙළෙමි. මානාවත් කරණ ලද ඒ කමීය හෙතු කොට ගෙන අනයපුරය. (=නිවණ) ට පිවිසියෙමි.

3668. මම නිමග්ගි කිස අැති ශාලාව (බුදුරජුන්ගට) පරිනොගයට දුනිමි. මානාවත් කරණ ලද ඒ කමීය හෙතු කොට ගෙන ශ්‍රෙණි බවට පැමිණියෙමි වෙමි.

3669. යම් (ඇත් - අස් ආදී සතුන්) දමනය කරණ කෙනෙක් කිසියම් ඇත් අස් කෙනකුත් දමනය කෙරෙත්. නොයෙක් නිරිකාර කොට දරුණු ගුණයෙන් ඔවුන් (එසේ) දමනය කෙරෙත්.

3670. මහාචර්යාණෙනි, මුඛ සත්‍රිපුරුෂයන් මෙසේ දමනය නො කෙරෙති ය. දඬු නො ගැණීමෙන් අපි නො ගැණීමෙන් ඔවුන් උත්තම දම්ඵයෙහි (=රත්නවැව්හි) දමනය කෙරෙති ය.

3671. දෙශනායෙහි දක්ෂ වූ බුදුරජනෙමේ දානයාගේ අනුසස් පව- සන්නේ එක් පැණයක් දෙසන්නේ ම තෙසිය තවුෂන් බමාවලොබය කරවී ය.

3672. සාරථි වූ බුදුරජුන් විසින් අපි දමනය කරණ ලද්දෝ වෙමු. (කෙළෙසුන්ගෙන්) මානවීන් මිදුනෝ වෙමු. ආසුර රහිතයෝ වෙමු. සියලු අභිඤ්ඤායනට පැමිණියාහු උපතික්ෂයෙහි පිරිනිවිසෝ වෙමු.

3673. මෙයින් සියක් දහස්වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් දනක් දුනිමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) සියලු නිවිතු ඉක්මවන ලද්දහුය. ශාලාදානයාගේ මේ විපාක යි.

3674. බුදුරජුන් වෙත ඵලඹිම එකානන්දයන් මට යහපත් පැමිණීමෙක් විය. මා විසින් පැමිණෙනලද ත්‍රිපිඤ්චෝ වෙති. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණලදී.

3675. මා විසින් කෙලෙසෝ දවන ලදහ. සියලු හවයෝ නසන ලදහ. හස්තිරාජයකු මෙන් කෙලෙස් බැඳුම් සිද. ආසුර රහිතව වෙයෙමි.

3676. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභවිමොක්ෂයෝ ද ෂබ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අසුරින් ආසුමෙන් කෙල සථිරියන් වහන්සේ මේ ශාථාවන් වදාල සේක් යි.

සෙලසථිරාවදානය දෙවැනි යි.

393. සබ්බකිත්තිකජෝරාපදානං

3677. කණ්ණිකාරංව ජොතනනං¹ දීපරාක්ඛංව උජ්ජලං²,
ඔසබ්බංව විරොචනනං විජ්ජනං ගගනෙ යථා.
3678. අසමිතිං අනුත්‍රාසිං³ මිගරාජංව කෙසරිං,
ඤ්ඤාලොකං පකාසෙනනං මද්දනනං තිස්සෙ ගණේ.
3679. උඬරනනං ඉමං ලොකං ජිඤ්ඤනං සබ්බසංසයං,
ගජ්ජනනං⁴ මිගරාජංව අද්දසං ලොකනායකං.
3680. ජවාජිනධරෙ ආසිං බ්‍රහ්මා උජ්ජ පතාපවා,
වාසාවීරං ගනෙකාන පාදමුලෙ අවස්ථිං.
3681. කාලානුසාරියං ගයන අනුලිමිං තථාගතං,
සමුද්ධමනුලිමෙසකා සස්ථිං ලොකනායකං.
3682. සමුද්ධරිසි⁵මං ලොකං ඔසතිණණ්ණ⁶, මහාමුති,
ඤ්ඤාලොකෙන ජොතෙසි තාවටං⁷ ඤ්ඤාමුත්තමං.
3683. ධම්මවක්කං පටතෙනසි මද්දසෙ පරතික්ඛිසෙ,
උසනො ජිතසංඛාමො සමපකමෙසසි මෙදිතිං.
3684. මහාසමුද්දෙ උභිමො වෙලනනට්ඨි පතිජ්ජරෙ,
තථෙව තව ඤ්ඤාමති සබ්බදිට්ඨි පතිජ්ජරෙ.
3685. සුමුච්ඡිකජාලෙන සරමති සමපතානිතෙ,
අනෙකාජාලගතා පාණා පිළිකා නොනති තාවදෙ.
3686. තථෙව තිස්සියා ලොකෙ පුථුපාසණධරිසිසිතා,
අනෙකාඤ්ඤාවරෙ කුය්‍යං පරිචනනනති මාරිස.
3687. පතිට්ඨා වුය්‍යතං ඔසෙ කිං හි නාපො අවකුච්ඡනං,
තසට්ඨිතානං සරණං මුත්තත්ථිනං⁸ පරයණං.
3688. එකවීරෙ අසද්ධසො කරුණාමෙත්තසඤ්ඤො⁹,
සුසිලො අසමො¹⁰ සනෙකා වසි තාදි ජිතඤ්ජනො.
3689. ඩිරෙ විගතසමෙමාකො අනෙජො අකථඞ්කපි,
වුසිතො¹¹ වනතදෙකො¹²සි නිමමලො පයතො¹³ සුචි.

1. ජලිතං, මිජසං.

2. ජොතිතං, සසා.

3. අනුත්‍රාසිං, මජ්ජං.

4. අසමිතිං, සසා.

5. ඔසතිණණ්ණං, සසා.

6. පටිරා, සසා. වජිර, PTS.

7. මුත්තත්ථිනං, මජ්ජං.

8. මෙත්තාකරුණා සඤ්ඤායො, මජ්ජං. සඤ්ඤානො, සසා.

9. අසමො සුසමො සනෙකා, මජ්ජං.

10. කුසිභො, මජ්ජං.

11. සංයතො, මජ්ජං.

393. සබ්බකිත්තිකසථවිරාවදානං

3677. පිටුණු කිණිතිරුකක් මෙන් බබලන්නා වූ ප්‍රදීපවෘක්කයක් මෙන් දිලියෙන්නා වූ ඔසගි තාරකාවක් මෙන් ආලෝකවත් වූ අනෙකි විදුලියක් බඳු වූ-

3678. බිය නොමැති තැනැත්තෙකු නොමැති කෙරෙහි-කරුණකු වැනි වූ තීක්ෂ්ණසම්මතයා මගින් නා වූ ඤාණාලෝකය ප්‍රකට කරන්නා වූ-

3679. මෙම ලෝකයා (දුකින්) ගොඩලන සියලු සැක සිදලන සිංහ රාජකු මෙන් ශුභරත ලෝකනායක වූ බුදුරජුන් දිවිමි.

3680. (එකල්හි) මම ජටා සහ අදුන් දිවිසම දරන්නෙකිමි වීමි. වැඩෙන්නා වූ සෘජු වූ ප්‍රතාපවත් දූවෙකිමි වීමි. වැහැරී සිටුව ගෙන ඒ (බුදුරජුන්ගේ) පාමුල අතුලෙමි.

3681. කසාවත් කළුවැල් හෙවත් කසාවත් අඟල් ගෙන බුදුරජුන් ආලෝක කෙලෙමි. තපාගතයන් (එසින්) අලෙවි කොට ලෝකනායක වූ උත්තරත්තේට සතුති කෙලෙමි.

3682. චතුරොක්කරණය කළ උතුමාණෙනි, මහාමුනිසුරුණෙනි, මුඛ මේ ලෝකයා (සසරදුකින්) ගොඩ ලන්නකුය. ඤාණාලෝකයෙන් ආලෝක කරන්නකුය. ඔබගේ උත්තමඥානය ද අනාවාසයි.

3683. දම්සක් පවත්වනු ය. අන්‍යතීක්ෂ්ණයන් මඬනනු ය. දිනන ලද සඬනුම ඇති ශ්‍රේණි වූ ඔබ පෘථිවිය කම්පා කෙරෙනු ය.

3684. මහසමුදරෙහි තරඬයෝ වෙරලෙහි (ගැටි) බිඳෙති. එසේ ම දූෂිත මුඛගේ නුවණෙහි (ගැටි) බිඳෙති.

3685. විලක් සිසුමි ඇස් ඇති දලකේන් අතුල කල්හි එකෙණෙහි දලතුලට ගිය ප්‍රාණිනු (මත්ස්‍යයෝ) පෙළනානු වෙන් ද,

3686. එසේ ම ලෝකයෙහි අන්‍යපාමණක ධර්මයන් ඇසුරු කළ තීක්ෂ්ණයෝ තිදුකානන් වහන්ස, මුඛවහන්සේගේ උතුම් නුවණ ඇතුලත පෙරලෙත්.

3687. චතුරොක්ක නම් වූ සැබ්බකරෙහි ගසාගෙන යන්නවුනට පිහිට වූ මුඛ වතාහි නො නැයනට ද පිහිට (වනු)ය. හසින් පිහිනියනට ද පිහිට (වනු) ය. (ලෝකයා විසින්) අත්හැර දමන ලද අනාපයනට ද පිහිට (වනු) ය.

3688. අසභාය වීර වූ අසදාශ වූ කරුණා ලෙළි සඤ්චය ඇති උතුම් සිල් ඇති අසම වූ ශාන්ත වූ (ධ්‍යාන) වහි වූ තාදිගුණ ඇති දිනන ලද මාගීය ඇති-

3689. ප්‍රාඥ වූ, පහ කළ මොහො ඇති, නිදෙස් වූ, සැක (=විකිල්ප) දුරුකළ, වැස තිම වූ බබහර ඇති, නිමිල වූ, අශුවින් දෙවා හළ, එහෙසින් ම පිරිසිදු ඔබ වමාරා හළ දෙස් ඇත්තනු ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3690. සඛිකාතිගො හතමදෙ¹ තෙවිජ්ජො තිතවන්තගො,
සිමාතිගො ධම්මගරු කතතො තිතවප්පථො².
3691. තාරකං තං යථා නාචා නිව්වසාසකාරකො,
අසමතිතො යථා සිතො ගජරාජාව දප්පිතො.
3692. ථොමෙතො දසගාථාහි පදුමුත්තරං මිභායසං,
වජ්ඣිකා සජ්ඣුතො පාදෙ තුණ්හි අධ්ඨායනං තද.
3693. පදුමුත්තරො ලොකවිදු ආහුතීනං පටිග්ගකො,
තිකඛුසබ්බෙසි සිතො සත්ථා ඉමා ගාථා අභාසථ.
3694. “යො මෙ සිලඤ්ච ඤාණඤ්ච ධම්මඤ්චාපි පක්ඛිත්තසි³,
තමහං කිත්තධිස්සාමි සුණාථ මම භාසතො.
3695. සට්ඨිකපසභස්සාති දෙවලොකෙ රමස්සති,
අඤ්ඤා දෙවෙ අභිභොවො⁴ ඉස්සරං කාරසිස්සති.
3696. සො පච්ඡා පබ්බජිතාන සුක්කමුලෙන චොදිතො,
ගොතමස්ස හගවතො සාසනෙ පබ්බජිස්සති.
3697. පබ්බජිතාන කායෙන පාපකමම. විච්ඡේය,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාසිස්සත්තාසවො⁵.
3698. යථාපි මෙකො ථනං තප්පෙති මෙදිතිං ඉමං,
තථෙව තං මහාචාරි ධම්මෙන තප්පසී මම.
3699. සිලං පඤ්ඤාඤ්ච ධම්මඤ්ච ඵළිත්ථා ලොකනායකං,
පතොතාමහි පරමං සන්තිං නිබ්බාණං පදමච්ඡිතං.
3700. අනො නුත ස හගවා විරං තිට්ඨෙය්‍ය වකඛුමා,
අඤ්ඤාතඤ්ච විජාගතය්‍යං ජුසෙය්‍යං අමතං පදං.
3701. අයං මෙ පච්ඡිමා ජාති හවා සබ්බෙ සමුත්තා,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරාමි අනාසවො.
3702. සත්තසභස්සො ඉතො කප්පෙ යං බුද්ධමභිජොමසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි කිත්තනාය ඉදං ඵලං.

1. ගතමදෙ, ස්‍යා.

2. ගතතොතිතවබ්බතො, මජ්ඣ.

3. සද්ධම්මඤ්චාපි වණ්ණසි, මජ්ඣ.

4. අඤ්ඤා දෙවෙ'තිභිජො, මජ්ඣ.

5. නිබ්බාසිස්සත්තාසවො, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3690. කෙලෙස් ඇලුම් ඉක්ම වූ නැසුවා වූ මද ඇති ත්‍රිවිද්‍ය ඇති තුන්ලෝමුදුන් පත් (ලෝකික) සීමාව ඉක්ම ගිය ධර්මාරූක වූ කාත-කාතය වූ ඔබ (සත්ත්වලෝකයාට) හිතමාගී ඇත්තෙහි ය.

3691. ඔබ නැවතට (ගමන්මග පෙන්වන) තරුවක් මෙන් වෙහි ය. අස්වැසිලි කරණ නිබානසක් බඳු වෙහි ය. සිංහයකු මෙන් බිය රහිත වෙහි ය. හස්තිරාජයකු මෙන් ගර්විත වෙහි ය.

3692. මම එකල්හි (මෙසේ) දසගයකින් මහායශස් ඇති පදමුත්තර බුදුරජානන් වහන්සේට සතුති කොට (ඒ) ශාස්තෘන් වහන්සේගේ පා වැද තුණ්ණිමතුනව සිටියෙමි.

3693. ලෝකයාගේ පූජාවන් පිළිගන්නා වූ ශාස්තෘ වූ පදමුත්තර බුදුරජානන් වහන්සේගේ මැද හිඳ මේ ගාථාවන් වදාළේ සි:

3694. “යමෙක් මාගේ ශීලය ද ඥානය ද ධර්මය ද පැසසී ද, හේ (කවරෙක් දැයි) මම ප්‍රකාශ කරන්නෙමි. (එය) පවසන්නා වූ මාගේ (වචනය) අසවු.

3695. (හෙතෙම)කලාප සැටදහසක් දෙව්ලොව සිත් අලවා වසන්නේ ය අතෙක් දෙවියන් මැඩගෙණ ආධිපත්‍යය කරවන්නේ ය.

3696. හෙතෙම පසුව පැවිදිව ඒ කුශලමූලයෙන් මෙසෙයන ලද්දේ ගෞතම බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුනෙහි ද පැවිදි වන්නේ ය.

3697. පැවිදිව, කසින් පවිකම් දුරු කොට සියලු ආසුවයන් (ප්‍රභාණ පරිඥවශයෙන්) දැන ආසුව රහිතව පිරිනිවන් පානේ ය”

3698. යම් සේ වැසිවලාවක් ගුගුරු වස්මින් මේ පොළොව නෑපතියට පත් කෙරේ ද, එසේ ම මහාචාර්යන් වහන්ස, ඔබවහන්සේ ධර්මයෙන් මා තුටු කල සේක.

3699. මම ශීලය ද ප්‍රඥාව ද ධර්මය ද ලෝකනායකයන් වහන්සේ ද පසසා අමාතපදය වූ උතුම් වූ නිජාණ නමැති ශාන්තියට පැමිණියෙමි වෙමි.

3700. පසැස් ඇති ඒ භාග්‍යවන් තෙමේ බොහෝ කල් වැඩ සිටින්නේ නම් එකානන්තයෙන් ඉතා යෙහෙකි. (එවිට සියල්ලෝ) නොදත් දෙය දැනගන්නාහු ය. අමාතපදය (නිවණ) සපයී කරන්නාහු ය. (= ලබන්නාහු ය)

3701. මේ මාගේ පශ්චිම ජාතිය සි. සියලු භවයෝ නසන ලදහ. සියලු ආසුවයන් (ප්‍රභාණ පරිඥවශයෙන්) දැන ආසුව රහිතව වෙසෙමි.

3702. මෙසින් සියක්දහස් වන කපෙහි බුදුරජානන් වහන්සේට යම් පැයසීමක් කෙළෙමි ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. (බුදුරජුන් පැයසීමෙහි මේ විපාක සි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3703. කිලෙසා කුමාපිතා මග්ගං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
සබ්බාසවා පරික්කිණා නඤ්ඤති පුතබ්බභවං.
3704. ස්වාගතං වත මෙ ආසි මම බුද්ධස්ස සන්තිකො,
කිංසො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
3705. පටිසම්බද්ධ වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ඡළහිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා සබ්බකිත්තිකො ථෙවරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

සබ්බකිත්තිකථෙවරස්ස අපදානං නනිසං.

394. මධුදායකථෙවරාපදානං

3706. සිඤ්ඤා තදියා තීරෙ සුක්කතො අස්සමො මම,
තත්ථ වාචෙමහං සිංසො ඉතිහාසං සලකම්භං.
3707. ධම්මකාමා විනිතා තෙ සොතුකාමා සුසාසනං,
ඡළභෙහ පාරමිප්පන්නා සිඤ්ඤාලෙ වසන්ති තෙ.
3708. උප්පාතගමනෙ වෙච්ච ලක්ඛණෙසු ව කොපිදා,
උත්තමත්ථං ගවෙසන්නා වසන්ති පටනෙ¹ තදා.
3709. සුමෙධො තාම සම්බුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජි තාවදෙ,
අමහාකං අනුකම්පනො උපගච්ඡි විනායකො.
3710. උපාගතං මහාචාරං සුමෙධං ලොකනායකං,
කිණ්ණසාරකං කතා ලොකජෙට්ඨස්ස²දසහං.
3711. පටනාතො² මධුං ගස්ස බුද්ධිසෙට්ඨස්ස³දසහං,
සම්බුද්ධො පරිභුඤ්ජිත්වා ඉදං වචනමමුච්ඡි:
3712. “යො තං අදාසි මධුං මෙ පසන්නො සෙති පාණ්ණිති,
තමහං කිත්තිසිංහාමි සුණංථ මම භාසතො.
3713. ඉමිනා මධුදානෙන කිණ්ණසාරකෙන ව,
කිංසකප්පසකස්සාති දෙවලොකෙ රමිස්සති.
3714. කිංසකප්පසකස්සමිති මහකාකතුලසමාවො,
ගොතමො නාම නාමෙත³ සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

1. චිපිත, මජ්ඣ.

2. චිපිත, මජ්ඣ.

3. ගොතකත, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3703. මා විසින් කෙලශයෝ දවන ලදහ. සියලු හවයෝ නසන ලදහ. සියලු ආශ්‍රවයෝ ක්‍ෂය කරණ ලදහ. දැන් නැවත ඉපදීමෙන් නැත.

3704. බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සම්පයට එකානනයෙන් මාගේ පැමිණීම යහපත් පැමිණීමෙන් විය. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3705. සිවුපිළිසැඟියාවෝ අභට්ටමොක්‍ෂයෝ ද අබනිඤ්ඤාවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් දායුමත් 'සබ්බකිනානික' ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සබ්බකිනානිකස්ථවිරාවදානය තෙවැනි සි.

394. මධුදායක ස්ථවිරාවදානය

3706. සිඤ්ඤාදිතීරයෙහි මැනවින් කරණ ලද මාගේ අසපුවෙක් විය. එහි දී මම ලක්‍ෂණශාස්ත්‍රය සනිත ඉතීභාසය සිසුනට උගන්වමි.

3707. ධම්මාමි වූ චිතීත වූ අනුශාසනය අසනු කැමැත්තා වූ අබ්බත වෙදයෙහි පරතෙට ගියා වූ ඒ ඥාණයෝ සිනුගංඉවුරෙහි වෙසෙති.

3708. (භූතයන් පිළිබඳ අසාභාවික වෙනස්වීම් බලා භූතාශූත ප්‍රකාශකරණ) උත්පාතශාස්ත්‍රයෙහි ද (අබ්බ) ලක්‍ෂණ ශාස්ත්‍රයෙහි ද දක්‍ෂ වූ උත්තමාසීය සොයන්නා වූ ඔහු එකල්හි වෙනෙහි වෙසෙත්.

3709. සුමෙධ නම් සම්බුදුරජ තෙම ලොව පහළ විය. අපට අනුකම්පා කරන්නා වූ ඒ බුදුරජ තෙම එකෙණෙහි ම (අප වෙත) එළඹියේ ය.

3710. එසේ එළඹියා වූ මහාචාරී වූ සුමෙධ නම් ලොකනායකයන් වහන්සේ (දිට්ඨ). දැක මම තණඇතිරියක් කොට ලොකපෝෂ්ඨ වූ බුදුරජුන්ගේ දුනිමි.

3711. මම වනයෙන් මි ගෙණ (අවුත්) බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේට දුනිමි. සම්බුදුරජ තෙම එය වලඳ මේ වවනය වදාළේය.

3712. “යමෙක් තෙම පැහැදුනේ සියතින් මට ඒ මවු (= මිපැණි) දානයක් දුන්නේ ද, මම හේ (කවරෙක්දැයි) පවසන්නෙමි. එසේ පවසන්නා වූ මාගේ වවනය අසවු.

3713. මේ මධුදායක හෙතු කොට ගෙණ ද තිණසන්ධාර (=තණ ඇතිරි) දානය හෙතු කොට ගෙණ ද කප්තිස්දහසක් මුළුල්ලෙහි දෙවිලොව සිත් අලවා වසන්නේය.

3714. මෙයින් කල්‍යාණිකයෙකින් මතුයෙහි ඔක්කාකතුලයෙහි උපදානා වූ නමින් භෞතම වූ ශාස්තෘ තෙමේ ලොව පහළ වන්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3715. තස්ස ධම්මෙසු දයාදෙ මරහො ධම්මනිමිත්තො,
සබ්බාසථෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාසිස්සන්'නාඤ්චො.
3716. දෙවලොකා ඉධාගන්ත්වා මාතුකුච්ඡං උපාගත්තො,
මධුචස්සං පවස්සිත්ථ ඡාදයං මධුනා මහිං.¹
3717. මහි නික්ඛන්තමත්තමහි කුච්ඡයා ව සුදුන්තරං,
තත්ත්වාපි මධුචස්සං මෙ වස්සතෙ නිව්චකාලිකං.
3718. අහාරා අභිනික්ඛමම පබ්බජං අනගාරියං,
ලාභී අන්තස්ස පාතස්ස මධුදහස්සි'දං ඵලං.
3719. සබ්බකාමසම්ඥො'හං භවිත්වා දෙවමානුසෙ,
තෙනෙව මධුදහෙන පතෙතාමහි ආසවකකයං.
3720. චුට්ඨමහි දෙවෙ වතුරඛ්ඛුලෙ තිණේ
සමජුපථිතෙ¹ ධරණීරුහෙ සඤ්ජනෙන,²
සුඤ්ඤෙ ඝරෙ මණ්ඩපරුක්ඛමුලෙ³
වසාමි නිව්චං සුඛිතො අනාසවො.
3721. මජ්ඣෙ මහනෙත භිතෙ ව⁴ භවෙ සබ්බෙ අනික්ඛමිං,⁵
අජ්ජ මෙ ආසවා ඩිණො නත්ථිදාති පුතඛ්ඛවො.
3722. තිස්සකප්පසහස්සමහි යං දනමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි මධුදන'ස්සිදං ඵලං.
3723. කිලෙසා කොපිතා මය්හං භවා සබ්බෙ සමුග්ගතා,
සබ්බාසවා පරික්ඛිණො තත්ථිදාති පුතඛ්ඛවො.
3724. සවාගතං වත මෙ ආහි මම බුද්ධිස්ස සනතිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුපාතතා කතං බුද්ධිස්ස සාසනං.
3725. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධිස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයස්මා මධුදයග්ගො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

මධුදයග්ගකෙට්ඨරස්ස අපදානං වතුත්ථං.

1 සුදුපථිතෙ, ස්‍යා. 2. වප්පදෙසෙ, ස්‍යා. 3. මණ්ඩපරුක්ඛමුලකෙ, මජ්ඣං.

4. මජ්ඣෙ මය්හං භවා අහස, ස්‍යා. PTS. 5. යෙ භවෙ සමභික්ඛමිං, ස්‍යා. PTS.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3715. (මෙතෙම) උන්වහන්සේගේ ධර්මයෙහි දායාදී (අසිතිකරුවෙක්) ව ධර්මයෙන් නිර්මිත කලාක් වැනි භෞත බුද්ධිපුත්‍රයෙක් ව සියලු ආසුවයන් (ප්‍රභාණ්ටරිඥ වශයෙන් පිරිසිදු) දූත ආසුව රහිතව පිරිනිවන් පාතේ ය” යි.

3716. දෙවිලොචිත් (පෙරලා) මෙහි පැමිණ මවුකුසට (පිළිසිඳීම වශයෙන්) පැමිණි කල්හි භික්ෂුගේ පොළොව වසමින් මිනි වැස්සක් වැස්සේ ය.

3717. මා ඉතා දුකසේ බිහි විය යුතු මවුකුසින් නික්මුණු කෙනෙහි එහි දී ද නිරතුරු ව මීවැසි වසිනි.

3718. ගිහිගෙන් නික්ම (අතගායනී සංඛ්‍යාත) සසුනෙහි පැවිදි වීම. ආකාර පාන සුලභ වූවෙක් ද වීම. මඩුදානයාගේ මේ විපාක යි.

3719. මම දෙවිමිනිස් දෙගතිගෙහි සියලු කාමසම්පන්නත්වයන් සමාදායයෙන් ව ඒ මඩුදානවලයෙන් ම ආසුවක්ෂයසංඛ්‍යාත නිවණට ද පැමිණියෙමි වෙමි.

3720. වැසි වස්තා කල්හි ද, සිවුඅඟුල් (උස් ව වැඩුනු) තණබිම්හි ද, සුප්‍රභවිත වාක්ෂයෙන් වැසුනා වූ තත්හි ද, ජන ගාහය, මණ්ඩපය, වාක්ෂමූලය, යන මේ තත්හි ද නිතර ආසුව රහිතව සුඛිත යෙම වෙසෙමි.

3721. මහත් වූ හෙවත් ප්‍රණීත වූ ද මධ්‍යම වූ ද හිත වූ ද සියලු භවයන් ඉක්ම වීම. අද මාගේ ආසුවයෝ ක්ෂය වූහ. දූන් නැවත ඉපදීමෙක් නැත.

3722. මෙයින් තිස්දහස් කපනින් පෙර වූ එකල්හි යම් දහක් දුනිම ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගභියක් නො දැනිම. මඩුදානයාගේ මේ විපාක යි.

3723. මා විසින් කෙලයයෝ දවන ලදහ. සියලු භවයෝ නසන ලදහ. සියලු ආසුවයෝ ද ක්ෂය කරණ ලදහ. දූන් නැවත ඉපදීමෙක් නැත.

3724. බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේගේ සම්පයට එකානතයෙන් මාගේ යනපත් පැමිණීමෙන් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3725. සිවුපිළිඹියාවෝ ද අභවිලෝකයෝ ද ඡායාභවෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අසුරින් මඩුදාක ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ හේකි.

මඩුදාක ස්ථවිරාවදානය සිවුවැනි යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

395. පද්මකුචංගාරියජේරාපදානං

3726. පියදසසි කාම හගවා සයමභු ලොකනායකො,
විවෙකකාමො සමුද්ධො සමාඛිකුසලො මුනි.
3727. චතසණ්ඛං සමොගග්ග පියදසසි මහාමුනි,
පංසුකුලං පඤ්චිකා නිසිදි පුරිසුත්තමො.
3728. මිගදුදො පුරෙ ආසිං විපිනෙ¹ කානනෙ අහං,
පසදං මිගමෙසනෙතා ආභිණ්ණාමි අහං තද.
3729. තඤ්ඤාසාසිං සමුද්ධං ඔඝතිණ්ණමනාසවං,
පුප්ඵිතං සාලරූපංව සතරංසිංව උග්ගතං.
3730. දිසවාන'හං දෙවදෙවං පියදසසි මහායතං,
ජාතස්සරං සමොගග්ග පද්මං ආහරිං තද.
3731. ආහරිතාන පද්මං සතපතනං මනොරමං,
කුටාගාරං කරිකාන ඡාදසිං පද්මෙත'හං.
3732. අනුකමපකො කාරුණිකො පියදසසි මහාමුනි,
සතතරතතිඤ්චං බුද්ධො කුටාගාරෙ ට්ඨි ජනො.
3733. පුරාණං ඡබ්බසිකාන නවෙන ඡාදසිං අහං,
අඤ්ඤාලිං පග්ගහෙතාන අට්ඨාසිං තාවදෙ අහං.
3734. වුට්ඨතිකා සමාඛිමා පියදසසි මහාමුනි,
දිසා අනුචිලොකෙනෙතා නිසිදි ලොකනායකො.
3735. තද සුදස්සනො නාම උපට්ඨාකො මහිඤ්ඤිකො,
විතතමඤ්ඤාස බුද්ධස්ස පියදසසිස්ස සඤ්ඤානො.
3736. අසිකියා සතස්සෙහි භික්ඛුති පරිවාරිකො,
චනනෙත සුබමාසිකං උපෙසි ලොකනායකං.
3737. යාවතා චතසණ්ඛමහි අභිවත්ථා ව දෙවතා,
බුද්ධස්ස විතතමඤ්ඤාස සබ්බෙ සනතිපතං තද.
3738. සමාගතෙත්ත යකෙඛත්ත කුමනණ්ඛ සහ රක්ඛසෙ,
භික්ඛුසබ්බෙ ව සමපනත ගාථා'මා ව්‍යාහරි² ජනො.
3739. "යො මං සතතාහං පුප්ඵසි ආවාසඤ්ච අකාසි මෙ,
තමහා කිත්තසිස්සාමි සුඤ්ඤාථ මම භාසකො.

1. අරඤ්ඤා, මජ්ඣං.

2. ගාථා පබ්භාහරී, මජ්ඣං. ගාථා සබ්භාහරී, සහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

395. පසුමකුටාගාරියසථවිරාවදානක

3726. තෙමේ ම සියල්ල අවබෝධ කලා වූ ලොකනායක වූ සථිඥ වූ මොකෙය්‍යගුණ යුත් වූ සමාධියෙහි දක්‍ෂ වූ පියදසසි භාග්‍යවත් තෙමේ විවෙක කැමැත්තේ (විය)

3727. මහාමුනි වූ පුරුෂොත්තම වූ ඒ පියදසසි බුදුරජ තෙම වන ලැහැබට පිටිස පවුල්සිවුර අතුට වැඩහුන්නේ ය.

3728. මම පෙර මහවෙතෙහි මුවවැද්දෙකිමි විමි. මම එකල්හි පස දමායකු (= තිත්මුවකු) සොයන්නෙමි ඇවිදිමි.

3729. එහි දී වතුරොමසයන් තරණය කළ ආසුව රහිත වූ පිටියා වූ ශාලවෘක්‍ෂරජයකු වැනි වූ උඩට නැගී ආ හිරු වැනි වූ සම්බුදුරජන් දිටිමි.

3730. මම දෙවැනිදෙට වූ මහත් යශස් ඇති ඒ පියදසසි බුදුරජන් දැක එකල්හි ස්වයංජාත විලකට බැස පියුම් ගෙණ ආමි.

3731. මම සියක් පත් ඇති මනරම් වූ පියුම් ගෙණවුත් කුළුගෙයක් කොට (එය) පියුමෙන් වැසිමි. (සෙවිලි කෙළෙමි.)

3732. පස්මරුත් ජයගත් (සථිසත්තට) අනුකම්පා කරන්නා වූ කාරුණික වූ මහාමුනි වූ පියදසසි බුදුරජ තෙම දවරු සතක් ඒ කුළුගෙයි විසිය.

3733. මම පරණ (පියුම්) අස් කොට අලුත් පියුමින් (ඒ කුළුගෙය නැවත) වැසිමි (= සෙවිලි කෙළෙමි). එකෙණෙහි මම ඇඳිලි බැඳ ගෙණ සිටි යෙමි.

3734. ලොකනායක වූ පියදසසි බුදුරජ තෙම සමාධියෙන් නැගිට දස දිගුත් පිළිවෙලින් බලමින් වැඩහුන්නේ ය.

3735. එකල්හි පියදසසි බුදුරජන්ගේ සුදස්සන නම් උපසංඛායක තෙමේ ඒ බුදුරජන් සිත දැක,

3736. අසුදහසක් හිසෙන් විසින් පිරිවරණ ලද්දේ වනයෙහි සුවසේ වැඩහුන් ලොකනායක වූ බුදුරජන් වෙත එළඹියේ ය.

3737. එකල්හි වනලැහැබෙහි අභිගෑහිත වූ යම් තාක් දෙවිවරු වෙන් නම් ඒ සියලු දෙවිවරු ද බුදුරජානන් වහන්සේගේ සිත දැක එහි රැස් වූහ.

3738. කුඹාණ්ඩයන් ද, රකුසන් සහිත වූ යකුන් ද රැස් වූ කල්හි, භික්ෂුහන ද පැමිණි කල්හි බුදුරජ තෙමේ මේ ගාථාවන් වදාළේය:

3739. “යමෙක් තෙම සතියක් මුළුල්ලෙහි මා පිදී ද, (එසේ ම) මට ආවාසයක් කරවී ද, සේ (කවරෙක්දැයි) මම පවසන්නෙමි. එය පවසන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3740. සුද්දසං සුනිපුණං ගමනීරං සුපසකාසිතං,
සුදුණන කිත්තසිසාමි සුණාථ මම භාසතො.
3741. චතුද්දසාති කපානි දෙවරජං කරසාති,
කුටාගාරං බ්‍රහං තස්ස¹ පද්මපුපෙති² ඡාදිතං,
ආකාසෙ ධාරසිසාති පුපථකමසසි³දං ඵලං.
3742. චතුබ්බිසෙ කපසසතෙ වොකිණ්ණං සංසරියාති,
තථ පුපථමයං ව්‍යමනං ආකාසෙ ධාරසිසාති.
3743. යථා පද්මපත්තමති තොයං න උපලිමපති,
තථෙවිමසා සුදුණමති කිලෙසා නොපලිමපරෙ.
3744. මහසා විනිවට්ටොති පඤ්චනීවරණෙ අයං,
විතතං ජනෙතො භෙකබ්බෙම අගාරා පබ්බජියාති,
තතො පුපථමයෙ ව්‍යමන ධාරෙතො නිකබ්බියාති.
3745. රුකබ්බුලෙ වසන්තස්ස නිපසස්ස සත්මතො,
තථ පුපථමයං ව්‍යමනං³ මත්තෙ ධාරසියාති.
3746. විවරං පිණ්ඩපාතඤ්ච පච්චයං සසනාසනං,
දමාන භික්ඛුසමස්ස නිබ්බාසියාත්තාසවො.
3747. කුටාගාරෙත වරතා⁴ පබ්බජං අභිනිකබ්බි,
රුකබ්බුලෙ වසන්තමති⁵ කුටාගාරං ධරියති.
3748. විවරෙ පිණ්ඩපාතෙ ව වෙතනා මෙ න විජ්ජති,
පුඤ්ඤකමෙමන සංසුතො ලභාමි පරිනිට්ඨිතං.
3749. ගණනාතො අසංඛෙය්‍යා කපසකොටි ඛහු මම,
රිත්තකා තෙ අභිකකන්තා පමුත්තා ලොකතායකා.
3750. අට්ඨාරසෙ කපසසතෙ පියදසසි විතායකො,
තමහං පසිරුපාසිතො ඉමං යොතිං උපාගතො.
3751. ඉධද්දසාසිං සමුද්ධං⁶ අනොමං නාම චක්ඛුමං,
තමහං උපගන්තාන පබ්බජිං අනගාරියං.
3752. දුක්ඛස්සන්තකරො බුද්ධො මග්ගං මෙ දෙසසි ජිනො,
තස්ස ධම්මං සුඤ්ඤාන පනොමති අවලං පදං.
3753. ඡෙතසසිතාන සමුද්ධං ගොතමං සකාසප්ඵභවං,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරාමි අනාසවො.

1. මහත්ත'ස්ස, මජ්ඣ.

2. පද්මපුපෙති, මජ්ඣ.

3. පුපථමයං ව්‍යමනං ධාරෙතො, මජ්ඣ.

4. වරණා, සීඝ්‍ර. PTS. වරිතෙ සතා.

5. වසන්තමති, මජ්ඣ.

6. ඉධ පසාමි, මජ්ඣ.

3740. ඉතා දුකසේ (කලාතුරකින්) දැකිය හැකි වූ ඉතා සියුම් වූ ද ගැඹුරු වූ ද ඒ පුණ්‍යකම්ම මැනවින් ප්‍රකාශිත ය. එය නුවණින් (බලා) පවසන්නෙමි. (එසේ) පවසන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

3741. “(මෙ තෙම) තුදුස්සකපක් (මුළුල්ලෙහි) දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. ඔහු පියුමක් මෙන් වැසුනු මහත් වූ කුළුගෙයක් අහස්හි දරන්නේ ය. පුණ්‍යකම්මයාගේ මේ විපාක සි.

3742. සුචිකප් සියයක් (කල් මුළුල්ලෙහි) දෙවිමිනිස් දෙහතියෙහි ඔබ මොබ සැරිසරන්නේ ය. ඒ සියලු තන්හි දී (මට) මල්මුවා විමනක් අහසෙහි පහළවන්නේ ය.

3743. යම්සේ පියුම්පතෙහි දිග නො වැටේ ද, එසේ ම මොහුගේ නුවණෙහි කෙලශයෝ නො තැවරෙත්.

3744. මෙ තෙම පඤ්චාචරණයන් සිතීන් නඟා හැර (= බැහැර කොට) සසුන්ගතවීමෙහි සිත් උපදවා ගිහිගෙන් (නික්ම) පැවිදි වන්නේ ය. ඉක්බිති මල්මුවා විමනක් දරමින් නික්මෙන්නේ ය.

3745. ප්‍රාඥ වූ සිහියෙන් යුත් වූ රුක්මුල්හි වසන්නා වූ (මොහුට) එහිදී මල්මුවා විමනක් මුදුනෙහි දරන්නේ ය.

3746. මෙතෙම විවර පිණ්ඩපාත (හිලාන) ප්‍රත්‍යය සෙතොසන යන සිවුපසය බික්සහනට දී ආශ්‍රව රහිතව පිරිනිවන් පානේ යයි.

3747. කුළුගෙයකින් පැවිද්දට නික්මුනෙමි. රුක්මුල්හි වසන කල්හි කුළුගෙය (ද) දුරේ.

3748. විවරයෙහි ද පිණ්ඩපාතයෙහි ද මාගේ වේතනාවක් නැත. (කරුණලද) පින්කම හා යෙදුනෙමි (ඒ විවර ආදිය) අනුතව ලබමි.

3749. මා විසින් ගණන් වශයෙන් (මෙතෙකැයි) ගිණිය නො හැකි බොහෝ කෙළගණන් කලායෝ ඉක්මවන ලදහ. මා විසින් ගිස් ලෙස ඒ කලායෝ ඉක්මවන ලදහ. බුදුවරු අතහැර දමන ලදහ.

3750. අටලොස් සිය වැනි කපෙහි හෙටත් (මෙයින්) එක්දහස් අටසිය වන කපෙහි පියදසසි නම් බුදුරජ තෙම ලොව පහළ විය. මම උන්වහන්සේ ඇසුරු කොට මේ යොනිය (=ජන්මය) ට එළඹියෙමි වෙමි.

3751. මෙහි දී පසැස් ඇති අනොම නම් වූ සම්බුදුරජුන් දිවිමි. මම උන්වහන්සේ වෙත එළඹ අනුගායකී සබ්බාසාන සසුනෙහි පැවිදිවිමි.

3752. පස්මරුන් ජය ගත් දුක් කෙළවර කරන්නා වූ බුදුරජ තෙම මට (ප්‍රතිපත්ති) මාගීය දෙශනා කෙළේ ය. උන්වහන්සේගේ ධර්මය අසා නිවණට පැමිණියෙමි.

3753. සැකිකුලතිලක වූ ගොසුම් සම්බුදුන් තුටු කොට සියලු ආශ්‍ර-
වයන් (ප්‍රභාණ පරිඥා වශයෙන්) දුන ආශ්‍රව රහිතව වෙසෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3754. අට්ඨාර්ථෙ කප්පකතෙ යං බුද්ධිමතිපුප්පකං,
දුක්ඛානි නාතිජානාමි බුද්ධිපුප්පාතිදං ඵලං.
3755. කිලෙසා කොපිතා මය්‍යං භවා සබ්බෙ සමුත්තා,
සබ්බාසවා පරික්ඛිණා තජ්ජිද්ධති පුත්තබ්බවො.
3756. ස්වාගතං වත මෙ ආසි මම බුද්ධියා සතතිකෙ,
තියොසා විජ්ජා අනුප්පත්තා කතං බුද්ධියා සාසනං.
3757. පටිසම්භිද්ධ වතසෙසා විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ජලතිඤ්ඤා සචරිතතා කතං බුද්ධියා සාසනං.
- ඉතං සුදං ආයස්මා පද්‍රමකුටාගාභිසෙයා ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

පද්‍රමකුටාගාභිසෙයාරස්ස අපද්‍යනං පඤ්චමං.

366. බික්කුලපේරාපද්‍යනං*

3758. භිමවන්තස්ස අවිදුරෙ සොගිතො නාම පබ්බතො,
අස්සමො සුක්කතො මය්‍යං සකසිසෙසෙති මාපිතො.
3759. මණ්ඩපා ව බහු තත්ථ පුප්ඵිතා සිත්ථවාරකා,
කපිත්ථා ව බහු තත්ථ පුප්ඵිතා ජිවජ්චකා¹.
3760. නිගුණකියො බහු තත්ථ බද්දරාමලකාති ව,
ථාරුසකා අලාඞු ව පුණ්ඩරිකා ව පුප්ඵිතා.
3761. ආලකා² බෙලුවා තත්ථ කදලී මාතුලුඛකා,
මහානාමා බහු තත්ථ අජ්ජුණා ව පියඛුකා.
3762. කොසලබා සලලා නිපා නිත්‍රොධා ව කපිත්ථා,
ඵද්දිසො අස්සමො මය්‍යං සසිසෙසාගං තතිං වසිං.
3763. අනොමදස්සි භගවා සයමහු ලොකනායකො,
ගවෙසං පටිසල්ලානං මමස්සමමුපාගමි.
3764. උපෙතමති මහාචීරෙ අනොමදස්සිමකායසෙ,
බරොත ලොකනාථස්ස වාතාබාධො සමුට්ඨති.
3765. විවරනෙතා අරඤ්ඤමති අද්දසං ලොකනායකං,
උපගන්තිතා සමුද්ධං විකමුත්තං මහායසං.
3766. ඉරියඤ්චාපි දිසවාන උපලකෙඛසං³ තදා,
අසංසයං හි බුද්ධියා ව්‍යාඨි තො උපපජ්ජථ³

1. චම්පකා නාම කෙතකා, ස්‍යා. 2. ආලකා, මජ්ඣ. අලකකා, ස්‍යා.

3. උද්දපජ්ජ, මජ්ඣ.

* බික්කුලපේරාපද්‍යන, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3754. එක්දහස් අටසිය වැනි කපෙහි බුදුරජුන්හට යම් පුරාවක් කෙළෙම් ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නොදනිමි. බුද්ධපුරාවෙහි මේ විරාක සි.

3755. කෙලයයෝ දවන ලදහ. සියලු හටයෝ නසන ලදහ. සියලු ආභ්‍රමයෝ ඝෂය කරණ ලදහ. දෑත් නැවත ඉපදීමක් නැත.

3756. (බුදුරජුන් වෙතට) මාගේ පැමිණීම එකානනයෙන් යහපත් විය. ත්‍රිපිඤ්චෝ අනුප්‍රාප්තයහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3757. සිවුපිළිසිඟියාවෝ ද අභට විමොක්ඛයෝ ද, ශබ්දිකවෝද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අග්‍රරින් ආසුෂමත් පළමකුටාභාෂිය සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

පළමකුටාභාෂිය සංවරාවදානය පස්වැනි සි.

366. බකකුලසංවරාවදානය

3758-3759 හිමවතට නුදුරෙහි සොහින නම් පළිතයක් විය. එහි මාහට මැනවින් කරණ ලද අසපුවක් විය. ඒ අසපුව සාධකය ශිෂ්‍යයන් විසින් මවන ලද්දකි. එහි මණ්ඩපයෝ ද බොහෝ වූහ. එහි පිපුණු සින්දුවාර වාක්ෂයෝ ද, එසේ ම පිපුණු ජීවජීවක වාක්ෂයෝ ද කපිනි (= දිවුල්) වාක්ෂයෝ ද බොහෝ වූහ.

3760. නිකගස් ද බෙබර හා නෙල්ලිගස් ද බොරළුමනු (=උගුරුස්ස) ගස් ද ලඹු ද පිපුණු සුදුතෙළුම් ද එහි බොහෝ ය.

3761. ආලක නම් ගස් ද බෙලි කෙසෙල් නාරන් උක් කුඹුක් පුවතු ගස් ද එහි බොහෝ ය.

3762. කොහොඹ ය, සලල (=හොර) ය, කොළොම් ය, නුග ය, හිවුළු ය යන මේ වාක්ෂයෝ ද එහි බොහෝ වෙති. මාගේ අසපුව මේබදු ය. ශිෂ්‍යයන් සහිතව මම එහි විසිමි.

3763. සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කර ගත් ලොකනායක වූ අනොමදසසි භාග්‍යවත් තෙමේ සැතැල්ලු පැවැත්ම (= විවෙකය) සොයන් නේ මාගේ අසපුවට එළඹියේ ය.

3764. මහත් යශස් ඇති අනොමදසසි බුදුරජුන් එළඹී කල්හි ඝෂණයකින් ඒ ලොකනායක වූ බුදුරජුන්ගේ (සිරුරෙහි) වාතාබාධයක් හටගැනිනි.

3765 - 3766. මම අරණෙහි හැසිරෙන්නෙමි ලොකනායකයන් වහන්සේ දැක මහත් යශස් ඇත්තා වූ ද පසාස් ඇත්තා වූ ද ඒ සම්බුදු රජුන් වෙත එළඹ උන්වහන්සේගේ පැවැත්ම දැක එකල්හි සියල්ල ස්වයම්බුද්ධයෙක් දත් අපගේ බුදුරජුන්හට නිසැකයෙන් ම ව්‍යාධියක් උපතැයි සැලකිමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3767. බිලං අසාමමාගවජ්ඣ මම සිසාන සනතිකෙ,
හෙතජ්ඣං කනතුකාමො'හං සිසෙය ආමනනසිං තදා.
3768. පටිසුඤ්ඤා මෙ වාසාං සිසාං සබ්බෙ සගාරවා,
එකජ්ඣං සනතිපතිංසු සඤ්ඤාතරවතා මම.
3769. බිලං පබ්බතමාරුග්ග සබ්බාසබ්බමහාසනං
පානීයයොගං¹ කතාන¹ බුද්ධිසෙට්ඨස්ස'දාසනං.
3770. පටිභුතෙන මහාථීරෙ සබ්බඤ්ඤාලංකතායකෙ,
බිලං වාතො වූපසම් සුගතස්ස මහෙසිනො.
3771. පස්සඤ්ඤං දරථං දිස්වා අනොමදසසී මහායසො,
සකාසනෙ නිසීදිතා ඉමා ගාථා අභාසථ:
3772. “යො මෙ පාදාසී හෙතජ්ඣං ව්‍යාධිඤ්ඤා සමසී මම,
තමහං කීන්තසිස්සාමි සුණාථ මම භාසතො.
3773. කප්පසතසහස්සාති දෙවලොකෙ රම්යස්සති,
වාදිතෙ තුරිතෙ තත්ථ මොදිස්සති සදා අයං.
3774. මනුස්සලොකමාගනතා සුක්කමුලෙන වොදිතො,
සහස්සකම්බනතුං රුජා ව චකකචනති හවිස්සති.
3775. පඤ්ඤාපඤ්ඤාසකප්පමති අනොමො නාම බතතියො,
වාතුරනෙතා විජ්ජාපී ජම්බුමණ්ඩස්ස² ඉස්සරො.
3776. සතතරතනසමපනෙතා චකකචනති මහබ්බලො,
තාවතීංසෙපි බොහෙතා ඉස්සරං කාරසිස්සති.
3777. දෙවභුතො මනුස්සො වා අප්පාඛාධො හවිස්සති,
පරික්කහං විච්ඡේදනා ව්‍යාධිං ලොකෙ තරිස්සති.
3778. අපරිමෙයෙය ඉතො කප්පෙ ඔක්කාකකුලසමහරවා,
ගොතිමො නාම නාමෙන³ සත්ථා ලොකෙ හවිස්සති.
3779. තස්ස ධම්මෙසු දායාදෙ ඔරසො ධම්මනිම්මිතො,
සබ්බාසලෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාසිස්සතනාසවො.
3780. කිලෙසෙ කොපසිතාන තණ්හාසොතං තරිස්සති,
බ්බකුලො⁴ නාම නාමෙන හෙස්සති සඤ්ඤාසාවකො.
3781. ඉදං සබ්බං අභිඤ්ඤාය ගොතමො සකාසුඛගවො,
තිහබ්බසඤ්ඤා නිසීදිතා එතදග්ගෙ ධිපෙස්සති.”

1. පානීයයොගං කතා, සිමු.

2. ජම්බුදීපස්ස, සතා.

3. ගොහෙතා, මජ්ඣ.

4. බාකුලො, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3767. (ඉක්බිති) වහා අසපුවට පැමිණියෙහි. එකල්හි මම මාගේ සිසුන් සමීපයෙහි දී බෙහෙදක් කරණු කැමැත්තෙහි සිසුන් ඇමතීම්.

3768. සියලු ශිෂ්‍යයෝ ගෞරව සහිත වුවාහු මාගේ වචනයට පිළි-
වදන් දී එක් රැස් වූහ. මාගේ ශාස්තෘගෞරවය හෙතු කොට
ගෙන-

3769. මම වහා පථිතයට නැග සියලු ඖෂධ සෙවීම්. මම ඒ ඔහු
බිමට සුදුසු කොට බුඬිප්‍රභූතයන් වහන්සේට දුනිමි.

3770. මහාරීර වූ සජීඥ වූ ලොකනායක බුදුරජානන් වහන්සේ ඖෂධය
වැළඳු කල්හි මහර්ෂී බුදුරජුන්ගේ වාතාබාධය වහා සන්තිදුන්නේ ය.

3771. මහත් යශස් ඇති අනොමදස්සි බුදුරජ තෙම කාය දර්ථය
(=කුලානතය) සන්තිදුනා දෑක සිය අග්‍රනෙහි හිඳ මේ ගාථාවන්
වදාළ සේක:

3772. “යමෙක් මට බෙහෙත් දුන්නේ ද, මාගේ රෝගය සන්තිදුනී ද,
හේ (කවරෙක්දසි) මම පවසන්නෙමි. පවසන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

3773. (හේ මේ හෙතුවෙන්) කල්‍යාණයක් මුළුල්ලෙහි දෙව්ලොව සිත්
අලවා වසන්නේ ය. ඒ දෙව්ලොවෙහි වාද්‍යයෙහි ද තුය්‍යයෙහි ද මෙතෙම
හැමකල්හි සතුටු වන්නේ ය.

3774. කුශලමූලයෙන් මෙහෙයන ලද්දේ මිනිස්ලොවට (උත්තරීතී
වශයෙන්) අවුත් දහස් වරක් සක්විතිරජ වන්නේ ය.

3775 - 3776. පස්පණස්වන කපෙහි සිවුමහදිවසින් හා සිවුසසුරු
කෙළවර කොට ඇති පෘථිවියට අභිපති වූ (සතුරු රජවරුන්) ජයගන්නා
සුලු වූ ජමබුද්ධියට අභිපති වූ සන්තරුවනින් යුත් මහත් බල ඇති අනොම
නම් ඤත්‍රියයෙක් වූයේ තථිතිසාව ද කලඹා අභිපත්‍යය කරවන්නේ ය.

3777. දෙවි වූයේ ද මිනිස් වූයේ ද ආබාධ රහිත (නිරෝග)වූ වෙක්
වන්නේ ය. හිඟියෙකු හැර දමා ලොවිහි වූ ව්‍යාධි (දූඛ) ය ඉක්මවන්නේ ය.

3778. මෙසින් අපරිමෙය්‍ය කල්‍යාණයෙහි (කල්‍යාණයකින් මතුයෙහි)
ඔකකාක කුලයෙහි උපදින්නා වූ තමින් ගෞතම නම් වූ ශාස්තෘන්
වහන්සේ ලොව පහල වන සේක.

3779. උත්තරානන්සේගේ ධර්මයෙහි දායාද වූ ඖරස (බුඬිපුත්‍ර) වූ
ධර්මයෙන් නිර්මිත කලාක් වැනි වූ (හෙතෙම) සියලු ආභූවයන් (ප්‍රභාණ
පරිඥ වශයෙන්) දැන ආභූව රහිතව පිරිනිවන් පානේ ය

3780. කෙලෙස් දවා තෘෂ්ණාව නමැති සැබපහර ද තරණය කරන්-
නේ ය. තමින් ‘බක්කුල’ නම් වූ ශාස්තෘ ශ්‍රාවකයෙක් ද වන්නේ ය.

3781. ශාක්‍යකුල ශ්‍රේෂ්ඨ වූ ගෞතම බුදුරජ තෙම මේ සියල්ල දැන
තික්‍ෂුසංඝයා මැද වැඩහිඳ (මොහු) එතද්‍රුසථානයෙහි තබන්නේ ය.”

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3782. අනොමදස්සි හගවා සයමඟු ලොකනායකො,
විවෙකානුච්චෙය්‍යෙකෙනො මම'ස්සමමුපාගමි.
3783. උපාගතං මහාචාරං සබ්බස්සංඝො ලොකනායකං,
සබ්බොසබෙන තපොසිං පසන්නො සෙති පාණ්ණිති.
3784. තස්ස මෙ සුකතං කමමං සුබෙනෙත විජ්ජමපදා,
බෙටෙචං භෙව සකෙකාමි තදා හි සුකතං මම.
3785. ලාභා මම සුලභං මෙ යො'හං අද්දානි නායකං,
තෙන කම්මාවසෙසෙන පතෙතාමති අවලං පදං.
3786. සබ්බමෙනං අභිඤ්ඤාය භොතිමො සකායුඛගවො,
භික්ඛුසබ්බෙ නිසිදිනා එතදග්ගෙ ධරෙසි මං.
3787. අපරිමෙය්‍යෙ ඉතො කපො යං කමමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි හෙසර්ස්ස ඉදං එලං.
3788. කිලෙසා කොපිතා මස්සං හවා සබ්බෙ සමුහතා,
සබ්බාසවා පරික්ඛිණො නජීදාති පුතබ්බවො.
3789. ස්වාගතං වත මෙ ආසි මම බුද්ධස්ස සන්තිකෙ,
කිස්සො විජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
3790. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා බක්ඛකුලො පෙරෙ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

බක්ඛකුලකේරස්ස අපදානං ඡව්ඨං.

397. ගිරිමානන්දකේරාපදානං

3791. ගරියා මෙ කාලකතා පුතොසා සිවපිසං ගතො,
මාතා පිතා ව භාතා ව එකවිතකමති ඛය්‍යරෙ.
3792. තෙන සොකෙන සන්තතොසා කිසො පණ්ණු අහොසකං,
විත්තකෙට්ඨො ව මෙ ආසි තෙන සොකෙන අට්ටිකො.
3793. සොකසලලපරෙතො' හං වතන්තමුපසබ්බමිං,
පවත්තඵලං භුඤ්ජිතා රුක්ඛමුලෙ වසාමහං.
3794. සුමෙමො නාම සමුද්දො දුක්ඛස්ස'න්තකරෙ ජිනො,
මමුද්ධිරිතුකාමො සො ආගච්ඡි මම සන්තිකෙ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3782. සියල්ල තෙමේ ම අවබෝධ කලා වූ ලෝකතායක වූ අනෝමදසසි භාගාවත් තෙමේ විවෙකසුවය බලාපොරොත්තු වන්නේ මාගේ අසපුවට එළඹියේ ය.

3783. එළඹියා වූ මහාචාර වූ ලෝකතායක වූ සමීඥයන් වහන්සේ පහන් සිතැත්තෙමි සියතීන් සියලු ඔෟෂධයෙන් සන්නපීණය කෙලෙමි.

3784. ඒ මාගේ මැනවින් කළ කමීය සාරවත් කෙතක (ඇති වූ) බිජ්සමපතතිය (අස්වැන්න) මෙන් (සරය) අවසන් කරන්නට නො හැක්කෙමි.

3785. යම්බඳු වූ මම ලෝකතායකයන් වහන්සේ දුටුයෙමි ද එය මට ලාභයෙකි. මාගේ යහපත් ලැබීමෙකි. ඒ කමීයාගේ අවශෙෂ විපාක-යෙන් අවලපදය වූ නිවණට පැමිණියෙමි වෙමි.

3786. ශාක්‍යකුලශ්‍රෙෂ්ඨ වූ භෞතම බුදුරජ තෙමේ මේ සියල්ල දැන බික්සහන මැද හිඳ මා එතදග්‍රසථානයෙහි තැබී ය.

3787. මෙහින් අපරිමෙයා කලායෙහි හෙවත් කලාලක්‍ෂයකින් පෙර වූ එකල්හි යම් කමීයක් කෙලෙමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දනිමි. බෙහෙසත් දන්හි මේ විපාක සි.

3788. (මා විසින්) කෙලෙසෝ දවන ලදහ. සියලු භවයෝ නසන ලදහ. සියලු ආසුවයෝ ඤය කරණ ලදහ. දන් තැවන ඉපදීමෙන් තැන.

3789. බුදුරජුන් වෙත මාගේ පැමිණීම එකානතයෙන් යහපත් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ පැමිණෙන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සහුන කරණ ලදී.

3790. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ඨමොක්‍ෂයෝ ද ඡබ්භිඥාවෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සහුන කරණ ලදී.

මෙහි මේ අයුරින් ආශ්‍රමත් බකකුල සථවිරයන් වහන්සේ මේ භාථාවන් වදාළ සේකි.

බකකුලසථවිරාවදානය සටැහි සි.

397. ගිරිමානඤ්ඤ සථවිරාවදානය

3791. මාගේ භාය්‍යාට කල්ලිය කලා ය. පුත්‍ර තෙමේ ද සොහොනට හියේ ය (=මල් ය). මව ද පියා ද සොහොයුරා ද (තීදෙන) එක ම විතකයෙහි (=දරසැගෙහි) දවෙත්.

3792. මම ඒ ශොකයෙන් තැවුනෙමි කාශවුයෙමි වෙමි. ඒ ශොකයෙන් පෙළුනෙමි මාගේ විතකකෙසපය (=සිත්පෙරළීම) ද විය.

3793. මම ඒ සෝහුලීන් පෙළුනෙමි වතයට එළඹියෙමි. සායං-පතිත එල අනුභව කොට මම රැක්මුල්හි වසමි.

3794. පස්මරැන් ජය ගත්තා වූ දුක් කෙලවර කරන්නා වූ සුමෙඛ නම් ඒ බුදුරජතෙම මා (සසරසසුරෙන්) ගොඩලනු කැමැත්තේ මාගේ සම්පයට පැමිණියේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3795. පදසද්දං සුණ්ණිකානු සුමෙධස්ස මහෙසිනො,
පහනහෙකාන'හං සීසං උලොකෙසිං මහාමුනිං.
3796. උපගච්ඡි මහාවීරෙ¹ පීති මෙ උපපජ්ජා,
තද්ද'සි මෙකායාමනො දිස්වා තං ලොකනායකං.
3797. සතිං පටිලභිකානු පණණ්ණවුච්ඡිමද්දසහං,
නිසිදි හගවා තත් අනුකම්පාය වකඛුමා.
3798. නිසජ්ජ තත් හගවා සුමෙධො ලොකනායකො,
ධම්මං මෙ කප්පි බුද්ධො සොකසල්ලවිනොදනං.
3799. “අනවභිතා තතො ආග්ගං අනනුඤ්ඤාතා ඉතො ගතා,
යපා'ගතා තපා ගතා තත් කා පරිදෙවතා.
3800. යථාපි පථිකා සත්තා වස්සමානාය වුට්ඨිසා,
සහණ්ඨා උපගච්ඡන්ති වස්සස්සාපනනාය තෙ.
3801. වස්සෙ ව තෙ ඔරමිතෙ සම්පයන්ති යදිච්ඡකං,
එවං මාතා පිතා භුග්ගං තත් කා පරිදෙවතා.
3802. ආගන්තුකා පාත්‍රණකා චලිතෙරිතකම්පිතා,
එවං මාතා පිතා භුග්ගං තත් කා පරිදෙවතා.
3803. යථාපි උරගො ජණ්ණං හිකා ගච්ඡති සන්තවං,
එවං මාතා පිතා භුග්ගං සන්තනුං ඉධ භීයතර.”
3804. බුද්ධස්ස ගිරිමඤ්ඤාය සොකසල්ලං විචජ්ජිං,
පාමොජ්ජං ජනසිකානු බුද්ධසෙට්ඨම්චඤ්ඤිතං².
3805. චඤ්ඤානු මහානාගං ගිරිමඤ්ඤරිමපුජ්ජිං³,
දිබ්බගකේන සම්පන්නං⁴ සුමෙධං ලොකනායකං.
3806. පුජ්ජිකානු සම්බුද්ධං සිරෙ කතානු අඤ්ඤා,
අනුස්සරං ගුණග්ගානි සත්ථවං ලොකනායකං.
3807. නිත්තිණ්ණොසි⁵ මහාවීර සබ්බඤ්ඤා ලොකනායක,
සබ්බෙ සතෙත උද්ධරසි ඤ්ඤාණෙන නිං මහාමුනෙ.
3808. විමනිං දොළහකං වාපි සඤ්ඤ්ඤාසි මහාමුනි,
පටිපාදෙසි මෙ මග්ගං තථ ඤ්ඤාණෙන වකඛුම.
3809. අරතා සිද්ධිපත්තා ව⁶ ජලභිඤ්ඤා මහිද්ධිකා,
අනනලිකචරා සිරා පරිවාරෙනති තාවදෙ.

1. උපාගතෙ මහාවීරෙ, මජ්ඣ.

3. පුජ්ජිං ගිරිමඤ්ඤරිං, මජ්ඣ.

5. නිත්තිණ්ණොසි, කල්පි.

2. බුද්ධසෙට්ඨං අවඤ්ඤා, මජ්ඣ.

4. දිබ්බගකං සම්පන්නං, මජ්ඣ.

6. වසිප්පන්නා මි, මජ්ඣ.

3795. සුමෙධ බුදුරජුන්ගේ පාහඬ අසා මම හිස ඔසවා බුදුරජුන් දෙස බැලීමි.

3796. මහාචාර්ය වූ බුදුරජුන්ගේ සම්පයට පැමිණියේ ය. මට ප්‍රීතිය පහළ විය. එකල්හි ඒ ලෝකතායක වූ බුදුරජුන් දැක එකඟසින් ඇත්තෙමි නිමි.

3797. මම සිහිය ලබා (උන්වහන්සේට) කොළ මටක් දුනිමි. පසැස් ඇති භාග්‍යවත් තෙමි අනුකම්පාවෙන් එහි වැඩ හුන්නේ ය.

3798. භාග්‍යවත් වූ සුමෙධ බුදුරජුන්ගේ එහි වැඩ හිඳ මට (මාගේ) සෝහුල බැහැර කරන්නා වූ ධර්මය වදාළේ ය:

3799. “(ඒ භාග්‍යවත්) කැඳවීමක් නොමැත්තෝ ව ඒ අතීත ලෝකයෙන් (මෙහි) පැමිණියාහු ය. එසේ ම අනුදැන්වීමක් නොකරණ ලද්දහු මෙලොවින් පරලොවට ගියාහු ය. යම් සේ (ඇරයුමක් නොමැතිව) මෙලොවට පැමිණියාහු ද, එසේ ම (අනුදැන්වීමක් නොමැතිව) පරලොවට ගියාහු ය. එහි කවර නම් වැලපීමක් ද?

3800. යම් සේ මගීජනයෝ වැසි වස්තූ කල්හි බඩු සහිතව වැසි නොවැටෙන තැනකට ඔහු එළඹෙත් ද,

3801. ඔහු වැසි නැවතුනු කල්හි කැමති තැනකට යෙත්. ඔබගේ දෙමාපියෝ ද එසේ වෙති. එහි කවර නම් වැලපීමක් ද?

3802. (ලොව්වැසි හැම සත්ත්ව ම මෙලොවට) ආගතනුගයෝ වෙති. අමුත්තෝ වෙති. සැලෙන කම්පාවන පියවි ඇත්තෝ වෙති. තාගේ දෙමාපියෝ ද එබඳු වෙති.

3803. යම් සේ සපීයෙක් ඒණ්ඩු සවකිය සැවය හැර දමා යේ ද, එසේ ම තාගේ දෙමාපියෝ සිය සිරුර මෙලොවෙහි හැර දමත්.”

3804. මම බුදුරජානන් වහන්සේගේ වචනය අසා සෝහුල දුරු කෙළෙමි. ප්‍රමොදය උපදවා බුද්ධිමත්වත් වහන්සේ වැන්දෙමි.

3805-3806. ඒ බුදුරජුන්හට වැඳ දිව්‍යමය සුවඳින් සුන් ගිරිනිල්මල් කලඹක් පිදීම. පුදා ලෝකතායක වූ සුමෙධ බුදුරජුන්හට සිරසෙහි ඇඳිලි බැඳ අග්‍ර වූ ගුණ සිහි කරමින් පැසසීම.

3807. මහාචාර්යන් වහන්ස, ලෝකතායකයන් වහන්ස, ඔබ හවතරණය කලහු ය. මහාමුනින් වහන්ස, ඔබ ක්‍රවණින් සම්පතූන් දුකින් ගොඩලන්නෙහි ය.

3808. මහාමුනින් වහන්ස, ඔබ විමතිය ද, දොලහක සබ්බාසාන සැකය ද සිඳිනෙහි ය. පසැස් ඇත්තානන් වහන්ස, ඔබ ඔබගේ ක්‍රවණින් මාගේ මාගීය පිළියෙල කෙරුණෙහි ය.

3809. එකෙණෙහි (ධ්‍යාන) සිද්ධියට පත් ඡබ්බිඤ ඇති මහර්ථ-මත් ප්‍රාඥ වූ ආකාශවාසී වූ රහත්හු පිරිවරත්.

3810. පටිපන්නා ව සෙඛා ව ඵලට්ඨා සන්නි සාවකා,
සුරේදයෙව පදුමා ප්‍රපථන්ති තව සාවකා.
3811. යථා සමුද්දො අකෙඛාහො¹ අතුලො ව දුරුත්තරේ,²
ඵවං ඤ්ඤානෙක සම්පන්නො අප්පමෙය්‍යොසි චක්ඛුම.
3812. චජ්ඣිකාහං ලොකජිතං චක්ඛුමන්තං මහායසං,
පුට්ඨ දිසා නමස්සන්නො පටිකුට්ඨො අගඤ්ජනං.
3813. දෙවලොකා චිච්ඡාත සම්පජානො පඤ්ඤානො,
භික්ඛමිං මාත්‍රයා කුට්ඨිං සක්ඛාවන්නො හවාහවෙ.
3814. අගාරං අභිනික්ඛමම පබ්බජං අතගාරියං,
අතාපි තිපකො ක්කාභි පටිසල්ලාතගොචරේ.
3815. පඨානං පදතිත්තාන නොසසිත්තා මහාමුතීං,
චජ්ඣෙව'බ්බසනා මුත්තො විවරුමි අහං සදා.
3816. විවෙකමනුස්සන්නොමහි උපසන්නො තීරුපසි,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරුමි අනාසවො.
3817. තිංසකප්පසකස්සමහි යං බුද්ධිමහීපුජසිං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුද්ධිපුජාසිදං ඵලං.
3818. කිලෙසා ක්කාපිතා මය්‍යං හවා සබ්බෙ සමුත්තා,
සබ්බාසවා පරික්ඛිණා තස්සිදානි පුත්තබ්බවො.
3819. සවාගතං චත මෙ ආසි බුද්ධිසෙට්ඨස්ස සන්නිකො,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
3820. පටිසම්භිදා චතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ඡත්‍රභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉදං සුදං ආයසමා ගිජිමානාදෙදො ථෙරො ඉමා ගාථායො අහාසිත්වාති.

ගිජිමානාදෙදොරස්ස අපදානං සත්තමං.

1. මහාසමුද්දොවකෙඛාහො, මජ්ඣ. 2 අතුලොපි දුරුත්තරො, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3810. (ආයතී මායිංච) පිළිපන්නෝ ද සප්තශෛක්ෂයෝ ද (අෂ්ඨ-විදග්ගික වශයෙන්) අතීත්ඵලස්ථයෝ ද (ඒ පිරිසෙහි) වෙත්. ඔබ වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයෝ හිරු උදාවන කල්හි (පිබිඳෙන) පිහුම් මෙන් ප්‍රබෝධ වෙත්.

3811. පසැස් ඇත්තානන් වහන්ස, යම් සේ සමුදුර නො කැලඹිය හැක්කේ ද, භූලතය (= අනිකක් හා සැසඳීම) කළ නො හැක්කේ ද, ඔබ එසේ වූ නුවණින් යුතු වෙහි ය. පමණ කළ නො හැකි (නුවණැත්තේ) වෙහි ය.

3812. මම සියලු දිගුන්හි හිඳ තෙදියන දිනු මහත් වූ යශස් ඇති බුදුරජුන් වදිමින් (එ දෙසට) නැමුනෙම් ගියෙමි.

3813. (මම ඒ පිරිත්) කුදු මහත් හවයන්හි සැරිසරමින් දෙව්-ලොවින් ව්‍යුතව සමාස් ප්‍රඥාවෙන් යුතු වූයෙම් එලඹ සිටි සිහි ඇත්තෙම් මවුකුසින් බිහි වීම.

3814. (ඉක්බිති වැහිටියට පැමිණ) ගිහිගෙන් නික්ම සසුනෙහි පැවිදි වීම. කෙලෙස් තවන විශ්චයෙන් යුතු වූයෙම් පැණැතියෙම් ධ්‍යාන කරණ හුලු වූයෙම් විවෙකස්ථානයන් ඇසුරු කෙලෙමි.

3815. විශ්චය කොට බුදුරජුන් තුටු කොට මෙකකුටය (= වැසිවලාව)-කින් මිදුනු සද්‍ර මෙන් මම හැමකල්හි හැසිරෙමි.

3816. සත්තූන් වූයෙම් කෙලෙස් උපධි රහිත වූයෙම් විවෙකයෙහි යෙදුනෙම් වෙමි. සියලු ආසුවයන් (ප්‍රභාණපරිඥ වශයෙන්) දැන ආසුව රහිතව වෙසෙමි.

3817. මෙයින් තිස්දහස් කපකින් මත්තෙහි යම් සම්බුදුවරයකු මොන-වට පිදුයෙම් ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දැනිමි. බුද්ධපුජාවෙහි මේ විපාක සි.

3818. මා විසින් කෙලෙසෝ දවන ලදහ. සියලු හවයෝ තසන ලදහ. සියලු ආසුවයෝ ඝෂය කරණ ලදහ. දැන් නැවත ඉපදීමක් නැත.

3819. බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වෙත මාගේ පැමිණීම එකානතයෙන් යහපත් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවේ පැමිණෙන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3820. සිටුපිළිබිඹියාවෝ ද අභවිමොක්ෂයෝ ද ඡබ්භිඤ්චෝ ද සාක්ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ මේ අග්‍රරින් අසුමත් ගිවිමානඤ්ඤ ස්ථිරයන් වහන්සේ මේ ශාථාවන් වදාළ සේකි.

ගිවිමානඤ්ඤස්ථිරාවදානය සන්වාහි සි.

398. සලලමණ්ඩපියතේරාපදානං

3821. නිබ්බූතෙ කකුසකුමහි බ්‍රාහ්මණමහි වුසිමහි,
ගතෙත්වා සලලං මාලං මණ්ඩපං කාරසිං අහං.
3822. තාවතීංසගතො සනෙතා ලහාමි ව්‍යාලනමුත්තමං,
අඤ්ඤ දෙවෙ'තිරොවාමි පුඤ්ඤකම්මසසිදං ඵලං.
3823. දිවා වා යදි වා රතනිං වසකමනෙතා සිතො ව'හං,
ඡනෙතා සලලපුපෙථි පුඤ්ඤකම්මසසිදං ඵලං.
3824. ඉමසමිං යෙව කපාමහි යං බුද්ධිමහිපුජසිං,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි බුද්ධිපුජාසිදං ඵලං.
3825. කිලෙසා කුසිතා මයං හවා සබ්බෙ සමුහතා,
සබ්බාසවා පරික්කිණි විහරාමි අනාසවො.
3826. සවාගතං වත මෙ අසි බුද්ධිසෙට්ඨස්ස සන්තිකෙ,
නිසෙසා විජ්ජා අනුසාරතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
3827. පටිසම්බදා වතඥස්ස විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ,
ඡලතිඤ්ඤ සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

ඉත්ථං සුදං ආයසවා සලලමණ්ඩපියො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

සලලමණ්ඩපියතේරස්ස අපදානං අට්ඨමං.

399. සබ්බදායකතේරාපදානං

3828. මහාසමුද්දං ඔගග්ග භවනං මෙ සුනිමිතං,
සුනිමිතා පොකඛරණී චක්කවාකුපකුජ්ජා.¹
3829. මඤ්ජුකෙහි සඤ්ජනනා පදුමුපාලකෙහි ව,
තදි ව සඤ්ජෙන තත්ථ සුපතිත්ථා මනොරමා.
3830. මච්ඡකච්ඡපසඤ්ජනනා තානාදිජසමොත්ථනා,
මසුරකොඤ්ඤාභිථාදා කොකිලාදිහි වග්ගහි.
3831. පාරෙවතා රට්ඨංසා චක්කවාකා තදිවරා,
දිඤ්ඤා සාමිකා වෙත්ථ පමපකා² ජිවජ්ජිකා.
3832. හංසා කොඤ්ඤාභිතදිත්ථා³ කොසියා පිඞ්ගලා බහු,
සත්තරතනසම්පන්නා මණ්ඩුත්තිකවාලකා.
3833. සබ්බසොණ්ණමයා රුක්ඛා නානාගතිසමෙරිතා,
උජ්ජ්වනෙනති දිවාරතනිං භවනං සබ්බකාලිකං.

1. චක්කවාකපකුජ්ජා, මජ්ඣ.

2. පමපකා, මජ්ඣ.

3. කොඤ්ඤාපි තදිත්ථා, මජ්ඣ.

398 සලලමණ්ඩපිය සංවිරාවදානං

3821. වෑස නිමවන ලද බඹසර ඇති, බහා තබන ලද පච්ඡි ඇති, කකුසද බුදුරජුන් පිරිනිව් කල්හි මම සලල මල් ගෙණ මණ්ඩපයක් කරවිමි.

3822. (ඒ පිනිත්) තච්ඡිසා දෙව්ලොවට ගියෙම් උතුම් විමනක් ලබමි. අනෙක් දෙවියන් මැඩගෙණ බබලමි. පුණ්‍යකම්මයාගේ මේ විපාක හි.

3823. ඉදින් දිවල් හෝ රාත්‍රි හෝ සක්මන් කරන්නා වූ ද සිටියා වූ ද මම සලල මල්වලින් වැසුනෙම් වෙමි. පුණ්‍යකම්මයාගේ මේ විපාක හි.

3824. මේ කපෙහි ම යම් බුදුවරයකු පිදුයෙම් ද, (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතියක් නො දැනිමි. බුද්ධපුරාටෙහි මේ විපාක හි.

3825. මා විසින් කෙලයයෝ දවන ලදහ. සියලු භවයෝ තසන ලදහ. සියලු ආසුරයෝ ක්‍ෂය කරණ ලදහ. දැන් යළි ඉපැදීමෙන් නැත. ආසුර රහිතව වෙසෙමි.

3826. බුද්ධශ්‍රේෂ්ඨයන් වෙත මාගේ පැමිණීම එකානන්තයෙන් යහපත් විය. ත්‍රිපිඤ්චෝ අනුප්‍රාප්තයහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3827. සිවුපිළිසිඹියාවෝ ද අභට්ටමොක්‍ෂයෝ ද ෂබ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ මේ අසුරින් ආසුරයන් සලලමණ්ඩපිය සංවිරාගන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාල සේකි.

සලලමණ්ඩපිය සංවිරාවදානං අවවාහි සි.

399. සබ්බදායක සංවිරාවදානං

3828 - 3829-3830. මහසමුදුර සමීපයෙහි මට භවනයක් මැවිනි. (ඒ අසල) සක්වායුම් ඇති මන්දලක මලින් හා පිසුමින් හා උපුලින් හා ගැවසිගත් පොකුණක් මැවිනි. ඒ පෙදෙසෙහි සිත්කලු මනා තොට ඇති මස්කැසුබුවන්ගෙන් ගැවසිගත් මුළුදුන් තත් විහගණයා ඇති නදියක් ගලා බස්නිය. එහි මොණර හා කොස්වාලිහිණි කොටුල් ආදී පක්‍ෂීන්ගේ මතරම් නදින් එපෙදෙස දෙබිමලුය.

3831. පරෙව්, රවිහංස, සක්වා ලිහිණි, (ගඹහාවන්හි හැසිරෙන) තද්වර, දියකිරල, සැලලිහිණි උණහපුළු (ජීවජීව අනුකරණයෙන් හඬන්නාවූ) ජීවංජීවක යන මොහු එහි බොහෝ වූහ.

3832 - 3833. එහි රැව් දෙන හංසයෝ ද, කොස්වා ලිහිණියෝ ද, බකමුහුනෝ ද, පිඞ්ගලයෝ ද, යන මේ පක්‍ෂීහු බොහෝ වූහ. සත්රුවතින් යුත් මිණි මුතු සහිත වැලි ද, නොයෙක් සුවද හමන හැම රන්මුවා වූ ගස් ද, ඒ භවනය දිව රැ හැමකල්හි බබුලුවන්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3834. සමස්තකුරියසහසානි සායං පානො පච්ඡරෙ,
සොලසිඤ්ඤසහසානි පරිවාරොනති මං සදා.
3835. අභිනිකකම්ම භවතා සුමේධං ලොකනායකං,
පසන්නවිනේතා සුමනො වන්දසිං තං මහායසං.
3836. සමුද්ධං අභිවාදෙත්වා සසඛසං තං නිමන්තසිං,
අභිවාසෙසි සො ධිරො සුමේධො ලොකනායකො.
3837. මම ධම්මකථං කතා උද්‍යොතෙසි මහාමුනී,
සමුද්ධං අභිවාදෙත්වා භවනං මෙ උපාගමිං.
3838. ආමන්තසිං පරිජනං සබ්බෙ සන්නිපතාථ වො,
පුබ්බත්තසමයං බුද්ධො භවනං ආගමිස්සති.
3839. ලාභා අමනං සුලභං නො යෙ වසාම තවන්තිකෙ,
මයමපි බුද්ධසෙට්ඨස්ස පුජං කස්සාම සන්තූනො.
3840. අන්තං පාතං පට්ඨපෙත්වා කාලමාරොවසිං අහං,
වසිසත්තසහසෙසි උපෙසි ලොකනායකො.
3841. පඤ්චබහිකෙහි තුරියෙහි පච්චුග්ගමනමකාසනං,
සබ්බසොවණ්ණමයෙ පිට්ඨෙ නිසීදි පුරිසුත්තමො.
3842. උපරිව්ඡදනං ආසි සබ්බසොණ්ණමයං තදා,
චීජ්ඣයො පවායන්ති භික්ඛුසඛ්ඤ්ඤා අන්තරො.
3843. පසුතෙන'න්තපානෙන භික්ඛුසංඝමනස්සසිං,
පච්චෙකදස්සසුගලෙ භික්ඛුසඛ්ඤ්ඤා'දාසනං.
3844. යං වදන්ති සුමේධොති ලොකානුඤ්ඤාපටිග්ගනං,
භික්ඛුසඛ්ඤ්ඤා නිසීදිත්වා ඉමා ගාථා අභාසථ.
3845. “යො මං¹ අන්තෙන පානෙන සබ්බෙ ඉමෙ ව තප්පසි,²
තමහං කිත්තධිස්සාමි සුඤ්ඤාථ මම භාසතො.
3846. අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ දෙව්ලොකෙ රමිස්සති,
සහස්සකකන්තුං රාජා ව චිකකවන්ති භවිස්සති.
3847. උපගව්ඡජි³ යං යොනිං දෙවන්තං අථ මානුසං,
සබ්බදා සබ්බසොවණ්ණං ඡදන්තං ධාරසිස්සති.
3848. කිංසකපපසහසාමහි මකකාකකුලසමාපො,
ගොතමො නාම නාමෙන සන්තො ලොකෙ භවිස්සති.

1. මෙ, මජ්ඣ.

2. තප්පසි, මජ්ඣ.

3. උපපජ්ඣි, මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3834. සැටදහසක් තුය්‍යයෝ සවස්ති ද උදයන්ති ද වැයෙන්. හැම කල්හි සොළොස් දහසක් සත්‍රිහු මා පිරිවරන්.

3835. මම හවනයෙන් නික්ම පහන්සිත් ඇත්තෙමි සොමිනස් ඇත්තෙමි මහත් යශස් ඇති ලොකනායක වූ ඒ සුමේධ බුදුරජුන් වැන්නෙමි.

3836. සම්බුදුරජුන් වැඳ සඛ්‍යා සහිත ඒ බුදුරජුන් නිමන්ත්‍රණය කෙළෙමි. (මාගේ නිමන්ත්‍රණය) ලොකනායක වූ ප්‍රාඥ වූ ඒ බුදුරජුන් තෙම ඉවසී ය.

3837. බුදුරජුන් තෙම මට ධර්මකථාවක් කොට (මා පින්දහම්හි) යෙදවී ය. ඒ සම්බුදුරජුන් වැඳ මාගේ හවනයට එළඹියෙමි.

3838. “පෙරවරු කල්හි බුදුරජුන් තෙම මාගේ හවනයට වඩනේ ය. තෙපි සියල්ලෝ රැස්වෙයි” ය යි පිරිවර ජනයාට ඇමතීමි.

3839. “යම් කෙසෙකින් ඔබ සම්පයෙහි වෙසෙමු ද, ඒ අපට මනා-ලැබීමෙකි. යහපත් ලාභයෙකි. අපි ද ශාය්‍යා වූ බුදුරජුන්හට පූජාවක් කරන්නෙමු” යි.

3840. මම ආහාර - පාන පිළියෙල කොට තබා කාලය දැන්වීමි. ලොකනායක වූ බුදුරජුන් තෙම රහතුන් සියදහසක් සමග වැඩියේ ය.

3841. මම පසහතුරු සහිතව පෙරගමන් කෙළෙමි. පුරුෂොත්තම වූ බුදුරජුන් තෙම සියල්ල රුවන්මුවා වූ පුටුවෙහි වැඩහුන්නේ ය.

3842. එකල්හි සියල්ල රුවන්මුවා වූ උඩුපියනක් විය. බික්සහන අතුරෙහි විජිනිපත්තු පවත් සලත්.

3843. බොහෝ වූ ආහාරපානයෙන් භික්ෂුසඛ්‍යා සන්තප්තිය කෙළෙමි. මම වෙත වෙත ම වසන්ත යුග්මය බැගින් බික්සහනට දිනිමි.

3844. ලොකයාගේ පූජාවන් පිළිගන්නා වූ සුමේධ ය යි යමකුට කියත් ද, (ඒ බුදුරජුන් තෙම) භික්ෂුසඛ්‍යා මැද හිඳ මේ ගාථාවන් වදාළේ ය:

3845. “යමෙක් මා ද මේ සියල්ලන් ද ආහාරයෙන් හා පානයෙන් නෑහන කෙළේ නම් හේ (කවරෙක්දැයි) මම පවසන්නෙමි. එසේ පවසන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

3846. (හෙතෙම) අටළොස්සියක් කප් දෙවිලොවෙහි සිත් අලවා වසන්නේ ය. දහස්වරක් සවික්ති රජ ද වන්නේ ය.

3847. දිව්‍ය වූ හෝ මනුෂ්‍ය වූ හෝ යම් උපතකට යේ ද, හැමදා සම්ප්‍රසාදය වූ විසනක් දරන්නේ ය.

3848. කිස්දහස් කපකින් මතුයෙහි ඔහුකා කාලයෙහි උපදනා වූ නමින් ශෝභාම නම් වූ ශාය්‍යා තෙමේ ලොව පහළ වන්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3849. තසං ධම්මෙසු දායාදො ඔරසො ධම්මතිම්මනො,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාසිස්සත්තාසවො.¹
3850. භික්ඛුසංඝො නිසීදිත්වා සිග්ගාදං නදිස්සති.
විතකෙ ඡත්තං ධාරෙනති තෙට්ඨාඡත්තාමති ඛය්ගථ.
3851. සාමඤ්ඤං මෙ අනුප්පන්නං කිලෙසා කොපිතා මයා²,
මණ්ඩපෙ රුක්ඛමුලෙ වා සන්නාපො මෙ ත විජ්ජති.
3852. තිංසකප්පසහස්සමති යං දානමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි සබ්බදානස්සිදං ඵලං.
3853. කිලෙසා කොපිතා මයා හවා සබ්බෙ සමුග්ගා,
සබ්බාසවා පරික්ඛිණා විහරාමි අනාසවො.
3854. ස්වාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සත්තිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
3855. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්වා සබ්බදායකො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්තාති³

සබ්බදායකසේරස්ස අපදානං නවමං

400. අජිතපේරාපදානං

3856. පදුමුත්තරො නාම ජිනො සබ්බධම්මානපාරගු,
අජේකාගහෙනිා⁴ නිමව්නතං නිසීදි ලොකනායකො.
3857. නා'හං අද්දකම් සම්බුද්ධං නපි සද්දං සුඤ්ඤාමහං,
මම භක්ඛං ගවෙසනො ආභිණ්ඩාමි වනෙ තදා.
3858. තත්ථ'දදසාසිං සම්බුද්ධං ඛන්තිංසවරලක්ඛණං⁴,
දිස්වාන විත්තමාපජ්ජිං⁵ සතොතො කො තාම'යං භවෙ'
3859. ලක්ඛණාති විලොකෙනිා මම විජ්ජං අනුස්සරිං,
සුතං හි මෙ'තං වුද්ධානං පණ්ණිතානං සුභාසිතං.
3860. තෙසං යථා තං වචනං අයං බුද්ධො භවිස්සති,
යනනුතාතං සකකරෙය්සං ගතිං මෙ සොධසිස්සති.
3861. බිප්පං අස්සමමාගන්තිා මධුතෙලං ගතිං අහං,
කොළමබ්බං ගහෙනිාන උපගච්ජිං නරුසහං.⁶
3862. තිදණ්ඩකෙ ගහෙනිාන අබ්බොකාසෙ යථෙසහං,
පදීපං පජ්ජලෙකිාන⁷ අට්ඨිකකිත්තුං අව්ඤ්ඤං.

1 නිබ්බාසිස්සත්තාසවො, මජ්ඣං. 2 මම, සිමු. 3 අජේකාගහෙනිා මජ්ඣං.

4 දවතභිංසවරලක්ඛණං, මජ්ඣං. 5 විත්තමාපජ්ජිං, මජ්ඣං.

6 විතායකං, මජ්ඣං. 7 පජ්ජලිමාන, මජ්ඣං.

3849 (හෙතෙම) උන්වහන්සේගේ ධර්මයෙහි දායාද වූ ධර්මයෙන් නිර්මිත කලාක් වැනි වූ ඖරස බුද්ධි පුත්‍රයෙක් වේ. සියලු ආසුරයන් (ප්‍රභාණ පරිඤ්ච වෘත්තයන්) දැන ආසුර රහිතව පිරිනිවන් පානේ ද වේ.

3850. බික්සහන මැද කිඳු අභිනතාද කරන්නේ ය. (ඔහුගේ මළසිරුර තැන්පත් කළ) විකකයෙහි පවා ඡත්‍රයක් දරන්. ඒ ඡත්‍රය යටදී ආදාහනය වන්නේ ය”

3851. මා විසින් දැන් පැමිණෙන ලද (සෝවන් ආදී වූ) සතරමග නුවණ ශ්‍රාමණ්‍යඵල ඇත්තේ ය. මා විසින් කෙලයයෝ දවන ලදහ. මණ්ඩපයක හෝ වාක්‍ෂමුලයක හෝ සිටි මට සනතාපයක් ඇති නො වේ.

3852. තිස්දහස් කපකට පෙර වූ එකල්හි යම් දනක් දුනිමි ද, ඒ හෙතෙමේ දුගතියක් නො දනිමි. සමීදනශාගේ මේ විපාක යි.

2853. මා විසින් කෙලයයෝ දවන ලදහ. හවයෝ නසන ලදහ. සමාසුරයෝ ඝෞරව කරණ ලදහ. අනාසුරයෙහි වෙසෙමි.

3854. බුද්ධිශ්‍රේෂ්ඨයන් වෙත මාගේ පැමිණීම එකානන්‍යයෙන් යහපත් විය. ත්‍රිපිඤ්චෝ අනුප්‍රාප්තයක. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

2855. සිවුපිළිසිඹියාවෝද අභව්‍යමොක්‍ෂයෝ ද ෂඩ්භිඤ්චෝ ද සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මෙසේ මේ අසුරින් ආයුෂමත් සබ්බදායක සංවරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

සබ්බදායක සංවරාවදානය නවවැනි යි.

400. අජිතසංවරාවදානය

3856. සියලු ධර්මයන්ගේ පරතෙරට ගිය ලොකතායක වූ පළමුතෙර නම් බුදුරජ තෙම හිමවතට පිවිස වැඩහුන්නේ ය.

3857. මම බුදුරජුන් නො දිටිමි. (උන්වහන්සේගේ) ශබ්දය ද නො අසමි. එකල්හි මාගේ ආහාරය සොයමින් වනයෙහි ඇවිදිමි.

3858. එහි දී දෙතිස් මහපුරිස් ලකුණින් යුතු වූ බුදුරජානන් වහන්සේ දිටිමි. දැක “මේ සත්‍ය නිත්‍ය වන්නේද” යි සිතක් ලැබිමි.

3859. ලක්‍ෂණ බලා මාගේ විද්‍යාව සිහි කෙළෙමි. “මා විසින් වාදා වූ පණ්ඩිතයන්ගේ මේ ප්‍රභාමිතය අසන ලද මැ” යි.

3860. “ඔවුන්ගේ ඒ වචනයට අනුව මෙ තෙම බුදුවරයෙක් වන්නේ ය. මම උන්වහන්සේට සත්කාර කරන්නෙමි නම් ඉතා යෙහෙක. එසින් මාගේ ගතිය ද පිරිසිදු වන්නේය” යි සිතීමි.

3861. මම වහා අසපුවට ගොස් මීතෙල් ගතීමි. සෑළියක් ද ගෙන බුදුරජුන් වෙත එළඹියෙමි.

3862. මම ත්‍රිදණ්ඩය (පිරිවැජ්ඣවූව) ගෙන එළිමහනෙහි තැබිමි. මම පහන දල්වා අටවරක් වැන්දෙමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3863. සතතරතතිඤ්චං බුද්ධො නිසිදි පුරිසුත්තමො,
තතො රතා විවසානෙ වුට්ඨාසි ලොකනායකො.
3864. පසතතවිතො සුමතො සතතරතතිඤ්චං අහං,
දීපං බුද්ධස්ස පාදසිං පසතො සෙති පාණ්ණිති.
3865. සබ්බෙ වතා ගතිමයා පබ්බතෙ ගතිමාදනෙ,
බුද්ධස්ස අනුභාවෙන¹ උපගවුත්තං තද ජිනං².
3866. යෙ කෙවි පුප්ඵගකියෙ පුප්ඵතා ධරණීරුහා,
බුද්ධස්ස අනුභාවෙන සබ්බෙ සනතිපතුං තද.
3867. යාවතා ගිමවත්තමති නාගා ව ගරුලා උගො,
ධම්මඤ්ච සොතුකාමා තෙ අගවුත්තං බුද්ධසනතිකං.
3868. දෙවලො නාම සමණො බුද්ධස්ස අග්ගසාවකො,
වසීසතසහස්සෙති බුද්ධසනතිකුපාගමි.
3869. සදුමුත්තනෙ ලොකවිදු අනුභීතං පටිග්ගතො,
තිකුසුමෙස නිසිදිත්වා ඉමා ගාථා අභාසථ.
3870. යො මෙ දීපං පදීපෙසි පසතො සෙති පාණ්ණිති,
තමහං කීතනසිස්සාමි සුණාථ මම භාසකො.
3871. සට්ඨිකපසහස්සාති දෙවලොකෙ රමිස්සති,
සහස්සකඛතුං රාජා ව වකකවතී හවිස්සති.
3872. ඡතතිංසකඛතතුං දෙවිඤ්ඤ දෙවරජං කරිස්සාති,
පඨවියං සතතසතං විපුලං රජං කරිස්සාති,
පදෙසරජං විපුලං ගණනාකො අසඛිතං.
3873. ඉමිනා දීපදුනෙන දිබ්බවකඛු හවිස්සති,
සමන්තතො අට්ඨකොසං³ පසසිස්සති අයං සද.
3874. දෙවලොකා වචනසස්ස නිබ්බතනනසස්ස ජනතුනො,
දිවා වා යදි වා රතතිං පදීපං ධාරිස්සති.
3875. ජායමානස්ස සතතස්ස⁴ පුඤ්ඤකම්මසම්ඛිතො,
යාවතා තගරං තොති තාවතා ජොතසිස්සති.
3876. උපපජ්ජති යං 'සොතිං දෙවතං අථ මානුසං,
අස්සෙව දීපදුනස්ස අට්ඨදීපථලෙන හි,
න ජසිස්සනති' මං⁵ ජනතු දීපදුනසිදං ථලං.
3877. කප්පසතසහස්සමති ඔක්කාකකුලසම්භවො,
ගොතමො නාම තාමෙන සත්ථා ලොකෙ හවිස්සාති.

1. අනුභාවෙන, සබ්බෙ,

2

අගවුත්තං බුද්ධසනතිකං, මජ්ඣ.

3. අඛණ්ඩකං, සීල.

4. අසි, මජ්ඣ.

5. උපට්ඨසිසුනති මං ජනතු, සා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3863. පුරුෂෝත්තම වූ බුදුන් ද දවර සතක් එහි වැඩහුන් සේක. රැය අවසන්හි ලොකතායකයන් වහන්සේ ඉන් නැගී සිටි සේක.

3864. මම පහන් සිත් ඇත්තෙමි සොමනස් වූයෙමි බුදුරජුන්හට ප්‍රසන්නව ම දවර සතක් සියතින් පහන් පිදිමි.

3865. එකල ගනුමාදන පථිතයෙහි සුවදවන් වූ (ගනුමය) සියලු වනයෝ බුද්ධානුභාවයෙන් බුදුරජුන් වෙත එළඹියහ.

3866. එකල්හි වෘක්ෂයෝ පිපී ගියහ. වෙනෙහි ඇති සියලු ප්‍රභවගනියෝ බුද්ධානුභාවයෙන් එක්රැස් වූහ.

3867. හිමවත නාගරූප යම් පමණ වෙද ද, ඒ පසම්බුරු දෙවග දහම් අසනු කැමැත්තානු බුදුරජුන් වෙත පැමිණියහ.

3868. බුදුරජානන් වහන්සේගේ අග්‍රශ්‍රාවක වූ දෙවල නම් ශ්‍රමණ තෙමේ රහතුන් සියදහසක් සමග බුදුරජානන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය.

3869. ලොකයාගේ පුජාවන් පිළිගැනීමට සුදුසු වූ පළමුතර බුදුරජ තෙම භික්ෂුසංඝයා මැද හිඳ මේ ගාථාවන් වදාළ සේක:

3870. “යමෙක් පහන් වූයේ සියතින් ම මට ප්‍රදීපයක් දැල්වූයේ ද, හේ (කවරෙක්ද සි) මම පවසන්නෙමි. එය පවසන්නා වූ මාගේ වචනය අසවු.

3871. හෙතෙම කල්ප සැටදහසක් දෙව්ලොව සිත් අලවා වසන්නේ ය. දහස් වරක් සන්විහිරජ වන්නේ ය.

3872. සතිය වරක් දෙවෙනුව දිව්‍යරාජ්‍යය කරන්නේ ය. සන්ධිය වරක් පොළොවෙහි මහන් වූ රජය කරවන්නේ ය. (ලබන) මහන් වූ ප්‍රදේශරාජ්‍යය ගණන් වශයෙන් නො හිණිය හැකිය

3873. මේ ප්‍රදීපදාතය හෙතු කොට ගෙන දිවැස් ඇත්තේ වන්නේ ය. (එසේ ම) මෙතෙම හැම කල්හි භාත්පස = ක්‍රොශ අටක් දුර දක්නේ ය.

3874. දෙව්ලොවින් ව්‍යුහ වන්නා වූ ද (අත්තැනක) උපදින්නා වූ ද මේ සතනිහට දිවැහිදු රැසිදු ප්‍රදීපයක් දරන්නේ ය.

3875. (මේ ප්‍රදීපදාතය) පුණ්‍යකමියෙන් යුක්ත ව උපදනා වූ සන්තියා (උපදනා) නගරය යම්තාක් වේ ද, එතාක් බබලන්නේ ය.

3876. මෙ තෙම මේ ප්‍රදීපදාතයාගේ ම අභ්‍යුද්‍යුත්ප්‍රභවයෙන් දිව්‍ය වූ හෝ යම් යෝනියක උපදී නම් (කිසිදු) සතනියෙක් මොහු ජය නො ගන්නේ ය. ප්‍රදීපදාතයාගේ මේ විපාක සි.

3877. කල්‍යාණ සියදහසකින් මතුයෙහි බන්ධනාභ කුලයෙහි උපදින්නා වූ නමින් ශෛවනම් නම් ශාක්‍යා තෙමේ ලොව පහළ වන්නේ ය.

3878. තසං ධම්මෙසු දායාදො ඔරසො ධම්මනිමිතො,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාසිස්සන්තාසවො.
3879. තොසසිත්වාන සමුද්ධං ගොතමං සන්තප්පභවං,
අජිතො තාම නාමෙන තෙස්සති සන්තිසාවකො.
3880. සට්ඨිකප්පසහස්සාති දෙවලොකෙ රමං අහං,
තත්‍රාපි මෙ දීපසතං ජොතතෙ සබ්බකාලිකං.
3881. දෙවලොකෙ මනුස්සො වා නිද්ධාවනති පනා මම,
බුද්ධසෙට්ඨං සරිත්වාන භියො භාසං ජනෙසහං.
3882. භුසිත්වා'හං වත්තාන ඔක්කමං මාභුක්ඛුජ්ජං,
ජායමානස්ස සත්තස්ස ආලොකො විජුලො අනු.
3883. අගාරා අභිනික්ඛමම පබ්බජං අනගාරිගං,
බාච්ඡං උපසඤ්ඤමම සිස්සන්තං අජ්ඣුපාගමිං.
3884. භිමවනෙන වසන්තො'හං අස්සොසිං ලොකනායකං,
උතතමත්ථං ගවෙසන්තො උපගව්ඨං විනායකං.
3885. දන්තො බුද්ධො දමොතාචී ඔඝතිණ්ණො නිරූපයි,
නිබ්බාණං කථාසී බුද්ධො සබ්බදුක්ඛප්පමොවනං.
3886. තං මෙ ආගමනං සිද්ධං තොසිතො හි මහාමුනි¹,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
3887. සත්තසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ² යං දීපමදදිං තදා,
දුග්ගතිං තාභිජානාමි දීපදානසිද්ධං ඵලං.
3888. කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
සබ්බාසවා පරික්ඛිණො විතරාමි අනාසවො.
3889. සවාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සන්තිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
3890. පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨිමෙ,
ජලභිඤ්ඤා සචරිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
- ඉත්ථං සුදං ආයස්මා අජිතො ථෙරො ඉමා ගාථායො අභාසිත්වාති.

අජිතත්ථෙරස්ස අපද්‍යනා දසමං.

1. තොසිතොහං මහාමුනිං, මජ්ඣ. තොසිතොහං මහාමුනි, සිමු.

2. සත්තසහස්සො කප්පෙ, මජ්ඣ.

3878. උන්වහන්සේගේ ධර්මයෙහි දායාද වූ ධර්මයෙන් නිර්මිත කලාක් වැනි වූ ඖරස බුද්ධිසුත්‍ර වූ (මේතෙම) සියලු ආසුවයන් (ප්‍රභාණ පරිඥ වශයෙන්) දැන ආසුව රහිතව පිරිනිවන් පානේ ය.

3879. ශාක්‍යකුල ශ්‍රේණිය වූ ගෞතම බුදුරජුන් සතුටු කොට නමින් අජිත නම් වූ ශාක්‍යාශ්‍රාවකයෙක් වන්නේ ය.

3880. මම කලා සැටදහසක් දෙව්ලොවැ රමණය කෙළෙමි. එහි ද මට සාමිකාලීතව ප්‍රදීප සියයක් බලලහි.

3881. දෙව්ලොවෙහි වුව ද, මිනිස්ලොවෙහි වුව ද මාගේ ප්‍රභාවෝ පැතිරෙත්. බුද්ධිශ්‍රේණියෙන් වහන්සේ සිහි කොට වැඩියක් ම සතුව ඉපදවිමි.

3882. මම තුෂිත දෙව්ලොවින් ව්‍යුහව මවුකුසෙහි උපතිමි. ඒ මවුකුසින් බිහිවන්නා වූ මාගේ මහත් වූ ආලෝකයෙක් විය.

3883. මම ගිහිගෙන් නික්ම සසුනෙහි පැවිදි වීම. බාවමි තවුසා වෙත එළඹ ශිෂ්‍යබවට ද පැමිණියෙමි.

3884. හිමවතෙහි වසන්නා වූ මම ලෝකනායක වූ බුදුරජුන් (ගෙණ) ඇසිමි. උත්තමානීය වූ නිවන සොයන්නෙමි විනායක වූ ඒ බුදුරජුන් වෙත එළඹියෙමි.

3885. බුදුරජ දමුනේ ය. අනුන් දමනය කරන්නේ වතුරෙසයන් කරණය කෙළේ ය. (සකකාදි) උපති විරහිත ය. ඒ සමීඥ තෙම සියලු දුක් මුදන නිවන ද වදාළේ ය.

3886. උන්වහන්සේ වෙත මාගේ පැමිණීම සිද්ධ විය. මහාමුනි තෙම තුස්වන ලද්දේ ය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ ලබන ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3887. මෙයින් සියක් දහස් වන කපෙහි වූ එකල්හි යම් ප්‍රදීපයක් පිදිමි ද (ඒ හෙතුවෙන්) දුගතිකයක් නො දනිමි. දීපදානයාගේ මේ විපාක සි.

3888. මා විසින් කෙලශයෝ දවන ලදහ. තැම හවයෝ නසන ලදහ. සියලු ආසුවයෝ ප්‍රතිණ කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3889. බුද්ධි ශ්‍රේණියෙන් වහන්සේ වෙත මාගේ පැමිණීම එකැතින් යහපත් විය. ත්‍රිවිද්‍යාවෝ අනුප්‍රාප්තයහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

3890. සිවුපිළිසිඬියාවෝ ද අභව විමෝක්‍ෂයෝ ද ඡබ්බභිඤ්ඤෝ ද, සාක්‍ෂාත් කරණ ලදහ. බුදුරජානන් වහන්සේගේ සසුන කරණ ලදී.

මේ අයුරින් ආයුෂමත් අජිත ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ගාථාවන් වදාළ සේකි.

අජිතස්ථවිරාවදානය දසවැනි සි

උඤ්ඤානං:

පිළිඡ්චවජ්චො, භසලො ව සබ්බකිත්ති මධුඤ්ඤො,
කුටාභාරී ඛකකුලො ව හිරි සලලසවහයො,
සබ්බද්දො අජිනො චෙව ගාථායො ගණිතා ඉහ,
සත්තාති පඤ්ච ගාථානං චිත්ති ව තදුත්තරි.

පිළිඡ්චවජ්චයො වන්තාලිසතිමො.

අථ වග්ගඤ්ඤානං:

පදුමාරක්ඛදො චෙව උමමා¹ ගඤ්ඤාදකෙන ව,
එකපදම සඤ්ඤාදො මඤ්ඤං බොධි වඤ්ඤො,
අවණ්ටඤ්ච පිළිඡ්ච ගාථායො ගණිතා පි ව,²
වතුසත්තති ගාථායො එකාදස සත්තාති ව.

පදුමවග්ගඤ්ඤානං.

වතුසාං සත්තං සමත්තං³.

-
1. උමා, මජ්ඣං. 2. ඉහ, මජ්ඣං.
3. වතුසත්තං සමත්තං, මජ්ඣං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

උද්ඝාතය:-

පිළිඤ්චවෘත්තියෙහි සංකල්පනා මධ්‍යස්ථ
 නුපාගාරී ඛණ්ඩානු භික්ෂුකාදී සංකල්පනා
 සංකල්පනා අතීත දාය වේ - පන්සියයෙන් මතු විසි හයක.

පිළිඤ්චවෘත්තිය සංකල්පනා වැනි යි.

සලි වග්ගාදිය:-

පද්මාරකඤ්ඤා, උමාගතකායාදක ද,
 එකපද්මසංඝසංඝාදී, මජ්ඣර බොධිවජ්ඣක,
 අවනාද ද පිළිඤ්ච - මෙහි හිමි ගණන,
 එකදහස් එකසියක - සලිඤ්ච සංකල්පනාවක.

පද්මවති දායක ය යි.

වග්ගාදියෙහි සංකල්පනා යි.

අපද්‍රව්‍යපාලි

ගාථාදිපාදසූචි

පිටසංඛ්‍යා		පිටසංඛ්‍යා	
අ		අපේක්‍ෂාගතෙතො හිමවන්තං	32
අකකකසෙ අථරුසෙ	568	අඤ්ඤානනාළියො දන්තො	576
අකකනනඤ්ඤා පදං	512	අඤ්ඤා ලිං පග්ගතෙත්තං	116,
දිස්සං	208, 358	168, 220, 426, 440, 452, 460, 474	
අකෙකාසිත්තාන සමඤ්ඤ	146	අඤ්ඤා ලිං බොමදසි ව	144
අකකදසොභිවාදෙත්තො	560	අඤ්ඤාං නිඤ්ඤි න පස්සාමි	344
අභේකාලං පුප්ඵිතං දිස්සං	344, 502	අඤ්ඤාං තෙතං වරං දමමි	558
අභිහිරසෙ මහානාගො	168	අඤ්ඤාමපි මෙ අච්ඡරිසං	486
අගාරං වසමානොපි	120	අඤ්ඤාඤ්ඤා ගච්ඡන්ති ගොයානං	30
අගාරා අභිනිකම්මම	602	අඤ්ඤාඤ්ඤා ධම්මානි දෙසෙන්නි	6
අගාරා නිකම්මිත්තං	92	අඤ්ඤාඤ්ඤා පුප්ඵිතානි පද්මං	24
අගාරිකො හපිත්තං	118	අට්ඨකප්පානි දෙවෙසු	158
අග්ගපං පුප්ඵිමාදය	402	අට්ඨ ගොපානසී දන්තො	592
අග්ගිකකිකොච ජලිතො	60	අට්ඨභිතිකෙ මග්ගවරෙ	578
අග්ගිනිබ්බාපනො නාම	274	අට්ඨනිංසමිති කප්පමිති	202
අග්ගිපාඤ්ඤ අනග්ගි ව	30	අට්ඨනිංසෙ ඉතො කප්පෙ	232
අග්ගිහුත්තඤ්ඤ මෙ අත්ථි	278	අට්ඨන්තං පසිරුපාසනං	118
අග්ගො ආරභිවිජිතානං	546	අට්ඨපඤ්ඤාසකප්පමිති	92
අග්ගාපෙත්තො වාතජවං	188	අට්ඨපඤ්ඤාසකකිත්තඤ්ඤා	94
අභිසිසං පුකතං කත්තො	60	අට්ඨවිසති කිත්තඤ්ඤා	64
අවලොකොමි මෙත්තාය	592	අට්ඨවිසති කිත්තඤ්ඤාං හං	188
අවිරං ගතමත්තං මං	222, 506	අට්ඨවිසෙ කප්පසතෙ	186
අවිරං ගතමත්තමිති	444	අට්ඨවිසෙ ඉතො කප්පෙ	402
අවිරං ගතෙ පුගගඤ්ඤ	130	අට්ඨසට්ඨිමිතිතො කප්පෙ	392
අව්වයෙත අගොරත්තං	66	අට්ඨසට්ඨිසහස්සානි	304
අවේරං ලොකෙ උප්පන්නං	218	අට්ඨසතසහස්සානි	334
අජගරෙ මං පිලෙසි	224	අට්ඨසත්තනි කප්පමිති	360
අජිතො නාම නාමෙත	430	අට්ඨානතං සංගණිකාරත්තං	18
අජිතෙන නිව්ඤ්ඤානං	162, 482	අට්ඨාරසකිත්තං තො	162
අජ්ජ මෙ ධම්මප්පත්තස්ස	218	අට්ඨාරසසහස්සානි	112
අජ්ජාපි මං මහාචරි	84	අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ	116, 156
අජ්ජෙවදානි පබ්බජා	178	176, 248, 286, 314, 352, 386	
අජ්ජුතො නාම සමුද්ධො	544	446, 450, 540, 606	
අජ්ජායකො මත්තධරො		අට්ඨාසිතිමිතිතො කප්පෙ	274
42, 64, 66, 156, 266, 272		අභිධ්වනෙය්‍යසහස්සානි	482
		අභිධ්වනෙය්‍යසහස්සානි	150

පිටිබ්බකා		පිටිබ්බකා	
අතීබාලාං නිපිලෙසි	558	අනුග්ගනමනි අදිවෙව	432
අතිමුත්තා අසොකා ව	24	අනුපදාදාමො අනීති ව	566
අතීතා නවුතී කපා	546	අනුපුබ්බවිචාරසා	54
අතීතෙ ව හවෙ සබ්බෙ	234	අනුපුබ්බෙත හගවා	316
අතීතෙ සබ්බවුද්ධා ව	4	අනුබ්බසාදනධරං බුද්ධං	374
අත්තකාරමයං එතං	40	අනුතොසාන සමපන්නං	258
අථග්ගසං සකාමුතිං	72	අනුගොමි එලං ඉට්ඨං	242
අථග්ගසාසිං සමුද්ධං	114	අනුමොදි මහාවීරෙ	56, 110
අථ පඤ්චසතකකිත්තුං	156		112, 474
අථ බුද්ධාපදානානි	2	අනුසිට්ඨා මහාවීර	50
අත්ථදසීමනි සුගතෙ	262	අනුසාරාමි තං සඤ්ඤං	494
අත්ථදසීසා මුතීනො	174, 446	අනුසාරිනා සමුද්ධං	262
අත්ථදසීසා හගවතො	370	අනුතකං දුතවරං	562, 564
අත්ථදසී ජිතවරෙ	254	අනෙකසතසගසා	94
අත්ථදසී තු හගවා	154, 202, 204	අනොත්තත්තසරංසනො	548
	314, 322, 352, 384	අනොමදසී හගවා	32, 36, 56
අත්ථි වෙනසිකං දුක්ඛං	556		168, 204, 326, 608, 612
අදනනදමකං තාදිං	142	අනොමදසී මුතීනො	36, 136
අදනනදමකං ධිරං	26		164, 298
අද්දසං විරජං බුද්ධං	198, 216	අනොමො නාම සමුද්ධො	522
	366, 446	අනනලිකෙසි ධීතා තත්ථ	36
අද්දසං සුපිනනෙත්ත	448	අනනලිකෙසි ධීතො සත්ථා	154, 246
අධතෙ අද්ධිකජතෙ	10		478
අධිගච්ඡිං තදා පිතිං	538	අත්තං පානඤ්ච දුක්ඛාන	580
අධිට්ඨති මහාවීරො	496	අපදානං සුගතානං	426
අධිවාසනමඤ්ඤාය	68, 560	අපරිමෙය්‍යසීලෙසු	136
අධිවාසෙසි හගවා	318	අපරිමෙය්‍යපාදාය	70, 76
අධිවාසෙසි සො ධීරෙ	62	අපරිමෙය්‍ය ඉතො කප්පො	38, 58
අනන්තඤ්ඤො අසමසමො	586		119, 134, 138, 414
අනන්තවණ්ණො අමිතයසො	586	අපරිමෙය්‍ය කතං කමමං	40, 52
අනන්තර ඉතො කප්පො	276	අපරිමෙය්‍යසිතසඤ්ඤාප්පො	46
අනවතීතා තතො ආතුං	614	අප්පාමාදරනං දිස්වා	120
අනිච්චසඤ්ඤාමුග්ගසා	494	අපිට්ඨා නිපකා එතෙ	28
අනිච්චා වත සබ්බාරා	114, 494	අපිට්ඨා නිපකා ධීරා	46
අනිලජොව අසබ්බොහො	200	අබ්බතීතා ව යෙ බුද්ධා	86, 464
අනිලෙනෙරිතං දිස්වා	450	අබ්බන්තරමගණනානි	588
අනුකමපං උපාදාය	232	අභන්තං ගොති මෙ චිත්තං	592
අනුකමප මහාවීර	62	අභිනන්තාන සබ්බඤ්ඤා	88
අනුකමපකො කාරුණිකො	410	අභිඤ්ඤාපාරමිප්පත්තා	28
	472, 510, 604	අභිත්ථිත්ථා සිඛිතං	454
අනුකමපාය මෙ සත්ථා	104	අභිබ්බවතසඤ්ඤානං	46

පිටියකිනා	
අභිභූතො පතිජකිනති	338
අභිභූ නාම සො භික්ඛු	224
අභිභොනති න තසසාභා	128
අභිරුහ මහාචර	140
අභිවාදිය සමුදායං	154
අභිවාදෙතාන සමුදායං	286
අභිසම්මතකො ගග්ග	130, 162
අභිතරුපං සිහං ව	206
අභිතරුපො තත්ථාසිං	90
අමතං මයා අගිගතං	44
අමබදාසි ව සුමනො	208
අමබා සාලා ව තිලකා	24
අමනං සබ්බසමඤ්ඤාය	258
අයං නාගො මහාචරො	32
අයං භූ බො මහාචරො	292
අයං භාගිරපි ගබ්භා	38
අයං මෙ පචජිමා ජාති	598
අයඤ්ච පාසිකො භික්ඛු	68
අයඤ්ච බුද්ධො උප්පන්නො	554
අරඤ්ඤං චනමොගග්ග	116
අරඤ්ඤා කුටිකං කතා	172
අරඤ්ඤි පලාලපිඨෙ ව	556
අරහා සිද්ධිපාත්තා ව	614
අරුණකා සත්තජතා	204
අරුණචතියා තගරෙ	380
අරොගො ආසි තෙතෙව	328
අලභිකතො පරිසාහි	148
අචවාහං ජොතිපාලො	552
අචඤ්ඤා පාරිවරියා	74
අචණ්ටං ලබුජඤ්ච	552
අචසෙසෙසු කප්පෙසු	202, 364
අචජාතිවුතො ලොභකා	154
අච්ඤ්ඤානං නිවාසෙමි	492
අච්ඤාසිතා රූපචතා	578
අසකකරා අපබ්බාරා	24
අසබ්බං ගවෙසනො	40
අසතො නාමධෙයොන	194
අසම්පන්නමහි රාජානං	376
අසමිතීතො අනුත්තං	596
අසමිතීතො හයාතීතො	586

පිටියකිනා	
අභිතො නාම නාමෙන	376
අසිතිකප්පානනායසො	196
අසිතිකොටිං ඡබ්බෙතා	122, 130
අසිතිකොටි ඡබ්බෙතා	38
අසිතිකොටි නිවයො	584
අසිතිකතො දෙවිනෙ 122, 124, 132	
අසිතියා සහසොහි	604
අසොකං පුප්ඵිනං දිසවා	342
අසමිමානං න පසාමි	58
අසාමසාපිදුරමහි	28
අසාඤ්චකෙ ඵලමයෙ	572
අසාපො ගරිතොභාසෙ	364
අසා පුඤ්ඤවිපාකෙන	152
අසාසකො වෙදකරො	588
අසාසෙසසති අසාසෙතා	220
අහං කෙවට්ටගාමසමිං	550
අහං තෙන සමයෙන	492
අහඤ්ච පරිසා වෙව	160
අහමපි කාරං කසාමි	128
අහමපි දානං දසාමි	168, 554
අහමපි පුබ්බභූතෙසු	2
අහමපි හිමවන්තමහි	102, 224
අහො කාරං පරමකාරං	434
අහො නුත ස හගවා	598
අහො මෙ සුකතං කම්මං	40, 492
	564
අහො බුද්ධො අහො-	186, 252
බම්මො	260, 294, 476
අහොසි චන්දනො නාම	398
අහිංසා සබ්බපාණානං	462
අලාරපමනා හසුලා	38, 70, 130, 564
අංසබ්බෙ ජිනෙ දතා	570
ආ	
ආකාසං මිනිතුං සකකා	34
ආකාසෙ ව පදං නජ්ඣි	450
ආකාසෙ සෙය්‍යං කප්පෙමි	186
ආගච්ඡන්තො ව පදුමෙ	192
ආගනතුකා පානුණකා	614
ආගන්තාන ව සමුද්දො	92
ආචාරූපවාරඤ්ඤා	590
ආජාතියා වාතජවා	434

පිටිබිඛනා	පිටිබිඛනා
ආතාපි නිපකො වාපි 94, 96	ආසයානුසයං ඤාතො 52
ආදියා මෙ නමස්සාමි 96	ආසයො බුද්ධිමනානං 588
ආරාධනා මයා දින්නං 358	ආසාදිතො මයා බුද්ධො 82
ආරාධනෙ ජනෙ දන්තා 570	ආසාවතී නාම ලතා 74
ආපාටලිං අහං පුප්ථං 208	ආසිපිසං ව කුපිතං 82
ආබාධා මෙ න විජ්ජනති 186	ආසිපිසො යථා සොරො 590
ආමනනතා හොති සත්තයමජ්ඣෙකි 14	ආහරිතාන පඳුමං 604
ආයනතු මෙ සිසංගණා 280	ආනුතීං සිට්ඨිකාමොකං 114, 584
ආයාචිතාන සමුද්ධං 258	ආලකා ඉසිමුග්ගා ව 24
ආයාමෙන වතුබ්බිස 98	ආලකා ඛෙලවා තත්ත 608
ආයුචා ඛලවා සිරො 580	ආලාරිකා කප්පකා ව 582
ආයුචා ඛලවා වීරො 572	ඉ
ආයොගෙ බුමනෙනෙන ව 554	ඉච්ඡමානොවතං අජ්ජ 502
ආයොගෙ සුගතෙ දන්තා 574	ඉච්ඡාමකං මහාරාජ 558
ආරකඛමද, හොජනදෙ 458	ඉච්ඡිසානි යද්ද ඡායං 564
ආරඤ්ඤකස්ස ඉසිතො 360	ඉට්ඨං කන්නං පියං ලොකෙ 152
ආරකඛං පට්ඨපෙතාන 68	ඉතො අට්ඨමකෙ කප්පෙ 90, 222
ආරකඛන්තාය භණ්ඩස්ස 76	ඉතො ඵකාදසෙ කප්පෙ 160, 308
ආරඤ්ඤකා බුහුධර 46	470
ආරඬාපිරියො පභිතනෙනා 58	ඉතො කප්පසතෙ ආසිං 298
114, 168, 182	ඉතො ගන්තා අයං පොසො 94
ආරඬාපිරියො පරමසුඛතතිසා 20	ඉතො ව අට්ඨමෙ කප්පෙ 238
ආරඬො ව අයං පඤ්ඤා 178	324, 328
ආරමමණවිමුතතිසු 588	ඉතො ව තතියෙ කප්පෙ 304
ආරාධසිතා සමුද්ධං 40, 122, 130	ඉතො වතුසකෙ කප්පෙ 210, 304
ආරාධගෙයං සමුද්ධං 546	ඉතො වතුදුග්ගෙ කප්පෙ 330
ආරාධිතො මෙ සමුද්ධො 546	ඉතො ව දසමෙ කප්පෙ 306
ආරාමආරා නිකඛමම 94, 378	ඉතො ව ආදසෙ කප්පෙ 326
434, 482	ඉතො ව නවමෙ කප්පෙ 292, 298
ආරුහිමන තද නාවං 516	306
ආරොචිතමති කාලමති 68, 562	ඉතො ව සත්තමෙ කප්පෙ 160
ආරොපිතා ව තෙ පුප්ථං 172	ඉතො වුතො අයං පොසො 176
ආරොපිතෙ ව විතකෙ 174	180
ආලමනඤ්ඤ අජ්ජං 378	ඉතො වුද්දසකප්පමති 262, 416
ආලවා ව කලමො ව 26	ඉතො තතියකෙ කප්පෙ 210
ආවාසං අභිසමොසිං 224	ඉතො තිංසනිකප්පමති 230
ආවාසං සත්තසංසෙත 68	ඉතො තිංසෙ කප්පසතෙ 290
ආසනං පඤ්ඤපෙතාන 276	ඉතො තෙරසකප්පමති 284, 314
ආසද්දියො පිඨිකෙ ව 68, 556	332
ආසනෙන මෙ කතං කමම. 506	ඉතො තෙ සට්ඨිකප්පමති 214
	ඉතො තෙ සත්තනිකප්පෙ 280
	400

පිටිය බහා

ඉතො තෙ සත්තමෙ කප්පෙ	328
	452
ඉතො තෙ විසතිකප්පෙ	384
ඉතො දුතියකෙ කප්පෙ	80, 212
ඉතො දොසට්ඨිකප්පමහි	370
ඉතො නට්ඨිකප්පමහි	274
ඉතො පඤ්ඤාසකප්පසු	348
ඉතො පඤ්චමකෙ කප්පෙ	224
ඉතො පඤ්චසතෙ කප්පෙ	84
ඉතො පඤ්ඤරසෙ කප්පෙ	252
	280, 292, 322, 378, 414, 440
ඉතො බත්තිංසකප්පමහි	404, 448
ඉතො හො සුගතිං ගච්ඡ	334, 466
ඉතො විසකප්පසතෙ	172
ඉතො විසතිකප්පමහි	198, 316
	332
ඉතො විසතිමෙ කප්පෙ	340
ඉතො සත්තකප්පසතෙ	248
ඉතො සත්තමකෙ කප්පෙ	208, 302
	374
ඉතො සත්තරසෙ කප්පෙ	330
ඉතො සත්තසතෙ කප්පෙ	278
ඉදං පච්ඡිමකං මය්හං	58, 188
ඉදං මෙ අමතං හොගං	68
ඉදං මෙ ආසනං විර	122
ඉදං මෙ සාටකං එකං	480
ඉදං චත්තාන සමුද්ධො	84, 124
	188, 472, 480, 498
ඉදං චත්තාන සබ්බඤ්ඤා	114, 444
ඉදං චත්තාන තෙ දෙවා	104
ඉද්ධිං විමංසමානා තෙ	28
ඉද්ධිපාදෙසු කුසලා	48
ඉධද්දසාසිං සමුද්ධං	606
ඉධ මාත්‍රසකෙ රජ්ජ	584
ඉන්ද්‍රනීලං මහානීලං	126
ඉමං සත්ථං භාවයිත්වා	122
ඉමස්මිං හද්දකෙ කප්පෙ	106
ඉමස්ස මච්චුකාලමහි	166
ඉමා ගාථා ඵට්ඨිත්තාන	34
ඉමාය අනුකම්පාය	336, 466
ඉමාය ප්‍රපථපුජාය	206

පිටිය බහා

ඉමාහි චතුර්ගාථාහි	200
ඉමාහි තිහි ගාථාහි	290
ඉමිනා එකදුස්සන	480
ඉමිනා එකපදුමෙන	498
ඉමිනා දකදුනෙන	478
ඉමිනා ධජදුනෙන	192
ඉමිනා පුලිනදුනෙන	176
ඉමිනා එලදුනෙන	278
ඉමිනා මධ්‍යදුනෙන	600
ඉමිනා මංසදුනෙන	372
ඉමිනොදකදුනෙන	246
ඉමිනාරුමදුනෙන	70
ඉමිනා වත්තදුනෙන	204
ඉමිනා විජතිදුනෙන	182, 248
ඉමිනා සුධාකමමෙන	298
ඉමෙ තිණ්හි සතා විරා	584
ඉමෙ මං උද්දිසිස්සනති	426
ඉරියඤ්චාපි දිස්වාත	608
ඉසිමුග්ගාති පිංසෙත්වා	334
ඉසිසමෙස අහං පුබ්බෙ	440
ඉසිනං සිලගකොන	32

ජ

ජිහ් ව ගණේඛා ව උපද්දවො ව	16
--------------------------	----

උ

උක්කාමුඛපහට්ඨංච	508
උක්කාමුඛෙ පහට්ඨංච	462, 586
උක්කාසිතඤ්ච බිජිතං	590
උකෙඛපි තෙල චන්ද්‍රි ව	410
උචෙච කුලෙ පජායාමි	576
උචෙච කුලෙ පජාසිත්වා	592
උග්ගස්සා තිණ්හි සරණෙ	132
උග්ගා ව රාජපුත්තා ව	582
උච්චතො පඤ්චරතනං	174
උච්චිං සෙලමාරුග්ග	184
උච්චාය අතිතිකමම	112
උච්චාය ආසනා තමා	474
උත්තමත්ථං අනුහොමි	360
උත්තමෙ දමථෙ දනෙනා	168
උත්තරාසඛිතසංඝාටිං	556
උත්තරත්තාන නදිකං	298

පිටියකිනා		පිටියකිනා	
උතනානකුලා නදිකා	24	උපෙනමති මහාවීරෙ	608
උදකාසන භොජනං	386	උපපජ්ජං ස තජෙව	336
උදකෙ අග්ගි න සණ්ඨාති	82	උපපලං පදුමං වාපි	552
උදකොරොහනා කෙවි	30	උපානගමනෙ වෙව	600
උදකභවිතනා ජනනෙ	60	උපානෙ සුරිනෙ වාපි	32
උදකභවිතෙනා සුමනො	258, 500	උපානෙසු නිමිතෙනසු	28, 78
	528	උබ්බිඬං භවනං තස්ස	180
උදකාරා කට්ඨකාරා	582	උබ්බිඬං භවනං මය්සං	186, 504
උදෙනතං ව මහාමෙඝං	590	උභින්නං දෙවරාජ්ජනං	254
උදෙනතං සතරංසිංව	304, 334	උභොකුලෙසු නදියා	24
	364, 448	උභොපි පබ්බජ්ජාම	46
උද්දලකං ගහෙකාන	394	උභො හජෙති පඤ්ඤා	102
උද්දලකා ව කුටජා	24	182, 206, 330, 348, 388, 490	
උද්ධට්ඨිකොව සප්පො	54	උමාපුපථං ගහෙකාන	460
උද්ධරනතං ඉමං ලොකං	596	උමාපුපථඤ්ඤා පුලිනං	476
උණණාගිසි තුලතිසි	556	උසභං පවරං විරං	200, 378, 458
උණණිකෙ පදුමකෙ ව	578	උය්‍යානභූමිං නිය්‍යානෙනා	376
උපගවජ් මහාවීරො	614	උය්‍යාජිතා මයා වෙනෙ	168
උපගනකාන සමුද්ධං	62	උසුකාරා හමකාරා	582
උපට්ඨතිං මහාවීරං	180	උලාරභුතො මනුජො	494
උපට්ඨතිකා තං බොධිං	256	උලාරො භගවා හෙසො	128
උපට්ඨානබලං පස්ස	238	උ	
උපට්ඨිතසති භොමි	570	උභනතිංසෙ කප්පසනෙ	312
උපඬ්ඤ්ඤං දකාන	232	උභනවිසෙ කප්පසනෙ	300
උපතිස්සසද්දෙසෙව	52	ඵ	
උපපජ්ජස්ස තජෙව	468	ඵකං දුස්සං දදිකාන	480
උපපන්නස්ස දෙවතනං	62	ඵකංසං අජිතං කකා	162
උපවනතනෙ සාලවනෙ	178	ඵකංසං විවරං කකා	146, 468
උපවිට්ඨං මහාවීරං	56, 184, 368	ඵකච්චානඤ්ඤා වමනං	84
උපසංකලම සමුද්ධං	560, 584	ඵකඤ්ඤා පුපථං පාදෙ සු	404
	590	ඵකතාලිසිකප්පමති	172
උපසනෙනා ව සමුද්ධො	522	ඵකතාලිසිතො කප්පෙ	272, 280
උපසාලකකතාමොහං	436	ඵකතිංසමති කප්පානං	322
උපාගතං මහාවීරං	172, 410, 600	ඵකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ	198, 202
උපාගතඤ්ඤා සමුද්ධං	322	206, 208, 224, 258, 272	
උපාගතං මහානාගං	250	284, 288, 292, 302, 306, 308	
උපාගතෙ ව සමුද්ධො	140	316, 328, 332, 340, 350, 362	
උපාසිකාන සමුද්ධං	436	370, 392, 430, 450, 454, 470	
උපාලි සොණො හද්දියො	182	ඵකතො කමමං කකාන	592
උපාතනෙ ජිනෙ දකා	572	ඵකත්ථිකං මමං දෙථ	100
උපාතනෙ පාදකායො	554		
උපෙනං තමහං බුද්ධං	434		

පිටිමිඛකා	
එකතවුනෙ ඉතො කපො	140
142, 144, 158, 174, 196, 198	
210, 226, 228, 234, 236	
238, 240, 250, 252, 258, 262	
272, 274, 276, 278, 280	
292, 304, 320, 322	
324, 328, 336, 352, 356	
374, 386, 388, 402, 422, 430	
442, 490, 524, 526	
එකතියෙ ඉතො කපො	158
එකපඤ්ඤාසකපාමිති	282
එකපඤ්ඤාසකපාමියෙ	192
එකපඤ්ඤාසිතො කපො	174
එකමිති තවුනෙ කපො	310, 478
එකමනනං නිසිදිනා	288
එකවිරො අසදිසො	596
එකවිසතිකපාමිති	100, 108
එකවිසතිකඛතතුඤ්ඤා	110
එකසට්ඨිමිතිතො කපො	354
එකසතතතිකඛතතුඤ්ඤා	494
එකා ව කඤ්ඤා ව්‍යාධිති	166
එකාදසෙ කපාසතෙ	286, 314
එකාසනං අභමදං	412
එකානං අභිතිකමම	268
එකුනතියෙ කපාමිති	232, 288
	352
එකුනසට්ඨිකපාමිති	320
එතාදිසෙ ව්‍යමනවරෙ	218
එතාසං සඤ්ඤානානං	48
එතිස්සා පුපඵපුප්පාය	244
එතෙන මංසදුනෙන	202
එතෙනෙව උපායෙන	176
එතෙසං පටිසො නත්ති	86
එතෙසං පකකමනනානං	30
එතෙ ධමමෙ භාවිසිනා	462
එතෙ සබ්බෙ අතිකකමම	80
එතෙහබ්බෙහි සමපනෙනා	78
එතතනෙ ලොකධාතුමිති	10
එත් සො වසතෙ බුද්ධො	590
එථ සබ්බෙ සමාගනනා	582
එථ සිස්සා ගමිස්සාම	268

පිටිමිඛකා	
එදිසා තෙ මහාවිර	48
එවං අවිනතිශා බුද්ධා	12
එවං කිත්තසි සමබුද්ධො	66
එවං ජනො විශාකාසි	550
එවං දුතිසෙන සහා මමස්ස	16
එවං බුද්ධො විශාකාසි	584
එවං මෙ විහරනනස්ස	120
එවං විහරමානොනං	148
එවං සංවිනනසිනාන	220
එවං සබ්බඛසමපනෙන	28
එවං සමබුද්ධාසිනා	282
එවාහං විනනසිනාන	68, 122
	216, 480, 488
එවාහං තත්ථ වාරෙමි	120
එස බුද්ධො මහාවිරො	184
එසෙව ධමමො යදි තාවදෙව	44
ඔ	
ඔකකනනං මාතුකුච්ඡං මං	474
ඔකකාකං තොසසිනාන	166
ඔකඛිතතවකවු න ව පාදලොලො	18
ඔචිතිනාන සලලං	524
ඔතනං විඤ්ඤං මය්‍යං	258
ඔපමමුපදසෙසානා	456
ඔහාසෙනනං දිසා සබ්බො	242, 500
	528
ඔරුය්‍ය හත්තිකකිමහා	94
ඔරෙන හිමවනනස්ස	326
ඔරෙපසිනා හිතිබ්‍යඤ්ඤානාති	16
ඔරොපිතො ව මෙ භාරො	52
ඔරොහනෙනා අනනලිකකා	494
ඔරොතිනාන ආකාසා	286
ඔලොකමයා පදුමා	4
ඔසධං අඤ්ඤානං දනා	574
ඔසධඤ්ඤානනාමි ව	554
ඔහාරසිනා හිතිබ්‍යඤ්ඤානාති	20
ක	
කකුධං විලසනනංව	460
කකුසකො නාම තාමෙන	394
කඤ්ඤානගතිසසඛකාසං	180, 234
	476

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

පිටියබ්බා

කඤ්චනගසියසබ්බාසො	352
කට්ඨජ්ඣිකං පාදසිං	240
කණ්ඨෙරං ගහෙනාන	312
කණ්ඨකාරං ඔවිතිනා	316
කණ්ඨකාරං පුප්ඵිනං දිස්වා	110, 350
කණ්ඨකාරංව ජලිතං	542
කණ්ඨකාරං ව ජොතනනං	228, 332
356, 398, 440, 509, 534,	598
කණ්ඨකාරා කණ්ඨකා ව	24
කණ්ඨකාරෙ මනෙලඤ්ච	358
කණ්ඨකාරො හජිද්දෙ	438
කතඤ්ඤි නමස්සනති	68
කතතරදණ්ඨෙ සුගතෙ	574
කතා දලනමධිට්ඨානං	10
කතානි හමමිසං තත්ථ	60
කතා සුකතපලලබ්බං	592
කදම්බං පුප්ඵිනං දිස්වා	306
කදලිඵලං පග්ගස්ස	542
කපි අහං තද ආසිං	204
කපං වා තෙ කිත්තසනතා	52
කපුරුකතා ඛණ්ණ අත්ථි	6
කප්පසතසහස්සමති	66, 70, 88
90, 92, 94, 104, 108, 112,	
122, 130, 146, 150, 152, 162	
192, 474, 564	
කප්පසතසස්සාති	38, 576
කප්පසතො සතසහහස්ස	96
කමබ්ලා දුකුලා චිතා	4
කමමාරා සොණණකාරා ව	582
කමමාරොහා පුරෙ ආසිං	234, 386
කමමුතො තස්ස සෙසෙන	550
කරසෙට්ඨන පග්ගස්ස	192
කරෙන ව පරාමට්ඨො	200
කසමා ඉමාස ජාතියා	566
කස්සපස්ස ව බුද්ධස්ස	178
කතං බු ටො සො නතවා	588

කා

කානනං වතමොගස්ස	210, 248
310, 478, 512	
කාතනා අභිතිකඛමම	436

පිටියබ්බා

කාමා හි චිත්තා මධුරා	
මනොහර	16
කායබ්බෙ ජිනෙ දඬා	336, 466
කායෙ විසං න කමති	158
කාරසිස්සති ඉස්සාරියං	90
කාලෙන කාලං හගවති	294
කාලො ගතිං සොධෙකුං	488
කාලානුසාරියං ගස්ස	596

කි

කිංසුකං පුප්ඵිනං දිස්වා	512
කිකිව අණ්ඩං රකෙය්ස	110
කිඛිකණ්ඨපුප්ඵං පග්ගස්ස	348
කිච්ඡප්පතොව හුත්වාන	560
කිත්තරා වාතරා වෙව	26
කිත්තා සොවසි මාහාසි	264
කිමෙම ඉමෙති පුප්ඵෙති	216
කිලෙසට්ඨෙදනං ඤාණං	566
කිලෙසව්‍යාධි බහුදුකක	588
කිලෙසා කාපිතා මස්සං	56, 58, 62
86, 214, 220, 284, 358, 366	
476, 482, 496,	530
කිලෙසෙ කාපසිත්වාන	282

කි

කිත්තො සතසහස්සෙන	70
කිදිසං තෙ මහාචීර	42
කිලිමානා ව තෙ සිස්සා	30

කු

කුකුඨකා කුලීරකා	26
කුකුඨො නාම නාමෙන	310
කුකුඨිකානං සරෙ දඬා	574
කුකුඨිකෙ සුගතෙ දඬා	574
කුට්ඨං පුප්ඵිනං දිස්වා	330
කුට්ඨො බකුජ්ඣි ව	338
කුට්ඨං ගණ්ඨා කිලාසො ව	486
කුණ්ඩසාගතකම්මානා	160
කුඤ්ඤපිටකමාදය	298
කුමුදං පුප්ඵිනෙ තත්ථ	320
කුමුදෙ අථ තිස්සෙණි	328
කුමුදෙ කුට්ඨො වෙව	350
කුම්බමතනං ගහෙනාන	544
කුම්බණ්ඩා ව සමාගතත්වා	126

පිටිකිකිකා

කුමරිලා මහරා වෙණ	24
කුමරිලා සුංසුමාරා ව	26
කුරුට්තෙද මඩුසින්ත	556
කුසලො බුද්ධබලෙමති	586
කුසාවකං ගතෙතනාන	366
කුසාවකං පඤ්චනං	366
කුසුමොදකමාදාය	228

කු

කුටාගාරසහසාරාති	60
කුටාගාරෙ ව පාසාදෙ	68
කුටාගාරෙන වරතා	606

කෙ

කෙටකා කන්දලී වෙට්	24
කෙතකා පුප්ඵිතං දිසවා	284
කෙත තං පුප්ඵිසාරාම	560
කෙසරං ගතවනනකුට	448
කෙසරං අභිජාතං	456

කො

කොට්ඨසනසහසාරා යො	218
කොණ්ඩකුසුමාසා හගවතො	322
	414

කොහු බො හගවා හෙතු	36
කොරණ්ඩං පුප්ඵිතං දිසවා	356
	510

කොලිතා ඉද්ධියා සෙට්ඨියා	48
කොසල්පං හගතො දිසවා	12
කොසමො සලලා නිපා	608
කොසිකා පොට්ඨිසිකා ව	26
කොසියො නාම නාමෙන	118
කොසුමා සලලා නිපා	26
කොසෙයාකමලිකාති	492, 566

ක

කප්පං හොප්පං සායනියං	6
කණ්ඩා නාමාසි නාමෙන	210
කණ්ණකාලු කලමාති	250
කන්තියො නිකර්තාන	166
කන්තියා අවිභිංසාය	84
කමසු නිං මහාචීර	82

කා

කාරිකො පුරිසිකාන	156
------------------	-----

කි

කිංකි රතං කාමසුබකුටලොකෙ	18
-------------------------	----

පිටිකිකිකා

කිංකි රතී කොති සහායමරෙකි	14
කිප්පං අසාමමාගව්ථි	610
කිප්පං පබ්බතමාරුක්ක	610

කි

කිණ්ණසවසහසොති	56, 108, 162
කිණ්ණසවෙති සුද්ධෙති	36

කෙ

කෙපෙතියා පාපකං කමමං	204
---------------------	-----

ක

කඛා හාගීර්ථි නාම	92
කච්ඡනො පනිකුටිකො	500, 528
කජ්ජො තෙ මහාචීර	50

කජ්ජනං බො තයා දෙව	558
කණ්ණානො අසබ්බියා	606
කණ්ණිකා කුමාදාසි ව	582

කණ්ණිකා ලාසිකා වෙට්	8
කතමග්ගං ගවෙසනො	304
කතිපවේදනො නාම	274

කකුබ්බො ව උදකං	498
කකුබ්බා ව සමාගනනා	128
කකුමාලං මයා දින්නං	440

කකා ව පබ්බතෙයා සෙ	162
කකොදකකුට පඤ්ඤා	272
කකං ගණ්ණනති පදමා	26

කමනෙ පඤ්ඤා මග්ගං	592
කමිරං නිපුණං අභිං	156
කමිරං නිපුණං ධානං	568

කමිරෙ උට්ඨිකා උභි	48
කරුලා ව සමාගනනා	126
කරුලො යථා ඔපතති	72

කවෙසමානො පසෙයා	72
----------------	----

කි

කිරිදුග්ගවරො ආසිං	202, 346
කිරියාරොති නාමෙන	276

කො

කොපානසියො දුකාන	592
-----------------	-----

ක

කරනො නිකබ්බනකසා	490
-----------------	-----

ව

වකකවනතිසා සනකසා	130
වකකවාලපරියනනං	52
වකකවාලමුපාදාය	480

පිට්ඨකයා

වඩකමිත්තාන සමුද්ධො	286
වඩකමෙ වා පටානෙ වං	578
වඩකොටකෙ යපෙත්තාන	206
වත්තාරිකමි සහසෙස	334
වත්තාළියෙ ඉතො කප්පෙ	212
වතුතතිංසතිකකතකුඤ්ච	94
වතුතතිංසහසසමති	188
වතුතතිංසෙ ඉතො කප්පෙ	236
වතුතතිංසෙ කප්පසතෙ	190
වතුදදසමති කප්පමති	200, 236
වතුදදසසු කප්පෙසු	502
වතුදදසාති කප්පාති	606
වතුදදසෙ කප්පසතෙ	286
වතුදදිසා පොකඛරඤ්ඤා	8
වතුදදිසො අප්පටිකො ව කොති	14
වතුතවුති කප්පාති	200
වතුතවුතුපාදාය	242
වතුතවුතෙ ඉතො කප්පෙ	242
244, 294, 298, 300, 306,	312
318, 326, 340, 342,	344
346, 354, 356, 360, 386,	400
418, 420, 424, 428, 432,	434
452, 454, 460, 464,	466
වතුදදසකකතො සො	154
වතුදදිසා නමසිත්තා	90
වතුපඤ්ඤාසහසසාති	112
වතුබ්බිසහසසාති	28
වතුබ්බිසෙ කප්පසතෙ	606
වතුයොජනමුබ්බිදො	126
වතුරභිදා ව මෙ ලොමා	546
වතුච්ඡෙ ඉතො කප්පෙ	240, 404
වතුසවං පකාසෙතො	66
	192, 510
වතුසට්ඨිකකතො දෙවිද්දෙ	108
වතුසත්තතිකකතො සො	170, 180
වතුසත්තතිකප්පමති	472
වතුසත්තතිතො කප්පෙ	196
වතුංච පිමලං සුඤ්ඤං	302
වතුතං සුජ්ඣිත්තාන	176
වතුතසෙසව මෙ කායා	484

පිට්ඨකයා

වතුභාගානදීතිරෙ	220, 284, 316
408, 416, 464, 500, 524,	528
වමසකා සලලා නිපා	24
වමමඤ්ඤං මයා දින්නං	870
වරණෙන ව සමපනෙත්තා	80
වරිමං වත්තනෙ මය්ගං	250, 358
වරිමං වත්තනෙ මය්ගං	110
වරිමෙ වත්තමානමති	132, 494
වරිමො වත්තනෙ මය්ගං	200
වා	
වාරුචණ්ණොච සොනාමි	160
වි	
විත්තකුඤ්ච සුචිමුත්තං මෙ	182
විත්තබ්බිතසමබ්බිදා	566
විත්තං පාරිච්ඡෙත්තො ව	438
විත්තෙ කට්ඨමානෙ	530
විත්තමි පූජං කත්තාන	258
විත්තමානාන බහුපිටං	554
විරමපි ගබ්බං ධාරෙත්ති	74
වි	
විවරං පිණ්ඩපානකුඤ්ච	606
විවරෙ පිණ්ඩපානෙ ව	606
වු	
වුත්තපපානකුසලො	78
වුල්ලාසිතිසහසසාති	34, 252, 340
	428, 462
වෙ	
වෙතොඤ්ඤාණකුඤ්ච විතුමි	570
වෙතිසං උත්තමං නාම	454
වෙතොසුචං කායසුචං	570
ඡ	
ඡත්තං අලඛකතං ගය්ගං	472
ඡත්තං ඵමො ව වෙදී ව	302
ඡත්තසත්තසහසසාති	562
ඡත්තිංසකකතො දෙවිද්දෙ	480
ඡත්තිංසකකතො රාජා ව	490
ඡත්තිංසමති ඉතො කප්පෙ	344
ඡත්තෙ සුත්තනෙ දත්තාන	564
ඡපඤ්ඤාසමති කප්පමති	222
ඡපඤ්ඤාසෙ ඉතො කප්පෙ	316
ඡබ්බිසතිමති කප්පමති	206

පිටිසංඛ්‍යා

පිටිසංඛ්‍යා

ඡවාලාතං යථා කට්ඨං	118
ඡවාලාතුපමො නිංසි	118
ඡලාසිතිමුභිතො කප්පො	348
ඡලාසිතිසහස්සාති	70, 130, 564
ඡ	
ඡබ්බා මණ්ඩයා ආසි	126
ඡබ්බාචිහාරං විවරං	584
ඡට්ඨානධර්ම ආසි	596
ඡට්ඨානරෙක හරිතො	40
ඡන්තාසරං අග්ගිසාලං	68
ඡලජං ආහරිතාන	472
ඡලජං කුමුදං ඡේතා	310
ඡලන්තං විතකං දිසවා	430
ඡලන්තං දිපරුකකංව	32
ඡතිනා ගරුලං වණණං	204
ඡතිනා මානුසිං යොනිං	474
ඡා	
ඡාතමන්තස්ස මෙ සුත්වා	546
ඡාතමන්තො ච සමුද්ධො	274
ඡාතරුපං යථා කුටං	120
ඡාතස්සරස්ස වෙමජේක	388
ඡාතස්සරෙ ගවෙසනො	330
ඡාතිපුප්ථං ගහෙත්වාන	244
ඡාතිමා අභිසංඝසනො	574
ඡාතියා පඤ්චවස්සොහං	136
ඡාතියා සත්තවස්සොන	134
ඡාතියා සත්තවස්සොව	468
ඡාතියා සත්තවස්සොහං	194, 222
	462, 494
ඡානාති මෙ මහාරජ	556
ඡායන්තස්ස විපසිස්ස	264
ඡායමානෙ විපසිමිති	272
ඤා	
ඤාසි ඤාතරතා ධීරා	28, 46
ඡ	
ඡ්ඤාච්ඡිස්සානති තං විඤ්ඤා	118
ඡ්ඤං නින්නාමසිනාන	590
ඤ	
ඤාණමති පුජං කත්වාන	284
ඤාණෙ උපනිධා නත්ති	278
ඤාණෙ උපනිධා යස්ස	290

ඨ	
ඨපනියො මහාවීරො	558
ඨා	
ඨානවකිකමිතො කෙවි	30
ඨ	
ඨයනමානො නිහග්ගිති	52
ඨ	
ඨං ච අච්ඡරියං දිසවා	270
ඨං දෙවා පඤ්ඤාපාසනති	74
ඨං පුප්ථං විවිතිනාන	310
ඨං මෙ බුද්ධො විශාකාසි	100, 112
	448
ඨං මෙ බුද්ධො අනුමොදි	450
ඨං විඤ්ඤා පච්ඡිස්සානති	118
ඨං වො වෘත්ති හදදනො	54
ඨං සබ්බං අනුමොදිතා	162
ඨඤ්ච අච්ඡරියං දිසවා	252, 268
	308
ඨඤ්ච උතං දදිත්වාහං	310
ඨඤ්ච දුස්සං පටිග්ගස්ස	204
ඨඤ්ච සබ්බං සුඤ්ඤාම	150
ඨණ්හාසලලස්ස ඡින්නානො	568
ඨත්‍ර හි වාමං පවරං	116
ඨත්ථ විතනං පසාදෙත්වා	60, 130
	220, 228
ඨත්ථ නිං විරජෙ බෙතෙන	444
ඨත්ථද්දසාසිං සමුද්ධං	32, 542
	604
ඨත්ථ පන්තං ගණෙත්වාන	192
ඨත්ථද්දසාසිං සමණං	132
ඨත්ථ භුත්වා පිටිත්වාන	62
ඨත්ථ මෙ අනු සභිකස්සා	68
ඨත්ථ මෙ සුකතං වාමං	486
ඨත්ථ රජං කරිත්වාන	106
ඨත්ථ රුපියභුමං	4
ඨත්ථාගතො ඉසි සීමො	548
ඨත්ථාපි හවතං මය්‍යං	60, 100
ඨතො උපසිට්ඨප්ප්‍රේතං	460
ඨතො ඔපබ්බං පුඤ්ඤං	336, 466
ඨතො පඨිතො සුමනො	514
ඨතො පරං උපාදිය	292

පිටිබඩකා

තනො මං වනතිරතං	92
තනො මෙ අසනීපානො	214
තනො සත්‍යමකෙ වසො	88
තනො යා පුළුඵකඤ්චුකා	266
තනොහං අවචං සියො	548
තථාගතං ජේතවනෙ	
වසන්තං	2, 12
තථා පඤ්චමියා නෙමි	124
තථා සමසමො වෙච	560
තථෙච ජරිලා තමපි	120
තථෙච කිං මහාචීර	48, 50, 78
තථෙච කිං සක්‍යපුත්ත	50
තථෙච තිස්සියා ලොකෙ	42, 48
	596
තථෙච ඛනුකා සත්‍යා	48
තථෙච හද්දකෙ කප්පො	60
තථෙවායං පිණ්ඩපානො	188
තථෙවායං සාරිපුත්තො	38
තථෙවාහං මහාචීර	36, 46, 72
තථෙවීමෙ වතුබඩණ්ණො	48
තද්දපි මං මහාජීර	84
තදා විපසගී භගවා	276
තදා සුද්දසානො නාම	604
තදාහං විරඤ්ඤෙ තෙතො	444
තදාහං සබ්බඤ්ඤාවරො මහෙසි	2, 12
තනුධාරෙ සුතිසිතෙ	576
තප්පිතා පරමතෙතන	6
තමපි සක්‍යා අසෙසෙන	38
තමෙම බුද්ධො විශාකාසි	204
තමො කාශා චිච්චාන	142, 168
	468, 474
තමොසනමහි ආසිකො	188
තමහි නහානාපිකා	212
තමද්දසාසිං සමුද්ධං	42, 146, 472
තමනිකාරපිහිතා	132, 134
තමහං උපගන්තවාන	458
තමහං තිණ්මාදය	340
තමාලපුප්ඵං පගග්ග	340
තමාලී තිණ්සන්ධරො	350
තස්සො ආලොකක දිසවාන	456
තස්සො මාණ්ඩක ආත්‍යං	288
තස්සො හි ආලොකකරා	456

පිටිබඩකා

තච දුක්ඛං මමං දුක්ඛං	556
තච සුද්ධෙන ඤාණෙන	36
තසනති තිස්සියා සබ්බො	50
තසමිං විත්තං පසාදෙචා	518
තසමිං පසන්නමතසො	538
තසමිං පසන්නො සුගතෙ	526
තසමිං මහාකාරුණිකෙ	138
තස්ස කඤ්චනවණ්ණස්ස	212
තස්ස වඩ්ඛනමානස්ස	346
තස්ස ජත්තං මයා දින්නං	476
තස්ස දෙවානිදෙවස්ස	450
තස්ස ධම්මෙසු දායාදෙ	38, 66
	70, 146, 474, 602
තස්ස පච්චුග්ගමිකාන	452
තස්ස මෙ වරදින්නස්ස	558
තස්ස මෙ සුකතං වාමනං	406
තස්ස රඤ්ඤො අහං පුත්තො	80
තස්ස හිතෙන මහසා	178
තස්සාහං අඤ්ජලිං කචා	214
තස්සාහං ධම්මෙඤ්ඤාය	110, 178
තස්සාහං ධම්මං සුකාන	258, 362
	442
තස්සාහං නාගං දිසවාන	468
තස්සාහං ලක්ඛණෙ දිසවා	592
තස්සාහං වචනං සුකා	282, 336
තස්සාහං වාහසා අප්ප	54
තා	
තාය වාචාය මධුරා	456
තායෙව තිණ්කුටිකාය	488
තාරකො කිං යථා තාවා	598
තාලවණ්ටං මයා දින්නං	366
තාව අච්චුග්ගතො තෙරු	36
තාවතීංසා ඉධාගන්තවා	518
තාවතීංසා වචිකාන	468
තාවතීංසෙසු දෙවෙසු	338
තාසු තාසෙව භූමිසු	4
තාසො මග්ගං සමුප්පන්නො	260
තාහං ධම්මං සුණ්ඛිකාන	64
තාහං ධාතුං භගෙත්වාන	390
ති	
තිංසකඛතඤ්ඤා දෙවිඤ්ඤා	136
තිංසකප්පසකස්සමහි	106, 172, 212
	248, 300, 302, 600, 60

පට්ඨමකා

සිංසකප්පසහසානි 70, 88, 130
166, 318, 490, 494, 564, 584

සිංසකප්පසහසානො 364
සිංසකප්පාති දෙව්දෙන 64, 192

සිංසකප්පාති දෙවෙසු 194
සිංසකප්පාති පඤ්ඤා 336
සිංසකප්පාති අනං ආසං 552
සිංසකප්පාති සොණනිපාලකා 8
සිංසකප්පාති පලලිකා 484
488

සිංසකප්පාති නාම 238
සිංසකප්පාති ගහෙයාන 308
සිංසකප්පාති ජදනං කප්පා 340
සිංසකප්පාති නිව්ඤ්ඤා 78
සිංසකප්පාති සමපමඤ්ඤා 52
සිංසකප්පාති ගහෙයාන 622

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 88, 92
සිංසකප්පාති සමපම 508

සිංසකප්පාති පියාලාති 26

සිංසකප්පාති ඉතො කප්පො 140

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 120, 586

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 230

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 82

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 190

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 382

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 242

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 314, 404

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 358

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 414

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 232

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 194, 232

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 194

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 500

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 320, 332

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 584

සිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 486

ති

තිංසකප්පාති දෙවෙසු 176

තිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 502

පට්ඨමකා

තිංසකප්පාති 520

තිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 526

තිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 288

තිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 318, 342

තිංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 156

තු

තුංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 164

තුංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 388

තුංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 574

තුංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 154

තුංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 270

තුංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 34

තුංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 394

තුංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 108

තුංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 88

තුංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 148, 150

තුංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 164, 194

තු

තුංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 576

තෙ

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 32

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 442

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 228

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 230

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 150, 548

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 372

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 190, 548

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 360, 468

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 478

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 198

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 246, 248, 262, 264

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 146

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 374

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 482

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 8, 124

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 148, 486, 488, 496, 500, 528

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 558

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 244

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 84

තෙංසකප්පාති පව්ඤ්ඤා 128

	පිටුව බිංකා
තෙන විනයපසසාදෙන	62, 100
106, 110, 202, 206, 210	
212, 268, 280, 290, 322, 334	
346, 348, 470, 512,	
තෙන ආරෙන පවිසිනා	6
තෙන පලලබ්භදුතෙන	594
තෙන යානෙනයං පොසො	166
තෙන සුවරිතෙනාහං	470
තෙන සොතෙන -	
සන්තතෙනා	612
තෙනෙව එකදුසොන	482
තෙනෙව සංවෙගමුඛෙන සිරු	12
තෙනෙව සමොධිමුඛෙන සිරු	2
තෙනෙව සුක්කමුලෙන	278, 286
	546
තෙනෙව සුච්ඡිදුතෙන	214
තෙනෙවෙකපදුමෙන	496
තෙනෙවාසනිවෙගෙන	186
තෙපඤ්ඤසෙ ඉතො කප්පෙ	380
තෙපි මං පරිවාරෙනති	66
තෙ මෙ ඵලං පුච්ඡිංසංසු	100
තෙ මෙ පුට්ඨා ව්‍යාකරිංසු	100, 270
තෙ මෙ සරිරං කොපෙතා	270
තෙ මෙ සුඛාන වචනං	584
තෙරසෙතො කප්පසතෙ	338, 352
තෙලබරෙ සුගතෙ දඬා	570
තෙලානබ්භඤ්ඤෙන දඬා	578
තෙවිසමති ඉතො කප්පෙ	428
තෙවිසතිකප්පසතෙ	346
තෙසං උජ්ජොතමානානං	60
තෙසං පජා භවිස්සන්ති	168
තෙසං සංවෙගජානානං	338
තෙසං භාසපරොනං	90
තෙසන්තතිමතිතො කප්පෙ	98, 196
	242, 336
තෙ සබ්බෙ සන්තිපාතෙනා	318
තෙසාහං වචනං සුඬා	270
තෙහං අරඤ්ඤ දිස්වාන	100
තෙහං සබ්බෙ අනුභොමි	372
තෙහි සිසොති පරිවුතො	32, 48
තෙහිඤ්ඤ ඡලභිඤ්ඤ ව	48

	පිටුව බිංකා
තෙවිජ්ජො ඉඤ්ඤානෙනාමති	134
තො	
තොසසිඤ්ඤාපි සමුඤ්ඤා	152
තොසසිනාන සමුඤ්ඤා	606
තොසිතො මෙ මහාවිජ්ජො	150
ථා	
ථාමවා රුපසමපනො	580
ථි	
ථිපං කතාන ථිතං	196
ථෙ	
ථෙරො කොට්ටිසො සාණො	546
ථො	
ථොමකෙකාසනවිතකං	402
ථොමෙතා දසගාථාති	598
ද	
දභින්නමපි යකබරාජුතං	256
දොනවුතෙ ඉතො කප්පෙ	196
208, 210, 214, 216, 222, 224	
226, 228, 230, 232, 306	
310, 314, 316, 320, 330, 332	
342, 350, 358, 388, 400, 404	
414, 436, 478, 502, 516, 520	
දො භාතරො භවිස්සන්ති	104
දො සමපන්ති අනුභොතා	102
	114, 166, 504
දොසන්තතිමතිතො කප්පෙ	358
දකඤ්ඤමති දුචාරමති	422
දඬා දුතබ්බකං දුතං	10
දඬාන දෙවදෙවස්ස	506
දන්තා මයං සාරථිනා	594
දන්තො දන්තපරිකිණ්ණො	148
දන්තො දන්තපරිවාරො	116
දන්තො බුද්ධො දමෙතාමි	626
දඬා මයං භවි ආසි	104
දධිං දඬාන සමපන්තං	580
දමෙත උත්තමෙතාහං	204
දසවට්ඨකබ්බකං සො	152
දසඤ්ඤවට්ඨකබ්බකං සො	116
දසවස්සසහස්සාති	548
දසසද්ද අවිජිතං	108
දසසු ලොකාධාතුසු	38
දු	
දුතස්ස වණ්ණණ	
කිතෙනතො	594
දුරකොව අහං සන්තො	494
දුසිද්දසෙ ගවස්ස ව	568

පිටසංඛ්‍යා

පිටසංඛ්‍යා

දි

දෙ

දිට්ඨිවිසුකානි උපානිවනේනා	18
දිට්ඨො අභං ධම්මවරං	72
දිට්ඨසිප්පිනාම	214
දිබ්බගතිං පවාසනාං	180
දිබ්බගතිං සමපච්ඡනාං	484
දිබ්බවක්ඛු විසුද්ධං මෙ	54
දිබ්බවක්ඛුසමා සුත්වා	6
දිට්ඨසභාගං ඵවිත්තාන	454
දිවා වා යදි වා රතනිං	120, 150
දිවා විතාරා නිකුක්ඛනේනා	514
දිසවා විතනං පසාදෙත්වා	478
දිසවා තං ලොකපඤ්ඤාතං	366
දිසවා තං සුක්කතං කමමං	298
දිසවාන නසොපසමං	396
දිසවානගං බුද්ධසෙට්ඨං	280, 484
දිසවානගං දෙවදෙවං	32, 496
	498, 604
දිසවා මං සුප්පසන්නතනං	368
දිසා දසවිධා ලොකෙ	10
දිසාසු පුජිතො භොමි	132, 592
දිසො දිසං පක්කමති	30

දි

දිට්ඨානෙ ජිනෙ දත්වා	574
---------------------	-----

දි

දුක්ඛස්සන්තකරො බුද්ධො	606
දුජ්ජයො නාම නාමෙන	180
දුමග්ගෙ පංසුකුලිකං	462
දුමග්ගෙ පංසුකුලිකං	210, 362
දුමග්ගෙ පබ්බතග්ගෙ වා	8
දුරාසදා භගවතො	590
දුරාසදො දුප්පසභො	568
දුට්ඨෙ භගව පජානාමි	8
දුස්සංඛිතා පබ්බජිතාපි ඵනෙ	16
දුස්සසන්තසංඝස්සානි	554
දුස්සානි සුගතෙ දත්වා	566
දුස්සොති භූමිං ලෙණස්ස	544

දි

දුරතො පතිදිසවාන	462
දුරතොව මමං දිසවා	44

දෙය්‍යධම්මො ව මෙ නත්ති	134
	238
දෙවදනේන ව වධකෙ	86
දෙවසුතො අභං සනේනා	306
දෙවභූතස්ස සන්තස්ස	484
දෙවභූතො අභං සනේනා	336, 406
දෙවරාජා යද්ධ භොමි	482
දෙවරාජේන පත්තාබ්බං	70
දෙවලො තාම නාමෙන	186, 396
දෙවලොකගතො සනේනා	132
දෙවලොකා ඉධාගන්ත්වා	398, 602
දෙවලොකා වටිත්තාන	88, 112

130, 136, 168, 474, 506, 564

දෙවලොකෙ සීතො සනේනා	394
දෙවලොකෙ වසන්තස්ස	490, 564
දෙවලොකෙ මනුස්සො වා	66, 566
දෙවා තත්ථ සමාගන්ත්වා	120
දෙවානං ගිරමඤ්ඤාය	88
දෙවානං අධිකො භොමි	10
දෙවා සත්තරතනෙති	126
දෙවෙති ථපිතො යනෙධා	128
දෙවෙසු දෙවසොභාගං	192

ධ

ධත්තං අඤ්ඤාමං කත්තාන	388
ධත්තමඤ්ඤාමං කත්තාන	856
ධම්මකාමා විනිතා හෙ	600
ධම්මකායඤ්ඤා දීපෙනා	290
ධම්මවක්ඛං පවතෙනසි	596
ධම්මවක්ඛං පවතෙනනේන	562
ධම්මදස්සස්ස ඉතිතො	450
ධම්මමෙඤ්ඤා පවස්සනේන	10
ධම්මරූපං උපාගමම	178
ධම්මාගදං ගවෙසනේනා	72
ධම්මෙ විධිං යථෙත්වාන	282
ධම්මොසධං පිටිත්තාන	72
ධරණිං පටිපජ්ජාමි	370
ධරණිමපි සුගමතිරං	58
ධරෙත්වා පඨවිං සක්කා	34

පිටියකිනා	
බා	
බාතිසො මං උපට්ඨනති	266
බාතු ආවෙණිකා	126
බාරෙනතමුපරිච්ඡන්තො	562
බි	
බිණේ විගතසමොහො	596
බු	
බුටං දකුණු සුගතො	580
බුටං සිත්ථං පිලොතිඤ්ච	556
බුමනෙතො ජිනෙ දකුණු	574
න	
න කො වි විසති ගතතුං	484
නබ්බෙද්දනෙ සුගතො	568
නගරං රෙණුවති නාම	108
නගරං අභිතික්කමම	252
නගරං නික්කමිත්වාන	132
නගරෙ අමරවතියා	334
නගරෙ අරුණවතියා	382, 510
නගරෙ වඤ්චතියා	132, 134
නගරෙ බඤ්ඤවතියා	276
නගරෙ ආරවතියා	344
නගරෙ බඤ්ඤවතියා	318, 328, 380, 488, 538
නගරෙ හංසවතියා	66, 128, 216
	480, 490, 496, 552, 582
නච්ඡන්තං නප්පතිරුපං	484
න ච්ඡි මය්‍යා ආවාහො	586
නච්ඡි බාහිරකෙ සුද්ධි	40
නච්ඡිකෙ සුගතො දකුණු	576
න තෙ පසාති තං යකං	128
න තෙ ඛිජං පට්ටනති	106
නදියා පාරිමෙ තීරෙ	140
නදිකුලෙ වසාමහං	452
න පාපසුපිනස්සාහං	142, 488
නමමදනදියා තීරෙ	424
නනු තෙ ගජ්ජිකං දෙව	558
න මං මිත්තා අමිත්තා වා	106
නමස්සමානො අට්ඨාසිං	122
න මෙ ඉදං භුතපුබ්බං	492
න මෙ සුතො වා දිට්ඨො වා	122

පිටියකිනා	
නමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤ	116, 254
	278, 284, 394, 454
නමො තෙ බුද්ධිවිරජ්ඣ	444
නසිතා අබ්බගතී ව	26
නරු තාහා ව ගතිබ්බා	8
නවපුතො ජනෙත්වාන	166
න විනස්සනති මෙ නොගා	566
න සංසයො කබ්බවෙත්ඤ්ඤ	588
නහානා පිත්ථා ව සමුද්දො	254
නහාපතකාලෙ බොධියා	186
නහෙවං තිං මහාචාර	50, 594
නලකාරං උපාගමම	554
නලමාලං ගහෙත්වාන	246
නලාගාරං කරිත්වාන	502
නා	
නාගං දුට්ඨමහං දිසා	8
නාගසත්තසහස්සාති	80
නාගසමාලො තිණ්ණෙ	240
නාගසමාලො පදසඤ්ඤ	220
නාගා තත්ථ සමාගතත්වා	126
නාගොව සුථාති විවජ්ජිත්වා	18
නාදෙනො පබ්බතං සෙලං	10
නානා පුප්ඵෙ සමානෙත්වා	561
නානා චක්ඛු තෙකසතා	4
නානා වණ්ණෙති පුප්ඵෙති	164
නානිජාතාමි කායෙන	470
නාරදො ඉති මෙ තාමං	290, 374
නාවා න විජ්ජතෙ තත්ථ	410
නාහං එතෙන මය්‍යෙන	552
නාහං කොපෙමි ආජීවං	118
නි	
නික්කමම බඤ්ඤවතියා	526
නික්කමිත්වා අගාරමා	108
නික්කමිත්වා කතිපාහං	346
නික්කතොත්තානුපබ්බජ්	88
නික්කමිත්වාන කුච්ඡිමා	194
නික්කතෙ පටිකමෙම ව	76
නිගුණිකියො බහු තත්ථ	608
නිග්ගාතත්ථං අමිත්තානා	76
නිග්ගාසසද්දං සුත්වාන	456
නිට්ඨිපෙත්වාන තං පුප්ඵං	180
නිට්ඨිපිතො මයාදමො	68

පිටිමග්ගා

නිට්ඨාපෙත්තාන නං සාලං	584
නිට්ඨිතෙ නවකමෙම ව	446
නිතතිණ්ණොසි මහාචීර	614
නිබ්බතතිස්සාති තෙ ව්‍යමනං	92
නිබ්බතතිස්සාති යොනිමති	180
නිබ්බතතිස්සාති සො යුපො	448
නිබ්බාපයනනං ජතතං	302
නිබ්බාගනෙන ව සමුද්දො	176
නිබ්බුතෙ ලොකනාථමති	98, 106
	324
නිබ්බුතතනං මහානාගං	236
නිබ්බුතෙ ව මහාචීරෙ	296
නිබ්බුතෙ ලොකනාථමති	156, 158
	174, 256, 294, 296, 376, 390, 394
නිබ්බුදො වත්තමානමති	500
නිමමලො තොමහං අජ්ජ	354
නිමනනසිත්ථා සමුද්දො	56
නිමනෙනත්ථා සමිසරතනං	156
නිශාමං පතිධාවනති	572
නිරයා සො චචිත්තාන	58
නිරුත්තියා සුඤ්ඤාලො	76
නිලොඋපො නික්ඛුතො	
නිපපිපාසො	18
නිවුතං හොති මෙ පාරං	358
නිසෙසණ්ණං මාපසිත්තාන	294
නිසජ්ජ පාසාදවරෙ	272, 522
නිසජ්ජ තත්ථ භගවා	614
නිසභො නාම සමණො	132
නිසින්නං කාලමඤ්ඤාය	68
නිසින්නො පාසාදවරෙ	368
නිසින්නො භගවා තත්ථ	246
නිසිදි තත්ථ භගවා	122
හි	
නිලා පිතා ලොභිතා	4
නිහරනෙන සරීරමති	528
නෙ	
තෙකා සන්ති සුචිහතනා	4
තෙමිත්තා ව විශාකංසු	284
තෙමිත්තානං සුණ්ණිත්තාන	284

පිටිමග්ගා

නො	
නො වෙ තං නිජ්ඣපෙත්තාන	82
නො වෙ ලුහෙථ නිපකං සහායං	16
ප	
පකෙකාසාපිය තස්සාගං	424
පකඛජාතො විශාකාසෙ	224
පකඛජාතො තද ආසිං	204
පකාසිතෙ පාවචනෙ	90, 104
පකින්නෙනත්තාව සබ්බසං	136
පග්ගග්ග අඤ්ජලිං තත්ථ	432
පග්ගග්ග කිංකිණිං පුපථං	352
පග්ගග්ග තිණි සරණෙ	134
පග්ගග්ග දක්ඛිණං බාහුං	588
පචෙචකං බුද්ධසෙට්ඨස්සා	126, 128
පචෙචකජනසෙට්ඨසු	440
පචෙචකබුද්ධං දිස්වාන	514
පචෙචකබුද්ධානං සමාගතානං	12
පචෙචකබුද්ධානං සුභාසිතාති	22
පචෙචකබුද්ධො තෙකසතෙ	6
පචෙචකබුද්ධොති ජිනෙති චුත්තා	22
පච්චුග්ගනත්තාන සමුද්දො	170, 452
පච්ඡමහවෙ සමපතෙන	132, 354
පඤ්චාපපලහත්තාති	176, 272, 332
පඤ්චකප්පසහස්සමති	102, 186, 584
පඤ්චානිසෙ ඉතො කප්පෙ	350
	354
පඤ්චථමානාති දත්තාන	592
පඤ්චදසෙ කප්පසතෙ	293, 334
පඤ්චපඤ්ඤාසකති තතුඤ්ච	58
පඤ්චපඤ්ඤාසකෙ කප්පෙ	406
පඤ්චපඤ්ඤාසිතො කප්පෙ	418
පඤ්චවිසතිකති තතුඤ්ච	152, 162
පඤ්චවිසතිකප්පමති	106, 402
	434
පඤ්චවිසතිකප්පාති	104
පඤ්චවිසසතා සබ්බා	438
පඤ්චවිසෙ ඉතො කප්පෙ	406
පඤ්චසට්ඨිමතිතො කප්පෙ	340

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

	පිටිවිකකා
පඤ්චසතතභික්ඛනතුඤ්ච	132, 136
	218
පඤ්චසිසාසහසායාති	268
පඤ්චසීලාති ගොපෙත්වා	136
පඤ්චාතිසංසෙ අනුභොමි	568
පඤ්ඤාය අඤ්ඤාතික්ඛිතෙනා	78
පඤ්ඤාසකඛනතුං ඉද්විජෙද්ද	112
පඤ්ඤාසෙ කප්පසහසො	284
පටිග්ගහෙත්වා හගවා	144
පටිග්ගහෙත්වා සබ්බඤ්ඤා	246
පටිග්ගහෙත්වා සම්මුද්ධො	70, 166
	424, 524
පටිග්ගහෙති හගවා	174, 270
පටිගණති මහාචාරො	154
පටිපන්නා ච සෙඛා	616
පටිපන්නා ඵලධා ච	40
පටිපන්නාහුතිං දිසවා	584
පටිසසුණ්ණිකා මෙ වාකාං	610
පටිසක්ඛිං න පසාමි	74
පටිසම්භිද්ද අනුප්පන්නා	182
පටිසම්භිද්ද චතසො	56, 64, 92
	248, 250, 252, 254, 258, 262
	264, 266, 268, 270, 272, 302
	304, 308, 310
පටිසම්භිද්ද චනුප්පන්නං	152
පටිසල්ලානගරුකා	590
පටිසල්ලානං	
කානමරිඤ්චමානො	20
පඨමං සරණං ගඤ්ඤිං	256
පඨමා කඤ්චනමයා	124
පඨමා වෙථරියා භුමි	4
පඨවිදුන්ඤ්ඤි නාම	274
පඨවියං පතිට්ඨාය	46, 48
පඨවිකම්පකා ඵනෙ	30
පඨවිසදිසො කිංසි	48
පණ්ණිනෙ පරිපුච්ඡිතා	10
පණ්ණං ඵලං පට්ඨුග්ගමං	428
පණ්ණනාලිසිතො කප්පො	252
පණ්ණඤ්ඤෙ විතපුඡ් ච	438
පණ්ණරසසහසමිති	268, 324
පණ්ණවිසතිතො කප්පො	196
පණ්ණසාලෙ තිසිතෙනාමිති	420

	පිටිවිකකා
පන්නධම්මො දසබ්බො	586
පන්නාහං පටිසල්ලිත	144
පනෙතන පන්නසඤ්ඤානො	218
පනෙත, සුගතෙ දත්තාන	566
පතිට්ඨා හගතිතානං	588
පතිට්ඨා චුග්ගතං ඔසෙ	596
පතිතපන්නාති ගණතිතා	190
පථව්‍යා පබ්බතෙ වෙච	10
පථව්‍යා රජ්ජං තිසතං	180
පදං අනුපදඤ්චාපි	76
පදකො වෙය්‍යාකරණො	276
පදසද්දං සුණ්ණිකාන	614
පදවිකකමනො නාම	276
පදිපදනං පාදසිං	190
පද්ධතිවිතො මනුජො	256
පද්ධාරො පද්ධාරො	480
පද්ධිප්පථං ගහෙත්ත	228
පද්ධමාහාසනාමා	230
පද්ධි උප්පල්ලාලි	508
පද්ධිතරං හගවන්නං	110
පද්ධිතරනාථසා	148
පද්ධිතරනුද්ධාසා	74, 152, 182
	186, 188, 190, 262, 468
පද්ධිතරසම්මුද්ධං	86, 168
පද්ධිතරසා මුතිතො	326
පද්ධිතරසා හගවතො	60, 100
	108, 112
පද්ධිතරො නාම ජනො	90
	102, 124, 216, 282, 296, 308
පද්ධිතරො ලොකවිදු	64, 68
	90, 170, 172, 176, 190, 218, 250
	254, 278, 286, 310
පද්ධිප්පල්ලසඤ්ඤානා	28
පද්ධිත රාජප්පනෙතන	554
පද්ධිතො නාම නාමෙත	312, 342
පද්ධිතො නාම සම්මුද්ධො	520
පදෙතානුපදං යන්නං	240
පදෙසරජ්ජං විපුල්ලං	122, 124, 480
	496, 502
පදෙසරජ්ජං සහසාං	170
පධානපතිතතොමිති	192, 504

පිටිමිඛකා

පඛානපභිනතෙතාසි	162
පඛානපභිනතෙතා සො	90, 94
	112, 152, 194
පභේ දිස්වාන කාසාවං	86
පනනගං ඤා ගභෙචාන	72
පබ්බජ්ජමුපගන්චාන	426
පබ්බජ්ජපගතො සනෙතා	178
පබ්බජ්ඣාන කායෙන	148, 228, 598
පබ්බජ්ඣාන චං තත්	102
පබ්බජ්ඣා වං තෙ සඤ්ඤා	116
පබ්බතඤ්ඤා යථා අවචි	586
පබ්බතෙ සුගතං දිස්වා	226
පබ්බතෙ හිමවනනමිති	226, 228
	278, 320, 400, 418, 434
පබ්භාරං සෙවයනනාසා	114
පභා නිද්ධාවතෙ තසා	506
පභා නිග්ගච්ඡතෙ තසා	108
පභා පකිනතිකා මය්ගං	10
පභාසති ඉදං ව්‍යමනං	300
පමාදං භයතො දිස්වා	12
පරකමායයනෙ සුතෙතා	304
පරකිවචනනකිවචාති	594
පරමකාරුඤ්ඤාපසනෙතාමති	362
පරමෙන දමෙථන	390
පරමොපසමෙ සුතනං	418
පරාජයො තවං දෙව	580
පරිකාරාති දසසාථි	554
පරිග්ගයා නිසිදිචා	254
පරිනිවර්තන සාලංගි	594
පරිනිබ්බුතෙ භගවති	292, 532
පරිපුණ්ණාති ගොපෙචා	136
පරිබොජා එකසිඛා	66
පරිභුතෙත මහාවීරෙ	610
පරිභුඤ්ජිතාන සමුද්දො	144
පරිභුඤ්ජි මහාවීරො	152, 250
පරිභොග්ගභාජනෙ ව	554
පරිවාරසුමමඛලා	266
පරිසාරවතෙ සුගතෙ	568
පරුලකකච්ඡනවලොමා	30
පලලඤ්ඤාන නිසජ්ජාය	28
පවතතිනං ධම්මවකකා	40, 54
පවතං කානතං දිස්වා	196

පිටිමිඛකා

පවතාතො මධුං ගය්‍යා	600
පවතා නිකඛමිචාන	454
පවාලංසා පවාලවණ්ණං	4
පච්චේකමනුසුතෙතා	58, 146
පසාදං දරථං දිස්වා	368, 610
පසදඤ්ඤමිගං භන්චා	202
පසද ව වරාහා ව	26
පසනනවිතනං දිස්වාන	148
පසනනවිතෙතා සුමතො	98, 116
	224, 242, 258, 278, 296, 326
	400
පසනනමුචතෙතෙතාසි	44
පසනනමානසං දිස්වා	178
පසනනමුචවණ්ණොවති	298
පභාස පඤ්චාචරණාති වෙනසො	20
පභිණ්ණඤ්ඤාචරණං ජනිතූ	22
පසුතගනිමාලෙහි	324
පා	
පාකාරං පරිබඤ්චාපි	76
පාවලිං කරිතං දිස්වා	526
පාඨිනා පාට්‍රිසා මච්ඡා	24, 26
පාණිනා උදකං ගය්‍යා	246, 478
පාතරාසෙ අනුසානෙතා	400
පාතොව සනතිපතිචා	30
පාදපිඨෙ ජිනෙ දච්ඡා	578
පාදපුඤ්ජනතෙ වොලෙ	572
පාදෙ පාදං නිකම්පනතා	32
පාපං විචජ්ජනචාය	368
පාපං සභායං පරිවජ්ජයෙථ	18
පාපමිතෙතාපතිසාය	58
පාමොජ්ජං ජනසිචාන	346
පාරාධකො තද ආසිං	292
පාරෙචකා රවිභංසා	26, 618
පාවාරිකෙ ව මුද්‍රකෙ	576
පාසාදසාභිදුරෙ ව	272
පාසාද සිව්චකා වෙව	300
පාසාදිකො ඉරිසති	42
පාසාදෙ'වං ගුණං රමෙ	238
පි	
පිඨරං පුරිකිචාන	154
පිණ්ඩවාරං වරිචාන	348

පිටුව	පිටුව
පිණ්ඩවාරං වරන්තය	490
පිණ්ඩපාතං වරන්තය	42
පිණ්ඩපාතඤ්ච පාදසිං	110
පිණ්ඩාය වරමානානං	438
පිතු අන්තං සො බුද්ධො	66
පිතුගෙහෙ නිසිදිකා	444
පිපාසිතොව උදකං	590
පියදසසියං හගවතො	368, 448
පියදසසි ව හගවා	116, 604
පියාලඵලමාදය	292
පිළිඤ්චවච්ඡිකාමෙන	564

පි

පිඨං බුද්ධයා දන්තං	232
පිඨකෙ සුගතෙ දන්තං	576

පු

පුඤ්ඤකම්මාභිනිබ්බතතා	60
පුඤ්ඤපාපපරික්ඛිණො	552
පුට්ඨකෙ සත්තං පුප්ඵානි	228
පුත්තඤ්ච දුරං පිතරඤ්ච මාතරං	18
පුත්තා මයං බහු භොනති	574
පුත්තො මම පබ්බජිතො	432
පුත්තානං ගිරිපුත්තානං	24
පුත්තාපි කුසිතෙ කායෙ	176
පුප්ඵං යුජ්ඣමාදය	316
පුප්ඵං තෙමවතං ගයං	504
පුප්ඵච්ඡන්තං ගහෙකුන්තං	102
පුප්ඵනතු පාදපා සබ්බෙ	8
පුප්ඵානං පුප්ඵමානානං	32
පුප්ඵානි අභිරොපෙකා	500
පුප්ඵාභිකිණිණං සුචිත්තං	8
පුප්ඵාසනං පඤ්ඤපෙකා	122
පුප්ඵාසනෙ නිසිදිකා	114
පුප්ඵිකා මාලිකා වෙව	582
පුප්ඵිතං පාදපා දිස්වා	194, 304
පුප්ඵෙති ථූපං කන්තං	270
පුබ්බකම්මපිලොති ව	552
පුබ්බකමෙත සංගුතො	178
පුබ්බ චිත්තං විසොධෙකා	462
පුබ්බෙ මයං සුතං ආසි	92
පුරකබ්බතං සාවකෙති	250
පුරකබ්බතො සසිසෙය්හි	490
පුරතො බාරිං පෙසෙනති	30

පිටුව

පුරාණං ඡබ්බසිකාන	604
පුරෙතං දුරතො සුත්තං	550
පු	
පුජ්ඣං ලොකනාථයා	382
පුජ්ඣිකාන පුප්ඵානි	528
පුජ්ඣිකාන සමුද්ධං	34, 614
පුජාරතං න පය්සාමි	86
පුජාරතෙ පුජයතො	230
පුජිතං දෙවසබ්බෙකතං	332
පුරෙත්වා තව සම්මතයා	560

පෙ

පෙසෙතා සිරිකං තාගං	80
--------------------	----

පො

පොකබ්බරවතං පච්චෙසි	228
පොරුණකම්මසබ්බෙ	78

ඵ

ඵලං මූලඤ්ච පණ්ණඤ්ච	118
ඵල පිඨෙ ජිනෙ දන්තං	578
ඵලතමන්තං අතං දිස්වා	536

ථු

ථුස්සයා බො හගවතො	342
ථුස්සයානං පාවචනෙ	550
ථුස්සො නාමාථ හගවා	316
ථුස්සො තාමාසි සමුද්ධො	518
ථුසිතා පඤ්චසකයා	482

චු

චුභ්බිඤ්ඤකුල සමුද්ධො	62
චුභ්බියාරයා මුතිනො	510
චුභ්බිණො සුත්තං ආසිං	548

ඛ

ඛණ්ඩුජ්වො තමප්පජි	312
ඛණ්ඩුසුත්තො ව මෙධාපි	54
ඛණ්ඩුසුත්තං ධම්මධරං හජෙථ	18
ඛණ්ඩුසුත්තො ධම්මධරෙ	80
ඛණ්ඩු නාවා සමානෙකා	92
ඛණ්ඩු මෙඛිගතා හොගා	552

ඛි

ඛිම්බොහතෙ ජිනෙ දන්තං	578
ඛිම්බොලිකපුප්ඵානි	392
ඛිලාලිකෙ ගහෙකුන්තං	406

පිටියබ්බා

බිලාලි තෙ මමං දින්නා	406
බුඬියා ආනුභාවො සො	483
බුඬියා ගච්ඡමානස්ස	318
බුඬියා භිරමඤ්ඤාය	312, 374
බුඬියා තමහං දන්තා	314
බුඬියා තෙ කිසලයා	344
බුඬියා පතතං පග්ගස්සා	380
බුඬියා යම්දංදුසිං	446
බුඬියෙට්ඨස්ස උපරි	492
බුඬ්ඛොති හො යං චදෙසි	588
බුඬ්ඛො ලොකෙ සමුප්පන්නො	582

බො

බොධි පාටලි උපුලි	536
------------------	-----

භ

භගවතං ජුතීමන්තං	114
භගවා වානුකමපි මං	164
භගවා තත්ථ ආගඤ්ඤි	104
භගවා තමහි සමයෙ	36, 146
	270, 442
භජන්ති සෙවන්ති ච කාරණත්ථා	22
භතකා වෙට්ඨා වෙට්ඨ	582
භයං වා ඡමහිතතතං	488
භරියා මෙ කාලකතා	612
භවනතු වෙලවිතාතා	6
භවතං පරිවාරෙත්ථා	218
භවතා අභිනිකම්ම	252
භවතා ඔරුහිත්ථාන	262
භවතා තිකම්මත්ථාන	504
භවතෙ උපට්ඨෙට්ඨාහං	254, 258
භවා උග්ගාපිතා මය්සං	484
භවාහවෙ සංසරනො	122
	124, 486
භවෙ තිබ්බතනමානමහි	204, 296
	326
භවෙ සංසරමානස්ස	492
භවෙ සාතං න විඤ්ඤාමි	72
භා	
භාගිරජිනදීතිරෙ	442
භාජතෙ පරිභොගෙ ච	570
භාතරං මෙ උපට්ඨිත්ථා	180

පිටියබ්බා

භි

භික්ඛාදාසී ඤාණසඤ්ඤා	252
භික්ඛාදාසී පරිවාරෙ	350
භික්ඛුනො එකමෙකස්ස	562
භික්ඛුසබ්බස්ස පුරතො	584
භික්ඛුසබ්බෙ තිසිදිත්ථා	80, 124
භික්ඛුතං භික්ඛුතිතඤ්ඤා	564
භික්ඛුතං සතසහස්සං	170
භිතතිභිලෙ නාගදිනෙන	218
භිසං මුලාරං ගණිත්ථා	200
භිසාලවඤ්ඤා පාදාසිං	210
භිසිගො සුගතෙ දන්තා	576

භු

භුඤ්ජන්තං සමණං දිස්වා	354
භුත්තාපිං කාලමඤ්ඤාය	276

භූ

භූරිපඤ්ඤා ච චන්තාරෙ	264
---------------------	-----

භෙ

භෙරියො සබ්බා චජ්ජනතු	8
භෙසජ්ජං සුගතෙ දන්තා	572

භො

භොජනං විවිධං සෙට්ඨං	10
---------------------	----

ම

මච්චුකාලමහි සමපතෙන	136
මඤ්ජරිකං කරත්ථාන	400
මඤ්ජරිකං ලොභිතකං	4
මච්ඡකච්ඡපසඤ්ජන්තා	618
මජ්ඣෙ මහනෙත භිකෙ ච	602
මණ්ඩපා ච ලහු තත්ථ	608
මණ්ඩපෙ රුකම්මුලෙ වා	492
මණිං පග්ගස්සා පලලඛකං	326
මණිමයා කම්මලිකා	572
මණිමයා ච පලලඛකා	98
මණිති පරිවාරෙත්ථා	296
මඤ්ජරං ගතෙත්ථාන	338
මඤ්ජරවඤ්ඤා කකකාරු	524
මඤ්ජරකෙති සඤ්ජන්තා	618
මනසා දානං මයා දින්නං	8
මනසා පඤ්ඤානං සබ්බං	492

පිටපිබසා	
මනසා විනිවට්ටෙනි	606
මනුස්සාලොකා ආගන්තුකා	150, 176
මනෝමයෙසු කායෙසු	104
මම උග්ගජජනං සුත්තං	140
මම කමමං කපේතනස්ස	220
මම කමමං පකිතෙනනො	122
මම කමමං සරිත්තං	56, 80
මමෙඤ්ච ගුණමෙඤ්ඤාය	336, 468
මම සංවෙගමෙඤ්ඤාය	164
මම සංකප්පමෙඤ්ඤාය	88, 94, 116
166, 176, 184, 212, 264, 346	
මම සංකං අභිඤ්ඤාය	170
මමෙව අනුචතතනති	106
මමොපමං කරිත්තං	134
මයමපි උපං භාසාම	126, 128
මයා උක්ඛිතතමතනමති	216
මයි නික්ඛතතමතනමති	602
මංසපෙසි මයා දින්නා	372
මහව්වා කංසපාතියා	270
මහතා භික්ඛුසමෙසන	548
මහනතඛමමා ඛත්‍රුඛමමකායා	22
මහාජනාසමගමම	124
මහාදුඤ්ඤාභිකාමා ව	256
මහාපථමති විසමෙ	418
මහාරහමති සයනෙ	6
මහාරහං ව්‍යමහසෙට්ඨං	166
මහාරහමති සයනෙ	6
මහාවිජ්ජාරිකං නාම	218
මහාසමුද්දං නිසාය	412
මහාසමුද්දං ඔගග්ග	618
මහාසමුද්දෙ උදකං	34
මහාසමුද්දෙ උග්ගමයො	40, 596
මහාසමුද්දෙවකෙකානො	184
මහෙ පචතතමානමති	296
මා	
මාතුයා නාම ගොතෙතන	38
මාමකො හොති යො රඤ්ඤා	78
	126
මා මෙ කදපි පාපිච්ඡං	54
මාලාහත්ථං ගහෙත්තං	248
මා වො ඛණං විරුධෙට්ඨ	84

පිටපිබසා	
ම	
මගරුජා තද ආසිං	292
මගරුජා යථා සිතො	50
මගො අරඤ්ඤාමති යථා අබ්භො	14
මත්තාමවෙව සමානෙත්ථා	560
මිතො සුභජේ	
අනුකමපමානො	14
මගලුදො තද ආසිං	506
මගලුදො සුරෙ ආසිං	214, 236
510, 604	
මගෙ විතතං පසාදෙත්ථා	464
මු	
මුඛකුණේඛන පගග්ග	498
මුඛසොධනකං දත්තං	580
මුනාදි නාමහං ධුතො	548
මුති කාරුණිකො ලොකෙ	464
මෙ	
මෙනතං උපෙක්ඛං කරුණං	
විමුත්තං	20
මෙනතවිතො කාරුණිකො	290
මෙනතාවිහාරිනො එතෙ	30
මො	
මොරහත්ථො වාමරිගො	568
මොහකිකාරපක්ඛනො	162
යං	
යං කිඤ්චි කුසලං කමමං	8
යං දයවාසිකො ඉසි	340
යං මෙ අප්පි සකෙ ගෙහෙ	276
යං මෙ අප්පි කතපුඤ්ඤං	452
යං මෙ අප්පි සකෙ ගෙහෙ	116
යං යං යොතිං සංසරති	104
යං යං යොනුපපජ්ජාමි	58, 100
138, 156, 160, 188, 190, 254	
266, 296, 470, 480, 488	
යං සො දෙසෙති සද්ධමමං	590
ය	
යකඛා තත්ථ සමාගන්තු	128
යකඛානං සමයො ආසි	312
යනනුනාහං උත්තමත්ථං	42
යමති දෙසෙ සිතො සත්ථා	314

පිටියබ්බා

යසම්භව ජායමානසම්.	272, 274
යසස ඤාණං අප්පමෙය්‍යං.	588
යසස ධිති අසද්ධිසා.	588
යසස සද්ධා තථාගතෙන.	198
යතො සරුම් අත්තානං.	578
යථාණ්ඩජා ව සංසෙද.	162
යථා අත්ථිගතෙන සුරියො.	162
යථා පදුමපත්තමති.	606
යථාපි උදකෙ ජාතා.	48
යථාපි උරගො ජිණ්ණං.	614
යථාපි වන්දෙ විමලො.	48
යථාපි පටිකා සන්ති.	614
යථාපි පදුමං නාම.	74
යථාපි පදුමං ජලජ.	48
යථාපි හඳුකෙ බෙතෙන.	188
යථාපි භූමි අවලා.	82
යථාපි මෙකො ඵනයං.	598
යථාපි රමමකෙ මාසෙ.	50
යථාපි රාජා බලවා.	79
යථාපි ව්‍යාධිතො පොසො.	40
යථා බලාකා යොතිමති.	74
යථාභුතං රසා දන්වා.	580
යථා භුතවටිතො.	72
යථා මෙ කායො නිබ්බාති.	246
යථා විසාදෙ පුරිසො.	74
යථා සකෙත ථාමෙන.	52, 134
යථා සමුද්දෙ අකෙබ්බො.	616
යථා සමුද්දෙ උද්ධිතමග්ගො.	282
යථා සාරපිකො පොසො.	42
යථා සුචිකරෙ සුචි.	62
යථා සුලාචුතො පොසො.	72
යථොදගතො ආදිවෙවා.	162
යද ඤාපනති ඉසයො.	82
යද භුවං සක්‍යමුතෙ.	74
යද දෙවො දෙවකායා.	334, 465
යද නිබ්බාසි සමුද්දො.	528
යද විපසි ලොකග්ගො.	258
යදහං පඤ්ඤා ප්‍රච්ඡාමි.	590
යදිච්ඡාමි අහං වසාම.	158
යදි බුද්ධො භුවං වීර.	496
යදි රුපිනී හවෙය්‍ය.	54
යමහං පඨමං දිස්වා.	54
යමහං ඵලමදසි.	226

පිටියබ්බා

යා

යානකායෙ පුරෙ ආසිං.	300
යාමා දෙවා ඉධාගන්ත්වා.	518
යාවතා දෙවතා භූමම.	150
යාවතා නගරං ආසි.	286
යාවතා බුද්ධබෙතනමති.	8, 46, 52
	80
යාවතා බුද්ධබෙතනසු.	2
යාවතා බුද්ධහණිනං.	80
යාවතා බොධියා මූලෙ.	86
යාවතා රුපිනො සත්තා.	154
යාවතා ව්‍යාසණ්ඩමති.	604
යාවතා විජිතං අත්ථි.	558
යාවතා හිමවත්තනනා.	322

සු

සුථා විනිසාපො සතො.	120
සුපො තත්ථ සුභො ආසි.	506

යෙ

යෙ කෙවි ගණිතො ලොකෙ.	50
යෙ කෙවි දමකා ලොකෙ.	594
යෙ කෙවි පාණභුතත්ථි.	162
යෙ කෙවි මනුජා දිස්වා.	216
යෙ කෙවි පාදපා සබ්බෙ.	148
යෙ කෙවි මෙ සුතා ධම්මා.	570
යෙ ව ඵතරති අත්ථි.	6
යෙ ව භිණ්ණවා තත්ථ.	106
යෙ ධම්මා හෙභුප්පභවා.	44
යෙන ජත්තමිදං දින්නං.	474
යෙන ඤාණෙන පතෙතාසි.	34, 284
යෙන ඤාණෙන සම්බුද්ධො.	34
යෙනායං ජොතිනා සෙය්‍යා.	108
යෙනායං රෙපිතා බොධි.	194
යෙනිදං ආසනං දින්නං.	150, 170
යෙනිදං ඵවිතං ඤාණං.	154, 162
යෙනිදං පදුමං ඛින්නං.	192
යෙනිදං පදුමං දින්නං.	90
යෙ මෙ බද්ධවර ආසු.	338
යෙ වසන්ති සමෙකායෙ.	144
යෙසං කතං සුචිදිතං.	8
යෙසං සොකාවධානත්ථි.	84, 134

පිටිබිඛකා

යෙසඤ්ච වෙනනා අත්ථි	154
යෙ සත්තා සඤ්ඤිතො අත්ථි	8

යො

යො කොචි මනුෂ්‍යො භාරං	52
යො කොචි විනයෙ පඤ්ඤාං	80
යො ච පුජෙය්‍ය සමුද්ධං	264
යොජනං තෙපි වචෙසුසුං	126, 128
යො නං අදුසි මවුං මෙ	600
යො පුප්ඵමභිරුපෙසි	152
යො මං පුප්ඵත පුජෙසි	36
යො මං සත්තාහං පුජෙසි	604
යො මෙ ආවරියො ආසි	54
යො මෙ විතතං පසාදෙත්ථා	472
යො මෙ පච්ඡිමකෙ කාලෙ	176
යො මෙ පාදුසි නෙසස්සං	610
යො මෙ සීලඤ්ච ඤාණඤ්ච	598
යො සො ඡතතං අධාරෙසි	94
යො සො ඤාණං පකිනෙත්ථි	282
යො සො තාරෙසි සමුද්ධං	92
යො සො බුද්ධං අපුජෙසි	218
යො සො බුද්ධං උපට්ඨාසි	144
යො සො බුද්ධස්ස පාදුසි	70
යො සො සංඝං අපුජෙසි	58
යො සො සංඝං අහොජෙසි	116
යො සො හට්ඨෙන විනෙතන	116
යො සො භාසං ජනෙත්ථාන	148

ර

රංසනා විතතං පසාදෙත්ථා	226
රඤ්ඤා අනෙතපුරෙ ආසිං	31
රඤ්ඤා හත්ථෙ ගහෙත්ථාන	558
රජ්ජති රජ්ජියෙ ච	118
රජකා පෙසකාරු ච	582
රජ්ජියෙ න රජ්ජනති	28
රත්තිකං පුප්ඵතං දිසවා	322
රත්තිඤ්චං න ජානාමි	32
රත්තපජ්ජලො නාම	274
රත්තාමයජත්තඤ්ච	148
රති ච සමචරියාය	462
රථියං පටිපජ්ජන්තං	424, 458
රථියං පටිපන්නස්ස	142
රමමකං නාම නගරං	62

පිටිබිඛකා

රසෙසු ගෙඩං අකරං අලොලො	20
රහො ගතො තිසිදිත්ථා	132, 488
	552

රා

රාගඤ්ච දෙසඤ්ච පනාය මොහං	20
රාගභිද්දසෙමොහභග්ගි	568
රාගරතොසා සුඛසීලො	102
රාගුපසංභිතා වියතං	118
රාහො දෙසො ච මොහො ච	152
	588
රාජා තත්ථෙව ධිත්ථාන	560
රාජා වාතසමො නාම	274
රාජා විලොකතො නාම	276
රාජාහං පඤ්චො ආසිං	550

රු

රුකබමුලෙ නිසිනෙත්ථාහං	222
රුකබමුලෙ වසන්නස්ස	606

රු

රුපදකෙඛා අතං අජ්ජ	76
රුපවා ගුණසම්පන්නො	480

රෙ

රෙවතො නාම සමුද්ධො	508
-------------------	-----

රො

රොමසො නාම නාමෙන	418, 436
-----------------	----------

ල

ලකඤ්ඤාති විලොකෙත්ථා	622
ලකඤ්ඤා ඥෙව කඛ්ඛාමි	590
ලකඤ්ඤා ඉතිහාසෙ ච	28
ලකෙඛ ධිපියමානමති	36, 40
ලබුජස්ස ඵලං ගස්ස	538
ලභාමි දිබ්බිතයනං	574
ලභාමි චතුරෙ වණෙණ	560
ලභාමි බහුකෙ යාතෙ	578

ලා

ලානා තෙසං සුලභිංච	188
ලාභාලානෙ න සුජ්ජාමි	84
ලාභාලානෙ සුබෙ දුකෙඛ	10

පිටියබ්බා

පිටියබ්බා

ලො
ලොකවිකුළු මහානෙජො 588
ලොකානුකම්පාය ඉමානි කෙසං 22

ව

ව්‍යග්ගසනංව පවරං 234, 476
526
ව්‍යාධියො මෙ න විජ්ජනති 592
ව්‍යාධිතං සමණං දිස්වා 328
වංකො විසාලොව යථා විසන්තො 14
වචං උසිරං ලබ්බිමුදු 554
වජ්ජමානාසු හෙවිසු 100
වජ්ජමානෙසු තුරියෙසු 56
වජ්ජග්ගසමං ඤාණං 234
වසිස්සිති කථාපෙත්වා 158
වණණගනුරසොපෙතං 580
වණේව ඡේත්වාන පුප්ථානි 286
වත්තනෙන වරිමෙ විතෙන 136
වතෙන ගුණෙ පටිපත්ති 572, 578
වත්ථං සෙතාසනං වෙච්ච 168
වජ්ජිත්වා ව අහං බොධිං 304
වජ්ජිත්වාන මහානාගං 614
වජ්ජිත්වාහං ලොකජිතං 616
වනකම්මකො තද ආසිං 484
වනනෙන බුද්ධිං දිස්වාන 540
වනසණ්ඛං සමොගස්ස 604
වමනං පටිපත්තානං 84
වරමංසාති පගස්ස 202
වරුණො නාම නාමෙන 56, 256
වරුණොනාමුපට්ඨාකො 36
වස්සසතසතස්සානි 132, 136
වස්සප්පනාසිකෙ කාලෙ 136
වස්සෙ ව තෙ ඔරමිතෙ 614
වසාමි රාජායතනෙ 258
වසී ගණී පතාපි ව 586
වසී සතසතස්සෙසී 560
වසුධා යථා අප්පමේය්‍යා 300

වා

වාකවීරධරෙ ආසිං 430
වාදිතෙන ව නවෙච්චන 256
වාගමිත්වානං පොසො 178
වාසියො සත්තකෙ වාපි 554

වි

විවරනෙතො අරඤ්ඤමහි 608
විවිත්තථමං සුකතං 4
විවිත්තනෙතො සකං පුත්තං 432
විජ්ජාධරු දෙවතා ව 32
විජ්ජාධරෙ තද ආසිං 520
විජ්ජිත්වා දෙවච්ඡණ්ණං 396
විතතා මාලාදමෙහි 6
විතත්ථා නදියා තීරෙ 284
විතතිසඤ්ජනනං මය්‍යං 538
විත්ථාරිතෙ පාවචනෙ 468
විත්ථාරිතෙ බාහුජ්ඣෙඤ්ඤ 66
විතිණ්ණකඛොධො සමුද්දො 180
විබ්බතෙ තාලවණේව 554
විබ්බතෙ සුත්තෙ දත්වා 568
විතතා නදියා තීරෙ 538
විතයෙ බක්කිකෙ වාපි 76
විතයෙ පාරමිං පතොතා 76
විතයෙ පාරමිං පත්වා 70
විතයෙ පාරමිප්පතොතා 86
විතයො ආසයො මය්‍යං 86
විතිව්ජයං පාපුණාම 558
විතිපාතං අනුත්වාන 180
විපසන්තෙන විතෙතන 506
විපසිං ලොකපඤ්ජාතං 430
විපසිං ලොකමහිතං 526
විපසිනො පාවචනෙ 544
විපසිනො ගගවතො 238, 324
382, 442, 516
විපසිස්ස නරගස්ස 158
විපසිස්ස ගගවතො 140, 238
354, 374, 426
විපසී නාම ගගවා 252, 258, 528
විපසී නාම සමුද්දො 482
විපාකං එකදුස්සස්ස 482
විපිට්ඨි කත්වාන සුඛං ව දුක්ඛං 20
විපිනවාටී සමුද්දො 402
විපිනෙ කාතනෙ දිස්වා 236
විපිනෙ පත්තසෙය්‍යමහි 90
විපුලෙ ව ගුණෙ ලාභී 576
විමහිං දොලොකං වාපි 614

පිටිකිකිකා	
විමානා නිකම්මනාසා	474
විමුක්තිප්පථං ඵසනොතා	46
විජියං මෙ ධුරධොරණං 92,	112
	146
විජෙවෙනොතා ගනිකුටිං	108
විලිනං වඤ්ඤාදාය	286
විවාදං භයනො දිසවා	12
විවෙකමනුසුතොමති	170
විවෙකමනුසුතොමං 142,	196
විසංඛම්මධුනාදෙන	10
විසඤා යෙ පාවචනෙ	128
විසමඤ්ච සමං කතා	342
විසාණෙන තිණං ගග්ග	212
විසාලනසනො හොමි	574
විසාලමාලෙ ආසිනො	290
විසුඤ්ඤාසංඝාතො	580
විසුඤ්ඤාසංඝාතො	120
විසුඤ්ඤාසංඝාතො	22
විසුඤ්ඤාසංඝාතො	118
විසුඤ්ඤාසංඝාතො	198
වි	
විජනිං පග්ගහෙතාන	182
විජනි සතරංසි ව	196
විජනනෙර අනුප්පතනං	42
විසකප්පසභස්සමති 302,	326
විසෙ කප්පසභස්සමති	270
වු	
වුට්ඨමති දෙවෙ වතුරඛතුලෙ	
තිණෙ	602
වුට්ඨිකා සමාධිමා	604
වුට්ඨිකං කාලමඤ්ඤාය	144
වුට්ඨිකස්ස සමාධිමා	236
වුට්ඨිකො තරදෙවමති	472
වුට්ඨිකො සමුසස්සිතො ලොකෙ	588
වෙ	
වෙට්ඨිකි මෙ නාමං	426
වෙදිකො සතත කතාන	128
වෙප්පලප්පතපඤ්ඤා	580
වෙමජ්ඣමති ව නස්සාසි	280
වෙමාතුතාතරං පුබ්බෙ	550

පිටිකිකිකා	
වෙසසතුමති භගවති	328
වෙසසතුමති භගවතො	470
වෙසසතුමති සමයෙ	362
වෙසසතුමති නාම නාමෙන	200
වෙසසතුමති සමුද්ධො	316
වෙසසවණො ඉධාගමව	260
වෙසසමති වඩ්ඤ්ඤා	308
ස	
සංවරිතාන කුසලං	264
සංගවච්ඡිසු විරාගසංඤ්ඤා	14
සංවුතා ජසු ආරෙසු	28
සංවුතො පාතිමොකමති	164
සංවුතො පාතිමොකමති	190
සංවෙණො මෙ තද ආසි	336
	466
සංවෙජ්ඣිකා ජතනං	374
සංසංගජාතස්ස භවතති සෙනහා	14
සංසාරසොතං සංජිජි	72
සකකා සමුද්දෙ උදකං	34
සකප්පතො මනානාගො	176
සකප්පතං කුලකෙතුස්ස	94
සකප්පතං නාමිජනනො	80
සකං විතනං පසාදෙතා 182,	212
	250, 290, 482
සකං දිට්ඨිං ජනිතාන	114
සකකමාභිරුද්ධොගං	256
සකකමාභිරුද්ධො සො	152
සකවිතරී අපොප්පජි	208
සකදිට්ඨිං විතොදෙතා	64
සකිං පිතං හලාහලං	84
සකෙ සතර නිසිදිකා	480
සකෙ සිසො අපඤ්ඤා	384
සකිකාතිගො හතමදො	598
සකිකස්සායාකුටිකං	488
සකිකිතනප්පච්ඡිතං පඤ්ඤං	150
සකිකිතනත ව දෙසෙනො	442
සකිකිතනතපි පුච්ඡෙනො	150
සකිකිතනත සුඤ්ඤාන	64
සකිකිතනං ගණං තිකා	56
සකිකාතිගො හතමදො	598
සකිකා ඵසො පරිතනං	
ඵසො සොධායං	18

පිටුව	පිටුව
සතාරවො සප්පතිසේසා	592
සවකුචු කාම නාමෙන	262
සවෙ ව තා පාපුණ්ණති	48
සවෙ ලහෙට් නිපකං සහායං	16
සවෙ වසෙය්‍යාගාරං	108
සවෙ හි කොච්ඡි දෙවො වා	52
සඤ්ඤාපෙණාන ජනනං	256
සට්ඨිකප්පසහසාමිති	60, 182, 338
සට්ඨිකප්පසහසායාති	38, 70, 130
	258, 562, 598
සට්ඨිකුරියසහසායාති	160
සට්ඨිරථසහසායාති	562
සණ්ඛාසෙ පිප්පලෙ වෙව	558
සණ්ඛාසෙ සුගතෙ දඨා	576
සත්තකකිත්තුඤ්ඤාදෙව්දෙසු	142
සත්තකකිත්තුඤ්ඤාදෙව්දෙසු	474
සත්තකකුලීප්පපථාති	458
සත්තවම්පකප්පපථාති	504
සත්තකාලීසිතො කප්පෙ	174
සත්තතිංසමිතිතො කප්පෙ	342
සත්තනිඛලිභි ප්‍රපෙඨ	222
සත්තපඤ්ඤාසකප්පමිති	92, 204
	298, 300, 346, 356, 364
සත්තපඤ්ඤාසිතො කප්පෙ	420, 424
සත්තප්පපථාති ගණනිකා	224
සත්තප්පපථාති පග්ගය්‍ය	332
සත්තමෙ දිවසෙ පතෙන	562
සත්තතිංසෙ ඉතො කප්පෙ	446
සත්තයොජ්ජනමුඛිඤ්ඤා	128
සත්තයොජ්ජනිකං ආසි	178
සත්තරත්තිඤ්ඤා වං බුඤ්ඤා	66, 562
සත්තරත්තසම්පන්නො	158, 196
	300
සත්තරසෙ කප්පසතෙ	290, 294
සත්තවිසතිකකිත්තුං සො	116
සත්තවිසතිකප්පමිති	288, 352, 400
සත්තවිසෙ ඉතො කප්පෙ	144, 358
	430, 344, 454, 464
සත්තසට්ඨිමිතිතො කප්පෙ	318 416
	426
සත්තසත්තතිකකිත්තුඤ්ඤා	58, 166
	504

පිටුව	පිටුව
සත්තසත්තතිකප්පමිති	342
සත්තසත්තතිකප්පසතෙ	206
සත්තසත්තතිතො කප්පෙ	360
සත්තසත්තලීප්පපථාති	392
සත්තාසීතිමිතිතො කප්පෙ	240, 374
	312 430
සත්තානං අතිනිකමම	88
සත්තානං ඡදනං ආසි	306
සත්ථානොසි සප්පඤ්ඤා	148
සත්ථාරං ධම්මාරාම	416
සත්ථාරමුපසමිතිතො	412
සත්ථිකප්පං සුපිනං	86
සත්ථිත වා විසෙත වා	570
සත්තං කඤ්ඤාසහසායාති	98
සත්තකප්පසහසාමිති	102
සත්තනත්තජනනං පග්ගය්‍ය	104
සත්තරංසි නාම භගවා	536
සත්තරංසි නාම සමුද්ධො	514
සත්තසහසාපලලිකං	170
සත්තසහසා තෙව්ජ්ජා	290
සත්තසහසා තෙව්ජ්ජා	94
සත්තසහසෙ ඉතො කප්පෙ	110, 124
	130, 172 178, 220, 308, 474
	482, 484, 496, 498, 528, 530
	594, 598,
සත්තසහසෙ කතං කමමං	92, 130
	564
සත්තසහසුපාදාය	74, 80
සත්තානං තිණිකකිත්තුඤ්ඤා	500
	528
සත්තසත්තසහසායාති	562
සත්තිං පටිලභිකාන	614
සත්තිපට්ඨානකුසලා	46
සත්තිපට්ඨානමට්ටාලං	78
සත්ති මෙ උජ්ජකා හොති	574
සත්තෙති තිති සතිතො	592
සත්තමසෙසාසහං තත්ථ	432
සත්තසඤ්ඤා යවසිකො	518
සත්තං සිලං තිතිඤ්ඤාපි	576
සත්තමමාරාමකුසලො	586
සත්තායානං පඤ්ඤාතො	164
සත්තණං පද්ධමං ගග්ග	192

පිට්ඨකයා

සද්ද ඛනනා මහාචාර්ය	82
සද්ද භූතනා සුඛසමෙති	574
සද්දනුච්ඡිකා එතෙ	32
සද්දෙවකස්ස ලොකස්ස	34
සද්දෙවමානුසා සබ්බෙ	82
සද්දුලභිකාන සංයෝජනානි	18
සනති අඤ්ඤාපි නියස්සතා	60
සනති ආරඤ්ඤාකා නායා	94
සනතින්ද්‍රියා සනතමනා සමාධි	22
සනතපතනානි ගණ්ඨකා	236
සනතිබ්බාපෙම් රුගග්ගිං	366
සපතනභාගෙ භගවා	188
සමොධිං බුද්ධිසංථානං	2
සබ්බං දෙව තයා දින්නා	558
සබ්බං මණ්ඩයං ආසි	126
සබ්බකාමසමිද්ධොතං	602
සබ්බමති ලොකමති මමං ධිපෙතො	12
සබ්බමෙතං අභිඤ්ඤාය	40, 70 564
සබ්බමෙතං සමානෙතො	556
සබ්බමොහානිවත්තස්ස	414
සබ්බලක්ඛණසම්පන්නො	576
සබ්බලොකමති යෙ සත්තා	8
සබ්බවොසිතවොසානො	592
සබ්බසොණ්ණමයා රුකනා	618
සබ්බලොකතිතස්ස	586
සබ්බාභිභූස්ස බුද්ධස්ස	548
සබ්බාලභිකාරුහුත්තානි	566
සබ්බාසු භවශෝභීසු	170
සබ්බෙකංසු බුද්ධච්ඡිපං	128
සබ්බෙ ජනා සමාගමම	470, 542
සබ්බෙ දෙවානුමොදිංසු	338
සබ්බෙ දෙවා තුට්ඨිමනා	86
සබ්බෙ දෙවා අත්තමානා	102, 254
සබ්බෙ දෙවා සමාගමජං	246
සබ්බෙ ඕගා උත්තසනති	50
සබ්බෙසං චිත්තමඤ්ඤාය	52
සබ්බෙසං සමතික්කමම	568
සබ්බෙ සසගමම මනෙත්තනා	98
සබ්බෙ සිසෙස්ස සමානෙතො	268
සබ්බෙසු භූතෙසු නිධායදණ්ඩං	14
සබ්බලෙන උපත්ථෙධා	344
සබ්බලෙහි පරිකොතං	80

පිට්ඨකයා

සම්පතති අනුභොකාන	192, 370
සම්පතතියො දුට්ඨෙ භූතො	218
සමුප්පන්නා තිංසකප්පමති	206
සමුද්ධං අභිමනෙත්තො	138
සමුද්ධමතිවාදෙත්තො	516
සමමජ්ජනං උදපත්තං	556
සමමජ්ජනිං ගහෙත්තො	34
සමමජ්ජනාන තං විචිං	304
සමමජ්ජනාන තං බොධිං	304
සමමකො මනුජානං සො	66
සමුඛො විය සමුද්ධං	236
සමගතො අපචිතො	576
සමතිත්තිකා කාකපෙය්‍යා	352
සමනතගතිතාමාසු	244
සමනතපාසාදිකා නාම	236
සමනතායෝජනසතං	62
සමසන්නතිමතිනො කප්පෙ	98
සමාගතා බහු බුද්ධා	12
සමාගතතෙසු යකෙඛසු	604
සමාධිමනා වුට්ඨිතිනා	32
සමාධිතා නිසින්නස්ස	518
සමාධිමති සුකුසලො	54
සමාධිසු න කම්පාමි	570 574
සමාපතතිතයකුසලො	54
සමාසිතං සමාපත්තං	460
සමුද්ධරිසිමං ලොකං	34, 596
සමෙ විත්තප්පසාදමති	264
සමොධානා ව රාජානො	202
සයං කමමං කරිත්තාන	120
සයනෙතං තුට්ඨාමි	238
සයමභූං තං විමානෙත්තො	84
සයමෙවිබුද්ධානං මහාභූසිතං	12
සරාගා සභවා වෙනෙ	428
සරිරිකිවං කත්තාන	124
සලලං පුප්ඵිතං දිස්වා	300
සමා	
සමාගතං වත මෙ ආසි	56, 198, 530
	580, 594
සමාතං ධම්මං ගවෙසනො	44
සමාතං යසමනුභවිං තෙසං	136

පිටියකො

ස	
සවණේ එකපදුම්	498
සවවෙණ, නාම නාමෙන	308
සසාගරනොනා පඨවි	82
සහගාඨං සුණ්ණිකාන	494
සහසාසකකතො දෙවිකේ	38 496
සහසාසකකතො චක්කවත්ති	70
සහසාසකකතො රාජා ව	130, 564
	584
සහසාසකකො සතනෙණ්ඩු	488
සහසාරාජනාමෙන	246, 478
සහසාසුත්තහගවංගි	60
සහසාලොකං සුද්දේන	64
සහසාවට්ටි පාදසිං	62
සහසාරාජි චක්කාති	34
සහ සුත්තෙනහං සිසං	136

සා

සාබං සාලසා හඤ්ජනා	292
සාබා පලාසකට්ඨාති	484
සාගරසා වවො සුකා	264
සාතං තත්ථ න විඤ්ඡම්	82
සාතෙ සද්ධා නිවිට්ඨසා	336, 466
සාමුත්ති තෙ පටිසසුකා	60, 318
සාමුත්ති සො පටිසසුකා	44
සාමණේරොව සො සනොනා	180
සායං පාතං උපට්ඨිකා	334
සායං පාතඤ්ච පසාමි	292
සාවකගෙහති පරිවුතො	146
සාවකගුණෙනාපි චුසෙන්න	54
සාවකා බුද්ධො පුච්ඡන්ති	6
සාවකෙන හි පත්තබ්බං	54
සාවකො තෙ මහාචරි	42
සාවජ්ඣ නාම නගරං	468
සාසනෙ තෙ පටිට්ඨාය	52
සාසනෙ දිප්පමානමති	110
*සාසනෙත විරුද්ධානං	84
සාසිතො ලොකනාථෙන	124

සි

සිබිං තිලොකසරණං	206
සිබිතො තත්ථ නව්වනතු	8

පිටියකො

සිබිසා ගිරමඤ්ඤාය	198
සිබ්බනිකකසුචිණ්ණාගො	120
සිබ්බාටකං චචරඤ්ච	76
සිඤ්ඤාං ලොකපඤ්ඤානං	138, 422
සිඤ්ඤාං සබ්බසිඤ්ඤාං	464
සිඤ්ඤාමති හගවති	404
සිඤ්ඤාසා නරගසා	230
සිඤ්ඤාසා හගවතො	98, 138
158, 160, 174, 180, 234, 238	
244, 360, 372, 390, 446	476
	534
සිඤ්ඤාසා මනෙසිතො	412, 420
සිඤ්ඤාං ව ලොකවිදු	472
සිඤ්ඤාං තමති සමයෙ	140, 344
සිඤ්ඤාං තසා ව්‍යාකාසි	444
සිඤ්ඤාං නාම හගවා	312
සිඤ්ඤාං නාම සමුද්ධො	330
සිඤ්ඤාං ලොකපඤ්ඤාතො	420
සිඤ්ඤාං සබ්බසිඤ්ඤාං	462
සිඤ්ඤාං වරනොනාහං	458
සිඤ්ඤාං නදියා තීරෙ	198, 458, 600
සිඤ්ඤා සරසාති වෙව	48
සිනෙරුසමසනොනාසො	420
සියා නුබො තව එතං	118
සිරසි අඤ්ජලිං කතා	490
සිරිංසපා ව භූතා ව	488
සිව්කා හත්ථිකකකෙන	486
සිසානං වචනං සුකා	268
සිසෙයා තද සමානෙතො	282
සිසෙයාති සමපරිවුතො	154

සි

සිසං තතො සමොරුග්ගා	376
සිතං උණහං න ජානාමි	564, 568
සිතඤ්ච උණහඤ්ච බුද්ධං පිපාසං	16
සිලං පඤ්ඤාඤ්ච බමමඤ්ච	598
සිලං පාකාරකං තත්ථ	78
සිලං සමාධිපඤ්ඤා ව	578
සිලවා වතසමපනොනා	28
සිලවිවිසමාකිණ්ණා	586
සිහං යථා වනවරං	266, 429
සිහරාජාවසමතිතො	30, 120

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 16 හි ඇතුළත් කර ඇත.

පිටුවකිනා	
සිහව්‍යයකා ව දිපි ව	26, 488
සිහාසන ව වසනෙත	98
සිහො යථා දුට්ඨලී පසයන	20
සිහොව සද්දෙසු අසනසනෙත	20
සු	
සුමුවන්විනො නොමි	566
සුමුවන්කපාලෙන	154, 596
සුමුවන්කෙන ජාලෙන	36
සුගතානුගතං මග්ගං	222
සුගතියදෙහො යසවා	580
සුගතියාලමාදය	320
සුගොපිතං මේ සරණං	134
සුවාරුදස්සනා නාම	198
සුවාරුරූපං දිස්වාන	490
සුවාරුරූපො දුග්ගද	570
සුවිණ්ණං මේ පඤ්චසීලං	138
සුවිණ්ණස්ස ඵලං පස්ස	312
සුවිතතා විස කිට්ඨනෙන	460
සුජාතො සාලලට්ඨව	450
සුඤ්ඤතං අනිමිත්තඤ්ච	74, 78
සුඤ්ඤතපසණ්ණිතඤ්චානිමිත්තං	22
සුණංථ භික්ඛවො මග්ගා	548
සුණනතු මේ අකඛදස්සා	558
සුත්තනතං අභිධමමා ව	78
සුදස්සනොති නාමෙන	244
සුදස්සනො නාම පාසාදො	108
සුදස්සනො මහාවීරො	456
සුද්ධො වත මේ බුද්ධො	218
සුද්දගං සුනිපුණං	606
සුත්තාන මුනිනො වාක්‍යං	44
සුධාත පිණ්ඩං කත්තන	470
සුධා සුචිනතී වෙලඤ්ච	240
සුධොතං රජකෙනං	130
සුතඤ්ඤ නාම නාමෙන	286, 338
	474
සුපාරිවාට්ඨා නාම	266
සුපාරිවාට්ඨි කණ්වෙරි	320
සුපුට්ඨිතො සාලරාජා	50
සුභානුරූපො ආයාසි	44
සුභුති උපවාතො ව	144
සුපුලං පද්මං ගග්ග	90, 152

පිටුවකිනා	
සුපුලො සාලරාජාව	120
සුබාහු නාම නාමෙන	258
සුචිතලොති නාමෙන	318
සුමනො නාම නාමෙන	208, 336
	666
සුමෙධලො කොසියො ව	82
සුමෙධං හගවනතාහං	62
සුමෙධස්ස හගවතො	106, 300
සුමෙධො නාම හගවා	346
සුමෙධො නාම නාමෙන	300
සුමෙධො නාම සමුද්ධො	64
	172, 600
සුරියස්ස ව ආලොකං	456
සුවණ්ණං තිලමුට්ඨි ව	420
සුවණ්ණච්ඡදනං ආසි	258
සුවණ්ණථාලෙ මිණ්ඨාලෙ	566
සුවණ්ණචණ්ණං සමුද්ධං	138
142, 214, 226, 240, 242, 246,	
250, 270, 330, 332, 402, 452,	
458, 464, 478, 522, 540	
සුවණ්ණචණ්ණං සිද්ධිත්ථං	404
සුවණ්ණචණ්ණො හගවා	350
සුවණ්ණචණ්ණො විරජො	566, 572
සුවණ්ණචණ්ණො සබ්බත්ථ	132
සුවණ්ණචණ්ණො සමුද්ධො	278
	280, 410
සුචිනිතා ව තෙ සිස්සා	46
සුචිතතා සරමුට්ඨා	4
සුසංඝතිතයානං ව	472
සුසුද්ධං පුලිතං ගග්ග	460
සු	
සුචිසරෙ අංසබන්ධි	554
සුචිසරෙ සුගතෙ දක්ඛා	570
සුචියො සුගතෙ දක්ඛා	588
සුරො ගොමපිසාරි ව	566
සෙ	
සෙට්ඨිපුතො තද ආසිං	214
සෙතච්ඡතොපසොභිතො	112
සෙතාසතෙ පාදපුඤ්ඤ	556
සෙරෙය්‍යකං ගතෙත්තාන	266
සෙරෙය්‍යකො පුප්ඵප්ඵි	282

පිටුපිටිකා		පිටුපිටිකා	
හ		හරිතකා ආමලකා	
හංසරාජා නදා හොමි	498	හාසසිකාන සමුද්දො	178
හංසා කොඤ්ඤාභිනන්දිනා	618	කි	
හංසා කොඤ්ඤා මයුරා ව	26	කිකා මානුසකං යොගං	156
හට්ඨා හට්ඨන විනේතන	214, 446	කිමචනං උපාදය	38
හත්ථාරොහා අභිකිකා	582	කිමචනාසා අවිදුරෙ	24, 118, 156
හත්ථාරොහො පුරෙ ආසිං	550	204, 212, 250, 268, 280, 306	
හත්ථි අසා රථා පනති	38, 70	308, 310, 388, 396, 406, 502	
	130, 562	කිමචනාසා වෙමජ්ඣ	310
හත්ථිකිකිගතො ආසිං	94	හෙ	
හත්ථි පානසිසවසා	368	හෙමජාලෙන සඤ්ඤානො	4
හත්ථියානං අසාසානං	98, 516, 562	හෙමාසනෙ නිසිදිකා	150
හත්ථි නමහං ගයන	104		
හරිතකං ආමලකං	420		

හැවත මුද්‍රණය - සම්බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා

1	පාරාජිකා පාලි	
2	(i) පාචිත්තිය පාලි	
	(ii) පාචිත්තිය පාලි	
3	මහාවග්ග පාලි	I
4	මහාවග්ග පාලි	II
5	(i) චුල්ලවග්ග පාලි	I
	(ii) චුල්ලවග්ග පාලි	II
6	(i) පරිවාර පාලි	I
	(ii) පරිවාර පාලි	II
7	දීඝනිකාය 1	
8	දීඝනිකාය 2	
9	දීඝනිකාය 3	
10	මජ්ඣිම නිකාය	I
11	මජ්ඣිම නිකාය	II
12	මජ්ඣිම නිකාය	III
13	සංයුක්ත නිකාය	I
14	සංයුක්ත නිකාය	II
15	සංයුක්ත නිකාය	III
16	සංයුක්ත නිකාය	IV
17	(i) සංයුක්ත නිකාය	V
	(ii) සංයුක්ත නිකාය	V
18	ආංගුත්තර නිකාය	I
19	ආංගුත්තර නිකාය	II
20	ආංගුත්තර නිකාය	III
21	ආංගුත්තර නිකාය	IV
22	ආංගුත්තර නිකාය	V
23	ආංගුත්තර නිකාය	VI
24	චූළිංක නිකාය	I